

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

BL 1426²

UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK GENT

900000089491

RESTA

UNIVERSI

1281

VENERES BLYENBURGICÆ,

Sive

AMORVM HORTVS:

In

QUINQUE AREOLAS

divisai,

Fragantissimis. cxlviii. celeberrimorum

Poetarum florulis refectus,

OPERA

DAMASI BLYENBURGI BATAVI. H.F.

DORDRACI

Ex Typographia Isaaci Canini,

impensis Davidis Episcopi

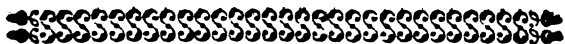
An. 1615. 15. 6.

In Amores, seu Veneres
D. DAMASI BLYENBURGY BATAVI,
CARMEN.

MARCELLI MARCELLI Medicinæ Doct.

*Tempus, & horarum docti male puncta locare,
Fada proluvie desurpant oia Ventris:
Vitæ, sues rostro sordes, & stercora vertunt:
Sic epulis stomachum, sic vino corpora dedunt.
Tu, BLYENBURGE, tuis pedibus calcaria nectens,
Vrges cessantes, stimulum currentibus addis,
Ne quâ parte viros somnus subrepat inertes
Te Duce, grandis opum pubi cumulatur aceruus:
Te Duce, qui pauper, quiq; est ex are beatus
Civis, & inducto terram qui scindis aratro,
Quiq; melancholicus, naturâ tristis, & asper,
Atrabile tumet, se latus Amoribus istis
Ingenue recreat, Furias oblitus & iram.
Matte animo, matte ingenio, felix q; laborum,
Quos colet & præsens atas, & laude perenni
Risè coronatos calo ventura sacrabit.*

Amplissimo, Nobilissimo, Pru-
 dentissimo, IANO DOVÆ NORDOVICI
 Domino: Rei literariæ in BATAVIS consti-
 tuendæ TRIVMVIRO, Archivorum custo-
 diæ PRÆFECTO, ac supremi consilij
 ADSESSORI, Poetarum PRINCIPI,
 Domino, ac Mecænati
 suo colendo.

DAMASVS BLYENBURGIVS BATAVVS.
 S.D.P.

*C*ERTIS debere ingenijs, & immo-
 rari & innutrirî, si ad certum fi-
 nem studia nostra dirigere velt-
 mus, a sapientissimo SENECA
 edoctus: Philosophiæ studio (vale-
 dictis parûper magnis illis, LL.
 voluminibus) nō immorari modò, sed immori gesti-
 ebam. Attamen Autorũ copia destitutus, quos deli-
 gerem diu deliberavi: tandē delectatus celebriorũ
 quorundam Poetarum scriptis, in quibus sentiebam
 purioris animi spiritum, & benè temperati cerebri
 fluxum quendam igneum, peneq; divinum; horum
 sententias conquisi vi: è quibus primam, & (ut qui
 * ij busdam

busdam placet) præcipuam Philosophiæ partem, quæ
 ad Mores spectat, & Amores: (Amor enim omnium
 (ut vult PETRARCHA) bonorū causa, conservator,
 finis, & sui ipsius præmiū) ex parte addidici. Hanc
 amicis quibusdam doctis (N. T. veritus interpella-
 re) prælegi: inter quos erant præcipui D. IACOBVS
 TVERINGIVS, & D. PETRVS SCRIVERIVS, qui
 inter se mutuo, & vobis & utilitatibus publicis me-
 ritò amicissimī: ac incertū (ut est apud APVLEIVM)
 modestia quietiores, an industria promptiores: hoc
 scio quod à Maranorū ingenio & fuco alienissimī,
 & aperti. Hi mihi autores ut easdem Sententias in
 locos quosdam communes dividerem, & tanquam
 Morum quendam Thesaurum reliquis Philosophiæ,
 ac Artis poetica Studio sis publicare, qui proculdu-
 biō (ut aiebant) summopere gauderent: videntes, &
 legentes eorū scripta, quorum nomina præterita om-
 nium bonarum literarum sevisissima tempestas, imo
 verò pestis, delere decreverat. Sequor consiliū, Sen-
 tentias singulas relego, colligo, divido: & præter spē,
 latissimū omnīū materiā reperiens campū, quem
 uno volumine non poterā comprehendere, in quinque
 distinctos libros digessi: & tam mediā, quam primā,
 ac ultimā ætati, quacūq; notatu digna, accommo-
 daui. CENTONEM, qui Morum, & AMORES, qui
 Matrimonij institutionem docet, ætati primæ, Ado-
 lescentibus videlicet & Iuvenibus: SALES qui Oe-
 conomiā, & DIALOGISMOS, qui Politiam, me-

dia, nēpè viris: SENTENTIARVM VERO THESA-
VRVM. & per consequens, Sapientiam omnē, ultimā,
hoc est, Senibus propriam dicavi: Per quinq; scilicet
precedētes libros: I. CENTONEM II, AMORES. III.
SALES, IIII. DIALOGISMOS, V. & SENTENTI-
ARVM THESAVRVM, universim Poesim (quantū
per otium licuit) percurrēns: & diligenter observans,
nē sententia in CENTONE citata, reperirentur in
THESAURO: vel DIALOGISMORVM argumenta,
haberent cōmune quid cum AMORIBVS: & ut es-
sēt SALES, si vè IOCI diversi à CENTONE, AMO-
RIBVS, & THESAURO: nē videlicet cōfusus Cha-
os nauscam legenti præbere possit. Ex hiscē igitur
supradictis quinq; libris, SECVNDVM, nempè AMO-
RES, sive VENERES BLYENBURGICAS (Amo-
rū ōia ferè genera è divinis Poetarum aliquot eruta
monumētis, sive lucubrationibus, breviter descri-
bens) ut oīj mei apud te ratio constaret, N. T. mit-
to, & Cēsorio iudicio tuo planè summō; qui uni-
cus Poetarum Mystes, mysteria illorum solus sapis,
solus tenes, & imitaris; solus quoq; illorum scripta
candidè examinas, & mendosa exactè emēdas. E-
go utinām ad illam felicitatem pervenissēm, ut;
quemadmodum tu illis, ego vicissim N. T. possem
imitari: sed, nē Sutor ultra Crepidam, ut habet Pro-
verbium vetus. Nētamen omninò nihil me præsiti-
tisse conquerātur Posterī: (quamvis vereor hac mea
COLLECTANEA eodem quasi cibo pasta ad senec-

tutem usq; canescere non posse (pertinaci opera, & intentia ac diligēti cura hunc HORTVM disposui: in quo posteaquam Amorem illum mundanum, atq; paganum potenter per universum mundum regnare, Iovem indomitis flammis accendere, bellicosum Martē sua face cōpescere, Vulcanum inter Aetnaos ignes illasum unica scintilla sua exurere posse ostendi: Comites etiam eius: Timorem, Spem, Suspicionem, Sollicitudinem, Zelotypiam, Panas, Tormēta, Cruciatus, Languores, Dolores, Dissidia, Iras, Lites, Reconciliationes, Querelas, Blasphemias, Maledicta, Lachrymas, Suspiria, Fastidia, Penitentiam, & innumera alia similiter percurrou, & ab hoc umbratili & falso, ad verum & legitimum Amore Lēctorem perducerē: Qui reddit Amantē in actionibus cautum, circumspectū, providum: in studijs suis, docilem, diligentem, & intelligentem: in consultatione rerum, sagacem, solertem, & sapientem. Econtrā alter ille, reddit homines improvidos, indociles, inconsultos, insanos, morosos miseros; ut qui motu cordis, & salo mentis ad omnes cogitationum aestus fluctuant: unde IYSITELES ille apud PLAVTVM inconstantiam huius Amoris describens bene inquit.

Ita est Amor, balista ut iacitur, nihil sic celere est, neque volat.
 Atque is mores hominum moros, & morosos efficit.
 Minus placet magis quod suadet, quod dissuadet placet,
 Cum inopia' sit capias, quando eius copia' sit, tum non velis.
 Ille qui appellit, is compellit, ille qui consuadet vetat.

Hac

*Hac illi; alij verò aliter: Appellantes, Lascivius
 hunc Amore: Absconditū ardorē, Delectabile vul-
 nus, Dulce venenum, Gratā amaritudinē, Amabile
 malū, Letū supplicium, ac Bladum interitum. Ab hoc
 igitur Amore abhorrentes moneo & adhortor, ut ad
 Amore verum accedat, per quē, nascitur, sancta illa
 inter virum & uxore societas, qua nulla iucundior,
 tutior, securior, castior, cū quilibet eorum idem quod
 alter, in uno conformi animo duo corpora, in duo-
 bus corporibus unus animus, unusq; cōsensus: Nulla
 etenim est vis uxoria caritate maior, qua nulla per-
 fidia corrūpitur, nulla adversa fortuna labefacta-
 tur, nulla aliena cōsuetudine distrahitur, nullo tem-
 poris arvo nec usu consumitur; sed quā unicā quisq;
 uxore duxit eandē inviolato Amore ad ultimū vi-
 ta terminū cōstanti dilectione, continuaq; memoria
 conservat: cōtra qui uxore nō habet, non salit̃ caret
 uxoria caritate, verum etiam familia, propinquis
 amicis: & quemadmodū in vita sinē nuptijs vixit,
 eodē modo moritur sinē nomine. Hac in Calibes, qui-
 bus in Republica Anconitana, & Magistratu, &
 muneribus alijs publicis fungi prohibitum. Quā-
 obrem omnes & singulos appello Beatos, qui hanc
 societatem (legittimum Matrimonium volo) firma
 fide ineunt, indissolubilem vita consortem mente
 tota diligunt, genus humanum virtute sua augēt,
 sibi similes liberos procreāt, & prudēt̃ ac religi-
 ose enutrimus, educāt, ac gubernat: ut cū adoleverit,*

Patris;

*Patria, Parentibus, Propinquis, Amicisq; praesidio,
honoris, & usus esse queant. Quemadmodum tu nunc
facis, Vir nobilissime, qui familia Pater sapientis-
simus, faciendo liberorum proventu beatus, nullum
opulentijs patrimoniumys relinquere posse existi-
masti, quam liberalem educationē, ac doctrina stu-
dia: quae nec dare cuiquam potest, nec eripere For-
tuna. Quod non solum in Filio tuo primogenito
IANO DOVZA, BATAVIAE nostrae oculo, praestitisti;
(in quo effingendo certasse Naturā cū Fortuna, For-
tunā cum Virtute adeo feliciter aspeximus, ut quae
vicerit, quae victa sit, dubitari facilius possit, quā
explicari.) verumetiam in altero filio tuo GEOR-
GIO DOVZA, cuius in Adolescētia senilis pruden-
tia, & animus generosissimus, universum terrarū
orbem ingenio capaciſſimo unius instar Urbis asti-
mabat. Hac duo lumina, cum LUX illa divina in-
comparabili totius Reip. Christianae damno, ē mūdo
tutisset, & N. T. suis Liberis carissimis privasset:
Nil aliud respondiſti, quam: Illos te habuisse tanquā
amissurus, & amisisse tanquā haberes. O virum
perfectum & absolutum! quem infortunatū facere
nulla vis, nulla necessitas potest: Qui privata vita
commoda, ac sanctissimas sanguinis necessitudines
Reipubl. salutem nunquam non postponēda iudicasti:
Cuius Iustitiam, Prudentiam, Fidem, Aequitatem,
Tēperantiam, ceterasq; Virtutes omnes, benē nati ad-
mirantur ac venerantur: cuius Filij reliqui superflues*

STEPHANVS. FRANCISCVS, VARNERVS, THE-
ODORICVS, IACOBVS, *praeclarissimis suis ingenijs*
orbem totū illustrabunt, & orbitatem Fratrum (IAN-
NI atq; GEORGY) magni Patris vestigijs insisten-
tes, imminuere studebunt: Filiae vero

Pudicitiam & pudorem, & sedatam Cupidinem
Deū metum, Parentum amorem & cognatum concordiam,
diligentes, Matris, Matrona nobilissima praecep-
tis morigera, sobriè, atq; frugalitè rem domesticam
procurabunt; nec aliud curabunt quam Patri prudē-
tissimo omni in re placere, in nulla dispicere. Sed
quid narro? Ignoscas infantiae meae, Vir nobilissime;
nil laudes mea ad tuas, tuorumq; virtutes qua prop-
ter vela contraho, & ad Lusus meos accedo (VENE-
RES BLYENBURGICAS dicere volebam) quibus te
Patronū ac Defensorem deligo, quod facere meher-
clè ausus non fuisset, nisi mihi perspecta singularis
tua humanitas, & benevolentia, cum in ceteros
omnes, tum in literarum potissimum studiosos mi-
nimè vulgaris. Aristarchi quidam severiores illi-
teratum & idiotam in hoc AMORVM HORTO nil
praterquā vitia praecipere, turpes mores docere, &
sacra profanis miscere clamitant: Ast ego salu-
tari tui nominis scuto reclus, & tuo praesidio tutus,
reprehensiones tales parvipendo: Affirmans oīa
quae in hoc AMORIS HORTO à me sunt scripta &
collecta, ad bonos mores, & sedatam affectuum ra-
biem esse relata: Hortor enim mares & feminas, a-
dolescentes & puellas, ad matrimonij onus incun-

dum, subeundumq; per dulce Coniugij iugum: & do-
ceo sanctè ac pudicè Matrimonium colendum: pru-
dentèr diligendā, fidelitèr amandam, & ab omni
labe ac corruptela Coniugè servandam. Memini ad-
huc veteris dicti: Præcepta nihil proficere quā
diu error menti obfusus est nihil ominùs tamē
talem sumpsisse laborem me spero, qui laudem quā-
doq; mihi, ac fructum feret: nam temperato deside-
rio (ut verbis APVLEIANIS loquar) & moderato
remedio dedisse me puto, in CENTONE, Pueris sa-
turitatē, & Iuuenibus in AMORIBVS hiscè hilarit-
atē, Senibus verò in SENTENTIARVM THESAV-
RO tandem me spero daturum securitatem, & Est
omnibus bonis in rebus (ut idem ait) cona-
tus in laude effectus verò in casu. Habeant
hac sibi Aristarchi illi: sed N. T. hunc meum AMO-
RIS HORTVM, in testimoniū æviternum perpetue
observantiæ, quo me maximo ære alieno accepti be-
neficij cupio exonerare: nec quātum sit quid datur,
sed a quali profectum voluntate perpende. DEVS,
OPT. MAX. N. T. propitio suo numine, in totius Rei-
publica Christiana emolumētum clementèr regat,
tueatur, & cōservet. VALE Vir Amplissime, Nobi-
bilissime, & Prudentissime: & si quid valei apud
te preces mea, pro ADRIANO BLYENBURGIO
cognato meo amisso, ut hunc DAMASVM a me,
submissè peto. Iterum vale. DORDRACI Cal-
ulij. s. cl. l. c.

In Clarissimi, doctissimiq; viri

D. DAMASI BLYENBURGII Veneris,

SINC HORTVM AMORIS

CARMEN.

Τὸν βίῳ ἀνθρώπων πολλοῖς ἐνὶ ἄχθεσι κῆσθαι,
Πᾶσα χερδὸν φωνὴν γαῖα ἀνείσα λέγει.
Ἡ δέ τι ἡδὺ ἔχει μερόπων βίος ἐννὶ ἐαυτῷ,
Τῷ ὀλιγοχρόνιον λεπτοτάτον τε πέλει.
Τὸν θάνατον σὺν οἷ αἰὲν ἔχει βιοτάτοιο ὁ οἶμος
καὶ θάνατος μῆνος φαίνεται αἰθάνατος.
Αὐτὰρ ὅπως ἐνὶ σέῳ βίῳ χαρίεντα ἐφύροισ
τὸν βίον, ἐξέρει ἡδε παρῆσα βιβλος.
Τήγ' οὖν σῆς ἐνὶ χερσὶ βιβλὸν λαβέ, ὅς τις ἐέλθῃ
Πᾶσαν ἀποσκεδάσαι τὴν βιότοιο ἀνίαν.
Βωμολόχον τέτοισ ἐδέν τι πρόσεσιν ἔπεισιν
ἀλλὰ πρέπει πάσῃ πάντῃ τὰδ' ἡλικίῃ.
Εἰ γὰρ μῦσα ἐμὴ τίνοσ' ἄξιον ἐμμεν, ἐπαίνῃς
τόνδε βλυενβύργῃ φήσω ἐγώ γε πόνον;
Τῷτο λῆν φανερόν γενεθῆσεται, ὅτε πῶτε πάντες
ἐς σφόδρ' ἀγήσονται τὴν σεο ἀμφὶ βιβλὸν.
Ἡ μὲν ἄρ' ἀμφοτέραις δέλτον χεῖρεσσιν ἔλαιντο.
Ἡδὲ πτόων χαρίτων πάντες ὅσοισι μέλει.

G. Coddæus.

ELEGIA
D. PETRI SCRIVERY

In Amores, seu Veneres

DAMASI BLYENBURGY PATRITY
DORDRACENI.

*Temporis hoc fatum est: ut homo ludibria promat
Ex se quisq₃, suas affaniasq₃, probet.
Regnat Amor, Plaususq₃, sui; tu stulta peruris
Ambitio, per te se putat esse Deum.
Aspice Grammaticos, & Rhetoras aspice. nauci
Edere solemne his qui squiliaq₃, librum.
Aspice, qui fingunt se Phæbos esse, Poetas;
Aspice barchantes cum Corybantē choros.
In lucem mittunt Anagrammata putida; nullus
Cum Nasone cupit Virgilioq₃, loqui.
Plebei nimis hi Vates. Saliare Poëma
Gratiùs, hoc spinas per salebrasq₃, fluit.
Huius ad exemplum divina poemata scribunt,
Scilicet! officijs digna, Culina, tuis.
Hinc doctorū hominū incurrunt Saturasq₃, locosq₃,
Pugnosq₃, ac alapas, quas mervēre, ferunt.
Nec satis hoc. horum nugis maculata papyrus
Inseruit piperi, Pharmacopola, tuo.
Et melior Musæa cohors non estimat assis,
Hancq₃, opicis dignam muribus esse putat.
Eccè! est qui galeis tergendis iudicet aptam,*

Sic

Sic ut mollestras deperijſſe velit.
 Talibus elogijs decorantur muſtea ſcripta,
 Hei mihi! quis porro Neſapius eſſe cupit?
 Non tu, DAMASCI tibi ſtanti praeordia dextrâ
 Iapentoriadis effigiata manu.
 Tu legis aſſiduò veteresq; novosq; Poetas,
 Eſq; horum ſcriptis mellea dicta legis;
 Seria mixta Iocis: Nam miſcentem Vitale Dulci
 Doctorum noſti puncta tuliſſe viûm.
 Grata Iuuentuti nuper Praecepta dediſti,
 Quae fugienda forent, quaq; ſequenda forent.
 Et iam (quam lepidè!, poſt MORES, edis AMORES
 Senſu dici VENERES hac tua ſcripta velis.
 Sunt Veneres ceriè deſumpta è mille Poetis,
 Patrum aeo Veneres qui cecinère ſuas.
 Nè laudè hanc operâ quæris Mellite BLYPVRGY?
 Laudo equidem, atq; auro cõtrâ ea chara mihi.
 Hac iter ad Famam (niſi me praſugia fallant)
 Non fallent, digitus ſic meus iſte ſaliſ.
 Quod Zannazarus, Pontanus, Coſta, Marullus,
 Flaminius, Bembus, Strozaq; uterq; fuit,
 Et quod Lotichius, quod Scaliger, atq; Secundus
 Cum Grudius, & Nato quod quodq; Douza ſuo;
 Quodq; alij innumeri nunc ſunt, olimq; fuère,
 Dum faſtus Domina duritiemq; canunt.
 Maſtè! hoc ſolus eris, diceri & OMNIA SOLVS,
 Et tua honoratis Fama vehetur equis.

Eius.

Eiusdem PHALÆCVS ad Catonem.

*Quid Milesia, quid leues cachinnos,
Urbanosq; sales, facetiãsq;
Damnas, ô Cato, pollicemq; vertis?
Ah! quam vara tibi severitudo,
Ah! quam vana tibi severitudo est!
Quid mentem trahis & manum à Poetis,
Iubesq; hos Veneris dari Marito?
Plurimis studiorum amanitates
Sunt in delitijs. Iuuat iocari,
Et curas iugulare imaginosas,
Iuuat seria temperare risu:
Iuuat legiferum & gravem Solonem,
Platonemq; sequi, Platicumq;
Herculem, atq; alios prioris ævi
Istos semideos severiores;
Queis fuit Sophies, Poeticeq;
Divisum studium. Quid, ô, scorsim
Sentis, ô, Cato? nubilaq; fronte
Fastidis temerè hunc AMORIS HORTVM?
Quid convitia, dicta quid minaris
Inscitè? ô, bone parce, parce Censor:
Non ruber Deus hic Priapus astat
Vasis pensilibus mutoniatus:
Non picta hic Veneris novem figura,
Aut quotquot pathica sciunt Puella:
Non hic Astyanassa, non Cyrene*

Non

*Non hic est Elephantis, aut Philanis.
 Tantum Amabilitas, Lepor, Iocusq;
 Illa sub trichila libidinantur,
 Et delenificum Poëma pangunt;
 Quod qui damnas, ut improbum; Marullos,
 Bemboſ, Scaligeros, Politianos,
 Strozſas, Douziadas, Rogerioſq;
 Heroaſq; alios neceſſe damnet.*

Ad Indolem ingenuam.

*Quid nouus hic bladis excultus floribus HORTVS?
 Quid Gratia, Charites, culta Minerva, Venus?
 Hic veterum, & noſtri ſacri monumenta recenſet;
 Ordine & operto cuncta reſerre fludet
 Gallia quæ ſcripſit, Germania, & Itala tellus,
 Anglia cum Scotis & Pelopæa palus,
 Et pugnatrici Batavus dum ſpirat ab ira,
 Martiacuſq; ſuis nobilis armigeris. (neſq;
 Quare agite hunc HORTVM colito Iueneſq;, Se-
 Nam Præcepta, Sales, & Pia dicta reſert.
 Tuq; BLIENBURGI captis inſiſtere perge,
 Vt patria placeas, Aoniſq; viris.*

IACOBVS VANDER EYCK
 Dordracenus cecinit.

POETARVM PER QVOS
profecimus, & quorum usi sumus
testimonijs

CATALOGVS.

A.	Crottus	Lorichius	Rogerus
Alciatus	Cruceus	Lucatellus	Roscellus
Altilius	D.	Lupatus	S.
Amalthæus H.	Dactius	M	Sabinus
Amalthæus C.	Dardanius	Macrinus	Sammarcus
Andrelinus	Decimator	Malevoltus	Sannazarius
Angenosius	Doletus	Manutius	Scaliger
Angerianus	Douza Pater	Marius	Schellebergius
Arcutius	Douza Filius	Marnix	Sconzus
Arcofius	Dragius	Marullus	Scorelius
Augurellus	Ducchus	Melissus	Secundus
Auratus	E	Modius	Sepinus
B.	EHebodius	Molla	Seydelius
Balbus	Erasmus	Moninus	Sinapius
Bargus	Etruscus	Morella	Spaula
Bellaius	Euangelista	Morus	Stephanus
Bembus	F	Muretus	Stopius
Bentius	Ferrarius	N	Stroza Pater
Berzofa	Flaminus	Nangerius	Stroza Filius
Bizarus	Forcatulus	O	Suffanæus
Blyëburgius. D.	Franchinus	Othellus	T
Blyëburgius. A.	Franzonius	P	Taygetus. Ang
Bocchius	G	Paganinus	Taygetus. Ant.
Bonanus	Gaillius	Panigaro	Tebaldus
Bonefonius	Gambara	Pannonius	Terminius
Boissartus	Girardus	Pantiaticus	Thecus
Borbonius	Gonzaga	Parthenius	Torrentius
Botherius	Gorras	Paschasius	Tolcanus
Buchananus	Gouveauus	Pasius	Tarsus
Burchius	Grudius	Pellicia	V
C.	Gruterus	Petrella	Valerianus
Casarius.	Gyraldus	Pictorius	Vallambertus
Galcagninus	H	Rigna	Vesolius
Campanus	Hessius	Politianus	Viccomes
Capilupus H.	I	Pontanus	Vrsinus
Capilupus L.	Incerti autores	Porcelius	Vtenhovius
Castillonus	Iovius	Posthius	Vulcius
Chrysostomus	Iunius	Prulius	W
Codrus	L	Q	Weydingus
Cognatus	Lampridius	Querangus	Z
Cordus	Laurus	R	Zanchius
Cervinus	Lernutius	Rhodiginus	Zwingerus
Cotta	Lignaminus	Robertellus	FINIS

VENERVM

Blyenburgicarum,

Sive

HORTI AMORIS,

ARBOLA PRIMA.

AD AMICAM.

AD ADRIANVM MANMAKERVM,
D. MANMAKERI, Quæstoris
ærarij *Zelandiæ* meritissimi,
Filiū unicūm.

DORDRACI,
Ex Officina Iſaaci Canini.
M.D.C.

AREOLÆ PRIMÆ

DIVISIONES.

I.	Salutationes.	pag.7.
II.	Invitationes.	9.
III.	Allusiones.	25.
IV.	Preces.	33.
V.	Lamenta.	49.
VI.	Ad Amicam, & econtrā.	75.
VII.	De vita, fidelitate, & miseria sua.	150.
IIIX.	De Amore suo.	156.
IX.	De virtute, & præstantia Amoris.	166.

	<i>A Savitia.</i>	175.	<i>A Levitate.</i>	192.
	<i>A Duritie.</i>	176.	<i>Ab Inconstantia.</i>	198.
	<i>Ab Avaritia.</i>	183.	<i>Ab Ingratitudine.</i>	200.
X. Vitu-	<i>A Superbia.</i>	184.	<i>A Moribus.</i>	ibid.
peria	<i>A Furo.</i>	188.	<i>A Turpitudine.</i>	201.
	<i>A Sordibus.</i>	190.	<i>A Crassitie.</i>	203.
	<i>A Garrulitate.</i>	191.	<i>A Senectute.</i>	ibid.

XI.	Excusationes, & veniæ petitiones.	204.
XII.	Valedictiones.	208.

Virtute & Doctrina præclaro

IUVENI D. ADRIANO

MANMAKERO

L. L. Amatorj,

DAMASTVS BLYENBURGIVS BATAVVS.

S.P.D.

Ndisponendis locis, SENTENTIARVM OPERI ACCOMODANDIS, Doctissime. D. MANMAKERE, incidi in eum, qui de Amore mentionem facit: Quod argumentum cum mihi summopere arrideret, ex diversis celeberrimorū PORTARVM scriptis conquisiui ea, quæ videbantur jucundissimæ huic materiæ convenire: in qua, quum summa cum elegantia & venustate, omnes gratias cōiunctas animadverteterem, placuit unum inde volumen conficere, & VENERES BLYENBURGICAS, sive, AMORIS HORTVM inscribere, eo quod universæ hic dicendi Veneres concurrunt: &, ut in horro florum & foliorum, [Amoris & Castitatis symbola] ita Amorum hic quoque varia genera

A ij descri-

4.

describuntur: non per nie tamē, [nē quis malignè interpretetur] sed per eos, qui risus, lusus, basia, & incredibilem in Amore Amantium lætitiā [quod per BLYENBURGICVM nomē cupio indicare] corde hilari, diviniq; æstro spiritus perciti, adeò feliciter decantarunt, ut amatoriarum suarum gratiarum decori, omni remota obscœnitate, nihil addi, nihil demi, nihil quoq; mutari possit. Quum verò hoc nostrum Volumē, non saltem risus, lusus, & basia supradicta, verū etiam balnea, munuscula, ocellos, labella, laudes, lacrimas & sœmnia continet, id circò in AREOLAS aliquot, ceu partes distribuere aggressus sum: Quarū primā, AD AMICAM, tibi Doctissime D. MANMAKERE [quem ex eisdem studijs eandem capere delectationem perspexi] libens dono & dedico: ut Bacchanaliorū hisce ferijs, in ijs, quæ jucunditatis gratia a me sunt collecta, te delectes. Hic discēs, *Bonum pauxillum amare sanè* [ut ait comicus] *insanè non bonum*. & quicquid affectuum arbitrio geritur temporarium esse, quod ratione judicioquē tractatur firmū, & perpetuum: Postremo, *Amorē felle & melle* [ut ait idem] *esse faciundissimum*, utpotè, *gustu qui dat dulce, amarum*

ad

ad satietatem usq̃ aggerit. Si verò hunc nostrum tam in colligendo, quam corrigendo gratum tibi esse laborem intellexerim: habebis propediem **VENERVM** meorum **Arcolam** secundam, in qua docebitur. Probitate conciliandum esse Amorem & probis moribus alendum: & quia in omni pulchritudine sive corporea, sive incorporea, nihil abundet, quam divini vultus splendor in rebus creatis relucens: idèò amante nihil terrenū, nihil quoque corporeum, vel humanum, sed divinum aliquid amare. **VALE** Doctissime **D: MAN-MAKERE**, & **Blyenburgium** tuum similiter ama. **Ex Musco nostro: LVGD. BATAVORVM** Calend. *Febr. CIO IO IC.*

A iij

Tempora

OTIOSO LECTORI.

*Tempora qui perdís, concessa q̃ munere cali
Otia condemnas, Otia nostra lege.*

AD AMICAM, ^{7.}

ET

AMICE, AD AMATOREM.

I.

SALVTATIONES,

Ad NEERAM.

Alue nequitia mea NEERA, (le, ^{Maral-}

Mi passercule, mi albe turtur ^{lus.}

Meū mel, mea suavitas, meū cor,

Meum suaviolū, mei lepores.

Tenè vivere ego qucā reliēta?

Tenè ego sinè regna? te sinè au-

Aut messes Arabum velim beatas? (rum?

O prius percam ipse, regna & aurum.

Pancharis.

Salve melq, meum, atque amantitudo,

Otiumq, meum, negotiumq,

Mens Bosphorus, Hesperusq, salve:

Salve luxq, mea, & mea tenebra,

A iiij

Bonifonius.

Salve

Salve errorq̃ meus, meusq̃ portus,
 Salve spesq̃ mea, & mei pavores,
 Salve nilq̃ meum, meumq̃ totum,
 Sed quid pluribus? ô ter, ampliusq̃:
 Salve tota, ACHARISq̃, PACHARISq̃.

Ab ea, & totus & semper.

Sealiger
 Pater.

Nulla mihi potius felix illuxerit hora;
 Quam non sis felix, ô mea DIVA, mihi.
 Imò aliud: mihi qua felix illuxerit hora:
 Si non sis felix ô mea DIVA mihi:
 Sis felix mihi: sic felix illuxerit hora:
 Quin fueris omnis temporis hora mihi.

Ianthiis.

Flamini-
 us,

Venisti tandem, tandem mea sola voluptas
 Venisti, & lucem misera vitamq̃ tulisti.
 Quantum vere novo gaudet lasciva capella,
 Astivis quantum sitientes imbribus horti,
 Tantum MOPSE, tuo reditu latatur IANTHIS.
 Te sinè, care Puer, letho mihi tristior ipso
 Visa fuit, tardoq̃ dies mihi tardior anno,
 Seu tenebras vespèr, seu lucem ferret EOVS,
 Me flentem vespèr. flentem cernebat EOVS:
 Lugebant sylva, lugebant mollia prata,
 Formosusq̃ suos amiserat hortus honores,
 Et desiderio Domini pecus omne peribat:
 Dulcia nunc tecum redierunt gaudia cunctis.

Aspice

*Aspice te leta pinus complectitur umbra,
 Arguto properans te mormare lymphæ salutæ,
 Albæq; purpureum tibi ducunt poma colorem.
 Ipsa ego nunc dulci saturabo lumina vultu,
 Discedet macies, discedet corpore pallor,
 Et tecum longos peragam feliciter annos,
 Sen teneras solito pasces in monte capellas,
 Seu patrios fines linques, & pabula nota.
 Quicquid ages, formosæ Puer, tua cara Puella
 Tecum semper erit, terras comes ibit in omnes.
 Iam didici quid sit iuvenem expectare morantē:
 Expectans una vel nocte Puella senescit.* ..

II.

INVITATIONES.

Ad Fulviam.

Grudius.

*Quamvis sapè sua intereat Dictynna senecta, ..
 Exuat & rutila cornua bina facis, ..
 Luminibus tamen usq; novis sua damna repēsat, ..
 Vecta iterum gemino per loca sœta bove. ..
 Quæ senuit veteres volucris Iovis abijcit annos. ..
 Tempora qui reparet lubricus anguis habet. ..
 Flatibus à Schyticis, canisve exusta pruinis, ..
 Aut de Phœbea torrida facta face, ..*

A V

Aus

- “ Aut quondam stricta stirps Citria caesa bipēni,
 “ Se radice tamen subrigit ipsa novam.
 “ Ipsa, quibus vitam renovet videat bombyx
 “ Deponit moriens semina certa sibi:
 “ Quāq̃, volat Phæbi Pharijs avis unica sylvis
 “ Vrit vivifero cinnama odora foco.
 “ Ast homini nullas fas est revocare per artes
 “ Etatem, aut ulla detenuisse mora.

Ergo age, vivamus, mea LVX, mea grata volup-
 Dū petulās nostro in pectore vivit amor: (tas,
 Dum sanguis calet: & solido stant corpore vires:
 Purpureusq̃ suo dum micat ore rubor.
 Iam nunc lapsura iuuet indulgere iuventa,
 Incusent tetrici gaudia nostra senes.
 Num morer insani mea FVLVIA, sibila vulgi,
 Si non est flamma causa pudenda mea?
 Et si lace pius Divos reverentèr adoro?
 Sentit & officium famina, virq̃, meum?
 Nocteq̃, per tenebras si nulli noxius erro?
 Estq̃, mihi solas FVLVIA, crimen, Amor?
 Sat mihi sit, mea LVX, mea si tibi causa probetur:
 Quasq̃, faces subdit ventilet ipsa Venus.
 Dumq̃, mihi cupidis liceat vincere lacertis
 Harentem amplexu te, mea VITA, meo:
 Squalentes subeāt cani, & tremebunda senectus,
 Mors quoq̃, nos inter basia sera metat.

Ad Iuliam.

Secūdus. Maius alit frondes, Maio sine fronde virenti

Ire

Ire nefas, mos hoc, LVX mea, priscus habet.
 Ergò age certemus: tibi, me sinè fronde reperto,
 Munus, quod niveum pectus adornet, erit.
 Corporis, ô felix illa quod sede fruatur,
 Cuius ab aspectu gaudia mille fero.
 At tibi lex hac sit, folij viridantis ut orba,
 Oscula cogaris mox dare pauca mihi:
 Oscula quæ possint fugientem sistere vitam,
 Restat ubi nullis spes medicaminibus.
 Pallidulamq; animam stygia subducere lyntri,
 In non concessas & revocare vias.
 Sic ego: depresso sic LVX mea retulit ore
 Pauca, sed argutis multa loquens oculis.
 Basiaq; & mea quò iurabis basia vinci,
 Accipies aliquid, si modò victor eris:
 Dixit: & os avidum roseo mihi mollitè ore
 Pressit, & hoc cape nunc cætera victor, ait:
 Victor ero certè, nec opem Cytheræa negabis,
 Si tua, si nati numina sancta colo.
 Tunc ego lascivæ potero contendere viti,
 Quæ se vicinis implicat arboribus.
 Nec me hedera varius superabit in ilice nodus,
 Brachia erunt collo sic mea nexa mea.
 At vos purpurei Reges ignoscite victi,
 Risus erunt vestra tunc mihi divitiæ.

Ad Lygdam.

LYGDA fugit tempus, lascivi, lude, iocare:

Incertus.

Sunt

Sunt dolor, & lacryma semper in insidijs.
 “ *Tantillum credas, quod tantum dicimus, una est,*
 “ *Quam trahimus vivi, non mora, sed morula.*
 LYGDA *manū da, LYGDA manū nocte, imprime,*
O Veneris facies tractilis, ô facula! (strige,
Iunge labelta, parum est, iunge altius: insere linguā;
Sic ah! sic facies corcula mollicula.
Lude intus, non ore exi: pro millibus unum
Ba siolum da, quò se insinuent anime.
Sic ah! sic anima miscetur: vertimur ambo,
In te, ego, tuq; in me, dulcèq; sic morimur.
Non morimur: vitam sed vivere discimus. In te
Vivo ego, tuq; in me mollius & melius.

Ad Candidam.

Marullus *Vi grex porcorum morti servamur, & hora*
Crastina quid trades dicere nemo potest,
Hoc cuicunq; notum cum sit vivamus: & omnis
Apposito fugiat cura, dolorq; mero.
Res alias fortuna negat? fortuna beatum
Me faciet, si tu CELIA Diva velis.

Ad Fanniam.

Potamus. *Puella molli delicatior rosa,*
Quam Vernus aer parturit,
Dulciq; rore Memnonis nigri parens

Rigae

Rigat suavi in hortulo:
 Quæ mane primoroscidis cinctas folijs
 Ornat nitentes ramulos,
 Vbi rubentem gemmeos scandens equos
 Phæbus peragrat æthera.
 Tunc languidi floris breve & moriens decus
 Comas reflectit lassulas:
 Mox prona nudo decidit cacumine,
 Honorq; iam brevis perit.
 Sic forma primis floret annis, indecens
 Vbi senectus advenit,
 Hen! languet oris aurei nitens color,
 Quod ruga turpis exarat.
 Perit comarum fulgor, & frontis decus
 Dentesq; flaveant candidi.
 Pectus papillis invenustum languidis
 Sinus recondet sordidos,
 Quod nunc Eois lucidum gemmis nitet
 Tenuisq; vestit fascia.
 Nullas amanti audies mæsti preces,
 Duram querentis ianuam,
 Nonserta lentis fixa cernes postibus,
 Exclusi amanti munera.
 Sed sola noctes frigido cubans toro
 Nulli petita conteres.
 Quin hoc iuventa, floridum atq; dulce Ver,
 Brevemq; florem carpimus.
 Post lustra quinq; iam senectus incipit,
 Latensq;

*Latensq; surrepit modò.
 Quare meorum o astra suavis ignium
 Dies agamus candidos,
 Noctesq; Diva conteramus integras,
 Quae manè lucet Hesperus.*

Amaryllis.

Flami-
 nius.

*iam fugat humentes formosus Lucifer umbras,
 Et dulci auroram voce salutat avis.
 Surge, greges niveos in pascua pelle AMARYLLIS
 Frigida dam. cano gramina rore madent.
 Ipse meas hodie nemorosa in valle capellas
 Pasco, namq; hodie maximus astus erit.
 Scisne Menandrei fontem, & vineta Gale si?
 Et quae formosus rura Lycanibus habet?
 Hos inter colles recubat viridissima sylva,
 Quam pulcher liquido Mefalus amne secat.
 Nec gelidi fontes absunt, nec pabula lata,
 Et varios flores, aura benigna parit.
 Illic te maneo solus, carissima Nympha,
 Si tibi sum carus, tu quoq; sola veni.*

*

*

*

*Sic tibi perpetuam donet Venus alma iuventam,
 Ne faciem nitidam ruga senilis ares:
 Post cœnam cum Matre tua, dulciq; Lycinna
 Ad matrem PHOEBE cara venito meam.
 Hic simul ad magnum lati vigilabimus ignem,
 Candidior*

*Candidior pulchra nox erit ista die.
 Fabellas vetula referent, nos lata canemus
 Carmina, castaneas parva Lycinna coquet.
 Sic noctem tenerisq; locis, Risuq; trahemus,
 Dum gravet incumbens lumina nostra sopor.*

Ad Perillam.

*PERILLA mollis, elegans, venustula,
 Magis decora candidis oloribus:
 Micantibus nitentior lapidulis,
 Frythra dives quos, mare aut rubrum parit,
 Sabæus aut beatus, aut Arabs legit:
 Crocis, PERILLA, luridis olentior,
 Brevi rosa, thymiq; flore gratior,
 Lacrina concha comparata tui, minùs
 Placet potentiorum labellulis.*

Crottus.

*PERILLA dulcis a', quis ben, sinu rapit
 Meo malus Cupido te? quis impius
 Deus-vè, homovè, VITA, te mihi invidet?
 Vbi sinus eburni? ubi corollina
 Labella? Vbi nivale collum? ubi osculum
 Nitens, decorum, & aureo polo amulum?
 At ò beata, rara qua Paphi tenes,
 Cypronq; nobilem, & superba Gargara.
 Deos at inser ò Cupido maxime,
 Sagax Cupido, Dux amantium omnium,
 Cor ecce saucium impijs doloribus*

Te cur q;

*Iecurq; adustum, & ustulata viscera.
Cupido blande, magna Cypri, candida
Pie precantis (oro) vota solvite:*

PERILLA nota cursitans ad oscula

Refugat ora promulis labellulis,

Ligetq; colla lacteis lacertulis,

Prematq; labra dentibus minacibus:

Redi mea alma VITA, LVX redi mea,

Mea advola Columba, labere, emica.

Ver eccè prodit, eccè prata germinant:

Thyma, & croci, & rose, & ligustra, lilia

Nitent, olentq; montium per ardua,

Rubent per arva fontibus recentia:

Strepunt cavas per arbores Favonij:

Vbiq; mollis aura, ubiq; spiritus

Serenat alta montium cacumina.

Canens per antra Daulias virentia,

Doletq; linguam & impium virum gemit:

Itysq; fata conquerens miserrima,

Repellit alta vallium silentia.

Redi PERILLA chara: sic suat Venus,

Vtriq; dextra, utriq; semper obsequens.

Ad Rosinam.

Melissus. Lilia noster alit lactentia, sed tuus hortus

Sanguineas nutrit, blanda ROSINA rosas.

Clausula facit sepes, ut quam minus ipse potiri

Flore

Flare tuo, possis tam minus ipsa meo.
 Vnanimis menti concordia par sit utrinque,
 Protinus è geminis hortulus unus erit.
 Rumpere fas sepe, inueniit tibia fas est
 Iungere virginis, casta ROSINA, rasis.
 Floribus his nisi mella stuant, tamen inderena scā
 Spero Melissaas, pignera mellis, apes.

Ad Puellam in littore ambulantem.

Ad mare ne accedas propius, mea VITA, proter- ^{Castilio-}
 Nimirum & tarpes continet unda Deos. ^{nus.} (nos
 Hi rapiunt, si quam incantam aspexere Puellam
 Securos bibulo littore ferre gradus.
 Quin etiam in fucū exiliunt sepe agmine facto,
 Atque abigunt captos ad sua regna homines.
 Tam si qua est inter pradam formosa Puella,
 Tantum hac non subito piscibus esca datur.
 Sed miserā fœdis malè habent cōplexibus omnes,
 Inustamque iubent hispida monstra pati.
 Os informe illis, rictus, oculique minaces,
 Aspera que anguino cortice membra rigens.
 Barba impexa ingens, alga, limoque virenti
 Oblita, oletque graui lurida odore coma.
 Hos tu seu pisces, seu monstra obscena vocare,
 Sine Deos manus, si sapi ipsa, caue.
 Nec tibi sit tanti pictos legisse lapillos,
 Ut pereas magno, VITA, dolore meo.

B

Quia

Quin potius diuersi abeamus, respice ut anticum
 Ad dextram viridi protegis umbra solo.
 Decurrit rivus gelidis argenteus undis,
 Picta q̃ odorato flore renidet humus.
 Imminet & fonti multa nemus ilice densum,
 Et volucres squido gutture dulce canunt.
 Hic poteris tuto molli requie scire in herba
 Propter aquam, & niueos amne lauare pedes.
 Tu mihiserta iuis contexta coloribus, ipse
 Texta meis contra mox tibiserta legam.
 Floribus, & roseis crinem redimita corollis,
 Et compto incedes conspicienda sinu.
 Poplite deinde tenus succincta imitabere Nym-
 Obuia marmoreum detegget aura latus. (phas,
 Syluicolas, mea VITA Deas torquebis amore,
 Ignibus urentur flamina & ipsa meis.
 Inde demũ formosa magẽ & magẽ culta redibis,
 Rumpetur tanta tum HIPPOLITE inuidia.
 Sed sensim subsistas, ne te fortẽ Puellarum
 Aqualis versam cernat abire chorus.
 Nesciat hoc quisquã: nam si nos turba sequatur,
 Antra ingrata tibi, ingrata & erunt nemora.
 Has fatuas rapiunt pelagi sine monstra Puellas,
 Nos captum hoc, furtim dissimulemus iter.
 Quod si qua interea audieris per littora murmur
 Lũx mea, te in nostro protinus abde sinu.

Ad Cti.

Ad Cliniam.

Absens absentem torques quid, CLINIA amicū? Vulteijs

Si me vis vivum, Chara, videre, veni.

Quid tibi rura placent? Urbis quid cōmoda tēnis?

CLINIA chara, precor, CLINIA chara veni.

Cuncta odiosa mihi sine te mea CLINIA: quare

Si me vis vivum chara videre, veni.

Iam quoniā dulci procul extas CLINIA ab urbe,

Ingrata ingrātū hac vivere in urbe mihi est:

Si venias dulcem subito mea CLINIA in Urbem,

Gratum erit hac grata vivere in urbe mihi.

Blanditur Clinia.

Te sine iam morior, sine te, mea CLINIA nullus

Sum, sine te durum est vivere, dulcè mori:

CLINIA quaeso, veni: mea CLINIA, totus aduror,

Vt stipula in flammis, CLINIA, quaeso, veni.

Nympha veni, Nymphis ō pulchrior omnibus, al

Mollior ō cunctis, puniceisq; rosis. (bis:

Albior ō niveis violis, fulgentior astris

O rutilis, clara lucidiorque die.

Charior ō gemmis, fuluo quoq; charior auro,

Clavior, ō placidis, CLINIA semper aquis.

Huc ad sis: venias, mea CLINIA, CLINIA quaeso,

Cor cordi, & femori CLINIA iunge femur.

Os ori, atq; oculos oculis, mea CLINIA nocte

*Candidulasq; genis, CLINIA, iunge genas.
 Dulcia coniungas, mea CLINIA, labra labellis,
 Omnibus & membris omnia membra precor.*

Lyde, siue Adoleſcentia.

Torren-
tius.

*Sic mater, gemino iuncta cupidine,
 Gratam te cupidis reddat amantibus:*

Nec formosior ulla

Expugnet iuuenum toros:

LYDE, *Luciferi sidere pulchrior,*

O Solatiolum dulce dolentibus,

LYDE, *ſpes mea, LYDE.*

Accerſita precor veni.

Exſpectata veni non patior moram.

Formae plus nimio ſollicita es tua:

Nil quo crefcere poſſit.

Quamvis nuda tamen veni.

Incocto radians vellere purpura

Vt lanam, pariter nobilem adulterat

Vultum, non ego veſtam:

Sed veſtis Dominam volo.

Adſint blanditiae, & grata proteruitas,

Argutiſque reſerti ſalibus iaci:

Spirent lumen ocelli,

Quod me ſurripiat mihi.

Nam deſiderio torquor anxio:

Nec ſine ratio, nec reperis modum.

-n..

Tn

Tu succurrere, LYDE,

Tanto sola potes malo.

*Tu fixum retines, dura, Cupidinis
Clauo, tu Veneris nexibus implicas.*

Ius vitæque ne,isque

Vnam te penes est mea.

Vinam si facilem te dederis mihi.

Perdes, difficilis. proh! Veneris decus,

Si me perdis amantem,

Messi damna feres tua.

Fluxu immodici fertur amantium

Fastus alma Venus. tu Venerem colis

Quam pulcherrima LYDE,

Si me despicias caue.

Stultus qui Veneris commemorem minas.

Ignosce (ah!) stolidæ, Næmen, ineptiæ.

In me pœna redundet,

LYDEN si ferias Dea.

Qua sola incolumi, nil uereor graue.

At si turgidulis lachrymulam dolens

Flendo extor sit ocellis,

Tunc curis morior miser.

Ad Amicam.

*Dum mecum viridi strata sub arbuto,
Aut ad fontis aquam leniter in caput
Reclinata iaces, cæcia: age tristibus*

Douza
filius.

*Supremam mea dic VITA, molestijs,
Et me nexilibus stringito brachijs:
Tunc ducam è Labijs roscidulis tuis
Imbuta Idalio Nectare basia,
Dum quantum est, animæ quod superest mea,
Me linquens animam fugeris in tuam.
At tu parce mihi, parce animæ mea
Nec me semianimem destituas precor:
Iam corpus liquidas sic in aquas abit,
Vt cera in latices tota resolvitur
Vel Solis radijs usta vel ignibus,
Heu, quantum his tua sed flamma potentior!
At tu redde animam, redde precor, precor;
Aut reddas animæ dimidium mea,
Obses pectoris ut sit reliquum vagi,
Ne possit dominam linquere transfuga.
Sic dum sollicito te prece plurima,
Non ferrum atq; chalybs aut filices tibi
Stant corde in tenero, victa dabis manus,
Et reddes animæ dimidium mea,
Me longi recreans rore suavi.
Sic dum fata sinunt, & celeri rota
Præcepta vita fugit, vivere nos iuvet:
Vivendum volucris ipse monet dies,
Et bruma appropinquans iam pede frigido,
Mutatura nives gramine fertili,
Decussura leves arboribus comas.*

Ad Fastiam.

Ad Fastiam.

Scis bene quam duri sint nubila tempora fati, Theſeus.
 Quam sit in ancipiti summa locata dies.
 Mitia carparamus Bromio, Genioq; favente,
 Anxius abſcedat tabificuſq; dolor.
 Argutos cythara pulſemus peſtine nervos,
 Sit Methymnaeo menſa referta mero.
 Atq; Arabo ſtillet caput imbre, & veris honore.
 Exornet croceo cinſta corolla comas.
 Nil quod vulgus iners curat, curemus, amore
 Sit tantum nobis ſedula cura fraſ.
 Lubrica divitias plebecula ſemper anhelet,
 Sit noſtrum fragiles temnere ſemper opes.
 Mors, & natales, & Regia nomina tollit,
 Nec quem poſt auri fata ſequetur honos.
 Intereant populi plauſus, ſtadiumq; clientum,
 Ventofus ſtolida queis homo mente tumet.
 Hac dulci functos vita comitantur, euntes
 Seu ſupèrum ad ſedes, ad ſtygiumvè chaos,
 In cantu atq; epulis hilarem duxiſſe iuventam,
 Et nunquam in ſolo decubiſſe thoro.
 Dum fas eſt molles igitur ſociemus Amores,
 Delirijs nobis tempora læta fluant.

Ad Faſtiam abſentem.

VITA redi properè, quid ſtas? non detinet arctis
 Nexibus implicitos iuncta catena pedes.

B inq

Non

Non nemus in medio est, cauto possessa Dracone,
 Non iuga, non trucibus sylua habitata lupis.
 Non iter est rapido vallatum flumine circum,
 Injiciet nullos aquoris unda metus.

Negligis ast si dura preces, tædet q̃ reuerti,
 Teque procul nobis ardua causâ tenet.

Si moneas, celeri conabor tendere gressu,
 Quin ultro veniam, non moneasque licet.

Non clauē obstructus centena, FASTIA, carcer,
 Impedient cupidas vincla neſt ulla vias.

Non si Caucaſeo vincirer vertice, quondam
 Prædator veluti, muneris ætherei:

Non hostes, non flamma acris, non dura vetabunt
 Frigora, non pluuijs turbidus Auster aquis.

Me portabit Amor per aperta pericula lætam,
 Casibus in cunctis hoc duce tutus ero.

Nil gratum sine te, nil certè optabile, vitæ
 Quamuis degenda commoda cuncta fluant.

Ast tecum in stygijs tenebris Pheba: videbor
 Lumina & æthereas ante tenere faces.

In seuis positus tormentis gaudia carpat,
 Gaudia sollicitis non peritura malis.

Exilium patior, gentilibus & moror aris,
 Præcipua q̃ mei parte carere queror.

Quam satius profugum fuerat noniſſe Padeos,
 Et gelido obtuſos frigore adisse Schyras:

Ægram te sine quam in Patria transire Iuuetam
 Luctibus aſſidujs, perpetuiſq̃ malis:

*Gens atrox ferro peteret me, demig, letho
 Traderet, et gemitus clauderet hora nocens.
 At nunc non morior, quia spiritus incolit artus,
 Et fero saxcentas sancius usq, neces.*

III.

ALLUSIONES.

IN FABVLLA arrogantem

Douza
Pater.

*Cum tibi sint ipsa digni quoq, Cypride vultus,
 Cumq, nolet corpus nulla litura tuum,
 Cur ita te, limenq, tuum fugiamus amantes,
 Miraris? forma lingua superba nocet.
 Vis breuiter dicam? nimirum tibi bella videris:
 Hoc est, bella minus cur videre mihi.
 Scilicet appensis hederis in fronte Taberna
 Vendibiti scimus nitopus esse meo.
 Quare aut bella tibi iam parce FABVLLA videri:
 Aut tua mirari limina cur fugiam:
 Nŕ sciola demum plebi non bella, FABVLLA.
 Fabula, nŕ fieri bulla, FABVLLA, velis.*

Ad Luciam Barziam.

*Inmortale decus Perusina BARZIA gentis
 Quam bene cōueniens LVCIA nomē habes?*

Stroza
Pater.

B v Lucet

*Lucet enim latè morum decor ille tuorum,
 Rara nec ingenuo forma pudore caret.
 Inq̃ oculis Charites habitant, & grata venustas,
 Quos super, & circum blandus oberrat Amor.
 Inde faces, ac tela iacit, furtimq̃, latentis
 Tendit ibi laqueos, multiplicesq̃, plagas.
 Cernere nec cuiquam fas est ardentia tuto
 Lumina, tantum illic ars, geniusq̃, valent.
 At tu, cuius abit nunquam de fronte Cupido,
 Nulla cupidinei signa caloris habes.
 Nec facit hoc (neq̃, enī rudis, & tā nescia rerū est.)
 Mentis in urbana rustica simplicitas:
 Verum innata tibi constantia, quā nihil optas,
 Aut humile, aut quod te dedecuisse putes.
 Da veniam, tibi si nimium temerarius esse,
 Audacterq̃, aliquid dicere visus ero.
 Me nisi certus amor formosa ferre puella
 Vincula iussisset, quæ mihi culta diu est,
 Nil non tentarem, studioq̃, amitterer omni,
 Ne nostram abnueres noscere velle fidem.
 Forsan & assequerer, ne saltem hoc dicere nolles,
 Hic amat, & certè est dignius Amore meo.*

In Liberam.

Panno-
nius.

*Cum volo, tu non vis: cum nolo LIBERA tu vis:
 Quando igitur sumes libera quando dabis?*

Ad Petram.

Marullus

Et Petra es, mea Lax, & verè Petra vocaris,

Et

Et peream si quo nomine digna alio es.
Non tam quod Parium certas evincere maxmor,
Et facies cæli rara videtur opus:
Attriti sꝑ, nitet corpus magis equore saxis,
Littore qua primo casta Puella legit:
Quam quia Caucasæas vincūt tua pectora cantes,
Et quoscunqꝫ vides, saxeæ signa facis.
Et tamen hic etiam vesana incendia durant.
Me miserum! cinerem hoc, non facere est lapi-
dem.

Ad Barbaram Hacham.

Musis grata novem, gratissima, BARBARA, Phœ- Grudius.
Quæ superas Latias, Argolica sꝑ, nurus: (bo
Sive chelin digitis leniter percurris eburnis,
Scu libuit nervos & oçe iuvante sequi:
Quod tibi BARBARICVM nomē posuere parentes
An non barbarici pectoris illud erat?
Quin potius quod te talem erudiere Puellam,
O ter festivos, ter lepidosqꝫ senes.
Nam quorū studijs mea BARBARA, barbara, non
Barbarus haud dici debet uterqꝫ parens. (es,
Barbarus at fuerit, quisquis tua carmina temnet,
Es qui tam doctas nolet amare manus.

Ad Candidam.

Marmoraqꝫ & longi durata rigoribus ævi
Crystal-

*Cryſtalla, & puram qua tegit illa, niuem,
 Et lac, & ſpumam, & vetulos quod vincis olores,
 Lilia quod ſuperas atq; nitore roſas:
 • Candoriq; tuo quod cedant cana ligniſtra,
 Candoris merito CANDIDA nomē habes.
 Dic tamen, o, qua ſit candentis cauſa coloris:
 An, quod ſub niueo pectore torpet hyemas?*

In Ceram Puellam.

Capitulum.

*Cera ſibi ſolet admotis liqueſcere flammis,
 Dureſcit flammis proxima CERA meis.
 Me licet affixam CERÆ Puer improbus & rat,
 Illa tamen Pueri negligit uſq; faces.
 Nec lachrymis potis eſt noſtris molliorier unquā,
 Sed potius miſero fit mihi dura ſilex.*

Cognomen Fauſtinæ.

Bellajus.

*At tibi, ſi memini, nomen gentile Columba
 Conueniens forma eſt, ingenioq; tuo.
 Laudantur niueo mites candore columba,
 Et tibi ſub niueo pectore candor ineſt.
 Quid luſus, mea VITA, tuos quid marmura
 Quid referam noti nequitias thalami? (blāda
 Tu tenero morſus ſigebas dente proterua,
 Atq; columbatim baſia longa dabas.
 Hen mihi! quis raptor, credo Ioue miſſus ab ipſo,*

Te

*Te nostro anulsit chara Columba sinu?
Te malus accipiter captam tenet & nguibus uncis,
Et tua crudelis viscera dilaniat.
Inunc, dic veneri sacratas esse Columbas,
Si tam me miserum bella Columba perit.*

De Stella.

(fulget,
Nostra die quod STELLA nitet, quod nocte re- PONTA-
Sole STELLA die, sydera nocte refert. NUS.
Nocte eadem surgente nitet, cedente refulget,
Bosphoron hic, illic Hesperon ipsa refert.
Ergo eadem mihi sol, eadem mihi sydus, & una
Lucifer est, eadem vesper & una mihi.
* * *

In tenebris mea STELLA nites, dum sydera pallēt
Et nox ipsa tuo lucida honore placet.
In medio mea STELLA die sub sole nitescis,
Clarior & per te, Solq, Diesq, venit.
Sic es syderibus decus addita matutinis,
Et radijs debent Solq, Diesq, tuis.
Sed cur qua tenebris honor es, decus una diebus,
Cur lumen nobis, Nocte, Dieq, negas?
Nocte negas foribus clausis, in Luce fenestris.
O tenebra! non iam stellavē luxūē mihi.

Ad Ambrosiani.

Sparxisti AMBROSIA ambrosiā per labra, me isq,
Suxisti

*Suxisti e labris AMBROSIA, Ambrosiam.
 Suavia tunc etenim sunt suavia, mutua cum sunt,
 Et dant, & capiunt mutua qui faciunt.
 Ambrosiam diffunde: dedi cum basia, fuge
 Cum capis alterius AMBROSIA ambrosiam
 Suavia sic & erunt tibi basia nostra, mihiq;
 Et tua, & ambrosia stillet uterq; sua.*

Mercariæ Puellæ.

*Girardus Vende mihi, mea VITA, tuam MERCARIA mercet,
 Cuius mercator nî fuero, peream.
 Nunquam me dices inimicis parcere nummis,
 Impendam cunctas, dum mea fiat, opes.
 Sed, quaeso, qua merx est hac Mercaria? Merx est
 Ora, manus, humeri, gratia, lingua, oculi.*

Ad Deïloinam.

*Morella. Credita quæ Phœbi Delus fuit insula nutrix,
 Illa tibi nomen DEILOINA dedit.
 Illa Deum, doctæ gaudent quo præside Musæ,
 Nutrijt, Ambrosio Delus odore fluens.
 Inde tuo Ambrosij distillant ore liquores,
 Aonia Aonij lausq;, decusq;, chori.*

Ad Catarinam.

*Vrenho- Quod vel pargato mens sit tibi purior auro,
 mius. Nulla*

*Nulla animo labe in fideat q̄, tuo,
Si sua conveniunt rebus data nomina, nomen
Ex re vox καβαρὸς da CATHARINA tibi.*

Ad Candidam.

*CANDIDA, candenti gestis nive ludere, virgo,
Nunc quando extinctis floribus horret hyems.
Ast inter digitos tibi nix perit atq̄ liquefcit:
Sic pereunt homines quos tua forma coquat.*

Botbo-
nius.

Ad Rubellam,

*Sis lata & facilis, RUBELLA, semper.
Fac dicare, RUBELLA, non rebellis.*

Ad Salviam.

*Salva fronte mihi, quod salva fronte petebam,
Præstas: res salva est, SALVIA, crescit amor.*

Vultcius

Ad Coelinam Burdigalensem.

*Cælesti COELINA Deo mihi nata videris,
A Cælo retinens nomen & ipsa tuum.
Cælestem formam, cælestem deniq̄ vitam,
Cæleste est quicquid fœmina Diva geris.
In te cælestis probitas, constantia summa est,*

Cælesti

*Cælesti humanum mittis ab ore nihil,
Cælestis latè morum nitor ille tuorum
Lucet, caelestes permouet atq; Deos.*

De Veronica.

Areostus *ES VERONICA ne? An potius verè unica? qua
Vris, qua mihi me tam citò surpueris? (me
Vnica nimirum cui soli est forma, decorq;
Gratiaq;, & quantum est & salis & Veneris.
Quaq; simul casta es, simul est pulcherrima sola,
O sola! ô vera nomine digna tuo.*

Ad vitam.

Burchi- *Vnica, VITA, mea es dulcissima vita, quid ergo
us. Mirum, cum procul es, si misere morior?
Et cum vicina es morior magis, at mihi longe
Mors quam vita tamen gratior illa venit.
Iungamur, capere simul dulcedine mortis,
Et cupies mecum candida VITA mori:
Mors etenim vitam, mortem mox vita sequetur
Mutuus hac nos in praelia trudet Amor.*

Ad Barbaram.

Vilinus. *Quicumq; ille fuit hoc qui tibi BARBARA nomen
Imposuit, verè barbarus ille fuit.*

O quous

O quovis alio, quam tali nomine digna,
 Quæ superas Latias, ore, animoq; nurus.
 Quod si conveniens optem tibi reddere nomen
 Vnam formosæ non satis esse potest.
 Pectus habes Veneris, Iunovis lumina, crura
 Matris Achilleæ, Cecropiaq; manus:
 Hinc te nominibus totidem cantamus & una
 Diceris PALLAS, CYPRIA, IVNO, THETIS.

IV.

PRECES.

Iratae ex calumnia supplicat.

Si merui, peream: miserum perisſe iuvabit,
 Quin si tu veniam des, dare nolo mihi.
 Mortem oro, tædet cæli convexa tueri.

Scaliger
Pater.

Hoc precium? hac fidei pignora certa mea?
 Et repisſe potest divina in pectora dira
 Suspicio? at nequijt in mea dira lues.
 Si raras aquare tuas, THAUMANTIA, magnū est
 Virtutes: illas exuperare quid est?

Ad Thaumantiam.

Si possum sine te THAUMANTIA vivere: possum
 C (O utinam

(O utinam) sine te sic quoq, Diva, mori.
 At sine te possum nulla si morte domari:
 Quomodo nam sine te vivere, Vita mihi est?
 Et crudelis abis? nec sunt mea damna dolori?
 At saltem sit, non posse dolere, dolor.

Ad Rosinam.

Melissus. Pictor ut a speculo proprios imitatur ocellos,
 Fingitur & vultus vivida signa sui:
 Sic a te meipsum depingo colore ROSINA,
 Sic a me te teipsam pingo colore ROSA.
 O utinam velut ipsa meis habitas in ocellis,
 Sic habitare tuis me sineres oculis!
 Quid peto? nonne sinis? Radium simul ipsa meorum
 Et speculum, simul es mentis imago mea.

Ad Hyrtipilen.

Crotus. Me sine HYRTIPILE aurea, aurea inquam,
 Me sine HYRTIPILE (oro) dic, quid istis
 Notis tam bene utriq, agis s' b umbris?
 An nostri tibi suppetunt mores,
 Succurrant tûe tibi hinc modo, & modo inde
 De morsu aut labia aut sinus? genâq,
 Et denique improbulo mota & ungue?
 Et lusus tenera, & graves querele?
 Eheu! quam vereor tuo, Impia, hoc me

Nec

Nec credas animo: ac sub inde fias
Tanto subdola amori, & alteri aqua.
Timemus miseri omnia, omnium egeni, ”
Mentis, consilij, ingenij, ac salutis, ”
Timemus miseri omnia aequè amantes. ”
En bis septem hodie dies, tuoq;
Amplexu careo, & sinu, atq; ocellis.
Hec quid interim agis? mea interim quid
Sine me HIRTIPILE? ecce ego te in horas
Atq; opto, & cupio: mihi una tu ecce
Coniue sq; animo, in sive sq; cordi.
Me me ama, HIRTIPILE aurea, auream unam
Cui te diligam ego invicem, colamq;

Ad Hauriam.

Flammulis sine me è labijs legere, HAVRIA, vernū
Florē Anima, èq; sinu candidū ebur promere.
Me me arcta, me me his teneris cōstringe lacertis:
Necte agetum optatis me his manuum laqueis:
Vre oculis, incende ore, atq; interfice vultu:
Vivere me, atq; mori mi, HAVRIA, sic liceat.

Ad Anthiam.

O bene conveniens capiti velamen honesto,
Sydereos oculos, aurea fila, comas.
O teneram, levemq; manum, cui Iuno, Venusq;
Cū Invidisse

Stroza
 Pater.

Invidisse queant, & tua, Phæbe, soror.

O niveos artus pulla sub veste latentes,

Et non humanis edita verba sonis;

O dulces risus, habitum, morēq; venustos,

O nulla laesam labe puditiam.

Vos in me insolitum, vos in me accenditis ignem,

Imaq; furtivus corripit ossa vapor:

Vos mihi sollicito rapitis de pectore sensus,

Et votis alitur spes animosa suis.

Aspicite ut vero pro corpore restet imago,

Et nisi fertis opem, mox ego nullus ero.

At tu natura decus exemplumq; potentis,

Qua non est latius pulchrior ulla solo,

Tu nitidos in me converte parumper ocellos,

Quaeis potes obscura reddere nocte diem.

Tu precibus non dura meis, praesensq; faveto,

Et mihi (si fas est) dicito, noster eris.

“ *Mortaleis aequat superis Clementia Divis,*

“ *Et miseris rebus consuluisse pium est.*

Si dedit egregiam faciem Natura Puellis,

Non adamantaeum pectus habere iubet,

Nec iubet exitio tristi latentur amantum,

Fallitur id suadet si qua Puella sibi.

Sed placidi mores, & rusticitate carentes,

Cum tibi sint, nimium mens mihi casta nocet.

Mens mihi casta nocet, Quae tu formosa triumphas,

Et qua summa tuum sidera nomen adit.

Non tamen invenies in nostro crimen amore,

Non

Non animum turpis, sed pia cura movet.
Nesq; precor societ placidos Hymenaeus in aënos,
Atq; maritalis praeferat ipse faces.
Hoc si contigerit, nec dedignata recuses,
Despiciam magni ditia regna Mida.
Nec magis Assirij quacumq; est Gaza sepulchri,
Aut opus optarim nobile Pyramidum.
Nudus Amor non curat opes, discedat ab illo ”
Sollicitè quisquis servit avaritiæ. ”
Què potius precium, quàm culta Puella movebit, ”
Dignus cum sensu est ille perire suo. ”
Non animum nobis adeo tribuere tenacem.
Fata, nec ingenium sordida cura premit.
Cui tantum superest, ut vivere possit honestè ”
Gaudeat hos fines præterisse nefas. ”

Ad Cliniam.

Plus oculis, plus fratre meo te semper amabo, Vultei
Plus patre, plus matre, & plus atavis, tritavis:
Si modo quod parvū est, præstes mihi CLINIA.
Vultei hoc quidnā est? te scio scire satis. (queris

Ad eandem.

CHARA mihi fer opem, nostro succurre dolori;
Aut me, nī faveas, mors cito dura rapit.
Nī tu, nullus erit possit qui ferre salutem

C ij Affecto

Affecto cordi, quod tuus urit Amor.

Ergo mihi fer opem mea CLINIA, CLINIA quæso

Auxiliatrices porrige quæso manus.

Oppresso per te cordi medicina paretur,

Ladere quod cum vis, quodq; levare potes.

Ad Fulviam.

Daëtius. Vnde tibi tantos veniam novus inter amantes,

Si vacat, haud dubijs accipe, VITA, notis.

Fortunis confisa suis ruit irrita amantum

Turba, ego perpetui fretus amoris ope.

Hos facies peritura movet, me forma superstes:

His modo pulchra, mihi pulchra pudica places.

Quod nihil est illis, satis est mihi, qua licet unà

Esse, loqui, mixtis seria ferre iocis.

Voti hæc summa mei, tamen huic uti serviat ònis

Quantulacunq; mea est sors, manus, ingenium.

Ad Leuciam.

Franchinus.

Qui somnos faciles carpere non potest,

Cui non grata domus, sed gravis est sua,

Fas est otia quærat

Fas est qua invet ambulat.

Hinc ad te celeres, LEVCIA, me pedes

Perducunt toties noctibus horridis:

Nocte, heu! quam bene laudes

Hesternæ cecini tuas!

*Vtq̃ admittar, ô Improba, quas preces
Non fudi miseras flebilibus modis?*

Me quisq̃ est miseratus

Qui me proximus audiit:

Non tu: quod si aliquis tecum erat (ut puto)

Me appello miserum: sin viduo in thoro

Sola & surda cubabas,

Lator: pande fores DEA.

Ad Liliam.

Triste mihi hunc Amor, lachryma mihi ab ulce Rogeni-

Pro sanie, siccū vincit id antidotū. (re manāt us.

Nec mihi opem quis ferre potest, nō ipse Machaō

Conferre huic morbo pharmaca blanda queat.

Telephus, ô Virgo, sum, tu sis fidus Achilles,

Atq̃ mihi una manus, vulnus opemq̃ ferat.

Ad Fanniam.

Cādidior nivea veneris, mea FANNIA, plāta es, Pōtanus:

Et Charitam tenero lactea crure magis:

Aurora pralata coma, pralata nitore,

Hebe munditijs cesserit ipsa tuis:

Cesserit aspectu Lede, Hermonieq̃ papillis,

Flora genis, cedat Tyndaris ore tibi:

Nigraq̃ formosa furata es lumina Amori,

Et per te cecus dicitur ille puer.

C iiij

Naiadum

*Naiadum illecebris cum sis lascivior, & si
 Vsq̃ comes dictis Gratia blanda tuis:
 Ambrosia hinc teneris stillat tibi roscida labris,
 Ambrosia hinc roseo spirat ab ore tibi.
 Huius in amplexus Superi properate: sed ipse
 Præveniam, nec tu bella Puella neges.
 Magna peti fateor, verum mihi magna petenti
 Contingat niveo pectore posse frui:
 O mihi si liceat partes tractare latentes!
 Cedite, Dî; hac vincam conditione Deos.
 O bona non tractanda homini, bona digna rapina
 Cælicolum, Superis ô bona digna locis.
 Deficio, gelidi suffundite tempora lymphis,
 O desiderij lenta cupido mei!*

Ad Lycorim.

Cotta.

*Ne tua, ne mea, mi cane carmina cara LYCORI,
 Mi vox ista avida haurit ab aure animam.
 Et vela faciem, me me liquat ista videndo,
 Et trahit intentis ex oculis animam.
 Et mihi cōde sinum, istis dum paro pressa papillis
 Basia, mi rapiunt ore ab anhelu animam.
 Nec mi ostēde manum, illa mihi potis est aperire
 Pectus, & è medio evellere corde animam.
 Et mi ostende aliquid, moribūdo abit agra mihi
 Nil video, cum te, LVX mea: non video. (mens,
 Quid tamen optarim ostendi mihi? quid tibi in
 isto Corpore,*

Corpore, quo viso non subito peream?—
Tolle precor tunicam tantillū, & pascere ocellos
In pede languentes me sine candidulo.
Sed quid ego optavi mihi? paulo ante iste tuus pes
Me incessu tenero dimidium abstulerat:
Quod si tunc imis è vestibus exerui sses,
Vnum vel minimum fortè aliqua digitum,
Liquere me cupide vidi sses, me simul omnem
Affusum dulci dulce mori digito. (totam
Verū age, iam cane, LVX mea, iam mihi, LVX mea,
Te retege, atq; omnes mī face delicias.
Nam si mors obeunda, inhians in te mea malim
VITA mori, quod vita est mihi amabilius,
Quam tristis desiderio tabescere amati
Corporis, unde miser sim, & decuplo peream.

Ad Fastiam.

Osentas si quid, simulas. bene FASTIA, nosc'o: Thefcus
Es novisse pudet, sed pudor iste iuvat.
Fucatur quod agis: fidum me prodis amantem,
Fronte aperis aliud, corde aliudq; tegis.
Quid mentis secreta fouent, animiq; recessus?
Ingenuam ficto dedecet ore loqui. ”
Dilige me, si me non vis ardentem amare,
Diligere & si non vis, male velle cave.
Ast si odisse libet, calidumq; haurire cruorem
Apperis, & nostra cæde tumescis ovans:

Hoc

*Hoc tamē haud unquā te propter amare quiescam,
 Non ira tanti, non odiumq; tuum est.
 Nec vellem alterius, nec possem virginis esse
 Verus amans, sic mi Cypria praestet opem.*

*

*

*

*Exoptent alij cumulentur ut horrea spicis,
 Ut gratum spumens dolia plena merum,
 Ut domus ē Pario sit condita marmore, pingues
 Ut centum vertant aquora leta boves.
 Cappadocumq; petant servorum longius agmen,
 Et Rhodios luxus, atq; Syracusios.
 Fœcundumq; pecus, virides & mitia sylvas
 Quae vel brumali tempore poma ferant:
 Serrano & nitidos semper spectarier ostro,
 Atq; Indo digitos cingi adamante suos:
 Viribus Alciden & grata Nerea forma,
 Peliden planta & vincere laude cita.
 Et quicquid flavi rutilus vehit alveus Hermi,
 Quicquid & Hispani servat arena Tagi:
 Et pompam insignis devicto ex hoste triumphī
 Ferre, atq; ad patrias leta trophaa domos:
 Et regere imperio gentes, & sceptrā tenere,
 Et cohibere feros sub diuisione Duces.
 Et pacem mentis valido cum pectore, grandem
 Atq; animum, moveat quem nihil atra dies.
 Intro ego quum tersa vitiorum labe sacellum,
 Id divina humili numina voce rogo:
 Præbeat ut mihi te facilem, mitemq; piāq;*

Vtq;

Vtq̃ in Amore diu simus uterq̃ pari.

*

*

*

Ire paras tandem nec morte moveris amanti,

Quæ mihi linquetur te fugiente salus?

Siste avidos gressus, aut si discedere mavis,

Me lateri comitem iunge benigna tuo.

Tantum fidus erit nemo terraq̃ mariq̃,

Cunctorum ipse vicem solus ubiq̃ geram;

Asturem equum ascendes nostris sublata lacertis:

Prenderis manibus mox eademq̃, meis.

Adnitidos primus decurram, FASTIA, fontes,

Si fortasse sitim tollere quaris aqua.

Omnibus aspiciar tecum obvius ire periclis,

Discrimen nullum quod remoretur erit,

Perrigidasq̃ nives, freta perq̃, tumentia Caucas,

Sirictos perq̃, enses, telaq̃, acuta ferar.

Quas tibi non adeam terras sociatus iniquas?

Moribus incultam quam quoque barbariem?

Novit Amor, vigilat qui mecum nocte, dieq̃,

Quam te, quam studeam demeruisse tuos.

Conspexit Phæbus, tectum cui nil valet esse,

Cen thalamum tenuit fœmina nulla meum:

Hand operis tibi displiceat sollertia nostri,

Quid fuerit visum deniq̃, meq̃, mone.

*

*

*

Ora ô Marmarica leso violentior hydro,

Me pateris seua, FASTIA, cade mori?

Ingruis amissis catulis velut Indica tygris,

Conijcis

Conyicis inq; meum tela cruenta caput.
 Quid gaudes? nostri vindex Dea Cypria fati est,
 Gnatus & accensa lampade purpureus:
 Non impune sinent socijs cecidisse sub armis,
 Qui sua iam pridem signa sequutus erat:
 Serviet atq; libens, & decantarat Amores:
 Te sera a gemino numine pœna manet.
 Ergo ego causa tui, dulcissima PASTIA, luctus?
 Pro me tam dura lege molesta feres?
 Non ita; membra licet gladio mutilaris acuto,
 Et verrant volucres te iacente Noti.
 Lenior ignoscam: nostris ille sa manebis
 Funeribus, nullas experiere vices.
 Non horum in iure est alienas sumere causas
 Sponte sua, Domino quippe iubente licet.
 Sed fortasse animum mutabis, VITA, superbum,
 Et nostram incipies tandem adamare fidem.
 Magna peto; haud iniusta tamen, quisnam odit
 Nî sua circumdet pectora dura silex? (amantē
 Heu quid amare pudet! non indigneris amari
 Saltem, non unquam despiciasq; coli.
 Quin & amare decet, decuit, semperq; decebit:
 Arsit venatrix Eudymione Dea:
 Et tamen ethereas perhibetur casta puellas
 Inter, sylvestres inter & esse Deas.
 Et quis Erichoniam, stolidus nisi, crederet esse
 Solo è Mulciberis semine progenitum?
 Quin rutili ascendes mundi fastigia, magnis
 O qua

O qua gaudia erunt, FASTIA, cœlitibus?
 Saturniꝫ, nocens levi pacabitur astrum
 Temperie, Martis miteꝫ, sydus erit.
 Ferrea cessabunt tum prœlia: matre ꝫ, regna
 Cum Venere & Bromio solus habebit Amor.
 Quiꝫ, solet galeam & scutũ gestare Gradivus,
 Gestiet unguentis oblitus ire comas.
 Assiduoꝫ, lyram plectro tractabit, & edet
 Sapius imbellēs molliter ore sonos.
 Purpureas læto ponet capitiꝫ, corollas
 Sub tecto & platani fronde iacebit iners.
 Interea antiquos mores, gestusꝫ, severos,
 Eꝫ, tuo glaciēs excute corde graves.
 Flecte truces animos, in me tua dirige mitis
 Lumen. Ni falsum commonet Augur: erit.

Ad Næviam.

Serta comas inserta tuas ut, NÆVIA, comant,
 Hic age, frondis honos sit tibi frontis onus.
 Floribus implexis ut munera iusta rependas,
 Floridus amplexus fac mihi colla liget.
 Cingens flore comam, tingens mihi rore labella
 Vera metes Veris sic bona dona tui.

Tosca-
nus.

Ad Catharinam.

Si te, flaventē isꝫ, comas oculumꝫ, nitentem,

Labraꝫ

Gourrea-
nus.

Labraq, purpureis vividiora rosis.
Si decus hoc rarum, divinum si oris honorem,
(Ne quid ego videar dicere fortè nimis)
Incessumq, gravem, qualem iurem esse Dearum,
Si, qua est virtutum gratia blanda comes,
Si qua est nobilitas ab avis, proavisq, relicta,
Qua potuit meritis esse profecta tuis.
Miror, amaq, meo qua gratia debita amanti est?
Fac siquidem nolim, cogar amare tamen.

Ad vitam Amicam.

Codrus.

Si te dilexi, septem mea VITA per annos,
Et sensus in te si viguere mei.
Si bene quid de te meruit mea Musa: reguntur
Omnia sinu tu tempore nostra tuo.
Cur mihi difficilis, cur intractabilis usq,
Perstas? cur reddis non in Amore vicem?
Ah tua non Gorgon mater fuit! ah tibi Chiron
Non Pater! ah! nutrix non lea saeva tibi.
Per nigros oculos, rogo te, nigrosq, capillos,
Et per adhuc teneris ora beata genis:
Sis facilis, letoq, animo complectere amantem,
Parce tibi, hanc animam dum, mea VITA, potes.
Humano melius nil sanguine, collige, contra
Esse homini peius nil feritate potest.

Ad Tryphænam.

Scoreli-
us.

Sicne paras fragile inscendens male sana carinam
Viscere

Visere Zelandum, chara Puella, solum?
 Mens pavor, & trepida refugit formidine, quādo
 Attonito hos ausus pectore voluo tuos.
 Quid tibi cum salso, Formosa Puella, profundo?
 Huic precor, huic forma consuluisse velis.
 Nautarum undivagūm squalentes aspice vultus,
 En sibi quam similes fœda carina facit?
 Fronte patent ruga nondum properante senecta,
 Luridas exangui pallor in ore sedet.
 Nunc quamvis Gnidiæ possis certare Dione,
 Crede mihi, in reditu tu quoq; turpis eris.
 Si forma iactura levis, qua tempore tandem
 Concidet, at vitæ consule (quæso) tua.
 Cernis ut undarum feriat modo montibus astra,
 Ut modo deductis fluctibus æquor hiet.
 Nonne times medio latitantes gurgite cautes?
 Horri soni Borea flamina nonne times?
 Aeris & pelagi (rogo) ne te expone periclis,
 Intentant ratibus bina elementa necem.
 Corpora robustūm quā tot periēre virorum,
 Tu speras tutam carpere posse viam?
 Ipsa fauens ultrò succurret amantibus, inquis,
 Cypria, n. ita mari ius habet illa maris:
 Scilicet auxilium iuveni tulit illa natanti,
 Oppetit tumidis qui miser haustus aquis?
 Sestias & numen Veneris sperabat amicum,
 Flevit Abydenum non minus ipsa suum.
 Flevit & Alcinoë submersa puppe maritum,
 Ipsaq;

*Ipsa q̃, adhuc medijs fluctibus errat axis.
Siste pedem, mea LVX, sicco dum littore fas est,
Arbitrio celeris ne rapiare Noti:
Si tibi non parcis, cupias mihi parcere saltem,
Non nisi te viva, & sospite, sospes ero.*

Ad Carmilianam.

Campanus.

*Qua tibi nunc scribo magno compulsus amore,
Accipias animo CARMILIANA bono.
Forma quidã fluxa est rapidi seu fluminis unda
Quam gelida hyberna de nive fecit aqua.
“ Verus Amor, sincera fides, non fictus amicus,
“ Per nullas sunt languidiora moras.
Quã facile est precibus chari succũ bere amãtis,
Pro re tam parva magna parare potes.
Qui, nisi sim ingratus, ni perfidus ipse futurus,
Perpetuo siam CARMILIANA tuus.*

Ad Pholoën.

Flaminius.

*Dum sonat argutis latè vicinia grillis,
Tu PHOLOE dulci pressa sopore iaces.
Ipse vagor media solus de nocte, tuosq̃
Ad caros postes florida certa fero:
Qua q̃ teris nuda calcando limina planta,
Osculor, & lachrymis tristibus illa rigo.
Te precor aut nostri miserere, aut si tibi tantum
Displiceo,*

Displacet, hic amicum ponere, Diva, iube.

Ab AMICA postulat viri darium
Mense Maio.

(moris,

SPHERICA, mensis adast gemini, quo Mader A- MOSIUS

*Es geminus gemino sydere vernal Amor. (re,
Verbas Amor geminus, gemino vernemus Amo-*

*Iam geminus gemino gramine vernal Amor.
Gramina poscit Amor gemino geminatus Amore:*

Lilia sint violis, sint minio q, rose.

Si dare lilia vis, violas, minium q, rosa q,

Iam mihi colla, sinum, labra, gena q, dato.

V.

LAMENTA.

Ad Cinnamam.

Ecquē lacrymalis impones, CINNAMA, modū? Pontanus.

Quando mi misero requiem dabis impia? vides

Ignibus exuri me, nec tu projcis aquam.

Crudelis quæ nec tuo Amanti porrigis opem,

Et nec tantillum miseret te perfida mei.

D

O ego

*O ego non felix, qui tam crudeliter amo,
Nullaq; me redamat, sed contra mi male cupit.*

Ad Faustinam.

*Della ius. Quod scelas admisi in felix! qua numina lasi,
Vi mihi sic, mea LVX, eripienda fores?
Nam cui tam subito tot gaudia sunt praecepta,
Iratos omnes huic decet esse Deos.
Ergo ego te posthac nunquam, mea VITA, videbo?
Audiero absens nec tua verba miser?
At certe infixi nostro sub pectore vultus,
Fixaq; perpetuo verba loquentis erunt.
Hoc mihi non Superi abstulerint, nō Iupiter ipse,
Non si me toto fulmine deiciat.*

**Cum FAUSTINA omnia sibi
esse erepta.**

*Tu Veneri Veneres, caco tu spicula Amori,
Mercurio lingua munera surpueras.
At qui te, mea LVX, mea spes, mea VITA, meū cor,
Invidus, ah! nostris abstulit ex oculis,
Ille oculos, sensusq; omnes, mentemq; animumq;
Atque adeo totum me mihi surripuit.*

Panchari.

Bonifonius.

*Nō ego, DIVA, queror blanda modulamine vici,
Quod*

*Quod me excantaris, surpuerisq; mihi.
Non ego, DIVA, queror dulci quod nectare tincta
E labris animam mi tua labra trahunt?
Nō quod mi pœta furata es lumine pectus,
Ast unum in fœlix, hoc ego, DIVA, queror:
Dum sic occumbo, tam dulci occumbere letho,
Ut lethi non sit iusta querela mei.*

Ad Alisam.

ē morbo pallidam, & macilentam.

*Veranē te facies miseranda ostendit ALISA,
Annē oculos fallax decipit umbra meos?
Sed neq; decipiunt oculos modus oris & artuum,
Et Charitum quales vix rear esse pedes.
Et tua qui semper sequitur vestigia, siue
Discere vult gestus, siue docere, decor.
Sed quæta me miserū! pars hac illius ALISÆ est,
Inter Hamadriadas quæ modo prima fuit?
Heu color, & vultus sine rusticitate modesti,
Et lepor, & blandis ira proterva minis!
Heus, ubi leti sferas spirantia lumina flammæ?
Et matutinis æmula labra rosæ!
An tibi Thessalici vis perniciosâ veneni
Torret ad arcanos cerea membra focos!
Æmulus an livor te perdidit? & Venus ipsa
Indoluit formæ, dicta secunda, tuæ?
An tibi ego infœlix, senium deforme timebam,*

Buchan-
anus.

D ij

Et

Et cum rugosis pallida labra genis,
 Et quacumq; olim loquitur temporis atas
 Invida formosis damna parare solet.
 Sed tenero securus eram de flore, nec unquam
 Credideram tantum facta ego posse nefas.
 Vos o quas penes est vitæq; necisq; potestas
 Sortita nimium regna superba Dea!
 Quale decus prima fraudatis flore iuventa,
 Debuit hoc vestris non licuisse colis.
 Si vos fortè iuvant fletus prope busta recentes,
 Et semper lachrymis tincta favilla novis,
 Carpite maturosq; senes, vetulasq; rigentes,
 Sparsaq; vix raris tempora cana comis:
 Carpite quos inopis torquent fastidia vitæ,
 Quiq; velint annos precipitare suos.
 Parcite formosis breve Ver dum transvolet ævi:
 Parva mora, haud parvi muneris instar erit.
 O fera Persephone, nimium dilecta Tyranno,
 Quem tuctus miseri, se vagâ vincula iuvant,
 Non ego te facie credo placuisse marito,
 Savitia captus palluit ille tua.
 Tunc potes virides annos fraudare iuventa?
 Et modo nascentem præssecuisse comam?
 Totq; animas, anima perdes crudelis in una?
 Hec frustra votis sepe vocata pijs!
 At puto non longum latabere, si modo verum est
 Dixi inhumani pectus Amore capti.
 Sit licet & ferro, sit durior are rigenti,
 Asperior

*Asperior Furijs sit licet ille suis,
 Hanc semel aspiciat, feritas placata quiescet,
 Atq; hunc qui vincet, omnia vincet Amor:
 Tum tibi praelatam neglecta dalebis ALISAM,
 Es viduam flebis frigida sera torum.
 Quin animum nostris frange exorata querelis,
 Rictusq; breuem temporis adde moram.
 Quod tibi das, nobis poteris tribuisse videri,
 Et lacrymas nobis, et tibi deme metum.*

Ad Rosalbam.

*Ecquid tibi nostrum subiit tua littera limen,
 Asperiusq; moestas auribus hausta fuit,
 Tunc penetrasse truces nostra in praeordia curas.
 Credis? heu! miseris me perijisse madis?
 Ah perij! nostroq; nihil de pectore restat
 Quam umbra levis aëva moris imago mea.
 Quis gemas vidi? quae non suspiria legi?
 Quae non lacrymis facta litura tuis?
 Nunc animos, sensusq; meos deperdit in aëre
 Stare super vasto truncus iners scopulo.
 Nunc vellem pulchram super alta straga iacentem
 Prae aris, atq; focus meum obijisse meum.
 Nam ego tota saevae fensirem corde dolores.
 Vix mea, nec tanta praestitia obrueret.
 Siccine perperis sedet indulgere querelis,
 Et misere è lacrymis disfluere usq; tuis?*

A. Blyburgius.

Tene

Tene uti ego vivam, valeamq; invisere Manes
Velle, ais, aeternis cincta caput tenebris?

Te sine ego vivam? mea LVX. sic vivere mors est,
Quis sine vita, mea vivere posse anima?

Tu mea sola anima es, tu spiritus, in te ego spiro.

Te mihi si demas, quid nisi funus ego?

Quid nisi funus ego? tecum nigra Tartara visam,
Regnaq; prohi! nullis pervia luminibus.

Inferni tecum ad metuenda pataria Regis

Lurida fatali per freta puppe vehar.

Atq; illic pariter Rhadamanti ad triste Tribunal
Ibimus, & pro te causam ego suscipiam.

Mulceboq; feram truculenti Iudicis iram,
Plebemq; atq; Patres in mea vota traham.

Tunc circum applaudet vitulas genus omne animi
Ambiet & nostrum quisq; patrociniū. (marū,

Quin potius dum fata sinunt hilare induc Dulsā
Et mecum vitæ munera carpe brevis.

Atq; animū obfirma, mea LVX, nec sit tibi ramē
Assiduo in luctu degere, & in lachrymis.

„ Heu! nimis ad tristem facilis via ducit Avernū;

„ Difficile est refugos inde referre pedes.

Iam tibi, iamq; adero Zephyris velocior ipso,
Aereas carpam iam duce Amore vias.

Iam novus apto humeris ceratus Dedalus alas,
Vel mihi forma aquile, vel mihi oloris erit.

En iam summa peto pernici nubila niso,

En iam pennato remigio astra tero.

O qua

O quæ lata manent, mea LVX, nos gaudia, quæ tū
 Delitiae nostros exsaturent oculos?
 Quæ Veneres Charit'esq; simul tantæ exanimatis
 Sufficiens cupidis digna alimenta animis?
 Quas non blanditias, quæ non iam basia mente
 Præcipio variâ continuata modis?
 Tunc iuvet alloquijs solari incendia mentis,
 Mentuam & ex ipso vulnere opem petero.
 Tunc iuvet exhaustos una narrare labores,
 Et causam unanimi semper Amore fidem.
 Et quoties cyathus nostros testatus Amores
 Detexit numero nomina nostra pari:
 Et quoties longas querula in suspiria noctes
 Traximas, heu! vanis penduli imaginibus.
 Tunc simul & salij rixas ridebimus hirci,
 Atq; erit è nostris fabula nequisijs.

Ad Fastiam.

Intuitus Charitum plenus, modicus quoq; risus,
 Suggestit initio mel mihi, mox Aloën.
 Initio undantes ardoris mitigat astus,
 Suscitat iniusta post modo nequisia.
 Sapius hinc visam fugio, latebrasq; requiro,
 At retrahit subito me ad tua lumina Amor.
 Heu! quid agam? crucior quàm cernere talia fas est,
 Hic magè quam cogor, sed miser, esse procul.

Theſeus

Ad

Ad Rosinam.

Melissus. Quando ego te demum petiar carissima? quando
 Innubes thalamis bella, ROSINA, meis?
 Omnia nunc florent: ego marceo. Ver mihi malis
 Cuncta licet nitidi tempore Veris agant
 Aspice quam pulchris & amoenis vestis hercos
 Flora rosis, & quot grandæq; liliolis?
 Inter mille rosas, & lilia mille, nec unum
 Eheu! lilium, nec mihi rosa rosa est.
 O sortem miseram! florem carpant Corydones.
 Mi Rosa nulli apto vides, hians, calice.
 Culpa tua est, o Flora, alijs tu prodiga mater
 Non querar, heu si tã parca noverca mihi es!

Ad Candidam.

Vesclius. Ergo de sinitis micare ocellis?
 Ergo de sinitis tumere mamma?
 Ista quis vetuit rubere labra?
 Quis istas vetuit genas rubore?
 Vbi illa faculae duæ micantes?
 Ille ubi tumor est papillarum?
 Vbi purpura quæ genis sedebat?
 Illa ubi rosa, quæ labris nitebat?
 Febris pessima, sanguis super febris,
 Tibi hac, CANDIDA, sustulit, mihi hæc
 Sic ut candida quæ prius fuisti,

Iure

Insere pallida debeas vocari.
At vos, ô Medici, quibus tuendos
Nos dat Iuppiter, otiosus eris.
Ferte pharmaca, quotquot undiquaque
Mos est transfuchere ultimis ab oris:
Ferte pixidas omnium universas,
Ferte emplastica, ferse potiores,
Clystereſq; bolusq; cum trochiscis,
Butyrumq; oleumq; mella, fungos,
Gummi, lac, adipeſq; caſſiamq;
Nec deſit crocus, & fragrans amomum:
Adſint rhiza, roſaq; cinnamomumq;
Adſit deniq; quicquid aut calorem
Amiſſum dabit, aut dabit crurem.
Quod ſi queritis iſtius laboris
Vobis premia que fuſura dicam;
Primum hæc gloria, lauſq; magna vobis
Erit, pharmaca dum adinvenietis uni,
Vitam reſtituiſſe ſis duobus.
Mille præterea dabo Phaleucos,
Dabo mille elegoſq; iambicoſq;
Vt vos, qui miſeras duos amantes
Mortis eripuifſis è barathro,
Vivatis pariter labore amicum.
Rubris baſia CANDIDA a labellis,
Genis baſia CANDIDE a rubellis,
Ferent ſingula ſinguli, ut ruberis
Arte veſtra, pæraq; reſtitute;

ipſi

Ipsi commoda prima sentiasis.
 Vos primi tumidis manus papillis
 Admovebitis, huius ut tumoris
 Arte vestra operaq; restitui,
 Ipsi commoda prima sentiasis.
 Quod si forte oculis frui velitis,
 Permitto id quoq;. Sed cavere, queso,
 Ne vos flammæ lumina ista fallant.
 Namq; in his habitant Venusq;, Amorq;.
 Et tela hinc iaciunt Venusq;, Amorq;.
 Nonne præmita digna, digna merces?

Ergo CANDIDA, nunc relinque luctus,
 Et missas face largitiones.
 Namq; hæc omnia quæ perisso credas,
 Certè non periùre, sed peregrè
 Profecta, incipientè brevi reverti.
 Certè restitui erò videbis
 Labellis, oculis, genis, papillis,
 Rosas, lumina, purpuram, tumorem.

Suspirijs & Lachrymis suis mandar,
 ut LIVIAM absentem adeant,
 orentq; ut ad eum tan-
 dem redeat.

Andreli- O iucunda mei suspiria nuncia cordis,
 nus. O larga ex oculis flumina lapsa meis
 Si qua movet pietas, tantum misera te dolorem;
 Ista precor Domina ferre legenda mea.

Quem

*Quem tua iam faustum presentia fecit, eundem
Nunc absens miserum reddis Amica virum.
Pro dape vitali solo depascitur imbre,
Saxaq; pro plumis mollibus aspra fouet.
Et versata carent optato corpora somno,
Anxia pro dulci cura quiete venit.
Deficit infelix vacuam tenuatus in umbram,
Nec nisi semi-neci est nomen in ore tuum.
Sit licet obscuram iam iam subiturus Auernum,
Surget ab aspectu protinus ille tuo:
Oraq; si fuerint vestris admoti labellis,
Fortior intrabit membra resecta vigor.
Tu seruare potes miserum, tu perdere vatem,
Pendet ab aduentu morsq; salusq; tuo.
Si velit illa libens rebus succurrere lapsis,
Ad mea precipiti tecta redite gradu.
Ut redit optatas missus siquando tabellas
Nuncius in lasso portat anhelus equo.
Vos ego tunc vellem celeres conscendere currus,
Quos puer ignota frugifer arte tulit.
Quosue habuit fugiens volucres Medea dracones
Dum furit in proprium turba cruenta patre.
Rumpere seu liquidum velocibus aëra pennis,
Nuncius aethereo quas Ioue natus habet:
Dadalus aut quibus est cælo delatus ab alto
Cresens, fugeret cum fera regna ducis.
Sit licet & cursus vento perniciosior omni,
Visa erit una suo longior hora die.*

- Si tristem avertat, visa seu Gorgone, vultum,
 Tunc mora proposuit longa ratardet iter.
 Omnia concipiam ventura incerta. Puella
 Et referet varios, spesq; metusq; modos.
 Sed reor illa p̄ys non averſata querelis,
 Non dabit in celeres verba eaduca Notos.
 Non hanc Canaſtea genuit ſub rupe Leena,
 Vbera nec ſaua plena dedere ſera,
 Lenior eſſe ſolet, Darnis quoque miſer ipſis:
 Hac alit, hac vitam ſpes fovet una meam.
 „ Apta ſed orandis diſcernite tempora rebus:
 „ Non ſemper faciles cernimus eſſe Deos.
 „ Non niſi cautus init tranquilum nauia profun-
 „ Ut peragat curſus tuſa carina ſuos. (dum,
 Heu, heu! plena damus vario mandata timore,
 „ Ipſe vel in media pace timetur amor.
 Vos moneat ſeries notarum immenſa dolorum
 „ Doctior experto eſt quiſq; cavere male.*

Ad Plexiopen.

- Croctus. Ne ſævi, mea PLEXIOPE, neve effera lena
 Vre mora hos artus, hanc animam exanimem.
 Enego flagrantēſq; ſoces, atraſq; favillas
 Aeger anhelanti vix revoma ex Anima;
 Ut me dura Venus curis exuſſit amaris;
 Ut me non aqua fixit Amor iaculo:
 In cineres paulatim abeo, & languentiſſis aequē
 Artubus

Artubus ignescunt mi ossua, & arteria.
Hic sana in me agendum felicia sydera verte
 PLEXIOPE, ipsa tui sydera sunt oculi.
Verte oculos in meroseos, vultusq; loquaces.
Ne me (oro) mea LVX fortius excrucia.
Efferat hos astusq; graues, irasq; minaces
Sive magis Zephyrus, siue magis Boreas.
Et mea pacatum labatur cymba per aquor:
Sentiat & solos Alcyonum gemitus.
Non ego iurat & detexi fœdera noctis,
Furtaq; vix ipsis cognita syderibus.
Non ego complexus molles, non mollia dixi
Oscula, non suētis raptam Animam è labijs;
Invicem anhelam animam raptam inter sedula
Sibila, & enerues illecebras Veneris. (lingua
Non ita felices simus, paribusq; catenis,
Et paribus nodis alliget Arsinœ)
Detexi blanda insana suspiria mentis,
Acridaq; immistis iurgia blanditijs.
A valeat quisquis certos eludit Amores,
Imponitq; ipsis retia virginibus.
Dè me latus Amor spolijs exultat opimis,
Et titulum raptis explicat exuvijs.
Ipse manus ferro supplex, & colla reuinctus
Eccè triumphales enehor ante rotas.
Perq; somus tristes lacryma labuntur inanes,
Dèq; oculis latè turbida manas Hyems.
At tu mendacis Fame, & livoris iniqui

Vrentes

Vrentes æstus effuge, & insidias.

*Mæret adhuc Phorcis simplex, ut filia Solis
Infecit fluctus carmine caruleos.*

*Hinc Cælumq, ipsosq, Deos, & sydera Cali
Glaucus inhumanis vocibus increpitat.*

*Miraturq, horretq, sua flaventia Nympha
Pectora, & hærentes ad femora hirta canes.*

*Hinc misera in fosso gemuit sub vulnere Procris
Coniugis hamatis saucia missilibus.*

*Præbuit invidia facilem Pandionis aurem,
Frondofo demens cum latuit nemore;*

*Et canis Icarius terras torrebat inertes;
Vrebatq, æquè tum & maria, & fluuios.*

*Æolides molli iuvenis stertebat in umbra
In liquidi fontis margine gramineo.*

*Arcebat nimios Cali gelida unda calores,
Blanda q, mobilibus aura crepans folijs.*

*Aura veni, blanda aura istis quæ rupibus erras:
Has habitas valles, hæc habitas nemora.*

*Curre, sinus inquit properè & te confcr in istos:
En agedum amplexus pandimus, aura veni.*

*Sensit amans, sacitos & suspiravit Amores,
Inq, latens densis obstrepuit corylis.*

*At ratus esse feram lunato spicula cornu
Vibrat, & incantam transfadigit Cephalus.*

*Heu misera! heu raptæ cecidit soror Orithyæ.
Minere de charo saucia Erichthi iaces.*

Infelix coniux Animam legit ore cruentam,

Lactat

*Laetatur & in saevos impia verba Deos.
 Hoc peperit sceleris rabies, & rumor acerbus,
 Quaeq; ferit zelo praeputi credulitas.
 Tu mea lymphas a torpente nubila mentis
 Exue, & implexi nequitiis Animi.
 Ecce tibi ante pedes Animumq; incensum, & ad
 Es cor deficiens offero PLAXIOPH. (ustum,*

Ad Deliam.

*Eheu! DELIA, quid me miserum dura sinis mori? Spinula.
 Quid non exanimis te miseret, Delia, Publij?
 En flentem feriunt in tenebris me pluvia nigris,
 En perterrefacit mortis imago (aspice) plurima,
 Promissa haccine sunt, atq; mihi pacta rogo fides?
 Tu flenti quoties: Ne lacrymis ora riges tua?
 Dixi. Nam facia: (crede mihi) qua cupis omnia.
 Venos ferre sinis (perfida) sed dicta tua omnia.*

Ad ANTHIAM amicam quod soluerit fidem.

*Quod toties simui, quod tu mihi saepe negasti,
 Iam non ulterius dissimulare potes.
 Ipse ego, nec fallor, coram tua crimina vidi,
 Et me (quod nollem) perfidateste rea es.
 Vidi ego, cum larvenis nocturno tempore furtivo
 Me miserum! vestris prodysse foribus.*

O ego

O ego non facinus spectarem impura nefandum?

Quam malletm trucidus præda fuisse feris.

Vel posuisse brevem properato funere vitam,

Vagitus primos cum tener ore dedit.

Tunc perij infelix; tunc me dolor abstulit acer,

Tunc oculos satius non habuisse fuit.

Quis & culpa mihi tua quo manifestior esset,

In mediam haud dubitas prosiluisse viam.

Nec pudet egressum posita revocare lucerna,

Et longo ante fores ducere colloquio:

Vix lasciva parans vulgato corpore quaesitum,

Audeat hoc medio fornice Graia Lyce:

Hac mihi non fingo, vos conscia sydera testor,

Et vos cornigera lumina clara Dea.

Quam me penè furor præceps rapere arma coëgit,

Et vestra finem tradere nequitia;

Has pœnas violatus amor, Periura, petebat,

Et data per magnus fœdera cœlicolas.

Obstitit alma Venus cæptis, & sanguine vestro,

Passa pias non est me scelerare manus.

Dum tamen accedo, pariter fugistis in ades,

Et posita increpuit ianua clausa sera.

At mihi pulsanti, teq; Impia, sæpe vocanti,

Nox est in multis pervigilata malis.

Hæc toties promissa fides? hæc illa tuenda,

Quam mihi talitabas, cura padictia?

Iurasti quoties nil me tibi carius esse?

Atque oculis semper præposuisse tuis?

Nunc

Nunc ego fallaces lachrymas, nunc, Improba, novi
 Car toties de me conquererere prius.

Nunc ego nocturna memini discrimina rixæ,
 Quæis tua luxuries maxima causa fuit.

Quid faceres, mea si Tithonia cogeret ætas
 Frigida languenti membra iacere sinu?

Vel quam te nobis pavidamq, rudemq, solebas
 Fingere, nec clausas posse aperire fores?

Torqueor, atq, diu servisse fideliter uni
 Pœnitet, at post hac non mihi verba dabis.

Sed monumenta tua levitatis, Acerba, perosus,
 Subducam turpi libera colla iugo.

Et quæcunq, tibi cecinerunt carmina laudes
 Immeritæ, rapidis ignibus illa dabo.

Atq, aliquid quoniã mihi semper amare necesse,
 Succedet regnis culta Puella tuis.

Digna erit illa meo fieri celeberrima versu,
 Huic omni vivam tempore charus ego.

Illic harentem frustra revocabis amicum,
 Atq, meam quæres ipsa relicta fidem.

Nec te iam poterit quisquam sperare fidelem,
 Cum vulgata tua sit nota perfidia.

Quis locus, o Demens, nostri non plenus Amoris?
 ANTHIA quis nescit cuius amica fuit?

Posse putas alium fastus perferre tumentes?
 Cui tantum posthac chara futura viro es?

Quis canet hanc faciem, quam, cum foret oblita
 Præposui nivibus, purpureisq, rosis? (fucis,

E

Quæ,

*Qua, nisi cum nostra perijissent lumina mente,
Tunc penitus fuerat despicienda mihi.*

*Nunc licet invenias, qui non tibi credere nolit,
Nemo meam vincet longo in amore fidem.*

*Hac tu debueras nugis preponere, & auro,
In te aliquid recte si rationis erat.*

*Si neq; nequitia, neq; avara crimine mentis
Impulsa, hac mallet nobilis esse nota.*

“ At mihi crede: pios respectant Numina amāteis,

“ Iusta nec incassum fundere vota sinunt.

*Tempus erit, cum te pigeat solvisse carinam,
Et levia incertis vela dedisse Notis.*

“ Nec securā mane: Superum si lentior ira est,

“ Fœnore tarda gravi pœna venire solet.

*Tu quoq; fortuna qui nunc meliore triumphas
Æmule, discē meo cautior esse malo.*

*Atq; tibi hac eadem speres contingere posse,
Cum periura semel ruperit illa fidem.*

De Amica Irata.

Sroza
Pater.

Ecquis erit sævi finis Mens anxia luctus?

Tristis an aeterni plena doloris eris?

Semper an in lacrymis miseri versabimur ijsdē?

Et nullum inveniet longa querela modum?

Num mihi placandi superest spes ulla furoris?

An magis illa meis crescet acerba malis?

Summi ssus quotiēs veniam supplexq; rogavi,

Si

Si quid liberius dicere visus eram?

Nam si non penitus culpa caret ausa puella

Suspectam immerito lingua notare fidem:

Qui mihi surripuit sensus, & talia iussit

Credere, præcipuum crimen Amoris erat.

Fac tamen impulerit nos hæc temerarius error,

Verbaq; non sani pectoris exciderint:

Has meruit pœnas meus immutabilis ardor?

Et qua spectata est per duo lustra fides?

Menadas his potuit precibus placare furenteis,

Et magnum Pentheus conciliare Deum.

Victa nec infandos torrem misisset in ignes

Laturum nato tristia fata parens.

Ipsa immota tamen perstat velut aspera cautes,

Qua maris assiduas negligit alta minas.

Perstat, & immitis mea lato incendia vultu.

Spectat, in exitium scilicet orta meum.

Quis tam formosam, tam duram credere posset?

Sicnè immortales concitat ira Deas?

Me miserum! toties gelidus præcordia sanguis

Circuit, & toto corpore vita fugit,

Illius quoties cogor meminisse furoris,

Cum formidata frontis imago subit.

Nam modo vix dignata meos audire labores,

Rettulit hæc tristi verba superba sono.

Si mens sana tibi, vel si pudor ullus inesset,

Debueras oculis te eripuisse meis.

E ij

An

*An me lethæo perfusam gurgite demens
 Credis? & oblitum tot maledicta simul?
 Si tamen admisi quicquam, si iusta querela
 In me causa tibi est, si mea læsa fides:
 Hos malè deuoue at fontem mihi lingua capillos,
 Atq; hæc amissa lumina luce cadant.
 Vel sit te grauior, crudelem, pena inuabit,
 Deuorer a sævis ipsa relictæ feris.
 Quid mirare meo uidisse in limine quenquam?
 Si pater assiduus non caret hospitibus:
 Cum vaga seruorum manus hûc, illucq; recurset,
 Sitq; ancillarum plurima turba domi?
 Non tamen hac refero, quo nostri rursus amoris
 Firmior insideat, Perfide, cura tibi:
 Nec desertorem cupiam quod rursus amare,
 Sed me ne tacitam crimina tanta premant.
 Haud inopes adeo mentis sumus, ut tua nobis
 Perfida non liceat noscere consilia.
 Tu leuior pennis, atque inconstantior aura,
 Populeas vincis mobilitate comas.
 Inq; novos properas saltus, veteresq; relinquis,
 Quodq; doles fieri turpiter, ipse facis.
 Fœdera periurus sed si violare parabas,
 Vt sic culparer, non ego digna fui.
 Quod si commissio securus crimine gaudes,
 Facta tamen vindex punit iniqua DEVS.
 Nunc fictos alto gemitus, simulatq; verba
 Transffer, iam parta est altera Amica tibi.*

Digna

Digna eris illa tuo fieri celeberrima versu,
 Cui felix omni tempore charus eris.
 At mea non adeo facies mutata senecta est,
 Omnibus ut videar despicienda procis.
 Et si fata iubent ut amem, non me tua posthac
 Decipiet solitis improba lingua dolis.
 Quam cupere nostri tibi nil placuisse, nec unquam
 Me facilem votis exhibuisse tuis.
 Illa ego tam penitus aboleri, Perfide, vellem,
 Quam facile ex anima lateris ipse meo.
 Me lachryma, & ficti vultus capere, tuisque
 Fraudibus elusa est credula simplicitas,
 Vos natura malos levibus non aequa puellis
 Instruxit varijs artibus, atque dolis.
 Phyllida Demophoon, & Colchida lusu Iason,
 Fleuit ad ultores sola Ariadna Deos.
 Ardebat Circe, flagrabat amore Calypso,
 Viraque Dulichiam videt abire ratem.
 Ille etiam, sua quem pietas ad sidera tollit,
 Ingratus Lybicum prodidit hospitium.
 Talibus exemplis & quae superaddere possem,
 Ad mea debueram cautior esse mala.
 Sed vetuit fieri non evitabilis ordo,
 Et rata fortunae fars erat illa mea.
 Quolibet istarum potuit descendere culpam,
 Vivere raptoris nomine iusta sui,
 Me neque famideas, nec praemia magna sequens am,
 Dicent, aut fortis bellica facti viri.

*Sed levibus magis tribuisse lubentius aureis,
 Carmine dum celebrem me iuvat esse tuo.
 Hac mihi grata fuit quondam (nunc vera negabo)
 Gloria, dum nobis verus amicus eras.
 Nunc tua me quoniam ventosa superbia tenuit,
 Damnat & infamis pagina plena nota:
 Te, simul atq; tuos certum est odasse libellos,
 E quibus ut tollas nomina nostra, velim.
 Ut satis ipse tibi facias, quod sepe minaris,
 Tanquam ego sim magna nobilis Iliade.
 Et mea ne pateat magis imprudentia, si te
 Imprimis talem semper amasse legar:
 Accipe quae dederas meliori tempore dona,
 Dum tibi sollicito maxima cura fui:
 Haec mihi tu quondam invita conferre solebas,
 Nunc tibi sum vilis, nunc & avara vocor.
 Scis tamen a nobis hoc crimen abesse, nec unquam
 Porrexì cupides in tua damna manus.
 Scis etiam quoties Eriphyles munere capta
 Impia damnarim facta latente viro.
 Nec minus ut iuvenu precibus, pretioq; repugnās,
 Pratulerim multis, qui male dignus erat.
 Non magis infelix Thisbe dilexit amantem,
 Nec magis Evadne commortitura, virum.
 Quam mihi charus eras, veri cum signa caloris
 Mutatusq; color, blandaq; verba dabant.
 Tum quoq; si pro te iussisses ponere vitam,
 Nullum fugissem mortis adire genus.*

*Nunc tamen inconstans, impura, & perfida dācor:
Et sonat ante meas plurima rixa fores.*

*Deprensamq; Venus manifesto in crimine seruat,
Et mea non ulli ianua clausa viro est.*

*Sic votis nunquam potiaris, ut omnia fingis,
Hac ut parte meus stat sine labe pudor.*

*Atq; utinam de me ulterius nihil ipse tulisses
ANTHIA, ne populo fabula nota foret.*

*Sed quid plura iuvat levibus iactare querelis?
Illa ego sum, rea qua, te modo teste, fui.*

*I procul, atq; aliam meliorem quare puellam,
Nulla q; de hinc mecum sint tibi colloquia.*

*Dixit: & invitis tachrymis roravit ocellos,
Fugit & averso mox inimica gradu.*

*Sæpius & quamvis summissa voce rogarem,
Haud facta est precibus mitior illa meis. (stat?)*

*Hæu! quid agam? quo me vertā? quæ spes mihi re-
Quidvè paras tacitis Mens agitata malis?*

*Audax o nimium, & nimium temeraria lingua,
Et semper Domino perniciosus tuo.*

*Nunquam igitur disces frano parere: nec unquā,
Verborum feruens impetus ille cadet?*

*Nec tua me quoties furibunda insania læsit?
Te propter quoties tristior illa fuit?*

*Vera licet fuerint, quæ nondum certa tenebas
An mihi magnus erat conticuissa labor?*

*Hoc nostras facere, & veteres fecisse puellas
Qui neget, haud sane mentis habendus erit.*

*Aut culpa caret, aut peccasse impunè licebit,
 Cum similes lusus mille referre queat.
 Quid tamen absolui Domina me iudice prodest?
 Et refuga ad solitum colla referre iugum?
 Omnia sunt frustra, miserū namq̃ odit amanti ē,
 Oderit ipsa licet, cogor amare tamen.
 Quod si nec cælum, nec amaro terra dolori
 Subuenit, & praeceptis fert mea verba Notus,
 Praestat ut indomitos mors finiat ulla labores,
 Quam toties illa non miserante mori.
 Aude igitur manibus proprijs accersere fata,
 Et multa infelix effuge, TIBI, mala.
 Audiat extinctum primo, Crudelis, in euo,
 Sequē tua causam noverit esse necis.
 Elatumq̃ thoro specula prospectet ab alta,
 Cum tristes lachrymas, funera turba dabit.
 Illic indigno transfixum vulnere cernat,
 Squalentemq̃ comam, pallidamq̃ ora notet.
 Forsitan ex imo suspiria pectore ducet
 Tristis, & ex oculis lucida gutta cadet.
 Tunc iucunda tibi, si quid vaga sentiet umbra,
 Mors erit, & grata sorte fruere magis.
 Sed potius dura: & fortunam vince ferendo,
 Fortiter est virtus aspera quāq̃ pati.
 Sume animos, Dominamq̃ trucem lenire precādo.
 Ne dubita, atque iterum, max iterumq̃, roga.
 Corda puellarum subitas impellit in iras
 Causa levis, parva conciliatq̃ mora.*

Ecce

*Eccè favent dictis, plausumq; dedere columba.
Haud frustra est: Pacis dat bona signa Venus.*

Puellæ Allegoricum telum.

*Puella saxis durior,
Me non amas? volo mori,
Miserrimus finis mea
Vita laqueus erit mihi:
Aut ab arce praeceps decidam
In puteum, vel Saganam:
Non sic fit. At mori lubet
Telo, manu quod altero:
Cui dum incubo, praeordiis
Etiam tuis infigam, ut sic
Mecum simul mortem oppetas:
Vindicta de te una hac mihi est.
Age incubo, infigo simul
Puella saxis durior.*

Girardus

Ad Amicam Sphaericam.

*Si Phocæa fides, cor haud Pelasgum,
Si crux melle prior, cupido recta,
Si candens celebri foco voluntas,
Si longus Labyrinthica artis error,
Si frontis tabulâ notata cura,
Si singultibus intericta mi vox,*

Moni-
nus.

S

*Si terror Stygius, pudor rubescens,
 Si pallor violis, amore, tinctus,
 Si quid se prius intimis habere,
 Si mergi lachrymis Symonideis,
 Si suspiria corde ferre ab imo,
 Si luctu furijs, Erÿnnæ pasci,
 Si flagrare procul, prope obrigere
 Sunt causa ut peream dolis amoris,
 Culpa, VIRGO, tua est, meumq; damnum.*

Puella Amatori.

Lotichius.

*Ah nimis infidum genus, & crudele virorum!
 Sic igitur falli digna puella fui?
 Mater, Io, si quid post fata novissima sentis,
 Qua mala, morte tua sola relicta, fero?
 Deseror infelix; alias monitura Puellas,
 Non Iuvenum verbis semper inesse fidem.
 Cui tamē has violas? cuiserta miserrima virgo?
 An dabis hæc illi munus? an ipsa geres?
 Finge dari, renuct: florum me dedecet usus:
 Tam citò sic igitur spernor amata diu?
 Nunc odij fingit causas, nunc perfida dicor,
 Nunc omnes clamant: culpa puella, tua est.
 Inro tibi, mea LVX, nil te mihi dulcius uno,
 Nunc etiam quamvis sim tibi vilis ego.
 Clinia de se ipsa.*

Vulceius. *Iniuste ah! nimiam, nimium paupercula vexor,*

Corq;

*Corq̃ tenent pressum vincula stricta meum.
Infelicior est claro sub sydere nulla,
Quam durū est pœnas tam mihi ferre graves!*

Puella secum.

*Quanta manet molles animo, tenera s̃q̃ Puellas,
Non talis Iuvenum pectora cura premit.
Illis aequales adsunt, narrare dolores
Mentis, & audaci tadia voce solent.
Solantes quarunt lusus, curruntq̃ per urbem,
Et Iuvenum mentes picta tabella tenet.
Nos nullam aspicimus lucem, tectisq̃ latemus,
Curaq̃ tabentes nos tenebrosa tenet.*

Stepha-
nus.

V I.

AD AMICAM.

*Ad Theutonillam,
Ruri Chilo meus, Puella, secum
Vt sim per biduum rogare nunquam,
Nunquam instare sodalis ille charus
Cessat, sunè probas iter capessam?
An diversa magis iubet? voluntas*

Lampri-
dus.

Mea ex imperio tua movetur.

Heres, nec color idem in ore, vultus

Non idem manet. Ah! mei lepores,

Mea delicia, mea, ah! voluptas,

Quid irascere? nunquid ipse quicquam

Te nolente volo? meus valebit

Chilo, te potior mihi nec ille est:

At tu iam, mea THEVTONILLA, pone,

Pone iram obsecro: quid tuere torvum,

Susq; deq; caput movens, labellis

Compressis? Agedum, quid agra es, ede.

Ah! ne talia dicere amo, te amare

Nec piget, iugulas inauguratis

His verbis, tace, ah! tace labellum

Meum. Iniusta dolet nimis querela.

Quod si quicquam animo mea patiar

Tale, nunc miser oppido ante Cyprin

Hanc cadam: exanimor miser, sed audi.

Non abs te veniam petebam eundi?

Non das: accipio lubens, placere

Quod tibi velleoq; sentioq;.

Amabo, mea cara THEVTONILLA,

Exorem sine te, sine osculum dem

Prensis auriculi, salus mea es, mel

Meum es, Chilo vale, tenet puella

Vlnis me mea, cruribusq; vinctum,

Vt nec laurum hederam tuam per equos.

Ad Amicam.

Quod carmen, quod Bottherij testetur amorem

Bottheri-
us.

Quæris: Amor nullo carmine verus eget.

”

Quisquis amat sese totum condonat amato.

”

Do mēa, meq; tibi, da tua, te q; mihi.

Ad Catharinam.

Fama modo, CATHARINA, meas pervenit ad au-

Pictori-
us.

Te nostri celebrem nominis esse tubam. (res,

Pone modū verbis. nec enim cum fœmina laudat

”

Vlla virum turpi suspicione vacat.

”

Ne tamen ingratus tanta in præconia dicar,

Nunc tibi pro multis laus erit una satis.

Insignis virgo es. vis a me discere quæ sit

”

Laus in virgineo pectore summa? Pudor.

”

Ad Pancharim.

Cum sis mellea tota, tota suavis,

Vt mellita magis nec ipsa mella,

Nec sit suavior ipsa suavitudo:

Qui tot spicula delibuta felle

Evibras oculis, tu isq; labris

Tantam amaritiam mihi propinas?

Bonco-
nius.

Rursum tu quoq; PANCHARILLA tota

Cum sis fellea, sis amara tota,

Magè

Magè ut felle a sint nec ipsa fella:

Non amarior ipsa amaritudo:

Qui tam dulcia mella basiorum,

Tam dulcem Ambrosiam mihi labella

Propinant tua? qui tuis ocellis

In me spicula tam benigna vibras?

An vis ista tui est puella ocelli?

An vis ista tui est puella labri?

Vt me felle beent suaviore?

Vt me melle necent amariore?

O amarities nimis suavis!

O amara nimis suavitudo!

Thaumantia & responsio:

Scaliger
Pater.

Si nostri divinus amor te, ut concinis, urit:

Et divina decet sine carere bona:

Quid petis? ah, nūquā ius sit tibi corporis huius,

Nam tibi præterea quid dare posse putem?

Si tu sum factus, sic in te abs te ipsa recurris:

Sic hoc divinum est: tu tibi, DIVA, dabis.

Cum GLAVCILLA comparatio:

Cum mea flammatis pulsantur lumina ocellis,

Et fractus gelido fulgure cedit amor,

Vnice curarum limes, GLAVCILLA, mearum:

O seges! o numeris area lata meis!

Sic

*Sic nobis benè, Dii esse velint, minuant q̃ dolores.
 Vel tu Numinibus, tu mihi mille prior.
 Dura licet rigeant gravius tibi corda pruinis,
 Mollia plus caleant fulmine corda mihi:
 Quid niveas roseo signat tibi lumine malas?
 Quod mea pallori destinat ora gelu?
 Si sis, ut è vestro glacies petat ore meum cor,
 Si rapidas nostro ducis ab ore faces,
 O fieret quoq̃, uti hinc rapidus tibi seruiat aëlus:
 Torpeat in gelido frigore nostra anima.*

Dominæ sæuitia.

*Ne mea sis; postquam per te concordibus astris
 Quæ mea sunt, miseris desperiëre vix.
 Ne tua sis: postquam per te discordibus iris,
 Quæ tua sunt, miserè disperysse facis?
 O tua sis potius. tua quæ lux imperat astris,
 Iratos referet in meliora deos.
 Ne mea, ne tua sis: ego sum tuus. at q̃, ut ames me,
 Exultem: si odis, sic perysse bonum est.*

Ad Cotalen.

*Inser opus mediū Lachesis mea stamina rumpat, Douza
 Inq̃ tuo solui dent mihi fata sinu: Pater.
 Hæc sunt, vota tui, COTALE dulcissima, Iani,
 Flebilibus toties ingeminata modis.*

Hæc

*Hac de fiderij summa est: nihil amplius opto:
 Tu modo candentes pande puella sinus:
 Pande sinus COTALE, cupidumq; in littore siste,
 Nec mihi delicias officiosa nega.
 Non ego sum Martis natus lassare triumphos,
 Perq; feras acies, ara, tabasq; sequi.
 Ista iuvent alios: Veneris mihi castra sequuto
 Sufficit in gremio bella movere tuo.*

Ad Hyellam.

Douza
Filius.

*Cur quoties nobis offers te luce videndam,
 Protinus obscura, LVX mea, nocte premor?
 At quoties te nocte datur contingere ceca,
 Nox mihi vel medio clarior illa die est?
 Sic ego. sed qui fortè mihi se obiecerat, ista
 Leniter arridens reddidit ales Amor:
 Hac coniuncta die radiantis fulgura vultus,
 Vt sol, offundunt luminibus nebulam:
 At quum sola nitet, nec lux est præter HYELLAM
 Vlla, invita atras nocte fugat tenebras.
 O qua sola potes, natura invertere leges,
 Tu mihi Nox luce es, tu mihi nocte Dies.*

*

*

*

*Quum tu, VITA, lyram digitis percurris eburnis,
 Et liquidum arguta dividis aure melos;
 Quale canit victor Parnassi in vertice Pæan;
 Quale sonat tremulo gutture canus olor:*

Spiritus

*Spiritus huius mihi deficit, atq; ut cera liqueſco,
 Et melos hoc avida mi haurit ab aure animā.
 Et facies abis, in viola mutata colorem,
 Oſtendens lentis quam peream facibus.
 Sic quondam memorant in perniciem, Syrenarū
 Carminibus, tractos Dulichij ſocios:
 Quas tamen egregie prudens vitavit Ulyſſes,
 Auribus obſtructis atq; reſorta acie.
 Sed me nūc oculos iuvat averſiſſe vol aures;
 Sic me, VITA, tuus fascinas uſq; decor.
 Deſine iam, in cineres abeam ne totus, HYELLA,
 Pars animæ ad Mænes immutata ecce mea.
 Sic ego: at inſueſcū carmen de prompſit, HYELLA,
 Audistima nunquam quātū prius fuerat
 Carmen Tartarea quod me de valle reduxit,
 Atq; ad ſe tranſiit hanc removere animam.
 I nunc, Orphæos tollas ad ſydora cantus;
 Ab! quamantū arguta voce mihi præſtat heræ?
 De poſito vitæ amplexus qua reddidit, in quatuor
 Partarum poſſim iura ſevera nihil.*

Ad Lucretiam.

*Cui non conſpecta es, miſer eſt: qui te aſpicit, hic ſe
 Adductis innumeris moribus eſſe ſcias.
 Orem incredibilom, quam perditus ipſe tot annos
 Experior, ſortem hanc nec tolerare pigo.
 Et vovē, & morior, nec moriet ipſe recuſam*

Mille pati, ut possim te semel aspiciere.

AD CELIAM

Amicam ut mutuo amet.

SIROZA
Filius.

Quid mihi dona sacris, uovisse ingentia templis
Profuit? Et iunctas chore dedisse preces?

Nonne Erychra cumularum munera Ponti,

Quodve metalliferis egeris, Hermius aquis.

Nec mihi ut impexum Damiva cōtingeret urbis,

Iret et a nigris candida fama rogis.

Nostra sed ut seruis celebrarent pectora flammis,

Annus mihi cum Dactylina natus esset Amor.

Tuncq; per amplexus felici stamina vitæ

Duceret in longas Parca benigna iuras.

Et cum me fatis urgeret inutilis ætas,

Ante rogam sanis flexet Amica comis.

Nā mihi quid prodest, primum qua venit ab ævo,

Diuite gazæ rubens littore nata maris.

Quidve mihi prodest, fulvæ quæduncumq; molli

Bessus, et aurifera Dalmata fodit humus?

Aut prolata iuvant bellacis iura Gepenna,

Appulag, Hispana regnā subacta manu?

Quid Gerici decus, atq; immensa potētia sceptri,

Aut bello aut placida gloria pariter rogat?

Nūl levas oppressam curarum pondera mentem,

Si Venus aversa negligat aure preces.

Sit mihi grata magis pauperum cœca, rēcum,

Quam stercora, totas quas habet orbis, opes.

At

At fatis adeò trabor in diversa malignis,
 Vt tibi sit cura tantula cura mea.
 Tu facilis modo, difficilis modo, sed meus idem
 Perstat, & assueto tramite pergit amor.
 Visa simul, simul ipsa capta, simulq; dicaui
 Libera servitio pectora nostra tuo.
 Et me felicem dixi, dixiq; beatum,
 Qualis forma, fides si tibi talis erat.
 Forma fidem superat, sitq; ipsa potentior, illa
 Debilior, nabis illa, vel illa nocet.
 A quantum fidei, tantum quoq; deme decoris,
 Quæq; minor, minus est diminuenda tibi.
 Sed quid diminuas? potius rogo, quã potes, auge,
 Auctaq; supremos duret adasq; dies.
 Tunc neq; regna petam, nec quod micat ubere lym
 Seu Pactole tua, seu Tage fluve tua. (pha
 Hac alijs opranda, mihi tu, CÆLIA, tantum;
 Non satis ad vultus orbis aierq; tuos.
 Quod si dura negas solitis contendere flammis,
 Ante velim nobis ima dehiscat humus.
 Speq; bona vacuus cunctos prius angar in annos.
 Sub Phlegerontheo flebilis umbra lacu.

Ad Cæliam.

Tam citò dissidium post gaudia, CÆLIA, nobis,
 Tam citò post ipsum gaudia dissidium.
 Vt mihi sit metuenda tui magis aura sereni,

F ij

Quam

Quam perturbata nubila frontis hyems.

“ *Sperat enim a gravibus pacem mens anxia rixu*

“ *At mala de placida iurgia paca timer.*

Ad Amicam,

Quod licet Amorem occultando

percat, occultaturus tamen

fit, tantum ut se absens

mutuò amet.

“ *Hei mihi! nulla queunt sopire negotia flammæ,*

“ *Quas tener accensa pectore nutrit Amor.*

At q̄, utinam tacitus non glisceret ossibus ignis,

Staret & in meta cura sepulta sua.

“ *Non velut apposito magis astricta obice Partus,*

“ *Sic magis obducto vulnere sedit Amor.*

“ *Quod nisi celatum mens evomat ægra calorem,*

“ *In cineres sensum totus amator eat.*

O prius in cineres constanti mente resalvar,

Quam pateat flamma causa, Puella, mee.

Ille meos gemitus sciat una, sciat q̄, dolores,

Vna sciat causam, que levat una malum.

Ite procul Iuvenes, quibus est petulantia lingua,

Quos rapit à placida sepius illa sinu.

Me sinite in tacito componere gaudia lecto,

Hec quis in exilio me velit esse gravi!

Exilium patiar vultu revocabile fletu,

Crimina amor lingue se sciat nulla mea.

Ab!

*Ab! potius nobis rapiantur iura loquendi,
 Lamine quam caream, Diva Puella, tuo.
 Mors prius in votis, aut quid truculentius ibit,
 Quam tua, Dura licet, temnere iussa vetim.
 Perge mihi, dixisti: sed hiantes occule flammæ,
 Et mihi ne noceat, neu tibi lingua, cave.
 Non fuit ex illo nostri quis conscius ignis,
 Quin etiam est aureis me tenuisse meas.
 Cœpita, templa, forum, comites vitavimus, & te
 Olim anima potior pars Philomuse mea.
 Te presente tamen (fateor) male conditur ignis,
 Cum nequeam vultus, sydera, ferre tui.
 Torqueor, argutos siue in me flectis ocellos,
 Seu quid agis, roseo seu quid ab ore fluit.
 Precipue cum tu dextram coniungere dextræ
 Clam cupis, & tacito das mihi signa pede.
 Nunc notat ora rubor, Sarrano qualis in ostro,
 Nunc pallor functis qualis inesse solet.
 O ego! quam timui, ne dum gravis incitat ardor,
 Me renuente sinus tangeret ipsa manus.
 Nonne vides, ut sæpe tuis defixus ocellis,
 Nil loquar, aut nullo pondere verba cadant?
 Tunc varium si quis velit observare colorem,
 Nisi vetet alma Venus, conscius ignis erit.
 Quò vereor nè quis nostros manifestet Amores,
 Dein rea perfidia sit mea lingua tibi.
 Et mihi nunc dixit tacita Philomusus in aare,
 Non bene quisquis amat dissimulare potest.*

Erubui, rubor ipse dedit nova signa caloris,

Et tismui nè me diceret esse tuam.

Id nunquam, mihi parce, negem, quo iure negare?

Ipsa hæc cum munus sit, mea VITA, tuum.

Funus eram, tu Diva, meis das sensibus auram,

Cunctaq, luminibus fers alimenta tuis.

Ac velut igne suo reficit Sol aureus orbem,

Me mihi restituit lumine, VITA, tuo.

Et quoties abs sis, vires mihi corporis absunt,

Nunc, mea VITA, tuã penè sequuta ratem est.

Quo te cunq, rapis, sequitur mens anxiosa cursum,

Et propè te nulli conspicienda sedet.

Ecquid in his nostri tibi mutua cura lacunis?

An solitus toto pectore fluxit amor?

Multa tuam possunt avertere gaudia mentem,

Dum cita piscosis cymba recurrit aquis.

Remige cirratas sequeris per stagna volucres,

Et pingui segnes corpore leta capis.

Hinc & onocrotali moles offertur, & albus

Carmina qui fati præscia cantat olor.

Planipedes miraris aves, miraris, & unde

Det Nereo vastos terra benigna sinus.

Totq, vides clausos angusto carcere pisces,

Quos valeat canda prendere nuda manus.

Forset & horum aliquè dextra dignaris honora,

O, ego iam captis piscibus invideo!

Tum tibi perspicitur nassa irremeabilis error,

Circuat & quantum canna operosa lacus.

Plurima

Plurima vergily's anguilla orientibus unde
 Exeat, & quali sit capiendâ dolo.
 Hinc vicina potes placidi super aquora Ponti
 Currere, & Adriaci visere monstra sali.
 Carulâq; ingenti noctu populare sagina,
 Nam miræ prædantes sydera fusca iuvant.
 Sidera fusca iuvant, sed opacas abdicat umbras,
 Dasq; diem lucis pars quotacunq; tua.
 Ignibus usa tuis fugient examina fatum,
 Præda nec hinc dabitur retibus ulla tuis.
 Fallimur, ipsi ultrò ventent in retia pisces,
 Ibis & in laqueos turba petulca Deum.
 Viq; salax Glaucæ, velox Antedonâ linquet
 Gramina, si qua tibi porrigat illa cane.
 Fabula nota mari, sed non benè nota puellis
 Dicitur, & testes res habet illa Deos.
 Hic mortalis erat, lini moderator & hami;
 Retibus atq; hamo nunc timet ipse capi.
 Gramina crimine habent, quibus iduit inguina pif-
 Hac modo mutari quælibet arte velit.
 Despectus magica petii impia carmina Circes,
 Hinc latrat in Syculo carmina Scylla mari.
 Hac fuge monstra, iruci ne te committe profundo,
 Non servat ratibus Pontus & aura fidem.
 Tutior est tellus, eadem quoq; gratior undas,
 Hic tibi securos vive Puella dies.
 Et memet usq; mei suspiria pœta remitte,
 Irrita non mittes, sit via longa licet.

Credula

*Credula me tantum spes nutrit, & uocalis ignos;
Nūc redeas, nec alet, nec tua vota regat.*

Ad Glyceren.

*(Et in se,
Quantū erat in me animi, addictū est tibi, vivit
Quo sapimus malē, qua nos opus est sapere.
Nec tantū malē nunc sapimus, sed vivimus agrē,
Absq; animo, GLYCERE, debilis est anima.*

Ad Iuliam.

Secun-
dus.

*Lumina cui servas aurum iaculantia purum?
Cui teretes digitos, arti fice mēq; manum?
Fascia lacteolis cui stat distenta papillis?
Cui risus, & cui mollia verba paras?
Cuius dispositus nutritur crinis in usum?
Oscula felicitis cuius erunt Domini?
Illicet ingrato servaveris omnia Nauta,
Lethæam veteri qui rate verris aquam.*

Ad Læliam.

Grudius.

*Accusas speculum mendacis crimine forma,
Tam bellam dāte te, LÆLIA, bella negas.
Vis speculum verax? vis quam sis bella videre?
Luminibus te, te, LÆLIA, cerne meis.*

Ad

Ad Hyeronimam.

*Pixide compositos, HYERONIMA, porge vultus,
 Et fuge mentita velle placere coma.
 Hac tibi (si nescis) deformant addita formam,
 Ut nequas proprijs ipsa nitere bonis.
 Quam male se nosti, mea LVX, si posse videri
 Formosam, accito non nisi bonore patas?
 Commendant mihi se formae ornamenta decetui,
 Frontis hilaris, fusca & crispula fila coma.
 Sen pateris volucres humeris illudere cirrhos,
 Sen libuit certa stringere lege caput:
 Quaeq; supercilis exiguos curvantur in arcus,
 Vnde proterva puer spicula torquet Amor.
 Quaeq; micant lachrym nitidi, duo sidera, ocelli,
 Vnde suas reparat saepe Cupido faces:
 Mollesq; ac faciles risus, nutusq; loquaces,
 Palliduloq; tener fusus in ore pudor:
 Lucida ceu Veneris miscentur liliu flori,
 Murice vel pictum ceu rubor ornat ebur.
 Lucundiq; sales, & blanda murmura linguae,
 Et perulans mixta cum gravitate locus.
 Quaeq; assueti mea longum cervice morari,
 Lenta premis cupido ba sia saepe mihi.
 Ipsa suas dotes tibi Cypria tradidit: in te
 Miratur vultus & Dea saepe suos.
 Et tibi Chaonia mallet sudare Iugales,
 Arripe formosam modo lora manu.*

Dignior

Dignior & vulcri vectabere per freta concha:

En, planam ut faciunt fluctus & aura viam?

Ac nisi quod puer est, certa & rationis egenus,

In qua langueret te petisset. Amor,

Duxisset q̄ suæ dudum te, & vx mea, matri

Ille nurum: & Psyche's fabula nulla foret.

Gratia quanta tui, duo qui modo sydera terris,

Quam tenuit caelo lucidiora dedit?

Vnde vagos ignes tremulis iacularis ocellis,

Irradiant tristes quæ mihi, & vx, tenebras:

Nocte velut sera cum caelo stella liquenti

Labitur, aurata ponè sequente coma:

Vnde venit, quæ lenta coquit mihi flamma medul-

Quæq̄ viri tenerum tã mihi suavè lecur. (las,

Fucatos alijs, sed veros da mihi vultus:

Da mihi nixivæ tortæ flagella coma;

Quodq̄ super viæ est, Cyprio transmittere lasu

Nos iuvet: & curas posthabuisse iocis.

Sic nobis si fortè ulla est ventura senectus,

Lenis erit qualis prima iuventa fuit.

Aut si nulla venit, nullam venisse iuvabit,

Frigore nè senij torpeas acer. Amor.

Vivamus tamen, ô, donet nos cortice fagi

Crescentes pariter rustica turba leget.

Ad Candidam

Picturæ gemas, nãq̄, plerèq̄ cura capillum,

Est tibi: nec capiti gemmea ferta dare:
 Nulla sedent nix idò baccata momilia collo,
 Nulla etiam tereti gemma micat digito:
 Nec crimen pingui liquamine ducis amomi:
 Sanguine sydonio nec tibi lava rubet.
 Nec forma fragili, aut fugientibus uteris annis,
 Vna tibi at cura est cura pudicitia:
 Nec lacryma, nec verba mouent, questus uè pro-
 Fallace sç, alto pectore vincis opes: (corum
 Carmina nec magnam flectunt cātata per urbem,
 Gloria quæis Belgi diceris esse soli.
 Et miramur adhuc tamē, ò mea CANDIDA, si tu
 Exosa es Veneri? cū Venus ipsa tibi?

Ad Galatcam.

Cur viridi, ò GALATEA nimis, confisa iuuenta	Capil-
Aversa nostras despicias aure preces?	pus.
Spes longas refecare brevis nos edocet annus,	”
Vtq, repensè cadat quod nitet ore decus.	”
Ecce breui tellus florescit vere, nec astat	
Falce diu segetes læta per arua metit.	
Nec caput Autumnus mox lōgior impedit uvis,	
Pomaq, frondiferis detrahit arboribus.	
Hunc sequitur glacialis hyems adoperta pruinis,	
Pigra gelu, hirsutas & nive cāna comas.	
Sic iam subrepet canos hirsuta senectus	
Deformis, rugis horrida, victa sitit.	

Et quam nunc iuvenes optant pueriq, senesq,

Non ulli fueris iam cupienda viro.

Ergo incundi dum florida temporis aetas

Ver agit, inq, tuis stat Venus ipsa genio,

“Vtere: ut assidue flumen, sic labitur annus:

“ Vnde nec ulla redit, lapsa nec ulla dies.

Ad Lalagen.

Cur LALAGE, mea vita, meos contemnis amores?

Cur fugis è nostro pulchra Puella sum?

Ne fugias, sint sparsa licet mea tempora canis,

Inq, tuo roseus fulgeat ore color.

Aspice ut intextas deceam quoq, flore corollas,

Candida purpureis lilia mista rosas.

Ad Antoniam.

Burchi-
us.

Vt sit nigra tibi facies, ANTONIA, & ut sis

Qui locus in gremij delit ex ore niger.

Omniibus una tamè quod sis pulcherrima mæs est,

Formaq, uix similis dicitur ulla tue.

Quare hoc? quod color is sis cõstansissimus, & quod

Hic soleat Veneri perpetua esse domus.

Ergo quæ sequitur de te sententia vera est,

Et quam iure bono non neget ipse Paris.

Quod quam nigra diu, tam diu formosa manebis,

Candidaq, haud facie, at moribus, ore, fide,

Ad

Ad Blandinam.

Experior, veteres cecinerunt falsa Poetae,
Absentes inter, LVX mea, durat Amor. Posthicus
Verus Amor durat, terras sequiturq; per omnes, "
Nec locus hunc ullus, nec fugat ulla dies. "
Tempore detinuit me dives Hetruria longor
Germani interea tuos colis arva soli.
Hec mihi! nos iter quot flumina. vasta, quot urbes
Quot sylva, & montes, quam via longa iacet?
Me tamen acer Amor, per tot loca dura sequutus
Fuit, & immemor non finit esse sui.
Quin etiam (crada s'q; velim) quo longius ab sum,
Hec magis ardescit flamma, magisq; furit.
Di faciant foveiles urans tua pectora flamma,
Vt tibi sit semper mutua cura mei.

In Blandinam.

Cor tibi frigidius glacie est, durissima Virgo,
Sit licet in mundis purpura fusa genis.
Astuat ignis mihi pectus, sed pallida frons est,
Hec quanto melior fors tua sorte mea est!

Ad Rosalbam.

Ate discedo quoties, mea LVX, animam imis
Funditus evelli sentio visceribus.

A. Blyë-
burgius.

Vetum

Tale mihi dum mens languet, dū pectora fervens,

Nostraq; in incertum vela gubernat amor:

Tale seni solamen ades mihi dulcior Hybla

STELLA favis, umbra gravior Idalia.

Auraresces: nam, STELLA, mihi fragrante sub aestu,

Ipsa meos ignes rore madente levat.

E labris mihi ros, ex ore recensior aura

Spirat, STELLA, tuo stillat & ipse liquor.

Ad Stellam.

STELLA, tibi cælū patria est, hinc clara refutges

Si tibi terra domus sit, domus Assyria est.

Assyrios etenim spirat tibi pectus odores,

Assyrio mollis stillat ab ore liquor.

Sin quia deliciae, & Veneres, blandisq; lepores

Tecum habitent, parvū sim tibi terra lares,

Ipsa domus parvūq; lares sit Syrius, & annus.

Sit Veneri, atq; eade sit tibi, STELLA, domus.

Libat apis de rore favos, molliq; liquorem:

Inde hominum mulsum, nectar & inde Deum.

De labris, mea STELLA, tuis mihi mella lique scint:

Hic ros mella mihi stillat, & iste favus.

Cæci & his Venus Ambrosiam mihi parat Dea?

Sola Venus cara diffundit Ambrosia.

Cum tenerū, cunctis aliisq; blandumq; iutaris,

Ab!

*Ab! medio mihi tum corde liquefcit Amor.
 Spem mihi cum, & cupidis pacē promittis ocellis:
 Lax oculis, toto corpore sensus abit.
 Cum rides, ignemq; oculis, vultuq; fateris,
 Mens animū, ipse animus pectora destituit.
 Amplexu iam, STELLA, tuo succurre cadenti,
 Ore animum & foveas, oreq; redde animam.*

*

*

*

*Vna eademq; faces in me succendis, & una
 Atq; eadem glacie pectora nostra gelas.
 Corda rigant, oculos quoties avertis iniquos,
 Occupat & subitum pectora nostra gelu.
 Urimur, atq; imis fervent incendia venis,
 Spirat ut ex oculis aura secunda tuis.
 Has flammās, hæc ipsa faces diventilat aura:
 Iam video in flammās pectora abire mea.
 Verte oculos: age, funde gelu glaciēq; nivesq;
 Fax glacie ac nivibus, flama abolenda gelu est.*

Ad Thelesinam,
 De pudore.

*Erubuit THELESINA, ruborq; per ora cucurrit,
 Et tinxit roseas purpura fusa genas.
 Ipse pudor DEVS est, si quis Deus inter amantes, ”
 Ipse pudor formæ iuraq; vimq; tenet. ”
 Ipse venustatem tribuit pudor, ipse decorem ”
 Conciliat, gratos temperat ipse modos. ”*

G

Ipse

- “ Ipse sibi pretium forma tulit, & decus omne,
 “ Venalis species manca pudore suo est.
 Hunc igitur, THELESINA, cole, hic colat intima
 Hic tantum forma dei sua iura Deus. (mētis,

*

*

*

- Et faciem, THELESINA, cole, & cole Dia capillū,
 Et cole florentis arte decente genas:
 Et pectus, Formosa, cole, insignemq; papillum,
 Planta quoq; extremi sit tibi culta pedis.
 “ Quæ, nisi culta iuvant? culti laudantur agelli:
 “ Germæ quoq; in digitis non nisi culta places.
 “ Et cultu latatur honos, & gloria cultu,
 “ Nec nisi de cultu laus sua cuiq; venit.
 “ Tempia placet Superis multa qua compra parati,
 “ Ornatum præ se sydera & ipsa ferunt.
 Rustica simplicitas sibi sit: in LVX mea, cultum
 Vsq; fove, & forma sedula confer opem.

Ad Matronam.

- Quid rides MATRONA? senē quid tēis amāre?
 “ Quisquis amat, nulla est conditione senex.
 “ Quisquis amat: iuvenē par est, MATRONA, vo-
 “ At qui nullum amat, iure sit ille senex. scire.
 “ Tempus habet mētās, & constat tempus ab annis,
 “ Et peragunt annos sydera cuncta suos.
 “ Solus Amas nescit tempus, nec subiaces annis,
 “ Eas sed fruitur perpetuusq; manet.
 “ Quid mihi nunc annos obiectas, quid vè senectā?

Nullus

*Nullus amor fines terminat ipse suos.
Te, MATRONA, decet metiri tempora, quam nec
Vllus amat, nec scis prater amare merum.*

Loquitur Puella fuscula:

*Quod sim fuscula, quod nigella, & ipsa
Fusco in pectore nigricent papilla,
Quid tum? nox nigra, fuscula tenebra,
Nocturnis colitur Venus tenebris,
Optas, nox Venerem, Venus tenebrast
Et noctes Venerem tenebricosa
Delectant, pueri in sinu locata
Lusus dum facit, improbasq; rixas.
Ergo his in tenebris latebricosis,
His nos in latebris tenebricosis
Lectocompositi, quiete in una
Ductemus Venerem, toroq; iuncto
Condamus tenebras, sopore ab ipso
Dum solus Venus excitet sub ortum.*

Ad Veronam.

VERONA, qui te viderit

*Et non amarit protinus
Amore perditissimo,
Is credo seipsum non amat,
Caretq; amandi sensibus,*

G ij

Et

Et odit omnes Gratias.

Herminx.

Vallambertus.

*Quod te LVX mea laudo, nominoq;
Lucem, dant vitio tenebricosi:
Cur? luce hac nequeunt potiri, amare
Digni Persephonen Tophroni in antro.*

Ad Nexam.

Buchanus.

*Qui te videt beatus est:
Beatior qui te audiet,
Qui basiat semideus est.
Qui te potitur est Deus.*

*

*

*

*Ne fugitivum animum nostrum ad te perde NE-
Seu domino dura es, sive benigna suo. (ÆRA,
Si mihi dura manes, fugitivum at suscipe nostrū:
Si facilis mihi sis, hunc facilis quoq; ama.*

Ad Rosinam.

Melissus. *Posse tui toties me commeminiſſe negabis,
Affirmas quoties te meminiſſe mei?
Ah! tam ſep̄ tibi mea vix occurret imago,
Quin tua mi multo ſapius; anne probem?
Temporis exigui mōmenta breviſſima conſer,*

Aut

*Aut si quid puncto temporis est brevius:
Non ullam invenies, quo non decies tibi centum
Millia votorum nocte dieq; feram.
Proinde mei toties memorem te iure negabo,
Ipse tui quoties sum, mea VITA, memor.*

* * *

*Me face torret Amor, Phæbus cremat, ustulat Eu-
Mirum si facies atra, ROSINA, mihi est? (rus:
Aliter.*

*Quid mirare nigrum vultus, mea vita, color em?
Eurus me torret, sol cremat, urit Amor.*

* * *

*Væbam, morior, membrorum corq; meorum
Quondam Rex, alijs partibus hospes agit.
Cor mihi redde precor, si vis me vivere porro,
VITA: eiusve loco cor mihi redde tuum.
Sic mihi me reddes, sic te tibi, sic & amanti
Qui soli atq; uni vincula necesse amor,
Necesse utriq; aliàs geminum rigor iste creabit
Damnum, nam perdes me, fera, teq; simul.
Me nimis ardentem te, quæ nullius Amoris
Igne tepens, odio tete habuisse voles.
At sua si posthac culpa exprobratur utriq;
Mi, qui amo te nimium, dem tibi, quæ nimium
Odisti me: pol tantò tibi grandius isto,
Crimen erit, quantò peius amore odium.*

Ad Cæliam.

Cernentes Superi, qualis non amplius unquam

Angeri-
anus.

G iiij

Visa

Visa fuit formam Diva Puella tuam?
Illorum unus, ait, cur olim maximus, arsit,
Nunc friget, tanto nec calet igne DEVS?
Europa, & Danaës, & Leda vincit honorem,
Et nihil hoc tanto fulget in orbe magis.
Dixit Amor, verum: sed prisco tempore nulla
Virgo fuit dura: hac dura, superba, ferox.

Cælia ad Angerianum.

Dum tribro fluvios capias, & retibus Austros
Nil agis, ut q̃ fluens, laberis, unda, miser.
Nunc potes Ausonias aut Graias volvere chartas,
Dum tenera est ætas, & labor ipse iuvat.
Nunc propera, dimitte faces, dimitte sagittas,
Floreat & studijs culta Thalia tuis.
“ Nescie diem, venient tristissima nubila, quumq̃
“ Grata voles vita sumere dona, fluent.
Ne cogare senex rideri aut tradere flammis
Quæ scribis, nunc sunt precipitanda rogis.

Ad Lydiam.

Vfinus. Quò tibi blanditiæ, quò dulcia verba parantur?
Quidvè tot illecebra, delitiæq̃, valent?
Quid iuvat amplexus iterare atq̃ oscula crebrò,
Et capere & toties innumerata dare?
Si postquam reliquo sint tempora tuta labori,

Ad

*Ad metam & properat iam Venus ipsa sua,
 Ausugis, & nimium luctaris rustica nobis,
 Et quod uterq; cupit perditè, utriq; negas.
 Diver sis cum sis studiis & moribus istis,
 Esse secur, sed cor non reor esse tibi.*

Ad Candidam.

*Tu graphicè telas, ego versus, CANDIDA, texo,
 Hinc benè texenti Pallas utriq; favet:
 Pingis acu, quicquid vates ego carmine fingo,
 Nec tibi Phabeum, nec mihi numen abest.
 Sic quoq; me redames, mea VITA, ardentè amantè
 Ut sit utriq; suis legibus aqua Venus.*

Ad Telesillam.

*Ni valeam, TELESILLA, tuo ni semper in ore Bembus.
 Sævus amor facibus, cum Pharetra q; sedet.
 Nā quoties mala verba moves, toties mihi pectus
 Vapulat, heu! Pueri de pharetra & facibus.
 Sed percam, TELESILLA, tuo ni semper in ore,
 Blanda Venus violis cum casia q; sedet.
 Oscula nam quoties mihi das auferre petita,
 Das toties Veneris & casiam & violas.
 Quid Siculis, Ingrata, favis absynthia misces?
 Sive mihi tantum sis bona sive mala,
 Altero uti saperem latus dum te mea vita*

Placata potior, altero uti moriar.

Ad Fastiam.

*Theſeus Non ego caſorum madefactus ſanguine campos,
 Non tumido verſu Martia caſtra ſequar.
 Paſcua non referam, & ſylvas, ſaltuſq; virentes,
 Non pingues ſegetes, & ſata lata boum.
 Sed mea Muſa canet Veneres; & rura, pecuſq;
 Deſeret, & Getici prælia ſeuæ Dei.
 Mens erit una mihi, egregia præconia forma
 Dicere, dum vires dextra Thalia dabit.
 Mens erit una mihi, molli te, FASTIA, verſu
 Tollere, Pyerij & celebrare modis.
 Fecerunt multi (patet) hoc ſine crimine vates,
 A quibus eſt numeris luſa Puella ſua:
 Leucadiam Varro, cecinitq; Lycorida Gallus,
 Gallus, cui propria ſata dedere manus.
 Leſbiaq; arguto blanda eſt laudata Catullo,
 Aurea & Auſonio Cythia Callimacho.
 Et Nemæſis teneri prædulci voce Tibulli,
 Cui ſat erat modico vivere poſſe foco.
 Et tu, ſi placidus non averſatur Apollo,
 Atq; alma, vatium numina, Theſpiades.
 Clara meo fiet, fiet mea FASTIA cantu,
 Plurima eris noſtris, FASTIA, carminibus.
 Scilicet haud dubito, tecum contendere vellet
 Si forma tituliſſimo; Minerva, Venus,
 Solveret*

*Solveret & Phrygius pastor certamina rursum
Vallibus Idaeis ut soluisse ferunt.*

*Offerret Iovis uxor regnum, arcesq; tuetur
Si que virtutum stemmata, Munichias,
Tyndaricosq; nitens, melioris premia amorum
Cypres, Alexandro tu nihil atq; dares.*

*Continuo triplici contempto munere Iudex,
Diceret: Ante alias PASTIA sola placet.*

*Te Iuno inferior Paridi aspiceretur, & illa
Que fuit aetherei nata Iovis capite.*

*Queq; prius victrix fueras Cytheraa Dearum
Ambarum, tua nunc forma secunda foret.*

*Non mirum si oculos flexisti, PASTIA, nostros,
Flectere quos valuit nullo Puella prius.*

*Non mirum cecis ardere si pectora flammis
Accensa veluti lurida membra pyra.*

*Femina mortali quondam generata parente,
Aeternas forme laude Deas superas.*

*

*

*

*Quid stas colla iugo Pueri summittere? coget,
Nam magis est omni numine fortis Amor. „*

*Non tantum genus humanum parere coactum est, „
Quin etiam Superi, Tartarei, Dei. „*

*Impia, volue animo, quam dura atq; aspera fata,
Que non succubuit femina, passa fuit.*

*Pan Syringa vagus: Daphnen dilexit Apollo,
Vtraq; contactum sprevit amata Deum.*

Constitit ac magno, mutata namq; figura,

Daphne

Daphne sit Laurus: altera Arundo levis.

*

*

*

*Iusseris ut mare trajectam, licet impia mergus
Numidet, & lunæ cornua dira parent.*

*Contra ibo decimos æstus, sydusq; Lacene,
Vel lacera invictis sirate merfer aquis.*

*Ut stygias adeam nullo comitante, tenebras,
Obsequar ingenti protinus imperio.*

*Excitam claustris Erebeis Damonis umbram
Temnam, sit quamvis nigrior illa pice.*

*Et Centauros, & Furiarum sibila, fauces
Et qui custodit limina ceca canis.*

*Invadam rapidi fulmen Iovis arma coruscum,
Plenaq; viventis pocula felle bibam.*

*Descendam in patulos terræ nutantis hiatus,
Projiciam in flammæ corpora, tela premam.*

*Mille necis patiar facies, & mille labores:
Præmia quò solvam, FASTIA, grata tibi.*

De pulchritudine Fastiæ.

*Quod fragile est, fluxumq; bonum prorsusq; caducum,
FASTIÆ in unius corpore forma viget.*

*Scilicet ut mentem cruciet, peredasq; medullas,
Afficiat viva nostraq; membra nete.*

Hæc est antiquis generosior Heroinis,

Pulchrior æthereis, aquoreisq; Deis.

Incessu graditurq; levis, sermone disertio.

Et

*Et maria, & rupes, & fera corda domat.
Hanc o Pegasides numeris celebrate sorores,
Arguta arrepta tu quoq; Apollo lyra:
Quando nulla mea sit penè potentia Musæ,
Nec sint tam largis laudibus ora satis.*

Ad Fastiam.

*Nullus amare potest prudenti, FASTIA, mente, „
Nec sapere indulgè est, & benè velle Sophis. „
Insanum me fecit Amor: quum Iupiter arsit
Europen, nonnè est Iupiter in s. piens?
Unus, qui natum exposuit, quo parva nocenti
Vita foret servo, sanus, amansq; fuit.
Sanus, amansq; fuit, si fas est dicere, si fas
Facta hominum factis composuisse Dei.*

*

*

*

*Tanta tua gravitas & tanta modestia forma,
Tantus in ore tuo est virgineusq; pudor.
Ut coram verear rapidas ostendere flammæ,
Oris missa vicem littera at ipsa gerit.
Afficitur nullo, fatur quum charta, rubore,
Suada hac lena mihi est, hæc mihi lingua lo-
(quax.*

Ad Fastiam absentem.

*Quamquã hic summittit cornu omnia copia opimo;
Quicquid & arridet terra opulenta creat:*

Utile, tu quia abes, nil est, & nulla voluptas,
 Divitis atq; anni mortuus omnis honos.
 Alma, Ceres, Bromiu sç, situm patiuntur iniquum,
 Vertumnoq; vigor, FASTIA, nullas inest.
 Atq; Erato dulcis torpet modulaminis expers,
 Deservit veterem lustra petensq; larem.
 Mæstum plectra silent sopito segnia cantu,
 Sunt reside sç, fides, mut a chelysç, manet.
 Fortè pedem at retrò tuleris gratissima (mirum)
 Continuo nitidi purpura veris erit.
 Vudiq; visentur radianti sydere flores,
 Et viridi tellus gramine ferta geret.
 Perdita quaq; prius fuerant bona fertilis anni,
 Exurgent, latum deficietq; nihil.
 Incipiamq; lyram digitis pulsare canoram,
 Nostraq; more suo tecta Camæna colet.
 Dictabitq; elegos studio vernante procaces,
 In te, VITA, quibus sit manifestus Amor.

Ad Fastiam,
 De Amore turpi & honesto.

- „ Extat Amor geminus, vulgare, FASTIA, primus,
 „ Cælestemq; alium, magnificumq; vocant.
 „ Corpus amat, formamq; cupit vulgaris: at alter
 „ Negligit hæc, animum deperit egregium.
 Vinciat hic ambos, pulchro caleamus Amore,

Qui

*Qui nos traducet postmodo nullus erit.
 Non tua me facies tanget, non gratia fandi,
 Non est qui mira motus ab arte gradus.
 Sed casti mores, & fortè ad dulcia pectus
 Gaudia, & antiqui conscia corda boni.
 In me si quid inest contemnas tu quoq; forme,
 Innocua tantum per placeant q; manus,
 At q; fides robusta malis bene cognita, amor q;
 Iusticia, & inultus religionis honor.*

Ad Candidam.

*Quam nos, CANDIDA, mutuis favillis,
 Communiq; velut calore cocti,
 Vitam una peragamus innocentem,
 Ut cum Turture Turturilla casto:
 Qui sit innocuos ut hos amores
 Tot deli exagitent calumniarum?
 Hac est scilicet omnibus statuta
 Lex mortalibus, ut perennè nil sit
 Quod gratum: & vicibus suis recurrant
 Voluptasq; dolorq;, pax, & ira.
 Ergo hac, CANDIDA, fortiter feramus
 Nos, inquam, quibus hac statuta lex est.
 Ille autem Deus ille qui favillas
 Nostro in pectore primus excitavit,
 Nec perire potest, nec hos fovere
 Vllò tempore desinet calores.*

*B
 Videlis*

Premetur scio, flamma nostra. quid tum?
Tanto fervidior futurus ignis.

* * *
Formosas videam, cum CANDIDA, saepe puellas,
Saepe mea est, fateor, sollicitata Venus.
Sed tua, vel peream, castum me redditi imago,
Et quamvis cupiam, CANDIDA, nolo tamen.

* * *
Attonitos inter populos quum Caesaris esset
Absentis praesens nuper ubi q̃, metus,
Saturni q̃, sequens propius vestigia Martis,
Iras in toto promeret orbe suas:

Concordes soli, mea CANDIDA, viximus ambo,
Nec fuit hic ulla lite redemptus Amor.
Fallor, an idcirco Martis tibi saeva pepercit
Ira, quod es Marti, CANDIDA, visa Venus?

* * *
Ex quo diiuncti, mea CANDIDA, viximus abo,
Nec tua luminibus sidera visa meis,
Hora diem, mensem q̃ dies, animum q̃, moratus
Mensis, iam canos penè dedere mihi.
At simul ac nobis iterum reddemur uter q̃,
Te q̃, mea potiar, te q̃, fructe tuo:
Hora die, Luna q̃, dies numerabitur una;
Qui q̃, alijs annus, vix mihi mensis erit.
Sic tempus praecepta mihi mea tempora reddat,
Hac eadem ut reddam, CANDIDA cara, tibi.

Ad

Ad Elisam.

Quid trahis & laceras convulsos ungue capillos? Sabinus.

Dum gemis interitum matris, ELISA, tuas?
Parce comis, o parce tuis, quid de sipsis? ante
Calvitio luctum posse levare putas?

Ad Iustinam.

Mel, IUSTINA, meum, mea cara sororcula, quare? Pannoni-
 nius.

Missam remisisti munera missa tibi?
Non ideo misi, quò te corrumpere vellem,
Sic procul a nobis hic, mea VITA, furor:
Sed magis ut scires, quantum devotus amarem, DO
Vult aliqua nosci pignore carus amor.
Qualiter offensam valeas pensare requiris?
Tu mihi fac mittas, ut nec ego accipiam.

Ad Rubellam.

Quid valeam: quæris toties, rogita sę, RUBELLA. Borbo-
 nius.

Fror amore tui: cetera bellè habeo.

Ex quo crede mihi hinc, RUBELLA, abisti;
Tres flerunt Charites, novemq; Muse,
Flerunt & Veneres, Cupidine sę,
Flerunt, non minus ac suum Catulli
Flevit, Lesbica, passerem peremptum.

*

*

*

*Quar me flere vetas, RVBELLA, & angi, o
Virgo, Lux mea, mel meum, meum cor?*

*Quar tam m: hic miserum diu atq; solam
Cum de fiderio tui relinquis?*

Nam solus videor mihi, miser q;, &

Planè dimidiatus esse, ubi tu

Non sis, Lux mea, mel meum, meum cor.

In seipsum & Cæliam.

Te quoties animi causa, mea CELIA, viso,

CELIA, calèsti nomine digna tuo:

Obvta procedens hilari me suscipis ore,

Oscula das, dulci dulcia melle magis:

Mox mea divino demulces pectora cantu,

Et tangis docta fila canora manu.

Hic mihi Thraicium vatem superare videris,

Quem movisse feras, robora, saxa, ferunt.

Interea famuli comites, pueriq; comati,

Apponunt cerasos, crustula, mora, nuces,

Punica mala, & que citræa & granata vocantur,

Vitreaq; antiquo pocula plena mero.

Hinc ubi sat bibitum videntes itur in hortos,

Luditur in viridi gramineoq; loco.

Tum mihi non videor mortalis, sed Deus esse,

In gremio fusus, CELIA diva, tuo.

Dispeream si tunc, quam te, mea CELIA, malletim

Patèolos

*Patulos, tremulos, auriferosq; Tagos
Ladimus, & nobis noccat ut struxit arbor,
Implicatas densis frondibus umbra legit,
Invideat nobis haec gaudia Iuppiter, ipse
Invidiam, vincens omnia, vinset Amor.*

Ad Rubellam.

MEMORIAL

*Quandam dicor amare: Rumor iste
Garris: Dispercam, RUBELLA, si quam
Vel preferre tibi velim, vel ausim.*

* * *

*Hodie RUBELLA, te vidi, cuius diu
Carui miser praesentia:
Dolui supra modum, dolui: sed hanc dies
Ademit agriundinem.*

*Felix dies, qui castitūs nobis datus
Mihi te, RUBELLA, reddidit.*

* * *

*Liveri laqueum manda, vulgusq; laquaci:
Teq; bono totam crede, RUBELLA, Deo.
Nam solus Deus est, bene qui sibi conscia corda
Servat: ei nostrum notus uerq; satis.*

Ad Barbatam.

*Si vultus collando tuos, gestumq; habitumq;
Effero, formosam, BARBARA, te esse negas.*

Boissar-
tus.

H

Rursus

Rursus ut infesto bellam te dicere, quare?
Hoc magis ingeminas quod tibi forma levis?
At si mutata dico vice, quod tibi formam
Commune in malis fata dedere, dubes.
Ast uide cupis ut contentia nostra madeflam,
Et pulchram reddas: BARBARA, bella mihi es.

Ad Centiam.

Crotus. Fixit Amore te, magis pari permuta corno,
Hinc me inhiat: ego te hinc, CENTIA, deperca
At non aqua meis arridet Cypria votis:
Non audit questus dura Erycina tuos.
Tolle Amathūti scra, geminae & versentur in uno
Ore animae, hic vivant, hic pariter pereant.

Ad Myrtalen.

Formosissima MARTADE,
Quae candore nives, quae superas ebur,
Et candentia lilia
Dulces pande sinus, & roseas genas:
Molles pande capillos,
Atq; aurum rutilans flexilibus comis.
Extolle ignea luvaina,
Quaeis pulcher tremulas vibrat Amor fa-
Istis ex oculis Amor
Furivus miserorum uris amantium
Mementq;

Mentisq; atq; animos simul.

Istis ex oculis pulchricornus vehit

Sol orbi nitidum diem,

Et nocti rutilans Cynthia lampada.

Formosissima MYRTALE,

Conde hac labia, hos purpureos smas,

Hac fulgentia sydera:

Conde has aureolas (oro) papillulas,

Spirant qua undiq; cinnama,

Aura qua nivei pectoris, improbos

Ignes, & faculas cient:

Et mentem feriunt, & iecur ustulant.

Eheu! quid loquor impudens!

Quur desiderio torqueor impio!

Ne me, ne rogo, MYRTALE,

Vstum destituas, neu miserum eneca.

Ad Dianam.

Peliacas primum mirata est Troia carinas,

Amonias spectans per freta vasta manus:

Vndiq; discurrunt, Sigaeq; littora complent,

It Priamusq; puer, Laomedonq; senex,

Inde alij: atq; novas mirantur Insonis artes,

Aquorcumq; putant luitore adesse Deum.

Cum diri sevos Martis furor ivit in enses,

Præbuerat nostris non leve nomen avis.

Primus opes alius fulvo cum vidit in auro,

Campanus.

Quam cupidas senserunt habuisse deos
 Et nova delectant animas sapientiaq; tenentq;
 Inde etiam factos creditur esse Deos
 Iuppiter unus erat latis Cydonius oris
 Et Venus in Paphijs una reperta iugis
 Mars unus Bethicis, Liber pater unus in Indis;
 Ingenio, forma, non habuere paros
 Hinc rudis & facilis mirari cuncta videntas,
 Quos raros vidit, credidit esse Deos.
 Ergo iam rara facie, vultuq; DIANA,
 Expectes nostra thura Sabaea manu
 Id tibi non desit, proprium indulgere Deorum est;
 Si capies nostras, es Dea magna, preces.

Dic formosa, precor, causamq; ostenda DIANA,
 Cur sine te festi cernimus urbe nihil?
 Sive canant sacrum dulces Hymenae puella,
 Nuptaq; purpureo compta vehatur equo:
 Annua seu fiant lautis convivium mensis,
 Et canat adiuncta blanda puella lyrae
 Bellica seu celebrent duri certamina Martis,
 Hastaq; pulvereae concidat icta sola:
 Sive quod ad festosq; dies & publica vota,
 Sive quod ad sanctos pertineatq; Deos,
 Semper ades, nec sponte quidem, sed prima vocaris,
 Adventum frigent qualibet ante diem
 Nec sine te pompas audemus celebrare Puella,
 Nec sine te castos Nupta subire toros:

Bellica

Bellica nec duri sunt certamina Martis,

Ni sedeas alto conspicienda foro.

Denique tu ludosque facis, sacrosque Hymentaeos;

Tu sacra, tu magni ferrea sacra Dei.

Turba frequens sequitur: nulla in comitata videris,

Ut sequitur magnos, longa a cetera, Daces.

Quid cum corrumpat tristissimus optima livor

Turbaque Mortales, invidia si sumus:

Nemo tuam videat nec vir nec femina formam,

Gaudeat aspectu femina, virque tuo.

Infima livor edax, pariterque suprema relinquent;

In medio tantum luridus orbe volat.

*

Cur quoties vultus spectas, Blandissima, nostrum?

Illico tu a nobis carmina mille peris?

Parce precor, non sunt vobis iura lumina tanti,

Ut cogam Atomas, in tua vota, Deas.

Pro tenui mercede labor subeundus Amanti

Parvus: habent census grandia sacra suos.

Retia fluminibus laetis spatio sa parantur,

Curvus at exigua vix lateet hamus aqua.

Simpliciter poteram magnas exponere laudes,

Expressere & titulos per duo verba tuos:

EXUPERAS OMNES, DIANA: tibi que

Femina nulla par est: & Dea nulla par est:

Cur digitis igitur metire volamina nec te

Afiduusque labor, fessaque cura manet.

¶

Amice

Antica.

Bellaius. *Clausus corporeo miser sub Orco*
(Orcus ille fuit, diu carere
Sole, Diva, tuo, tuag, luce)
Caco in carcere quatuor per annos
Penas perfolvi omnium malorum
Quae mentes sibi contrabunt misellae
Male ex corpore a suisq, membris
At nunc carcere tam graui solatus
Sole, Diva, tuo, tuag, luce
Solo igne atherreo mihi relictus
Pondus corporeum diu perustus
Tandem depasui Deis benignis
Sic nunc Elysio fruor beato
Tuis auspicijs, fruorq, semper
Nec mens ulla mihi hinc sit exundi
At tu ne, Elysio sub amne merfas
Sopitus iaceam, memento Karis
Quaeso, Diva, tui, prioris, evi
Amor ne redeat veliq, rursus
Claudi corporea, miser, sub Orco

de Trivultia.

**Areo-
stus.**

Sis dives, generosa, bella, casta,
Docta, & sulterior potes quid esse,
Sed Trivultia nam simul benigna es:

Nulli

Nulli bella places, pudica nulli,
Nulli docta videris, & beata
Nullos Divitiæ movent, genusque,
Et sibi ulcerans potest quid esse.

Ad Amicam Tryphenam

Indoleo & rursus suboung mihi gaudia pectus,
Cum video vultu bella TRYPHENAE.
Miraris variis apertæ sur moribus, & ore,
Læticia causam, corde doloris habes.
Est tibi, (sit q. precor longum) præstantia forma,
Equalis Cridia qua potes esse Dea.
Quæ vel Titheorum, Pylæum qua Nestora passis,
Ad iuvenum lusus sollicitare senes.
Quæ tu prima rudi movisti incendia menti,
Quæ mihi de multis millibus una places.
Allicit ut flammâ Babylonica Naphtha propinquâ,
Vi q. sibi Magnæ ferrea quæq. trahis.
Sic in me, quam vis nascenti oblucret, Amori,
Quolibet intuitum forma beata rapit:
Sed tibi durities rigido sub pectore tanta est,
Vincere qua felicem quæq. Adamanta potes,
Quæ te Caucasæ præduris rupibus ortam,
Et reax Armenia Tigride matre satam:
Esses pulchra minus, mæis aut minus aspera velleris,
Est factes dispar moribus ista tuis.
Siccine perpetua mihi feram aspernabere amanti,
Et

Et temnes serda supplicis aure preces?
 Nil crebra lachryma, nil te suspiria tangunt,
 Abripitur ocleri nostra querela Notō?
 Tanta tibi ob pulchram sumpta est fiducia formā?
 Ut te nullius mutua cura coquat?
 „ Insequitur Nē me sis, nimirum nē crede secundis,
 „ Vltrici quasiens torta flagella manu.
 Si quavis Nohe cur tāt Latonia nasos
 Abstulit, in promptu est causa, superba fuit.
 Pone superciliā, sublatis exhe fastus,
 Quāq; tumes formam posse perire para:
 Cernis ut hyberna nudis ster frigore rāmis
 Sylva virens densis vere repente comis?
 Nec tibi perpetuum est rosei decus oris, abibit:
 Inficiet nūveam squalida rēga catem.
 Tum frustra optabis, quos nunc contemnis amātes;
 Frigida tum viduo membra querere thora:
 Ergo fac vindi dūm fas utare iuventa,
 Mox aderit iacito cana senectū gradu.
 Ne tamen indignum credas, cui mutus ardor
 Evēnit, fidus semper amator ero.
 Hic animas varia non est mutabilis aura,
 Hic non fucata novit amare fide.
 Ant ē caput mī idēm fluctu est mersurus Eoo
 Phœbus; & Hesperys exortu uras aquis:
 Parrhasis a Jūstero correbitur ante leone,
 Mersa prius pelago plaustra Beoris erant:
 Quam in de nostris labaris scissilis, idēm

Dum

Dum calor est membris hic quoq; mentis erit.

Ad Virginem.

Cui tam virginitas carum est o Virgo, momento

Rogeni-
us.

Quod tibi despecta nullus amator erit.

Vrvis grauias femas, post faciat ebimus omnes.

”

In Phlegetonao pulvis & ossa lacu.

”

Ad Liliam suam.

A te dum propero Liliam, LILIA, fexa

Sum grauior, lentos vix moveoq; pedes.

Ipse video, video gradiendo evincere tigris,

Quas celeres facinus rapens, amorq; facit.

Vnde sit hoc quaris? quod te penes iste relictus

Est animus, quando basia summa dedis.

Hoc sine corpus iners fuit, ad te quando reverter,

Incipit in sedes ille redire suas.

Ad Fulviam.

Tentavi coram tibi, FULVIA, ditera sepe

Da Cius.

Quam mea servus amor ignibus ossa cremat.

Haeserunt imo verba intercepta palato,

Et vetuit qui nunc scribere cogit amor.

Ergo amo te quantum non est comprehendere cuiquam,

Qui quantum sit amat, non bene pro se amat. ”

Conantiē

*Conantem me sæpe loqui pudor ipse repressit,
Nec tibi, quod volui, dicere adhuc potui.*

Me facies, moresq; tui cepere, tenentq;.

*Sic memi, o facies, iste personam amor!
Malueram cor mihi dicere, sed pudor obstat.*

Hæc tibi quædam mihi ad huc pudor e ruat.

*Vt revocat pulsam nutricem fletibus infans,
Sic ego quam fugi quærit tuam faciem.*

Nutricem te fecit Amor, me fecit alumnum:

Quæ patas, o; miserum sola beare, beatus.

*Quisquis agis formæ tantum de laudibus in te,
Ignoras per ætæmina laudis adhuc.*

*Non secus ac Venerem, solandæ tuus, ad pulchrum
Ad comitatus laudes reculeris, speciem.*

*Diuturnus furor, maiestatemq; supremam
In forma laudis revertere omni decus.*

*Quæ, quævis est iusta, tua est quota portio laudis?
Nec secus illa tibi convenit, atq; Iovi.*

In Amicam fugientem.

*Fugisti satis, o satis, superq; ad huc omni mœro!
Sum longè satis, ac satis sequutus.*

*Iam iam desine non sequar, volentem,
Nolentem modo fugis, ac sequutus.*

Expectas

Expecta cremer, & sequar perennè,
 Quid pessimi cupidi solent amantes,
 Caelo cum fore teste polliceri.
 Dura ut pectora molliant amantis.
 Non sum qui fueram, color nec idem,
 Nec vultus tibi, nec vigor, nec aetas.
 At tu sollicitam securam
 In sola postam fuga putabas.
 Sic olim capresq., capreaq.,
 Sic ceruam mihi longum placerat.

Ad Thelëssiam.

Si te habeo, THELESSIA, tunc non tua scito praesentia
 Te THELESSIA habeo, nil THELESSIA via-
 (beo.

Ad Leuciam!

Quo magis insidias placidi vivamus amoris,
 Hoc magis insidijs nos parit acer Amor.
 Ille tuis latet cum LEUCTA, blandus ocellis,
 In me mille iacet specula, mille faces.
 Ah! vixit latere q. dolis dolosus operis,
 Magna tui est facta gloria, nulla Dei.
 Quod dederim tibi cane hyeme violasq., rosasq.,
 Res nova, res mira est, LEUCTA, visa tibi.
 Desine mirari Latie violasq., rosasq.,

Franchi-
nus.

Sava

*Sæva etiam Bruma tempore proceris hinc
Res nova res mira est hac tempestate, vix fuit
Quod tot in ore tuo læta misera rosis*

LEVCIÆ. scis quoties fuerint mihi prælia secum,
Pax quoties, & quam nos agitaris Amor?
Sæpè fui victor, sum victus sæpè, dediſti
Et mihi sæpè manus, & tibi sæpè dedi.
Verum post habitis cum me delegeris unum
Omnibus, et ex omni in mihi nomen eris.

Ad Blymeram.

*Quod vixit est abijt, tibi, vixit, nupta, decori:
In nave Charis est, & Venus aliam, vixit.*

006)

Im Lialagen.

Politia
mus

*Lætior ut carum potuisse paribus unguis
Exuit amoso coram exco senior
Auræ Callidior nuper decepta canoris
Lamna reperta, fissa, dulcoris, igne, hinc
Pulchrior, Eois ad Bosphoros emicat undas,
Bosphoros, Idalio fax, adamæa, Dea
Sic mea frigidulo nuper languore soluta
Purpurea LABORE fulgurat ore magis,
Aspicis sydereis ut blandior arrides oculis,
Ut q̃ sub his geminam lampada pressas Amor.*

0072

Aureola

Auralesq; ludunt per lactea colla capilli;

Quamvis in explicita fronte superbit homo.

Quamvis mortalē se ferti quæ hæc ora, manifestat

O Superi! an te Iovis dignior alla throno?

Nunc lachryme, nunc ipsa iurant suspiria: sed tamen

Quam magis formosa es, tam magis noxas ades.

Omnibus ante alijs tunc te quoq; pulchrior ipsa es;

Deq; ævida volucæ febre triumphat. Amor.

Sed tunc posthac per tanta pericula formam

Quæsieris, metam corrigi illa suam.

Pulchrior esse nequis, vel si potes, æquius est te

Iam, LALAGE, nostris parcere luminibus.

Vix te, vix talem ferimus: quod si auxeris illam,

Fiam ego, qui nunc sum nil nisi flamma, & cinis.

In Puellam.

Nix ipsa es Virgo, & nive ludis: lude, sed antea

Quam pereat candor, fac rigor ut pereat.

Ad Climiam.

Tu sine me, sine te nec possum vivere: nam tu

Vulcreius

Pars vitæ, atq; ego sum dimidiata tue.

Quicquid enim facio, sine te nihil esse putatur:

Hoc sine me vanum quicquid & ipsa facis.

Quod modior sine te vanas vane scit in auræ;

Illæ etiam sine me quæ me digere, ruunt.

Disimulo

Dissimula, ex nequea nostrum celare dolorem,
 Fraus loquitur quisquid dissimulare volo.
 Absentis cruciat Vultum nomen amice,
 Dissimulare volens, dissimulare nequit.
 Discrucior, laceror, morior, perimorq, premorq,
 Demere nec curas ulla medela potest.
 CLINIA sola potes tantum tenere dolorem,
 Convensiens morbo nam medicina meo es.
 Quod mergar, frangar, passiar, doleamq, gemaq,
 Quod paream causa es CLINIA sola mihi.
 Vis tibi, vis fatear verum mea CLINIA, nostri
 Sola mali causa es, sola salutaris.

Cum vis difficilis, facilis mea CLINIA cum vis:
 Cum volo te facilem, tu mihi difficilis.
 Exposco, ipsa negas: cum nō peto CLINIA, tradis.
 Cum volo sis mitis, CLINIA, seva mihi es.
 Rides, cum ploro: vigilas, cum dormio: fatis,
 Cum taceo: friges, cum tuus urit Amor.
 Cum facis hæc, simulo (dicis mea CLINIA) bellè:
 Namq, est prudentis dissimulare loco.
 Sola es cum solo: te nunc, mea CLINIA, amorem
 Quid sine teste opus est dissimulare tuum?

" Fama prostravit sese, quæ munera donas,
 " Fama se vendit, quæ data dona capit.
 " Munere nec vincas, nec vinci CLINIA poscas,
 " Moribus his fies casta Puella mihi.

Sola

Sola iaces, iaceo solus quoq. CLINIA, quare?
 Tu mihi das causam CLINIA, docq. tibi.
 Me tibi, teq. mihi iungant si Numina, tecum
 Complebo vitæ tempora lata mea.

Immeritum vexas cur CLINIA pectus amantis?
 Nolle aut velle opus est te dare pacta mihi.
 Venturam iuras, quoties te, Chara rogabo.

Dum rogo, dum clamo, CLINIA nulla venit.
 Cur ita seua mihi es, cū sim tibi CLINIA blādus?
 Quod peto quid nō das CLINIA quod vè potes?
 Constituis tempus, nequisquam CLINIA, certam
 Constituisq. domum, constituisq. diem.
 Cum frustra expecto, venias nec CLINIA, prastat
 Promittas solum id, quod potes ipsa dare.

Cur lacrymis flamas cōpescam, CLINIA, anhelās,
 Causa est, si nescis, me tuus urit Amor.
 Vivere nec possum posthac te sospite, sospes,
 Gratia presentem nā tua prestes opem.

Si noster quid possit Amor non CLINIA, mōstrat,
 Sed itagitur noceat ne mala lingua mihi
 Hunc precor extinctum nec credas CLINIA: nāq.
 Plus vivi latitans flamma caloris habet.

Inicū sperare facis, sperando necesse est
 Multa pati, patiens mōde dicq. quon.

At

*At nulli questus possunt extinguere morbum,
Casibus a tantis ni revocare velis.*

*Quid iactas tibi me vitam debere, Puella,
Nil homini, at soli debeo cuncta Deo.*

*CLINIA, me benè amas, amor hic praeordia pūgit,
Non me (ni benè amas CLINIA) purget amor.*

*Stultus, & insanus quisquis sit, creditur ille
Qui studuit nostram dissociare fidem.
Sivè fuit Gallus, seu Hispanus, sivè Britannus,
Stultus, & insanus, vel puto nullus homo est.*

*Deficiunt vires, nequeo dormire: quid obstat?
A vultu nam te sentio abesse meo.*

*“ Qui cessare potest amor est, mea CLINEA, fictus.
Nam cessat nunquam qui bene cepit Amor.*

In Ruffam.

*Vt teipsam serves, me ipsum vis perdere, qui te
Hoc docuit, docuit perdere, RUFFA, duos.*

Ad Fusiam.

*Tempus eras, quo sola mihi tua forma placebat,
Praeferrì & poteris nulla Puella tibi.*

Tempus

*Tempus adest quo sola mihi tua displicet atas,
Postponi atq; tibi scemina nulla potest.
Tempus erit, quo talis ero: nam labitur hora.
Tumq; iterum dicam: IVLIA sola places.*

Clinia de seipsa.

*Cur vitio vertis, quoties irasceris, istud,
Quod non ingenuo sum patre nata tibi?
Haud habeam licet ornatos, claro sq; parentes,
Obijciat sordes, crimina nemo mihi.
Rustica sum fateor, sed vita, & pectore claro,
Atq; anima in puro corpore pura meo est.*

Responsio ad Basia.

*Non quod basia laeserint proterva
Oris me cupidi, ut putas, amanti
Irascor: quoniam labella nullo
Cum damno teneri queant pudoris
Iungi, iungere cur neget Puella,
Durius durior ut suas Sabinis?
Verum te cum ita suaviatone
Affici aspicerem, ut necis subires
Discrimen dolui: tuaq; prorsus
Morti mors geminata nostra iam iam
Foret, nō retrahens labella, vitam
Mox tibi superesse comperissem.*

Tosca-
nus.

I

Ergo

*Ergò cur iterùm suaviari
 Gestis? quodvè parùm priùs patratum
 Sit nobis sceleris, ni si ampliore
 Id porrò scelere expietur? an fors
 Vt quem seminecem modò querebar,
 Hunc ipsum labijs meis trucidem?*

Alia.

*Si mortem concessa ferunt, vitamq; negata,
 Illita quòr se va basia morte cupis?
 Si te seminecem ingemui, tibi dura parari
 Fata meis labris qua ratione petis?
 Oscula ferre igitur vel disce salubritèr, aut me
 Ferre tua titulum desine velle necis.
 Hocq; precor patiàre, ut si non integra cura
 Est tua vita tibi, sit mea fama mihi.
 Deniq; me rigidam quantumvis argue, dum nil
 Sit magis hac nostra tetricitate pium.*

Ad Gelonidem.

Macri-
 nus.

*Princeps Iuliadum iuvencularum
 Mansuetudine, castitate, forma;
 Verna floridior, GELONI, caltha.
 Molli mollior, anseris medulla,
 Cui cedat favus Atticus, liquorq;
 Is quem Trinacria tulere canna,
 Et si dulcè magis quid esse possit.
 Cur non, ò me, nunc susurro tecum
 Secreto laris angulo paterni,*

Cncr

Cur non turgidula infero mamilla
 Furtivamq; manum, deosculorq;
 Tinctas Sidonio rubore malas.
 Rixoso & tua dente colla signo?
 Cur non quod Cypris occupo, suadet?
 Hac nunc si facerem beatus essem:
 Sed fortuna meis iniqua votis
 Has ad, mastrum animi, retru sit oras
 Extremi Oceani, atq; Galliarum;
 Vnus nè fierem, beatiorum,
 Essem si assidue, GELONI, tecum.

*

*

*

Si formosior esset inter omnes
 Dives Gallia quas habet puellas,
 Si te mundior, elegantiorq;
 Ignosci mihi iure posses, illam
 Sectanti, vehementiusq; amanti
 Vel te posthabita. Sed ipsa cum sis
 Formosissima, & elegantiarum
 Refertissima, praeq; munda cunctis
 Dives Gallia quas habet Puellas,
 Ignosci mihi non deceret, ullam
 Si te posthabita GELONI amarem.

*

*

*

Filo corporis elegantiore
 Aequales superans GELONI, cuius
 Cervix florida, cuius ora, cuius
 Occulta in tenero sinu mamillae

I ij

Vincunt

*Vincunt Indicium ebur, nive ſq̃ puras,
 Et marmor Parium, & liguſtra verna, &
 Nondum lilia macerata Sole:
 Ec quando tibi ſolus ipſe ſoli
 Sugam florem animæ ſuavioris?
 Ecquando oſcula mollicella figam
 Iſtis purpureis tuis labellis,
 Collum mordicis impetenſq̃ ludam?
 Has fac delicias GELONI mecum:
 Redde & ſuaviolis tuis beatum,
 Quantum qui potè plurimum te amantem.*

*

*

*

*Deſeſſus aſtuq̃, & levium canum
 Actus citato, corniger impetu
 Non cervus ad fontes aquarum
 Sic, gelidoſq̃ lacus anhelat,
 Ad ſuavitates ut mea LVX, tuas
 Ardens anhelò, dulciaq̃ oſcula, &
 Quos tinxit illeſtrix abundè
 Melle ſuo Cytherealuſus.
 Toto videtur hora brevis die
 Et menſis anno longior, at dies
 (Tecum ipſe ſi vivam modò) hora,
 Menſe etiam brevior ſit annus.
 Illum ſuperba maneant vices
 Quicunq̃, noſtris durus amoribus
 Obſiſtit, amplexuſq̃ nobis
 Invidet uſq̃ adeò expetitos.*

Illum

Illum Leane crediderim truci

Lacte educatum, aut tigridis aspera,

Gustasse nec fructus beatos

Coniugij genialis unquam.

Calfacta qui sic pectora mutuis

Flammis, molesta discrutiat mora.

Curas vicissim conferendi

Delicijsq; fruendi amatis.

*

*

*

Crinibus flavis speciosa virgo,

Illices cuius moveant ocelli

Et satum Agida Iuvenem & severum

Bellorophontem.

Ceteris comis, nec iniqua morum

Melle perfusis & amanda verbis

Si sales quando libuit dicaci

Spargere lingua.

Dura, quid soli mihi, contumaxq;

Contrahis frontem, neq; voce blanda

Excipis tecum miserè ambientem

Sapè iocari?

Seu preces surda Venus aure nostras

Præterit, seu sic statuere primum

Fata nascenti, nec amica fulgent

Astra Poeta.

Tu mihi maior Venere atq; Fatis,

I. ij

Igne

*Ignem natali potiorq; virgo,
Verte & astrorum seriem & minaces
Argue Divos.*

*Qui tua afflictus iaceo repulsa, &
Aspero fastu refici vel uno
Oris aspectu poterō, & serena
Lumine frontis.*

*Spretus extemplo moriar, nec isti
Longum ero, infelix, odio superstes:
Et scient Manes, sciet ima furui
Aula tyranni*

*Mortis indigno mihi te esse causam,
Vindicat laesos locus ille amantes,
Belidum testis labor, & fugacis
Dolia Lymphae.*

Ad Margarin.

Muretus *Cum pluit, & radios Phæbus cum subtrahit orbi,
Tum sanè mæstus quilibet esse solet.
Ne mirère igitur si sim mea MARGARITISTIS:
Ecce pluo lacrymas, tu mihi Phæbus abes,*

Ad Amicam.

Ducchus *Me tibi concessi totum, nī pauca roganti
Abnueres, tamen hac, improba, pauca negas.
Vel mihi me reddas, vel prestes pauca necesse est,
Me*

Me retinens totum tu mihi pauca dabis.

Ad Clytiam.

*Suaviola & violas labris manibusq; dediſti,
Suaviolis odor eſt, qualis & eſt violis.*

Forcaru-
lus.

Sylvanus ad Sylviam.

*Sic formoſa meis placuiſti, SYLVIA, ocellis:
Sic noſtra immitis pectora carpit Amor,
Vt dummeta placent noſtris, ſaliceſq; capellis:
Vt cupida & mollis gramina carpit ovis.
Sic os, ſic oculi fures, ſic dulce labellum;
Sic dens candidulus, ſic gena pulchra capit:
Vt viſcum turdos, ut lenti retia caſſes
Et captant volucres, decipiuntq; feras.
Sic animum incautum facies ſpectata feſellit,
Sic forma eſt oculis inſidiata meis.
Vt turmas avium incautas mala fiſtula fallit,
Vt lupo impatiens inſidiatur ovi;
Sic facibus ſavis uruntur pectora amoris,
Sic cor miſſilibus tunditur uſq; meum.
Vt vidi ſtipulas flammis crepitantibus uri,
Atq; humiles tundi grandine ſapè caſus.*

Euange-
liſta.

*Vita fugit celerè labuntur tempora curſu,
Et properat tacito Mors inopina pede.*

I iij

Forma

*Forma perit, formæq; decu? quiq; aureus olim
 Crinis erat canum fada senecta facis.
 Dum finit ergo ætas mollis, viridisq; Iuventa,
 Dumq; places, Veneris gaudia læta cape.*

Villeæ Puellæ,
 Mutuus Amor.

*Tu me semper amas, te VILLEA semper amabo.
 Ingratus si non, quisquis amatur, amat.*

Puellæ suæ
 Amoris flagrantia.

*Me tuus urit Amor, misero quid restat amanti?
 Gutta veni: totus, sin minus, ignis ero,*

Puellæ inexorabili.

*Si tua de veteri penetralia movero sede,
 Atq; tuam tantam vicero duritiam.
 Expugnasse ego me vel ahenea mœnia dicam,
 Et Iovis auripluas arripuisse dolos,*

Ad Iuliam,

Gyral-
 dus.

Non mihi si tæ sunt oculi quot sydera cælo,

Qua

*Quæ tibi cunq̃, insunt IULIA perspiciam:
Ergò nil mirum, si non sint lumina tantum
Bina satis, quo te plenè ego perspiciam.*

Ad Lesbiam.

*Si tot me iaculis figis, tot q̃ ignibus uris,
Nomine vix solo LESBIA nota mihi:
Quos ignes patiar, quæ spicula, LESBIA, si in me
Convertas oculos, sydera clara, tuos?
Ipsis ero totus, totus comburor: eroq̃
Qui modo vir fueram, pulvis & aura levis.*

Ad Deliam.

*DELIA dic per almam
Cypriâ queso properas perdere quid amante? Spinula.
Cur patere in tenebris
Ianitoremq̃, antè fores, Dura, nigros sedere?
Ne, Venas ò decora,
Desinamus iungere dum fata sinūt, Amores.
Efferat mors tenebris
Iam caput cecis veniet, nocte q̃, operta, utrūq̃
Talia cum pudebit
Hac sequi, cano capiti & blanditias referre.
Nunc levis est amanda,
Nunc Venus tractanda. sed heu! dispereo Pu-
Ta nisi me gementem (ella.
Audias*

*Andias Euri rabies quem ferit & procella.
 Tempus erit, cadenti
 Cum voles frustra dare quam dara negas, sa-
 (lutem.*

Ad Eglen.

Sanna-
zarius.

*Si tibi sum Phæbus, si sum tibi Iuppiter ÆGLE:
 Cur tū non Daphne, sis mihi, non Danaë?*

* * *

*Absentem queris, presentem despicias ÆGLE,
 Non redamas, sed me vis in Amore mori.*

Ad Catarinam.

Gourea-
nus.

*Parce mihi, si quid mirari debeo, miror:
 Amoq; officij oblitus mei.
 Et facies: siquidem nulli fas dicere, sisne
 Divinior aut humanior.*

* * *

*Sapius ardenti per laudes ire tuorum,
 Perq; tuas, titubat si, CATHARINA, manus,
 Culpa tua est: si qua esse potest in numine culpa:
 Ingenium vati furrîpis omne tuo.*

* * *

*Vincis me ingenio, lepore, forma,
 Vincis nobilitate, vincis omni
 Virtutum genere omnium optimarum:
 Vincis non nego, nec negare possum:*

Ignorant

*Ignorant sed Amor meus, fidesq;
Vinci, & sola movent rebellionem.*

*Te primum ut vidi magnorum munere Divum,
Quarebas nomen dissimulare tuum.*

*Ast amor auriculam (subitò miseratus amantem)
Vellit, & admonuit nominis ipse tui.*

*Hasi equidem, obtutum longiùm defixus in unum,
Deceptus tanquam, sustinuiq; fidem.*

Quid dubitas? ait ille. Deo crede, Impie, crede.

Huic ego contrà, hominis nomen habere Deam?

*Tu dabo pro xenijs tibi me, CATHARINA lubèter,
Reddideris postquam me CATHARINA mihi.*

Ad Lesbiam.

*Puberibus caulem folijs nova purpura tinxit
Dum mordent gelida culta roseta nives.*

Amal-
thæus.

*Adventu ille tuo sese extulit: & tibi vernans
Frigora dulce mei, LESBIA, ver animi.*

Ad Lycinnam.

Cur ah! cur teneris deiecta est forma labellis?

Cur roseus niveo decidit ore color?

Siccine frigidula vento obriguere papilla?

Siccine te, mea LVX, dura momordit hyems?

Parce via, & nigro Boreas dum turbine terras

Perflat

*Perflat, in amplexus curre, LYCINNA, meos.
 At tibi seve Aquilo, qui tam formosa labella,
 Quisq; sinum potuisti urere lucidulum,
 Et dilecta suos neget Orithyia lacertos,
 Vrgeat & pennas tarda pruina tuas.*

In Prillam.

*O ego, dum nitidos erras mea, PRILLA, per hortos,
 Quam vellem rutila flos novus esse rose:
 Qui seu virgineo decerptus molliter ungue,
 Ornarem Ambrosia florida fert a coma:
 Sive sinum & roseas perfunderemo dore papillas,
 Afferrem tacitas undiq; blanditias.
 Gnosaq; ut quondam stellis illata Corona est,
 Et Beronicai verticis exuviae:
 Sic iam aliquis forsan, felici lumine cum me
 Linqueret aridulis forma cadens folijs,
 Observans cælo fulgentem, astrisq; micantem,
 Diceret ipsa suam sydera habere rosam.*

Suæ Veneri.

Tebal-
dus.

*Cur toties privat toties spe nutrit amantem
 Fœmina? & instabili semper ab ore rotor?
 Pascitur illa meo interitu, cumq; ipse revixi
 Spe data, & illa illam mox rapit ut peream.
 Sed toties, Formosa, mori gratissimum amati est,
 Dum*

Dum toties revoces spe, quoties pereco.

*

*

*

*Do vitam, qui sum sine vita: qua sine flamma,
Das flammam. illo, quod dat uterq; caret.*

Ad Ligdam.

*Spernit Amor leges, Nox est ignara pudoris,
Nec metuit Bacchus, tres mihi sunt comites.
Lege, pudore, metu careo; in tua limina LIGDA,
Coniurant pariter, Nox, Amor, & Bromius:*

Non posse se oblivisci suæ Veneris.

*Nō possem audire, aut possem assimilandam videre
Vnde meo sensim, pectore decideres.*

*Appulerā miser hūc, ubi nil nisi sola pruina est:
Sed quoq; sola, tibi quo similetur, habet.*

*Ipsa es spectanti mihi candida, candida & ista est:
Frigore & ipse riges, frigore & ista riget.*

*Frigida sis sed & ipsa licet, tamen uris amantem:
Frigore me semper congelat ista suo.*

*Ah! quoties a te falli, Peritura, volebam,
Ah! quoties falso te reor esse meam.*

*Amba estis similes. istam ut reor ipse tenere,
Solvitur, & nostris effluit è digitis.*

Ad Lycorim.

Es formosa satis, fac sis modo casta LYCORI;

Scythians

Flac

Hac mihi præcipuè dote puella placet.

Colloquium
Daphnidis & Puellæ.

Daphnis.

Hecilius.

*Fertur amās Helenam Paris abduxisse Lacaniam
Pastor & ipse boum, sed me formosior illa
Plus amat hac Helene, qui sum formosior illo.*

Puella.

*Nè verò Satyrisce tume, quia pauca tulisti
Quæ nihil ad votum iactantibus oscula profunt.*

Daphnis.

*Vana licet fuerint, dulcis tamen ipsa voluptas
Oscula consequitur, cupidosq; oblectat amantes.*

Puella,

*Quid: nisi quod liquido simul os in fonte lavato
Despuo ab invitis quæ tu rapis oscula labris.*

Daphnis.

*Perge lava, dum quò magis os, Formosa, lavabis;
Hoc magis ipse mihi suavisissima basia sumam.*

Puella.

*Oscula quin melius nostris dabis, Improbe, vaccis,
Quam mihi, virginei vernanti in flore pudoris.*

Daphnis.

*Nè verò, nè virgo tume, nè stulta superbi
“ Quam citò discussa vaga somnia nocte feruntur,
Quam*

*Quam citò demittit, quò floruit, uva vigorem, „
 Quam rosa sicca perit, tam flos cadit ille iuvēta: „
 Quin magis hūc gratis ubi nos oleaster inumbrat
 Frondibus, hūc concede, tibi ut nova dulcia narrē.*

Puella.

*Nō sequar ipsa, voces licet Improbe, namq̃, recor-
 Ante quoq̃, elusam fallacis carmine lingua. (dor*

Daphnis.

*Sed tamen has mecum virides concede sub ulmos
 Vt tibi virgineas mea fistula mulceat aures.*

Puella.

*Quin potius propriam oblectet tibi fistula mentē
 Nam me nulla iuvat qua sit dolitura voluptas. „*

Daphnis.

*Eheu! quin Venerem metuis, solet illa superbas
 Vlisci, ingrata nec virginitate movetur.*

Puella.

*Nil tecum mihi blanda Venus, Cytheraa valetō:
 Dum mihi casta suum servet Diana favorem.*

Daphnis.

*Talibus adde modum verbis, nē Diva furorem
 In te acuat, laqueoq̃, premat tua colla superbo.*

Puella.

*Vt volet inijciat, laqueos mihi, dummodò salvam
 Me volet, & castū mihi Cynthia servet honorē.
 Ne cōtinge manu quam non decet improbe, nē dū
 Vim facis, ungue comas vellam tibi, & ungue cru-
 entem.*

Daphnis.

Daphnis.

*Quo fugis optandumne etiam a versaris Amorē?
Iamdudum quem non aliqua fugere puella?*

Puella.

*Pana per & Nymphas fugio, nā rusticus ipse es,
Curuaq; depressi versas iuga semper aratri.*

Daphnis.

*Atqui non modicus timor est ne forte Cupido
Peiori te indigna viro per fœdera iungat.*

Puella.

*Multi sœpè meos Iuvenum petière, Hymenaios,
Nullius ipsa tamen precibus, pretiorè movebat.*

Daphnis.

*Ipse quoq; è multis & non indignus amari
Te mihi legitimi sociam peto iungere lecti.*

Puella.

*Vt faciam qua vis, dolor hæc mea vota sequetur,
Quando alia multos nupta sensere dolores.*

Daphnis.

*“ Nunquam felices Hymenaios ulla sequuta est
“ Tristitia, at veniens per gaudia multa voluptas.*

Puella.

*Sed nupta timuere viros, semper q;, quod aiunt,
Coguntur misera Dominis servare maritis.*

Daphnis.

*Quin potius, (quid enī, vel quos metuisse putandū
Multo iure viris dominatur amantibus ipsa. (est?)*

Puella.

Puella.

*At partum metuo, nimios habet ille dolores:
Partus lucis fuge telo gravis Ilithyijæ.*

Daphnis.

*At regina tua est nemorum Latonia custos,
Quæ placata suo parientes manere servat.*

Puella.

*Sed metuo, quia quæ pariant, ut sæpè videntur
Vivacem succo perdunt fugiente colorem.*

Daphnis.

*Sed si quæ paries charissima pignora fient,
Luce nova bonus ille color tua lumina pascet.*

Puella.

*Forſan ut annuero, quæ nuptiam dote rependes,
Quæ noſtros aquet digna mercede Hymenæos?*

Daphnis.

*Pascua tota feres, tota hæc armenta tenebis
Quæ circum tota regione errantia pascunt.*

Puella.

*Nunc igitur intra nê poſt nova fœdera lætæ
Deſeruiſſe velis, te non tua dona ſequuntur.*

Daphnis.

*Vi pia ſylvicole faveant mihi numina Panos
Non citam ſi me tota iam mênſe ſequaris.*

Puella.

*Ergò mihi gratamq; domum, gratumq; cubile
Clandendiſq; parvas noſtris ſtabula alta capellis?*

K Te

Daphnis.

*Te dignos thalamos, gratumq; cubile parabo,
Quasq; vides pulchrae, mea sunt hac omnia caede.*

Puella.

*Sed pater est langis ævo confectus ab annis,
Huic ego quid dicam? quo factū nomine purgem.*

Daphnis.

*Nedubita factum tota ratione probabit,
Nomen ubi audieris nostrū specimenq; paternū.*

Puella.

*Ade igitur, quod nomē habes? genus nō paternū
Sit tibi? nam quādā est in nomine sapē voluptas.*

Daphnis.

*Daphnis ego: Lycidas pater est mihi, matre Ne-
Hand quaquā obscuris natalibus editus, ipsa (neq;
Indole te generi supero, qua patre Menalca
Proditā, non adeo virtute excellis avita.*

Puella.

*Quas numerosa tibi pascunt armēta per verbas,
Quas sylva regione tenes in montibus agnas?*

Daphnis.

*Huc ades, en florent densa sub fronde cupressi.
Lata hæc interea depascite gramina Tauris.
Rodite nunc frondosa mea dumeta capella,
Dum loca demonstro nemorum secreta Puella.*

Puella.

*Quid facis o Satyrisce? quid has, Inscens, papillas
Contrectas? casto quas cogit sibula nexu?*

Daphnis

Daphnis.

*Prima hac vere suo ceu pubescentia mala
Hic animus miro cognoscere gestis amore.*

Puella.

*Obstapeo, atq; omnes gelidus timor occupat artus,
Te stor Pana: manus procul hoc a corpore tolle.*

Daphnis.

*Same animos cur sic metuis? ceu mentis labores,
Non est cur fugias tibi gaudia blanda ferentem.*

Puella.

*Verum age, ne dū me loca sordida in ista reclines,
Commacules pulcras immundo in pulvere vestes.*

Daphnis.

*Hoc tua substernam tenerum sub corpora vellus.
Ne tua sub tergo maculemur pepla supino.*

Puella.

*Eheus! hanc etiam quò parvam Daphni relegas?
Cur abijs? quò me trahis Improbe? quidvè resol-*

Daphnis.

(vis?

*Has ego primitias Veneri gratissima solvo
Munera, & hoc illi debemus munus amantes.*

Puella.

*Daphni mane, nisi vana meas vox fertur ad au-
tā veniet qui nos deprēdet, & omnia turbet. (res,*

Daphnis.

*Oscula, concubitusq; duos virides Cyparissii
Alternante vicem sonitu ceu voce loquuntur.*

K ij Quis

Puella.

*Quin reficis, quam rupisti mihi, Per fide, vestem
Quippe demum nudā pudeat & sine veste reverti.*

Daphnis.

*Quam tibi disruptam quereris meliore rependam
Vestem tuam, cultusq; volens ornabo decenti.*

Puella.

*Omnia promittis prompta mihi munera lingua,
Post paulo fragili non dignature salillo.*

Daphnis.

*Imò etiam, si largiri tibi talia possim,
Hanc animam grato cupiens pra munere solentem.*

Puella.

Parce precor Dea, ne favi Latonia virgo.

Daphnis.

Mitte Deam, nupta tibi non faveat amplius illa.

Puella.

*Nunc vitula faciam qui me sibi subdit amaris
Eximiumq; bovem Veneri mactabo marita,
Quādo huc perveni thalami sine crimine virgo
Hinc ab eo casti violato flore pudoris.*

Ad Lippam Bonus.

Spinula. LIPPA nimis frigens, queis nos tamen ipsa petisti
Heu! calidus vinum sensimus esse nives.

Lippæ responsum.

Non BONE quippe nives calide Formose fuerūt,
Sed

Sed te ardenti urit, meq; Cupido facit.

Bonus.

*Qua dat ager poma hic praecox, vicina quod illi es
Sol mihi LIPPA, tui cocta calore xus.*

Lippa.

Lata tuo poma haud nostro sunt cocta calore:

Sis mihi tu Phœbus, sumq; ego Luna tibi.

Bonus.

*Lux mea quid cœlū spectas? fiam ut tibi Olympus,
Innumeris quo te luminibus videam?*

Lippa.

O utinam faciant oculos me numina totam,

Vt pulchrum intento lumine te videam.

Bonus.

Heu mihi! fallaci pro te mea, LIPPA, per urbem

Insubriam magnam fabula quanta fui.

Lippa.

Heu mihi! quā nocuit BONVS hac per quē malum

Immensa de me rumor in urbe fuit. (usq;

Bonus.

LIPPA erat his oculis magē chara: at tēpsimus illi

Continuū, postquam sensimus esse lupam.

Lippæ responsum.

Charior bis oculis mihi eras, BONE, tēpsimus ipsū

Continuū, postquam sensimus esse malum.

Clinia loquitur.

In nos verum, VULPI, candide vulsum:

Vulcius

K ij

Vulsum

*Vultum, qui nostris est medicina malis.
 Aspice languentem, morientem cerne puellam,
 Quam medicina nequit, tu relevare potes.
 VULTEI fer opem, tua te charissima poscit,
 Ní faucas, languens & premor & perimor.*

VII.

DE VITA, FIDELI-

tate, & miseria sua.

Ad Cæliam.

Angeli-
anus.

*Quid mihi barbarica si miscent praelia turmas,
 Mæret & ereptis Ausonis ora bonis?
 Quid mihi si dira descendant grandine nimbi?
 Vstulat & cultos Sireus acer agros?
 Quid mihi si pereant homines, armæta, grege sç?
 Insidet & siccis faucibus atra fames?
 Quid mihi si regnant Reges, laudantur & ipsi?
 Vendit & elatos purpura lata duces?
 Quid mihi si totus cum terra totruit æther?
 Sorbet & erectas mobilis unda domus?*

Hac

*Hæc mihi cura: ros, & cingere tempora mirto,
 Et curas multo dilapidare metro.
 Hæc mihi cura: comæ, & barbam tingere succo
 Asirio, & dulces continuare iocos.
 Hæc mihi cura: dies albo numerare lapillo,
 Lassaq; composu membra fove ex ore.
 Hæc mihi cura: novem cantu celebrare Sorores,
 Dulciter & curvæ plectra movere Lyra.
 Hæc mihi cura: tuas tibi semper dicere laudes
 O Diva, & valens semper amare tuos.*

Ad Neeram.

*Rogas, quæ mea vita sit, NEERA,
 Qualem scilicet ipsa das amanti, est.
 Infelix, misera, inquiet, molesta:
 Aut si triste magis potest quid esse.
 Hæc est quam mihi das, NEERA, vitam.
 Qui (discis) comites? dolor, querela,
 Lamentatio, lachrymæ perennes,
 Languor, anxietas, amaritudo:
 Aut si triste magis potest quid esse.
 Hos tu das comites, NEERA, vitæ.*

Mantilles

*Non tot Astica mella, liquas algas
 Montes roborâ, vex habet colores.
 Non tot tristis hyems riget pruinis,
 Assumpimus gravidis tunc et vacentibus*

K iij

Non

Non tot spicula Medicis pharetris,
 Non tot signa micant tacente nocte,
 Non tot aquora piscibus natantur,
 Non aer tot aves habet serenus,
 Non tot Oceano moventur undae,
 Non tantus numerus Lybissa arena:
 Quot suspiria, quot Neara, pro te
 Vesanos patior die dolores.

De Lygida.

Pigna. Phæbeo radio magis
 Splendens LVX nitidissima,
 O & sydere pulchrior
 Pulchra Cypridis alma.
 Si tu me semel inspicis,
 Nec turbata, nec impia,
 Me mox nulla venesica
 Diro carmine perdet:
 Non merces Arabum soli,
 Non vasti maris insula,
 Quam nuper petijt Liger
 Casu puppe fugata:
 Non quicquid legit arida
 Messum campus Appulia:
 Non quicquid, Tagus aurea
 Circumvolvitur arena,
 Me sic his opibus suis

Ditarent veluti tui

Mittentes oculi iubar

Nostris, LYGIDA, amicum.

Quæ fingo mihi somnia?

Retro curret aqua prius

Xanthus, terraq; purior

Supremis erit aspris.

Et Manes ego trans Stiga

Cogar visere, & artubus

Fractis undiq; vix ero

Atra pulveris umbra:

Quam quod luminibus tuis

Tu LVX me miserum bees:

Quam quod sis mihi tempore

Vllo LYGIDA amica.

Me verò crucies licet,

Namquam dimovear, neq;

Si veritas etiam Dei

In me fulmina Lemni.

Nam sum marmore firmior,

Et quovis scopulo, feris

Decertato Aquilonibus,

Cælo cum furit axis.

Nam hæc sunt fulmina dulcia,

Sunt hæc dulcia vulnera,

Dulcis durities tua,

Iracundiâ dulcis.

Sunt dulces gemitus mei,

Et

*Et dulces quarimonia,
Et dulces lacryma, quibus,
Ipse est dulcis amarus.*

Ad Martiam Bocontiam.

*Cum sit Acidalia facies, et resq; Minerva,
Et latonigena pectora casta Dea:
Cur tibi Mars tribuit speciosum MARCIA nomen?
An contra quod me tam fera bella facis?
Bella facis, faciasq; licet tibi dedita servit
Mens tamen, & duros serviet ad cineras.
Quod si quis misero post funera sensus amoris est,
Tunc quoq; amet vultus ossa forma tuos.*

Ad Neram.

*Iuravi fore me tuam peregrine
Per me, per caput hoc, per hos ocellos,
Qui te desperare contendo,
Per quod plurima cor talis dolenda.
Hac inquis mea sunt. tuis ista sunt.
At certe lacryma mea, NERA,
Quas iuro fore me tuam peregrine.*

*Donex liber eram NERA, nec sic
Tota mollibus haerens medullis,
Et centum simul hinc & hinc petebant,
Ipsum qua poterant levem movere.*

Vixi carior omnibus medullis:

Nisi iam hoc quoq̃ denegas, tuisq̃

Qui nunc sic miserum necant, ocellis,

Eheu! tunc ubi fastus iste! ubi ira?

Et vultus oculiq̃, se viuentes!

Vbi cor prece nescium moveri!

Nunc captum semel artibus, NEERA,

Cum nulla amplius est fuga potestas,

Cogis, ah! decies perire in hora.

Nec quicquam miseret mei doloris:

Nam quo me referam? quis ah! quis! eheu!

Eiectum alterius sinu expetiscet?

Quis o adiuvet unde opem rogabo?

Quis praesto mihi erit, NEERA, si tu

Quæis perdere, quæ beare debes?

*

*

*

Vasanos quoties tibi furores,

Atq̃ ignes paro, quos moves, referre,

Et quantus Deus osibus percerret,

Qui me nocte, die necat NEERA,

Et vox & sonus, & parata verba

Desunt tum mihi, linguaq̃ ipsa torpet,

Et vix sustineor genu labante:

Marent postora, perq̃ membra passim,

Perq̃ artus fluor it repente falsus,

Et diem subita occupant tenebre:

Nec quicquam nisi lacryma super sunt,

Qua musa quoq̃ opem precantur una.

DE

VIII.

DE AMORE SVO.

Ad Hyellam.

Nangc-
rins.

*Dispercam nisi su vita mihi carior ipsa,
At q̃ anima, at q̃ oculis es mea HYELLA meis.*

*Dispercam nisi ego vita tibi carior ipsa,
At q̃ anima, at q̃ oculis sum mea HYELLA tuis.*

*Nec satis hoc: vell' e pote quicquā his esset haberi
Carius, ut posses carior esse mihi.*

*Tu quoq̃ idē velles, pote quicquā hic esset haberi
Carius, ut possem carior esse tibi.*

“ Dī facite, hæc longos concordia daret in annos,

“ Tamq̃ bonos natusent sæcula nulla animos.

Ad Porciam.

Douza
Patri.

Nou me PORCIA plus amare possiam,

Non te PORCIA plus amare possiam,

Quam te certè amo, scis meos fautores

Tam sacri puer excitator ignis,

Et qua fluctis sono creata ponto,

*Seruis pectora concussis procellis,
Cenemo Venus illigata Marti.
Ergò quid preor amplius? quid ultra
Restat PORCIA, quam vel ut vicissim
Ames mutua, vel minus severa
Saltem te mihi sentias amari?*

Non raptum a Thaumantia sed
vltro sese obtulisse.

Si quicquã ex animo fieri pote, quod placeat: quin Scaliger
Vel plus quàm placeat, auferat atq; animam: Pater.

*Auferat inuitum placide, ducatq; volentem,
Atq; siua Veneris collocet in medio:
Hoc abs te factum est, ò maxima Diva Dearum,
Me inuitum ut nostris sensibus eriperes.
Non videor tamen esse mihi, cui iniuria facta est
Cum te visantem desierim esse meus.
Quin a me ad te abij sapiens, mag; ipse reliqui:
Ne tuus hic in me, sed meus in te habitem.*

Ad Ligurinam.

Eslo magna Ceres, Pax mihi testis, amantum Flami-
Et qua firma facit fœdera, sancta Venus. nius.
*Nulla dies LIGURINA tuo me solvet amore,
Non frue me Driadum sanguinis una petas.
Ut rupem hanc validis impellunt flatibus Euri,
Sed nullo rupes urbere pulsa labas,
Sic semper mea magna fides immota manebit,*

Et

*Et mea mens uni serviet usq; tibi.
Dij faciant in Amore parès vivamus, & uno
Ambos una tegat faneris hora loco.*

Ad NERAM.

Bucha-
nanus.

*Quantum delicias tuas amabam,
Odi deterius duplo, ampliusq;
Tuam nequitiam & procacitatem,
Postquam te propius, NEREA, novi.
At tu si penitus perire me vis,
Si vis perdisse amem, & magis, magisq;
Totis artibus imbibam furorem,
Sis nequam magis & magis proterva.
Nam quò nequior es, proterviorq;
Tantò impensius aror, inquieta
Ventilante odio faces amoris,
Et lentas iterum ciente flammās.
Quod si sis melior, modestiorq;
Odero minus, & minus te amabo.*

Ad ROSINAM.

STROPHÆ.

Melissus

*Ita me Veneres bene amens,
Et quantum est Cupidinum,
Vt ego te perdisse amavi
Semper, amoq;, & amavero*

Dehinc

Dehinc quoq, mel merum
ROSINA, meumq, dulce mulsum.
Nunquam ego de te hercle, vel
Minimum quco cogitare
Quinq, lustris amator;
Quin mihi cor tripudians gaudio
Ex filiat, tuumq, animo pollicear
Credulo favorem,
Tamet si prius ne semel quidem
Mihi conspecta.
Tantum potest vis Amoris.

Antistrophe.

Similis (pato) parq, mei
Nusquam fors amasius
Dabitur inventus, adeque
Cui fuerit bona faustitas
Amica. at in hoc tamen
Esse aliquid putent sinistri,
Tam diuturna quod heic
Fideam remora teneri
Longiusculus, ante
Quam liceat tua meis pupulis
Cernere viva lumina, voti q, fiet
Competitus ardor.
Sed huiuscè quodcunq, temporis
Sapere st, mente

Æqua

Aequa libenter feremus.

Epodos.

O Imago somnolina,
 Oculis meis in monte prae-
 figurata Regio, cum adhuc
 Puer essem, & mihi nondum
 Tegeret lanugo pilosa genas:
 Confidens animi fore
 Spero, uti (nam quid mihi fraudem
 Fraus a sis?) reapse tandem
 Veres, simulachra
 Quod ipsa praese tulisse
 Commemini. Fatalis enim mihi
 Mea (praefiscine) ROSINA est.

Ad Vesbiam.

Sanna-
 zarius.

Aspice, quam varijs distringar, VESBIA, curis;
 Vror, & heu! nostra manus ab igne liquor.
 Sum Nilus, sum q. Aena simul: restingue flamā
 O Lacryma! lacrymas ebibe flamma meas.

Ad Phyllidem.

Muretus Cum ducenda mihi sine te sunt tempora, PHYLLI,
 Longior est anno mensis, & hora die.
 At tecum si quando datur mihi vivere, rursus
 Esse

*Esse diem credo, qui modo mensis erat.
 Te sinè vel Tauri cum lustrat cornua Titan,
 Semper adesse mihi mæsta videtur hyems.
 At tecum medio gelida sub tempore brumæ,
 Ire tamen Veris tempora lata puto.
 Te sine nox mihi sit, medio cū Phæbus in axe est,
 At tecum in media fit mihi nocte dies.
 Quantum in me miserum iuris tibi fata dedere?
 Quæ mihi vel cæli vertere iura potes.*

Ad Amicam.

*Non aqua, non ignis, non turbo, nec arida febris,
 Nostra sed absument pectora solus Amor.*

Codrus.

Ad Dianam Ariostam.

*Pectora cur flamma flagrent, cur frigida fiant
 Sæpè gela, quaris seva Puella, mihi?
 Non scis! quod claros in me cum vertis ocellos,
 Oraq; in humana virgine digna Dea,
 Vrit crudelis misero mihi flamma medullas,
 Nec requies vitæ tunc datur ulla mea.
 Quodq; ego si specto quanta est reverentia fama
 Iuncta tibi, in medijs ignibus ossa rigent.
 Sic per te uruntur, per te sic pectora torpent:
 Vna es tu glacies, ignis & una mihi.*

Gyral-
dus.

L Ad

Ad Næviam.

Tosca-
nis.

Ni te plus amo quam meos ocellos,
 Aut carum magè si quid est ocellis,
 Iratos videam tuos ocellos
 Nobis, NÆVIA, nec quies misello
 Sit mî, sed penitis flagrem medullis.
 Auri me iaculis ferus Cupido,
 At te cuspidè plumbea laceſſat.

Ad Fulviam.

Grudus. Desine me toties vanis urgere querelis,
 Desine, VITA, meam sollicitare fidem.
 Neu tibi conturbent fallacia somnia mentem,
 Visa tibi amplexus eripuisse meos:
 Nec quæ mendaci est sub imagine Galla soporis
 Avertisse tuas credita delicias.
 Non ego sum Theseus, non sum Pegasus Iason.
 Gnosia nec talis: sed neq; Colchis erat..
 Tu mihi solus Amor: tibi Amor sim, EULVIA, so-
 Nostraq; dissolvat fœdera nulla dies. (lus;
 Tecum ego surgentis peragrabō Hyperionis oras:
 Tecum ego decidur VITA, cubile petam.
 Nec me continuis tellus obducta pruinis,
 Sæva Lycaonia quæ micat vrsa face,
 Insuetum vè plaga terrère Libystidos æstus
 Posset, ubi assiduò funditur igne solum.

Ipsa

Ipsa refrigerium, atq. acri blanda aura calori:

Ipsaq. frigenti fervor & ignis eris.

Ingratum est sinè te quicquid sub gurgite voluit

Nobilis auriflua Lydius amnis aqua. (Ithens,

Quicquid Nereides, quicquid per littora Pro-

Quicquid sub fluctu divite Glaucus habet.

Deliciosa Pharos nostrum quod mittit in orbem,

Indiaq. & liquidi dives odoris Arabs:

Et quod Erythrea celatur tegmine concha,

Quæq. placent magno thura Sabæa Iovi.

Quæq. in hyperboreis asservant Gryphes arenis,

Te sinè, LVX, precium vile smaragdus habet.

At te dum teneâ, & tu me, mea VITA, proteruis

Dicam Dîs magnis me mea VITA, parem.

Tunc afflet madidis terras Notus ibrisfer alis,

Luceat & pluvia nuncius arcus aquæ.

Tunc subsultanti crepitent mihi grandine tecta,

Tunc spargat gelidas Iupiter usq. nives:

Tunc quatiat trepido mortalia corda tonitru,

Tunc cæleste solum fulminis igne micet:

Tunc mihi lætantum ventorum audire furores,

Tunc mihi decidue murmura ludus aquæ.

Invideât mihi tunc homines, mea FVLVIA, Dîq.

Invideant: faveat dummodo sola Venus.

Ad Gelonidem.

Quò suavisissima quò Puella philtro

L ij

Macri
Incautum nus.

*Incantum haud ita pridem inebriasti,
 Ut sic perditus atq; amore cæco
 Vecors, nec moriar nec ipse vivam?
 Sed longis cruciatibus super sum
 Larva pallidior, novaq; cera?
 Cui durum fuit ante contumaxq;
 Has ad delicias, iocosq; pectus,
 Ceu curas potius molestiasq;
 Vero nomine si liceret uxi.*

*An reston tibi commodavit aureum
 Qua Cypron tenet, Eriosq; apertos
 Spumoso Dea procreata Pontio?
 An Aëa sciens venena Circe,
 Aut Colchas docuit Cytbeis herbas
 Formosum quibus hospitem lucrata,
 Expertem domuit soporis anguem,
 Et tauros iuga ferre panda adegit?
 Quæ te nescio vis iuvat, quis humor,
 Quæ tam prospera serviant tibi astra.
 Hoc certè scio. scire quod molestum est,
 Me sensim tacitis perire curis,
 Ac flamma exitiabili cremari.
 Si me qui fueram rebellis olim, &
 Vitam ducere cælibem volebam,
 Iam captum ac domitum vides, tuiq;
 Heu! desiderio ac amore nullum.
 Quid differre iuvat quod inchoasti,
 Tanquam pæniteat steterisse dictis,*

Lactatium

Lactatum quibus ipsa subiungasti?
 Iam tanta precor, o, medere cura,
 Atque extingue meas miserta flammam,
 Charis charior o GELONI ocellis.

* * *

Te mihi dilectam rumor negat. Inteream si
 Villa mihi mulier vivat amata magis.
 Non satis exposui quae sunt verissima: si sit
 Te praeter, peream. fœmina amata mihi.
 Utque mei melius tibi vis notescat Amoris,
 Plus ego te, quam vox dicere possit, amo. „
 Nam omnes si possent perpendier omniū amores, „
 Vincat eos omnes, vel meus unus amor. „

* * *

Formosa nostro virgo medullitus
 Infixa cordi, cuius imaginem
 Lenis et affatus quieti
 Sæpè mihi referunt sopores.
 Quae philtra, quis me gramine Thessalo, aut
 Cantu efficaci sic Magus impulit,
 Ut nulla te praeter calore
 Digna meo videatur usquam.
 Vultu decoro quamlibet eminens,
 Rarisque forma fœmina dotibus,
 Non crine si culto Lacanam
 Et niveo superaris ore.

Iam parce dulcis Nympha, precor, precor,
 Verum his futurum spernere fastibus,

L ij

ES

*En servus in nostros Cupido
 Nil reliqui sibi fecit ignes.
 Intemperatis uror, iô, rogis
 Et continenti pectus inastuat
 Ardore, nec tales Vescuus,
 Sicelis aut vomit Arma flammæ.*

IX.

DE VIRTUTE ET

Præstantia Amoris.

Ad Næviam.

Tosca-
nus.

*Aspectu liquefacta tuo mea lumina manant
 Quale repercussæ Sole repente nives.
 Vt scopus a telis per inanè fugacibus, ictus
 Excipiunt oculis pectora nostra tuis.
 Afflatu, mea Vita, tuo vanescit in auras,
 Vt Borea nebulas dissipat aura leves.
 Sol, iaculum, ventus, perstringit, trāsigit, aufert,
 Igne, acie, flabro, lumina, cor, animam.*

Ad

Ad Cotalen.

Obuia fiscOTALE, quoties mihi, stent licet astra, Doufa
 Mi venit in media nocte serena dies. Pater.
 Discedis quoties, lustrat licet omnia Phæbus,
 Me premit in medio nox tenebrosa die.
 Quid mihi Luciferi prosunt Hyperionis ignes?
 Vna mihi noctem tu facis, una diem.

Ad Hyellam.

Tiresiam vatem priverat lumine Pallas, Doufa
 At mihi tu mentem omnem erupisti animi: Filius.
 Maius habes quanto, LVX ô mea, Pallade nume?
 Lumina tu mentis, corporis illa rapit.

* * *

Ne quod te celso fugias per inanè volatu,
 Cor precor, ah! misero seuius ure mihi.
 Culpa tua hac: vestri pennis sublatus amoris
 Mortali ignotas cogitur ire vias.
 Ac velut halantes cæli ad consinia fumos
 Cynthius athereis usq; trahit radijs,
 Vnde trabes, flammæq; creet, dirosq; Cometæ,
 Aut crine accendat lampada flammifero:
 Affixam sic ante sola lux ensbea mentem
 Sustulit, ut superis inserat ordinibus:
 Hic ubi sacra et radiant velut astra Corone,
 Fulgurat ardoris sic quoq; flamma mei.

L iij

Quia

Quin igitur tellure etiam me tollis inerti,
 Nè patiar mentis flebile discidium.
 Sic mihi tu cælum, cæli sic lumine nobis
 Continget totis noctibus usq; frui.
 En iterum clamo: effectus utriusq; calor
 Expendens, pectus mitius ire mecum.
 Idem nos ignis in te qui fulgurat urit:
 Secum cuncta trahens ignis, ut attrahitur.
 Ignis more tuum ad sese trahit omnia lumen,
 Ut q; ignis, noster summa petisset Amor.

Ad Candidam.

Vezeli-
us.

Es quoties vicina mihi, tunc a stuo totus,
 Ut cum sulphureis ignibus Aëna fremat.
 A te discessi quoties, tunc frigeo totus,
 Ut quum Caucasus sub nive anhelat apex.
 Ergò fas alium te, CANDIDA, dicere Solem,
 Ut potè quæ facias a stum, hyememq; mihi.

Ad Lycorim.

Cotta.

O factum lacrymabile, atq; acerbum,
 Nunc certè lacrymaberis LYCORI,
 Digna res lacrymis, tuoq; luctu.
 Namq; lumina nostra, lumina illa,
 Illa iunimo, quæ, LYCORI, amabas,
 Quæ tuis solita anteferre ocellis;

Non

Non sunt, ô mea LXX, amanda ut ante
Non sunt lumina sed male tenebra;
Illa, ut impia fata se LYCORI
Abstulere mibi, tuoque longè
Me a vultu valuerè abesse caro,
In rivos abière lacrymarum:
Quodq; amarius, atq; præter omnem
Lacrymabile cogitationem,
Quantumcumq; habuère lacrymarum,
Iam pridem evomère: nunc ad ipsum
Ventum est sanguinem, ab intimoq; cordis.
Ducto flumine turgidi horridiq;
Sanguinem lacrymant miselli ocelli,
Et cum sanguine amata diffluit lux.
Ac sic enecùre seq; meq;
Dum meum miseris ignem furorem
Querunt diluere, & rigare mentem
Heu! mentem, Enceladi, Typhoeiq;
Æstua sa anima æstua siorem.

Ad Cæliam.

Non ego turbati crescentia nubila cæli,
Non vereor fluctus atra procella tuos.
Non mare quum sevit ventis, nō gradinis ictus,
Non dura imperio fulmina missa Iovis:
Non pestes, morbosq; graves, non plena cicutis
Pocula, non colubri dira venena trucus:

Angeni-
 anus.

Non

*Non subitos terra motus, non horrida Martis
 Prælia, non casus Sors malefida tuos:
 Non rapidos ignes, non mortis tela recurva,
 Non Styga, non terno qui vorat ore canem.
 Nil hac: ut solum vereor te, CÆLIA: solum
 Tu potis & vitam, & tradere fata mihi.*

* * *

*Vivebam, nunc dispero, qui spiritus artus
 Rexerat hos, sedes incolis ille. alias.
 Si vis in terris ut vivam, redde mihi illum:
 Et si non illum, redde tuam, oro, animam.
 Sic mihi me reddes, sic te tibi CÆLIA, reddes:
 Ambo sic parili iuncti in Amore erimus.
 At si dura manes, nec gaudes: perdis utrumq;
 Me, quia amo nimium, te, quia amas nihil.
 Et quanto est odys Amor excellentior, ipsa
 Tanto interfecto crimen amante facis.*

* * *

*Sævis, nosco, nocet: at quantum se va, nocensq;
 Me pellis, tantum pulchra, & honesta trahis.*

* * *

*Si nimis intueor te CÆLIA, parce: loquuntur
 Quas patior pœnas lumina: lingua nequit.*

* * *

*Mors mihi dat vitā, mihi mortē vita: sed omni
 Vita mihi peior morte, dolenter amo.*

* * *

Vt scirem quanto sim tecum iunctus amore,

At q;

Atq; fide, mi si cor tibi, non redijt.
Hospiu[m] prae dulce tuum: non amplius optat
Hos artus, gremio gaudet adesse tuo.
Post gemitum eieci, qui cordis nuncius esset:
Illam etiam, est quanquã saepè reversus, habes.
Nescit ubi sit cor, nec novit dicere: solum
Spirat & exusti pectoris auget onus.
Illi saepè loquor. quid agit mea CÆLIA? quid cor?
Nil referens linquit corpus inane, fugit.
At nunc mitto animam, qua si non ipsa redibit
Protinus, infelix hac tumulabor humo.

Ad Lesbiam.

Cum primum ex ista facie mihi dura tetendit
Retia: digna fuit, digna perire Venus.
Digna fuit: Divum sed si natura repugnat,
Nec iam adeò effuso mors volat atra gradu:
Tunc ego debueram semel expirasse, nec ultro
Heu! toties fatis sic superesse meis.
Quales purpurea solvuntur luce pruina,
Qualis odorato cera sub igne cadit,
Vr or, & indomita vexant prae cordia flamma:
Atq; vaser lenta me face torret Amor.
Aspexi quoties divinum frontis honorem,
Aurea q; in blandis sydera luminibus:
Pectoribus toties haeserunt spicula nostris,
Mista q; cum gelido spes fuit aucta metu.

Scaliger
 Pater.

*At tu, per teneri incundum lumen Amaris,
 Heu! mihi: qualem oculus spirat uterq. tuus!
 LESBIA sydereum cæli decus, undè Cupido
 Deduxit rapidas in mea damna faces.
 Heu! heu! perpetui tandem miserè doloris,
 Hac anima ut votis serviat una tuis.*

Interitus ex tua hilaritate
 mihi vita est.

*Cum placida es, liquidoq. nitens, THAUMANTIA,
 Tetrica pacato sævis in ore Venus. (vultu,
 Turbida fulmineos ubi pectore colligis ignes,
 Lenis ab ignigeno fulgurat ore lepos.
 Quid faciam? primis quæ meta sit ultima vatis?
 Quævè anceps animum temperet hora meum?
 Cui precor, ô! mihi perpetuas in turbine mortes.
 Nam te hilari vera est vita, perire mihi.*

Ad Camillam.

*Marullus Odi te, mihi crede, quantacunq. es,
 Odi confiteor, CAMILLA: sed quam
 Et odi, & magis indies, magisq.
 Velim odisse, sequi atq. amare cogor.
 Sic me amor retrahit tuus, trahitq.
 Sic quem sævitia fugas, Proterva,
 Tam raris revocas decore forma.*

Ad

Ad Arnida.

Vsq̃ adeò innumeris torres mea mī ARNĭ favillis Crotus.

Qua assidue è roseis prosiliunt oculis:

Vt nī mī lacrymarum hyemes, atq̃ imber amarus

Officiat: tepidum iam iam abeam in cinerem.

Et rursus lacrymarum hyemes, atq̃ imber amarus

Tam assidue miseris mī effluit ex oculis:

Vt nī mī ARNI tuis qui prosiliit ignis ocellis

Officiat: zenaem iam iam abeam in fluvium:

Me mea iam ARNI, ure, & vitā nē deserat hu-

Sive tuis flammis sive meis lacrymis. (mor,

Ad Gallam.

Per gelidas mirare nives, hyememq̃ malignam Virsimus.

Nudum ire, ac non frigore, GALLA, premi!

Nec sevi mihi vim Borea, nec obesse procellas,

Non pedibus glaciem, vel nocuisse gelu.

Ah! nescis quanto magis & magis urimur igni

Sævit in extinctus per mea membra calor;

Diriguisse putes, tactum me ardescere dices;

Iamq̃ meo attactu deliquere nives.

Non imber, nec hyems, flammæ abolebit Amoris, ,,

Ipse vel in medijs trux Amor urit aquis. ,,

Ad Puellam.

Qui sit ut inflamer magis ac magis urar in horas, Botbo-

Incendarq̃ nius.

*Incendaré oculis, pulchra Puella tuis?
Ex oculo dextro, ridens Venus, è q. sinistro
In m. contorquet tela protervus Amor.
Me miserum, quid agam? fax plus satis una fuisset,
Infelix cogar, cur ego ferre duas?*

* * *

*Queris aquam, Virgo? duo sunt mea lumina fon-
Ex quibus (oro) vide flumina quanta fluunt: (tes,
Quod si ignem quæris, mea sunt precordia flamma,
Sic, ut aqua in me ignem suscitet, ignis aquam.*

Ad Himeram.

Franchi-
nus.

*Vi surgens Aurora favet mortalibus agris,
Sic mihi fulsit Amor primus, HIMERA, tuusque
Ut q. die torret medio sol igneus orbem,
Sic mea nunc sævus pectora torret Amor:
Ut demum extinguit rapidos nox atra calores,
Sic fera mors ignes auferet una meos.*

Ad Syrianam.

Ponta-
nus.

“ Dic age, dic SYRIANA, deus quis curet amantes?
“ Nepe Amor. Ast odit quis Deus? odit Amor:
“ Odit Amor quoniam ferrum meditatur & ignes,
“ Latifera spargens spicula torta manu.
“ Curat Amor, quod & amplexus & grata procurat
“ Oscula, quod placido gaudia mille toro.

Quis

Quis Deus hic Amor est? pacē qui curat & ar- „
Et pace in media telacruentā iacit? (ma, „
Hac & acuta iacit, iacit illa retusa: nec igni „
Indita certa fides: hic cremat, ille gelat. „
Vrit & hinc flammis torrentibus, indē liquēteis „
Solvit & in latices, ille q̄, & ille dolet. „
Talis Amor Deus est: maris hic vestigia servat, „
Nunc sēvit blandis, nunc agit ipse modis. „
Nēl lætum, nil dulce diu finit, aut finit agrum, „
Instabilisq̄, puer, & puer ipse Deus. „
Imperium crudele, sed indulgentia mitis „
Quin mite imperium sed sinē lege Puer. „
Sed sine mente Deus: procul hinc discedat Ama- „
Solus amor Puer est, sola tyrānis Amor. (10r: „

VIII.

VITUPERIA

ASÆVITIA.

Ad Galatēam.

Sæva fuit dextra qua concidit Hercules hydra, Scoreli-
Sævi qui sylvis exagitantur apri. us.
Sævi sunt Libycis nutriti in montibus ursi,
Sævus

*Sævus & est Calabris qui latet anguis agris.
 Sævus Apher nimium stomacho Leo pressus inani,
 Sævus & hirsuto est horridus ore lupus:
 Sævior es, quam me refugis, GALATEA, sequentē,
 Hydra, apris, ur sis, angue, leone, lupo.*

Ad Cæliam.

Angeli-
anus.

*Numen habet Pallas virtute, & robore Iuno,
 Diana & casto corde, decore Venus.
 Cur virtute nitens, & robore, corde quæ casto,
 Atque decore, cares numine? seva manes.*

De asperitate Clinix.

*Vulceius Est coluber sævus, sævus lupus, ipsa quæ seva
 Vipera, sic factum est Ursula seva suo;
 Sævus aper, sævus leo, tygris seva, leana
 Seva quoque, & seva est simia, sævus Amor.
 Multa quidem vivunt animantia seva: sed istis
 Omnibus una magis CLINIA seva mihi est.*

ADVRITIE.

Ad Amicam.

Scoreli-
us,

*Dura est qua tendit radicem ad Tartara quercus,
 Et solidum longo tempore robur habet.
 Durum est telluris defossam è viscere ferrum,*

Ætians

*Aetnaeus multo quod coquit igne Cyclops
 Durus telo adamas non est penetrabilis ulli,
 Sanguine sed solo molle fit Hirce suo.
 Dura petra equoreo qua truditur undiq; fluctu,
 Ictibus assiduis nec labefacta ruit.
 Durior es, lacrymis qua non molescis Amantis
 Anno sa quercu, ferro, atq; amante, petra.*

Ad Puellam.

*Præ te non duri montes, non robora dura,
 Durior est glacies pectore nulla tuo:
 Non adamas præ te durus, non marmora dura,
 Duritiem vincunt nulla metalla tuam.
 Sis quam dura voles, certe moriere, cinisq;
 Fies, & Virgo mitior ergo veni.
 Non sum adeo informis, quæ sim te dignas amica:
 In speculo formam cogor amare meam.
 Oscula da centum, da circum brachia collo,
 Sim tuus & mea sis: accipe, daq; fidem.
 Quem fugis? ah! demens, quæ mæbra decora iu-
 Quæ etiâ sordent munera nostra tibi? (vixit,
 Dura mares? aliâ inveniam, quæ carmine nostro
 Clara erit, at serò facta dolebis annus.*

Borbo-
nius.

Ad Rubellam.

Si me RUBELLA, amas, ama

M

Quod

Quod amo. Quid istud? inquires.

Amo id diu quod pernegas

Mihi: quod quò obstinatius

Negas, eo vehementius

Amo: O RVBELLÀ, O ferrea.

Ad Cæliam.

Anger-
mus.

Me spectas oculis lasciva iocantibus, indè

Effugis, & rapida Tygride peior ades.

Quum te creda meis manibus retinere, fugaci

Plus cerua curris, quum timet ora canum.

Si læta accedis, placida, atq; benigna parumper,

Quam mihi post multo tempore sæva manes?

Quicumq; aspectat tam rara premia forma,

Inter honoratas dixeris esse Deas.

Numina sed ladis tua, cum sis Impia nobis,

Vana, fugax, fallax, horrida, dura, levis.

Annuli Thaumantiæ.

Scaliger
pater.

Ardescit socio rutilans Adamante Pyropus:

Sic animo articulus convenit iste tuo.

Acres fulminei faculas iaculantur ocelli:

Frigida stant duro corda retusa gelu.

Ad Cynamam.

Quod tibi dispicio, nimium quod CINNAMA nobis
Dura

Dura places, isthuc non mihi crede places.

Ad Syderidem.

O lentum mihi tormentum ferrata SYDERI, Autapus.
O Anima tristis carnificina mea!
Te quidem amo, sed sic ut amat bos lassus aratrum,
Excutere è collo quod nequit ille suo.
Quod si vis in amore meo est, si cogor amare,
Non odi, quod amo, sed neq. amo, quod amo.

Ad Puellam.

Puro splendidior Sole Puella, & Priulus.
Longè Sishonia candidior nive,
Sed málto asperior Tggribus asperis,
Vndisq. acrior Adria.
Cur perstas scopulis surdior Icarì
Mathonis querulis vocibus, igneum
Cur pectus miseri, cur iecur Impia,
Miris excrucias modis?
Nec te forma movet, Dura, nec integra
Atas, non animus, vel genus, aut fides
Incorrupta viri, non amor aureus
Non mista lacrymis preces.
Nec quid Threicio blandius Orpheo
Etrusco modulans carmina barbito,
Dat sensum rigidis quercubus, & capit
M ij Tygras

*Tygres, te capere impotens.
 Pone atrocem animum, pone superbiam;
 Non bellas decet hac fama puellulas:
 Quod cogant iuvenes duriter ad necem,
 Si nescis, scelus impium est.
 Et te dira manet pœna apud Inferos,
 Quæ naxas Danaï torquet inanibus
 Urnis, dum refluit nec semel unda, nec
 Parvis hausta laboribus.*

Ad Gallam.

Amal-
theus.

*Cum primum indueres villosa tegmina Lyncis,
 Credideras amens, GALLA, fugasse gelit.
 Heu! te non hyemis, non bruma frigora laedunt,
 Sed tuus interno frigore sanguis bebet.
 Nec potis est glaciem vis ulla arceri medullis,
 Tam rapido cum non arceat igne Venus.*

Ad inexorabilem Puellam.

Sullan-
nus.

*Qui rogitat te LYGDA, sonos effundit inanes,
 Nam surda blandas respuit aure preces:
 Nec blandimentis unquam corrumperis ullis
 Simia serò quidem sed capietur anus.*

Ad Camillam

Balbus. *Nullanè te pietas morientis, Perfida, tangit?*

Nulla

*Nulla movent animum nomina laesa tuum?
 Crudelis, duris multo crudelior ur sis,
 Durior & ferro, durior & lapide.
 Scivitis vincis silices, adamantina, fera s&g;
 Ut reor, in duro pectore marmor habes.
 Non, non humani te progenuere parentes,
 Sed lupo, aut dura rupe leana ferox.
 Es genita in sylvis, nutrita q, lacte ferino,
 Et tibi qua tribuit ubera, tygris erat.
 Crudelis, tantos nunquam misera labores,
 Nunc satias nostris pectora seva malis.
 Tot mala nam patior, quot cælo sidera fulgent:
 Aethera quot volucres, quot vehit amnis aquas.
 Si quis erit cunctos misera qui mente dolores
 Et genus omne mali noscere poscat, amet.*

”
”

Ad Puellam.

*Sicut ego, longas precor exigue ferrea noctes,
 Quem cogis gelidas antè cubare fores:
 Sic dormi, ut multo durissima cogis amantem,
 In somnis nec te nox q, labor q, movent.
 Vicinos miseret nostri, hoc fecisse dolebis
 Serò, tua ut tinget tempora canities.*

Rogeni-
us.

*Porrexì ex auro munuscula Dadala, sed tu
 Respuis, & nagas aurea dona facis.*

Forcatu-
lus.

Cinnama nec captas redolentia, nec Amathystos;

M ij

Quid

*Quid faciam? si nec LVX mea, carmen amas?
Montibus Æthiopum magnetem poscere cogar,
Fibra tibi cum sit ferrea, sic venies.*

Ad Blinam.

*Sapè tuos dixisse oculos fulgere Pyropo
Pœnitet, & quamvis frons sit eburna, nego.
Amplius & rubro non splendet Iaspide labrum,
Colla q̃, chrysolitis non quatis alba comis.
Targidulas nec habes Berilli colle papillas,
Verrice qua roseo mi placuere din.
Durior ô Adma scopulis; me spernis amantem:
Nil, quasi sis absens, te mala nostra movent.
Ex geminis si prisca parens te Pyrrha creasset,
Marmorcum quarè cor tibi, BLINA, dedit.*

Ad Puellam.

Incertus *Quid sacri precibus Puella vatis
Aures obstruis? illiusq̃, versus,
Ipsam stectere qui queant Megaram,
Permittis rapidis Notis ferendos?
Nescis, qua miserè tibi parentur
Hanc ob seviticem, improbamq̃, mentem
Posthac supplicia inferis in oris.
Ipsos nam simul ac vagos ocellos,
Illos syderibus pares ocellos,*

Qui

*Qui mentem misero abstulere vati,
 Aeternus tibi somnus occuparit,
 Ibis in tenebras nigrantis orci:
 Vbi perpetuo necata fumo
 Pœnas duritia tua rependes.*

AB AVARITIA.

*Ad Lucrinam Nympham,
 Inclyta Nereidum, superis aquanda propago
 LUCRINA, Adriaci gloria prima chori,
 Qua lac atq; rosas vincis candore rubenti,
 Nigra oculos, flavis conspicienda comis,
 En tibi seu Phrygio spectanda incedis amictu,
 Sive salis, gracili sub pede gessit humus.
 Si rides, rident Charites, si Nympha loquaris,
 Manant ex labris dulcia mella tuis.
 Tu modo iam facilis pulcherrima Neptunine,
 Ne videare mihi rustica, pande fores.
 Queris cur facias? ingens tibi fama paratur,
 Precipuum in nostro carmine numen eris.
 Talia iactabam, surdas malè sanus ad aures
 Ad loculos lumen rettulit illa meos.
 Quos auri optato ut vidit sine pondere laxos
 Fugis, ut instanti territa cerva cane.
 Quid mihi nunc prosunt Musa? quid magnus
 Ah! pereat ver sus, deficiatq; lyra. (Apollo:
 At tibi quæ pretium venali poscis amor*

Tayge-
tus,

*Improba, vaneſcant quas malè queris opes.
Cumq; tibi rugas inducet cana ſenectus,
Inſultet damnis famina, virq; tuis.*

De Ida.

*Tam ſtudet augēdis, tã ſordida & invidare rebus,
Cordus. Auferri pulices ut gemit, IDA, ſuos.*

A S V P E R B I A.

Ad Iliſiam.

*Quicquid & Euphrates emitit & Indus odorũ,
Id totum, atq; etiam plus tua veſtis olet.
Piſto- Va tibi cum nunquam ſuccurrat, ILISIA, menti,
rius. Quam gravis in buſti carcere fætor eris!*

In Luciam.

Formoſam ſed iracundam & ſurper-
bam puellam.

*Aurea frons, roſeaq; gena, & tua lactea cervix,
Rofclet- Quiq; micat pulcher pulchro in amore color,
tius. Efficat ut credam te Palladis eſſe ſororem,
Aut Veneris, Paphio cui calet Ara rogo.
At rigor & pectus, praduſo adamante revinctũ,
Corda q; ventofus qui tua faſtus agit,
Efficis ut credam te Gorgonis eſſe ſororem:
Te natura ferox noluit eſſe Deam.*

*Si faciem eximiam facilis mens aequiparasset,
Nulla foret supera pulchrior arce Venus.*

Ad Cæliam.

*Cur immortalem te reris? pone tumentes
Fastus: mortalis sis pietate carens.*

Angerianus.

Ad Ariadnam,
Puellam formosissimam.

*Vt prior est atas faciem mirata Lacena,
Sic formam laudant nunc, ARIADNA, tuam. Stroza
Tyndarus hoc uno fertur superasse, quod illa Pater.
Difficilis blandis nescit esse procis.
Tu pietate carens & fastus plena superbi,
Forma corrumpis maxima dona tua.
Nec magis Euryalis, gemitu, lacrymisq. moveris,
Quam prece turbati plectitur ira salis.
Quid faceres si Nestoreos hic vinceret annos!
Et teneres crispas horrida barba genas?
Exemplo tibi sit pharetrati mater Amoris,
Dignata est puero iungere Diva latus!
Illo etiam fertur lacrymas fudisse perempto,
Et solitus roseo fugit ab ore decor.
Abstulit Endymion, tenera Latoïda forma,
Dum patrio niveos monte reducit oves:*

Ipsa

Ipsa licet Dea sit, noctisq; aurora tenebras
 Pellat, in amplexum non pudet ire senis.
 Invidisse Deos perhibent, cum mollia cano
 Oscula Tis hono. pulcra puella daret.
 Tu iuvenem quò non formosior alter in urbe
 Spernis, & insano cogis amore mori.
 Si sapias ipsa tue fructum decerpe iuventa,
 Respice iam properans terga senecta premit.
 Quod si nec faciem, qualem Narcissus habebat,
 Nec movet antiquo sanguine clara domus,
 Te saltem moveant generosa Pallados artes,
 Quæis inter præcos hic numerandus eris.
 Huic tu si faveas, hunc si digneris amare,
 Cantabit laudes Dia puella tuas.
 At q; immortalis fama tibi quæret honorem,
 Et tua post obitum forma perennis erit.

Ad Cliniam,
 Quod plus satis studeat formæ.

Vultei^{us} Dum nimis indulges formæ, qui te videt, audi:
 Quid dicat: scortum hoc videri mœbra cupit.

Ad Lædam.

Sconz-
 us.

Cur alias tetrica fastidis fronte puellas
 Damnofo formæ munere LÆDA tuens?

Sæpè

*Sapè nocet casta facies formosa pudori,
 Nec sinit illa sibi virginitate frui.
 Effera splendentia dum Sidonis ore superbit,
 Facta est infido sarcina grata bovi.
 Arata Danaë quanquam iacet abdita turri,
 Auratum fallit non tamen illa Iovem:
 Candorem nitidi culpât Virginia vultus,
 Ipsa sui patris iam moritura manu.
 Quid referam teneri matrē Cadmeida Bacchi:
 Elatam flavis Antyphilamq, comis:
 Innumerasq, alias præstanti corpore Nymphas
 Pulcra quibus minuit forma pudicitiam.
 Sublatas igitur, Terneraria, ponito cristas,
 Et monitis posthac cautior esto meis.
 Forsitan hac cunctis qua te præstare puellis
 Credis, erit magni dos tibi causa mali.*

Ad Næviam.

*O cui non minor est crudeli in pectore fastus,
 Quam sit in exaëto corpore forma decens:
 Quæ mihi das aestu glaciem, das frigore flamas,
 Speq, metum dubia, spernq, timore fovens.
 Cum tibi, quæ fulvo radiat fulgentior auro
 Reddiderit canam pigra senecta comam;
 Fluxerit in rugas ubi frontis splendor aniles,
 Cui nunc Assyrium cedere possit ebur,
 Et quæ nunc geminos imitantur lumina soles*

Tosca-
nus.

Presserit

*Presserit informi cava favilla situ,
Teq̃, aliam prorsus specula mirabere mærens,
Effundes mæsto talia verba sono:
Qua miseram st imulat non tempestiva volūtas,
Cur prius hanc anni non habuere rudes?
Aut hanc non repetit mentem inveniliior ætas?
Mens mihi tunc aberat, nunc mihi vultus abest.*

A F V C O.

In Leonoram.

Bucha-
nanus.

*Piæta tibi est facies, mendax est lingua, manuq̃,
Æneus annellus, vitrea gemma nitet.
Quis tibi vel verum credet, LEONORA, loquēst,
Quando tui nunquam pars caret ulla dolo?*

* * *

*Miniata labra, sordida creta gena,
Hiatus oris indecens,
Rictu canino, putridi dentes, pares
Mamma caprinis utribus,
Laciniosi gutturis deformitas,
Sulciq̃, laterum pinguium
Crassoq̃, venter extumens abdomine,
Ego vos amavi? brachijs
Frui, refoviq̃, & fatigavi meis
Viscata labra basiss?
Plebi lapinax prostitutum sordida*

Vocare

Vocare amores periculi?
 O fraudes amorq, & mentis emotæ furor!
 Et impotentes impetus
 Quo me abstulistis? vindices Erynnies
 Quæ vapulaui crinime
 Vestrum ad Tribunal? non enim Cupidinis
 Dolari sagitta sacinus:
 Sed vestra adustus, vestra adustus lampade,
 Fanore vestro insani,
 Ergo pudendis liberatus vinculis,
 Meiq, iuris redditus,
 Sancti salutis hospitrici mea
 Et hæc tabellas ferreas,
 Monumenta duri servitij, & tabellulam
 Hanc sacris aris indicem
 Per eam receptæ, & memoris animi pignora
 Dano, libensq, dedico.

Quum bene texisti sexcentis Gorgona vultus
 Fraudibus, artifici sapè reficta manu,
 Pulchra tibi, speculoq, tuo, LEONORA, videris:
 Me speculo testem, si libet adde, licet.
 Sed qua pulchra quidem facta est ratione, Megarâ
 Formosam fieri sic ego posse puto.
 Posse negem in varias se vertare Protea formas?
 Verumnum vultus sumere posse novos?
 Quæq, pia parvit sceleratum fraude parentem?
 Quæq, tuos perijit Deianira teros?

Cum

Cum toties iuvenes vultus de pyxide sumas,
 Quotidiè in faciem, GELLIA, versa porras?
 Posse negem è puero iuvenes Iolaon in annos
 Mutari subito, Callirhoës q̃ genus?
 Asona q̃ in viridem succa rediſſe iuuentam,
 Et qua Nyſais Bacchum aluere iugis?
 Nulla dies non te cum ſpectet manè puellam
 Nulla dies non te veſperè cernas anam?

Ad Lauſam.

Forcatu
 lus. Indo dente tibi frontem ſplendore poliſam
 Cerno, humeros ſextur ſic habuiſſe Pelops.
 Biſ q̃ nouem permienſa tue quinquennia vita,
 Eumenis una triumpho, quarta videre Charis.
 Loricas faciem, quæ non magis extitit ante
 Candida, rugoſum quam ſolet eſſe piper.
 Nil eſt, LAVSA, tuus niſi larua precaria vul-
 A Domina quem tu pyxide manè rogas: (tus,

A SORDIBVS.

In Phillidem.

Douza
 Pater.

Quid me putida BHYLLI congelatum
 Hæcoſa premis oſculatione?
 Quid me frigore perdiſum Novembri
 Laborum illiæ necas tuorum?

Nunquid

Nunquid me rogo posse degelari
 Istis turpiculis putare labellis?
 Quae sic putidulo liquenti madore,
 Quae sic rancidulo vapens odore,
 Omnes olfacere ut mihi claudat,
 Et sellas videar Patroclianas.
 Fellatoribus obviare malo,
 Tercentum, totidemq; cunnilinguis:
 Et Flaccum timeo minus crepantem.
 Quare si quid adhuc habes pudoris,
 Tam foeda oscula PHYLLI, non in anni
 Sequentis, velut ille vult Aprilem,
 Sed gratas rogo differas Kalendas.

A GARRULITATE.

Ad Lesbiam,

Me tuus iste licet delectet, LESBIA, vultus, Sconaeus
 Quig; decet roseo pulcher in ore color:
 Et laudem nitido pendentes vertice crines,
 Membraq; brumali candidiora nive.
 Tum nostri quamvis tangi videaris amore,
 Meq; tuam vitam, deliciasq; voces:
 Te redamare tamen nequeo, si LESBIA causam
 Ignoras, dicam: Garrula lingua facit.

A Mobi

A MOBILITATE, SEV LEVITATE.

De statu Cælia.

Anger-
ianus.

*Dum niveo ducit raram de marmore formam
Sculptor & eximie perficit artis opus:
Vera hac effigies? quidam inquit: & illius hic stat
Flatilis in venis spiritus, ora movet:
Hac ferit, illa ferit: surdis hac auribus, illa
Auribus & surdis: hac riget, illa riget.
Hac alba, illa alba: hac magis est crudelis, at illa
Crudelis magis est: hac silet, illa silet.
Hac glacialis hyems friget, glacialis & illa
Friget hyems: lapis hac sculptus, & illa lapis.
Sed non aequales sunt una parte: quod illa
Illa magis vento mobilis hac stabilis.*

In Philliden.

Bucha-
nanus.

*PHILLI omnes deamas, redamat te PHILLI nec
Miraris fieri id qua ratione queat? (nullus.
Nempe ideo cunctos quod ames discrimine nullo:
Hac ratio est cur te nullus amator, amet.
Odero vis igitur cunctos? male colligis istuc,
Nec te odisse vetim: sed nec amare veto.
“ Quidnam igitur suades ut amer? sic suadeo, nullū
“ Oderis: aſt unum PHILLI, ut ameris, ama.*

De

De Camilla Veneta.

Blada CAMILLA chelin docto qua pallace pulsat, Melissus.

Mille canit fraudes, mille CAMILLA dolos.

Pamphyle si nescis, hac ex Syrenibus una est.

Hadria Syrenas, non Achelous habet.

Ni caveas (nam te parat irretire canendo,)

Mille dehinc fraudes, mille querere dolos.

Ad Leuciam

Mobilitas animi summa est tibi LEVCIA, verū

Nobilitas forma LEVCIA sola tibi est.

Dicam igitur, sed pace tua: te LEVCIA non est

Altera nobilior, altera mobilior.

Franchi-
nus.

Ad Amicam.

Quid me composito nequicquam pessima vultu,

Stroza
Pater.

Conaris veteri reddere servitio?

Nam mihi promittis fallacia plurima nunc,

Ast ego dedidici credulus esse nimis.

Crede mihi non sum, quem posthac fallere possis,

Sed fugiam cauto retia nota pede.

Nec veluti canis ad vomitum mox ipse rediba,

Exclusum foribus me semel esse sat est.

Te teneat solus, tecum tuus ipse Cupido

Regnet & arbitrio se regat usq. suo.

N

III

Ille tuis leges imponat amoribus unus,
 Et vigil observet singula facta tua.
 Si tamen amborum levitas incognita non est,
 Haud stabit longo tempore vester amor.
 Nam neq̃ tu poteris uno contenta manere,
 Nequitiam & fastus nec feret ille tuos.
 Adde quod annorū, & prima bona gratia forma
 Decidit, atq̃, atas sex tua lustra videt.
 Et tibi corrupti medio medicamine crines,
 Vt folia Autumno iam veniente cadunt.
 Nam solito fulgore micant ardentia quondam
 Lumina, non idem permanet oris honos.
 Nec minùs infecit dentes color ater eburnos,
 Et reliqui, amissis quatuor, usq̃, dolent.
 Queritur unde illis mutatio tanta repenit
 Facta sit, at fuci causa fuerit tui.
 Nec potes infelix damnum celare pudendum,
 Et frangis blaso singula verba sono.
 Turget ab ingrato pingui tibi corpus ineptum,
 Vixq̃, vales tardos lenta movere pedes.
 Qualis anhelæ gravi mendicat Tostia passu,
 Dum pro nubenti virgine dona petit.
 Plurima sunt etiam, quæ si numerare laborem,
 Longa nimis de te surgeret historia.
 Ista tuo Paridi fastidia, credo, moriebunt,
 Ignis hic incipiet frigidus esse cinis. (bernīs
 Namq̃, vaga exhaustis quavis tibi Grimmeria ta-
 Succorum tota quicquid in urbe ferat.

Pluraq̃

Plaraq; quam Circe, quam Colchis gramina mis-
 Incedas vario picta colore genas. (cens:
 Non tamen efficies, te sic mirentur ut olim
 Carmine cum primum es nobilitata mea.
 Vna prius vulgi cum pars ignota fuisses,
 Cepisti insignis laudibus esse meis.
 Et nisi iam malles vitijs corrumpere, si quid
 In te contulerant Arsve, Deusve boni.
 Nulla dies poterat nostros dissolvere amores,
 Prima mihi fueras, ultima cura fores.
 Nunc ubi contempti ratio te nulla pudoris,
 Nec mea cum longo tardat amore fides.
 Ut violentia riuunt abruptis flumina ripis,
 Sic te precipitem turpia vota ferant.
 Sed graviter tua me licet inconstantia ledat,
 Perfida, non hostis, non tibi amicus ero.
 Libera vindicta quin si mihi copia detur,
 Nil me ultare mali, nil habitura boni es.
 Quod si non aliam pateris pro crimine pœnam,
 Mens infert gravius conscia supplicium.
 Te non illa dies, te non requiescere noctes,
 Accedant quamvis prospera multa, sinet.
 Illa tibi ante oculos periuria mille reponet,
 Mille tuas artes, multiplicesq; dolos:
 Et referet, quam nunc distet tua forma priori,
 Quamq; tui similis non videre tibi.
 Qua tua sit levitas, & quanta superbia pectus
 Impleat, & quantum sit tibi nequitia.

Curas illa meas, verumq; ostendet Amorem,
Fidaq; tam longi temporis obsequia.
Tum quicquid pro te vel dixi, ingrata, vel egi,
Propones animo sola reiecta tuo.
Nam vitij novus iste tuus offensus amator,
Quam facile incepit, tam cito deficiet.
At cum risus eris populo, cum fabula fies,
Tristis ego in multis millibus unus ero.
Non quod iniqua mæi fortuna occurrat amoris,
Aut mihi iactura sors sit acerbantia.
Sed quia tale nihil sperans de te improba quondam,
Iudicio incautus fallor ab ipse meo.
Non tamen aut ista capior nunc primus ab arte,
Fraudibus aut vestris nunc ego finis ero.
Multus passus idem est, & idem patietur amator,
Pluraq; quæ nostris sunt graviora malis.
At tu infamis eris, turpiq; notare culpa,
Transfixa æternis undiq; iudicijs.
Nec patiare diu convicia tanta superste,
Illi tibi exemplum nobile Myrrha dabit.

In Butaniam.

Seydelius.

Cur tuis uti recasem
Scire vis amoribus,
Nec tuo BUTANA vultu
Commovere me queas?
Non sinis me casta quærem.

Musa

*Musa tecum ludere,
Si velim, florent iuventa
Non habes iam perditum.*

*Ruga per genas aravit
Sulculos teterrimo:
Influant nives capillis
Vt pruina gramine.*

*Quos ego cernens stupeſco,
Ceu Meduſæum caput.
Agidi Minerva vultus
Si tuos imponeret,*

*Gorgonem putaret omnis
Eſſe, quiſquis cerneret.
Corporis quid indecorum
Dedecus dicam tui?*

*Turpiter molem velut, por-
cus, ſiginatam trahis,
Qualis oris halitus ſit
Reſcrio nihil tui*

*De labellis baſiorum.
Credo ſedeſſe, ſordidum:
Te pudica iura Zone
Diſſoluta crimine*

*Bis gravi ream dedere.
Macha nec famoſior
Thais olim vixit: infans
Omnis ungue te notat.*

Hæc, ait: quæ vult Puella

Nij

Dicier

Dicier, bis mater est.

Et suum partum necatum,

Colchica crudelior

Matre, sustulit. latere

Crimen, & libidines

Num putas EUTANA? primos

Obvius interroga.

AB INFIDELITATE,

&

Inconstantia.

Ad Næviam.

Tosca-
nus.

Te iurante mihi furtiva munera noctis

Credideram verbis pondus inesse tuis:

Et leta capiens vix mentis gaudia, Solam

Orabam celerem conderet axe diem.

Adfuit ut demum nox fuluo optatior auro

Nocte tuum petimus, speq; iubente larem.

Inveni rigido suffultus obijce postes:

Combibit & lacrymas ianua surda meas.

Hac est pacta fides? quid te fallacius una

Esse potest? recipis NÆVIA, nec recipis.

In Amicam.

Politia-
nus.

Allicis, expellis, sequeris, fugis, es pia, & es trux.

Me

*Me vis, & non vis, me crucias, & amas.
Promittis, promissa negas, spem mi eripis, & das:
Iam, iam ego vel sortem Tantale malo tuam.
Durum ferre suum circum salientibus undis, 20
Durius in medio Nectare ferre sitim. 22*

Ad Parthenopæam.

*Quid prodest varium vestis mutare colorem? Stroma
Quid iuvat in nitidis Indica gemma comis? Pater.
Perfidus, heu! nostra Sículus discessit ab urbe,
Abstulit & sensus, PARTHENOPÆA, tuos.
Difficile est culu, & verbis celare dolorem, 20
Frons aperit quicquid dissimulare cupis. 22
Sed ferus ille fuit tantos qui rupit amores,
Nec domina miseris fletibus ingemuit.
Tu tamen exemplo levibus potes esse puellis,
Quelibet ut fidos discat amare viros.*

Ad Lesbiam.

*Audit Syrenas, qui te audit dulcè canentem: Gyrat-
Et qui te cernit Gorgonis ora videt. dus.
Hinc riget alta silex, subit indè pericula Ponti,
Et gemina per te, LESBIA, morse perit.*

Ad Iuliam.

*Luminibus fundis tot lumina & illice vultu,
N iij Vi*

*Vt Cytheræa tibi cedere iure queat.
 Horrida tot rursus celas sub pectore monstra,
 Vt tibi Phorcynis cedere iure queat.
 Sicq̃ trahis miseros illis, his perdis amantes:
 Cypride pulchra magis, Gorgone seua magis.*

AB INGRATITVDINE.

In Amicam ingratham.

*Dactius. Tempore, amore, fide, precibus, lacrymisq̃, perem
 Servitio nunquam flectere te potui.
 Quid non perfeci? quid non te propter omisi?
 Redditur officijs hæccine palma meis?
 Quæ pietas? hominis quid in isto corpore regnat?
 Thrax flexit Stygios mole minore Deos.
 Et dubitabit adhuc quis contingentia rerum
 Nomina natura nec ratione dari?*

A MORIBVS.

Ad Nearam.

*Secun-
 dus.*

*Lumina mi atq̃, animũ caput tua candida forma,
 Moribus offendor, torva NEERA, tuis.
 Nec mihi nuda places, sed cum vestita recumbis,
 Basia me capiunt, non amo concubitus.
 Quot dotes natura dedit totidem tibi mendas*
Addi-

*Addidit, & tamen heu! te, te ego depereo.
Nimirum cecus non est cum pulchra tuetur,
Tunc Argum, tunc & Lyncea vincit Amor.
At mendas spectare averſa fronte recuſat,
Tunc & Tereſia cecior & Thamira.*

A TURPITUDINE.

Ad Gelliam.

Te ſpeculum fallit: ſpeculum nam Gellia verum Morus.
Si ſemel inſpiceres, nunquam iterum inſpiceres.

* * *

*Fugeret ad Parthos, vel ad Herculis uſq; columnas
Viſa ſemel, poſitis veſtibus, Antipatra.*

* * *

*Mentitur qui te dicit, mea GELLIA fuſcam,
Iudice me non es GELLIA fuſca, nigra es.*

Ad Nartiam.

*Oſfaciam citius fugientem NARTIA vulpem,
Si qua vel in Barathri fauce Mephitis olet,
Excuffam quam te poſt tot crepuſcula ſomno:
Impexam præfers tunc mihi Tiſiphonem.
Mox precioſa linis laſcivo ſerica moſcho.
Suave nec hoc redoles, hoc male te potius.*

Forcatu-
lus.

Ad

Ad Amicam.

Stepha-
nus.

Nunc dicis, salve, perijt cum gratia vultus,
 Candidior Lygdo qua fuit ante tibi.
 Accedisq, utrò postquam cecidisse capillos,
 Et capiti nitidas cernis abisse comas.
 Obuia nè venias, vultuq, innixa superbo,
 Pro pulchris legitur non mihi spina rosis.

In Gallam.

Sconzus

Cum sis deformis, cur vis formosa videri,
 Ascitoq, tibi, GALLA, colore places?
 Ut frontem, mentumq, linas, nasumq, gena sq,
 Nec nisi compositis ingrediare comis:
 Præterea varjjs niteat caput undiq, gemmis,
 Tinctaq, te Tyrio murice lava tegat:
 Te tamen in pulchra deformem veste vocabo,
 Nec fucis capiar, decipiari è tuis.
 Me neglecta iuvat nativa gratia forma
 Gratia muneribus sat decorata suis.
 Hanc tibi difficilis quoniam natura negavit,
 Non poteris, quamvis compta, placere mihi.

Ad Barbaram.

Sabinus.

Pulchra fores, Lybica nisi virginis instar, haberes
 Fusca coloratam BARBARA sole cutem.

Ad

Ad Lycen.

*Pulchra, cupis dici deformis: candida, nigra:
Mentior, es pulchra, es candida tota LYCH,*

Rogen-
us,

In Gallam.

*Desine te castis GALLA adnumerare puellis
Casta est qua casto pectore casta manet.
Casta manes, quoniam facies tua terret amantes,
Nemo tuas noctes concubiumq; rogat.*

A CRASSITIE.

Ad Cæliam.

*Prestat emas maciem, mea CÆLIA charior ut sis,
Vt caper a nitida sit procul iste cute.
Deua leporifero cingat te Cypria Cesto
Longior hic ulnis si queat esse tribus.*

A SENECTVTE.

Ad Cæliam.

*I lege nunc florem, si floris praterit atas,
Non florem at sentes, va tibi, cana leges:*

Angeni-
anus.

Ad Iuliam.

Formosam multi clamant te IVLIA: quare?

Vultcius

Munera

*Munera das illis plurima, nulla petis.
 Desine dona dare, & postas tibi IVLIA manus,
 Tu quovis fies Iudice turpis anus.
 " Aurum non facies oculos perstringis amantem,
 Vt facias gratis, IVLIA, nil facies.*

Ad Omelliam

Scydell- *Te petere uxorem miraris, OMELLIA, nullam,
 ua. Quæ sit vera volo dicere causa tibi.
 Nemo sibi talem cupit associare puellam,
 Quam possit matrem iure vocare suam.*

X I.

EXCVSATIONES, ET VENIÆ PETITIONES.

Ad Fulviam.

Grudius. *Scilicet ut veles nostro sub crimine culpam
 Ipsa tuam, de te neu' prior ipse querar:*

Neue

Neve iniusta mea credatur causa repulsa,
 Fingis in immeritum noxia facta caput:
 Ne scio cui nostros me divulgasse calores,
 Luctantem potio verba superba mero.
 Talis ego tibi sum tam longo cognitus usu
 FVLVIA, sic mihi nil pectoris esse putas?
 Sancta Dione, ut male sanus munera Diva
 Ignorem & volucris sacra silere Dei?
 Ah! quicumq; suos demens eliminat ignes,
 Conscia cui non est ipsa puella satis,
 Ah! peccat: qualis dum se sequitur q; fugit q;
 Ixion rapida voluitur usq; rota:
 Qualiter aut capiat semper cedentia poma;
 Et sitit in medio garrulus amne senex:
 Ipse adeo, si quid sum per tua vina loquutus,
 Bacche potens vino toxica mixta bibam:
 Teius aut veluti vates iam stranguler uris,
 Cyclopi si è feri tristia fata feram.
 Tene ego, te ledā, mea FVLVIA? quæ mihi Musa,
 Quæ mihi materies carminis una mei es?
 Si quæ culpa mea est marcescat tempora circum
 Siccus Apollineæ iam mihi frondis honor:
 Rideat & sua me indoctum per compita vulgus,
 Conspectam famæ vulnus & ipse mea.
 Tu quoq; sancta Venus, si arcana sacrata retexi,
 Hoc precor infuistis ignibus ire iecur:
 Ut me fidorum turba excreetur amantum,
 Exemplumq; male garrulitatis eam.

Iacta

Iactatusq; miser nebulosis duritèr Austris,
 Equora qua sulco, per tua, magne puer,
 Differar in cautes laceranda puppe latentes,
 Faucibus infidis iam bibiturus aquas:
 Sydera nec videam nostri rectricia cursus,
 Dum desperatam deprimat unda ratem.
 At si nostra nihil peccavit FVLVIA lingua,
 Sed te per populos qua licet usq; vehit.
 Cynthus ardentem qua tingit in aquore currus,
 Quaq; aurora iugis surgit olympiacis,
 Quaq; videt cæli è medio Sol aureus arcu
 Quicquid & Occasus, quicquid & Ortus agit.
 Si benè qua possum mereor, mea FVLVIA de te:
 Prosit constanti semper amasse fide.
 Aut hoc, si scelus est, peccasse ignosce fatenti,
 Lux mea, quò peccem sic tibi semper ego.
 Tu saltem ô duros tandem miserata labores,
 Antè cruenta mihi, sed modò sancta manus,
 Qua mea sapè feris, sapè & mea pectora sanas,
 Alba manus lacrymis sapè rigata meis,
 Desine ferrato crudelia claudere vecti
 Limina: (non hac te cura profana decet.)
 Sed mihi perpetuùm vernanti tempora lauru
 Cinge libens: dicar vates ut esse tuus:
 Et que progeminis Arctis duo lumina sector,
 Sub solitos portus carbas nostras regant.

Ad Candidam.

Quisquis amas (aiunt cuncti) fuge corpus amatum
 Vivere

Vivere si cælo liber ab igne cupis.

Hei mihi! te quoties fugi, mea CANDIDA? fugi:

Semper at in nostro pectore regnat Amor.

Ece iterum fateor, fugi te, CANDIDA: Verum

Es potui, & possum dicere, semper amo.

Sive ab eo in sylvas nobis succurrit Adonis,

Et sit tristitia conscia sylva mea.

Sive placent harvi, quot florum hic millia cerno,

Tot stimulis capiti me premit asper amor: (thos,

Narcissum hic croceum video, hinc flentes hyacin-

Hinc miser ante oculos pulcher Adonis adest:

Magna quidē nostra fateor medicamina flamma.

Ardeo tunc flammis totus Amoris ego.

Hic videor Cereris fugientem cernere natam,

Hic videor furvi cernere ditis equos:

Littora si specto, vitreas tunc cogito Nymphas,

Fervidaq; in medio numina sæpe mari.

Quò magis evado montes sublimis in altos

Hec propior Veneris sit puer ille mihi.

Si placeant vrbes, vis ut semel omnia dicam?

Illic quum videam plurima, nulla placent.

Illius nunc carpo oculos, nunc illius ora,

Hæc capite, hæc pedibus displicet, illa genis.

Deniq; materies si desit, crimina fingo:

Et quacunq; alijs cædida, nigra mihi est. (sens,

Quid prodest fugisse igitur, cum CANDIDA pre-

Atq; adeo lateri sit comes ipsa meo? (men,

Vmbra igitur merito quadrat tibi CANDIDA no-

Tale

Tale tamen nomen non decet iste color.
 Humanum potius debes deponere nomen,
 Vna simul gemino qua potes esse loco.
 Parce rogo, quacumq; Dea es: subiecit & ipsa
 Anchi si sese (res bene nota) Venus.
 Ecce fugam fateor, veniam, ne, Diva, negato,
 Sape mihi veniam Iuppiter ipse dedit.
 Ipse quidem prima max ad te luce revertar,
 Quasq; voles pœnas, si patiare, feram.

XII.

VALEDICTIONES.

Ad Rosinam.

Melissus. En mea sunt acri transfixa Cupidinis arcu,
 Et nimis, heu! cacum pectora vulnus alunt:
 Vulnus alunt herbis sanè medicabile nullis.
 Morbum nec curant verba nec herba meum.
 Sola ROSINA meo poteris medicare dolori,
 Sola mihi curas demere corde graves.
 Vnica consumptis potes artubus addere vires,
 Vnica languenti ferre salubris opem.

Vrit

Vrit Amor mentem meditantem nomina solum:

Quoq; magis meditor, seuius vrit Amor.

Ac subit imprimis latissima lucis imago,

Obuia quâ primum lumine visa mihi es

Festa dies erat: haccè novo nova nupta marito

Vincla sacra cesti dissoluenda dedit.

Suauibus in septis horti pudibunda legebas

Pallentes violas, Elysiaq; rosas.

Heic ardens in te quum lumina fixa tenerem,

Vultibus harebas tu quoq; fixa meis.

Ingenui; prepidiq; micant in pectore fibra;

Et sensu totas pallidus esse genas.

Spectantis nitido mistum candore ruborem

Nescia conticuit lingua pudore loqui.

Protinus accendit mihi subdita flamma medullas,

Inq; meo regnans pectore crevit Amor.

Tum qua sis rogitò: neq; enim mihi nota fuisti

Antè, peregrinâ dum moror obses humo.

Hinc flammâs hausi, rapidosq; sub ossibus ignes

Concepi, formâ raptus Amore tua.

Vix ita floridulo speciosa Semiramis ore,

Vix Helene talis, pulcrave Nais erat.

Inferior longè est formâ pulcherrima Iuno:

Flava tibi cedit Pallas, & alma Venus.

Cen niveo suffusa nitet rubra purpura lacti,

Alba ve paniceis lilia iuncta rosis;

Sic faciem roseo pinxit natura colore,

Sic color in niveis purpurat iste genis.

O

Sidera

*Sidera Tyndaridum radijs tua lumina vincunt,
 Præcipua flamma causaq; faxq; mea.
 Non frontem mirer sine rusticitate pudentem?
 Labraq; Erythræis æmula coralijs;
 Labra adeo facunda loqui, linguamq; disertam
 Verbaq; Cecropij nectare tincta salis?
 Ut crines flavent! ut candet eburnea cervix!
 Ut nivea incingit colla monile teres!
 Vbera vel malis sunt ad simulanda rotundis
 Candida, consepito non referanda sinu.
 Qui decor incessu! quam splendidus arte paratus!
 Quæ levitas manuum, strennuitasq; pedum!
 Singula quid referam? præstanti corpore tota es;
 Tota es præsignis, tota decore nites:
 Moribus & castis es prædita propter eosdem
 Te quaq; plus, quam quis credere possit, amo.
 Carpor amore nimis, casto tamen. O pare flammâ
 Et simili telo sœucia corda geras!
 Sentio nunc demum, nec longo edoctus ab usu,
 Quid sit, dum rapida me face torret, Amor.
 Oro sed ignoscas ignes animumq; fatenti:
 " Verus Amor (cernis) nescit habere modum.
 Te mihi præ reliquis, quas urbs habet ista, puellis
 Eligo, cui dicam: tu mihi sola places.
 O liceat tecum traducere mollia vitæ
 Quamvis desertis tempora litoribus!
 Sit mihi, seminium stirpis, qui filius olim
 Te caram matrem, me genitore, vocet.*

Anne

*Annue quasô meis ardentibus annue votis,
 Aure meas surda nec bibe dura preces.
 Hoc animo sedeat, quod crimine purus amarim:
 Nullus in hoc unquam pectore fucus erat.
 Proinde meum speremur tuo, carissima, tandem
 Coniungi lateri posse ROSINA latus?
 Vive memor nostri, Pylios longaeva per annos;
 Hacq; tuam mentem tangere vota sine.
 Sim, maneamq; tuas per saxa, per arma, per un-
 Perq; ignes, gravius si quid & esse potest. (das,
 His mea VITA, vale, vale ô mea summa voluptas:
 Utq; diu vivam, LVX mea vive diu.*

Ad Rosalbam.

*Discedo, mea VITA, vale: mea VITA, valere
 Si miserum cupias me, mea VITA, vale.
 VITA vale, ah! gemitus tãdem lacrymasq; coerce,
 Quid iuvat, heu! roseis immaduissè genis?
 Est meus ille tuis imber qui stillat ocellis
 Sanguis, sunt gemitus pectoris aura mei.
 Parce tuis lacrymis, gemitu tandem ô bona, parce,
 Sic vitæ parces, unica vita, mea.*

Blyen-
burgius.

* * *
*Nunc abeo, patriamq; meam nunc visere cogor
 LVX mea, luminibus charior una meis.
 Nunc abeo; verum hanc animam linquo ob fidem
 Ipse mei, hãc animã leniter excipias. (amoris*

• j

Quid

Quid rides? quasi ego absq[ue] anima nō vivere pos-
sim;

Desine, quippè mea sola anima ipsa anima es.

Ad NEERAM.

Bonco-
nialis.

Sic me, NEERA, consumacior spernis?
Sic despicias, & fero fugis corde?
Fugis superba, & vota supplicis rides?
Ridebo & ipse tete, & in vicem durus,
Te despiciabor perfida, & tuos fastus
Fastu retundam: Iamq[ue] tu mihi longum
Vale NEERA, indigna cantibus nostri,
Indigna Musis. Martias tibi semper,
Tuos habet o, teq[ue] Martia semper,
Gens inficeta, plena raris, insulsa,
Aversa Musis. Rursum o mihi rursum,
Vale NEERA dedecus Puellarum,
Vrbisq[ue] probum. Nam quid ipsa me spernis,
Quid despicias, quem Turilla firmosa,
Turilla blandè, Flos Turilla Nympharum
Complexa sponte vindicatq[ue] iamdudum,
Sibiq[ue] poscit: queq[ue] iam meo cantu,
Superba tollit arduum caput calo,
Et se Corynnis, seq[ue] Lesbij confert.
At tu NEERA quam tuam vicem quondam
Tacita dolebis! & tuum argues fastum?
Quam me requires & vocabis incassum.

Ad Deliam.

Hinc Romam subisò proficisci DELIA cogor:

Incertus.

O utinam interea sis memor usq; mei.

Quid loquor. ah! potero sine te discedere? nūquid

Deserā ego hos oculos? deserā ego hanc animā?

O iter impedian ventī, crebraq; procella:

Dij terram vastis spargite fluminibus.

Nam totū id tempus sine te quod LVX mea, vivā,

Haud vivam, infelix, heu! potius moriar.

Sed moriar. nam cur cupiam amēs ducere vitā

In cura hac animi, in continuis lacrymis?

O Superi si fas igitur, quam cara relinquam

Limina, vos animam eripite antè mihi:

Et simul ac roseis adiungam labra labellis,

Annuite ut statim hinc spiritus aufugiat.

Ad Næram.

Puella mure delicatior Schyta,

Folijve serici comis,

Vel educta rure Pestano rosa,

Vel anseris pluma levi:

Eademq; duris dura cantibus magis,

Quas tundit hybernū mare,

Cum nubilo sis Africas pennis gravis,

Servit ligustico sinu:

Remitte cor, si quis pudor, mihi meum:

O iij

Marullus

Quod

Quod mille capisti dolis,
 Dum nunc ocella dulce subrides nigro,
 Nunc fronte spem certa facis:
 Quod nunc habes in vinculis quasi Syrum,
 Aut comparatum Sarmatam.
 Verum remitte, Dura, non ultra tuum:
 Iam enim rogat melior sibi:
 Qua nos ocellis diligit suis magis,
 Neq; hoc, neq; illud imputat.
 At te putabas scilicet firmum tibi,
 Tot barbara affectum modis?
 Quamquam beati centies & amplius
 Si quos tenaci compede,
 Qua prima vix dum puberes iunxit fides,
 Eadem extulit pios senes.

Quo te depereo magis magisq;
 Odisti magis & magis NEERA:
 Nec te noster Amor movet, precesq;
 Nec vides fieri tua periclo,
 Quam necem mihi scilicet minaris.
 Non, non sum meus amplius NEERA.
 Vt iam dispeream tuus peribo.

Ad Puellam Etruscam.

Puella Etrusca qua meum
 Pectus tot annos perdidit

Tor sisti

Tor sisti amore mutuo,
 Nunc naſta inanes diffidē
 Cauſas, nouis amoribus
 Seruire inepta faſtinas.
 Sacriq; uas uolucrum
 Aſſiſti amantes nobiles,
 Uſura quos paſcit gravis,
 Et inſtitura patriam.
 Qualis decebas ſcilicet,
 Quem Dij, Deaq; tam improbi
 Sceleris, ut equum eſt, puniunt.
 Vale Puella perfida,
 Olim Marulli ocellule;
 Indigna noſtris ignibus,
 Indigna tam certa fide.
 Me poſt NEERA ſomina,
 Vel nulla quod magis uelim,
 Vel cerſe habebis firmior.
 Tu ſpreta tunc domum ſcies
 Quantum proſani & ſordidi,
 Diſtant Marulli Amoribus.

Ad Cephalē.

Nil agis, O CEPHALE, nullo te proſequor igne:
 Pallida nec facies, nec tua forma placet.
 Ergo uale noſtrum pactus non amplius uis:
 Quis forma laudet munera quere tue.

Seydeli-
us.

Amica Amatori.

Stepha-
nus.

*Vrere nunc ignes cessant, nec vana laboro
 Amplius, & morior, Sed Venus auctor eris.
 Ossa per & carnem praefractaq; corpora serpit
 Dente vorax, & qui spirat acerba puer.
 Placatur positis ingens altaribus ignis,
 Cum dedit extremos victima caesa cibos.*

Ad Fanniam.

Ponta-
nus.

*Quid mihi tā multas proponis FANNIA penas,
 Et cupis in tantis excruciare malis?
 Sit satis interdum gravibus me affligere verbis
 Et miserum de me sumere supplicium.
 Non ego servitium Dominae tam mihi recuso.
 Ah! pereat, si quis vincula & ipsa times?
 Luminibus sed dura meis te subtrahis, & me
 Excludis posita clausa fenestra sera.
 Sed nunquam potui lacrymis, aut fleibus ullis
 Efficere ut nobis mitior ipsa fores.
 An quia te à teneris dilexi puriter annis,
 Hoc meruit dato perfida longus Amor?
 Quid si me alterius capissent lumina? quid si
 Altera in amplexus isset amica meos?
 Hoc nocuit mihi ferro, servasse fideliter uni.
 Hoc nocuit tamen semper amasse fide.*

O pereas

O pereat quicumqꝫ colit tenerasqꝫ puellas,
Et dura sequitur militiam Veneris. „
Et mihi si posthac fuerit qua gratia tecum „
Dilaniens auidi, tum mea membra lupi.
Tum mea membra auido discerpās gutture carni,
Effodiant qꝫ oculos, qui mihi causa mali.
Ab valeāt Veneres, valeāt mala gaudia Amoris
Casta placent, luxus desidiosè, vale.
Iam mihi Francisci tunicam chordamqꝫ, parate:
Iam teneant nudos lignea vincla pedes.
Quam iucunda mihi ieiunia? queis ego cælum
Emercam, cum me solverit atra dies.
At tu nunc nostros flebis deserta labores,
Cum subeant Veneris dulcia furtiva mea:
Cum subeant dulces quas tecum ducere noctes,
Sæpè admirata es, lassaqꝫ, facta prior.
Sed quid tū lacryma? quid tū tibi vota? precesve?
Quæ semet expuleris nō revocatur Amor. „
Non mihi cara quidem poteris, non bella videri:
Non si sic fieri Iuppiter ipse velit:
Et licet in te alius dæves suspiret Amator,
Exemplo fueris cautior ille meo.
Ac ne quem lateas quam sis non mitis amanti,
Savitiā dicet parva tabella tuā.
Quā legat & Iuvenumqꝫ chorus, doctaqꝫ puella,
Et quicumqꝫ tuam sensit Amor pharetram.
FANNIA despectas semper fastidis amantes,
Hoc illi vitium mater iniqua dedit.

Risus,

Ad Neram.

Bucha-
nanus.

Risus, blanditia, procacitates,
 Lusus, nequitiæ, facetiæq,
 Loci, deliciæq, & illecebra,
 Et suspiria, & oscula, & susurri,
 Et quicquid male sana corda amantium
 Blandis ebria fascinat venenis,
 Hinc faceßte: iam vale NERA.

At tu mens bona, sanitas, salusq,
 Continentia, castitas, pudorq,
 Et modestia, veritasq, simplex,
 Fraudes acerbis inuenis ocellis,
 Et quisquis male sana corda amantium
 Funeßtis Deus eximis venenis

Ad sis: adfere me mihi impotentis
 Vix tandem Domina iugo solutum.

Frustrà blanditiæ appulistis ad me,
 Frustrà nequitiæ venitis ad me,
 Frustrà delitiæ obsidebitis me,
 Frustrà me illecebra & procacitates,
 Et suspiria, & oscula, & susurri
 Et quicquid male sana corda amantium
 Blandis ebria fascinat venenis
 Frustrà iam aggrediemini dehinc me.
 Quid me mollibus implicas lacertis?
 Quid procacibus, inuolcre acellis?

Quid fallacibus osculis anescas?
Ne labris, labra inepta, pectori vè
Pectus consere, machinis nec istis
Vllus iam superest locus; nec arti:
Non sum stultus ut antè. Iam NEERA
Vale, dum bona, dum pudica nobis
Charis charior estimata ocellis.
At postquam es mala, & impudica, nobis
Vili vilior estimata cæno.
Eheu! me miserum: statim voluta
Vnda lucida per genas, sinusq;
Insiliat tremulo fugax rotatu:
Et per turgidulas fluens papillas
Sensim gemmeus intumescit imber,
Molles agglomerans decenter orbes.
Ergo hæc possum ego lentus intueri?
Cernam ferrens ergo, saxeusq;
Corrumpi male tam bonos ocellos?
Hæc si possum ego lentus intueri,
Possum & ferrens esse saxeusq;
Quin vos mens bonæ sanitas, salusq;
Continentia, castitas, pudorq;
Et modestia, veritasq; simplex
Fraudes acribus intuens venenis,
Hinc facessite: vos adeste rursus
Risus, blanditæ, procacitates,
Lusus, nequitia, facetiæq;
Ioci, deliciaq;, & illecebræ,

*Et suspiria, & oscula, & susurri.
Et quicquid male sana corda amantium
Blandis ebria fascinat venenis,
Sic me vivere, sic mori suave est.*

Ad Cinnamam.

Pótanus. *Pauillam quod amas, me CINNAMA, nam bene
Plus tibi quãq, oculis credis inepta meis? (velle
Non amo te fateor (quid enĩ simulare necesse est?)
Si mihi nec bene vis, nec bene velle cupis.*

Ad Fastiam.

Theseus **FASTIA** adhuc sevis, ægrum & deludis amantiẽ,
Pulchra quidem est facies sed tibi nulla fides.
Verte truces oculos, quid eburnea colla recondis,
Labra coloratis quid magè rubra rosis?
Verte rogo, quid acerba fugis perniciosus Austro?
Quid clausa est nitido dura fenestra die?
Cernere te tantum licet hinc, referetur oportet,
Ut tua, mĩ cupido forma patere queat.
Heu! Heu! surda manes, nec vis audire querentis
Verba procellosis diripienda Notis.
Presentem nisi opem tuleris, mihi morte cadenda
Frugi tu servum perdere damna facis. (est,
Consultare ergo tibi poteris. si me aqua iuvabis,
Qui leti propero tristis adire viam.

Ecce

Ecce venis, utinam tandem mittere possis,
 Et curam incipias velle levare meam.
 Rurſus abis ſperata minus non gaudia durans,
 Vitam bona, heu! mortem tradit & una mihi.
 Inconſtans, fragilis, temeraria, lubrica, quid me
 Ut lepus ora fugis fortium anihela canum?
 Haud hoſtia tibi ſum, ſed cunctis viribus ardens
 Hoſtibus annitor ſemper obeſſe ſuis.
 Ireſ audens contra, quamvis numeroſior eſſet
 Undas turba ſalis, ſideribusq; poli.
 Acce caput cuperem pro te obiectaſſe Chymæra
 Dicier atq; avidis membra dediſſe feris.
 Deſpicias heu! miſerum, valeas, picemq; Barathræ
 Cum tam puerſo, PAſTIA, more ſubi.

Ad Deliam.

Sint alijs comites fuſci, mea DELIA, Solis
 Quos nigra admotis India torret equis:
 Sint & opes magna, cunctarum & copia rerum,
 Et quicquid Latio dat Tyros, Afer, Arabs.
 Sint veſtes illis tenues, diamanſa, pyropi,
 Quicquid odoratis fertur ab Armenijs:
 His etiam cura miſeris cumulentur edaces,
 Abrumpans ſomnos, triſtia corda coquant.
 Quænam tu laudes ſortem infelicius illis
 Prorſum (crede mihi) non genus eſt hominum.
 Quid cupis hac igitur felix, tua ſi bona noris

Spicula.

Commoda

Commenda quæ tantis sunt commissa malis?
Quæ tractare manu serpentes famina diras
Ausa est, te multo ditior illa fuit:
Ditior illa, novus cui miscuit ipse maritus
Fleus, flensi propria terra venena manu:
Ditior infelix Monima, & Miletia, quæ se
Suspendit laqueo, mæsta, iubente viro.
Auri sacra fames, en quo perducit, amorq;
Ævis, divitiæ, gloria, forma, decor.
Virgo tuæ gentis flos, DELIA, ut istius, omnes
Quam Veneres unam surripuisse ferunt.
Quid Reginorum capiens diadema, veneno
Mutasti ambrosiam, stulta puella tibi?
Mutasti exilio, patriamq;, virumq;, Tyranno,
Et vitæ horribili gaudia cuncta nece?
Sors inimica bonis manilia & aurea demis,
Stupea & immitis vincula necis ei:
Inane, & credas mortali insana superbo,
Huic Græce invidas & diadema: vale.

Laura.

Tayge-
tus.

Hic mea procubuit LAVRVS, quam lumine diro
Arsere astivi sydera leva canis.
Lugete Ionides, Dryades lugete sorores,
Et cineres Arabo spergite rore pios.
Sol qui Daphneæ gemuisti accensus amore,
Heu quanto melior sors tua sorte mea est?

Dū

Dū Daphnī amittis, surgit pulcherrima LAVRVS:

LAVRVS nostra cadit, nostra Puella iacet.

LAVRA iacet nec qua nivea cervice fluebant,

Illius auratas iam movet Aura comas.

Sola hūmus hac raptō positur, mea gaudia claudis

Impia, delicias abstulit ista meas.

Redde meam mihi sive lapis, mihi redde Puellā,

Improbe, quid lacrymis immaduisse iuvat.

Sed tamen & madeas & nostros accipe questus,

Cumq; bis & nardum, donaq; veris habe.

At tu qua felix caelesti in sede virescis

Pulchrior, æternum LAVRA beata Vale.

LAVRA Vale, & mecum semper ploratus & aura

Anxia sit, dum cor nutriet Aura meum.

In Fanniam.

Abs te ego cum solum me FANNIA rebar amari, Franchi-

In te (crede mihi) feruidus ignis erat: nus.

Ast alios etiam postquam bibis improba Amores:

Pectora sunt glacie frigidiora mihi:

Ergo vale: nunc vive tuis cum, Perfida, machis:

Non deeris nivea pulchra Puella fide.

ARBOLÆ PRIMÆ

Venerum Blyenburgicarum

FINIS.

VENERVM

Blyenburgicarum,

Sive

HORTI AMORIS,

AREOLÆ SECUNDÆ.

LAVDES.

Ad CORNELIVM VANDER MYL, *magni viri*,
D. ADRIANIVANDER MYL Præsidis
HOLLANDIÆ prudentissimi,
Filium primogenitum.

DORDRACHT,
Ex Officina Isaaci Canini.
M.D.C.

AREOLÆ SECVNDÆ

DIVISIONES,

scilicet

FLORES.

I.	Excellētia Fœminæi sexus.	p.230.
II.	Similitudines.	241.
III.	Laudes.	253.
IV.	Virtutes.	290.
V.	Musica.	295.
VI.	De Prudentia, Ingenio, & Eloquē- tia Amicæ.	300.
VII.	De Pudicitia, & Castitate virginū.	328.
VIII.	De Pulchretudine Fœminarum.	339.

Genere & Virtute Iuveni

nobilissimo D. CORNELIO VANDER
MYL L L. candidato.

DAMASVS BLYENBURGIUS BATAVVS.

S. D.

AVLO antè decessum tuū
mī Cognate, mihi cōces-
seras IO: LOVINIANVM
PONTANVM, ea conditio-
ne, ut perlegerē, & si quæ
intēr elegantissima ipsi-
us scripta sapienter passiter & doctē dicta
invenissem, SENTENTIAVVM mearū OPE-
RI, quod præ manibus habebam, appli-
carem. Quod petijsti, & voluisti, per-
feci: ac eundem secundo cum nobili &
docto Iuveni SEVERIN'O ab ALVERIN-
GEN Domino in OFFVVEGHEEN pri-
vigno meo diligentius revolvens, reppe-
ri etiam insignia aliquot Epigramma-
ta tam de Amore, quam in Amorem, &
Amicæ suæ STELLÆ laudem scripta: quo-
rū flores collectos, Milesio meo Horto
(quem VENERVM BLYENBURGICARVM ti-
tulo insignivi) inserui: Cujus secundam

P y

ARRO

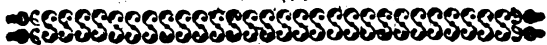
AREOLAM in gratissimi animi ergà te mei
 symbolum æviternum tibi, mî Cognate,
 DO, LEGO. AREOLAM, inquam, hâc secū-
 dam, in qua promiseram me demonstra-
 turum: *Quad in omni pulchritudine nihil abū-*
daret, quam divini vultus splendor in rebus cre-
atis relucens: quod quidem me nunc præ-
 stitisse, non saltē ex PONTANI vestri, aut
 mei MELISSI VEL VVRCHY, verumetiam ex
 divinis aliorum plusquam. lxxx. Poeta-
 rum elegatissimorum Ellogijs, animad-
 vertes; &, Verū unumquemq; Amato-
 rem nō externam, sed internam formā,
 internas opes, internam nobilitatem si-
 bi conciliatē debere: quamvis enim alijs
 ex causis ortum Amoris initium, hic ta-
 men est Naturæ ordo, vt ab his quæ sen-
 sibus patent corporis, proficiamus ad ea,
 quæ non nisi mentis agitatione perci-
 piuntur. Sed quorsum, inquires, tu de A-
 more quem veteranum, huic militiæ jã
 dudū valedixisse oportuit? Nosti, nî fal-
 lor, cuius opinionis fuerit Plautinus
 noster STALINO, qui *Amorē omnibus rebus*
& nitoribus nitidis antevenire credebat; hac
 commotus, dum amicis meis idem illud
 cupio persuadere, composui hunc HOR-
 TVM, in quo tanquam in speculo, perspi-
 cere

cere licebit Amorum diversos effectus
 hujus STALINONIS opinionem confir-
 mantes. Et in hac tua AREOLA etiā proba-
 bitur Amorem omnium aliarum rerum
 negligentem, animos in cupiditatē for-
 mæ, non sinē spe mutuæ charitatis accē-
 dere: & *Nullam esse virginē formosam*, (ut
 verbis divini SENECE) *cuius crus laudatur
 aut brachium: sed illam, cuius universa facies
 admirationem singulis partibus abstulit.* Ta-
 lem tibi conjugem (si fata velint) exopto
 Cognate charissime, sed accedāt pudor &
 castitas vera matronarum ornamenta.
 Hoc votum si tibi acceptum, & hanc o-
 perā si amicē amico dedisse resciverim;
 mittam etiam ad te TERTIAM hujus mei
 HORTI AREOLAM, quæ præter vota, suspi-
 ria, desideria, & gaudia, ostendet quoq;
*Quæ nihil attingunt ad rem Amatorē sæpè pro-
 ferre adverso tempore: Concludens cum
 SIMONE illo Terentiano:*

*Quicumq; cum ingenijs conflictatur eiusmodi,
 Neq; commovetur animus in ea re tamen,
 Sciat posse habere iam ipsum sua vitæ modum.*

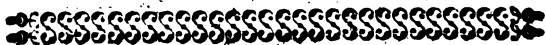
Vale, & gaude Festis hiscè Floralibus,
 Anni cl. l. c.

P ij Ioco-

IOCOSO LECTORI.

*Libera Musa animas à carmine sumit, & audet
Mixa cupidineis tradere scripta iocis.*

VENERVM

Blyenburgicarum

Sive

HORTI AMORIS,

AREOLA SECVNDA.

LAVDES.

I.

Excellentia & vires foeminei
sexus.

De Cælix venatione.

Dum custodit agros canis, & loca pervia cingit

Fila plage, & flatu cornua plena sonant:

Nunc hac, nunc illac, cœu fulmen perfurit; at q̃

Contra illam quisquam cominus ire pavet.

Formidatis ait, Mavortia CÆLIA. vestes

Complicas, effusas aptat in aure comas;

Flectit equū in gyros, stringit venabula dextra,

Ille ferox Domina concidit. antè pedes.

P iiij

Obſtu-

*Obstupuere omnes: tunc quidam. Non ego miror,
Nec stupeo. ferro si fera caesa fuit;
Ecce potest oculis pulchris, & pectore pulchro,
Armatos homines, & laniare Deos.*

De Cælia & Amore.

*Ibat venatum in sylvas, telumq; gerebas
CÆLIA, & alipedi maxima stabat equa.
Obuius it volucris Puer illi: telaq; vibrans:
Certe mus, fatur, dum geris arma, simul.
CÆLIA sed tenerum ridens, ait, arma gerentem
Stulte petis? non te vici ego inermis? abi.*

De Cælia.

*In me quum rueret facibus pratinctus & arcu
Fortis Amor, dixi. sum sine corde, vale.
Non possum exingui: tota est mea vita sub illa,
Illa ferox animum. sustulit, illa tenet.
Convocat iratus, sed pulchra ut lumina vidit:
Hoc tibi habe septrum CÆLIA, vincor, ait.*

Thaumantia Venere pulchrior.

Scaliger Pater *Si mihi nequitiis faciat Venas aurea, quantas
Si quantas Veneri trans mare sudat Amore
Sordescant stupido cælestia lumina, nec mi
Thau-*

*THAYMANTIS placitas deleat alma faces:
Hoc est cur raperet mihi me ut Cytheræa negatæ.
Non se sed Dominam prætulit illa meam.*

De Næra & Cupidine.

*Adducto Puer Idalius post tempora nervo
Stabat in exitium, pulchra NÆRA, tuum:
Cum frontem, sparsosq; vidēs in fronte capillos,
Luminaq; arguis irrequieta notis,
Fiammeolasq; genas, & dignas matre papillas;
Iecit ab ambigua tela remissa manu;
Inq; tuas car su effusus pueriliter ulnas,
Mille tibi fixit basia mille modis,
Qua succos tibi myrteolos, Cypriisq; liquores
Pectoris afflarunt usq; sub imatui:
Iuravitq; Deos omnes, Veneremq; parentem,
Nil tibi postquam velle movere mali.
Et miremur adhuc, cur tam tua basia fragrent?
Daraq; cur miti semper amore vaces?*

Secūdus

Ad Porciam.

*Vidit te nuper socia cum Pallade Iuno
PORCIA, luminibus & pudefacta tuis,
Hinc cedamus, ait, ne quis novus altera cogat
Nos Paris arbitrij iura referre sui.
Sit factis, infasta spretas semel esse sub Ida,*

Douza
Pater.

*Quis velit expertam rursus inire notam?
 Hactenus? & versa referens vestigia planta
 Palladios traxit in sua iussa pedes.
 Ergò quid humanos mirum tibi cedere vultus?
 En cedunt oculis Numina victa tuis.*

De Neera.

Marul-
lus.

*Inventa nupèr, nervum cum tenderet acrem,
 Obstupuit visa victus Amor Domina.
 Sensit lesa suas vires, oculosq; retorsit,
 Dum fugiat; ventis ocior ille fugit.
 Sed dùm fortè fugit, plena cecidere pharetra:
 Deviçti spoliū quas tulit illa Dei.
 Induiturq; humerum, pariterq; hominesq; Deosq;
 Vna ferit: victus errat incermis Amor.*

*

*

*

*Videras intactam nupèr Venus alma NEERAM,
 Et Puero, cessant quid tua spicula, ait?
 Cui Deus, humenteis lacrymis deiectus ocellos:
 Spicula, ait, Mater, quæ tenet illa, refers.*

De Rosina.

Melissus. *Dùm sedet & flavas ad aprici lampada Solis
 Tinguatur aureolo rore ROSINA comas;
 Cur vultum umbroso tegit occultata galero?
 Splendentes oculos cur tibi Phæbe negat?
 Credide-*

*Crediderim radios hebetatum luminis iri
Phæbe tui: radios nî tegat illa suos.*

De Himera.

*Pectora nuda mea postquam cōspexit HIMERÆ, Franchi-
Cum Iunone Iovis vertice nata Dex: nus.*

*Ne videamur, ait, Paridis sententia nota est:
Vinci rursus, eris turpius opprobrium.*

* * *

*Sole comas, ut sæpè solet fuscabat HIMERÆ,
Sol fulgore coma satius, & oris, ait:
Conde comas, averse oculos, pulcherrima HIMERÆ-
Spicula sunt oculi, retia torta coma. (RA*

In Nævum Himera.

*Obvius in terris cum sese ferret HIMERÆ,
Blandus Amor, matrem credidit esse suam:
Cum tamèn è nevò, quò matris forma carebat,
Non matrem matri sed vidit esse parem:
Ore mea marens exclamat HIMERÆ parentis,
Nescio quid facies hac tua maius habet.*

De Iuliana Angela Aragonia.

*Aprorum capita aspiciens Latonia virgo,
Vrsorumq; tua IULIA casa manu:*

Perde

*Perde, ait, Hesperias diuise IVLIA regno,
Et sine me Eoas perdere posse feras.*

In laudem Margaritæ Austriæ.

*Dicam equidē tibi qui nescis, cur manē tenebra,
Cur mediū regnent lumina clara die:
Aurato invehitur curru, raseisq; quadrigis, (est:
AUSTRIA, quæ magnæ Martis in urbe Dea
Invidet huic Aurora, latet q; pudet q; videri,
Pulcher Apollo oculos pascit Amore novo.*

*Invehitur Iuno pavantibus, alma columbis
A Cypria, verum aquilis AUSTRIA præpetibus:
Utq; Aquila cedit pavo, ceduntq; columbae,
AUSTRIA, sic cedunt Iuno, Venusq; tibi.*

De Majade.

*Pigna. Cum Sol accessit, si aufugit candida MAIS,
Deficiunt radij, luget & omnis ager.
Cum Sol aufugit, si accessit candida MERIS,
Deficiunt tenebrae, ridet & omnis ager.*

De Lycoride.

*Molfa. Alcide magni spolijs cum letus optimis
Substrata in molli pelle quiescit Amor.*

Languet

*Languenti Puero fessos sopor occupat artus,
 Et molles differt, aura benigna, comas.
 Quæ temerè invenit spolij dū forte LYCORIS
 Exiit, & rapta lampade culta nitet.
 Sæva dolos frustra indomito componis Amorè
 Dixit: & inspecta saxeus obrigit.*

De Blandina sua.

*Quod si à lumine fascijs remotis
 BLANDINAM aspiceret meum Cupido,
 Impotente furens amore, sævas
 In se verteret, & facies, & arcus.*

Posthicus

In Columnam.

*Iudicium Paridis rî sit Cybæraa, quod ipsa
 Nuda Deas forma vicerit una duas:
 Abs te nūc vinci dolet, alma COLUMNIA; tan-
 In te nobilitas, gratia, forma, decus. (ta est*

Lingam-
mincus.

In Elifam.

*Tempore quò primùm facies se lucida cæli
 Exerit, & vario prata colore nitent.
 Errabat mea VITA vagi propè Tybridis undâ,
 Qua circum viridi flore renidet humus.
 Hinc atq; hūc pictæ resonant pia turba volucres,
 Daulias*

Zanchus

Daulias & densis obstrepit arboribus.
Aligeri exultant Pauci plaudentibus alis,
Pro Venere hanc matrē iam sibi quisq; capit.
Hinc demum herbofo caput inclinata cubili,
Mollitè exertum pressit ELISA latus.
Mox surgit, strophioq; sinus, & lactea colla
Pingit, & ornatam ver sicolore comam.
Dumq; comam Zephyris circumspiratibus aureā
Sol videt, obducto palluit ore DEVS.
Hinc auro fulsere aura, fulsere repensē
Prataq; & aurato fulsit ab amne pater.
Celestes dumq; illa oculos circum omnia volvit,
Pro spinis violas terrā beata tulit.
Quid tunc optarim cāctius mihi, dicat Apollo:
Dicat qui nostro pectore regnat Amor.

De Amore, & Diana Arcosia.

Vidit Amor Phæben, visa cecidere sagitta:
Ipsa illas sumpsit pro pueroq; ferit.

De Hieronyma Columna.

Gyral-
dus.

Si quò fere gressū, quò oculos HIERONYMA ver-
Terra vixit, flores undiq; præa ferant: (sic
Vim ponit Boreas, ponit tumida æquora fluctus,
Es nebula fugiunt protinùs æria: (cent,
Frigida bruma fugit, volucres cætu athera mol-

In

*In Ver purpureum se horrida vertit hyems:
Et Sol auricomus solito magè fulget Olympo,
Cynthiaq; & radio lucidiore micat.
Quis non hanc cæli lapsam de vertice credat?
Quis vè ipsi sacrum Numen inesse neget?*

*

*

*

Vi caput auricomum nitidas attollis ad auras, GONZA.

*O non de Pario ducta COLUMNA iugo:
Dicuntur Superi totis arsisse medullis;
Blandus & irrepfit sancta per ossa calor.
Iuppiter incaluit: Veneris puer arsit, & aquè
Incubat iste genis, incubat ille sinu.*

*Oblitus Daphnem sequitur tua lumina Phæbus,
Et iuvat æthereas sepè iterare rices.*

*Cætera turba tibi dum casto arridet amore,
Atq; tuis pascit lumina luminibus:*

*O quoties vellet formosi & mania Olympi,
Et gravidum stellis desexuisse domum!*

*At Cytherea Venus, nostras iam cedimus aras,
Iure tibi, ô columen urbis, & orbis, ait.*

*Cedimus Aeneadum iam te, mea cura, propago,
Et Surrentina litoris ora vocet.*

*Et qua Sirenum generosa Neapolis audit
Vsq; sonos, laudes audiat usq; tuas.*

*Iam Cyprus æterno, iâ te Gnidus alta, Paphusq;
Inclita, odorati thuris odore colat.*

De Venere, & Diana Areosta.

Vidit ut alma Venus radiantem lumine PHOB. Giraldu

(BEN,

Cælestes

Cælestes cunctas exuperasse Deas:

*Non ego, vincar, ait: perfusa & nectaris imbre;
Divinum exeruit conspicienda iubar.*

Sed post quã exproppsit fulgētia lumina PHOB-

Cedo, inquit: Venerē nil iuvat esse Deā. (BE:

Hanc si vidisset Phryx olim in collibus Ida,

Tunc mihi, tunc poterat dicere, Cede Venus.

De Fastia, Amore, & Gratijs.

*Theseus Intrā si occulitur penetralia, FASTIA ticti,
Cacus Amor latitat; nec sua forma palam est.
At Charites latitant, & fluctibus edita falsis
Diva Erycina, omni numine pulchra magis.*

De Hieronyma Columna,

*Lucatellus. Viderat in somnis ima à tellure COLUMNAM
Surgere Pan, sensim mox tetigisse polum;
Imposita huic etiā cunctis ex urbibus una
Inslyta Parthenope, magnus & orbis erat.
Hanc servate Dei exitio ne fortē sub ivo
Tandem cum geminis orbibus illa cadat:
Nam quoq; Parthenope, tantum caput extulit:
Nomina cōveniant urbis, at orbis, ait. (ut nō*

*Sapē ferunt lunam nimio Eudimionis Amore,
Non tamēn hoc mirum est, de servasse polam.*

Hoc

*Hoc mirū, cūcta ad se si evocat astra COLVMNA,
E calog omnes allicis una Deos.*

FAVSTINÆ velut quoddam inesse
Amoris numen.

Per te, oculosq, tuos, nuper, mea Diva, sinè arcu, Bellaius.

Et vacua errabat cæcus Amor pharetra.

Hic iaculis armata Deos, hominesq, fera sq,

Cogebas sevi iura sub imperij.

Non sensibus gravitas morum, non profuit usus,

Nec iuvit tardo in corpore sanguis iners.

Non Sophiæ studiū Doctos, non purpura Patres,

Nec clypeus texit fortia corda Ducum.

Omnia cesserunt: cessit quoq, publica cura,

Et posuit virtus triste supercilium.

At nunc, proh Superi! captivo numine Amoris,

Nil nisi trux Mavors, & fera bella placet.

De Melisea.

Cæcus Amor verè est, oculos MELISÆA loquaces Forcaru-
Huic rapuit: cæco mox rapuit pharetram. lus.

2

Simili-

II.

SIMILITVDINES.

Ad Lycorim.

Hippo-
lytus
Capilu-
pus.

*Æthera Sol radijs percurrrens tempore eodem
Fert illi iubar, hunc, descrit in tenebris.
Tu quoq, nos oculis percurrrens tempore eodem
Lucem alijs affers, lucem alijs adimis.
Hinc se felicem dicit, quem lumine lustras,
Quem spolijs, miris se miserum esse modis.
Sol varios flores è pratis elicit, at tu
Divinos sensus elicis ex animis.
Inter sydereos unas Sol enitet ignes,
Inter virgineos tu quoq, sola choros.
Ergò tibi, & Soli si par permissa potestas,
Sol alter nobis, pulchra LYCORIS, eris.*

Ad Galateam.

*Nox erat, atq, inter fulgentia sydera cælo
Ducebat tacitos candida Luna choros.
Tuq, Padi in ripa pulchris comitata Puellis,
Saltabas*

Saltabas niveo iure superba pede.

Illa prius nunquam tam pulcro splenduit ore,

Nec tam formosis tu mihi visa genis.

Mîdubii est, propriumvè daret tibi Luna nito-

An potius Luna tu GALATEA dares. (rē,

Ad Lycum.

Cum formosa, LYCI, linquit GALATEA cubile,

Et venit in nostrum nocte favente sinum:

Sit quamvis crine inculto, tamen aurea fulget,

Et tenebras omnes fronte micante fugat.

Non aliter thalamo surgens Aurora mariti

Splendet, inornatis sit licet illa comis.

Summontius Amator ad Neæram.

Stillant de roseis tibi labellis

Hyblei simul, Atticiq, rores.

Spirant de roseis tibi papillis

Vnâ Caricij, Syriq, odores,

Vernos & Zephyros, recentem & auram

Afflas Ambrosio, NEÆRA, ab ore.

Tecum ergo Syriam NEÆRA, hymetumq,

Ac defers Zephyri recentis auram.

Quin ipsas Charites, NEÆRA, & ipsam

Dum rides, Veneris refers figuram.

Lij

De

Pōtanus.

De Stella.

Fundit at è cælo radios Latonia Phæbe,

Quis teneros fœtus floridâq; arva rigat.

Fudit at & radios Phæbus, quibus omnia lustrat,

Calfacit & flammis quâq; creata suis.

STELLA mihi Sol est, eadem mihi rosida Luna,

Hinc fovet & flammis, irrigat hinc & aquis.

STELLA eadem ferit ex oculis, oculisq; medetur,

Hæc mihi & hostis amor, hæc & amica Venus.

*

*

*

Qualis flaventes Zephyrus permulcet aristas,

Syrius ardenti dum coquit arva face:

Qualis languentes liquidus ros excitat herbas,

Dum fremit horrenti fervidus ore Leo;

Talis & ærumnas risu fugat, & levat æstus

STELLA meos, risu STELLA iocosa suo.

Huius enim risus mihi ros est, huius ab ore

Aura venit, Zephyris lenior ipsa suis.

Aura fave, foveasq; senem: Zephyriq; favete,

Et foveant risus, STELLA benigna, sui.

Cœlo comparat Amicam.

Angeri-
anus.

Septem errant ignes per cæli mobilis axes,

Septem etiam illa suo in corpore signa tenet.

Ostendit gelidos vultus argentea Phæbe;

Illam suum intextum de nive pectus habet.

Mercu-

*Mercurius lingua decoratur dotibus; illa
 Eloquio dulci fixa, fretumq; domat.
 A liquidis veniens Sol praeclarissimus undis
 Enitet; illa suo quum venit ore nitet.
 Fortior armato Mars milite surgit; & illa
 Fortior armato milite surgit atrox.
 Apparet cum manè Venus, cum vespere; & illi
 Vtroq; apparet tempore clara magis.
 Iuppiter aspiciens, cum terra, pacat Olympum;
 Dum caelo, aspiciens, illa serenat humum.
 Curvatur senio tristis Saturnus; & illa
 Pulchra sitis, tantum moribus extat anus.
 Quicumq; ergò meū non unquam vidit amorē,
 In caelum attollat lumina, doctus erit.*

De Calia.

*Fulgida quum legeret Cumano in littore conchas
 CÆLIA; fallor, an hæc Cypria? dixit Amor.
 Non fallor. sic pulchra nitet mea mater, & alba
 Sic fluxas ornat spuma, politq; comas.
 Sic ridet, quaritq; iocos, sic piæctus eburno
 Cestus adest collo, sic movet arte manus.
 Fallor iners: hæc pulchra magis. non fallor, eūtes
 Tres video ancillas; autumo sunt Charites.
 Assistit scopulis, & pato lumine, pato
 Lumine commotas en maris aquat aquas.
 Hec fallor! non illa cremat sic ore, rigentes*

*Divā sed hac cautes, & cremat ore fretum.
Nè peream, avertis tua lumina; falleris, illis
Vivo magis perimunt lumina? sic peream.*

De Venere & Cupidine.

*In fulva dum pulchra Venus spaciatur arena,
Et pelagi spectat maxima regna sui.
Venit. Amor, sumpsitq; facē; fax missa per auras
Vsit Acidalia mollia corda Dea.
Novit ut illa sui rutilantia spicula Nati,
Vociferat, quid me; Nate superbe, cremas?
Palluit audito matris clamore Cupido,
Palluit, utq; silax obriguere comæ.
Flens tandem, dixit, non est tibi CÆLIA dispar;
Hanc volui, non te, (parce) ferire Deam.*

De Cælia.

*Nūc ubi Praxiteles? ubi Scopas? priscaq; virtus
Illorum artificum? cuncta sepulta iacent.
Heu doleo! nostra quis marmore scalpet in albo
Pectora? quis fulgens lumen, & ora Dea.
Erigere huic statuam, & templum edificare de-
Oblatas caperet pro Iove ut una preces. (cebat:*

De Cælia venante.

*Dum vaga venatur per nostros CÆLIA saltus,
Hanc*

*Hanc cernens, subito Delius obſiſcipuit.
 Cur hic errat, aiſ, campis germana remotis?
 Et iuga Parthenij linquit amena ſoli?
 Dum ſic miratur, vergit ſua lumina; Cynthum
 Luſtrat, & hic vero eſt lumine viſa ſoror:
 Annè duas, inquit, peperit Latona Dianæ?
 Quæ conſanguinea eſt, iſta, vel illa mihi?
 Hac vadit paſſis, & paſſis illa capillis,
 Hac placet in ſigni pectore, & illa placet.
 Nuſquam tam ſimiles toto ſunt orbe Diana:
 Vna ſtat effigies, unus utriq; decor:
 Venantes amba, verum ſed diſpare præda,
 Iuno ait; hæc homines conſicit, illa feras.*

De Cælia, & Cupidine.

*Flebat amor, Matremq; ſuam querebat: at ipſa
 Vt viſa eſt vultu CÆLIA pulchra ſuo:
 Ipſam appellat Amor Matrè: ſed CÆLIA torvo
 Lumine, ait; non ſum Mater. Amor rubuit.*

Ad Cæliam.

*Qui ſpuma exortâ Cyprin, qui Cypride Amorẽ
 Dixit, non vidit quam tuq; forma nitet.
 Obvia tu quoties ſis nobis, una nitenti
 Aſpectu exoritur Cypris, & anus Amor.*

Q. iiij

De

De Suriana.

Campanus.

*Qualis ab aurora surgens crinitus Apollo
 Purpureis orbem lastrat & ambit equis.
 Talis in adventu nostras SVRIANA penates
 Syderco complet lumine, fertq; diem.
 Illa potest vultu rigidos placare leones,
 Tigridas aspectu, flectere voce Deas.
 Nec cecinit melius, quem curvus in equore Del-
 Non formidatis per mare vexit aquis. (phin*

Ad Vindiam.

Forcatulus.

*Absit ut aspiciam te, VINDIA: lex vetat ipsis
 Saturni in sabulis prisca, videre Deam.*

Ac Hictonimam Columnam.

Parthenius.

*Qualis cum puro fulget vaga Cynthia cornu
 Desuper & biuugis vecta remidet equis,
 Cæruleus nullis densatur nubibus ær,
 Rosida nox cacas Orco operit tenebras.
 Mille acies stellarum ardentes crinibus aureis
 Percurrunt rapidum nocte silen: e polum.
 Ipse pater stellarum opifex è vertice Olympi
 Nocturnas gaudet sydera obire vices.
 Miratur vario distinctum lumine cælum,
 Noctivagosq; ignes currere noctis iter:*

Hinc

Hinc gelidum spectat ducentem plaustra Bootem,
 Quæq; nitet celsæ Menalis ursa Polo;
 Andromedâ scopulo harenâ, in diversa reuinctâ
 Brachia, videnti lumine Caspiæ per.
 Inde Lyram se tollentem Agoceronis ab ortu,
 Et toruum auratis cornibus Eridanum.
 Hydramq; Hadorûq; astrum, Oleniamq; capellâ,
 Quæq; ratis fulvæ vellera vexit ovis.
 Pleiadasq; Hyadasq;, & amantem flumina Cygni:
 Quem narrant plumis occuluisse Iovem.
 Namq; ferunt Leda dū argentea mēbra per aëstū
 Permulcet lymphæ profluentis aquæ,
 Et teretes suras & mollia colla, lacertosq;
 Et magis Schytoria pectora cana nive
 Irrigat, & gaudet circum colludere lymphas,
 Spectantem cælo diripuisse Deum:
 Tunc niveas pennis cygni arripuisse Tonantem
 Hâsisse & teneræ virginis in gremio.
 Inde aliâ, atq; aliâ inspectat radiantia latè
 Lumina, quæ Eoo, quæ Hesperio orbe nitent.
 Non tot alit tumidū Neptunia mōstra profundū,
 Tot folia Autumni sydere lapsa cadunt:
 Nec tot ad Ionij traduntur littora fluctus,
 Aurea quot fulgens sustinet astra polus.
 His alios si quis incendere quarit et ignes,
 Non animo captum hunc desipuisse putes?
 Quæ manus his, doctus vel quis decus addat A-
 Tâ pulchrū ullius indiget artis opus? (pelles?
 Talem

Talem te virgo memorat pulcherrima, nullo ut
 Carmine te merito tollere Musa queat.
 Per similis cælo, atq; astris fulgentibus, una es,
 Qua (mirum) nulla crescere laude potes.
 Sic, neq; cum pronas profundis Aquarias urnas,
 Augetur tumidis amnibus Oceanus.
 Non illum effusus septeno flumine Ganges,
 Non tot collectis turbidus Indus aquis,
 Euphrate suæ auget stagnati aut gurgite Nilus,
 Aut quotquot circum littora curva fremunt.
 Quis forma decus, aut geminos, duo sidera, ocel-
 E quibus oculis spicula torquet Amor; (los
 Sydere a vel quis divinum frontis honorem,
 Cui invideant Charites, invidet ipsa Venus;
 Quis mentē, atq; altas iuvenili in pectore curas,
 Excultum aut claris artibus ingenium
 Diceret? aut posset numeris ornare canendo
 Tam felix quisquam munere Pegasidum?
 Non ut librato diducens stamina fuso
 Pendula femineo pollice ver set opus:
 Verum ut inauratam percurrat pectine eburnæ
 Barbiton, aut curva dulcia fila lyra.
 Egregium seclī, & summum decus Heroïnon
 Te gelidæ valles, te cava saxa sonant.
 Te pleni celebrant Musarum numine vates,
 Et sacra certatim pleetra, lyræq; dicant.
 Et late dicent terra, & te carula Pontus;
 Ibis ad extremos ales Hyperboreos.

*Et paribus cum Matre ferere per aethera pennis,
Qua cadit, & qua Sol profilit aquoribus.
Dumq; secans nubes, caelo & loca dissit a nostro
Tollere ad monstri terga Lycaonij;
Sivè axem Oceano quarens delapsa latentem,
Te, licet obscuro carmine, DIVA sequar.*

* * *

*Qualem purpureo diffundit flore colorem
Qua matutino se rosa rore fovet:
Qualis pulchra rubet croceis Aurora quadrigis
Cum nitidum rosea promit ab axe diem:
Tale iubar terras splendore insignit, & astra
Ambrosiam quoties exeris ipsa comam.
Sol si deficiat magno quo nititur orbe;
Tu magno lucem Solis in orbe feres.*

* * *

*Lucidus ut magno, splendenti & corpore Titan
Illustrare polos, atq; elementa solet:
Vt calor ingreditur radijsq; animantia rectis;
Et iurget pragnans germine saepe solum.
Sic tua iam tota facies splendet in orbe,
Eximium & cunctis est tua forma decus.
Divinisq; actus similes, divinaq; verba
Virtute accendunt cuncta hominum genera.
Sed tu cum radijs fulgentia lumina Phæbi
Iam dudum exuperas, lumine utroq; micans.
Natura illa etenim virtute operantur ubiq;
Natura hac eadem sunt ruitura semel:*

At

*At tu qua mēte egregia, qua & corpore pulchro,
Hac agis, ijs tandem tota perennis eris.*

*

*

*

Quæ-
sus.

*Qualis Eo properans ab Indo
Cum diem pulsis reserat tenebris
Aureum, terra & radiante vultu*

Discutit umbras:

*Solis ardentes imitata flammæ,
Candida aurato micat ore Mater
Memnonis, toto fugat & repenit*

Nubila cælo.

*Ilicet nigrum Phlegethonta, & Orcum
Manium vultus repetunt, soporq;
Occidit: blandus sopor & tremenda*

Mortis imago.

*Occupat fulgens in bar astra: cedunt
Quo viam flectit Dea cunq; cedit
Ipsa Thymbræi soror, & Tonantis*

Cynthia proles.

*Illa sublimi super alta curru
Fertur, & Divum comitante plausu,
Transvolat pernix rutilum citatis*

Æthera pennis.

*Talis, aut longè exuperans nitentem
Illius sacri decore oris, ortum;
Emicat terris Superum propago,*

Dia COLUMNA.

Fama

Fama dea vana est, tulerit quod tempora prisca; Gyraldus.
Sit ni si nunc etiam casta COLUMNA Dea:
Feminei namq; est una hac lux maxima cætus,
Et secum magni numinis instar habet:
Quin illis hac est nunc prapponenda Deabus,
Et superant priscam sacula nostra fidem.
Dives opum est, regniq; potens saturnia Iuno,
Con silio Pallas, clara decore Venus:
His tribus excellit raris HYERONIMA donis,
In sola hac una numina terna vigent.
Hinc ipsam sacro donarunt nomine Divi;
Vt superum hinc pateas fata dedisse decus.

De Euliala.

Admirata comas auro rutilante fluentes Crotus.
EVLIALÆ, & frontem, ac lumina Pasiphile:
Pace tua liceat fari Latonia, dixit:
Aptior hac terris, hac magis apta polo est.

In Deliam.

DELIA, ab occasu, Phæbus surgebat ab ortu, Antonius Tebaldus.
Hesperio nasci rebar ab orbe diem.
Fulgentes ambo, sed DELIA clarior, ex quò
Celavit victi numinis ora pudor.
Ille oriens radijs nubes, & luce tenebras

Pellis

*Pellit, & hac pellit nubila cum tenebris.
 Ast ubi subiectas sese ille immer sit in undas,
 Lux abit, & redeunt nubila cum tenebris.
 Ah! quam rara dies oritur mihi: nocte ego cæca
 Involvor, vultus celat ubi illa suos.
 Nec tamen in video, suus orbi ut Sol oriat,ur,
 Dum mea LVX claros det mihi sæpe dies.*

Allegoria.

Tosca-
nus.

*Qualis flos viola, seu purpurei hyacinthi
 Demittit pressas rore vel imbre comas:
 Mox q̃ idem radijs Solis tepefactus amici
 Attollit multo latius honore caput.
 Talis cum nimia pluvia perflusa iaceret
 Quæ viret in prætis menta pusilla meis,
 Protinus ut Domina est dextra tepefacta calenti
 Sustulit è niveo caudice lata caput,
 Et quanta est sese erexit, solita s̃q̃ resumpsit
 Vires, delicias explicuit q̃ suas.
 Sensit: & heus (inquit, ridēs Domina) haud mihi
 posthac
 Languida, cum tātum hac dextera possit, eris.*

De Philara.

Vallam-
bettus.

*Ora videt quisquis PHILARES, videt ora Dia-
 Vtramvis nōris, nōris utrāq̃ simul. (na,
 In*

In laudem Margaritæ Austriæ.

*Phœbus ut e caelo conspexit Casare natam
Currentem, cursum sustinet ille suum:
Et miratus equos, & equum spumantia frena,
Loraq; præcipites & levitate rotas:
Permutemus, ait: nostros, precor, accipe currus,
Accipe, tuq; mihi da Dea magna, tuos.*

Franchi-
nus.

* * *

*AVSTRIA habet Veneris formã, mentẽq; Miner-
Non habet hæc Iuno regna minora tuis: (va,
Cede igitur, cedat Venus, & tu cede Minerva,
AVSTRIA sola, tribus quæ tria dantur, habet.*

Ad Liviam Columnam.

*Spina tuam fuso violarat sanguine dextram
LIVIA: cum Matrem te ratus, inquit, Amor.
Quæ cunctorum agitas spinosis pectora curis,
Læsit spina pedes, & tibi lure manus.*

Ad Cassandram.

*Quarta Charis, decima es mihi Pieris, altera Cy- (pris,
CASSANDRA una choris addita Diva tribus. Sanna-
zarius.*

Ad Cynamam.

*Jupiter Europam nivei sub imagine Tauri,
Dilectum*

Vrsinus.

*Dilectum Cretes per mare vexit onas.
 Duxit olorinas candenti corpore plumas,
 Cum Deus ad Leda recta volaret amans.
 Et clausam pluvio Danaën delusit in auro:
 Semihominis Satyri cornibus Antiopen.
 Amphitriona fuit Regem mentitus, in unam
 Mirifice noctes cum coiere duæ:
 Et si te videat, sed ne te viderit oro,
 CYNNA, in amplexus & volet ire tuos.
 Non aurum non Taurus, olori è aut quidlibet ho-
 Verum se maior si queat esse velit. (rum*

III.

LAVDES.

De Evliala.

Crotus. Ore charis, Cypris gemmantibus hæsit ocellis
 EVLIALÆ, atq; omnes delicia Veneris.
 Hac forma, hac nitôr, hac sermo dulcissimus, hac
 Spectatur, fulget, defluit, obloquitur. (vox,
 Cui charites, cui & Paphia famulantur & hæret:
 EVLIALA hac Cynthi creditur esse? Dea est.
 Ad Ga-

Ad Galatcam.

Post reditum GALATEA tuam sunt omnia tuta,
 Et besstraso novo numine villa micat. Capil-
pus.
 Non ovibus lupus in sidias struit amplius ulla
 Dum procul à stabulis flumina nota petunt.
 Non apibus stragem immitis molitur hirundo,
 Crura replent tenero dum sibi & ora thymo.
 Nec flores velut ante negat talissima tellus,
 Serta suis manibus dum tibi necit Amor.
 Quæ tibi feræ in verris ausit conferre puella?
 Si fera, si volucris, si tibi paret hamus?

* * *

Cum rides, mea vita, nident cœn sydera, otelli,
 Tinctaq; purpureo labra colore micant.
 Cum mœsta illachrymas, lachrymis rosea ora re-
 Rore velat sparsa Sole oriente rosa. (nident,
 Labentescq; genis guttas Amor improbus haurit,
 Vt rorem è cœlo, qui cadit haurit Apis.
 Hac Paris observans, Iudex me incertior esset,
 Tunè fores risu pulchrior, an lachrymis.

Nimio LAMPTEROS fulgore
 tenebras.

Serica dum circum tua lactea colla superbit:
 Et stupet affrictis arsq; decorq; comis:
 Liquitur incerta trepidus formidine sanguis:

Scaliger
 Pater.

R Sedibus

Sedibus atq; abeunt mensq; animusq; suis.
 Hiccinè qui puris surgit mihi Lucifer undis,
 Et trahit innumeros in sua regna Deos?
 An roseis Aurora nitens in pira quadrigis
 Dispulit in vecto pallida castra die?
 O durum exitium! tanta sub Luce tenebris
 Solus agor, solum lumina nocte premunt.

Hyeronimæ Columnæ.

Io: Ant.
 Tayge-
 rus.

Pectora cū miror, latamq; HYERONIMÆ frōtē,
 Et quod ebur rosea candet in ore tibi:
 Adde his purpureasq; genas, flavosq; capillos,
 Collaq; Rhiphaa non minus alba nive,
 Et cum sydereis multos transfigis ocellis,
 Hosq; eadem castis moribus exornas;
 Cumq; per immensi spatiiis sydera Cæli,
 Quidq; ferant, fati prospicis ante diem.
 Te nunc Vranien, te nunc ego dicere Phæben
 Cogor, & Idaliam te reor esse Deam.

Termin-
 ius.

Nympharū Italidum decus hac est; cedite Nym-
 Cedite, sola inter connumexanda Deas. (phæ,
 Tres inter Divas si quarta COLUMNA fuisset,
 Iudicio Paridis tum Venus esset iners:
 Sol lateat, totam circudent nubila terram,
 Nec magè fraterno Luna nitore mixet,
 Proferat illustrem, intilapni pectore, frontem,
 Propulsis

Propulsis tenebris, Lux erit illa satis.

* * *

Antique valeam, quarum vaga fama per orbē
Pervolitans nomen tollit ad aëtra, nurus.

Io: Bapt:
Ferrari:
us.

Namq; harum superat claros HYBRONIMA bo-

Gni peperere olim secula multa parem. (nores,
Divitissq; potens, & auro sanguine clara est,

Nec minus illustris nobilitate animi.

Namq; ipsa ingenuis tractas felicior artes,

Decedant omnes ut tibi, DIVA, vires.

Non situs informis premet hanc, non longa vie.

Annorum spatios obruet innumeris. (ustias

Sed donec clara lucebit lampade Titan,

Lunaq; nocturnis clara uehetur equis,

Vrvet; & aeternum extendet per secula nomen,

Lethæas fugiens, vivida semper, aquas.

De Stella.

STELLA mihi in tenebris fax est, ad gaudia noc-
Hæc sequor, hæc dux est, hæc mihi certa via.

STELLA die in medio nox est, ad gaudia lucis,

Gaudia STELLA die, gaudia noctis ea est.

Ad Surianam.

Ecquis erit, SVRIANA, modus, finisq; canendi?
Si pulchra ad laudes efficiare meus.

Campa:
nus.

R y

Quoq;

Quoq; magis canimus, magis hoc videâre cæmen-
Perpetuum nobis exorietur opus. (da,

Parce tuos nivea dissolvere fronte capillos,

Sat mihi compositas est tecinisse comas.

Parce & inaurato crinem succogere nodo,

Hei mihi! quam multis hac quoq; parte places.

Cur niveo pendent pretiosa monilia collo?

Et varia toties compositum arte caput?

Candida per medios humeros, mediosq; lacertos

Fascia quàm tractu conveniente cadit?

Seu sis in tunica, tunica formosa videris,

Pallia seu sumas, pallia sumpta placent.

Parpurea formosa toga, formosaq; in auro:

Te nigra, te flavo murice tincta decent.

Aurea, Titboni coniunx: argentea, Phæbi:

Alba, soror magni facta videre Iovis.

Deposita quoties intras Floralia veste,

Accipere Ideo Iudice pota potes.

Ergò siste novi speciem variare decoris,

Et forma dotes intumulare tue: PART 2

Sivè placent nigra, tincto seu murice vestes,

Seu nodo, aut fusi te invas ire coma.

Elige qua possis oculos retinere magistros,

Sitq; tibi satis hoc compositam esse semel.

Obruimur: nostros vincunt praconia versus,

Vna satis facie qualibet esse potes.

Adde etiam innumeras, artesq; dotesq; canēdas;

In tantis minimi est forma putanda bonis.

Non

Non cecinit melius nigri qui pectora Ditis
 Flexit Appollinea clarus in arte lyra.
 Nec quem suppositus spatiosa per aquora piscis
 In patrium vexit, deposuitq; solum.
 Mænia pugnacis mirari de sine Troia,
 Mænia Phœbea structa canora lyra:
 Et quæ creverunt directis condita saxis,
 Hac quoq; non hominum mænia facta manu.
 Scilicet hæc poterit Marpesia saxa movere,
 Atq; Adamantæam flectere duritiem.

De Amica sua.

Hanc faciem, & nivea tam rarū frontis honorē, Altitius,
 Hiscè rasis, hæc quæ illic miscet? Amor.
 Quis gemina aut illic succendit sydera? quis vò
 Arcum illic, illic spicula condit? Amor.
 Rubra quis in tenebris polit hæc corallia labris?
 Aut hoc intus ebur finxit ab arte? Venus.
 Quis decus effingit morum? quis verba loquētis?
 Clamq; decor qui te subsequitur? Charites.
 Quis formam sinè labe dedit? digitosq; manusq;
 Quis format nullo crimine membra? Venus.
 Quis mihi perpetuos hos nutrit in ossibus ignes?
 Frons, oculi, facies, verba, labella, decor.

Ad Cæliam.

Quæ sumis citarā, & diffundis in æra cātum,
 R ij Saxa

*Saxa nitida pendens auribus, aura silet.
 Quam solvis crines vento, Dictymna videris,
 In sylvis quando cade cruentat apros.
 Quum rides, lati discerpunt nubila venti:
 Quum loqueris fulget sidera, vernat humilis.
 Quum motas oculos, quid non Amor impius audet?
 Audet, & irato præripit arma Iovi.
 Quum graderis, te tota cohors miratur euntem,
 Tota cohors passus laudat, amatq; tuos.
 Sed quia matura non carpis dona Iuventa,
 Hæc in tam pulchro corpore sunt lachrymæ.*

* * *

*Sunt gemina Veneres, Musa bis quinq;, Diana
 Et gemina, pulchra quattuorq; Charites.
 Omnibus in rebus Venus est mea CÆLIA: Musa
 Docta, Diana nitens, & sine labe Charis.*

* * *

*Tres quondam nudas vidit Priameius heros
 Luce Deas: video tres quoq; luce Deas.
 Hoc maius, tres uno in corpore: CÆLIA ridens,
 Est Venus, incedens Iuno, Minerva loquens.*

* * *

*Fulgida sat Luna lampas, sat fulgida lampas
 Stellarum, & lampas fulgida, Phœbe, tua.
 Fulgidior certè mea CÆLIA, lampade Lune,
 Lampade stellarum, & lampade, Phœbe tua.
 De Cælia convalescente.*

*Quum mea ferventi langueret febre Puella,
 Purpureo*

Purpureo & starent candida membraturo.
 Induit invisum Mors livida protinus ensen,
 Et petit infestis aurea secta rogis.
 Irruit: at postquam vidit sinè labe papillas,
 Et quales profert flava Minerva oculos.
 Obrigit, retròq; dedit vestigia, & inquit,
 Non hac lethæam digna subire ratem.
 Sic fata; infernas pudibunda recessit ad umbras,
 Ausq; sic nigro verba tonare Iovi:
 Quacunq; atherco sub regno regna morantur,
 Sunt nostra, una precor CELIA morte vacet.
 Annuit hoc Pluto; facta est Dea; & illicò cedunt
 Nubila, & intonsus dat quoq; Phæbus opẽ.
 Speradũ est, postquam mors importuna pepercit,
 Facta Dea, ut nostras audiat illa preces.

De Angeli Puella.

Puella delicatior,
 Lepusculo, & cuniculo,
 Cæq; tela mollior
 Anserculiq; plumula.
 Puella qua lascivior
 Nec vernus est passerculus:
 Nec virginis blandè sinu
 Sciurus usq; lufitans.
 Puella longè dulcior,
 Quàm mel sit Hybla aut saccarum,

Poëti-
aus.

R iiij

Ceù

*Cum lac coactum candida,
Vel lilium, vel prima nix.*

*Puella, cuius non comas
Lycus aquaret Puer,
Non pastor ille Aphrysius
Amore mercenarius,
Comas decenter pendulas,
Utroq; frontis margine,
Notis decenter aureis.*

*Nexas, decenter pinnulis
Ludentium Cupidinum
Subventilantibus vagas,
Quas mille crispant anuli
Quas Ros, odorq; myrheus
Commendat atq; recreat.*

*Puella, cuius duplices
Sub fronte amica fulgurant
Amoris arcani faces,
Quas tueri non queo,
Nec stare contra, vel procul,
Quin occuper flamma grav
Miser, miser! qua mollibus
Furtim medullis adsilit.*

*Non, non ocellus hospites
Ille est, & ille, sed faces,
Faces amoris ignea:*

*Quas lata suscitatur Venus:
Quas blanda pascit Gratia.*

Quid

Quid narium dulcem modum,
 Vel quid genarum leuius
 Dicam rosam cum lilio?
 Labella quid corallijs
 Rubore praeientia,
 Tam saepe, tam longum mihi
 Mordente pressa basio?
 Quid margaritas dentium
 Praecandidorum proloquar?
 Linguamq; perplexabilem,
 Vicinamq; iuncto anhelitu,
 Amanti amantem copulans
 Festinat ad calcem Venus,
 Cum suaveolentem spiritum
 Semihula sugunt oscula,
 Lepocinante gaudio
 Subinde murmurantia,
 Mentumvè quid tornatile?
 Gulamq; teretrem, & lacteam
 Et qua lacertis millies,
 Vt arbor hedera incingitur,
 Incincta cervix est meis,
 Nam quae tibi mamillula
 Stant florida, & protuberant
 Sororiantes primulum,
 Ceu mala punica ardua
 Quas ore toto presseram,
 Manuq; contractaveram,

Quem

Quem non amore attexerint?

Cui non asylum immiserint?

Quem non furore incenderint?

O qui lacerti? qua manus?

Quas Inno, quas Aurora habet.

O quale pectus, & latius?

O qui Thetide decent pedes?

Pedes choreis nobiles,

Saltatibus mirabiles,

Statu, gradu spectabiles.

O verba iucundissima,

Tam nequiter ludemia,

Arguta, plena aculeis,

Decore, suavitudine,

Dicacitate, gratia.

O Carminum dulces notæ,

Quas ore pulchra melleo

Fundis, lyræq; succinis:

Vt non Thalia blandius.

Non ipse Apollo doctius

Feras canendo mulceant.

Fluenta vertant in caput,

Et saxa cum sylvis trahant:

O cuncta salsa, & dulcia,

Festiva, lata, & mollia,

Referta amœnitatibus,

Amoribus, lubentia,

Proteruitate, lusus,

Risu

*Risu, ioco, leporibus.
O quicquid est pulchrum, & decet
Puella sola continens.*

*O! prapotens cultu nimis
Nimisq; non cultu placens,
Quis te Deus mihi invidet?*

*Quae te mihi sors eripuit?
Quò te repente proripis?
Quò quò fugis bellissima,
Risu serenans athera;*

*Heu mea voluptas, mel meum,
Meum Puella corculum,*

Mihiq; longè charior,

Auro, lapillis purpura,

Ac nec lapillis carior,

Auroq; solum & purpura,

Sed spirita mi carior,

Sed carior mi sanguine.

Memento tu tamen, precor,

Memento formosissima

Amoris, atq; compellum,

Quas à tenellis unguibus

Mecum tibi circandedit,

Heu lacrymis amantium! heu

Suspirijs ridens Venus!

De Neera.

Tota escandida, tota munda, tota

Succi

Succiplenula, tota mollicella,

Tota nequitiaq̃, Amorq̃, tota

Elegantula, tota delicata:

Tota mel, mea VITA, saccharumq̃,

Et tota Assirij, Indiciq̃ odores.

At sunt qui tamen hanc negent amandam

Martellusq̃ mens, Resorbulusq̃.

Quid si ydem aut oculos negent amandos?

Aut si quid magis est amandum ocellis?

O viros lepidos parum, ac molestos.

Ad Hyeronimam Columnam.

Burchi-
us.

Tres donis certasse Deas, HYERONIMA, teq̃.

Omniibus unam omnes accumulasse bonis

Fama volat, tota q̃ tuis circumsonat orbis

Laudibus, & magni Numinis instar habet.

Nam donavit opes Iuno, concessit honores,

Stemmataq̃ à magnis Regibus aucta dedit;

Ingenium Pallas tam dextre instruxit, ut arte

Sit quavis similis femina nulla tibi.

Vi q̃ animus pulchro tegeretur corpore, fecit

Participem forma te Venus ipsa sua.

Præterea innumeris quàm sis diuissima donis

Summa fides, probitas, religioq̃ docent.

Nempè suas dotes ista fundare COLUMNA

Tres simul unanimes constituere Dea.

*

*

*

Oris honore Venus, thalamis, & stemmate Iuno,

Arte

*Arte præsit reliquas Docta Minerva Deas:
Sed tu magna Deum Divina COLUMNIA proles
Singula sunt illis cum data, cuncta tibi::
Cur non una trinum titulo sic clara Dearum
Stirpe, animo, facie, Luno, Minerva, Venus.*

*Dum spatium fulgens pertuistrat candida cæli
Hinc HYERONIMA; sic sydera triste dolent:
Quid soror in terris Cæli decus usq; moraris
Et reseras nostras lærga; potensq; fores?
Non satis est lumen minus hic si splendet Olympi
Te sine; cur virtus magna COLUMNA cadit?*

Bonanus.

De Athica sua.

*Aspice candidulos humeros & eburnea colla,
Aspice purpureos certantes Sole capillos,
Aspice candidulis certantia lumina stellis,
Aspice punicea tinctas aspergine malas,
Aspice sydereæ fastigia splendida frontis,
Invenies similem vix huic è millibus unam.*

VVeidlingus.

De Hyella.

*Qualis Dardania quondam Cytherea sub Ida
Pastoris Phrygi venit in arbitrium;
Cum nuptam, natasq; Iovis Dea livida formam
Perpulsi humano subdere iudicio.*

Lernæus.

Talis

*Talis & arcano egreditur, mea VITA, cubili,
 Nativum nullis artibus aucta decus.
 Cernis ut explicito niteat frons aquore? cernis
 Acer ut ex oculis spicula stringat amor?
 His Deus ille, polo, terraq, Amas tu sive missis,
 Ut proprijs gaudens ludit in hospitij.
 Quàm bene casaries vernas sua tempora obūbrat!
 Emicat è roseis gratia quanta genis?
 Flammea puniceo non cedunt labra corallo,
 Et primis certat narium ebur nivibus.
 Quàm teretes digiti? quàm levia colla? venustū
 Quàm latus? artificij que data forma pedi est?
 Ut non mortalem se prodit? ut omnia chara
 Omnia vel magni sunt thalamo opta Iovis?
 Dum licet admissos Tishonia flecte Iugales;
 Teq, iterum Eois abde sub æquoribus,
 Aut ferruginea vultum tege nube refulget
 Clarior è terris lux modo lace tua.
 Nô facis; egressam temere pudor obruet aureus;
 Victa meæ postquàm videris os Domine.*

Mariæ Garloniæ Grappinæ.

Santazza Propago formosa arboris
 Formosa virgo, quæ vagos
 Inter orta Cupidines,
 Veris lilia vincis,
 Rosasq, molles, & croci

Pulchrè

Pulchrè rubentis igneum
 Florem, & aridulas comas
 Halantis Hyacinthi:

Redisti avitos ad Lares,
 Felicem ocellulis tuas
 Redditura Neapolim,
 Charo admixta marito:

Redisti ad optatos choros
 Aequalium, & prohos sinus
 Matris, ac benè cognitum
 Fratris dulcis amorem.

Quis, ô, quis hunc alio mihi
 Signet diem lapillulo?
 Quis Sphaera salentibus
 Addat munera flammis?

Vocanda Musarum cohors.
 Huc, huc, benigna, & abdita
 Barbison cape, myrtis
 Frontem vincula coronis

Thalia, quid dignum tuo
 Pretiis favore? quid bonæ
 Vocæ vel fidibus student
 Respondere Sorores?

Sed esse quid latum Deæ
 Hinc absq; amoribus potest?
 Non moxet Chione suis
 Non me Lyda papillis.
 Procùl faceffant hinc male,

Seclè

Seculi pudor, libidines.

Mi sat est, minuat graves

Si GALLONIA curas.

Inventa cur me tam citò

Ludendo inepta deseris?

Hac erat facies novis

Non fraudanda libellis.

In Elisam

Zanchi-
us.

Tempore quò primam facies se lucida cæli

Exerit, & vario prata colore nitent:

Errabat mea VITA vagi propè Tybridis undam,

Qua circum viridi flore renidet humus.

Hinc atq; hinc plecta resonant pia turba volucres

Daulias & densis obstrepat arboribus.

Aligeri exultant pueri, plaudentibus alis,

Pro Venere hanc matrè iam sibi quisq; cupit.

Hinc demùm herbofo caput inclinata cubili,

Molliter exertum preßit ELISA latus.

Mox surgit, strophioq; sinus, & lactea colla

Pingit, & ornatam versicolore comam.

Dumq; comam Zephyris circumspirantibus aurea

Sol videt, obducto palluis ore Deus.

Hinc auro fulsere aura, fulsere repente

Prataq; & aurato fulsit ab amne Pater.

Cælestes dumq; illa oculos circum omnia volvit,

Pro spinis violas terra beata tulit.

Quid

*Quid tunc optarim tacitus mihi, dicat Apollo:
Dicat: qui nostro pectore regnat Amor.*

In Rhodon.

*Ut primū dilecta RHODOS, pulcherrima Phæ
Carpasio fudit te Venus alma sinu, (bo,
Risit, & assiduus permulcens pectora palmis,
Et refovens blanda lactea colla manu:
Accipe ait, mea cura, mei iam pignus Amoris,
Hos crinesq; hac cingula picta Dea:
His homines, his, gratia Deo nova Cypria vices:
His Amor haud allo tempore inermis erit.*

Puellæ Laus.

*Candidum pectus, sinus, & papilla,
Pulcher & venter gracili tumore,
Crura procera, aurcoli q; pedes,
Omnia rara.*

Stopius.

Herminæ.

*Fortè vagans, nudis Amor ut te aspexit ocellis, Vallambertus.
Te falso matrem credidit esse suam.
Non mirū ō superis aquata HERMINA Deabus,
Alteram nam Venus es, vel Iove digna Dea.*

S

Ad

Ad Næviam.

Tosca-
nus.

Quale nitet sudus depulſis nubibus ær,
 Tale tibi nives, NÆVIA, fronte decus,
 Flammea Ledaos imitantur lumina fratres,
 Unde infeſta ferus ſpicula tendit Amor.
 Crinibus Idmonia ſuperantur ſila Puella
 Thaumantis quales vellet habere ſuos,
 Cinnama purpureis ſpirant Panchæa labellis,
 Quæis cedit Raphia tincta errore roſa,
 Forma papillarum eſt malis æquivaſa gemellis,
 Virginea fuerint quæ modo lecta manu.
 Nec poſſum teretes digitos tacuiſſe manuſq̃,
 Quas candore nives vincere poſſe puto.
 Non igitur miror, ſi ſunt mihi cauſa doloris
 Frons, oculi, crines, labra, papilla, manus.

De Fronte, Oculis, & Labris.
Cæcilie Medice.

Frons tua, non frons eſt, ſpeculū ſed, cuius Amā-
 Audaces oculos lumine cæcat Amor.
 Atq̃ oculi, non ſunt oculi, ſed ſydera quorum
 Pectora flammæ ignibus urit amor.
 Labraq̃, non labra, q̃ ſunt dulcia cinnama, ſuccis
 Quorum Nectareis baſia condit Amor. (tum
 Sic ſpeculū, aſtra, & cinnama, lumina, corda, pala-
 tiuſq̃ abſumunt radijs, igne, liquore ſuo.

De

De Lucretia.

*Quàm benè Romana veteris LVCRETIA nomē
Sortita est, quam sic dotibus una refert?
Hoc uno differt: illi post ultima fata
Venit serus honos, hanc sua vita probat.*

De Delia.

*Cum tenui florem pingit mea DELIA filo, Incertus.
Nativumq; rosa vendicat arte decus.
Idalijs illum formosæ Cypridos hortis
Purpureum iures exeruisse caput.
Tantus honos folijs, viridanti & gratia forma,
O opera insignis mirificæq; manus!
Quæ cum perpetuos veris servetis honores,
Tam mira aternas fingitis arte rosas.*

De Himera,

*Spektatum innumeri accurrūt decus oris HIME- Franchi-
Seu sacra tēpla subit, seu redit illa domū: (RÆ, nus.
Hæc ovat, & curru fertur laudata superbo,
Nec me, nec magnos æstimat esse Deos:
Hei mihi! me perdit Lomina concursus. HIME-
Vive domi, & tu gēs siste proterva pedē. (RA
In nævum Himeræ.
Non procūl à mēto niveū pulcherrima HIMERÆ,
S ij Nævum*

*Navi habet, & pulchro navus in ore decet.
 Nec macula est, picea insignis nigredine navus,
 Sed lumen, tanquam sydus in arce Iovis:
 Lucifer est igitur merito mihi navus HIMERÆ:
 Tuq; aurora mihi, tu mihi HIMERA Dea es.*

Ad Mariam Mendociam.

*Iure vites niveo MENDOCIA flore Iuventa;
 Perpetuoq; vires tempore, namq; Dea es.*

In laudem Margaretæ Austriæ.

*AVSTRIA, qui teneros depinxit pictor Amores,
 Et qui carpento florida ferta tuo:
 Stultus erat, nam tecum unâ vectantur Amores,
 Erumpunt q; rosa, qua Dea carpis iter.*

*

*

*

*Axem aquila moderantur, equi capita alta
 Temone currus AVSTRIA magna tui: (ferētes
 Ergo cum libeat latis decurrere campis,
 Cum libeat cursum tollere ad astra, tuum est.*

Ad Amicam.

*Daëius. Quam sibi fatidicus votis deponcat Apollo
 Candidior nivibus est tibi Casaries.*

Frons

*Frons nec lata nimis, nimirū nec longa, brevisq̃,
Grata colore suo est, grata supercalio.*

*Quos Venus, & volucer cupiat cū matre Cupido,
Syderibus similes fronte micant oculi.*

*Purpureus ridet nasus, frontemq̃, serenat,
Infelix quem non carperet invidia.*

*Quasq̃ Iuvēta genas, & quæ velit ora Venustas
Divorum cuius amula habet facies.*

*Omni perspicuo coniuncta est gratia mento,
Parvaq̃, de modico labra rubent minio.*

*Stant ebori similes tenui discrimine dentes,
Et micat è parvo plurimus ore nitor.*

*Dulcè percussio lingua modulante palato
Vox sonat, Hermæo dulcior eloquio.*

*Ipsa teres spatium sese gula porrigit æquo,
Quam sibi venatrix Delia percuperet.*

*Lati humeri, latum pectus, mollesq̃, lacerti,
Longa manus, teretes ungue bono digiti.*

*Exiguo mediamq̃ gyro sed baltheus ambit,
Ilia dum iusto lata tument spacio.*

*Mollia lascivo crura exultantia ductu
Divinum incessu nescio quid redolent.*

*Pes brevis, & quæ non sub veste latentia dicam,
Concedat Venus his, & Puer Idalius.*

*Omnibus his moveor, quis enī tam ferreus esset
Istorum vel quem singula non moveant?*

*Quæ tamen haud ulli te posse placere putares,
Hæc una, fateor, tu mihi parte places.*

S ij

Ad

Ad Isabellam.

Chryso-
stomus.

*Tres vidisse Deas fertur Priameius Heros:
 In te una video tres, ISABELLA, Deas.
 Iudice me, cedunt omnes tibi: cedit honore,
 Ingenio, forma, Iuno, Minerva, Venus.*

In obitum Maxillæ, quærimonia
Solis.Viceco-
mes.

*Solus mundi oculus, solaq; Lux eram
 Orbis publica, sed novus
 Sol, lucem, atq; faces nunc sibi vendicat.
 Si inter sidera ego mico,
 Inter virgineos enitet hic choros.
 Si obstantes nebulas ego
 Scindo, discutit hic nubila amantium.
 Si flores varios alo,
 Hic mulierum animos, nutrit, & educat.
 Si Horæ sunt comites mihi,
 Huic adstant Charites atq; Cupidines.
 Si fervent radijs meis
 Agri, huiusq; oculis corda hominũ calẽt.
 Demum quicquid ego paro,
 Et quicquid moveo, hic & parat & mo-
 vet.*

De Cæcilia medicæ.

Proscu-
sus.

*Sivè ego CÆCILIAE perlustro lumine crines,
 Impli-*

Implicitum nectunt aurea vincla animum.
Sivè genas pario fulgentes marmore, & ostro
Purius, accendit flammea vis animum.
Seu risu ventos, tempestate sç, serenat,
Dulcis alit miserum spes, refovetq, animum.
Seu caleste vagos radianes vibrat ocellos,
Mille modis fodiunt ignea tela animum.
Seu liquidas auras cantu demulcet, & aures,
Perfundit suavi Nectare vox animum.
Seu roseis citharam digitis pertentat eburnam,
Concentus captum ducit in astra animum.
Implicat, urit, alit, pungit, demulcet, inescat,
Crine, genis, risu, lumine, voce, manu.

Ad Margaritam Francicanam.

Dives margaridas licet India mittat & aurum, Vrenho-
 MARGARIS Eoas gēmea vincit opes. vius.
 MARGARIS una sui sacli decus, unio sexus
 Fameinei, Franci spes, columenq, soli.

* * *

Sit licet Eois dives Pactólus arenis, Bellaius.
Ostendetq, suas India Margaridas.

MARGARIS una tamē felix quàm Gallia iactat,
 MARGARIS una ævi lausq, decusq, sui.
Lucidior gemmis, fulvo pretiosior auro,
 MARGARIS Eoas Gallica vincit opes.

S iiij Aspice

Andre-
linus.

* * *

*Aspice sydereo radiantia lumina vultu,
 Labraq; purpureis invidiosa rosis.
 Aspice composito candentes ordine dentes,
 Cunctaq; vincentes Punica mala genas.
 Nonnè vides sparsos per eburnea colla capillos?
 Nonnè sonant ipsum verba relata Iovem?
 Quid referā Baccho dignas vel Apolline pat-
 Et quæ tã pulchro corpore mēbra nitent? (mas,
 Sola pharetrati si signa Cupidinis addas
 Hic erit ex omni parte sequendus Amor.*

Ad Rubellam Puellam.

Borbo-
nius.

*Laudarunt alij suas amicas,
 Cantaruntq; suos Pœta Amores.
 Tu per te satis es, RUBELLA, clara,
 Es, vel si mea Musa iam sileret.*

Ad Hyeronimam Columnam.

Pancia-
ticus

*Forma, genus, splendor, tituli, fortuna, triumpho,
 Sunt tibi cœ nullū, Diva COLUMNA, inbar:
 Nam maiora petis: scrutaris sydera, cælum,
 Vt possis Solem vincere luminibus.*

*

*

*

Manu-
tius

*Hesperus atherci longè pulcherrimus orbis
 Internitet stellas vagas:
 Et rosa fragrans flores tulit inter honorem*

Cruore

Cruore tincta Cypria:

At te faminea decus, ô HIERONYMA, gentis
Terris dedere Calites.

* * *

Nunc sume blandam, Melpomene, lyram:

Dicenda nobis est HYERONIMA

Columna vatuum firma, vestri

Firma chori, Ionides, columna.

Nam si decorum est nascier inclyta

De stirpe quenquam: vix queat altera

Terras per omnes inveniri

Progenie sata clariori.

Vt cui paternum sit genus à sacra

Columniorum gente, Aragonijs

Ab regibus materna origo,

Quis nihil extitit orbe maius.

Si quid venustas oris amabilis,

Ille & Iuventa purpureus nitor

Vera merentur laudis, una

Prænitet hac alijs puellis:

Qualis Diones filia, maximi

Iovis voluptas, & decus atheris

Perenne, Divas inter omnes

Alma Venus specie resulget.

Sunt ista certè maxima, quis neget?

At una virtus ex Acherontijs

Aufert tenebris, una summis

Nos similes facit esse Divis.

Arcuci-
us.

”

”

”

Virtucis

Virtutis olim munere Romulus

Cælum petivit: fortis & Hercules

Relatus est Divorum in album

Concilio Iovis approbante.

Ævoq; nostro gentibus omnibus

Quas ille rexit, collachrymantibus,

Hanc ipsam ob unam Cæli in arcem

Vidimus Austriadem receptum.

Praclara virtus, qua mihi ceteris

Præstat puellis, hæc HYERONIMAM

Vel sola quondam collocabit

Sedibus æthereis COLUMNAM.

* * *

Othelius *Et plectro, & cithara iuvat*

Cantare; ergò, age, quem virum,

Quem blandis fidibus Deum

Clio ritè canemus:

Ante, candide Cynthij

Collis & nemoris sacri

Cultor, ô Iovis, & Deum

PHOEBE, blanda voluptas?

Ante DELIA maximi

Castâ progenies Iovis,

Latonæq;, Erymanthij

Cultrix atq; recessus?

Ante Diva potens Cypri

Miscens tristia dulcibus,

Quàm circumvolat & iocus

Pulcher

Pulcher atq; Cupido?
 Sed quid nunc solitis prius
 Dicam laudibus? Inclutam
 COLUMNAM, undiq; nomina
 Cuius concinit Echo.
 Hanc, hanc dicite Virgines
 Casta, & vos pueri integri;
 Huius tollite laudibus
 Sancta numina Diva.
 Iam, iam linquite Cynthiam
 Puella, & pueri integri,
 Phæbumq; & Venerem parem
 Frustra huic se esse putantem.
 Namq; tempus adest, adest
 Tempus, nunc nimis aureum
 Quo dent cuncta locum Dea
 Isti numina Divum.
 Qua nil clarius ultimo
 Indo Sol veniens videt;
 Qua mores nitidi vigent,
 Et mens candida semper.
 Hac Phæbum numeris suis,
 Ac blandis fidibus lyra
 Doctum vincit, & artibus
 Ipsam sapè Minervam.
 Hac verbis placidis pretest
 Mentes frangere ferreas
 Nam dulci eloquio valet

Maia vincere natum.

Hac suo ingenio solet

Cuncta noscere sydera, &

Horum dicere plurimos

Effectus, varioſq̃.

Quis ergò hanc sileat Deam

Quis non laudibus efferat

Magni progeniem Aſcanij

Iohannaq̃, potentis.

Hanc Solem Italia canent

Puella Aonia, hanc canent

Romana decus optimum

Gentis, præſidiumq̃.

Vndè ſydere clarior

Vivet fama HYERONIMÆ,

Dum Titan radijs ſuis

Latum texerit orbem.

*

*

*

Gózağa.

Hæc fovet alma Venus, fovet hæc caſtiſſima Pal-

Caſta ſit ut dubites, ſit ſivè pulcra magis. (las,

*

*

*

Cernere nil oculi egregium, mens ardua nilq̃

Concipere egregium, conſpicuumvè poteſt:

Quod tua non ſuperet ſpecies, viruſq̃, genuſq̃,

Hac ſuperis faciunt te eſſe COLUMNA parem.

Quarè et ſi de te meditentur carmine vates

Maxima, tu illorum carmine maior eris:

Summa ſibi fingant omnes, & ſumma reſingant

De

De te, nullus mendax esse Poeta nequit.

*

✱

*

*Ut virgo in viridi Puella prato,
 Quod terra omnigeno colore florum
 Exornat redeunte vere, prorsus
 Nescit quem prius eligat, suisq;
 Excerpat manibus; videntur omnes
 Tam pulchri folijs, odore, visu:
 Sic dum ipse intueor stupore plenus
 Dotes multiplices, quibus refulges,
 Sen partem inspiciam secretiorem
 Qua cælo venit ac Deorum imago est;
 Vel qua lumine cernitur patenti;
 Aut qua sorte bona obtigere prorsus
 Ignoro, undè prius mihi capeßsam
 Vllum principium, vel undè sperem
 Eventum ex animo. Decus vetusti
 Num clarum generis parente utroq;
 Deductum celebre, ac domi forisq;
 Longa posteritate seculorum
 Insigne hic referam? omnibus propago hac
 Terris cognita, laudibusq; cunctis
 Iamdudum micat: an tui venustam
 Formam corporis oris, atq; vultus
 Narrem? Num eximias tibi paratas
 Arte, aut ingenitas, dataßq; cælo
 Virtutes recinam? id referre longum
 Et suprà ingenium est meum. ergò tantas*

Bizarus

Laudes

*Laudes præteriens, colam silenti
Te voce, atq; animis fanebo, donèc
In nobis anima ulla pars manebit.*

* * *

Turcus. *Fulgida nunc terris, & tam speciosa moratur
Quæ facies præstans syderibus nitidis?
Ipse proculdubio divino semine natam
Credam mortalis mos, neq; forma patet.
Corpore formoso incedit, vultuq; venusto,
Iunonis dici possit ut illa soror.
Quàm contemplatur cælos, causasq; latenteis;
Eius virtutes miror, & ingenium.
Amplius haud poteris primas Tritonia partes,
Iure sibi primum vindicat ista locum.*

* * *

Robor-
tellus. *Contigit olim unus multis laudator Homerus,
Ætas hac centum si nostra tulisset Homeros,
Vix te unam possent satis exornare canendo:
Iliadas etenim centenas carmine dulci,
Quale olim multis divinus scripsit Homerus,
Et si contexant, Musis, Phæboq; volente,
Semper de te multa alijs dicenda supersint.*

De Euphrosina.

(mæni

Melissus. *Quicquid habent Charites festivi, quicquid a-
Nympha, & doctrina Palladi quicquid inest:
Casti quicquid adest Veneri, Musisq; decori;
Quicquid*

*Quicquid honestatis candida Vesta gerit:
Deniq; laudatur quicquid vel quicquid amatur;
Nō nisi in EUPHROSINA quare Melisse tua.
Hac habet atq; gerit sola omne, quod inclyta vir
tus:*

*Huic & adest & inest quicquid ubiq; boni est.
Omnis in hac Gaŕa est sita, dixeris omnia, si vel
Nomine tu solum dixeris EUPHROSINEN.*

De Cassandra Pasquinia. Ad
Pompeium Prosperum.

*Solis ad occasum stabam, miratus Olympum
Aureola claras spargere luce facēs.
Provehet, aiebam, nobis lux crastina sudum.
Exoritur nitidum protinus ecce Iubar,
Purpureis CASSANDRA genis, oculisq; serenis;
Splendidior radijs, fulgidiorq; rosis.
Quid censes, o Prosper? egon' felicior, an tu;
Quaeis talem praesens obtulit hora Deam?
Pulchrius hac nihil est, nihil hac formosius usquā
Inter Senensis Numina rara chori.
Sydera quā reliquae, quā Sol CASSANDRA sit,
Praestinguat cūctis lumina syderibus? (an nō
Ad Rosinam.*

*Vires ingenuae, curaq; virium
Qua sanitatem in corpore temperat,
Te cedro faciunt parem*

OROSA, vere tepenti.

Nunc lauro similis, nunc tilia mihi

Vidēris, ultro te Melithus fides

Cingunt rore Thalaßino,

Bacchare Flora coronat.

IN CVRA *Charitum FLORIDA semper es:*

Cultu Thaleia mascula roscida

Vi FRONDES ALAORI: coma

Luxuriantur in auras.

Flores quale furens Auster amygdalis

Decussit, a vi flos cecidit mei; ac

Ceū bruma aspera vineas

Despoliavit honore.

Arentes exfove, LVX mea, amygdalas,

Siccisq; succis imbue palmites:

Gemmas palmes aget novas,

Trudet amygdala flores.

Tunc vel sub medij triste capri gelu,

A vi vigoris perpetuo tui

FLORENS DICAR, & altior

Abiete sydera tangam.

De Cassandra Pasquina Petrucia.

Dulcè ego ridētem CASSANDRAM, & suavè io-

Iucundèq; loquentem

(cantem,

Audiui, vidi, sensi. Risaq; iocisq;

Illiusq; loquellā

Dulcius

Dulcius esse nihil potè, nil potè suavius esse,

Nil incundiùs usquàm,

Ah! stupor est, cui non CASSANDRA valentior

Sensus auferat omnes, (una

In Blandinam,

Lumina BLANDINÆ Iunonia, dextra Minerva Posthius

Sūt Veneris māmæ, sunt Thetidisq; pedes. (est,

Felicem aspectu facit, alloquiog; beatum,

Semideum unanimi corde, Deumq; thoro.

De vestibus Lepidinæ.

Seu te rubra tegit, seu candida vestis, uterq;

Mixticè exornat te, LEPIDINA, color:

Intactis candor quia debet inesse Puellis,

Purpura Reginam, qualis es ipsa, decet.

Ad Annam Crequiadem.

Felix quem facies aurea CREQUIAS

Prima nocte virum, cui tua cereis

Amplectenda lacertis

Molli colla dabis toro.

Nam cum labra rosis amula punicis,

Et patos reputo mecum oculos, quibus

Mortalisq; Deosq;

Macri-
nius.

T miris

Miris torquet Amor modis.

*Cum guttur Getica candidius nove;
Extanteſq; novo tubere primulum*

Levi in pectore mammas,

Et flavum capitis decus,

Vnam de numero te Oceanitidum,

Natarumvè Iovis credere ſuadeor

Divino ore Diana;

Aut matri Idalia parem.

Si conſpecta fores cum peteret Pelops

Phryx auriga humero pulcher eburneo

Fidentem Hippodamiam

Patris curribus impigris,

Illi te fuerat propoſiturus, &

Ducturus thalamos victor in exteros

Nulla fraude cruento

Prægreſſus ſtadio rotas.

Nec preſſam domitor ſemibovis viri

Somno Naxiacis linqueret in iugis

Inter luſtra ferarum,

Et valles nemorum impias.

De Coſſeia nobili Puella.

Vulceius

COSSEIAM ornarunt Iuno, Pallaſq;, Venusq;.

Dotibus externis, corporis, ingenij.

Effecta eſt dives, ſapiens, formoſa, Puella,

Solaq; tres iunctæ quod potuere, poteſt.

*Lis orta est. Venus esse suam, Pallasq; revicit,
Esse suam Iuno, queritur una tribus.
Arguit ingenuas artes tribuisse Minerva,
Divitias Iuno, candida membra Venus.
Vis dirimam litem? me Iudice Cypris habebis
Corpus, divitias Iuno, Minerva animum.*

IV.

VIRTVTES.

1.

Ad Cytherida.

*Ha pares Berenicidos capillis
Sublustresq; coma, aureiq; crines,
Circumpenduli & hinc, & undequaq;
Nodis dulcibus implicant amantes.
Ha pares Amathuntidos papillis,
Gemmae, orbitulatula papilla:
Hoc pectus niveum, haecq; eburna colla
Animam insipientibus revellunt.
Oscilla at rosea inde, pupurilla,
Et baccis & bulis amula hinc labella,
Hac aura, auram Arabum ferens odorem
Inter retia trudit hos, & illos,*

Crotus.

*Nec qui vis pedicas fugit repostas.
 Ha gena, quibus insidet Cupido,
 Molles, purpurea q̃, lactea q̃,
 Vibrant eminùs aureas sagittas.
 Ignès Idalis undiq̃ his ocellis
 Et dulces alit, & facès retorquet.
 Formosi hi digiti, ha manus tenella
 (Dum inter fasciolas, acusq̃ ludunt
 Arachne quibus, & Minerva cedit)
 Vnci sunt miserorum, & haustrea Amantum,
 Imis quae ossibus hauriunt medullas,
 O felix nimium CYTHERI, tanto
 Forma prodigio tuae, quae Amores
 Amaros facis, & facis beatos.*

Ad Cepuricam.

*Fers CEPVRICA gemmeis papillis,
 Et vultu illice, & igneis ocellis
 Face sq̃, & calamos, pharetram, & arcum:
 His urisq̃, ferisq̃ ubiq̃ amantes,
 Quos cogis, Fera, mille, mille, mille,
 Mortem vulneribus praecoccupare:
 Fers CEPVRICA, & ore pervicaci
 Mox vitamq̃, animumq̃, spiritumq̃
 Si quando oscula promulis labellis
 Porgis mi invicem, & invicem reposcis
 Vafra, subdola, anghela, pertinaxq̃,*

*Languenti exanimata murmurillo.
 Dÿs CEPVRICA iure comparanda es;
 Vitam amantibus (ut lubet) rapis qua,
 Iisdemq₃ (ut lubet) hanc subinde donas.*

Ad Puellam.

*Olim qui Veneris vultum depinxit Apelles,
 Maximus & primus fertur in arte sua.
 Ecce tamen genitor tuus est praestantior illo,
 Cuius peniculo facta Puella, Dea es.
 Illa quidem multos urebat Apellis imago,
 Atq₃ aliquot iuvenes capit Amore sui,
 Non habuit tamen undè suos restingeret ignes:
 Tu simul inflammas, & medicamen habes.*

Borbo-
nius.

Ad Celiàm.

*In crime accendens Amor est intextus; amœnis
 Enitet in labris, fronteq₃ dulcis Amor.
 In pulchris stat Amor manibus, stat pectore in
 Quicquid catas, doctis cantibus exit Amor. (albo;
 Agglomeratur Amor pedibus, quum vadis, ubiq₃
 Ut servus Dominam, te comitatur Amor.
 Non unum ergo tenes, sed mille in corpore Amores,
 Quicquid habes Amor est, ô Dea, quicquid
 De Celiæ flamma. (agis.
 CÆLIA dum teretrem niveo sub pollice fustum
 T iij Torqueret*

Angeri-
nus.

Torqueret, lateri stare & alba colus:
It linum in flammis. unde hic accesserit ignis
Ignoratur. Ait Serva: cremavit Amor.
Nam dum corda nequit, qua sunt adamantina,
Insidians voluit lina cremare rogis. (miris
Inquit Anus: lychni fuit hac scintilla propinqui,
Blanda sed augurium credidit esse parens.
Aut hac, dixit, erit fulgens regina: reget q̃;
Non fallor, terras & mare: signa patent.
Aut hac aeternum infiget tellure trophaum
Ob formam: vivas filia, fulsit apex.
Talia dum referunt, telis armatus & arcu
Venit Amor, blandos sic dedit ore sonos.
Si longè aspiciens hac urit lumine Divos,
At q̃, homines; propè cur urere lina nequit?

De Lepidina virgine formosissima.

Posthicus *Et facibus caret, & iaculis pharetraq̃, Cupido.*
Nam LEPIDINA isthac arma superba gerit.
Cominùs hinc flammis puero s̃q̃, senesq̃, perurit,
Eminùs at iaculis corda animosq̃, ferit.

De Hyeronima Columna.

Dragius. *Castalides extare novem dixere Poeta;*
Quas thure, & precibus iam coluere p̃ys.
Cum peterent ventura viris, bis quinq̃, Sibyllas
Poscebant

Poscebant, donec certus Apollo daret.
 Munera, opemq; Deum aris inclinata vetustas
 Orabat lacrymans sapè salutis egens.
 Virtutum specimen Latius nunc protulit orbis,
 Cui faveat Musis docta Minerva, suis.
 Namq; futura videt, Cali meditatur & astra;
 Si sexum tollas, Delphicus alter erit.
 Quod si scire cupis, Soboles Romana, puella est,
 Gloria Parthenopes, Ausoniaq; decus.
 Laudibus ad calum meritis hinc maxima vatū
 Pars tollit, cum sit Musa, Sibylla, Dea.

* * *

Voce, lyraq; tuam laudent HYERONIMA formā; Franzoni-
nius.
 Teq; canant alij Regibus esse satam;
 Si mihi Pierides, si nunc spiraret Apollo,
 Ipse mihi canerem tot bona rara tui.
 Nam vincis Latias virtutibus Heroïnas,
 Ut Sobexorrens astra minora fugat.

De amore osculante LAVRAM,
 cum Matrem crederet.

(iunxit, Stroza
Filius.)

Vidit Amor LAVRAM, & matrem ratus oscula
 Oscula qua mixto toxica melle ferunt.
 Vssit & exarsit, flammaq; haud gnarus acerbū
 Flevit, & in pharetra credidit esse dolos.
 Convolut calamos nullus reus, A' rea, dixit,
 Mater, in hoc omnes vulnere es ulta faces.

De

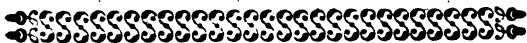
De amore & Diana Ariosta.

Gyral-
dus.

*Sūpserat armā Puer Veneris, quò pectora Phæ.
 Vreret igne sacro-frigidiora nive. (bes
 Ut verò hunc vidit sinuantem cornubus arcum,
 Flammiferis oculis trux petit ipsa Deum:
 Quid nos ut ferias, dixit, tua tela fatigas?
 Nunc age, nunc nostras experiāre faces.
 Et dicto citius oculis sic ussit Amorem,
 Cesserit ut Phæbe spicula sæva Puer.
 Illa triumphales deprompsit lata sagittas,
 Vrit & hinc homines, urit & indè Deos.*

Ad Fontanam.

*O FONTANA tuus fons mergit, & urit Amāre,
 Ignis & ex oculis, missa q̃ gutta fluit. (undā.
 Dūm video, inflammor. flama hæc mihi suscitāt:
 Sic fit, aqua in me ignē suscitēt, ignis aquam.*

V.

MVSICA.

Ad Focillam.

Pōtanus. *Si rides, Veneres, FOCILLA, rides:*

Si

Si cantas, Veneres, FOCILLA, cantas:
Si saltas Veneres, FOCILLA, saltas:
Demum sunt Veneres, FOCILLA, quicquid
Ludisq̃, & loqueris, facisq̃, agisq̃.
At cum nudula lectulo recumbis
Inter delicias, libidineq̃:
Tunc non es Veneres, Venus sed ipsa.
Venus, nè dubita, FOCILLA, tunc es.

Ad Petrum Summontium.

Ducit dum choreas, NEÆRA, linquunt
Et prata, & virideis agros Napeæ.
Pulsat dum citharam NEÆRA, currunt
Ad plectrum Driadesq̃, Oreadesq̃:
Cantat dum ad numeros NEÆRA, cultæ ad
Cantum Naiades ruunt frequentes,
Miscunt hinc thyasos, NEÆRA ducit.
Et ducit simul, & canit, canenti
Assurgit nemus, assonantq̃ ripæ:
Et lituus re sono fragore plaudit,
Plaudit cæruleis Avernus undis,
Gaurus de specula superbus alta
Fffundit violas, rosas, cyperos,
Et myrti teneros, thymiq̃, flores,
Vnam & balnea consonant NEÆRAM.
Dic, ô, dic age PETRE, quæ voluptas?
Quæ mens tùm tibi? non beatus esse?

Non

*Non Dīs per similis tibi videris?
 Quid? cum de Charitum manu capillum
 Ornata, ambrosia & comam liquore,
 In te dulciculis tuens ocellis,
 In te lacteolo sinu refusa
 Instillat placidum tibi venenum,
 Et vultu, & labijs, & ore hiulco?
 An non invideant Dī tibi ipsi?
 Non quod Dī dederint, dedit NEERA,
 Indicas etiam ut Dīs duellum.*

In Floram.

Politia
nus.

(amaris:

*Plectron habet cithara, mea FLORA, & plectrō
 Hoc mentem plectro percutit, hoc citharam.
 Ah! miserum, si cui dura est: si quem afficit illa,
 Alter is Anchises, alter Adonis erit.*

Ad Danielelem Rogerium, de
 ROSINÆ cantu.

Melissus. *Assa sive canat ROSINA voce,
 Instar Luscinie fritinientis,
 Docto pollice seu fides pererret,
 Sive utrumq; melos simul vibrasset
 Et lingua, & digitis decenter aptis:
 Extra me migro, praeipit sonorus
 Conventus mihi Cor, securq; & ipsa*

Fertur

*Fertur mens animi lenis in auras.
Cæli iam videor vehi per astra,
Audiens Geniū chorū occinentem;
Dum psalmos iterat Puella, mira
Flexu vocis, & actione dextra.
Exclamo, obstupescit, ô Rogersi:
Aut ipsa harmonia est ROSINA cantrix;
Aut est Angelica genus catervæ,
Aut ceriè Angelus hac agit per ipsam.*

De Diva Borgia canente.

*Quale Pericleo manabat Nectar ab ore
Quale suo recinit funere carmen olor:
Quale melos Siculo tenuit cita vela profundo,
Tale refers, sed & hoc, BORGEA, dulce magis.*

Stroza
Filius.

In Lauram.

*Cum blandum rides, cantas cum dulce, gravesq;
Arguto chordas pectine, LAVRA, feris,
Ridet amor, cantant Charites, Venus aurea pulsat,
Tota es Amor, tota es Gracia, tota Venus.*

Berzosa.

In Columnam.

*Aniè alias, tellus peperit quas Itala, honore
Eterno est equidem digna COLUMNA coli.
Nam*

Otheli-
us.

*Nam si vel digitis, vel curvo pectine pulsas
 Hac citharam, rapidas carmine sistis aquas:
 Si ridet toto deterget nubila cælo;
 Si loquitur verbis aspera saxa domat.
 Illa eadem patrum si lumina vertit in aquor,
 Sidereo tumidas lumine sternit aquas.
 Illa eadem, gelido sylvas Aquilone movente,
 Si graditur, vario flore coronat humum.
 Hanc igitur cuncta studeant laudare camæna
 Certatim, & doctis tollere ad astra modis.*

*

*

*

*Lupatus Heroum sobolem nobis tulit alma COLUMNAM
 Parthenope, qua nil clarius orbis habet.
 Hanc Phæbus docuit cælestes noscere cantus,
 Et Maja proles dulcia verba loqui.
 “ Cui Venus effinxit formam, lumenq; iuventa;
 “ Corpore sit virtus gratior egregio.
 Hac est Ambrosia, hac divino Nectare digna;
 Hanc virtus, probitas, formaq; ad astra feret.*

Thaumantiæ cantus.

*Scaliger. Cantillans Deus cælestes dùm provocat auras:
 Et roseo ignotos explicat ore modos:
 Dulcia flexanima miratus carmina lingua,
 Inconsulta animus ebibit aure necem.
 Tùm se ipsum fallens paulatim elabitur: & iam
 Iam moritur: nec scit quid fuit inde mori.*

De

De Iulia.

*Orarum forma decus, ô lepidissima verba,
O benè deductum pollice & ore melos,
An Charitum quarta, an Venus altera, an addita
Musis
Est decima? an simul hac gratia, Musa, Venus?
IULIA quin sola est qua cantu Musa, lepore.
Gratia, qua longè est victa decore Venus.*

Arcofusus

De Euphemia Iozola Neapolitana.

*Dum movet insignis dulces EUPHEMIA cantus,
Integrat & molli carmina culta sono:
Sistit equos Phæbus, medioq; è vertice Olympi
Miratus liquida flumina vocis: ait,
Cedat olor, cedat philomela, huic cedite Musa,
Vincit aves, vincit docta puella Deas.*

Franchinus.

VI.

DE PRVDENTIA,

Ingenio, & eloquentia
Amicæ.

Ad Candidam.

Palladis in te quas artes miramur, amamus:

Grudius.

Et

*Et cupimus terris omnibus esse palam:
Hoc tamèn est Prothei vatis discrimine dignũ,
An magis exornet te Dea? an ipsa Deam?*

* * *

*Ipsa tibi ingenium Pallas licet, ipsa q̃q; formæ
Invideat laudem, CANDIDA, pulchra Venus.
Quid refert? lauro cingit tibi tempora Phæbus:
Et Matris myrtos fert tibi castus Amor.*

Ad Claricen.

*Cæcilius Tantus in ore vigor, tantum tua lumina fulgēt,
Vt durum vertas quemlibet in lapidem,
Tantus in ore lepos, tanta est tibi copia fandi,
Defuncto ut possis reddere cuiq; animam.
Non est cur dicam CLARIX te semine natam
Mortali, ingenio, corpore, voce Dea es.*

Ad Sabinam.

*Pascasius Talis forma tibi est, talis prudentia, tanta
Sunt & opes, ut sis Iuno, Minerva, Venus.
Iudicium Paridis noli ut cunq; vereri
In te cum solam tres coiëre Deæ.*

Ad Annam Pallantiam.

(salve.

*Modius. Cura Deũ, miraculum hominũ, PALLANTIA,
Tu*

*Tu mihi Palladij numinis instar eris.
Instar quid dico? Non tu mihi Palladis instar;
Ipsa mihi, virgo, sed magè Pallas eris.
Ergò fave; tibi surget opus, te nostra loquentur
Plectra; heu quàm plectròs nō satis aqua tuis.
Te solam ipse suis resonabit Rhēnus in undis;
Te solum solis numina lata locis:
Te saltus, sylva, montes, vallesq̃, feraq̃,
Te qui errat tremulis ventus in arboribus.
Et meritò mihi te resonabunt omnia; nā quid
Invenias toto dignius orbe cani?
Vix dum etiā, nisi me decepit credula Amor res,
Altera ab undecima Bruma peracta tibi est,
Et iam audes ipsam Sophiæ pervadere in arcē,
Miscere & Latijs pallia Græca togis.
O certè Dea, non hominum de stirpe, cui se
Tum tenera, atq̃ artes favit Apollo suas.
Ite, agite, ignavi, sinè nomine turba, Poëta,
Palladaq̃ exemplo ponite in ante meam.
In v^ostrū nummum pignus dubo magna taltea,
Quot bona de vobis carmina quisq̃ facit:
Si non & versu antistat PALLANTIA: & arte,
Humanum undè genus nominis omen habet.
Mussant iam dudum victi, dominamq̃, fœnentur,
Et faciunt, vino, Dia puella, tibi.
Mactè mero, faci: isq̃. p̃ys vatū annue votis,
Digna etiam præsens numinis esse loco. (phū:
Mactè meroq̃, inquā; celebrēt q̃ age lata trium*

Ausonis

Ausonis ora ori cedit & ipsa tuo.
Præcedent vincti currum sine honore Poëta,
Optantes Genij vim sibi quisq; tui.
Quadrjuges fama ipsa vehet super æthera cæli,
Et patria indigetum sistet in arce Deam.
Quid cælum dixi? quin cælum sera revise;
Aut captas terras, si potè, semper habe.
Annuis? æternùm & terras PALLANTIA habe-
Ita Dea, iam quovis digna & honore coli? (bis,
Ergò mihi longum, ò cælestis curia, salve.
Cum diva hic semper stat mihi habere mea.

Ad Næram.

Marullus *Quod levis ima pedum verrit. vestigia crinis,*
Quod sedet in niveo discolor ore rubor,
Quod colla & parvū vincentia pectora marmor,
Quod dens Getuli nobile dentis opus;
Quod digni imperio vultus quod tantus honor a
Frontis bonos, Paphia quod labra verna rosa,
Quod micat urbanus generoso risus ocello,
Quod quicquid dicis, seu facis omne decet:
Adde genus, regeſq; atavos, fratresq; patremq;
Et congesta Deum regnaq; opesq; manu.
Non tamen ista tua fuerint præconia laudis;
Sunt maiora quibus, LVX mea, rara venis:
Ingenium, solerſq; animi prudentia rerum,
Pectoraq; in tenera virgine digna viro:

Et

*Et decor, & probitas, contra tua secula, & artes;
Fessaq; virgineis Calliopea choris.
Fortunata animi tot dotibus: hac bona vera,
Hac tua sunt, fati cetera dona brevis.*

Ad Benciam:

*Filia si Venus est, quis te neget esse Dionem?
Sic homines urit, sic tua forma Deos.
At benè quod crissas, ac quod benè BENCIA,
ceves,
Nominis indè tibi originè inesse opus est.
Quod dulci alloquio mentem, sensûq; animâq;
Mox cieas, rectum, BENCIA, nomen habes.*

Crotius.

Ad Celiâ.

*CÆLIA cui tantum tribuit natura, polusq;
Sit minor ingenio ut femina, virq; tuo:
CÆLIA formosis forma præstante Deabus,
Moribus & priscis anteferenda viris.
CÆLIA Pierias inter veneranda Sordres
Arte tua, & dulci verba sonante lyra.
Omnia sub cælo qua sunt, tibi CÆLIA cedunt
Ingenio, forma, moribus, arte, lyra.*

Angelia-
nus.

Fuphrosinæ Henselæ,
Augustanæ.

Quæ tam candidula est minis,

Melissus

*Ebur Indicum
Niveo colore
Alabastraq; vincens,
Cuius lintera ductibus
Calami integris
Nitidam salutem
Operosa Melisso
Adscripsit Latio sono?
Manus ista pòl
Manus esse pulchra
Mihi prodita certis
Signis EUPHROSINÆ quod hæc
In epistola
Meliore fratris
Animi indice, multum
Me salvere sibi iubet.
Quid ego tibi,
Tibi quid rependam
Meritissima virgo?
Grates dulcicula feram?
Nimis hoc parum est.
Res salutem? id ipsum
Minus. attamen ipsi
Grates EUPHROSINÆ lubens
Ago maximas
Habeoq; porro
Sed agam, sed habebo.
Semper quin referam. sed &*

Ita

Ita nuncijs

Resaluto verbis,

Magis officioso

Hanc ut pectore non queam:

Ita blanditèr

Resaluto blandam,

Vt amantis amorem

Contestetur Erotion.

Quid enim tibi,

Tibi quid rependam

Meritissima Virgo?

Te formosa quadrimplam

Ego noveram

Viridi sub ævo,

Charitumq; dicatam

Musarumq; sacris choris.

Tua bis novem

Propè finit annos

Modò grandior ætas,

Iam te Melpemone leves

Docuit fides

Celeri increpare

Digito, resonosq;

Viva voce, per ambitus

Modulaminum,

Iterare cantus

Medio in grege Phæbi.

Iam te Pallas adinstruit

V q

Phrygijs

Phrygijs opus
Geniale telis,
Dubio labyrinthi
Septo texere conditum,
Et acu recens
Variata molli
Benè pingere fila.
Sic & parvula dum foret
Ariadna, sic
Pudibunda gnavas
Solita Icarioris
Exercere frequens manus.
Ibi nec Lyra
Aberant, nec odae
Aderant q̃ laboris
Solamen cithara. Fuit,
Tuo cùm mero
Labra melle tincta
Licuit mihi coràm
Audire, & modulos simul
Canere. En erit,
Vt in Italorum
Diuturnior oris
Lentè commorer incola,
Viridem Lycum
Procul ingemiscens
Nitidamq̃ videre
AVGVSTAM, decus urbium
Erit,

Erit, ut mei
Speciosa somni
Per inania fruster?
Absens cerno ego, cerno te
Lepidissima,
Propriam figuram
Oculis, Animoq;
Nam non mentem animi modo
Rapit impetus,
Sed & ocyores
Rapiuntur ocelli:
Ad qua diligimus loca,
Licet avia
Penitus. Tamen si
Igitur procul absunt
Vestris corpore finibus;
Tamen Alpium
Iuga verticosis
Prohibere timebunt
Dorsis, quo minus hospiter
Propior Lyci
Aliquando Nymphis,
Nemus inter & hortos;
Vsus nempe volucris
Avida spei
Taciturnus alis.
Siquidem omine dextro
Spes ultroq; citroq; iens

Benefuada, mox
Fore pollicetur,
Vt amæna sub horni
Opportuna Favonij,
Et hirundinum
Reditus apricos,
Iterum ipse redux sim.
Hanc us Lucifer advebat
Roseus diem,
Niveis notandam
Ab utroq; lapillis;
Votivâ EUPHROSINE roga
Superam Patrem
Prece. virginali
Prece flectitur ather.

Ad Annam Pallantiam.

Quum facias versus Musis & Apolline dignos,
Certamen doctis prodigiale viris;
An tibi non cingam lauru Daphnaide frontem,
O Pallantiaca nata Puella domo?
Iura Palatini Comititis ne sperne, neq; ipsum
Civis Romani, despice iudicium.
Nobilis antè clues antiqui stemmatis ortu,
Deq; tua partum Pallade nomen habes:
Iam nunc quid prohibet, ne tutè Poetria fias,
Nominis aucta novo lemmate nobilior?

Ad

Ad Iohannam Pallantiam:

*Sivè Palatina de stirpe IOHANNA creata es,
 Seù tibi Pallantis nomen origo dedit;
 Seù magè te sacro Pallantias edidit ortu:
 Indolis est verè Dia Minerva tue; (vã,
 Hãc ut amo, venerorq; libens, & adoro Miner-
 Non nisi qua Musis digna colenda venit;
 Sic de te mihi fas sit dicere: Tu mihi Pallas
 Altera, vel, plus quàm tu mihi Pallas eris.*

Ad Annam Pallantiam.

*Ecquid sub patrios Lares
 Redux ab adsueta Vtenhorvi domo,
 O PALLANTIA doctis
 Invigilas Musis, & amœnorum
 Oblectamine Carminum
 Deducis ædum strenua, hunc diem
 Fallens, & modo noctem
 Pracipitans insomnis: ut hoc utrumq;
 Ex te audire lubens velim!
 Nè linque, amabo te, studiũ ratum
 Istiuscè tenorem;
 Neũ patere inceptis aliquid, quod obster
 Forsan, cur sibus inyci:
 Velut ruentes sponse sua obviam
 In laudem arcta Incales*

*Frena retrorsum urgent rapidoq; vector
Dat sufflaminia currui.*

Natura præstans, arte valentior,

Te præclarior auxit,

Dotibus excellensibus, ac Minerva

Concertare dedit, cata.

Huic tu Palestra iam valediceres?

Non, non sic erit. ultra

Quin iubeo te pergere, progrediq;

“ *Quam longè potes. Artium*

“ *Campus renatarum usq; amat excoli.*

Te verò decet ANNA;

Tam celebri quod nomen adepta fama es

Semper reddere clariùs,

“ *Nam quò Puella es nobilior domi,*

“ *Hoc illustrior, atq;*

“ *Splendidior virtus tua post cluebit.*

Ad Nicoleam, & Loidem viennæas

CL. Ant. Baronis Clerevanti

Filias.

Mutis amica, caraq; Gratijs

Bina sorores pectora germinans

Scirps Viennaæ propago,

NICOLEA, ô mea, tuq; LOI;

Sic in Minerva & Pieridum choro

Teretis avum? sic animum encheir

Pascetis

Pascetis in Flora viretis,
 Et veterum Sophiaq; libris?
 Sic Graia passim cum Latij aquis
 Exhaustis flumina? quàm bene
 Factum, quod in doctis Puellis
 Malueritis habere nomen,
 Fruiq; fama, quàm vel acu levi
 Pollere tantum, vel radio, aut colu;
 Tramavè tele multiformis
 Pallada Cecropiam amulari!
 Quid, quod rotundos cogitis in pedes
 Sonos Latinos? & calamo duce
 Quascunq; formas luculentè
 Pingitis effigiesq; rerum;
 Vestri sequuta ritè per omnia
 Manum magistri, & dia domestici
 Reperta Boissardi: neq; ipsas
 Textilis in bicolore lino
 Pictura fallit? dic mihi Dadala ô
 Natura rerum: quis potuit Deus
 Perfectum ad unguem tot beatis
 Artibus imbuerè elegantum
 Pectus Sororum? Quae Dea tot cati
 Raram replevit dotibus indolem?
 Quae pulchritudo, quae venustas
 Emicat ex utriusq; vultu!
 Cui praeferamus NICOLEAM De a
 Cui comparemus LOIDA Numini?

O dignam Olympi sede matrem,
 Sydereoq; comas perennes
 Honore cingi; cuius ab ubere
 Duxere nata lactea flumina!

Nimirum Equestris Clereuantis
 Haud alias potuisse virtus.
 Dicetur olim gignere filias:
 Avita virtus, quâ nihil existit

Maiores in avo, nec minorum
 Nobiliusvè celebriusvè,
 Amicum ad amnem Sequanici Dubis.
 Nam vester, ô Nympha, eximius parens,

Vt ille Mæcenæ Etruscis
 Regibus ortus eques, perindè
 Eurgundiorum sanguine proditur
 Regum creatus. Quale fuit decus.

Quantumq; non solum propagi
 Magnifica, generiq; vestro,
 Sed Christiani nominis ordini;
 Quæ Clodovæi sponsa inijt torum

Clotildis Heroïna, regi
 Francigenum capitalis auctor,
 Gauderet ut Baptismate tingier
 Sacro, & salubrem Christi adum fidem
 Amplectaretur? Non Beatrix

Illa ferax quoq; Friderico
 Quæ Barbarossæ nupsit, ab inclitâ
 Resurrectione traxit originem,

E stirpe

E stirpe vestra nata mater
 Caesaribus, Ducibusq; claris?
 Hac cogitando mecum, & in intimas
 Res intuenso mente sagittis,
 Praconia, & famam, decusq;
 Mirificè rapit vetusta
 Cantare gentis: nec queo percitis
 Oestro Camenis ora sonantia
 Iubere miffare, & retrorsum
 Proposui revocare habenas:
 Sinetis ergò dehinc vel idonea
 Quatenus, vel salte, ab minus apta me
 Fari, o Sorores, bina, Phœbi
 Sidera, Castalidumq; ocelli.
 Quod si parum uni forsàn & alteri
 Amor satis sit noster: in hoc tamen
 Scitote vestri neminem usquam
 Vivere me studioforem.

Ad Iohannam Pallantiam,
 Acrostichis.

Palladis è cerebro sata virgo, Tonantis ut illa;
 Anonidum castis virgo sacrata choris.
 Laurigeri spectans oculos atq; ora Melissi,
 Liliolum teneas cur sua dextra, rogas?
 Albarasa in Franco Iunonia pectore mentē,
 Nix qua candidior nulla, latere notas.

Tecta

Tecta quidē est alijs, tibi mēs adapertha videtur:
“ Ingenij clauso vis sua corde patet.
“ Ac velut externis oculis externa cor istud
“ Sic oculo cordis cernier intus amat.

Ad Laviniam Catam Venetam.

Qui mihi te doctā, LAVINIA, qui mihi pulchrā
Rettulit, & casta moribus esse Lic;
Pecit, ut in terni miratus pectoris artes
Naturaq; hilares exterioris opes,
Carmine te docto cuperē, te carmine pulcro, &
Carmine te casto concelebrare, CATA.
Sed tua, quod casti & docti pulchriq; moratur
In terris, superat Iuno, Minerva, Venus.
Doctrina Pallas, forma Venus, Hiera pudoris.
Custodes gaudent ad latus ire tuum.
Tres dotes tibi cura, trium tu cura Dearum;
Quid pote tres dotes vinceret resvè Deas?

Ad Annam Pallantiam.

Fingere quid Musas, Charitesq; ipsasq; Napæas
Suesis Pierio turba dicata choro?
Quidve Deas illas, quas um pulcherrima forma
Munera dos pami iudicas antrali?
Quisquis es, observa Genium Pallatidos ANNA
Et tanta numen devenerare Dea.

Omnis

*Omnis in hac una virtus, doctrina, decusq;
 Gratiaq; & splendor, formaq; rara latet,
 Ecquid non? laet? imò ubi vis spectantur aperte
 Enthea divini pectoris indicia. (quàm
 Nì verem, moriar. Nìhi pluris ANNA, & eris,
 Musa, Napæa, Charis, Iuno, Minerva, Ve-
 (nus.*

Ad Bectoniam.

*Est BECTONIA seculum hoc beatum:
 Multis nominibus quidem, sed hac re
 Primum, nota quod ipsa virgo in illo es.
 Sunt & hoc magis aureo beati
 Sæculo queis licuit diu fruisçi
 Divino alloquio tuo, & venusto
 Quò te perpetuò expolis lepore,
 Artes dum sequeris venustiores,
 Iam multum Latia perita lingua.
 Audivit, puto, nemo te loquentem,
 Quin complexus amore sit libentè
 Vocem illam placidam, piam, suavem
 Qua conceptam hominum antè opinionem
 Et te, de studio tuòq; vincis.
 Nec quisquam, scio, te est diu alloquutus,
 Quia semper fuerit palam coactus
 Testari ingenue atq; confiteri,
 Omni te genere eruditionis
 Ornaram, quoties tuventularum, &*

Facta

*Facta est mentio virginum piarum,
 Quae Musas colerent amantiores.
 Quarum de numero vel esse primam,
 Et te te celeberrimam optimarum
 Possim scribere si quid, approbabo.
 Quare, quod facis, erudita virgo,
 O BECTONIA pectoris mei pars,
 In imis animi sedens latebris:
 O, inquam, te obsecro, te precor, rogo q̃
 Quantum te ex anima rogare possum,
 Nomen sustineas tuum, & quod usq̃
 Fecisti, facilem te, amabilemq̃
 Praestes, te q̃ putes remuneratam,
 Illis si placeas, quibus placere
 Et regnum tibi & est merus triumphus.*

De Glaucia.

*Intèr formosas, doctas, castasq̃ Puellas
 O quantum cunctis GLAUCIA visa placet.
 Arridet pulchris, doctis, castisq̃ frequenter
 Nulla magis docta est voce movere procos.
 Nulla benigna magis, nulla est prudetior, omnes
 Illa domare potest simplicitate feras.
 Sit licet ex humili, nec claro sanguine nata,
 A vili tamèn est rusticitate procùl.
 Barbariem patria, genusq̃, soliq̃, lociq̃
 Omnibus exturbas, si qua, Puella modis.*

Intuitu

*Intuitu, labris, risu, vultu, atq; capillis,
Sedulitate ioci digna tenere Deos.
Si non te recreat, si non tua lumina pascit,
Orbatum credo iudicio atq; oculis.
Nobilis illa quidem sola virtute, sed una
Et patriam virtus vincit, & una genus.
GLAVCIA divinis nec adhuc cantata Poetis,
Laude nec exigua digna puella fuit.
A priscis prisca vitam accepere Puella
Vatibus, ornavit carmine quisq; suam.
Cur non carminibus celebratur GLAVCIA vatū,
In se plus priscis qua rationis habet? (Stro,
Arbitrio, laude est dignissima GLAVCIA, no-
Nulla magis vita est, morteq; digna minus.*

Ad Divam Lucretiam.

*(mirū est,
Tā benè quod teneas numeros non, BORGIA, Stroza
Vnica scis numeros undè elementa facis. Filius.
Muneris est iubar omne tui, sistisq; cieq;
Cum libet è magno semina nata Chao.
Causarum tu causa, in te deprehenditur ipse
Iuppiter, una creans omnia, & una beas.*

Ad Rubellam Puellam ut doctissimam,
ita integerrimam, modisq; omnibus
pulcherrimam.

*Docta novè Musis quondam fuit addita Sappho: Borbo-
Addita mus.*

Addita tu tribus es, quarta, RUBELLA, Châ-
Seù Gracè loqueris, seù virgineo ore Latine: (ris.
Vox tua non hominem, vox sonat ista Deam.
Sic gaudet fandi Dea Pùho in pectore, in ore,
In gremio in labris luxuriare tuis.
Hinc meritò in tanta Regina diceris aula
Prima, & apud Regem gratia rara tua est.
Quid studiū dicam, & vera pietatis amorem?
Stemmataq; & clara nobile stirpe genus?
Quid dotes alias isto quæ in pectore lucent?
Quid memorem forma splendida dona tuæ?
Sed finem hîc facio, quia non legis ista libentèr:
Si caneris; non fers: quò magè digna cani es.
Sis felix mea LVX: vale, & urere perge malorū
Sacrilegas linguas integritate tua.

De Rosina Pauli Melissi.

Posthîus *Vt tenerâ genitrix peperit formosâ ROSINAM;*
Linteaq; & cunas attulit ipsa Venus.
Et roseas mirata genas, mirata figuram,
Iudicium rara nobile mentis, ait:
Edita felici radiantibus athere flammis,
Salve, & perpetuum bella Puella, vale.
Matris amor, mea cura, tui nova gloria sæclî,
Digna ab odoratis nomen habere rosis.
Labra quibus certant tua formosissima, quas in
Oris odore refers, purpureisq; genis:

Hoc

Hoc decus egregij tibi conciliabit Amorem
 Vasis, aget vernas quum tua vita dies.
 Ille tuas digno celebrabit carmine laudes,
 Ille tibi aeterni nominis auctor eris.
 Haetenus: & teneris figens iterata labellis
 Oscula, divinum liquit in ore decus.
 Evenere Dea praesagia lata, Poetam
 Te facibus torret Paule, ROSINA suis.
 Hac facis ingenium tibi, carminaq; aurea doctas,
 Qua niveus dulci Nectare tingit Amor.
 Vive diu tali vases dignissime flamma,
 Vive diu tali digna Puella vira.
 Vester Amor vivet dum carmina docta legetur,
 Dum Rhodanus liquidas in mare volvet a.
 (quas.

Ad Hyeronimam.

Quod mirè incedas flavis spectanda capillis, Petrella.
 Quod multus laeta sit tibi frontis honor,
 Et quod par nitidis oculus pulcherrimus astris
 Fulgeat, unde acer spicula torquet Amor;
 Atq; ebur alba manus, collūq; & pectora vincat,
 Inficias niveas purpura grata genas.
 Adde patre & proavos Reges, atq; adde parentē,
 Quae meruit terris ut Dea magna coli:
 Omnia non tamen hac sunt laudū summa tuarū,
 Non ideo Arvidum te carit ipse chorus:
 At tu, quod rerum causas divina latent

X Mens

Mens aperit Graijs invidiosa uirís;
 Amulaq; Vranie Caeli ingentiosa meatus
 Prospicis, & quisquid sidera quaq; ferant;
 Moribus & veteres castis Heroïdas aquas,
 Et Pylus roseo manat ab ore lepor.
 Hic cunctis celebranda venis HYERONIMA, & hic
 Quam mulier, potius crederis esse Dea. (tu

*

*

*

Pagani-
 nus.

Dicimus Astrologos sacros, sacrosq; Poetas;
 Hoc nomen res hac utraq; sacra tenet.
 Si tu igitur quot sint fixa, aut errantia noscis
 Sydera, & es studijs dedita Pieridum:
 Conectarum mater rerum praesaga futuri
 Iure tibi sacrum nomen habere dedit.
 Hoc est quod magici quondam cecinere Poetae,
 Cum rebus quadrant nomina saepe suis.

*

*

*

Quare-
 gus.

Quò me precipitem Phæbe rapis tui
 Plenum? quid stimulis pectora fervidis
 Vrges indomitus? torreo Edonis
 Qualis Bistonidum ingis
 Fervescit nimio concita Libero.
 Et iam sydereos ocyor alite
 Emmensus scopulos, tollor in arduum
 Velox Pieridum nemus.
 Blando hic de silens murmure, Castalis
 Percurris vitreis arva liquoribus;
 Clivofq; cadens tramite amabileis

Suades

Suadet condere somnulos.

*Tam me non salitis tempora frondibus
Incinxisse iuvat: Porrige barbiton
Lesboum: incipiam tollere laudibus.*

*Te mox incluta Principum
Proles, Parthenopes filia diuinit:
At non quod proavum stemmate nobilis
Sis dicam, aut Tyria munere purpura
Orio pulchrior Hespera.*

*Nam quid te veteris gloria nominis
Quod vel serus Iber caritet & ultimus
Maurus: quod pelagi litus Atlantici,
Et dives referat Tagus:*

*Quid magna innumeris iugera te locis
Nunc protenta iuuent: atq; compede
Vincta? aut sydereu Sole micantia
Clari lumina verticis?*

*Hac quondam gelidis nubibus Africus
Involvens, rapido flamine perferet
Immixta aquoreis fluctibus, pumta
Tollet q; aëra volubilis.*

*Tu freta eximij viribus ingenti
Insurgis volucris, ceu Iovis armiger
Ales, Dardanijs qui puerum Iugis
Raptum duxit ad aethera.*

*Hinc sedes Superum vecta volans super,
Stellanti s; poli limen olympicum,
Despectas vario quam Vranie movet*

In gyrum ordine sidera.

*Et nunc cur stabili lumine Parthasis,
Nolit se pelago tingere; nunc quibus
Tellus pandentibus mixta, recumbere
Possit, despicias ardua.*

*Nunc sumens citharam, carmine Sapphico
Insignis, patrius qua freta per sanans
Sebethus repetit, sistere vorticem
Cantu praecepit em doces.*

*Qualem Tanaxys, faucibus Orphea
Defleuisse ferunt funera coniugis;
Cum movit facilis corda Proserpina,
Immitesq, Erebi Deos.*

*Non hac flebilibus condere Nany's
Tentabit tacito seiva ruens pede
Mors: non æbalio marmore de super
Causam gens referet necis.*

*

*

*

Corui-
nus.

*Immenso veluti voluentia sidera cælo
Purpureus rutilo vultu longè exuperat Sol,
Adventuq, suo victor premit omnia, toti
Infundens orbi radios, & rebus honorem:
Haud aliter pura virtutum in luce refulges,
Atq, alias meritis omnes Heroïdas ante-is,
Obscuras umbra involvens, ipsamq, retexens
Te solâ: ô stirpis decus, & lux alma COLUMNÆ
Ascanij sanguis: nam quis tibi stemmate avito,
Certe? quisvè thori tantò tibi coniuge certe?*

Aus

Aut non mortali forma, & decore oris honesti.
 Sed neq; te generis tantum sinceraq; forma
 Gloria sublimen evexit; pulcherrima quantum
 Illustri veniens certatim in corpore virtus.
 Ut cum ver laetos viridanti gramine campos
 Vestijt, atq; hyemem sub terras condidit aëtas;
 Omnia tunc rident, tunc formosissima tellus,
 Ipse imas inter valles, aut vertice ab alto
 Agricola obtutu sistit defixus, & ipsos
 Miratur pictos plus mille coloribus agros.
 Sic nos virtutum radientem mille figuris
 Miramur tantum, tacitiq; exempla tuemur;
 Nec quisquā potis est meritas exponere laudes.
 Quid referā? ut studiis generosis excita mēte
 Ardeat, & rerum semper sublimia verset;
 Utq; eadem invigilans deſtorum carmina vatū
 (Carmina perpetuam populis prodentia lucē)
 Diligat, & dulces, Musarum munera, cantus,
 Multarum resonos grato discrimine vatum.
 Aut ut cœlicolum stellis flammantia regna
 Ingressu Heroïna animis (vndē haurimus ortum)
 Miretur, cupiatq; abstrusas noscere causas
 Vndē polo hyberni properato tramite Soles
 Præcipitēt; vel cū brevibus mora noctibus obſtet
 Nulla, aliē aſtrōs Phœbus dum permeat ignes:
 Quid vario dum se cursu septena recepit
 Astra; agitent hominū paſſi ſubicēta per arva:
 Quid Phœbi inflexus septeno corpore gyruſ:

*Semita quid medio se fundens lactea Olympo:
 Pleiades, Hyades, auroq; armatus Orion: (bes.
 Quid vè alia igniferos meditetur sparsa per or-
 Hac amat, hac illi infedit generosa voluptas.
 At vos, ô Musa faciles, mea cura favete,
 Ferte rosas plenis calathis, & lilia cana,
 Spargite humū violis, vestra iā spargite amāti:
 Omnes antè alias hac est dignissima amari,
 Vos etiam blande Charites, quia numine vestro
 Tot pulchras illi dotes, superumq; decorem
 Suffecisse iuvat, vestrum defendite porro;
 Indignamq; malis prohibete, ut tempora lucis
 Plurima dinumerans semper gratissima surgat;
 Aeternumq; suis nomen, gentiq; futura
 Virtutum aeternū specimen pulcherrima liquat.*

De Himera.

Franchi-
nus.

*Sivè sedet, sivè incedit, seu fatur HIMERA
 Quisquid agit Veneres secum habet & Cha-
 Sed cū dat gremulos lasanti pectore risus, (rites
 Ridet & alma Charis, ridet & alma Venus.*

De Artemi Puella Mediolanensi.

Tosca-
nus.

*ARTEMIS æthereas vix dū prolata sub auras,
 Purpureo ridens hauserat ore diem,
 Numina cum partem studuerunt cuncta recentē
 Certa.*

Certatim proprijs accumulare bonis.

Principio triplices se promissere Sorores

Ducturas facili stamina longa manu.

Divitias, generisq; decus max. Regia Inno.

Pollicita est, faustas coniungiq; faces.

Risit; & infantem teneris complexa lacertis

Dixit, eris forma par mihi sola, Venus.

Gratia divinos oculis afflavet honores,

Tincta q; Nectareo verba lepore dedit.

Contulit ingenij celestis munera Pallas;

In partem ascrivit turba novena chari.

Cuncta sibi praecepta videns tunc Delia, dixit,

Cum dare non possim cetera, nomen habe.

De Fastia.

Splendor, forma, decor, facundia, gratia, virtus, Theseus

His una est cunctis FASTIA nominibus.

Ad Camillam Morellam.

O nec paterni degener ingenij

Et matre docta, filia doctior,

Sita MORALLI vera proles.

Veraq; filis Dolonia es.

Divina sed vis mentis, & indoles,

Divinus artes impetus ad has,

Quam inhas te suspicari.

X iij

Mnemo

Mnemosines Iovis & Puellam
Non tu, Puella cœn reliqua, quibus
Mortalis ortus, parva pueriam
Intèr colos, lanaeq; viles
Inter acus neq; transijisti.
Sed nec Camilla more, sibi dedit
Quæ nomen, alsis in sylvis feras
Secans, Puellarem exuisti
Turpiter ambitiosa sexum.
Paternos intèr sedula sed libros
Materna versans intèr & optima
Præcepta, dum tractas viriles
(Facta vir es, velut Iphis) artes.
Nec iam Camillam, dicere sed mihi
Te fas Camillum, non patrio solo
Qui reppulit Gallos, sed illum
Qui decus in patriam reducet.

De Camilla Morelli.

Bellaius *Patris delicias sui CAMILLAM,*
Quàm finxit manibus suis Dione,
Quàm sinu Charites suo educarunt,
Auget quastumèrum novem Sororum.
Amat plus oculis suis Morellus,
Sen quid plus oculis potest amari.
Morello similis suo CAMILLA
Sic est, tam simile hand sit ovum ut ovo.

Illam

*Illam moribus imbuunt pudicis
Mater, sicq̃, suam excolit CAMILLAM,
Vt florem tenerum excoluit Puella.
Sic ludit Latijs modis CAMILLA,
CAMILLAM ut Latijs putes alumnam.
Sic Gracè loquitur CAMILLA, iures
Vt ipsas minus Atticas Athenas.
Hebraas quoq̃, litteras CAMILLA,
Tàm pingit benè, quàm suas Latini.
Sic versus patrios facit CAMILLA,
Ronsardus queat invidere ut ipse.
Sic canit fidibus CAMILLA, ut ipse
CAMILLE queat invidere Phœbus.
Et vix (quod stupeas) videt CAMILLA,
Videt vix decimam CAMILLA mensem.*

VII.

DE PVDICITIA, ET
CASTITATE VIRGINVM.

De Cælia & Amore.

*Lassatus cursu, & querens requiescere, pulchra
Virginis in gremium candidus ibat Amor.* Angel-
anus.
Ille

Illa excandescit, tãquàm Notus imbris aëthes,
Tanquàm in vesano nigra procella mari.
Excutit hũc totis manibus, proclamat, & obstat;
Pollueret castos nẽ sibi flamma sinus.
Cur ita trudor? ait Deus; admiratur, at illa
Illa inquit, non sum CÆLIA nata tibi?
Vt pede qui pressit colubrum, post horret, abirg:
Sic miser audito hoc nomine fugit Amor.
Et fugiens dixit, fugienti parce, parentem
Credideram, non te su mihi v. sa parens.

De Stella Puella.

Vulteijs Sint licet in digitis gemma quas India mittit,
Clarior es gemmis lucida STELLA tujs.
Hoc fulvi crines faciunt, hoc candida forma,
Hoc faciunt mores, STELLA pudica, tui.

De Lepidina virgine formosissima.

Posthius Hæc ego cum curis vacuus graviaribus essi m,
Imparibus lusi, candida Virgo, modis.
“ Sed tantum lusi, pereant qui turpia quærent.
“ Namq, est virgineus, res mihi sancta, pudor.

Ad Mariam Viennæam,

Meli sus MARILLA, *delicantule*

Virgine

Virguncularum Ocellule,
Quas nobiles Mesensium
Matercularum Zonule
Luminis aureolas in auras
Tulere; crescin' iugiter,
Præq; succiplenum
Vigenq; fer corpusculum;
Cuiusmodi hac atatulâ
Candidulas vegetat Puellas?
Pulchella cœu surgit recens
Myrtus tenellis ramulis,
Comisq; odora crispulis;
Adflata leni ventulo
Roscidulisq; rigata lymphis:
Sic tu MARILLA, floscule
Puellarum, te exseris
Erectulis cincinnulis,
Demulsa veris habitu, &
Fonticuli Charitum scatentis
Perfusa rore limpido.
Tui micant ocelluli,
Vt nocti luca stellula.
Tibi labella purpurant
Amula flammeolis corallis.
Perleuigata marmora,
Eburq; candidissimum
Manus tua purissima
Vincunt: manus, inquam, tua

Lacteolo nivea decore.

Morum insuper decentium

Politula elegantia,

Et blandicella suavitas,

Venustioribus poli

Cedere nescierins Deabus.

Antè omnia est, quod me allicit

Loquella, liquidissimo

Dulcissimoq; Nectare

Omniq; melle dulcior,

Atthides Ambrosijs quod olim

Ex herbulis apicula

Legere. Delibutus his

Tibi est palatus guttulis,

His delibuta guttura,

Linguaq; & ipsa labella bella.

Quod si ipsa tu uno & unico

Me suavisere suavio,

Aut osculeris osculo,

Aut basies me basio,

Dulcisonum tibi cantitare

Melos parantem. Nectaris

MARILLA pol dulcissimi,

Tuiq; mellis optimi,

Tuaq; liquidissima

Particulā imbiberim medulla.

Ad Rosinam.

Castà, pudica, proba es, similisq; per omnia Vesta,
Flos

*Flas cui perpetua virginitate viget.
Induis hinc equos Matrona pronuba mores,
Nostra vice est cara dum tibi Musamurûs,
Vt genitrix narum blandis amplectitur ulnis,
Amplexu fruatur sic Cycnus hiccè tuo.
Me colis, ut patrem: nec amas non coniugis istar:
Diligis ut fratrem: tam studiosa me es!
Magnus Amor meritis. Mihi non vocis è RO-
Diva, socrus, Mater, filia, nupta, soror? (SINA*

Ad Annam Pallantiam.

*Virgo es casta, decens, niveaq. simillima flori,
Esq. novem castis dedita virginibus.
Te Phæbus, te Pallas amat, te Gratia triplex,
Te Nympha reliqua, Castaliusq. chorus.
Iidem me quoq. amant: nam vitam puritèr egi,
Et cavi incestis moribus esse nocens.
Tu quoq. tu nostrum non fastidibis Amorem,
O Pallantiadum Regia progenies.
Virginea cum se Musa patiantur amari;
Virgineus cur à me procùl absit Amor?*

Ad Camillam Morellam.

*CAMILLA doctarum inclita virginum
Alumna, sacri gloria verticis,
Quem Phæbus Angur cum Camænis*

Incolere

Incolere ante alios scēvit:

*Qua nam auspiciati mulnere te polt
Produxit Eos? qua tibi candido*

Fulsere in ortu tam benignè

Sidera? quod genitale signum

Nascentem amavit tāt nitidissimis

Ornare donis? haud ego te genus

Mortale MORELLA q̃, cretam

Sirpe reor, sed olympiorum

Sanguem Deorum. nam nī si conspicer

Divinius quiddam, ac genero sius

Supra q̃, vulgarem Minervam

Plebis inesse tibi CAMILLA:

Vnum infimorum me, licet, aestimes;

Vnum invidorum me simul arguas,

Qui te, quod uno omnes tibi ore

Dant facile, spoliare parte

Praconio alto laudis, ut amuli

Solent, malignè coner, honore q̃;

Privare digno, debiti s̃q̃,

Ellogijs, celebri q̃, famā.

Sed tantum abest, ut noxia quæpiam

In me residat talis; ut obuijs

Hoc pectus ultro amplecter ulnis;

Hoc venerer caput, osculer q̃,

Manum, at q̃, sanctam te veluti Deam

Supplex adorem. Quod nī si ab intimis

Præcordijs manare credis,

Exant-

Ex animoq; loqui Melissum
 Sentis: amorem cui fatear meum,
 Faceſq; amoris? qui vehemens: ior
 Tantò eſt, pòl, in te, Diva: quantò
 Suſpicio magis expolitam
 Doctrinam, & artis Pieria decus.
 In queis perenni non ita floruit
 Honore Sappho culta, nec ſic
 Filia Sulpitij diſerta,
 Vi tu vigeſcens carmine nobili
 Puella præſtas. Non ego te colam,
 Germana Muſarum CAMILLA?
 Non ego te, Charitumq; ocellum,
 Tuiq; Phæbi delicias vocem?
 O viva imago Palladis! ò caſa
 Medulla Peithûs! ò renati
 Flos rediſſive CAMILLA ſacra!
 * * *

Virgo Caſtalijs nomen ab artibus
 Aeternum meriti ònaeta; decentior
 Horis, pulchrior Hebe,
 Scintillantior Heſpero;
 Quàm quinas arveo per irieteridas
 Cum de ſiderio cernere maximo,
 Ex quò prima diſerti,
 De te ſcripta tuiſq; item
 Muſis, Vtenhovì carmina legimus
 Nè te Teutonicì ſubtrahis oribus

O MORELLA Poeta

*Aut semotior invides**Nostris luminibus lumina: fac tui**Spectanda liceat, si potè, copiam**Impetrare tuisq;**Tandem colloquijs frui.**Si non dura geris pectora cantibus,**Si non difficilem dant aditum fores:**Hos ipsos rogo te saltèm**Ad dextram niveam lubens**Pervenisse sinas, simplicis evidens**Argumentum animi, non adeò malos**Versus, quos meus ardor**Incundacithara modis**Expressit, Latij pectinis annulos.**Ah! quei dura fores, quàm teneris pia**Eduxere Camæna,**Vatum numina ab unguibus?**Ah! quei dura fores, nectare cui scas ens**Lenes lingua sonos edit, Hymettio**Tinctos rore, favisq;**Hyblearum apium litos?**Quid multis moror? en sponse sua patet**Indivulsa bona Iannua gratia,**Et postes ab amico**Se gaudent venerarier.**Limpidos ab uberi**Scatu-*

Scaturientis fontis amne rivos

Si quis inestuant

Heu viatori negitet, nonne magis, magisq;

Aridam negans sum

Accendet; ut quæ Tantalò appetenti,

Iamq; ferè bibenti

Rursus à labris fugitat cōscia lymphæ culpa?

Hoc idem mihi hospiti

Celtarum in oris fortè commoranti

Accideret, CAMILLA,

Si flagrans adsecla tui, quod tibi dulce pleno

Manat ore, Nectaris

Privarer hanstu, queisq; per tot annos

Discupij irrigare

Corda, sermonū placidis abstraherer fluctis.

Ah! resolve, amabo te,

Resolve laborum illa eburnea claustra,

Et sine delicatas

Mellea vena scatebras iugiter exilire

Protinusq; fundier,

Libare tantum quas pudenter optem,

Si (quid enim recuses?)

Prolui totis vetitū est. nunquam etenim re-

Mente conquièvero,

(missa

MORELLA, quin (quæ summa postulati est)

Dulcibus Hippocrenes

Ex tua lymphis rignos eliciam liquores.

Eugè suave corculum!

Y

Eugè

Eugè o voluptas blanda Gratiarum!

O geniale mulsu!

Roscido fauces aperi saccharè dulciores,

Atq; floridissimum

Emitte succum, quem siticulo sæ

Lambere apes Melissi

Gestiant, circum alveolos murmure bombi-

Stridulisq; pinnulis

(lanti

Densè volantes. Nil tibi est pericli:

Namq; favi CAMILLA

Nille post ad te radiens fenore cum ter ā-

Interim satis tibi

(plo,

Superq; sit, si, quā frui laboro,

Scripsero mellilinguem

In tuis Suadam labijs usq; tenere sedem.

Ad Hyeronimam Columnam.

Rafinus. Cum superes animi puro candore columbam,

Sivè columba aliquid purius esse potest;

Et nitidis valeas oculis exurere cordi,

Illa licet rigeant asperiore gelu;

Et tua Pactoli veniant sub tecta liquores,

Ambrosiusq; tuo manet ab ore lepos;

Cum sis praterea antiqua virtutis imago,

Et te nobilitas sydera ad alta vehat:

Quis nisi cælesti delectus ab ordine posset

Dicendo laudes equiparare tuas?

Aut

*Aut igitur Superis aliquis mittatur ab oris,
Aut semel potius magna COLUMNA cane.*

* * *

*Si paucis capias referre verbis
Quicquid est decoris, boni, & venusti,
Forma, aut ingenij sagacioris,
Quicquid ingenui pudoris extat,
Gratia, & Veneris decentioris,
Quidvè nobilitas honoris addat,
Auro, & divitijs, utrisq; virtus;
Nomine hac simul explicabis uno.
Quod te ut doceam cupis, benignè
Dicam, huic est nitidum COLUMNA nomen.*

Gvral-
dus.

De Trivultia.

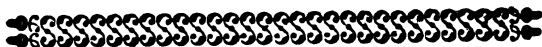
*Quod genere, & censu praestes, TRIVULTIA, Rhodi-
multis, ginus.*

*Est decus: at decus id pluribus eē vides.
Quod prior innumeris tua sit, nulliq; secunda
Forma: tamen non est unica, rara licet.
Quod sis casta, & si non est te castior ulla,
Tecum alia: at qui est casta puella tamē.
Quod docta, at q; sciens Musarū es sola: sed olī
Deiphobe, & fidicen Lesbia talis erat.
Quod generosa eadem, dives, formosa, pudica,
Docta q; sis, nulla est par tibi, nulla fuit.*

Υ υ PANDORÆ

PANDORÆ nomen aptius fuisse
FAVSTINÆ.

Bellaius. *Qui tibi FAVSTINÆ mea Lux, nomē dedit, is
Dixisset PANDORAM aptius & melius. (te
Munera namq; Deos in te omnia congeſſiſſe
Oſtendunt dotes corporis, atq; animi.
Et tu etiā ex oculis tāquā de pixide aperta,
Omnia depromis, ſeu bona ſivē mala.
At mihi te erepta, mi qua ſinē vivere durū eſt,
Spes, o me miſerum, nulla mihi remanet.*

VIII.

DE PVLCHRITV-
dine Fœminarum.

In Helenam Vendraminam;
virginem Venetam.

Euange- *Dum dubitat, faceretne Deam, faceretne Puellā*
lista. *Iuppiter; ecce Dea eſ facta, Puella ſimul.
Sed Dea dū fieres, dubitat Venus, annē Minervae
Virgo fores; ſubitō eſ facta Minerva, Venus.
Cumq; Mycenea placuiſſet forma Puella,*

Illius

Illius egregiam te capere ora iubet.
Sic Iovis est magni summo de vertice partu
Vno nata HELENE, nata Minerva, Venus.
Forsitan & Iuno Divum Regina fuisses:
Si non illa Soror, tu Iove nata fores,
Idem qui genuit, certò sic federe sanxit;
Ne qua Iovis natas tangeret invidia:
Vatibus antiquis tu prisca Minerva faveto;
Tu nova nostra novis nata Minerva fave.
Tu Cytherea Venus vulgaris Mater Amoris;
Cælestis Veneta hac Mater Amoris eris.
Tu cupidis rapiare viris Spartana Puella;
Vna homines rapias tu Veneta atq; Deos.
Aeterno imperio magni celsè Tonantis:
Assurguntq; nova numina prisca Dea:
Sic quicquid Pallas, Venus, & formosa Lacana,
Prisca habuere Dea tres, habet una recens.

In Dianam Melioratam.

Despiciens terras summi moderator Olympi
Magnus, ad Adriacas lumina vertit aquas.
Cum tua strata solo, curvati littoris Ancon,
Vidit Acidaliæ templa superba Dea.
En collapsa iacent pulchra delubra Eriycina:
Vrbs, ait, an maius Dorica numen habet?
Dixerat; atq; oculos dū curva ad mœnia torques,
Occurrit summo pulchra DIANA Iovi.

T ij

Tres

*Tres illam Charites, totidē Nympha, atq; Cupido
 Quod sequitur, dubitat, sitnē DIANA Venus.
 Percussus forma ingenti, miratur, & ardet,
 Et capit, & dignam, quæ colat astra, putat.
 Ista DIANA Venus, Venus ista DIANA videtur:
 An neutra est, quoniam maior utraq; Dea est.
 Ornabis nostros, formosa, & casta penates:
 Non es mortali femina digna toro.
 Sic ait; & raptam complexus ad æthera velox
 Evahit; & magnam tum iubet esse Deam.*

Thestylis.

*Croctus. Emula habes Ebuli baccis mea THESTYLI la-
 Colla ebori, atq; ebori crura, oculos ebena: (bra,
 Ora, manus Veneri: crines, frontemq; liana:
 Spirant illustri blanda animo Charites.
 Invasit linguam Pallas, Saturnia mentem,
 Absit durities THESTYLI corde. Dea es.*

Ad Columnam.

*Gonia. Dum puer Idalius pharetra præcinctus, & arcu,
 Coniicit ardentes regna per ampla oculos:
 Aspicit undantes per colla argentea crines,
 Luminaq; æterna lucidiora face:
 Flammeola sq; genas: nitidū magè pectus eburno
 Dente, & purpureis guttura picta rosas:
 Obstupuit*

*Obstupuit splendore novo, atq; exterritus hæsit
 Obtutu: ambiguus quæ nova Diva fores.
 Deinde Deum monitis causas aperire rogatus,
 Et dubia indicium promere mentis, ait:
 De forma dum tres incunt certamina Divæ,
 Iudice Troiano pulchra magis Genitrix.
 Iudice me si eadem renovent certamina, forma
 Maestas uni huic convenit illa triumph.*

De Leucippe.

*Candida LEUCIPPE gratissimus ardor amant, Flami-
 Mille sibi Matres quàm cupièrè nurum, nis.
 Se Dea Clara tuis secretis sedibus abdit,
 Seq; tibi famulam tempus in omne dicat.
 Pro nivali auro, tenui circumdata velo,
 Flaventesq; sacra forcipe tonsa comas,
 Ut qua non casto mortales ussit amore,
 Nunc casto sanctos urat amore Deos.*

De Ida.

*Vos quibus externas proprius cognoscere formas, Douza
 Deq; etiam ignotis querere cura fuit, Patcr.
 Dicite si qua mea, si qua est formosior IDA
 Visa vel Eois, visa vel Hesperijs?
 Parva loquor. quid enim, quæ so formosius illa
 Regia vel magni possit habere Iovis?
 Dicite si qua mea fors est non discolor IDÆ
 Visa vel Eois, visa vel Hesperijs?
 Ceditis? an similis quendam vos ludit imago?*

T iiij Cedi

„ *Cedite, cedenti praelia nulla nocent.*
En, qua forma, sua qua iuncta modestia formae est:
En, qui se toto corpore prodit, Amor.
Quaecumq; aspicias, micat hinc decor, indè vo-
Formosa assurgunt undiq; delicia. (luptas:
Non sua purpureis quod leverit ora venenis,
Aut comptum tarda struxerit arte caput.
Hoc aliae faciant, pudeat quos manè videri.
Huic nihil ad formā cura quod addat, habet.
Nil opus est Pharij tingat se stercore piscis:
Illius quis enim par color esse queat?
Nil opus at roseis ornet sua tempora sertis:
Nam coma pro serito sufficit ipsa sibi.
Cur Ceas igitur vestes, cur symmata gestas?
Cur prodit Tyrio conspicienda sinu?
Scilicet ut videas, maius si cultus ab IDA,
A cultu capiat an decus IDA suo.
Sed nec pulchra minus, quoties velamina ponit.
Nescio quid Cypris hic quoq; sedis habet.
O ego si tantum possim spectare nitorem:
Quàm sit Aristoridem tunc nihil esse mihi!
Quid loquor imprudens? nō hac optare modesti.
Sit satis, extremum tangere posse pedem.
Sit satis horridulas mirari posse papillas,
Quaeq; patent oculis exteriora meis.
Quàm benè candētes distinguit purpura malas,
Non ebori melius iuncta coralla rubent.
Quàm benè casaries temerè per colla vagatur,
Flexa

*Flexa quidem, ingenio flexa sed illa suo.
Lumina neu referā Scythicis aquāda Smaragdis:
Illa pharetrati virus Amoris habent.
Cernite purpurei fulgentes oris elenchos,
Explicat ipse suas dum gelasinus opes. (phīs,
Quid dignas Iunone manus, quid brachia Nym
Quid cilia Odrisys arcubus aqua loquar?
Singula quid memorē? cælo dignissima tota est:
Quod tamen ō utinam non nisi sera petat.
Cedite iam spreta Phrygio sub Iudice Diva,
Sit q̄, semel causam non tenuisse satis:
Tu quoq̄, Cypri mea malum transcribe Puella,
Quod tibi cessurum vel finē lite fuit.
Sed non talis eras: vel si sic bella fuisti,
Iudice me, victa desipere Deæ.*

De Imagine Lucietix.

*Quæ Venerē facie, quæ Pallada moribus aequat, Sroza
Conata est Dominam pingere docta manus. Pater.
Artificis laudatur opus, divina sed omne
Mortale exuperat forma magisterium.*

Pancharis.

*Qualiter exoriens ferali crine Cometes,
In sese populorum acies convertit, & ora
Vndiq̄, & insolito percussas lumine mentes*

Bonifonius.

Territas

*Territat: hærescunt dira formidine cladis
Mortales, certiq; pavent incendia belli.*

*Sic se ubi PANCHARIDIS puro iubar ore corus-
Exerit, et cæli maior micat ignibus ignis: (cans
Hærent obtutu populorum lumina, & alto
Corda pavent suspensa metu, belliq; necisq;
Flammæq; animis trepidantibus incubat horror.*

Iu Nævum Himeræ.

Franchi- *Tarpey sacra tēpla Iovis mea HIMERA petebat,*
nus. *Illius è cælo Cynthius ora videt.*

*Incessum & formam miratus & ora Puella,
Æstuat, atq; novo carpitur igne Deus.
Palladaq; & Venerem, & Iunonem cōvenit, utq;
Mortali ostendat quod decus ore nitet. (his
Cedite, ait, facie nænoq; insignis HIMERA,
Cedite, tres superat pulchrior una Deas.*

De tribus pulcherrimis Puellis Romanis.

Calcag- *Vno eodemq; die tres convenère Puella,*
ninus. *Formosa antè alias quas Tyberinus habet:
Fit Laterane tuas Iuvenum concursus ad ades,
Et supet, & dicit nomine quisq; Deas:
Visa fuit multis Iuno LAVINIA, Pallas
LIVIA, non paucis CLAVDIA visa Venus:*

Tunc

*Tūc Tybris, procūl hinc dixit Paris absit & Iris,
Hæ sunt præstanti corpore tres Charites.*

Ad Liviam oculis captam.

Redderet ut Phæbum vindex Cytherea minorē, Cæfari-
us.
*Surripuit fronti sydera clara tua,
Inseruit q̃ polo, quibus obscuratus Apollo,
Descendit valles tristis ad Amathias.
LIVIA nè doleas, iussu, tibi lumina, Patris
Reddet Luciferum iam Veneris ulta Deum,
Nam si vix unum poterat perferre perusta
Terra, duos Soles qua ratione feret.*

Ad eandem.

*Orbam luminibus dum te Berecynthia cernis
LIVIA, sic superos increpat illa Deos.
Sunt Phæbus Phæbe q̃ polo, stella q̃ micantes,
Perpetui splendent & sinè nube dies,
Ast invidistis geminam mihi lampada Matri,
Qua lustrabat agros LIVIA pulchra meos.
Hæc sunt, quæ fertis vetula mihi munera Nati?
Hæc est in Matrem cælica Pietas?
Anguipedes pro me cogent vos pendere pænas,
Rursus & in cælum bella cruenta gerent.
Glyceres pluchritudo.
Æthereus decor, & pulchri cælestis imago*

Calcag-
ninus.

Vt

*Vt se mortales præmeret ante oculos,
 Vt sacra Veneris nos inflammaret Amore,
 Ad cælumq; animos igne suo raperet,
 Ora subit GLYCERES pulchrosq; accommodat ar-
 Imposuitq; oculis & velut arte locum. (tus,
 Emicat hinc fulgor divinus, & ensibens ardor,
 Cui sit fas animos surripere ex animis.
 Ergo hanc miramur Solem ut miramur & astra,
 O stulti, GLYCEREN, creditis esse? Dea est.*

Ad Rosinam.

*Melissus. ROSINA bella, floridis apricior corymbis;
 ROSINA pullulante latiq; myrto,
 ROSINA lilijs, rosisq; pulchrior,
 Perenne virginum decus:
 Sreniore dùm mihi coruscus auspiciatum
 Nitore Sol diem quaterdecennalis,
 Fluentem ab usq; primulâ recentium
 Crepundiorum origine.
 Reducit, aureis micans lugalium quadrigis:
 Benè ominare. sic & ipsa ab Aurora
 Et imminente salveas ab Hespero
 Agens diurna lustrici.
 Benè ominare, neq; ter, quaterq; nominatum
 Iube salute prospera frui tecum,
 Licebit exteris ob illa regia
 Duella in angulis vager.*

Quis autumasset? en adhuc, per octo lustra, cæ-
 Et huc morante cerno Marte natalem (lebs
 Tamèn virente mi comam induit nigram
 Pudens oliva termite;
 Etruriaq̃, corculum volens honesto Senas,
 Oreadasq̃, perlibenter aspecto,
 Modestiore fronte, & ore preditas.
 Benigna bruma post iter
 Latinum, & urbis Ausonum perambulatione,
 Viasq̃ cognitas, amœniùs præbet
 Poli sub huius axe, præ quod expeti
 Domi queat, triclinium.
 Feros tumentis Hadria dehinc timere fluctus
 Superfedebo, seu fragosa Panini
 Gelurigentis expavere præcipi-
 tia. ut reducta vallium,
 Ut hæcè collum in vant reflexa, fontiumq̃
 Scatentum ad ima lenè murmur? heic lauri
 Virent, viretq̃, sylva Palladi sacra,
 Citriſq̃, consitum nemus.
 Cupressus, atq̃, pinus heic stat, ilicesq̃, frudent;
 Fragrantissq̃, myrtis odorati
 Replemur halsu decenter hortuli,
 Et usq̃, ver novum tepet.
 Domus canore Musico, & sonore Nablyq̃, &
 Lyra resultat. Istiusmodi vivant
 In otio ac quiete Lipsius, precor,
 Et ipse Donza nobilis,

Et

*Et ipse Carrio, & Grapheus, & ipse Gifelinus
 Novans vetusta sacra; vosq; Lernuti,
 Modiq; pectora absoluta, non sine
 Typos amante Golzio.*

*Idem precabor, ac lubens, & Vtenhovio ipsi,
 Et eius intimis: idemq; Melloero,
 Colonienſe quò celebrius cluet
 Canente territorium.*

*Idem hocce Gulielmiū tangat Decembre votū;
 Amore qui roſarum Adonidum captus,
 Trecenta cum roſis caniſtra mollibus
 Dea ſacravit enthea.*

*Ibere Mars faceſſe, Mars Iber faceſſe tuq;
 Redoccupare Belgium vel invita
 Memento pax, quietis exulis ſoror,
 Alumna dulcis otij.*

*Eamne, & optimam alloquar ſodaliū catervā?
 Vetur. Sit ut nimis remota, ſalvere
 Tamèn per ora vos iubebo prodromi,
 Amata Cynthio cohors:*

*Et intèr hancce ſymbolam, memor gregis diſerti,
 Scypho litabo ſepties coronato:*

Simulq; faxo coram adeſſe te, mea o

ROSINA, melle dulcior,

Fragrantiorq; balfamo, nitentior lignſtre,

Cycniq; plumulis. Adeſſe te preſtò

ROSINA faxo opinione, & abditam

Trahace hiabo carmine;

Idemi

*Idemidem ô cupita bis decem irritato per annos
Proco, sed usq; mi negata; quin nunquam
Potis uel uno ocellulo viderier,*

Ni si semel per Idea

Imaginarie, polo silente, conspicillum.

Ivanis hunc amator extiti forma

Tua, Virago. Mantis inde plurima

Mihi futura Christus,

Neq; hoc rogatus, immò vi manū tuæ prehensam

Palam omnibus, sed invidenda pradixit;

Fore auguratus, ut Diana vicies

Rotante circulo prius

Meare signa cerneret per obviata fratris,

Citum Phlegonta, quam tua virum Zona

Hymen doceret arcta vincla solvere.

Abisse terminum hunc scias:

Propinquat hora debite statuta pactioni.

Quid immorare? quid meos in obliquum

Repellis ambitus? quid egrimonij

Iecur misellum acerbius

Premisq; & angis? Eugè, seu Britāna, vel Bata-

Meum tenetis, aut Etrusca, de siede- (va

Rium, vel Hadriana littora, aut nova

Beata rura Frncie.

Lacusvè ripa cogniti minus minusq; seu vos

(Libentius quod herclè crederem) casto

Dea fovetis in sina Melannides;

Patervè Rhene, eam tuo

Ab amne, Naïdum sacro vides choro aggregatâ,
 Hymettio ore dulce haurire,
 Catumq; pectus Attico imbui favo:
 Ad illa quæso commodum
 Pedes cunctis advenas loca apta sistitote,
 Vbi illa degit, anxiumq; fors exest
 Sibi ipsa cor, medullulamq; tabidam:
 Amore tum vicario
 Praediligata nemini, pudica corda Nympha
 Ad hoc meum cor, ô Cupidines, strictim
 Eatenus ligate, quâ cohæreat
 Iugalis usq; copula.
 At ipsa non minus flagrans ames tuû Melissû, &
 Colas ROSINA, quàm perusta Thaumantis
 Amasse fertur alma Memnonis Patrem, aut
 Diana pulchra Virbium.
 Vtrimq; faxit hoc Venus, tot invocata votis,
 Decensq; Iuno, promuba gerens munus;
 Bonusq; Lucifer diem advehat bonum.
 Vlysse ero beatior.

Ad Læliam.

Manè ego te vidi, te vidi ego vespere; vidi
 Noctibus, & medio LÆLIA bella die.
 Nativus color est tibi; qualis ab athere puro
 In matutinam purpura lucet aquam.
 Non alia atq; alia es. fucum pigmentaq; nescis;
 Et

*Et porphyriacis asypa mista lutis:
Et tamen Hesperijs, uncto qua polline tingunt
Labra, genasq., tui stat prior oris honos.
Sic ipsa tu re, quod sapè ego dicere suevi,
Natura est potior qualibet arte, probas.*

In Lepidina pulchritudinem.

Ⓞ *LEPIDINA, tua quāta est præstātia forma,
OLEPIDINA, tui quantus hic oris honos!
Nā, tua qui propius pulcherrima videris ora,
Vertitur in lapidem, nī fiet antiè lapis.*

Ad Catharinam Puliam.

*Cum lata nostris semideæ parens
Gressum intulisti Nympha penatibus,
Tuoq., conspectu sereno
Exhilarare novem Sorores
Dignata es, ingens ô Chamerollia
Decus propagis, PVISIA; nē siem
Salvus, nī si alta Nonacrinam
Fronte superbam Atalantæ esse
Præsto putarim: quippè viraginem
Illam statura magnifica refers
Proceritate, & bellicosam
Vertice Amazonio Camillam.
Te forma præstans nobilissimæ trium*

Z

Laude

Laude Dearum, queis Paris additus

Et censor, & index, adequat

Te gravior Tyria Elise

Incessus ornat te Charitum decor

Et gratiosam & reddit amabilem

Te Lingua facundam diserto

Arguit eloquio, paremque

Pithus, rigentes flex animo sono

Ducentis ornos, duraque marmora.

Adhuc (quod admittantur omnes)

Tanta pudicitia tibi usque

Est cura, pulchra quanta nec Helchide

Fuisse, nec castæ Itariotidi,

Comperta quondam, quas sacraque in

Historia legis & profana

Celebriores. Sed pietas tua,

Verique cultus Numinis, haud sinit

Te non honestatem verendam

Assidue ante oculos habere:

In qua ingalis quin thalami velis

Cara educandas pignera filias,

Domo paterna quis negabit?

Præcipue tibi Lancelotum,

Rara puellum, Iuppiter, indolis,

Vere institutum moribus aureis

Sanaque doctrina politum

Rite dabit Catharinus ille

Dulcis, loquella quem decorat lepos,

Suarig

*Suaviq; manus pectore comitas,
Rerumq; multarum per orbem
Cognitio, variaq; lingua.
Hunc nacla, de caro optima fibo
Promitte patri quaq; Adoleverit;
Vobis & illi haud pœnitendo
Reddiderit memor ore grates.*

De Lællâ.

*Sic fuit in Fatis, ut sic formosa Virago
Debuerit nasci roribus Hadriacis;
Arguitur falso pulcherrima LÆLIA furti;
Ut Veneri cunctas abstulerit veneres.
Exoritura Venus potius (nam credere dignū est)
Sumpsit ab hac pulchri corporis effigiem.
Quam præstant igitur nativa corallia fictis,
Tam Venere est bellâ LÆLIA bella magis.*

Ad Læliam.

*Venerat Hadriacam Cypro Venus exul in urbē;
Anrea frenato murice vecta Venus.
Illic tot Divas intèr Nymphasq; marinas;
Quæis aquè pulchras nulla habet unda Deas;
Ut frustra reperire aliquam pertederet, in quam
Sic transformaret se speciemq; suam;
Euganeos petijt colles, seq; in rina misis*

*LÆLIA transmutans induit ora modis.
 Antè ferebaris Venus ob præconia formæ;
 Duplice nunc gemina es munere facta Venus;
 O Fortunatis Patavina palatia rectis,
 Quæ gravis incessus calitis ornat Hera!*

In Brigiam.

Incertus *Emicat ex oculis rutilans nitor, huius in ipso
 Incessu quovis tempore vernat humus,
 Quicquid habent pulchri præsentia tēpora, totū
 Occupat, & quicquid terra decoris habet.
 Quod tangit sanctū est, risu cælū omne serenat,
 Quicquid agit lepidū est, nobile quicquid a-
 (git.*

Ad Probinam.

Forcaru- *Ore PROBINA nites, ut lux, rosa, nix, ebur In-*
 lus. *candidior cum sis mente, Diana rubet. (dū,*

De Lepidina virgine formosissima.

Posthicus *Sì Paris Ideo quondam sub vertice Iudex
 Vidisset faciem virgo decora tuam:
 Cedite dixisset LEPIDINÆ, cedite Divæ:
 Hac omnes forma vincis honore Deas.*

* * *
Obvius ut nupèr LEPIDINÆ venerat illè

Qui

*Qui facè, qui iaculis cœlū, hominesq; domat,
 Affigens roseis, formosa labella labellis,
 Esse ratus Matrem, basia mille dedit.
 Sed nœvum aspiciens dextro sub lumine, clamat,
 Errori veniam da, LEPIDINA, meo.*

* * *

*Cum natura tuos, Virgo pulcherrima, vultus
 Fingeret, obstupuit tacta dolore Venus:
 Et sibi nē eriperes palmam, laudemq; decoris,
 Suffixit dextro nœvum inimica oculo;
 Nēl tamen ille tua forma deformat honorem,
 Sed magis egregio nœvus in ore decet.*

Ad Hyeronimam Columnam.

*Qui quæris pulchri quicquid natura creavit
 Noscere, in hanc unam lumen utrumq; refer.
 Nam quicquid potuit rerum natura decoris
 Tradere, id egregiè sola COLUMNA tenet.
 Sydera clara oculis, & fœvum crinibus aurum,
 Ore aequat Paphys lilia mixta rosis:
 Puniceas labris gemmas, & dentibus illas
 Indo quas genuit lucida concha mari.
 Collo ebur Assyriū superat, & pectore pulchro
 Bistoniæ vincit, Caucasæsq; nives.
 Vig. brevi claudam versu qua magna supersūt,
 Non Cypris toto est corpore pulchra magis,
 Quin Pbrygius pastor forte hæc si in vallibus Ida*

Giraldus

Z iij Vidisset

Vidisset, poterat dicere, cede Venuſ.

*

*

*

Sam-
marcus.

*Romanas anteit cunctas LYCRETIA, caſta,
Vicit Amazonidas Pentheſilea ſuas;
Argivis palmam Lada pulcherrima proles
Præripit; aſt Syrys Zenobia ingenium.
COLUMNAM clari genitor demifſu Olympo.
Splendoris ſignum qua foret egregium.*

*

*

*

Pellicia. *Sidereſi præceres oneroſa hæc mole ſoluti
Materia, ætherioſ qui in gyrum verſutis orbes,
Et rerum in lucem varios educit ſ ortus;
Si quando optata tanget ipſo cura quietis,
Aut ad concilium væſ mens ſuprema vocabit:
Nè veſtras mentes agitans gravis illa ruina
Suſpicio inſolito cogat perſiſtere motu.
Nàm magni decuſ iſta orbis formoſi COLUMNA,
Quam ſtupido Natura animo miratur, & altum
Divum opus agnoſcens ſummiſſo poplite adorat,
Non ignara poli, veſtri non inſcia motuſ
Orbibuſ aſiſtet, divinaq; ſidera volvet,
Et ſpecies rerum æternos ſervabit in annos.*

*

*

*

Ellebo-
diuſ.

*Cam trii paſtoris cæleſtia numina formam
Idæi arbitrio ſuppeſuere ſuam:
Addita tunc ſi illiſ HYERONIMA quarta fuiſſeſ,
Dixiſſet cunetis ſenſibuſ attonituſ:
Quævis mortaliſ Divaſ HYERONIMA vinciſ,
Quic-*

Quicquid habent illa, nēpe COLUMNARUM
 (est.)

*Dij tibi nascenti cunctas HYERONIMA doctes, Bargeus
 Certatim larga contribuere manu;
 Namq; hinc Roma potens, illinc Hispania nata;
 Innumerus Regum claras imaginibus,
 Ingenij cultus mox accessere supremi,
 Quaq; unam Superis anteculisse queant.
 Ornamenta animi, & pulchra immortale iuvēta
 Forma decus; quales credimus esse Deas,
 Salve igitur virgo Heroum certissima proles;
 Salve olim Heroas progenitura parens.*

Ad Fastiam.

*Non tibi opus speculo formosa à pulchrior omni, Theseus
 Quum speculo magnum FASTIA sis speculū.*

*Panditur & mundi facies, obscuraq; cedunt
 Nubila, quum profers FASTIA poste caput.
 Clauditur atq; atra nitidum caligine cælum,
 Tecta refers intra quum tua mox faciem.*

*Solibus astivis turbarunt aëra nubes,
 Et nil nī misso flamine ventus erat.
 At postquam clausas referavit pulchra fene-
 FASTIA; & è niveo polluit ore vitor. (Stras
 Invita cedunt nubes, aperitur Olympus,
 Et Titan supero monstrat ab axe diem.*

Z. iiij Vernat

Vernat humus rutili conspecta lampade Phœbi,

Et facilem nautis dant freta vasta viam,

Ternâ elementa, homines cælo gaudere sereno

Caperunt, simul & Belua lata fuit.

Ergo divini domina exhibeantur honores,

Omnibus & vigeat FASTIA dia locis.

Qua valet æreum facie pacare venusta

Regnum, cælesti seu Dea nata choro.

*

*

*

Nè in liquidum vereor vertatur Iuppiter aurâ,

Et patulo in gremium, defluat impluvio:

Nè formam variet, falsus veniat q̃ maritus,

In q̃ tuo haud una nocte sit ille toro.

In quot mutatus describitur esse figuras,

Extimulant animum tot cruciant q̃ metus.

Formarum est cupidus subseffor, semper amator

Æstuat, & thalamis adstruit insidias.

De Virgine sua.

Decima- Si forma videas decus venusta,

101.

Hac cedit reliquis nihil puellis.

Splendescunt oculi nitente vultu,

Cen stella rutilant polo sereno,

Qua vincunt roseos nitore flores.

Perblandum residet decus labellis.

Collum seu niveo vapore sparsim

Resplendet; Pariò velut lapillo

Substructum

Substructum radiat sublime pectus.

Aliter.

*Dulcia blandidulo splendescant lumina vultu,
Ceu rutilant nitido sidera fixa polo.
Ardua puniceam decorant vestigia frontem,
Emicat ex roseis gratia multa genis.
Lucet in eximio decor insuperabilis ore,
Labra labris certant, Cypria virgo tuis.
Pectora Phidiaco radiant quasi structa lapillo,
Colla velut niveo sparsa uapore nitent.*

Ad Gelonidem.

*Intèr nuda Deas virentis Ida
Si tu vallibus herbidis fuisses,
Cum litis Paris arbiter, duabus
Cyprin prætulit, aureoq; malo
Ipsam censuit esse munerandam
Forma dotibus elegantioris
(Dictum parce trium sit hoc Dearum)
Viciisses, neq; restitisset ulla
Palma præmia quò minùs referres.
Cumq; idem ille Helenam, per alta vetus,
Incautis raperet subindè Amyclis,
Si conspecta prior fores, minori
Atrida sua Tyndaris maneret;*

Macri-
nus.

Nec

*Nec Troiam Argolicus cremaret ignis,
 Et quis tam mea sit GELONI doctus,
 Quis tam diuice pradiusq; vena,
 Dignè scribere qui tuosq; mores
 Et rara speciem queat figuræ?
 Cedat Penelope tibi pudore:
 Et quæ Philaciden sequuta coniunx
 Constantèr Stygias ad usq; lymphas,
 Cedat Hermione decore forma:
 Et quàm Iuppiter imbre lu sit aureo.
 Dentes candiduli, minutuliq;
 Vertex auri comus, corusci ocelli,
 Tinctæ puniceo rubore mata,
 Os spirans casiam, Syrosq; odores,
 Pressi lingua fluens liquore mellis
 Te non esse hominem arguunt, sed unam
 Nympharum, è numero vè Gratiarum,
 Quæ mortali habitu morè terris
 Conspectu ut facias tui beatos
 Quicumq; in te oculos GELONI vertent.*

De Puella sua.

Spinula. *Purpurea est facies, facies est candida q; illi;
 Lilia non mèbris sunt magis alba suis.
 Ut si nix minio certet, vel cana pruina;
 Et folia ut puro lacte notata rosa.
 Mirus in incessu, lusu, risuq; Puella,*

Ac vultu est nulla factus ab arte decor.
 Quid? quocūq; pedes, quocūq; & lumina movit,
 Quanta hanc subsequitur gratia, quanta Ve-
 sivè sibi compsit flavos de more capillos, (nus?
 Sivè hand effusis maluis esse comis.
 Qualis in orbe suo graditur formosa Dione,
 Mille habet ornatus integra Virgo sibi.
 Cum sedet aequales intèr, seu veste recincta
 Cum movet ad certos cādida membra modos,
 Palla urit Tyria, nivea urit veste Minerva
 Procedens, urit vocibus ore loquens.

Harmosyne.

Manè patefactis ut se, mea vita, fenestris
 Vestit, & ingentem multa stat ad speculum,
 Sol quoq; plus solisò gemmis axem polit, Horas
 Vultq; magè horribiles ferre sibi radios.
 Ut iubar offuscans suo, Hera iubar, imperiū ipsi,
 Vsq; sit in cælos, Luciferiq; gregem.
 Frustra. Nā HARMOSINES simul ac oculos spe-
 sepositus, sueta nō regit arte rotas. (cit, extrà
 Redditus ac benè vix sibi, equos aversus in ortū
 Flectit, & Aurora rursum inyt speculam.
 Itq; redire coactus, vultu incedit operto,
 Querit & invisas HARMOSINÆ ire vias.
 Interea mihi sede manet nulla color aut mens,
 Omnibus & sudor manat ab articulis.

Gruterus

Dum.

*Dum modò forando, nè dū speculi occupat aënor,
 Narcissi instauret morte liquente obitum:
 Et modò nè Titan stimulet Furias Stygis, illam
 Inficire eximiam tabe aliqua faciem.
 Nè, mea LVX, igitur posthac da te aspicere illi,
 Quàm ferè ubi medium iam peragravit iter.
 Tunc suū enim occiduo potiùs caput aquore cōdet,
 Quàm velit emeritos trux revocare gradus.
 Sed tu, levum ad quid de forma consu. is orbē?
 Que movet invidiā Phæbo, ea pulchra satis.*

Ad Cliniam.

*Vultcius Corpus habes longū, collū, mea CLINIA, crines,
 Veste, oculis pulla, & tota supercilijs.
 Guttur habes niveum, dentē s̄q̄, manusq̄ Puella,
 Cunctaq̄, queis placuit candida Maia Iovi.
 Ergo Puellarū bellissima CLINIA iure es,
 Ornamenta tui corporis ista probant.*

Ad Formosam.

Tebal-
deus

*Affidue crescit Veneris decor, atq̄ revisa (cet.
 Quò magis una mihi est, hoc magis una pla-
 Nulla capit mēs te, nec te manus exprimet ulla,
 Spectanti semper pulchrior una venis.*

De

De Hyella.

Florentes dum fortè vagans mea HYELLA per ^{Naugerius.}
Texit odoratis lilia cana rosis: (hortos
Eccè rosas inter latitantem invenit amorem:
Et simul annexis floribus implicuit.
Luſtatur primò; & contra nitentibus alis
Indomitus tentat ſolvere vincla Puer.
Mox ubi lacteolas, & dignas matre papillas
Vidit, & ora ipſos nata movere Deos.
Impoſitoſq; coma Ambroſios ut ſenſit odores:
Quoſq; legit diti meſſe beatus Arabs.
I, dixit, mea, quare novum tibi Mater Amore,
Imperio ſedes hac erit apta meo.

Ad Fanniam.

Cādidior nivea Veneris mea FANNIA plāta es, Pōtanus.
Et Charitum tenero lactea crure magis.
Aurora pralata coma, pralata nitore,
Hebe munditijs ceſſerit ipſa tuis:
Ceſſerit aſpectu Lede, Hermioneq; papillis,
Flora genis, cedat Tyndaris ore tibi:
Nigraq; formoſo furata es lumina Amori,
Et per te cacus dicitur ille Puer.
Nq̃adum illecebris cum ſis laſcivior, & ſi
Uſq; comes dictis gratia blanda tuis:
Ambroſia hūc teneris ſtillat tibi roſcida labris:
Ambroſia

*Ambrosia hinc roſco ſpirat ab ore tibi.
 Huius in amplexus Superi properate: ſed ipſe
 Præveniam, nec tu bella Puella negeſ.
 Magna peti fateor, verum mihi magna petenti
 Conſingat niveo pectore poſſe frui.
 O mihi ſi liceat partes tractare latenteis.
 Cedite Dii, hac vincam conditione Deos.
 O bona non tractanda homini, bona digna rapina
 Cælicolum, ſuperis o bona digna locis.
 Deſicio, gelidis ſuffundite tempora lymphis;
 O deſiderij lenta cupido mei.*

Ad Gemmam.

Marul-
lus.

*Qui dedit Niaci, Theſida, Proteſilao,
 Ille dedit nomen, lucida GEMMA tibi.
 Nam neq̃ ſulgidior, neq̃ te formoſior ulla eſt:
 Quæq̃ hominum poſſit corda movere magis:
 Iure igitur GEMMA es, quod ſi tibi diſplicet il-
 lū Dea, vel Pallas, vel magis eſto Venus. (lud;*

De Cæliæ furto.

Angeli-
nus.

*Quū dormiret Amor, rapuit clām pulchra pha-
 CELIA; ſurrepta flevit Amor pharetra. (retrā
 Noli, Cypris ait, ſic flere Cupido; pharetram
 Pulchra tibi rapuit CÆLIA, reſtituet.
 Non opus eſt illi calāmis non ignibus; iurit*

vte

Voce, manu, gressu, pectore, fronte, oculis.

De Cælia & Cupidine:

*Fortè videns natum Veneris per prata vagantē
 CÆLIA fronte placens, CÆLIA crine placens:
 Pone arcum & certemus ait: pone arma, face sc̃q;
 Hic tibi si necum pralia inire libet.
 Illi dicit Amor, si pono hac arma, quid in te
 Nudus agam? pugnax tu magis atq; potens.
 At si bella placent, & stat tibi tanta libido
 Certandi: tela hac lege repono mea,
 Vt claudas oculos, oculi fulgore perurunt.
 Vt frenes linguam, lingua diserta necat.
 Nil horū impediet pulchra hac certamina, fatur
 CÆLIA: claudio libens lumina, lingua silet.
 Non exspectat Amor, sed in aëre tollitur alis:
 Et fugit, exclamans; sat tua forma potest.*

AREOLÆ SECUNDÆ

FINIS.

VENERVM

Blyenburgicarum,

Sive

HORTI AMORIS,

AREOLA TERTIA,

AD SEIPSVM.

AD IOACHIMVM A MYEROP, summi viri D.
CORNELI A MYEROP & CVIK, Dijnstaer
in HOOCHVOYDE, & HERSTVOYDE, Do-
mini in CALSLAGEN, SCHREVESRECHT,
CROMSTRYEN & C. HOLLANDIAE & VVEST-
FRISIAE Tribuni aetati dignissi-
mi, Filium obedi-
tissimum,

DORDRACI,
Ex Officina Isaaci Canini,
M.D.C.

AREOLÆ TERTIÆ

DIVISIONES,

vel

FRUTICES.

I.	Vota.	pag. 371.
II.	Suspīria.	378.
III.	Amores.	396.
IV.	Desideria.	420.
V.	Gaudia.	434.
VI.	Dolores.	453.
VII.	Fides.	472.
VIII.	Ad Scipium.	488.
IX.	Ad Amicos.	530.

Generis splendore, & virtutū
candore Iuveni conspicuo. D. Ioa.
CHYMO A MYRROP, & CYICK.

DAMASVS BLYENBYRGIVM BATAVVM

S.D.P.

Mo qualicunq; beneficio mi-
cos parare desiderās, propōsi-
mī Cognato; singulis Horū
mei Milesij (qui sub VENERVM
BLYENBYRGICARVM nomine circūferrur)
singulos amicos hæredes cōstituteres in-
tèr quos, quūm è familia MYRROPYNN
neminem adhuc nominasse, optimè tu
mihi occurristi, cui tertiā hāc ARBOLAM,
non thymo, croco, aut allijs, sed æthereis
Charitū & Gratiarū cupedijs, ac scitamē-
tis refertā, in amoris mutui pignus, pro-
priā dicarē: eoq; magis, quod propositū
hoc cē meū Parētītuo D. in HOCHVV-
DE, viro præstātissimo (cuius in mē bene-
ficia, omnia excedūt remunerādi officia)
non admodum displicere intellexeram:
Imò verò meritissimo tibi Do, Lego: cu-
ius animum ex animo spectavi meo, &
cui scio præsens hoc argumētū iam dudū

Ma j sum.

summo petere placuisse, per quod prom-
 itto me ostensurum: *Præter Vota, Suspiria, De-*
sideria, & Gaudia, Amorem quoque sepe ad ver-
 so tempore præferre, quæ nihil attingunt ad rem. Cui
 promisso an abundè satisfecerim, & in-
 iurias, suspiciones, inimicitias, inducias,
 bellum, pacem, atque alia amorum vitia arti-
 ficiosè satis depexerim, collatis in medi-
 um posita, quæ ducentis nobilium Poeta-
 rum lepidi similia allegationibus, alijs ju-
 dicandū relinquo: Te saltem nunc Cog-
 nate desiderat summe, per eandem hæc *AAO-*
tam dūreo: Plurimū facere ad cōfirman-
 dum amorem, perperuā morū comitatē,
 sic temperatam inter blanditiæ, & auste-
 ritatem, ut nec reverentiā tollat, nec cō-
 suetudinē iucunditatis vitiet: Quam regu-
 lā si sequi, & si rationē potius quā affectū
 in consilium adhibere volueris, nemō
 erit qui contēdet quod in Amore te præ-
 cipitaveris. Sed illud quoque inprimis ca-
 vere debes, ne forma aut ætas te nihilium
 delectet: quæ solæ si Amorem consilient,
 non poterit esse perpetua benevolētia:
 quum enī ætatis flos sit admodū brevis,
 & formæ gratia non ætatis tantum accē-
 sione, sed etiam multis alijs de causis fre-
 quēter intereat, necesse erit humil & be-
 nevolenti-

nevolētiā perire, sublati fontibus undē
manabat: quē admodum olim ille.

Flos perit ætatis, nec multos durat in annos

Forma, sed occidui graminis instar abit.

Scio te nūc fati intelligere in quē finē
AREOLAM hanc collegeri: reliquum est ut
sequentis (nempē QUARTÆ AREOLÆ) se-
mina tibi quoq; innotescant. per hæc enī
Amoris aliquot incommoda recensē-
tur, & ~~Neminem tam esse in Amore, ut~~
quin facile corruiere possit, non uercente fortunā
in barathrum infelicitatis, & extrema calami-
tatis: in qua Venerem plerumq; aut Cupi-
dinem, amantium non amburium. Sati-
tia Numina, invocamus undē liquet, In-
genium nullum, dum magis affectu quā
ratione regitur, rā magnum esse aut ex-
cellens sine aliqua dementiæ mixtura,
per quā nascitur immoderatus ille libi-
dinis appetitus, quem sola commemo-
ratione proverbij istius XYSTI Pythago-
rici facilē continebimus, cogitantes: *Sati-*
us esse fame mori, quam per incontinentiam li-
bidinis famam maculare. Vale, Vive & Gau-
de Cognate Charissime, utiq; dic feriarū
quo etiam lugentes rident. *Clj Ij C.*

INCUNDO LECTORI.

*Incundo incunda placent, incunda propino
 Incūdis : tristis tu cato nè legito.*

VENERVM

Blyenburgicarum,

Sive

HORTI AMORIS

AREOLA TERTIA.

AD SEIPSVM.

I.

VOTA.

De Luce sua.

Posthinc

Tempora noctis amat tacite furtivus adulter, „

Deditaq; obscenis turba libidinibus: „

Tempora lucis amat, cacas fugiuntq; tenebras, „

Excitat iugenua quos facie castus Amor. „

Horum ego castra sequor, nocte, latebrasq; perosus

Lucem amo, sola animum recreat illa meum.

Non sine luce mea fas est mihi cernere LUCEM.

Omnis, au heu! tristi nox mihi felle madet.

Et nunc hyberno duplicantur sydere noctes,

Aa iiij Et

*Et brevè, me miserum! Sol habet imperium.
At tu luciferi Soror o Pulcherrima Phœbi
CYNTHIA, tam longum contrabe vocis iter:
Longius ætherea mundus quò luce fruatur:
Longius & cara sic ego LUCE fruar.*

De Amore suo.

*(cura est,
Quam sequor, & cuius semper mihi maxima
Ire sub amplexus, heu! negat illa meos.
Quam fugio, & cuius nulla est mihi mutua cura,
Amplexus lacrymans appetit illa meos.
Dij facite: ingratum nobis hac ponat amorem,
Altera q̄, in nostros currat amica sinus.*

Ad Magdalenam.

Panno-
nius

*Commater mea MAGDALENA, quantis
Te possum precibus, mi sellus, oro,
Præstes auxilium meo furori:
PRISCAM depereo tuam propinquam.
Hanc quæ continuis ferè diebus
Ad te ventilat, assequente nullo:
Tecum lussitat, ambulat, lavatur,
Tecum saltitat, & tuos per hortos
Cervo saltitat ocyor quadrimo:
Novi, quam tibi nil neget inbenti,
Quantum consilio tuo acquiescat:*

*Tu si precipias, diebus octo
Potum non capiet, cibo abstinebit.
Commenda, precor, huic meas Amores,
Ne me despiciat, mone propinquam.
Quod si plus aliquid mihi ordinaris,
(Illud quod prohibet dolor fateri)
Donarem tibi quicquid ipsa voles.*

Pancharis.

*Veni ad PANCHARIDEM meridiatum,
Cum mox insolito fragore calum
Concussum tonat, igniumq, latè
Trisulcis iaculis coruscat æther.
Illa famineo pavere languens
Ruit protinus in sinus amantis:
Et, serva miseram, inquit illa, serva.*

Doctore-
nius.

*Ego, sollicitam & minùs pavente
Sustentans gremio: Quid, ô Puella,
Quid me poscis opem, iubesq, rete
Ut servem, nimium meticulosa,
Qua sic fulgura vana pertimescis,
Tonitrusq, paues inane murmur?
Quin me, me miserum, Puella serva,
In quem letiferis tuis ocellis
Multò fulgura sevimus vibras.*

De Laura.

Felices, quibus afflat Amor, & mater Amoris

Douza
Pater

Ad

Ad sua pacatum littora sternit iter.

Quando eris illa dies, quò demùm nùbile pondus

Ponet inhumani LAVRA supercilij?

Quando cupidineis radiantia lumina flammis

Me mihi, me vita restituentq, mea?

Quando rato furiva pedes in gaudia calle

Ibitis? & Domina vox erit una, VENI.

*

*

*

Vndè fit, ut quotiès admota per oscula LAVRAM

Conor in amplexus sollicitare meos,

Protinùs aversa distorqueat ora cachinno,

Meq, nimis Iuvenem, me Puerumq, voces?

Hac sunt feminei nimirùm signa caloris,

Vt crucient lenta gaudia nostra mora.

Et tamèn illa meum semper fastidit Amorem.

Hei mihi! quid tanta pro levitate precer?

Dij facite ut, què ià Pucrũ vocat improba, tandè

Non Puerum, sed me sentiat esse Virum.

De amicæ uultu, & moribus.

Dactius *Odi, & amo: & nequeo nō illud amare, quod odi:*

Rursus habere odio, non nequeo quod amo

Sic odio miscetur Amor, mulcetur Amore

Sic odium, atq, odio sic maculatur Amor.

Te, fateor, moresq, tuos, mutabilis, odi:

Depereo rursus te, faciemq, tuam.

Magna tibi, totiès nè me contraria ledant,

Inmut-

Inmuent mores Numina, vel faciem.

Omnia fiam,
Vt propè illam sim.

Dum vehisur segmētato THAVMANTIA currū, Scaliger
Ab! fierem trepidis orbita facta rotis! Pater.

Scū lenis Asturco glomeravit molliū orbes:

Cur non sum Phrygia stragula picta manu?

Deficio. ah! fierem caelestia verba loquentis:

Verba, quibus pallax cuncta venenat Amor.

Omnia sim potius: sed non esse ipsa potis sim.

Saxea nam CÆSAR pectora ferre nequit.

Quod in Amore Iuventutem suam
consumpserit, nec adhuc flammæ
remediū adinveniat.

*Annua ver sātis mandantur semina sulcis,
Pinguis ut exalta messis abundet humo.*

*Iunguntur teneris praelseruitibus ulmi,
Vt sua veloci pressa sit uva pede.*

*Vt capiat longo speratas tempore merces,
Anxius in medijs navita sudat aquis.*

*Vitalem intensos segetem formica per aestus
Servat, ut à gelida tuta sit illa nive.*

Quā suavis, quā blanda quies, quam grata vo-

Quā nihil optata spe cecidisse iuvat! (luptas,

At

Andrelli,
nus.

*At nos fallaci stultam sub Amore iuventam
Triuimus, ut nostro certa sit aura malo.*

*Sed mea vesanis agitata est cymba procellis,
In caciq; fuit penè sepulta vadis.*

*Fidaq; cum tuti sperarem littora portus,
Seuior infesta nunc maris unda rinet.*

*Non semper media pugnat gladiator arena;
Sedulus e nostro corde triumphat Amor.*

*Ast ego sim quamuis lethali saucius ictu,
Apparent nullo vulnera facta loco.*

*Illaq; putrescunt cunctis ignota medullis,
Multiplicat vires abdita flamma suas.*

*Nota licet fieret tantorum causæ malorum,
Non ego Pæonia liber ab arte forem:*

*Non rapidis præcepis undis exstingueret Hebrus,
Nec cantata meas tolleret herba faces.*

*Non leuat hūc Pæon, non hunc Medea furorem,
Hic super-impositis auctior ardet aquis.*

*Ardet ut immēsis sparsū magis imbribus aruum
Quod proprio arboreas nō cremat igne comas:*

*Vtq; Hyera in medio vastas vomit aquare flāmas
“ O Natura modis prodigiosa tuis!*

*Non tamē hac perdit morientes flāma medullas,
Maior ut assiduū pena dolore fluat.*

*Sic male Caucaſea religatus rupe Prometheus,
Sic Tyrius seuam pascit inultus avem.*

*LIVIA sola potest nostros lenire dolores,
Improbis incanto quam mihi iunxit Amor.*

Sola

Sola, cruentato latum quod pectore vulnus

Fixit, Achilleo tollere more potest.

Fervere perpetuo debent si nostra vapore

Membra, salutiferum non habitura modum:

Vos, ô, ducentes mortalia pensa Sorores

In quarum arbitrio morsq;, salusq; manet:

Hâc, precor, hâc animam tantis exsolvite panis,

Vi saltem hoc possum morae carere malo.

Ipsæ licet mihi felix in amore triumphes:

Impia tam gratum toxica, Nec tar habet.

Impotentia Amoris.

Restincturus aquis ingentes pectoris assus,

Melissus

Aut animam pelago mergere pronus eram;

Aut sedaturus decumianos pectore fluctus,

In flammâs Aëna me dare præcipitem,

Sed potius hanc pelagus curare, nec Aëna, quod

Absorpti curis illud, & illa forent. (opto:

Oceano maior decuplo cor verberat unda,

Ignis & æthereo gravior igne flagrat.

Neutrius alterutrâ vis vî compescere vi quit:

Trux Aquilo tantum robur utrisq; dedit.

Æstuo, nec possum comburier æstibus hiscè;

Fluctuo, nec mergi fluctibus hiscè queo.

O ignes, ipsi has flammâs extinguite flammis!

O unda, hos fluctus fluctibus obruite.

Suspiria

II.

SVSPRIA.

De Amantium infelicitate.

Pŏtanus. Vere rosas, segetes astate, subinde racemos,
 Per q̃ hyemem Genij dona beata legunt.
 Flora rosas, messemq̃ Ceres, Pomona racemos,
 Inde suas Genius spontè ministrat opes.
 At miserandus amans, & frigore tristis, & astu
 Vereq̃ & Autumno nil nisi triste legit.
 Hinc Amor, inde Venus lacrymas, suspiria, qua-
 Inde Cupido gravem fundit amaritiẽ. (Stus,
 Sin' quãdoq̃ rosas legit, & legit ipse hyacinthos,
 Per q̃ suas sentis, per q̃ rubeta legit.

Alloquitur suspiria, &
 lacrymas.

O iucunda mei suspiria conscia cordis;
 O oculi, nunc iam flumina, non oculi!
 Hec mandata mea constantè ferte Puella.
 Gaudeat ut solita est fletibus illa meis.
 Sensistine graves, immitis CYNNA, pœnas?
 Sensistine

Sensistine meus quam miserandus Amor?
Perfida me crucias, quum posses sola iuuare,
Hen, heu! nam per te, Perfida, nunc morior.
Quam leuiter poteras fato subducere amantem
Sed morior: titulus sit mihi mortis, Amor.
Si non magna satis, perisse in Amore Puella,
Quantulacumq; tamèn gloria dulcis erit;
Pallidus à misero cessisset corpore languor,
In vultu si quid dulce notasset Amor:
In verbis si mite aliquid: spes omnis Amantium
Ex oculis: oculi nil nisi triste ferunt.
Ore Arabum nemus inspiras, ver ore remittis;
Vnde tibi nomen, CYNNA, dulce fuit.
Oscula si summis saltèm mihi pacta labellis,
Concessum Ambrosio si semel ore frui,
Lægidulis animâ poteras tum reddere mæbris,
Et nudum inferno me revocare lacu.
Non mala Persephone lethû properasset acerbû,
Non iuueni pallens Styx aduenda foret.
Non Phlegetontæa sentire incendia ripa,
Eumenidumq; angues, terrificumq; canem:
Sed tecum chara duxissem blanda lucentæ.
Tempora, subq; tuo factus Amore senex.
At tu sancta Venus nostro succurre labori:
Tu Dea, tu Vati, Cypria, parce tuo.
Diligat illa, suumq; & Amans suspiret amantem,
Et iungi cupiat pectora nostra suis.
Præq; meis lacrymis totidem succende favillas,

Omnia

Omnia sunt illi cognita nostra mala.

Quem fugit, cupiat: quem non est passa iuvare,

Nunc amet, iuratur sic magis inq̃, dies.

SANCTA favet iamq̃, & placidis arrisit ocellis,

Aureolum q̃, dedit, LVX mea, basiolum.

Basiolum, nigra quò me revocavit ab unda,

Atq̃, animam festis reddidit articulis:

Quò sine, non Arabum sylva, non thura Sabea,

Ambrosia spiret, nec sine, mollis odor.

At tibi, servati tanto pro munere Vatis,

Sudabunt tepidis thurea dona focis.

Et tibi cantabit laudes mea iibia: per te

CYNNAMA dura prius, CYNNAMA facta bo-

(na est.

De Seipso & Cælia.

Angeri-
anus

Sum cinis in gelidis tumulis, sum vivus amator:

Sum maestus, tator: sum sine vace, loquor:

Et locuples, & pauper amo: spe nutrior, ex spes:

Et mando chartis carmina, mando notis:

Terra mihi colitur, tumidis & mergor in undis:

Sans saturò & farto ventre, premor q̃, fame:

Haario fontis aquas, & anhelis faucibus haeres

Sicca sitis video, lumine cassus, iter:

Hic moror, atq̃, etià hic propeo: miser audio, sur-

Auribus: includor carcere, liber eo. (dis

Ora madent lacrymis, & vident ora: profundos

Corda cecum gemitus, corda perussit Amor.

Torqueor

*Torqueor infelix ex omni parte; sed una,
Vna mihi semper, semper iniqua mihi.*

De sua pœna immutabili.

*Dix ubi Thebarum porta, Babylonis & alta ,,
Mœnia, Romana dic ubi sceptrata rogæ? ,,
Herba tegit Troiã, Graias tegit herba Mycenæ, ,,
Nec credis, montes hîc, ubi campus, erant. ,,
Quod secat Europã & Lybiã mare, vomer ara- ,,
Nexaq; cum Brutijs Trinacris ora fuit. (bat ,,
Eccè hominum steterant ubi quoddã tecta, ferarũ ,,
Nunc lustra urticis obsita, cerne, iacent.. ,,
Quot maria atq; lacus tellus absorpsit? & ipsa ,,
Quot titulos tellus? quot laceravit opes? ,,
Auteritur digitis aurum dum fertur: & unda ,,
Saxa cavant, mutant flumina curva vias. ,,
Inscribunt Pario Reges, sua nomina saxo, ,,
Nomina cum saxis sunt peritura suis. ,,
Omnia sub magno tandem vertuntur Olympo: ,,
At mea in aeterno pœna dolore manet.*

De suo Amore.

*Iactator, dispereo, crucior, trahor huc miser, atq; Marul-
Ipse ego iã quis sim nescio, nec vè ubi sim. (huc lus.
Tot simul insidijs premor undiq;: proh dolor! in
Saviria Cypris dat documenta sua! (me
Bb Saviria*

*Servitia documenta sua dat : ego hanc tamē unā
 Deperco, ut q̄ nocet, sic libet usq̄, sequi.
 Qua si quis miserum solam me liberet horam,
 Hic mihi sit Phæbo doctior & melior.*

Ad Rosinam.

*Melissus. Indita natura servant res semina rerum,
 Vimq̄, sibi propriam quæq̄, creata tenent:
 Sic tamen, ut succis ne destituantur opimis,
 Nervè alimenta rei quis genuina neget.
 Fons sinè venarum scatebris citò torridus arct,
 Et sinè fomento languida flamma perit.
 Undè mea flamma vigor? undè fletibus humor?
 Tristis ocellorum pupula deliquit,
 Tot lacrymis effleta meis: & pulveris instar
 Annis exustum quinq̄, decemq̄, Cor est.
 Perpetuò tamen (ah! quei fit ROSA candida?)
 Ex corde hoc ignes, ex oculis lacryma. (manāt*

Nuntium de morte suæ CLINIÆ.

*Vulceius Curis omnibus, omnibusq̄, morbis
 Dilectam audio CLINIAM solutam
 Charam, inquam, audio mortuam Puellam.
 A me omen removete Dī sinistrum,
 Erret talia quisq̄, nuntiavit;
 Nobis snè invida suslulère fata*

CLINIAM

CLINIAM, nec adhuc tribus peractis
 Lustris? non puto iam Deos iniquos.
 Illam scilicet abstulere fata
 Nobis tam properè? abstulere. certum est.
 Ne quicquam dabites? mihi ille. Cato
 Alto iam fruitur, Deoq. vivit.
 Ergo spes mea vana? destitutus
 Ergo delictis meis? puella
 Ergo quæ fuerat dicata nobis,
 Excessit? puto iam Deos iniquos,
 Re ipsi sentio, & hos nimis severos.
 Tunc muneribus, mali beatis
 De connubia nostra? dote nunquid
 Ista CLINIA digna erat? maritas
 Tadas iamq. Hymenæe, tolle, tolle.
 Ite o vos procui, o faces iugales,
 Sunt sponsalia sunt dirempta fato
 Iniusto heu! mihi, CLINIAE q. nam illa
 Ingressa in thalamum puella nondum,
 Deducta in tumulum fuit, mea spe
 Falsus, nunc ego langueo, maligni
 Hoc facto quoq. CLINIAE fuistis.
 Sed cum nil lachryma valere possunt,
 Reviviscere nec queat querelis;
 Id saltem date, ut urna nos amantes,
 Nunc nunc nos habeat duos amantes.
 Nam post funera CLINIAE, vel unum
 Diem vivere non queo: atq. ab eius

Bb ij

Vita

384. HORTIS AMORIS
*Vita vulnere quicquid ipse ducam,
 Vita hac non erit; aut erit dolor, qui
 Me nec vivere, nec sinet perire.
 Vita gaudia nec beatioris
 Vnquam sentiet illa, se Deam nec
 Credet: addita sit licet Deabus:
 Donèc me videat simul beatum
 Factum, meq; choro additum Deorum.*

Cliniâ mortuâ, optat mori.

*Hæu! quis me miserum obruet Poetam
 Salsis fluctibus? & gravi dolori
 Quo absumor statuet modum? procellis
 Quis me tristibus implicabit? aut me
 Saxi ex vertice maximi rotabit?
 Me quis precipitem dabit? meum quis
 Prompta confodiet caput sagitta?
 Quis tinget gladium meo cruore?
 Vita quis mihi denegabit usum?
 Meme fulmine Iuppiter corusco,
 Me Neptune Pater maris Tridente,
 Gesso in frustra seces tuo Minerva,
 Flammis Mulciber aut tuis cremandos
 Artus exhibeas meos, cadaver
 Corvis, vultcribusq; devorandum,
 Et totum canibus, lupisq; detur.
 Vel me dentibus obterant leones.*

Quid

*Quid clamem? ô Superi Dei, Deaq̃
 Subterranea regna vel tenentes,
 Vivum absumite me, meisq̃ pœnis
 Finem imponite, & asperos labores
 Mortis terminet hora scripta, nec me
 Exanguem videant mei penates,
 Nec quos in patria domo reliqui.
 Namq̃, ut vivere mî fuit beatum,
 Donec CLINIA, vixit, hac mole sum est
 Sic me vivere mortua & humata:
 Quàm solam poteram meam vocare,
 Sola & qua poterat suum vocare.
 Qua plus me coluit Parente utroq̃,
 Et quàm plus colui Parente utroq̃.
 Quare vos agite, ô Dei, Deaq̃
 Omnes, reddite me mea puella.
 Vt possum obsecro, terra nunc dehiscat
 Confecto lachrymis mihi, & misello
 Par cœstamina praparatæ amanti.
 Mors visa potior mihi, lucrumq̃, est:
 Nam vitam pariet beatiorẽ,
 Mentem à carcere qui vocabit isto.*

Ad Amicam Sphæricam.

*Fervida vos gelidum suspiria pectus inite,
 Frangite Sphæricum, tela inimica, gelu.
 Inq̃, polo humanis precibus si quis locus exstat,*

Moni-
nus.

Bb iij

Mors

*Mors cita, vel merces sit mihi summa mali.
Harmosyne.*

Gruterus *Mortuus a cunctis si verè is creditur, agro
In cuius superest corpore nulla anima:
Mortuus, en, ego sum. nã spreto hoc corpore, fugit
A me anima: it q̃ comes assiduo HARMOSYNÆ.
Sed quĩ, si vixi, non singula membra fatiscunt?
Conduntur q̃ putri putida prorsus humo?
Sed quĩ, si vixi veteris violentia flamma
Exanimis mihi adhuc favit in articulos?
Ah, ah! ista hominum exuperat miracula captũ,
Sic quoq̃, sic oculis faxea flet Niobe.*

DE LYDIÆ lacrymis.

Forcani- *Invitis lacrymas fallax expressit ocellis*
lus.
LYDIA, *dum lafo fadere valde queror.
Ora ego per spicuis, dum tingi candida gemmis
Aspexi, lacrymas miseri & ipse meas.
Quot guttas visa, est totidem fuisse favilla s
Queis magis accendor quã Vesuvius apex:
Heu! quam misero requies servatur amanti,
Si fluit ex tenui maximus ignis aqua?*

*Quamvis LIVIA indies crudelior fiat; eam
tamen se nunquam deserturam
pollicetur.*

Andreli-
nus.

O. penitus nostris facies infixa medullis!

O desi-

O desiderij maxima cura mei!

Cur sinis ut tanto feriam mea pectora planctu?

Mastag, continuis fletibus ora rigem?

Hos ego si toties fudissem ad marmora fluctus,

Mota forent lacrymis marmora dura meis.

Vota, preces, tormenta, dolor, suspiria, questus,

Et data sunt celeri verba ferenda Noto.

Ferrea montano circumdata viscera saxo

Et rigida fultum Gorgone pectus habes.

Immitti rabida possunt tibi cedere Tygres,

Ortaq, sylvestri torua Leana iugo.

Visibus assiduus longum terit omnia tempus,

At tua flat nullo molliter aura die.

Excute tam duro clausas sub pectore cautes,

Et non humana rustica corda fera.

Vt perijt primus tauri fabricator aheni

Sic fera supplicio digna puella suo est.

Mollia conveniunt tenera precordia forma,

Nec tumidus roseo fastus in ore decet.

Qualibet ingenua pietas in corpore regnat,

Savities diris convenit ipsa feris.

Displicet & nulla placabilis arte Puella:

Mitia cum facili pectora mente placent.

Iasis abijcitur surda truculentior unda,

Landatur cupido blanda Lacæna pari.

Ipsi dedit tenera specimen Natura Puella

Nè desit numeris illa vel illa suis.

Et si nostra cavo contusa est marmore lympba,

Hæc

Hac erit obsequijs vita dicata tuis.

“ *Rebus in angustiis verus spectatur amator,*

“ *Certus amor nulla sorte perire potest.*

Sic docet in Danaum iuvenis Phocæus Orestem,

Et rea quos Phrygiæ sanguinis hasta tulit.

Sic fera quos Siculi religarunt claustra tyranni,

Et qui fraterna morte redemptus obit.

Sed manet imprudens duri spectator amoris

Non facit ad talem finis honesta virum.

Ille licet Cræsus misero sit vilior Iro,

Sentit & æternam fama sinistra notam.

Si saperem crudas odissem iure puellas,

Spernere quæ vellem tela, coactus amo.

Displicet, & sumpta est agro medicina iacenti

Gaudet ab invisa postmodò liber ope.

“ *Tensa sed ancipiti quamvis sint carbasa vento*

“ *Detulit in tutos sæpè procella sinus.*

Amantes esse miseros.

Totanus “ *Sol hyemes, Sol æstates moderatur, & idem*

“ *Tempus agit noctis, tempora lucis agit.*

“ *Talis Amor: rixas idem, pacemq; procurat:*

“ *Idem lætitiâ, tristitiâmq; movet.*

“ *Sol æstus, Sol & glaciem, tenebrasq; diemq;*

“ *Diverſo tamèn hac tempore cuncta facit.*

“ *Æst turbas, requiemq; simul, lacrymasq; iocumq;*

“ *Miscet Amor, nullo tempore ſerta gerens.*

Semper

*Semper enim variat dubius, semperq; vacillat,
Quàm miser est omni tēpore quisquis amat.*

**Fluxa Venēris præmia,
Poena diuturna.**

*Frigida cum tacito, mea CIRCIA, tabuit igni,
Et solvit castos flamma inimica sinus:
O quàm rara fuit, sed quàm citò raptā voluptas!
Quàm cita de lenta nox mihi luce venit!
Si peritura brevi fuerant ea munera: quid me
Perpetua aeterno fulmine flamma rapit.*

Scaliget
Pater.

**È perpetuo incendio omnia
ustumini.**

*Sive animus tenues mihi dilabetur in auras;
Sive levis infernos oderit umbra Deos:
Ille locus, locus ille meo torrebatur aestu:
Nec poterunt tantas ferre elementa vices.
Trudite me liquidi subter vaga flumina Ponti:
Unde dat Oceanus humida iura vadis.
Mutabit rapidis liquentia marmora flammis:
Inq; patenti ingens aquore nullus erit.
Ah! cum tanta miser iactes incendia: monstri
Secura, atq; expers una Puella tua est.*

Miser

Miser annus, si ut mihi, ita eius Ver
hyems fiat.

*Quid tibi cum sylvis, & primi floribus anni?
Ver media ex oculis turget in urbe tuis.
Ver alijs mihi tristis hyems: miser, ah miser an.
Si cogare pari conditione frui. (nus!*

THAUMANTIA pietate interire.

*Mortē ferre videns oculis THAUMANTIA davis:
Hoc credo, nostras tum miserata neces:
Avertit: par sis q̃, avidis exurere flammis:
Lethifero ergo subit Mors sociata gelu,
Qua fugiam mala, si pietas mitissima diri
Afferat interitus fata cruenta mihi.*

DE IDA SUA.

Douza
Pater.

*Si quis erit, qui flere viro neget esse decorum,
Patronum causa non aget ille mea.
Et tamen hoc ita sit: tantum moderatius urax,
Ut malè quem lesit, iam benè sanet Amor.
Sicut Achilleo quondam (quid notius?) hosti
Vna manus pariter vulnus opemq̃ tulit.
Nunc malè cum ladar tantum, nec sapper Amori,
Quid superest, præter flere perennè, mihi?
Quod superest, facio, luctuq̃ absumor inani.*

Non

Non alia ardori sit medicina meo.
At q̄, utinam liquidum totus dissolvatur in imbrē
Ipsaq̄, iam nostris saxa caventur aquis.
Et iuvat. & certē lacrymis explentur amores, „
Densaq̄, lascivas temperat unda faces. „
Ah! quoties imbres per amantia lumina fusos
Ore resorbillans deficiente bibi!
Scilicet ut iecori nunquam non esset adusto,
Quæ posset tantas unda levare faces.
At quondam lacrymas deliria rebar amantum:
Quodq̄, alijs fletus, hoc mihi risus erat.
Non tulit à nobis sperni sua iura Dione,
Et lenitèr, Flebis tu quoq̄, Flebis, ait:
Flemus, & hoc felix mihi sit faustūq̄, precamur:
Et fiat lacrymis mihi ius idem meis.
Quid precor? An fletis mollescere posset ab un-
Quæ solidū fultum cor adamante gerit? (dis
Es foret, aut illi robur sub pectore vellem.
Cessisset flamma vis utriusq̄, mea.
Cessisset nostro thūlybum genus omne furori,
Nec falso toties imbre fuisset opus.
Hei mihi! quod nullis adamas liquefiat in undis:
Hei mihi! quod nullam ducat ab igne notam.
Si tamē est aliquid, adamas cui cedat: & IDAM
Quid vetat huic etiam cedere posse meam?
Sic ego: sic fanti motis Amor astitit alis:
Atq̄, ita, Quid flendo lumina perdis, ait.
Nil opus est lacrymis: opus est tibi sanguine tantū,
Frangere

Frangere qui nullum non adamantum valet.
 Franget & hic IDAM, modò sis nec parcus in illo:
 Nec foris inquiras stulte, quod intus habes:
 Ergone tam parvi poterit reus esse cruoris,
 Et titulum nostrae cladis habebit Amor?
 Ah! prius invisi mecum pereatis Amores,
 Sanguine quam madeat ulla Puella meo.
 Non adamas tanti est, non IDA tenacior illo:
 Et tamèn hac tanti, si velis, esse potest.
 Esse potest tanti, veniat modò sanguine fuso
 Mollior, & famulum me vocet IDA suum.
 Quid nò cogit Amor? ià sub iuga missior amica,
 Et tibi libertas dico paterna, vale.
 « Scilicet est aliquid placida moderamina forma,
 « Vinclaq; sub Dòmina posse favente pati.
 Hoc mihi contingat: sic vel sinè sanguine vivā,
 Fortis ab afflatu nocte, dieq; tpo.
 Iam minium certè nostro de sanguine restat.
 Hoc quoq; quod restat, servus adussit Amor.
 Quicquid id est, tamè omni tpo dat Ianus Amo
 An quicquā est votis quod neget ille tuis? (ri.
 Tu contenta meo iam sanguine parce, nec ultra
 In me adamantæo pectore bella move.
 Aut tibi si penitus adamantū insistere certū est,
 Et lapidi mores assimilare tuos,
 Exprime virtutes potius, quas cernis in illo:
 Et mea da posito corda vacare metu.
 Irrita fac rabidi deliramenta furoris,

Quæq;

*Quaę oculis traxi mille venena tuis.
Tūc tibi cor pluma, Calabra tunc vellere lana,
Tunc animo credam mollius esse meo.*

Ad Suspiria & Lachrymas.

*O prasaga mei semper suspiria luctus,
O gemitus, masti flebile cordis opus!
Quid toties ager de pectore spiritus imo
Surgit, & inviti sapē madent oculi?
Cura nec optatos sinist anceps ducere somnos,
Omnia dum media lassā quiete iacent?
Non mihi iā veteres (semel insani vimus) ignes
Versat in accensis ossibus acer Amor.
Quid tamēn est prasaga malū quod pectora mæ-
Quod gemo, quod causa sapē lacēte fleo? (rēt?
Tristia venturus cognosce per omnia vultus:
O Anime, infelix non potes esse diū.
Nil præter lachrymas hæc, & suspiria vita est, „
Quæ si sine bono clauditur acta, sat est. „*

Lotichius.

Lachrymæ.

*Ergo tam properè, ergo tam repenti,
Æstate in media tuæ iuventæ;
Dum fructus uteri feracis, & dum
Partus munia læta præstolamur
Abis DELIA? Phæbe abis, relinquens*

Crotus.

Turpes

Turpes in lacrymas, & urbem, & orbem?
 Illa ergò rutila astra, sydera ergò
 Illa gemmea, quæ nitentem, & urbi
 Atq; orbi explicuere ubiq; Soles,
 Et diem radijs tulere puris,
 Nox atra occupat, & voracis Orci
 Lethæus sopor, & tenebra inertes?
 Eheu Persephone impia, impia eheu!
 Qui visti aurea licia, aureum illud
 Vellus exoluisse? flete Amores
 Quotquot estis amarè: adeste passis
 Crinibus Paphiaq; Gratiaq;
 Florent munditia, gemat Venustas
 Exculti decus oris, Ingeniūq;
 Rari delicias, & elegantem
 Maiestatem animi serenioris.
 A' desideria irrita, o' fugaces
 Spes mortalium; ocelli ubi illi, Amor quævis
 Sagittas iacere improbus solebat?
 Quæis ridens face Verticordia edaci
 Prebat miserorum ubiq; corda?
 Hic bustum, hic lacrymis rigate marmor
 Formosa Dryades: ferant Napææ
 Costum & Balsama: vernet hinc & inde
 Aiax, & rosa, Regiūq; flores,
 Veris perpetui perennè munus.
 Pro' Parcas nimium licentiosas.

Longè fugit, qui se fugit.

Quo mihi vitigeni colles spectantur, & herba, Modius.

Aut Mæni vitrea lenè fluentis aqua?

Quo fontes, sylva, saltus; & amana vireta?

Non faciunt nostris illa vel illa malis.

Hei mihi! quid prodest Dominā fugisse superbā,

Si Domina huc etiam me comitatur Amor?

Ille mihi media luce est dolor, ille tenebris

Vsq; novis miserum ludii imaginibus.

Sic cui membra calor tacito depascitur igni,

Semper sunt latices somnia, semper aqua.

Ad Cupidinem.

Cur cinere aspergunt frontem: post fata reveri, Paschali.
us.

Ecquid & in cineres, nos meminisse iubent?

Hei mihi! iam totus vivus consumor, & igne "

In cineres redigor, sive Cupido, tuo. "

De seipso.

Non procùl a Scylla, non longè ab rupe Charybdis

Inclyta sunt cura tradita templa mea:

Nos templi curam gerimus, temploq; sacramus,

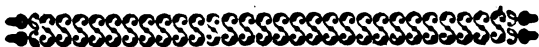
Et damus accensis thura Sabæa focus:

Sed mihi qua pascui tercentū in montibus agna,

Abstracta percunt ore furente canum.

Dì

*Dij templo nî fertis opem; nè vasta Charybdis
Evincat (vereor) nè fera Scylla Deos.*

III.

AMORES.

Ac Lycorim.

Cotta. *Amo, quod fateor, meam LYCORIM,
Vt pulchras Iuvenes amant Puellas.
Amat me mea, quod vereor, LYCORIS:
Vt bona Iuvenes amant Puella.
Huic ego, ut semel hanc videre visus
Se se ostendere fixiore oculo,
Quando, inquam, mea LVX, mei laboris
Das mi pramiolum? mei q̃ cordis
Tot incendia mitigas LYCORI?
Hic illa erubuit, simul q̃ ri sit.
Ridebat simul, & simul pudebat:
Dum q̃ molliculos colens amores
Colit virginium simul pudorem,
Quid ne gem tibi? dixit, & capillum
Qui pendens levibus vibratur auris,
Et formosa vagus per ora ludit,
Hunc secans trepida, implicansq̃ in auro.
Hæc fila aerea, & aureum capillum*

Pignus

*Pignus, inquit, habe mei q̃ amoris,
 Mei q̃, ipsius: hoc tuum puella.
 Tua pignore lenias calorem.
 Eben! quid facis? bail mihi LYCORI.
 Hac sunt flammea texta non capillis:
 Sunt hac ignea vincla, nō relaxes,
 Qui tanto valeam valere ab aestu,
 Annē ignem iuvat ignibus periret
 Coma flammeola subite flammās:
 Crines ignicoli venite in ignes:
 Sat me flammea vincla nexuistis:
 Nunc vos solvimini & subite flammās,
 Vixistis nimis ignei capilli:
 Nunc vos urimini & valete in ignes.
 Hos meos, age latus ignis, ignes
 Perge extinguere, tu q̃, flamma flammam
 Exedas, mea corda quæ exedebat.
 At tu, sic reliqui tui capilli
 Vervent perpetuum tibi LYCORI:
 Quod tuos ferus ufferim capillos,
 Parce: nam volo amare, non peruri.*

De Delia.

*Antē mihi cara, at post quā me capit amare, Malevol-
 Carior est multo DELIA facta mihi. tus.
 Antē mihi pulchra, at post quā me capit ama-
 Pulchrior est oculis DELIA visa meis. (re,
 Cc Diligat*

398. HORTI AMORIS
*Diligat illa magis: mihi tunc charissima fiet,
 Atq; mihi fiet DELIA pulchra magis.
 Quod si, ut cara mihi fiat, me nolit amare,
 Saltem amet ut fiat DELIA pulchra magis.*

Praxillæ affectio.

Scaliger
 Pater.

*Cum tereti, mea LVX, vinxit mea colla lacerta
 (Quæ sibi sola potens vincula novit amor)
 Et dubia annexis coniuncta per oscula labris
 Errat ab ignivomo turbine victa anima.
 O utinam, sic mors, inquit, nos solvat amantes
 Iuppiter. at nè has sic Mors quoq; solve moras.
 Sed trahere confertim iunctas, ac redde tenebris:
 Atq; eodem geminum vulnere pectus age.
 Nè pete, nè PRAXILLA, duos ut vulneres: ex te
 Hic animus numeros pendet, habetq; suos.*

* * *

*Disperijsti amēs, nisi te miserè, inquit, amarem:
 Cur perijsti igitur, cum miserè, inquit, amo?
 Quid dicam, aut, taceam? Mors est, te DIVA, ca-
 Mors est, te, cum tu sis mea vita, frui. (vere:*

Invitus Fortunam, spontè Dominam.

*Per scelerum ignotas facies, perq; invia fati
 Consilia, & Nemesis noxia tela Deæ:
 Quidnā ego non vidi? quid non perpeffus? ubi nō*

Extant

*Extant heu! vita iam monumenta mea?
Exilium, turpemq; famem, belliq; furores
Et rabida invidiae spicula ceca tui,
Invitus mala tanta at me nunc ferre volentem
Servitij infestus pondera iussit Amor.*

Te defuncta me non superfuturum.

*Desertas ubi despicies, THAVMANTIA, terras,
Candida sydereo stella recepta sinu.
Si misero, quæ fila secat Dea, parcat amanti
Me vivum sine te, quod velit illa, mori:
Cœtera ego suspiciâ augustâ THAVMANTIA cœli:
Quo sine te moriens vivere morte quæam.*

De Nezra ad Flaccum.

*Amo NEZRAM, Quantum rogas Flacce?
Ut memet ipsum plus amare non possim.*

Douza
Patri.

De scipio.

*Si requiem quero, captoq; sub arbore frigus;
Adsector citò sit, & mihi ventulum Amor
Alarum plangore facit; sic carmina canto;
Cantat Amor pariter, & mihi verba preat.
Sin' ploro, & querulis ferio singultibus auras,
Flet simul, ac socios mecum abit in gemitus,
Ce ij Vulnera*

Douza
Filius.

*Vulnera seu retego, lacrymis mea vulnera pergis
 Abluere, ac plumis illa fovere suis:
 Sin volupè est mea pœnâ mihi. spicare sagittas
 Gaudes, & ardoris vîm duplicare mei.
 Per tenebras & lustra vagor? fert lâpada ductor,
 Monstrat & erranti comitèr ille viam.
 Quod si castra pono, suras includit in are,
 Miq; caput galea munit, & ense latus.
 Ire iureas Pelago? pro valis commodat alas,
 Mater munq; mihi per mare sternit iter:
 Sic latere à nostro nunquàm comes ille recedit;
 Vt meus aeternò fomite daret Amor.*

*Quid non formâ potest èthere qui fax atra vide-
 In latices hodie & lacrymarum abij. (bar
 Totus aqua, totusq; vapor. sic destruo usq;
 De flamma in laticem: nec satis, è latice
 In glaciem versus, Sextili mense Decembris
 Vim patior, Dominae quam mihi bruma parit,
 Deficio, & subito momento obfirmor eodem:
 Dùm trahitur vivo mortua vita mihi.
 Vnius in terris formosæ Numen adoro,
 Toxa in fermento quæ iacet usq; mihi.
 Hanc sequor, & fugio: vîcoq; ac vincor ab hoste;
 Hoc magè securus, quò, magè sollicitus.
 Nunc rarsus nunc pro-fus agor, dùm tempore eodè
 Me fodit hinc stimulis, inde retentat Amor.
 Vt libitum est ipsi, nunc fert mea carbasia in altu*

Nunc

Nunc subito ad Manes & Styga præcipitat.
 Sæpè e iam cum iam portū me credo tenere, fert.
 Trisvor sum, in scopulos me decuma unda re-
 Quid iū naufragiū nobis frustra unda minatur?
 Naufragium ludus quippè, iocū s̄q̄ mihi est.
 Credat & hoc quisquàm? quò sum vicinior Orco,
 Hoc magè, IO, læta voce, TRIVMPHE, cano.
 Ad Dominam ire parò reperitū corq̄, animūq̄,
 Resq̄ meas? ipsū me quoq̄, perdo miser.
 Quoquè magis studeo lentius exire sagenas,
 Hoc magis atq̄, magis cassibus impediōr.
 Ipse quidem video meliora; sed impetrare
 Atque non possum, quæ probo, ea ut faciam.

De seipso.

Dum canerē & citharam pulsarē pectine solus, Angeria-
 Solus apud. Domina, nocte silente, fores: nus.
 Audivi. f. teor, vocem; sic dixit. Amator
 Stultus e, in ventos irrita verba fluunt.
 Respondi, nil esse, loquor quodcunq̄; sed agrum ”
 Sæpè iuvai pœnas promere voce suas. ”
 Hac mihi, non alijs refero: sint sydera restet.
 Et si surda manent sydera, saxa precor,
 Et ventos, nub. s̄q̄, atras, & lumina, quæ me
 Excludunt: sunt hæc verba doloris: Amo.

Fles, rides, gaudes, mures, requiescis, oberras:

Non mirum; vita est talis amantis: Amo,

De Cælia.

*Stabat Amor, stabat mea CÆLIA, uterq; favillas
 In me vertebant: hic face, & illa oculis.
 Victus eram, victus quum fallax ore rubenti
 Dixit Amor: iaculis da tua corda meis,
 Tete redde mihi: Dixi me reddo Puella,
 Non tibi: su seva cuspide regna tenes.
 Illa meis ornet spolijs sua templa, graviq;
 Illius ante pedes com pede vincit eam.
 Hac simul ut fudi trepidanti pectore verba
 Alligor, atq; libens do mea colla iugo.
 Quis credet fronti? visi est tunc mihi: at illa
 Illa magis facta Tigride seva fuit.*

De Cæliæ nive.

*Transibam frigens, vidit me CÆLIA, risit;
 Ex mea compressam iecit in ora nivem.
 Non nix illa fuit, rapido sed qualis ab Euro
 Arentes calamos urere flamma solet.
 Tunc arsi infelix: sunt hac miracula; possunt
 In media fieri flammea tela nive?
 Creda equidem densas percussisset adurere nubes,
 Cumq; pruiniferis aquora fluminibus.
 Ponere cum; pudeat te flammam ferre Cupido.*

Hec

Hoc numen verum, hoc, corda cremare gelu.

De Neera.

Mutatam visa Phorcynide credite Phineum. Marul-
Res antiqua, tamèn teste probata suo est. lus.
Nec ià vana putet veterū miracula quisquàm,
Ipse ego cam visa dirigeam Domina.
Mēs tamèn, & veteris remanēt incendia mētis,
Sic etiam Nyobe flet lapis in Sipylo.

Ad Solem & Auroram.
 Ne suum & PETALES Amorem
 invec̃ta luce prodant.

Phæbe celer rutilo cui flavent colla capillo,
Et tu flavicomo prævia Diva Deo:
Lumina quid tacitis properatis fundere terris?
Tàm citò cur PETALES visere cura domum?
Cerè ego te, Titan, potui & te, Diva, carere,
Affusus Domina mollit̃r in gremio:
Quippè satis fuerant cælo qua clara sereno
Sydera scintillis mille minora micant;
Tum quæ fida pio spectatrix pendat Amari,
Pervigil opposita parte lucerna thori.
Nùm vero innocuos stat crimine prodere aman-
Mitia non istud numina velle reor. (tes?
 Cc iiij Quis

*Quis tibi Cyrenen, quis Daphnen nescit, Apollo,
 In tenebris solitas, nocte silente, peti?
 Aut quis, deserto dubitat, Matuta, marito,
 Te sapè in Cephali concaluisse sinu?
 Este boni, sinite ut repetā mea tecta per umbrā,
 Invidiam fugiat nostra tegenda fides.*

Ad Floram.
 De seipso, & Cupidine.

*Vultcius Floribus ex varijs necebam, FLORA, corollam,
 Cum venit ad nostras ecce Cupido manus.
 Hic fugit hunc fugiens fugientem carpere tento,
 Dùm fugit appositio mergitur ipse mero.
 Deq̃ via fessum sitientem ad pocula cogit,
 Dùmq̃ bibo, en cæcus cor terit igne Puer.*

De Philandri Fontana & Genista.

(perurit)
 Casta GENISTA placet, grata est FONTANA:
 Hæc animum, illa oculos: hæc regit, illa domas.
 Amba divino de mulcent pectora vultu,
 Amba oculos pascunt, corq̃, animumq̃, meū.
 Amba optāt me, ego quæro ambas: hæc diligit, illa
 Diligit: hæc me vult, vellet & illa virum.
 Urgeor ambabus, placet altera, & altera grata
 Cæcus in ambabus parq̃, eademq̃ fides. (est:
 Utraq̃, formosa est, una est castissima, talis

Alter

*Altera, quid faciam? cogor amare duas?
O me infelicem, mihi plus satùs una fuisset:
Me miserum! cogor cur ego amare duas?
Dura Venus, damnoſa Venus, tu ſave Cupido,
Save Cupido tuas comprime quaſo, facies.
Si poſes inter nos compone, aut contine amores,
Aut tu, ſi nequeas, fac teneam, quod amo.*

De Clinia.

*CLINIA, me aſpiciens, placeo tibi, ſat ſcio, dixit.
Reſpondi. verum eſt CLINIA, ſola places.
Sed mihi cum placeas, placeã tibi, CLINIA, dixi:
Ignes extinguet ſic tua flamma meos.*

* * *

*Me nive candenti petijt modo CLINIA, rebar
Igne carere nivem, nix tamen ignis erat.*

De ſcipto & Inarda.

*Inter ſe atq; focum ſudantẽ ut cernit INARDA,
Hac mihi: qua tanti cauſa calorìs? ait.
Huic ego. nùm rides? quid mirũ ardeſcere eũ, quẽ
Et focus, atq; foco plus tua flamma coquit.*

De Porcia.

*Illũs ut fixi vultus in imagine forma
Qua viſa eſt ſuperas aequiparare Deas,*

Spinula.

Oravi

Oravi ut facerent oculos me lumina totum;
 Serva erat & pueris hac comitata tribus.
 Quasi vi à Puero: qua porticus integit istam?
 Et campo celeres quò movet oro pedes.
 Nobiscum venias, inquit: sequor officiosus.
 Ex templo & campos indicat atq; domum.
 Tum tria complebamq; decē annua tēpora, lustris
 Ipsa erat aqualis penè Puella mihi.
 Hic tibi quid referam divinae frontis honorem,
 Candida membra eius, purpureasq; genas?
 Non cedit Dēvis, Phrygius quias ponere vidit
 Ideis pexas verticibus tunicas.
 Praestabant cunētis illa tum: sacula nostra
 At magē formosas nunc peperere Deas:
 Pulchrior est oculis hac nostra puellula Phæbi,
 Ipsa quàm Charites: gratior una tribus.
 Non alia in terris facies humana moratur,
 Divos qua possit urere, ut ista, Iovem.
 Ischomache sicut Centauris grata rapina,
 Componit, sicut casta Minerva, laus.
 Et, Iovis ut coniux, incedit maxima toto
 Corpore: longa manus, tota q; fulva coma est.
 Eius iucundis mira haud deest gratia verbis;
 Omnia qua Pallas, qua Cytheræa probat.
 Atq; illi donat sua carmina Phæbus Apollo,
 Et docta Aonias Caliopeæ fides.
 Sirenū voces superat, quæ canibus olim
 Sisyphidae illectas designare rates.

Personat

Personat & cithara, & genialia nabilia vertit,
 Cum voce & digiti sapè loquuntur ei.
 In choreis omnem Cyprum mea PORCIA sola
 Saltando vincit mobilitate pedes,
 Et manuum vincit gestu, se ipsam quoq; vincit,
 Vertendo vincit saltibus organicis.
 Lesium & illa pedè servando & pollicis ictum,
 Vrit, dum saltat, dum canit, atq; sedet;
 Vrit ut incendunt rapida ipsa altaria flammæ,
 Cum cadit æternis hostia cæsa Deis.
 Scribere scit rectè, longis rationibus assem
 Affectet in partes ducere mille quater.
 Sit quibus illa mea semper gratissima vitæ
 Ampla comes, si sit forma pudicitia,
 Oravi: Votis atq; annuit ipse Cupido;
 Mutua nempe Puer vincla paravit ei:
 Namq; meis votis respondet, digna marito
 Cum digno, ut licuit, tanta Puella fuit.
 Magni comulerunt tanta illi munera Divi:
 Post Venerem hæc nobis forma secunda redit.
 Gloria tu nostris tu sola es nata Puellis;
 Sola es cum summo digna cubare Iove.
 Non dabis humanos semper tibi visere lectos
 Hic, tua qui nobis intidet ora, Pater.
 Ista salutanti arridens mihi, sensit Amorem,
 Scripsi illi subito, scripsit & illa mihi.
 Protinus incendit flammis utrumq; Cupido,
 Atq; Venus mæstos urit æterba suas.

*Arma Dei feriant animos facientia amorem,
Aurea tela suos, aurea tela meos.*

Plurima donavit nobis, monilia contra

Nos duo, odorantes missimus & manicas.

Ac, nè deprendi possint neca scripta parente,

Mox telam capsa defuit illa sua,

Imposuit q̃, notas tabulam duram inter, & ipsam

Telam, dehinc prudens ostia facta suis.

Qualis flamma furit, si dulce infundat olivum.

Servus ut extemplo cæna coquatur hera,

Crevit Amor noster, simul est data copia fandi:

Vnum animum ex bisis vox Erycina facit.

Dat q̃, fidem mihi, doq̃, fidem illi mœni amoris,

Perpetuò nobis fœdera sancta fore:

Per Venerem iurat, natiq̃, Cupidinis arcus,

Quàm mihi, nec magno nubere malle Iovi.

Per Venerem iaro, natiq̃, Cupidinis arcus,

Quàm se, nec Cypriam ducere malle Deam.

Ambos una fides, aio, LVX auferes una:

Cuncta alia valeant, tu mihi sola places.

De suo in Rosinam amore.

Melissus.

“ *Amare honestè, amare castè & integrè*

“ *Nemini nec ulla lex, nec*

“ *Mos ullus interdixit unquam. Quis veter,*

Quò minus incant ROSINAM

Ex corde & anima sit amorem, sic ardeam,

Plus

Plus ne ampliusq; nemo
 Quisquam potes sit? Dq; prohibeant, prohibeat
 Ex luto mortale fictum
 Quid, supra quàm progredi vires sinant
 Progredi pergant, atq; semper
 Amabo honestè, amabo castè, & integrè
 Aureum pectus ROSINÆ.
 Quæ vita melior? quæve mors optatior?
 Hic Amor post fata durat.

De Laura.

Factus amans ego sum veluti scopus ille sagittis,
 Nix soli, flamma cera, vaporq; notho.
 Implorantis opem mea vox traxit, eheu!
 At tibi, LAURA, mei quantula cura super?
 Lessiter ex oculis in me tibi transmeat istus,
 Cui remedi confert hora, locusve nihil.
 De te procedant solâ (queis mutor, ut hic sim)
 Sol, ignis, ventus, veris at ista iocum.
 Tela, graves cura: facies tua, Sol meus alter:
 Est desiderium Flamma corusca tui.
 Hinc me pungis Amor, consumit dissipat armis,
 Contrâ quæ misero nil mihi restat opis,
 Verba tua, & cantus, & suavior halitus oris,
 Sunt Auspex, coram quò mea vita fugit.

Ad Rosinam.

Erro per Europam viginti quattuor annos

Quasi

Quæ sui faciem, bella ROSINA, tuam?
Sicubi anhelanti ferres vestigia cursu
Obuia per tritas conspicienda vias.
Frustrâ aperâ sumpsi frustrâ maris aquor aravi;
Frustrâ adq̃ Eoas, Hesperiasq̃ plagas.
Et tamen ingenti iecur effur amore, nec unquam
Vrere me rapido languet igne Puer.
Deperco ignotam: quid si mihi nota fuisses
Antè, vel ipsa mihi vîsa ROSINA semel?
Heu duram sortè! nihil est, quod amastis amâtes.
Qui nec visum amet, an par mihi amator erit?

Ad Iohannem Schlickium.

Posthinc Carminâ pollicitus verear me crimina mittam;
 " Cur ita, queris? Amo. Desipit ovis Amans.
 Nam BLANDINA meâ mihi formosissima mētē
 Abstulit, atq̃ animi ius habet omne mei.
 Nec tamen idcirco Dominam sic perdis odi,
 Sed magis hoc ipso nomine vanus, Amo.
 Ecquis amâs igitur me, IANE, reprædet amanti,
 Si sint carminibus crimina mixta mei?
 " Quandoquidem sensus omnes, animumq̃ Puella
 " Sapè etiam magnis eripuerè Deis.

De Amore suo.

Vno sape die, quin una sapius hora

Sunt

*Sunt mihi cum Domina praelia paxq; mea.
Possideant alij faciles sine lite Puellas,
Hæ mihi incunde sunt in amore vices.*

De Lilla sua.

*Quam primũ cõspecta fuit mihi LILIA, quumq; Rogen-
Eius colloquio fata dedere frui; us.
Sic placuit, nostrum sic capit LILIA pectus,
Omnes ut cura protinus exciderint.
Vtq; ignotus Amor repsit per viscera, sensi
Pascere nescio quas pectora nostra faces.
Obstupui: ut quondam subita fortè icta sagitta
Dum secura mali pakula cerva metit.*

De suo Amore.

*Exuror glacie in media, dumq; uror, in igne Gyral-
Algeo. Si hac pasiar cur mala queris? Amo. dus.*

Amens, & Amans idem.

*Sunt amens & amans ijdem: nam mentis uterq; „
Nil habet: infelix quod sine lege furit. „*

De suo incendio.

*Quas patior flamma Troiana incendia vincunt: Paniga-
Troas rola.*

Troās uſſit homo, me Deus urit Amor.

De Leucia.

Franchi-
mus.

(undas
Nox erat & mihi cum Domina propè Tybridis
Rixa erat, & terris lumina Lana dabat.
Quid facis? exclamat Tiberis pater; aspice Lana,
Pulchra magis Lana LEUCIA ſtulte tua eſt.

Ad Hannibalem Carum.

Me benè nolle mea iuraram, CARB, puella,
Exinctasq; mei pectoris eſſe faces.
Ilicet has acri pallet concuſſa dolore,
Et ſtupet, & largis ſletibus ora rigat.
Improbe Amor dextra ardebat, quàm perdere,
Me ſletu & lacrymis illa repète ſuis: (perdit
Flèti ego dum lacrymas abſtergo, atq; oſcula figo,
Illius in gremio decidi, & interij.

De Leonilla & Lydia.

Hieronius
Amaltheus.

Me letis LEONILLA oculis, me LYDIA torvis
Aſpicit: hac noctem nuntiât, illa diem.
Has Cytherea meo ſtellas præfecit Amori:
Hac meus eſt Veſper, Lucifer illa meus.
Lufus.

Dum ſerta texo, nactus.

Inver

*Inter rosas Amorem:
Hunc pinnulis prehensum
Mersi in falerna: mox q̃
Omnem ebibi liquentem:
Qui nūsc meas per artas
Pennis titillatu dis.*

Amoris ingenu] conditio.

*Oclusi medio pectore valneris
Insanam patior solitudinem.
Nam que sub tacito pectore fax latet,
Maiores cupido concitat impetum.
Suppressit labium nescio quis tremor:
Suppressum referat nescia quis calor.
Vecors me temerè suadet Amor loqui
Inflat, subiticeam, pallidulus pudor.
Rideri metuo, si loquor, improbus:
Truncari metuo, si taceo, dies.
Ignarus quid agam, dispereo miser.
Vix consto mihi, vix vivere indico,
Dum tantis propero casibus obviam.
Pesanus quoties te video furor
Cor urget: quoties non video, dolor,
Mæror, tristitia pectus obambulant:
Heu quò me miserum sors trahit impia!
Vrgentem nequeo sistere turbinem:
Nec vita auxilium poscere languide.*

Ed

Hed

Hec fors! quæq; alia sorte molestior.

De Amore.

- Alcibiades Ergò Chaos densum rupisse putemus Amorem,*
Qui nihil est, aut est nil nisi triste Chaos.
 “ *Spes, timor, ira, preces, bellum, pax, gaudia, luctus,*
 “ *Et lacryma, & risus sunt in Amore simul.*
 “ *Afficit his animû spectris male sanus amator,*
 “ *Nec quid amet novit prodigiosus Amor.*
 “ *Odit amans etenim quod amat, quod & odit, a-*
 “ *Istud nonne potes iure vocare Chaos? (mabit,*
 “ *Quid quod Roma, Maro, Ramo, Mora, quidquid*
 “ *& Armo,*
 “ *Dissona quæq; suo nomine gestat Amor?*
 “ *Scilicet ut vani chaos est effectus amoris,*
 “ *Sic Chaos implicitum nomen Amoris habet.*

Ad Sabinam.

Ipse meos tacitus dum fortè recordor Amores,
Noster nil nisi nix esse putatur Amor.
Candida nix terris, terris & frigida nix est,
Tu mihi candidior, frigidiorq; nive,
Et nix in summi glomeratur vertice montis,
Et mihi iam canum nix regit alba caput.
Nec tamen illud obest nobis, è montibus, amneis,
Hic ubi nix, rapidi perpetuiq; cadunt.
Frigida sit quamvis, at nix quoq; frigida torret
Frigida

Frigida sis, uris seua SABINA tuum.
Eccè nivem teneo, subito dissolvitur, eccè
Te teneo manibus, mox fugitiva fugis.
Quod sitabescit primò nix lumine Solis,
Cur novus hanc non Sol discutit igne nivem?
Nempè quod æterno statuerunt Numina fato,
Vs mihi nix esses, Solq; SABINA simul.

* * *

Odi & amo: formam, mollesq; amplectur ocellos:
Odi sed mores, ingeniumq; ferox.
Rursus nec mores odi, nec diligo formam,
Vnde odium: nec quid cogit amare, scio,
Quid si odiũ flamas quandoq; ministret Amori?
Quid si odio vireis suggerat intus Amor?
Ergo non odio, nec amo. qm diligo & odi,
Vix est ut qui non oderit, nullus amet.

33

De suis Amoribus.

Vere novo mihi me rapuit formosi Paella,
Qua nil splendidius, nil & amabilius.
Sed postquam visa est nulla exorabilis arte,
Omnis ab æstivo tempore fugit Amor.
At nunc Autumnum recidive Cupido laceffis,
Et rem cuniculis insidiosus agis.
Atqui si fructus Autûno teste leguntur,
Vere autem sterili flore superbit humus:
Fac quoq; si precibus locus est tibi, fac amor, ut sit
D d y Amplior

Amplior Autumno, quàm mihi Vere, frvor.

Nomine merito est tibi Lesbica dicta Catulle,

Dicta q̃ Romano Cynthia Callimacho.

Vna quisq̃ suam tacito dum nomine laudat,

At sua cuiq̃, tamèn quam celebraret, erat.

Hoc ego vel vincor, vel tantos vinco Poetas,

Nam quàm depereo, nulla SABINA mihi est.

Nulla igitur cum sine Veneris consortia nostra,

Nulla etiam fors an carmina nostra putes.

Et satius nullos versus in Amore vagari,

Quàm Paphia falsò scribere damna Dea.

“ O mihi quàm dulcè est mendacè ludere Amore,

“ Cum miserè cunctos, cuncta q̃, laudat amor.

Atq̃, ut non poriar vesano vanus Amore;

Liber at ingenio sic fruor ipse meo.

Faunus.

Augu-
rellus.

Amore captus nubilus Faunus LYCES,

Eam dicari coniugem sibi capit.

Sequitur, instat, fervidus, celer, furens,

Quocunq̃, se fert illa, quò pavens fugit:

Quò se recipiens fessa anhelansq̃, occulit:

Vel cum profundi fluminis vadum natat:

Vel cum latebras infima vallis subit:

Dense vel intrat abditum sylva sinum.

Rupes vel alti dirutas repit iugi.

Solatur

Solatur acres interim curas tamen

Quandag, lassus ad sacrae lymphæ capat

Dulciq, blandis confusa per his lyra

Nymphis, Amores conquerens suos, canit.

Nymphæ peregrinis fantis alme præsides

Quæ me cadentem iam, atq, semimortuum

Vestri frequenter ape liquoris excitum

Fovetis: atq, alacriorem redditis,

Ut sorte cursus iam mihi datus sequar:

Ecquid, p' me compotem vosi queam

Vnquam videre? semper in sensus mea

Luci, meoq, spiritu degam gravis?

Quæ vita, quæ cor uni è spirat mihi.

Desideratos ecce in amplexus feror:

Et cara tendo insaniens ad oscula.

O delicasi pectoris papillulas,

Iam semipoma molliter quæ prominent!

O colla parium marmor excedentia!

O suavianda centiès labellula!

Sparsas rubentes ore quid dicam rosas

Albis linguæ, candidisq, lilijs?

Totus edam quid micans oris iubar?

Vel quæ serena fronte lucent sydera?

Et quicquid illic aureus vertex tegit?

Cum nocte semper & die me sauciens

Quæ pulchriora suspicor latentia.

De iij

De

De subito vulnere à Cupidine
infecto.

Cælius Aëriam volucrem levibus configere telis
Perquirens Matrem forsè parabat. Amor:
Ludit enim quoties loca per nemorosa vagatur,
Atq; suum cornu tendere sæpè solet.
Eccè ipse occurro. cernens Deus aliger, inquit:
Præter speciem meus hic latifer ictus erit.
Tunc subito infelix terribilia vulnera passus
Conqueror. A puero quando ego intus ero?

Amator.

Borbo-
nius.

Huc ad me properate omnes, qui quaeritis ignem:
Quir quæ situm alio curruis? ignis adest:
Nempè ego sum fornax; intus sūt viscera flammæ,
Semper inexstinctis uror, ut Aetna, rogis.
Si summo attingero digito (mirabile dictu)
Et maria, & tellus, & polus ignis erunt.
Ardeo, & uror amicos. Amor hæc incēdia fecit;
Ut mea sit flagrant pectora, fecit Amor.
O crudelis Amor! nam fertur Mater & ipsa
Sæpè cupidinea lampade lesa Venus.
Nè Matri Puer ille quidem, nec parcere Divus
Novit. ego hæcū quid agā? ne scio, semper ama.

Ad

Ad Cynthiam & Sabellam.

Impatiēs miratur Amor quod CYNTHIA nobis Ducehus
Est cordi, & quod te pulchra SABELLA colo.
At verum expertus dico, fateorq̃, quod unquā „
Divisus dulcis non erit ullus Amor. (nesta, „
Vos, quod amo simul, hac causa est (ni fallor) ho-
CYNTHIA nāq̃, anima es, corq̃, SABELLA me
Vs sine corde nequit corpus mortale vigēre, (um. „
Sic anima erepta corpus inane perit.
Vivam igitur longū ut saculū, vos stamina nostra „
Vita, oculis animam, Corq̃, foveite sinu.

Ocelli.

Casareus alius deducat in arma cohortes: Lernu-
Aut Otthoman norum pralia, resq̃, canat: tius.
Ipse domi quo Morte premar, quibus impetar, au
Eloquar Idalijs perditus insidijs. (sis
Non equites, nō me pedites, classe sue laceffunt:
Agminis insoliti fraus nova bella movet;
Lunatoq̃, superciliorum è fornice grassans
Cruda venenatis vulnera dat iaculis.

De suo Amore aeterno.

Tempore tecta ruunt prætoria, tempore vires, „
Da iij Anger-
Tempore anus.
 „

- " *Tempore quæ sita debilitantur opes.*
 " *Tempore vernaes flores, argentea & arent*
 " *Lilia, præfulgens tempore forma fluit.*
 " *Tempore montani lapides, & tempore virtus*
 " *Occidit, & Regum tempore defit honos.*
 " *Tempore mutantur cineres in saxa, perit q̃,*
 " *Tempore fama, perit gloria, nomen abis.*
 " *Vertitur in senium tellus, & tempore montes*
 " *Deficiunt, aquor tempore perdit aquas.*
 " *Tempore fit cælum variabile, tempore Phœbus*
 " *Luce caret, scriptum tempore marmor obit.*
 " *Tempore durities, decedit tempore livor.*
 " *At meus heu! nullo tempore cessat Amor.*

IV.

DESIDERIA.

De absentia Amicæ.

Anger-
ianus.

Hic ubi sum, mites aura, felicitis & horti
Sunt hedera, & lauri, Phæbe decore, tua.
Hic lassus recubat Boreas, hic ocia litus
Incitat, & somnos dum silet unda facit.
Comoda Parthenopes hic balnea, Veris & ampla
Rura, ubi perpetuò flore nirefcit humus.

Sed

Sed quoniam dulcis protul' extat CÆLIA, mitis
 Aura fugit, sentes & meus hortus habet.
 Frigidus insurgit Boreas, & littora fluctu
 Curva sonant, vigili cedit ab ore sopor.
 Nil hic Paræthespes, sed inhospita saxa Lycæ
 Afficio. hic illa, hic sermone, Deus ero.

Queritur ante limen Puellæ.

Hic me marmoreum faceret DEVS, hic ego saxū Pötanus.
 Quod premeret pedibus FAVNIA dura meli;
 Nam quoties sacræ peteret pia limina templi,
 Per mea membra suum saxeæ ferget iter.
 Et quoties festis redempta sua facta diebas,
 Limine prodiret, conspicienda suo.
 Tunc ego marmoreus quamvis, nec sensite saxū,
 Gauderem nitidis ipse premi pedibus;
 Nam nihil est calti subter regione creatum,
 Quod non delicias nostræ habere suas.
 Quod si quis Venerē, Veneris seu spicula nescit,
 Durities artus induat illa meos.
 Et si te biduum cogar caruisse, necesse est
 In speciemq; abeat nostra figura rudem.
 Vna dies tantum est, qua se non PANNIA vidi,
 Et sinē iam videor sensibus esse meis.
 Altera quam vereor nē sit lux invida nobis,
 Et sim de nostro nomine pondus iners.
 Quicquid ero, mereat cū de te, FANNIA matris,
 O saltem

O saltem strophium passit id esse tuum.

De Amica sua.

Camp-
nus.

Iam mihi suspensio propætertia labitur. hora

Nec venit ad dictum tarda Puella locum.

Confingo causas, quæ sic mea vota morentur:

Et sunt quæ tristes excruciant lacrymas.

Cogito posse quidem Dominam, sed nolle venire,

Hoc nihil est quod me fortius excruciet.

Non posse interdum fuga, sed velle quid horum

Durius. Heu! quævis optio dura mihi est!

Vadiano suo.

Vrsinus.

Non vidi nostram biduo, VADIANE, Puellam,

Perpetua est etas hoc misero biduum.

Qua si iterum biduum fuerit mihi fortè carèdū,

Altera non etas vivitur: emoriar.

De Livæa reditu.

Andreli-
nus.

Vt reus expectat duro sub carcere vincetus,

Sed bona supplicij seu mala verba sui;

Donèc certa latet iustæ sententia lancis

Cogitat eventus deteriora sui;

Sic incerta mea timeo responsa puella,

Et labat ambigua spes agitata metu.

Non

*Non solet esse pio constans in amore Puella,
Et levis absenti corde, recedit Amor.
Spumanti Venus orta salo, cui Iulia proles
Debet ab Aenea nobilitata tuo.
Si meus à teneris animus tibi servavit annis,
Et fuit ante tuos scēta columba focos;
Vel te sacra Paphos teneat, vėl Sycanis ora,
Vel tua frondosus alta Cythēra iugis;
Ut solvis gelido concretas frigore glebas,
Sic solvas Domine pēctora dura mea.
Cum foret Hypomētes meta defectus in ipsa
Auxilio viēta est Hippodomia tuo.
Te duce fortis erat visa Laander amica,
Brachia cum medijs lassam mōverat aquis.
Ille etiam tumidis nūquam foret obrutus undis,
Invida sed cecam fata dedere viam.
Nec minus ipsa micās reliquīs clementior astris:
O semper nitido stella serena polo,
Tu claram obscuris lucem mortalibus affers,
Fessaq; cum grata corpora nocte levās.
Tu genus omne creas totus quod possidet orbis,
Et concepta tuo quaq; vigore fluunt.
Ipsa beas omnes tali sub sydere natos:
Mitis & ex omni parte secunda venis.
Maior ad huc superest nostri fiducia voti,
Quod dabitur fato dexteriore frui.
Cum manus adferret peraratas fida tabellas,
Fulgebas facili iuncta parento Venus:*

Maiorem

- Maiorem, annexi, semper datis ambo favore
 Vnus habet gratiam qua caret alter opem.
 Sed quid concusso crepuerunt cardine postes?
 An bona festivus nuncius acta refert?
 Sic est! ipse capit circum mea viscera sanguis,
 " Certa vel attonito gaudia corde parvum.
 " Gaudia qua veniant dubio sperata timore
 " Sunt ea nescio quo, falsa putata, modo.
 " Territa sed postquam subitus pavor ossa reliquit,
 " Tunc magis affectu res iuvat illa suo.
 " Quis negat humanis fulgentia sortibus astra?
 " Cuilibet ex ipso sydere fluxus inest.

Ad Baptistam Faram.

Marullus iam aestas torrida tertium,
 Aestasq; parens flava redit Ceres
 Cincta concava tempora
 Fœcunda segetis muneribus factis,
 Ex qua perditus occidi,
 Avulsus Domina, FERA, mea sinu
 Cuius vel Styge naufragus
 Obtutu poteram reddier unico.
 Cum per tot nemora interim
 Tot sylvas vagus, & sicubi per via
 Vnis antra patent feris,
 Nè quicquam mihi me subripio miser;
 Nam quacumq; oculis patent,

Ille

*Illic cunctuū cunctus, & aures
 Occurſat capitis decar,
 Et quæ nec fugere eſt lūmina, nec paſi.
 Ipſa robora habent genas
 Oris purpurei, & peſtera eburnea.
 Ipſa ſibila frondium
 Carum nomen, & agnoſco ſub annibus
 Reſponſantis terra ſonum,
 Tam diuerſa locis quàm Regio tenet.
 Olim fabulam ego, impijs
 Terrendis ſtimulos rebar, & aſperas
 Vltricum Eumenidum faces:
 Sed proſus nihil eſt uſq̃, ad eò leue,
 Quod non ſenſibus intus
 Admeſſam moueat ſede animum ſua.*

De ſeipſo.

*Dum mea me patrijs BLANDINA teneret in. a- Poſthius
 Dum poterā rariſcis oſcula ferre genis; (ris,
 Omnia tum dulci mihi tempora melle ſuebant,
 Nunc ſette & lacrymis noxq̃, dieſq̃, madent.
 At quando incolumem me fata benigna reducēt,
 Vt repetam amplexus cara puella tuos:
 Lux mihi dulcis erit, noctiſq̃, beatior umbra,
 Theſauroſq̃, Arabum, regnaq̃, deſpiciam.*

De Amore ſuo.

Tertia iam cedenū glacialis frigora bruma,

Quæ

*Qua sinè BEANDINA sunt toleranda mihi.
 Ast ego mi videar tria lustra fuisse sinè illa:
 Hec quanta est, Vita, pœna, carere sua!*

Ocelli.

Lernu-
tius.

*Tam procùl ergò meo, vixi divisus ab igne?
 Et sinè te, mea LVX, perditus haud perij?
 Mens ergò potuit tantas evincere moles,
 Vltimaq; inferna iusta negare rati?
 Sic adeò immites lacerarunt in cyma cura:
 Sic dolor usq; suo se vixit ingenio?
 Vt superesse hilum mirer mihi pectoris huius;
 Vt mirer fatis me superesse meis?
 „ Nunc demùm expertus video, caras in amore,
 „ Quamvis depressos, non temerè opprimere:
 „ Scilicèt ut miseri magis ac magis excruciemur,
 „ Inq; diem peius nos mala nostra habeant.
 Caucasæ infelix ideò de rupe Prometheus
 Pendet, & assidua carpitur à volacre:
 Cumq; semel letho posset finire ærumnas,
 Perpetuò vivit, perpetuò moritur.
 At tu, VITA, tuos ultra mihi nè nega ocellos,
 In rivis lacrymarum ecce abière mei.*

Sollicitari Lesbix desiderio.

Scaliger
Pater.

*Qui praeceptis Athesis rapido citus amine super-
 Et inga*

(bi:

Et iuga pacato barbara mutat agro:
 Quàm me sollicitat peregrinae spiritus aura:
 Quàm sine se patria, LESBIA, sordet Amor.
 Quàm stupeo: quantus cali me tractus iniqui,
 Quanta q̃ me profugo dividit unda mihi.
 Me trans aërias Alpeis fuge, transq̃, sonantē
 Nereas, stridēda pigro quā strepit unda gelu:
 Huc ubi perpetuo Phœbi damnatur ab aestu,
 Atq̃, hiat indigentis perdita terra nothis:
 Tecum adsum: tecum trabis in deserta sequacē:
 Tecum sollicito per fora densa pede:
 Tantum scivisse, & fraudis commenta dolose
 Cum petis absentem, LESBIA, nulla rapis.

De abitu Perillæ.

Quis monstret Dominam? quā abivit? aut quod?
 Quæ vestigia? quos sequar recessus?
 O quæ umbrantibus obsiti fructetis
 Colles pinguibus imminetis arvis:
 Quā gressus tulit illa? quæ locuta est,
 Quod de me meminisset, & placeret?
 Quæ fagus, quæ abies? quid è sculetum,
 Aut lentum filer, aut olens cypressus,
 Attractabile, mustulentulumq̃,
 Arvis latus integunt tenebris?
 Prata mollia, mollicella prata;
 Vos tantam plagæ? nec esse parvam.

*Cui tanto è numero luas, ullam?
 Aut mihi illico reddite huc Puellam:
 In partem aut aliquam vocare Amantem.*

Ad Rosalbam.

Adria-
 nus Bly-
 enburgi-
 us.

*Ingratus mihi Maius adest absente ROSALBA,
 Ite procul lusus, delictaq; leves.
 Me iuvat, ah! sauis iterum indulgere querelis:
 Me iuvat & gemitus ire per & lacrymas,
 Quod solum possum tibi Cor, mea VITA, relinquo,
 Dum procul absentem fors mea meteneat.*

Harmosine.

Gruterus

*Nunc suis Maius virideis Calendis
 Induit flores, nitidas luventus
 Nunc amicarum potiore cultu
 Visitat ades.
 Ipse ego solus sine fronde solus
 Pallio tectus male araneoso
 Hoc die nusquam Domina videbor
 Vllus in aula.
 Seirio nam quis populante campos
 Audeat constantius intueri
 Solis orbem qui n idem abire quarat
 Lumine captus?
 Nedum ut ausis quisquam acie integra alma*

Circuire

*Circuire aliam HERMOSINÆ figuram,
Quæ premis Phœbum magè, quàm is minutos*

Ætheris ignes:

*Luce præsertim hac, ubi & uniones
Crinium & spica, valeant acumen
Argi erat, quale aut aquila est, perenni*

Claudere nocte.

*Sed quid instat, dum loquor, atro cælo
Vellera, ac imbreis nebula ominantur?*

An mea for sit fieri comes vult

Tristitia ær?

*Non puto. Fert, fert gradum Hera è cubili,
Tamq̃, rarum forma oculo aucupari
Sol reformidans decus, ora atroci*

Nube recondit.

*Nempè nè tactus radio procaci
Et rota & mente avius excidens, mox
Filij maiore iter et furentem*

Clade ruinam.

Ad Clytium.

Vt Clytie, viduas mari ubi Sol tingit habenas

Languenti se operit, triste tuens, capite.

Illo iterū aſt curru aurigante per æthera, raptim

Promit in aurato de calice alta comam:

Haud aliter mihi nobilior genij occidit aura,

Tantillum quoties dividor igne meo.

Et

Sed

Sed simul ac radij incipiunt mī alludere clari:

Tūc ego, tūc me hominē dememini esse satū.

Raptus & indomito Iovis ad penetrale volatu,

Ambrosio vescor, Nectareoq; mero.

Solaq; votorum summorum summa meorum est,

Pars mei, ut haud oculis corporis, ulla vaset.

Aut tales oculi fiant mihi, ut acrius ipsam,

Si tuear, tamēn haud in cinerem illico eant.

Harmosine.

(di

Quā Domina ergo mihi nō spes super ulla vidē

Protinus, en saltus, & sola sola peto. (altum,

Illic fert animus templū erigere HERMOSINÆ-

Quale fuit nullum à Deucalionis aqua.

Nā seu lustrabit Phæbus, ceū Cynthia Olympum,

Vsq; ibi de ipsius lumine utroq; canam.

Lumine utroq; in quo Golgoq; Cyprog; relictis

Regnat, & assiduò degere gaudet Amor.

Nec unquā, possit procūl inde recedere, adusit

Fulmineo alarum remigium igne sibi.

Quum vero sortis mihi scvior ingruet aura,

HARMOSYNES nomen Numinis instar erit.

Constituamq; meo de pectore non humilem Arā:

Aram purgabit quoniam lacryma ampla mea.

Pulmonis suspiria erunt, quod thuris odores:

Mentis amarities, quod sale mixta mola.

Victima cor fiet, nec erit rogo edace.

Illud

*Illud desubito quo cinesiat opus.
Tantum etenim ardoris cōcepit, se ut proprio igne
In totum, & facile ritè cremare queas.
Quod postquā pulvis iā factū, è pulvere surget,
Mox cor idē, & dabitur victima rursus Hera.
Sic quoq; sic Phoenix combustus fulgure Solis,
Informi prodit de cinere altera avis:
Annorū ille tamen post mille volumina demū
Tenuia dat calido membra adolenda foco.
Ast ego corde meo decrevi quāque die, atq;
Quāq; etiam Domina nōte litare oculis.*

De Scipio.

*Deservisse nihil Dominā mihi profuit, heu, heu! Thecius
Plus solito quoniam me malus error habet.
Maceror infelix ex omni parte, nec ullum est
Solamen longis auxiliumq; malis.
Non hominū ipse manus violavi sanguine, mix-
Non cuiquam anguineo toxica felle dedi. (na
Non fraude oblector, didici non vivere raptō,
Non didici clausas dissoluisse fores.
Pallidas invidia nec sum livore, aliena
Nostra forent veluti commoda cuncta placēt.
Non lasi Divum tenui vel numina dicto, est
Probra nec in sacros lingua loquuta Patres.
Nulla q; sunt cordi scelerum contagia, multum
Displicet omne nefas, omnis & improbitas.*

E e ij

Conscia

*Conscia nullius quam meus mihi criminis extet,
Excrascent animam nec malefacta meum.*

Cur me cace Puer premis acrius acrius urges?

Cur de tam dura gaudia clade capis?

Non mihi Phœbei numeri, non carmina prosunt,

Non tenuat curas pollice mota chelys.

Nulla iuvât hominum cōmertia, nulla voluptas,

Tot damnis patior, qua dare verba valet.

Dispereat Lache sis, potius est si Parca perire,

Quæ nostræ vitæ flamina pulla dedit.

Quo plûs dissideo formosa corpore Diva,

Hoc plûs me crudo vulnere pungit Amor.

Hen! charâ superest Dominâ spes nulla vidēdi,

Complector faciem mente sed usq; siam:

Grataq; succurrunt placida modulamina vocis,

Pierias poterat quis superare Deas.

Et morum candor, vitæq; obnoxia nulli

Vita, bonis animi sydere splendidior.

Nil fuit, aut erit, aut hodie est formosius usquâ,

Nilq; pudicitius terra, polusq; tulit.

Omnibus his rapido causis agor ager amore

Iamdudum manco inq; illius are libens.

Nutibus at tantum favit, potiora negando,

Nil oculi acceptum est præter & illecebras.

Suavia nulla tui fateor, non premia leta

Cognita sunt Veneris, nec mihi dulce suum.

Vsq; verecundum metuit transire pudorem,

Recti adeo & casti gloria iuvit honos.

Et vitæ

Et vita & fama citrà me semper amavit
 Labem, servavit coniugijq; fidem.
 Crevit in immensum nulla medicabilis arte
 Servus Amor, nostra dum placet esse domi.
 Deceſſi è patrio tractum quem Diva colebas
 Instituiq; aliud velle habitare solum.
 Forsan mutato fieret cruciatus Amoris
 Levior ipse loco, noxius atq; minus.
 Verum plus nocuit: Paphio nam totus ahenò
 Concremor, usq; mihi mæror & omnis inest.
 Heu! patria, heu cives! nō sum, mihi credite, The-
 In nostro cecidit qui fuit ore color. (seu,
 Heu mea Cymmerias patiuntur lumina noctes,
 Semper cura recens aspera bella movet.
 Dira venenato lacerat vitalia morsu,
 Inq; anima occultas irruit hydra vias.
 Undiq; funerei patet undiq; ianua lethi,
 Vndiq; me Plato, Persephoneq; vocat.
 Aeria è specula saltu neglecta dabuntur
 Corpora præcipiti, aut certa venena bibam:
 Colla dabo aut laqueo circumnectenda, vel ense
 Saucia crudeli viscera trañciam.
 Quolibet agra modo rumpetur vita, coacta est
 Area lata necis, mille patentiq; via.
 Spiritus invisos sed postquam liquerit artus,
 Manibus atq; ubi sunt iusta soluta meis:
 Urna levis claudat cineres, atraq; favilla
 Reliquias, scribi ver siculosq; irvet.

*Qui Venerem Theseus, blandos lusiq; calores,
 Bisbinas agrè natus Olympiadas.
 Nunc iaceo externa tumulto telluris humatus,
 Cuius pulchra fuit FASTIA causa necis.*

V.

G A V D I A.

De Himera.

Franchi-
 nius:

*Capta Tyros Macèdum regi laudemq; decusq;
 Attulit, & Thale capta Metelle tibi:
 Et tibi Capsa Marò, tibi Casar Alexia: verùm
 Plus benè parta tulit laudis HIMERA mihi:
 Hi multorum armis adiuti, opibusq; fuère,
 Expugnata mihi est viribus illa meis.*

De Leucia.

*Nudus erā, & niveis me nuda amplexa lacertis
 LEUCIA, anhelanti basia blanda dabat.
 Obsupari decus aspiciens, formamq; puella,
 Et dare delectas est mihi visa Venus:
 Cui dixi, merito exultans: mihi pulcher Adonis
 Cedat,*

Cedat, & Aene tu mihi cede Pater.

Dolet, lætaturq; Amicæ abitu.

*Aspexit, abiitq; & spicula caca relinquens
 Fraudavit votis barchia nostra suis.
 Ah! loquor infelix! solo si lumine vicit,
 Quid faceret toto corpore Diva tibi?*

Scaliger
pater.

Non vicit, tametsi potitus.

*Vicimus? & nitidis dum ludit Adorea pennis,
 Ivit in amplexus PANTHEA magna meos?
 An victi, & terribis superata superbia fatis
 Cessit adorato colla premienda iugo?
 Nèpè hac qua procul in nostrâ est grassata quiete
 Ah! propius necet qualia vincla mihi!*

*Post triennij oppugnationem
 Zephyrilla potitus.*

*Dulces exuvia, qua siti clara triumpho
 Muneraq; & primi conscia signa metus:
 Nectarea lacryma, graviusq; admorsa labella
 Flammea, quaq; unus basia novit Amor.
 Vosnè ego post ternas glacies, triplicesq; calores?
 Vosnè inter dura munera militia? (tris:
 Vosnè mihi è medijs nox hac Amathantidos an-
 E e iiij Vosnè*

*Vosne ab Acidalio mi sit Amor nemore?
 Dū loquor: heu miserū! & mēti mēs haeret inani,
 Seq̃ levem falsis implet imaginibus:
 Quò ruitis?duri quid non potuistis Amores
 Fallere tantilla lumina nostra mora?
 “Heu! Veneris fugite infecti ludibria regni:
 “ Antè etenim,quàm quod ceperit esse, perit.*

Imaginarium Rosinæ coniugium.

*Melissus Tandem ego post varios ævi, belliq̃ labores,
 Post q̃ tot ærumne dura pericla mea,
 Te potior coniux. Iam fluctus, iamq̃ procella,
 Et maris adverſa turbine naufragia
 Suave rudimentum. Iam ſydere ducta ſecundo,
 Lenitèr in portu ſalva carina natat.
 In ſtatione ſumus. Vertumno natus iniquo
 Cenſear? ô mihi mēſ illa faceſſe procū!
 Miteſcunt victi placidis ad ſpectibus aura,
 Falcifer ille ſenex, Marſq̃, feroxq̃ draco.
 Iam Veneri lito; Mercurium, Solemq̃ ſaluto;
 Luna mihi decimo pignora mēſe ferat.
 Eugè ROSINA, meū mel amabile, amabile mulfū!
 Te Dominam cordis nuncupo iure mei;
 Corporis imò etiā totius, & omnium in iſto
 Vertice qui ſenſus, pectore quiq̃, vigent.
 Tot vixi calebs, unam te propter, in annos,
 Te propter lentè factā mora eſt iſthalamo.*

Vnam

*Vnam te propter tot perlustravimus oras:
 Te propter patria dulce relinquo solum.
 Nunc age: me niveis amplectere vita lacertis,
 Et preme consertis pectora pectoribus.
 Nunc mihi (namq; licet) suavisima basia liba:
 Velle columbinis mor sibus ora mea;
 Ora mea, & linguam titubantius ore bisulco
 Laetantem viva sugere florem anima.
 O labra! quanta fuit vobis cum melle voluptas,
 Labra Damaſcenis floridiora rosis!
 Ambrosijs o lingua recens imbuta salivis,
 Quale tua nectar prolucitur scatebrâ!
 O quam mollicule, vibratis verbere fibris,
 Dulcis anhelando spiritus imbibitur!
 Spiritus arctato seipsum par vincere nisu
 Inq; immâ sabidâ vi penetrare iecur.
 Tam nihil est totû quod scripsimus ante, ROSINA,
 Quasq; ementitas finximus illecebras.
 Hac tua dulcedo potior venit omnium amantium
 Nectare, & omnigeni munere delicij.
 Ne quis turbasset nobis hac gaudia Dipsas,
 O Atlantiade nobile moly pete:
 Moly veneficijs, Hecat: sq; resistere natum
 Fraudibus, & magicis Vasconidum ligulis.
 Cetera securi vivamus. Quid mihi porro est,
 Quo tua blanditus pectora demerear,
 Quam munes prabere manus? quodq; audio cla-
 Acceptam meritis omne referre iuis? (rus,*

Cuncta

Cuncta tibi debebo: mihi cor LVX mea debe;

Duret ut æternum mutua debitio.

Adolescencia.

Torren-
tius.

*Firment augurium Iuppiter & Venus,
Et quodcunq; fauet Nomen amantibus:*

Venturam omnia LYDEN

Certa signa canunt fide:

Et laurus fragili dum crepitat sona;

Et mota iremulo lumine palpebra;

Et presaga futuram

Mens ob lætitiā micans.

Sum felix (neget hoc invidia ut lubet)

Felix, & Superis gratus, ubi ad preces

Præsto est spes mea LYDE

Et LYDE comesit Venus.

Salve magna Parens, te placidam precor,

Qualis, punicea cum redeunt rose,

Cælo laboris alto,

Vt latam sobolem pares.

Tunc cantu volucres æra personant,

Exultant pecudes, stat pelago quies,

Dum natura Parentis

Adventum celebrat sua.

Tu mundo revocas cuncta: nec interit

Quicquam, cum pereant omnia. sic genus

Vnumquodq; perennas,

Et

Et rerum seriem foves.

*Munus quod proprium numinis est tui,
Posco. Fac maneat fœdas amantibus:*

Et mi fructus amoris

Vt sit perpetuus, fave.

*Sic canas capiti, sic animo graves
Abstergam penitus sollicitudines:*

Nec fomenta Iuventa

Deerunt, latus ubi est Amor.

*

*

*

*Sed quò mens abiit? ah! totus inhorruì:
Vt Gallus Phrygia flamine tibia.*

Nostro numen amorì,

Certè numen obest grave.

Inconstans Venas est, & Veneris Puer.

Ludunt me vigilem somnia, dum spei

Plenum fallit imago

Facti, quod fieri mi velim?

At nec iam lacrymis aut precibus locus.

Irata est Dea, nil me miserum, aut mea

Curat carmina LYDE,

Sævas quæ moveant feras.

Crudelis adeo! excrucias tuos?

Nos vanam augurijs elicimus fidem:

Lascivum illa tepenti

Rivalem fovet in sinu.

Quem spernens, alios quæret adulteros.

Et mox hinc alios: inde iterum novos:

Nulli

*Nulli fida, sed aequè
 Vno omnes spoliis modo.
 Fallax blanditijs, Ambrosia tegit
 Virus, vipereo sanguine tetrius.
 Raro hoc piscis ab hamo.
 Prærosa fugiet dape.
 Me peccasse pudet: fas Iuvencum tam en
 " Sit peccasse semèl: sim modò cautior:
 " Bis tentata Charybdæ
 " Mer sam nè rapiat ratem.*

De Clinia.

Vulte-
 rius.

*Quæ curas pariat de multis CLINIA nobis,
 Quæ curas abigat, CLINIA sola data est.*

De seipso, & Clinia

*Cum video esse meum Domina Cor, pello timorè,
 Inq, sinu foveat me, teneatq, peto.
 Tum mihi responder: Quid talia querere pergis?
 Num cordis Dominus, corporis est Dominus?*

De se, & Puella quadam.

*Quæ me in Amore suo tam longo tempore tor sit,
 Languoris tandem est illa miserta mei.
 Et me gaudentem spatiosum duxit in hortum,
 In quo*

*In quò cuncta virent, flos quoq; multus adest.
Tunc faciem mihi se præstat, positoq; rigore
Osculor hanc, hæc me cingit utraq; manu,
Et mihi nobile cor post basia blanda ministrat,
Vnde fit ut videar iamq; volare mihi.*

De seipso, & Rubella.

*Palles mæsta simul, si mæstus pallor: lætus
Oscula si posco, læta RUBELLA rubet.*

Borbo-
nius.

De seipso.

*Scire volēs, an me formosa probaret HERVTHO, Stepha-
nus.
Vtilitèr dicta est fictio tanta mihi:
Extera, clamavi, meq; hospita terra videbit,
Tuq; memor nostri chara puella mane.
Illa comæplexos rumpit furcata racemos,
Flet, salet, in reneras unguibus itq; genas,
Vt mane amq; rogas: vultuq; animisq; superbis
Annuo, me tristem, difficilemq; fero.
Sum felix in amore meo, quæ nempe petebam,
Munere pro grato virginis illa dedi.*

De Glycere.

*Quando splendidulus nitor
Occurrit. GLYCERES, prorsus avi bona*

Suffian-
zeus.

Occurrisse

Occurrisse mihi puto.

*Sic illam levium turba Cupidinum
Stipat, & Charitum chorus,*

Vt mentem ipsa suo deiciat statim.

Amens sum penitus modò,

Amens sum penitus, nuper amans eram.

Suadet carpere gustulum

*Hortator Veneris Bacchus & armiger,
Et fervens animi furor.*

*Carpendo viduus mente mea, simul
Tristem amaritiem traho.*

Ad Pholoën.

Capil-
pus.

Cum libas PHOLOE roseis mea labra labellis,

Tunc ibi mel fingens dat mihi vulnus apis.

Cingis odoratis quoties mea tempora fertis,

Me pungunt spine qua latuère rosas.

Latus ubi in nodum collectos arte capillos

Aspicio, heu! noSCO vincla parata mihi!

Si te, dum vitrea nudo pede ludis in unda,

Admiror, niveus pes mihi colla premit.

Me placida argutis simul ac percurris ocellis,

Indè meum in pectus spicula torquet Amor.

Sic miser & felix vivo, sic pocula semper

Mellis & absynthi tineta liquore bibo.

De Rosalba.

Blyen-
burgius.

Nupèr ego à Domina beneolenti pendulus ore

Vescebar

*Vescebar dulci Nectare & Ambrosia.
 Dumq; ego florē anima iuubanti exugere lingua
 Tēto, animam in roseis deposui labijs.
 O mors grata mihi! vita mihi gratior ipsa.
 Vivere desisto vivere ut incipiam.*

Voti solutio.

*Iam mihi mea reddita est COLUMBA,
 Vos tristes elegi valete longum.
 At vos molliculi venite versus,
 Dum cano reditum mea COLUMBÆ,
 Quam plus ipse oculis meis amabam,
 Cuius basia, blandulumq; murmur,
 Lapsus, nequitia proseruires,
 Et morsus poterant, micante rostro,
 Ipsam vincere passerem Catulli.
 Nam mellita fuis, venusta, bella,
 Pulchra, candidula, atq; delicata:
 Nil magē ut queat esse delicatum,
 Mellitum magis, aut magis venustum.
 Ut vobis malē sit, mali Cynedi,
 Fures improbi, in venustuliq;
 Qui tatem mihi tamdiu abstulistis
 Pulchram, candidulam meam COLUMBAM.
 At vos, hendecasyllabi frequentes,
 Versus molliculi, venustuliq;
 Adeste huc, precor: & quotē stis omnes,*

Bellaius.

Formosæ

Formosa Veneri, bonisq; Divis

Votum solvite pro mea COLVMEA.

Ad seipsum, de Suriana.

Campa- Non ego sum felix, & sydere natus amico,
nus.
Dulcia cui toties praelia movit Amor?
Pulchra meis latè regnat SVRIANA medullis,
Sola potest animos illa videre meos.
Hoc etiam laetor: melior mihi prada parata est,
Perq; gradus noster tendit ad alca Deus.
Sit citra formam qualis SVRIANA requiris?
Et melle & dulci suavior Ambrosia est.
Stat nitor in vultu qualis solet esse Dearum,
Purpureus nivo surgit in ore pudor.
Mille licet cupiant, noctuq; ad limina perstent,
Flectere nullius hanc valère preces.
Hac mea materies erit, hac mihi sola canenda:
Da veniam, multis blanda DIANA faves.
Non mihi rivales, non turbida flum s unda
Sed liquor ingenuus, perspicuusq; placet.
Quas tibi nunc laudes, clara preconia forma,
Ordinar? Alphana nata puella domo?
Digna tuo statuit latum qui legibus orbem
Qui dubia interpres Iura resolvit avo.
Bartolus antiqua tibi quantus origine fertur,
Tu forma illustras, legibus ille domum.
Quosq; ille instituit per mille volumina mores;
Vincuntur vite simplicitate tua.

Quod

Quod sit Amicæ mancipatus.

Quid mihi vobiscū, o Socj? mea pectora frustra Calcag-
 Poscitis, EUPHROSYNE vendicat illa sibi. ninus.
 EUPHROSYNE sibi habet: sibi possidet, omnia
 Abstulit; atq; suo condidit una sinu. (secum
 Nam dum saperosas commistaq; lilia miror,
 Incertosq; ancyres murici inesse puto,
 Illa mihi incanto rapuit Cor, & intima prorsus
 Pectora lacteola est depopulata manu.
 Me miserū! qui nunc sine corde, & pectore vivo,
 Si non est parius hac mea vita, mori!
 O Superb! si non aliter fas tollere flammās,
 Una sit & flammis & mihi summa dies.
 Illa dies fete, & fausta vocabitur à me,
 Excitiam à sevo qua mea colla iugo.
 Libera in Elysjs nostra umbra vagabitur arvis,
 Nū modo in Elysjs Ius quoq; habebit Amor.
 Me miserū! frustra queror, & magis ingruit ar-
 Savit & in misero pectore flāma magis. (dōr,
 Ah crudelis & ad nostras tam furda querelas!
 Te nihil iste dolor, mestaq; verba movent?
 Quōq; magis frustra lamentor, acerbis uris,
 Atq; in me tanto seviūs ignis agit.
 Deniq; quid faciam ignoro, tu sola salutis
 Spes mihi, tu vita maxima causa mea.
 Namq; ego, nē duos properarē abrūpere nodos,
Ff Obstis

Obstitit illa mihi, Gratia, Suada, Lepos.
 Ille decor vultus, quo me persapè cadentem
 Faucibus ex Orci restituisse potis,
 Tene ego disererem te Chara, relinquere possem?
 Ah! mihi acorba dies ah, mihi dura dies!
 Possem ego purpureis ergò caruisse labellis?
 Possem ego tam pulchras desituisse comas?
 Possem ego Ecdais certantia lumina flammis,
 Et tam mellito linquere verba sono?
 Ante Cupidineos penitus consumar in ignes:
 In cineres potius delicuisse velim.
 Tu tamen, ô si te semper vehementer amavi,
 Et vehementer amo, mitior esse velis. (ris
 Quandoquidem tua sunt, quæ iam crudeliter in
 Pectora, & hac tua sūt quæ malè corda domas.
 Sum tuus, & teneas si fors dissoluam in auras,
 Quicquid erit damni, crede, erit omne tæum.

Amica potitus, gloriatur.

Stroza
Pater.

Dâ superi, Vexus alma, puer venerande Cupido,
 Nox hesternæ mihi gaudia quanta dedit!
 Clara sub obscuris lasitabant nubibus astra,
 Condiderat vultus, candida Luna, suos:
 Ad Dominam furtim superato culmine tecti,
 Conscia me iusso tempore duxit anus.
 Mollia quis varijs amplexibus oscula mixta
 Narret? & in teneris dulcia verba iocis?

Ah!

Ah! quoties, esset cum iam lassata voluptas
Mutua, blanditijs est revocata Venus!

Quam me prateritos casus meminisse iuvabit!

Et fusum niveo multa referre sinu?

Ite procul segnes, atra quos tempora noctis

Terrent, & multa nubilis Auster aqua.

Præcipiti quibus ad Dominā timor ire fenestræ

Obstitit, ite procul, linquite signa ducis.

Fortibus intrepidi sunt castra Cupidinis apta;

Et Iuvenum audaces adiuvat ille manus.

Sive nos os aliquis furtim tentabit Amores;

Seu fallit segnem cauta puella virum.

Ipsū Cytheriaco despectans vertice terras

Annuat, ac ridet dulcia furtiva Venus.

At mihi, si tecum taleis perducere nocteis;

Teq; meo liceat, VITA, tenere sinu:

Congerat o, quantum cupiat sibi quilibet auri;

Me satis est duram pellerè posse famem,

Æstivamq; sitim sedare fluentibus undis,

Et satis est humiles incoluisse casas.

O quam me in viridi tecum recubare iuvaret!

Gramine, fagus ubi funderet alta comam?

Mille rigans flores nigris ubi rivulus undis;

Per vicina levè serperet arva sono?

Illic & volucrum sub opacis abdita ramis

Continuat querulos garrula turba modos.

Sylvarumq; comas tenui movet aura susurro;

Gratior & mulcet languida membra quies:

Ff y

Crimen

*Crimen apri formosus Adonis, & ipsa Dione
Sapius in solis delituere locis.*

Sic Paridi Oenone, sic cæli sede relicta

Dignata est tenero Luna coire proco.

*Montibus ante Iovem Iuvenes, pariterq; Puella
Errabant, viguit tum sine labe pudor.*

*Pace tua, gens prisca, loquar: sic credere oportet,
Durus in hoc ego sum, subdubitoq; tamèn.*

*Atq; utinam nobis iterum mos ille rediret,
Nunc melius scirent commoditate frui.*

*Non ego sapè graveis perferrem mente dolores,
Humida nec lacrymis lumina nostra forent.*

*At tibi qui facilem custodis dure puellam
Iunitor, exitium Numina triste ferant.*

*Sit Domino suspecta fides tua, &q; perosus,
Insidias vita præparet ille tua.*

*Vt vigiles semper nunquã tamèn omnia cernes,
Decipit astutos ingeniosa Venus.*

*Iò non Argus, Danaën non ferrea clausam
Ostia servarunt, Acrisiusq; pater.*

*Tu cui non meritis oculum despecta iuventus
Evulsit, demens cuncta videre putas?*

*Si mihi credideris, aditum dabis usq; petenti,
Adventu nec erit ianua clausa meo.*

*Tunc ego te propter vitæ discrimen adire
Non dubitem, & patrijs me spoliare bonis.*

*Ferre nec ista tua pro libertate recusem
In me translato vincula servitio.*

Eheu!

*Eheu! quid precibus fluctus placare tumentis
 Conor, & iratis perdere verba nothis?
 Illum monstri fera genuit Polyphemus in Atna,
 Inq; truci durum pectore marmor habet,
 Fraude mea capiendus erit, mihi namq; futuri
 Composuit magicum praescia carmen anus.
 Illa soporiferum liquido cum melle papaver
 Miscuit, & varijs grammata secta locis.
 Hac docuit Baccho diffundere, dicere verba
 Quis sopor invitis eliciendus erit.
 Multaq; de calo, quibus ignea sydera ducit,
 Et rapidi ad fontem fluminis unda redit.
 Illa annos adimit senibus, labefactaq; mira
 Arte, cupidineas mittit in ossa faces.
 Cum libet, insolito Iuvenes inflamat Amore,
 Cum libet extincto deficit igne calor.
 Illa iubet fractis Manes exire sepulcris,
 Nigraq; terrifica Tartara voce movet.
 Carmine longinquos messum traducit in agros,
 Et cantata suum deserit herba solum.
 At vos Caecilola nostris ignoscite captis,
 Non mea contemnit numina vestra fides.
 Nec soror hos Phœbi, metuant nec sydera cantus,
 Hac Domina tantum querimus arte frui.*

Amica tandem poritus, exultat.

Ite Dionea circum mea tempora Myrti,

Pexaq;

*Siroza
 Filius.*

Pexaq; Oronteo fragret odore coma.
Latitia dare signa decet, dare signa triumphi,
Atq; exoratis solvere vota Deis.
Post grave servitium, duroq; in amore labores,
Lumine respexit me Cytherea pio.
Nunc iuvat hybernas glaciali sub Iove nectes,
Torridaq; æstivi signa tulisse canis.
Et toties lacrymas, toties fuisse querelas,
Nec semel ad duras procubuisse fores.
Una decennali præponderat hora labori,
Qua mihi dat nivem cara Puella semur.
Nox erat, & magno cæli convexa fragore
Turbabant rapidi flamina fœva nothi,
Solut iter carpsi intrepidus per opaca viarum,
Plus solito audacem fecerat esse Venus.
Iam propè limen eram, timui nè dira mancret
Ianua, sueta meas negligere usq; preces.
Singula dum lustris, rimosa per ostia cerno
Lumina, secreto semisepulta loco.
Signa dedi, patuere fores: admittor, & ambas
Injicio collo, corde micante, manus.
Atq; adeò implicitis iteravimus oscula linguis,
Nullus ut invidiæ restet obesse locus.
Cogitet & lusus, & mutua gaudia, si quis
Arsit in abrupta per duo lustra fide:
Et tandem longo velut ardua Pergama bello
Fortia supposuit colla potentis Hera.
Prima in utroq; fuit nimium properata voluptas,
Gratius

Gratius exacto sine peregit opus.
Intèr delicias, veteres memorare dolores,
Seminaq; ardoris prima referre iuvat.
Sed vigil, heu! cupidos Aurora resolvit amores,
Et citius solito prompsit iniqua diem.
Tunc ego sic mecum. Cur o mea gaudia differs?
Siste precor celeres Diva benigna rotas.
Te quoq; non uno flagrasse Cupidinis ictu,
Teq; tuo referunt verba dedisse feni.
Supprime lora precor? sic à seniore marito
In tenero Cephalì suscipiàre simu.
Serus ab occiduis noctem vehat Hesperus undis,
Nè subeas cani tadia longa viri.
Nec festina tuos perturbet Cynthia lusus,
Sed mihi, quas dederis, det tibi grata moras.
Nec te, si norit. querulus tua furtiva maritus,
Increpet, aut illi defcrat illa Deo.
Quò ruis importuna? meo non mota precatu?
Debueras rescum rursus inire torum.
Nondum parva suos egerunt sidera cursus,
Iamq; iuum toto spargitur orbe iubar.
Vt libet invisam nobis refer improba lucem,
Te cita nox tremulum coget adire senem.
At mihi rursus erit cupidis vincire lacertis
Colla mea; prima candidiora nive.
Qua nihil addubitem nitidis praponere gēmis,
Quotquot Erythrai perluit unda maris.
Dignus Achemenium, cui fauces obstruat aurū,

- " *Qui largas Crassi malit avarus opes.*
Non ego marmoreas ponam tibi Iuppiter aras
Velet ut inconsumm purpura sacra caput:
Indeque maiores ferat aucta pecunia census,
Sitque triplex nobis urbis & orbis apex.
 " *Ab pereat quicumque sui desertor amoris,*
 " *Nomina maluerit ambitiosa sequi.*
 " *Magnus honor vitiat menteis, Reverentia recti*
 " *Iam, iam ingressuris fascibus iusta fugit.*
 " *Quoque magis fortuna novum largitur honorem,*
 " *Et magis effusas lata ministrat opes:*
 " *Hoc magis & magis urget honoris, opusque Cupido,*
 " *Et tunc facta malus pectora fastus habet.*
Pluribus hoc vitium, sed me tibi Iuppiter ausim,
Affirmare mea conditione fore.
Seu mea sacrato dignabere tempora cocco,
Seu magis aucta mei me feret aura Ducis.
 " *Prima mihi sit cura Deum, sit cura Parentis,*
 " *Sit patria studium consuluisse mea,*
Maximaque in geminos crescet mihi gratia fra-
Ultima nec casta cura sororis erit. (tres,
 " *Nullus amicitiae deerit locus omnibus equus,*
 " *De me etiam haud meritis officio sus ero.*
 " *Nil pravam, nec inane meos pervertere sensus,*
 " *Addictus iustis, utilibusque, sinam.*
 " *Pro patriaque pius, discrimina nulla recusam,*
 " *Proque meo certam Principe adire necem.*
 " *Sat mihi crescenti patria dare iura sub aro,*

Nec

*Nec solitum Iuveni promeruisse decus.
 Et sas opum genitor dabit, & piscosa Cymacii
 Stagna, per Adriacum ditia fata salum.
 Forsitan & de me quisquam post fata superstes,
 Non sinet in tumula nomen, ut ossa, regi.
 Nil aliud quavis contentus sorte laborem,
 Quam me ut amet solita Dia puella fide.
 Tu tantum formosa fave, satis es mihi per te
 Fida, satis castum parvum ingenium.
 Restat, uti patiâre minus torpere Iuventam.
 Iam modo cessatos corrige cauta dies.
 Acrius instat amor, reliquumq; volatilis avi
 Exigit in lusus, delici sç, Venus.*

VI.

DOLORES.

*Cantando lucas peragit sub fronde cicada,
 Et mulcet sylvas carmine lata suo:
 At tenebras sub rore levis, sub deside somno
 Transfigit, & noctes nocte iuvante suas:
 Cantando moritur, sentit nec iadua mortis,
 Quin cantu vitam ducit & exequias.
 O felix ortu, interitu felicior! at me*

Pōranus

Et

*Et nox nigra gravat, vexat & atra dies,
 Antè fores iaceo gelida sub frigore bruma,
 Nec pudet ætatis, Picridumq; senem.
 Antè fores sub Sole, Leo dum fervet, & ignis
 Vstulat Icarius, conqueror aſq; se nex:
 Vror amans, tabesco senex, Læx omnis amara,
 Nox inimica mihi est, noxq; dieſq; nocent.
 “ Sors iuvenum miſeranda, ſenum deſtèda: cicada
 “ Sors fœlix: ô, iam diſcite quid ſit Amor.*

De Imbria.

(fallax

Crotus. *Impoſuit mî audax crebrò IMBRIA, & IMBRIA
 Pulchrior Aæriacis IMBRIA virginibus:
 Mox trepida è caſto furtivè egreſſa cubili,
 Vix motis tacitè proſiliens foribus, (xit,
 Accipe, age, atq; hos amplexus, atq; oſcula, di
 Cumq; iſtis hunc & ſpiritum, & hanc animã.
 Hac illa: & tanti ſupremum munus Amoris
 Obtulit, inſana delitium Veneris.
 Heu! Venerem inſidam ac durã: heu! Amathun-
 tiam amaram,
 Cor caco hauſiſti huic vulnere fato animam.*

Ad Cæliam.

Anger- *Fervet aquis æquor, ventis impellitur aer,
 nus. Et furit accenſus Sicelis Ætna rogis.
 Heu! ſimul hæc noſtro mala ſunt in corpore: fletus
 Fundit*

Fundit aquas, gemitus flamina, corq, faces.

De querimonia sua.

(auras

Dum sanerem, & crebris nequicquam questibus

Implerem, incusans terq, quaterq, Deos.

Ex homine in querulam Di me vertere cicadam:

Hinc queror, & voces ob mea damna fluunt.

Hac medicina mihi, veniet quum frigidus imbr,

Et moriar, stulto in carmine finis erit.

Mentior; hibernus me quamvis opprimat imocr,

Atq, cadam, attrito corpore plura querar.

De Scipio.

Si nitet auratis mea candida Virgo capillis,

Et pulchro equoreas vincit honore Deas:

Effutire leues cur demens cogor amores?

Ferreq, ut iratus tam mala verba puer?

Cur turbor toties? & inania murmura iactos?

Cur toties illuc irrequietus eo?

Heu, heu? quid feci? quo vertor? numina celo

Aut nulla, aut certè non mala nostra vident.

Non potui tunc esse silex? aut equoris unda?

Sivè cinis? ferrem non ego tanta miser.

Hoc peius, promo insanas ex pectore voces:

Nil profunt voces, & tamèn usq, loquor.

Heu! quid agā melius? laniet hac dicta procella:

Et

Et si quid chartis illino flamma vorat.
Præterijt quæ danda fuit virtutibus ætas
Quicquid ago, video, ventus & unda rapit.
Ista loqui nollem, niger obtegit omnia pulvis.
Obtegar, an vivam? vivere pœna mihi.
„ Non est viventi nisi tetri funeris ambra,
„ Si quicquam ingrati vita laboris habet.
Vivite vos alij quibus omnia ingitèr affert
Latus amor, gladium tu mea sume manus.
Nè trepida, rapidus quum spiritus ibit in auras
Clamabit, mortis CÆLIA, causa fuit.

De Phyllide.

Tayge-
 tus.

Vt mihi sydereis placuit mea PHYLLIS ocellis,
Protinus è lacero pectore cor rapuit.
Tunc igitur dubitans an vecors vivere possem,
A Domina ablatum poscere cor statui.
Dum posco, en nitida nimio fulgore Puella
Victa, repente oculis lux mihi dempta fuit.
Risit, & intexens laqueum de crinibus aureis,
Me sibi captivum nexuit acer Amor.
Hinc semper sinè corde miser, sinè lumine vixi,
Languidula assiduò colla premente iugo.
„ Hen! fors infelix, status, ô, miserâdus amantum,
„ Qui quo plùs querunt se, minùs inveniunt.
De Amore ad Ianum vitalem.

Franchi-
 nus.

Febre laborabat mea LEVCIA, febris anhelam
Cogebat

*Cogebat gelidi poscere fontis aquas:
 Has ego, nè misera officerent dare posse negavi,
 Grataq; ferventi pocula nulla dabam:
 Sed lacrymis suffusa genas cum sepiùs amnes
 Posceret, impatiens lassæ puella sitis:
 Et flens ipse, petis, dixi quid fluminis undas?
 Has bibe quas largo lumine do lacrymas.*

Ode Amatoria.

Heu mihi? quæ flammâ Puer ille sagittifer unquâ Erasmus
Crudeliore iprruit!
Sol cadit & seras inducit Vesperus umbras,
Somnum ferens mortalibus:
At mihi sollicitio pectus tamen æstuat igne,
Nec accipit somnos Amor.
Plurima labitur ecce dies, nox multa vicissim
Nigris profecta Manibus.
At iecur usq; mihi lasso sub pectore siccum
Agris anhelat ignibus.
Atq; ego cuncta ratus mollescere stultus Amore,
Vlirò simul fio tuus.
Victaq; dedo inis stultissimus ora capistris.
Quas non dedi supplex preces?
Testis Luna: meis aderat taciturna querelis,
Totusq; syderum chorus.
Consciens ipse quibus, quibus heu! nostrisq; tuoq;
Sinus rigarim lacrymis.

Frustrâ

*Frustrà: nam scopulis tu surdior usq̃ marinis;
 Tu rupe quavis durior:
 Nec prece, nec lacrymis miseri mollescis amāsis,
 Tormenta te iuuant mea.*

Pancharis.

Bonfo-
 nus.

*Errabam in sylvis, erranti retia mille,
 Mille Puella plagas insidiosa parat.
 Occupat incautum, corq̃ in sua retia tandem
 Trudit, & aeterna compede dura premit.
 Hei mihi! siccaffes, si vincula neētis amanti!
 Hei mihi! si misero cor violenta rapis? (urus;
 Non queror esse tuum: sed eram quot sponte dat-
 Cor mihi te furto surripuisse queror.*

*

*

*

*Nec cælum assiduo madescit imbre,
 Nec mare assiduis tumet procellis:
 At mihi assiduo imbre lacrymarum
 Ora tota madent, mihiq̃ pectus
 Curarum assiduis tumet procellis.
 Non terras petit usquē, & usquē fulmen;
 At me fulminibus nocentiora
 Usq̃, tela petunt, & usq̃, flamma.
 Non semper miserum vorat Prometheus,
 Nec semper Titium malignus ales,
 At malignior usq̃ mi Cupido,
 Et fibras vorat, & vorat medullas:*

Non

Non Ixiona, Sisyphumvè pondus
 Urget perpetuum: At mihi perennè
 Pondus incubat: at me & usq; & usq;
 Dolorum rapit orbis inquietus.
 O me ter miserum, ô nimis sinistro
 Natum sidere, Disq; inauspicatis!

Amor.

(ruinitur? Iovius.

Dic mihi quid sit Amor? pessum quò cuncta fe-
 Pōdus Amor meus est: nil nisi pondus Amor.

* * *
 Hulus Amor nobis, lacryma sunt hulceris hu-
 Noxius, & nullis tergitur ille modis: (mor
 At q; malum deploratum est, non ulla Machaon
 Imponit misero pharmaca blanda mihi.
 Telephus ac ego sum, tu verò fidus Achilles:
 Sana cor formâ, quâ iaculata mecum es.

Amiantum contrarij affectus.

Nec pacem invenio nec sunt mihi bella timēda,
 Affligunt penitus spes, metus, astus, hyems.
 Et prostratus humi pennis super æthera tollor,
 Stringo nihil, claudio quicquid in orbe manu.
 Nec clausa est, nec porta patet mihi carceris a-
 Nec teneor, nec sunt vincla soluta mihi. (tri:
 Nec morti me tradit Amor, nec compede solvit,
 Nec

*Nec me luce frui, nec iubet ille mori.
 Cerno carens oculis, clamoq; elinguis ad auras,
 Eternos obitus, auxiliumq; peto.
 Exosusq; mihi alterius constringor Amore,
 Dant lacrymarisum, fert alimenta dolor.
 Vita mihi pariter, pariter sunt funera cordi:
 Tu mihi, tu tanti causa Paella mali.*

Contrariam monstra in se inesse.

Scaliger
Patet.

*Si quā sub adversis divisus destinat oris
 Monstra peregrino perdit a mundus agro.
 Huc collata, suoq; adeo contenta rigore,
 Sint tanquam nostris semina parva malis.
 Quisve unquā gelidis al sit ferus ignis in undis?
 Quae concepta feris ignibus ar sit aqua?
 At mihi non imbrā lacrymarū interficit aestus:
 Non lacrymarum aestus icetus ab imbre cadit.
 Quid mirum si me vestris affingere flammis,
 Et glaciem propero velle referre tuam?
 Isto oculo tacita exuris me glauca loquaci:
 At torpent stupido ruda retusa gelu.*

Intèr contrariam perniciem.

*Quid faciam? dico, an sileo? si dico, peribo.
 Sunt etenim ardentes omnia verba faces.
 Si taceo, interius clauso miser igne cremabor,*
Quae

Quæmers hac, quæ sit uita parata mihi?

De seipso.

Non tam mihi pectus Martia dedisset,
 Calcaret nostram nulla Puellæ caput:
 Nec pateret rotæ tumidis ludibria vultus,
 Iratisq; oculis oscula blanda darem,
 Rivalemq; utcumq; Domina laudante probarem,
 Adstrictas turpi sedula obsequio:
 Dura Puella, Puella necis indigna Camenis,
 Alpibus æthereis frigidior anibus,
 Ejusmodi tua facta præconia forma,
 Ut qualis non sis esse parcerem mihi.
 Te laudat omnis, laudantem amplius alior;
 Hæmænarumq; nostræ variegat adnumera;
 Aspicio frætorumq; oculos, et colla nodata vultibus
 Dentibusq; quæ non bona signa thorac;
 Diceris interea, fateor, castissimæ nobis,
 Multa q; iuramus de probitate tua.
 Tu quæq; meritis non me negat, ore pudico
 Respiciasq; mea duræ REVERA preces;
 Cumq; alijs toto pectore tua ianua posite,
 Multus ore foribus lassas amator eat:
 Vni casti quib; perstas, hæc præmetu vases
 Debita pro falso manere vasis habere
 Heu! credidit Amor, naq; o, crudelior illo
 Si vè hostis, seu non, patitur NEERA tamen.

Tempus erit certe, curis cum liber amaris,
 Excutiam vestras, dispiciamq; fuces.
 En mihi iam silices, en circum pectora ferrum
 Nasctur, & vinco vos quoq; duritie.
 “ Insidum genus, ab! nup̄r m̄a cura; Puella,
 “ Mentis pernicios insidiosa bona.
 Non ego vos posthac humilis prece lentus adibo,
 Aspera q; obtenta verba feram tacito
 Lasus & a vobis, lasas vos esse fatebor,
 Et placentes ipse feram lacrymas:
 Contemptusq; superba pedes ad limina cogam
 In viros, pereat quem iuvat ista pars.
 Dura NEERA, NEERA m̄. is indigna Camenis,
 Alpinis animum frigidior ni vibis,
 Non ego, cum veniet palle melioris amator,
 Quolibet abscondam in fœu in amra caput;
 Scilicet ut possis, Dir̄ is iurare vocatis,
 Per caput illius, Rex fides, perq; tuum.
 Illi te viduas intactam ducere noleas,
 Et tritum nullis limen habere viris.
 Non ego, cum veniet loculi gravioris amator,
 In famulas veram basia nostra suas;
 Scilicet ut ridens, dicas ignosce praeceptum,
 Insanit famula captus amore meae.
 Hac quicumq; potest nullo perferre dolore,
 Idem Caucasæas & tolerabit arces:
 Sisyphijq; gaudens provaluet pondera saxi,
 Tantalex succens non inhibebit aqua.

*Ille premet gemitum conclusus in arcu Perilli,
Nè dei mugitus machina fumiferas.*

Verbis invenisti Amantis.

*Occurrunt quotiès oculis ingenta nostris,
Quæ lævo cogor ferre in Amore mala:
Mortem oro, ut tantos valeam finire dolores,
Antè diem Elysium certus adire nemus.
Sed morti quotiès factus vicinior, hic sum,
Ut mihi Letheæ iam sitiantur aqua,
Necet à portu, in medium redco, irritus, æquor
Conatus, duplo quam fueram antè miser.
Causam quaris? habe, mens: exsolvenda labore,
Sperans securâ exinde quiete fini,
Dumensum exulansq; efferi se in gaudia quæ me
Vita iam prohibens deficiente, mori.
Es quisquam nostro post hæc æquare dolori
Audet, qui sua sub Tartara dumna ferunt?
Illi felices, infelici sumus ipse,
Vivere cui mors est, cui nova vita, mori.
Ut, quæ vitâ afferri mala, mora non auferat, & sic
Dum perco assidue, posse perire æltim.*

Modius.

Ad Amorem.

*Deferor in varias partes, hinc torquet & illic Bascasius
Irrequietus Amor, purpureusq; pudor.*

*Vt malus angit amor, sic me pudor improbus an-
 Hic ferus urget Amor, se vocat inde pudor: (gu
 Quid mihi fræna pudor, quid amor calcaria sub-
 Cur quæ cuncta veli, nil mihi velle datur? (dis?*

**De Callirhoe
 Puella formosissima.**

Lo-
 chus.

*Sic mihi tristitiam video, lætumq; perennem:
 Iam Domina properant ultima fata mea.*

*Parce laboranti Mors immatura Puella,
 Parce precor letho me trahit ista suo.*

*Illius occasu terras, hominesq; relinquam,
 Et sequar ad Manes, Elysiumq; nemus.
 Rondelete vale: si qua revalescere possit,
 Tam foret auxilijs salua Puella tuis.*

*Nam quis te melius possit reparare Puellam?
 Aut citius docta leniat arte malum?*

“ Sed nihil inuito medicamina Numine possunt:.

*“ Heu mihi! plus herbis, Mors valet atra, tuis.
 Fallere quis possit (quamvis procal absit) amantem?*

*Ab sumus, & Domina scdmus adesse necem.
 Non mihi fama venit lacrymosi nuntia lætus,*

Auia nec mestum precinit omen avis.

*Sonia me terræt, simulacraq; functa sepulchris,
 Umbraq; sopito qua volat antè thorum.*

*Umbra, mihi toties qua se miserabilis offert,
 Obscura quoties omnia nocte silent.*

Quis

Quin etiam nuper vigilantem nocte serena
 Terruit, ad lecti visa sedere pedes.
 Cumq; ego clamarem demēs, animamq; rogarē,
 Per thalami clausas fugit imago fores.
 Occidit, ah! frustra calare paratis amici:
 Occidit, & secum spem tulit illa meam.
 Spes erat, Infelix virgo, si salua fuisses,
 Tecum legitimi fœdus inire thori,
 Tam tibi, quos gereres culeus, nova nupta, parabā,
 Quæq; tuas posset gemma decere manus.
 Nec minus ex animo tu me venerata colebas,
 Mente fouens sancti gaudia conjugij.
 Et (memini) cum te facerē, Pulcherrima, certam,
 Iusta foret longa quod mihi causa vie.
 Te mihi venturam comitem iurare solebas,
 Solamen sanctis dulca futura malis.
 Horrida nec Borea metuebas frigora, quamuis
 Ossibus hæeret febris anhelata tuis.
 Ergo etiam Manes tibi nunc comes ipse sub imos,
 Si liceat iunctis passimuræ, velim.
 Nec tristes Erebi furias noctemq; profundam,
 Nec cava sulphureis stagna vererer aquis.
 Sed neq; tu Manes alti colis ætheris hæres,
 Nec mihi fas ultrà te super æstra sequi.
 Donèc ab his tenebris regionibus inferat illis,
 Et Deus, & dulcis nos miseratus Amor.
 Interea quocunq; me conuocet ad annos,
 Mastus, ut amissa compare turtur, agam.

*Degere fert animus solis in montibus ævum,
 Quò ferat humanos semita nulla pedes.
 Illic verba querar sensus moritur: ferarum,
 Et non enim tota nocte vocabo iuvam:*

*Nec rami virides, nec me teget herba iacentem
 Florida, nec puo fonte levabo sitim.
 Sive bibam, liquidas turbabo fletibus undas
 Sive cubem, nullo se spite fultus ero.*

*Tu quoq; si veterum memor est et pulvis Amorù,
 Occurras oculis sæpè videnda meis.*

*Sapius in sinu redeat tua dulcis imago,
 Fidaq; tagēdas præbeat umbra manus. (vè est?
 Quid precor imprudens? nō fas ita velle pium-
 Ocia sint cineri, sit sopor usq; tuo,
 Et tumulū Myrthi virides, & amaracus ornet,
 Et sedeat cussios ad tua busta Venus.*

De suo ab Vrbe decessu.

(fundam,
 Non ego dem lacrymas lacrymarū & fumina
 Non ego cum lacrymis tristia futa querar?
 Impia me amplexu potuere avellere HYMERÆ
 Inuictum poterant quæ retinere Iovem:
 Sed sive ad Morino: sive Dacos aspera trudent,
 Vsq; erit in Dacis mecum amor, & Morinis:
 Tuq; meum Nymen mea fata immunda rampes,
 Namq; etiam fatiscere dare intra potes.

Franchi-
nus.

DE AMORE fugiivo.

Queritas hūc illūc raptum sibi Cypria natum,

Sanna-
zarius.

Ille sed ad nostri pectoris intra latet.

Me miserant quid agā? Durus Puer, aspera Mater

Et magnum in me ius altera, & alter habent.

Si celem, vide quantus Deus ossa peruret:

Sin' prodam, meritò durior hostis erit. (poscat,

Addc quod hac non est, quæ natam od flagra re-

Sed qua de nostro bella cruore velit.

Ergo istūc fugis ruc lato, sed parciū ures

Hand alio poteris tutior esse loco.

Pax & amicitiæ nulla mihi sede parantur;

Burchi-
us.

Et si bella velim, non habeo unde geram.

Es metuo, et spero, ferventi congelor æstu:

Sydera summa petens, barca fixus humi.

Nil teneo, nil possideo, tamen oīa dirves

Amplector, mundus quæ spatiofus habet.

Sævus in obscuro me carcere detinet hostis,

Clandere quem misero quem referare negas.

Et cum nō cupiat Domini me iure tenere,

Vincla tamen non vult salvere nè fugiam.

Cum crudelis Amor vita privare incensum

Nolit, non tamen is vnuere me patitur.

Absq; oculis video, clamoribus æthera rumpo

Elinguis, pleras de sinè voce sonos.

Vivere

Vivere dulce puto, moriendi pascor amore;
 Ut vivam ut moriar, quaro frequenter opem.
 De pereo quemcumq; alium, me fervidus odi,
 Rideo fletus, lacrymæ sunt mihi delætiæ. (ea est.
 Nec mihi vita placet, nec mors, sumit utraq; gra-
 -væ. Neutra placet, sed nec displicet illa tamen.
 -E conditione uter dubia hac, ô Fœmina, per te:
 Tu mihi causa boni, tu mihi causa mali.

De feipfo, & Nifa:

Sepinus. *Ut lampas ardens, atheris ictibus
Præ luminosis, neurmara fontium
Moratur, & rivos retardat.
Planicies variè influentes
Tunc siccus omnis permaret abvens.
Humore potò, tunc placidus vivar
Accrescit, informisq; limus
Cerulea & dominator alga.
Sic totus in me Cypridos irruens
Acer Puellus, tota rursus Venus,
Influxit intortas sagittas.
Cum facibus crepitant insignis
Præ fletuum hæc estis fontibus affatus
Iam iam flentis varietis aridum est
Iam frangitur exhaustæ siccabre
Iam gemini furcuntæ colla
Velut q. vidam in armis Hymæon
Torpesco*

Torpesca munda a fundoq; lacrymas.

Iam spiritus a humore iuaret.

Sensum abeunt cœques in auras.

Plutona quero, quero Stygis lacus,

Mox transvehendas aere lea ruse.

Descendo tot visurus umbras,

Atq; gregis comes unus Orca.

Compellam illic, Mercurij vice

Perfunctus auri NISA severior

Quassante me verga solutum

Luce adigit Stygias ad undas.

Sed quid? nec ipsis scire in Inferis.

Nec monstra NISAM talia amabilem

Novère, non lucem cavebra,

Non placidam fera Parca vitam.

Quando feroci verbero mavis

Aures, ut ultra flumina me vehat,

Ripis arevasis vagantem

Innumerus redimitum ab umbris:

Non ille NISAM, non canis horridus

Auduit unquam, sed faciles p̃i

Omnesq; spiravère quondam

Qua superas anima per auras.

Passus repulsam rursus in aethera

Gressus reduco: sic neq; mortuus,

Nec vivus in terris & Orca

Erro, velut gemini Lacones.

O Virga fulgens, me tibi deditum

Aur

*Aut perde Vasem funditis, aut volens
Permitte iam vivam sub axe,
Aferula recitans aurea.*

Ad seipsum.

(sum,

Campani.

*Aut ego m'neis inops, nec habent mea lumina vi-
Aut non qualis herè Delius argos equos.
Compita, fana, laros, laquearia, munda, turres,
Nescio quò minus fiant pallidiora modo.
Mox ubi sublimè votus trabe ponere lumen,
Luce quasi extincta languida lampas erat.
Ambust. s. purgo lychnos, renovatur olivum,
Candida sed lychnum lumina ferre negant.
Et patet, & nullum recipit mea ianua Solem:
Et patet, & nullum lata fenestra diem.
Nimirum procub est aliamq; illuminat oram
Sol meus, in tenebris hic miser ipse vagor.
Ah! pereat quisquis peregrinus querrere terras
Repperit & primum curribus egit iter.
Ille mihi infensus nimis ingeniosus ad artes,
Viliù potuit non habuisse pedes.
Me miserum n'ulos capiunt mea lumina somnos,
Nam longa didici peragere are mora.
In latus exolvor, strata putat me oberrat,
Et nulla possum passe iacere thori.
Sapè pulex alter es in solio si quiesci,
Credidus est numero sollicitasse meos.*

Strata

*Serrata revolvebam rugas intentus ad omnes,
 Heu mihi! nam mordax non erat ille pulex!
 Unus heri comitum media stetit cbrinus urbe,
 Cum peterem Domina teſta relicta mea.
 Et quid ais, morbi? triſtis cur pallor in ore eſt?
 Incolumis fueras, & bene ſanus heri!
 Mutat Amor formā, miſeroſq; intercipit artus,
 Extenuans cura membraſq; pulſa gravi.*

Mortem ſibi imprecatur,
 ob Zelotypiam.

*Quis hac, me miſerum! labella ſuxit?
 Quis has, me miſerum! genas momordit?
 Quis collo, a' miſerum! notas reliquit?
 Quis ah! quis teneras manu papillas
 Tractavit digitis, manuq; preſſit?
 Quis cādentia gutture ex eburno
 Accepit ſſolia ore, dente, labris?
 Quis felix animam beatus? udo
 Quis de pectore rettulit ſilivam?
 Quis, o! cetera, ſed quis? ah quis! cheu
 Me, me, iam miſerum iuvat perire.
 Quis ſtriſſo pugione pectus haurit?
 Hic, hic eſt dolor enſe finiendus.*

Sibi ipſi reſpondet.

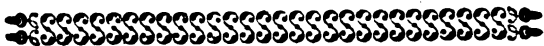
*Et rubigine conſcruntur enſes,
 Et molli lapides canantur unda,*

Pontanus.

„ VVhe-
 „ nus.

Et

« Et tandem renuunt boves aratra,
 « Et miles positus quiescit armis
 « Multo membra labore iamq; fractus,
 « Et cuncti inveniunt malis quietem:
 Et finem invenio meo libello,
 Sed non invenio modum dolori:
 Nec, si Nestorei mihi dabuntur
 Anni, finiet has dies querelas:
 Solvet nulla meos senecta luctus.
 Sic visum est Superis, meumq; fatum est.

VII.

FIDES.

Desperatio.

Dardani-
us.

Nulla Puella nunquam tantum dicetur amata,
 Quantū à me GLYCERE semper amata mea:
 Nam mihi non vivo, Domina sed vivo superba.
 Innuat, exemplo qualibet optet, agam.
 Riserit, excutio risum: saltaveris illa,
 Salto: iocos dulci fuderit ore, iocor.
 Ambulet, incedo: sternit vestigia, sisto;
 Pulso chelyn, dulci per sonat ille, lyra.

Mareat

*Mareat, excrucior: lacrymet, flevisse necesse est;
 Ah! misero profunt quid tamen ista mihi?*

De Arethusa.

*Si quam mentis in intimum recessum
 Admisi cupidus, recondidiq;
 Dilexiq; medullitus Puellam:
 Nè vivam, illa ARTHUSA nè sit una.
 Nam sic pectoribus meis inhaeret,
 Sic imis animi sedet latebris,
 Iugi illic sita cogitatione:
 Nulla ut tempora transcuntis ævi,
 Nulla latitia, molestia evē
 Illam evellere & amovere possint.
 Frustrà de numero venustiarum
 Accedant aliqua Iuvencularum,
 Vt me surripiant, sibiq; iungant.
 Spectabunt oculi hanc libentèr unam,
 Nec spectare alias volent Puellas.
 Cor secum feret hanc libentèr unam,
 Nec ferre unquam alias volet Puellas.
 Complectetur & hanc lacertus unam,
 Nec complecti alias volet Puellas.
 Hac felix modo sum futurus una,
 Hac Macrinium una habebit unum.*

Macri-
 nus.

Sc

Se nullam, Clinia mortua,
amare velle.

Vul-
tore.

*Nam cui, CLINIA, me finis Puella
Ætatem hanc teneram voveret? num me
Vitam vivere vis, iubeſq; ut olim,
In ſummo viduam meo calore?
Nam transferre aliò meos amores
Permittis? iubeas licet, ſinaſq;
Ipſum deligere alteram Puellam,
Iſtud non faciam. Cupido vexes,
Pectus ſollicitet Venus meum, me
Nymphe dulcibus oſcu'is fatigent,
Et me vocibus excitent iocoſis
Formoſa ſimul, & ſimul pudica,
Et plena ingenij & ſagacitatis,
Blandis luſibus ut premant, trahantq;
Lautis muneribus, ut ſolent, Puella.
Poſthàc nulla meum thorum videbit,
Nec iunget lateri laſus. ſed ipſe
Quite CLINIA perdidit, & mea ſpe
Faſus ſum, nec amabo, nec me amore
Frangi, (ſum Iuvenis licet, tenerq;
Dum vitam, patiar. meam ipſa Pallas
Flammam corriget. eſſe nec putabo
Quicquam dulcius, aut priùſ ſonoram
Quàm pulſare lyram, immori Camænis,*

(Sed

(Sed ūs flebilibus tamēn Tamenis)
Et qui te carere, omnibus carere.

Certūm est, CLINIA, quod loquor, Puella
Nulla à te carere carcerem in secundum
Me ducet, penitus mihi hac voluntas
Insedit, nec eam Cupido franget.
Qui quamvis animis parūm arcta cauiss
Tendas vincula, libero sūq; durum
Cogas ferre iugum, meos tamēn non
Sensus amplius ille detinebit.
Nam si mea paterer nota igne aduri,
Prudens, atq; iterū sciens perirem.
Stulti est CLINIA bis perire velle.
Cecum plus fas est semel fuisse.

De scipso & Clinia.

Dum vixi, vivis, vivet mea CLINIA, metem
Has tenuis, sentis hac, Corq; tenet hic.

De Clinia: Fide.

Dum vereor nē me absentiē mea CLINIA fallas,
Atq; malus nē sui nostro in amore dolus:
Introduco alium qui fingat amare Puellam,
Seq; prius iuret CLINIA habere nihil.
Is me vincebat forma, re, corpore, sensu,

Dignus

Dignus erat Veneris sollicitare chorum.
 Alloquitur Dominam, contatur flectere donis:
 Negligit illa preces, donis nec illa capit.
 Tu tibi quare aliam; ficto respondet amanti:
 Vno non possum tempore amare duos.
 Frondes componas, adde artes, resta vende.
 Victa semel, vinci non magis ipsa quer.

Pro Amante irata.

Laurus. Quando erit, ut nostris reddatur spector ocellis;
 Ut Solem cernant lamina nostra solem?
 Quando erit, ut dulces capient praecordia voces?
 Verbaq; & optatos hac mihi haec sonos?
 Quando erit illa dies, qua mirior astra & ignis,
 Incendat nostros debiliorq; faces?
 Et quae crudelis furo deuovit amantem,
 Illa in nos melius sidera flectat amans?
 O grauis inaccessa, castra, o mentis imago!
 Extremum referas, magnificumq; decus.
 Quae mea tam validis vinxisti colla catenis,
 Seruitium ut nequeant excutere ipsa suam.
 Quando ad me gressus motu verientur amico?
 Et res aspicient aequius astra meos?

Latus ab Amore.

Forcatus- Cor mihi punxit Amor, sed punxit praepete rector!
 lus, Figitur

Figitur hoc tum plus, cum magis excutio.
 Et hiseris Arabum non irrita tela venenis
 Plus nocent medices ars petit artis opem;
 Carpere dictatum Cretæa nil iuvet Ida,
 Quo vellent cervi spicula fixa levies.
 Telephus hac eadem fatalia vulnera sensit,
 Sanare ut tantum, qui facis illa, queat.

Ad Cytheridem.

Quod eius causa mistatur in exilium.

Eheu! quam miseros spes credula fallit amanti eis! Siroia
Pater.
 Quam levis instabili versitur orbe rota?

Ille ego qui placido felix in amore ferebar,
 Quem facili torrens audit aure Venas.

Nunc Dominâ iubeor, patriasq; relinquere sedes,
 Et procul immeritum pellar in exilium.

Hoc mihi non facinus peperit, sed me mea lingua
 Perdidit, ausi nimis libera verba loqui.

O utinam miserum pietas me nulla CITREAI
 Movisset, lacera cum traherê coma!

Vel tua pressissent anima fugiente parentes
 Lumina, quo facis tristibus orta die es.

Te propter pœnas dabimus, tu maxima nobis
 Non expectasti causa doloris eris.

At quocumq; feret me. Fors inimica sequendum est;
 Sæviam donec semperet illa suam.

Hb

Al

*Præcinctum nactus lapidosus montibus antrum,
 De Domina solus conquerar ipse mea.
 Effundam quoscunq; premo sub corde dolores,
 Et quæcunq; diu non patiendâ tuli.
 Dicam etiam tenera quanta inconstantia forma
 Iuncta sit, ut q; meis gaudeat illa malis.
 Tum referam nimios fastus, ingrataq; facta,
 Et tutò quicquid sentiet ira, vomet. (Stus,
 Vos modò Hamadryades, miseros nè perditæ qua-
 Nec vos ruricola turba benignæ Dei.
 Sic vobis sylvæ secreta cubilia præstent,
 Sic vobis nunquam non sit amicus Amor.
 Ipse meam rebar portum subijisse carinam,
 Nunc agitor medijs naufragus aquoribus.
 Ad tu quid tanto contendis Acerba furore?
 Quid iuvat è nostris nomen habere malis?
 Nil toties forma facies aquata Dearum
 Nil profunt laudes, nil benefacta mihi?
 Sed caput hoc quamvis ferro insectèris & igni,
 Non potero tibi non dedicatis esse tamen.*

Quod etsi perditè amet, Amorem
 tamen cælare se oporteat.

STROZA
 Filius.

*Vror, lo: sevas remoue Puer improbe flammâs:
 Vror & ulterius mens nequit agra pati.
 Pectoris arcanos nihil est quod temperet æstus,
 Causa sed exitio qualibet apta meo.*

See

Seu mihi sydere & subeunt fastigia frontis,
 Seu, Venteris quales non reor esse comas.
 Seu magis arguti vitreis admiror ocelli,
 Labravè purpureis anteferenda rosis.
 Oraq; nativo niveum fucata rubore,
 Qualia commiscet pocula Massugetes.
 Seu similibus ebori denteis, & eburnea colla,
 Seu nivei recolo munera rara sinus.
 Seu leveis humeros, seu castigata volato
 Ilia, seu longam, præniveamq; manum.
 Deniq; seu decòr obijcitur, seu gratia morum,
 Mille Venus causas undè fatiget, habet:
 Nec suspirandi locus est, penamq; fatendi,
 Vna datur lacrymis conscia sylva meis.
 Hic quoq; vix ausim tenuis effunderè questus,
 Dum timeo intentis auribus esse rubos.
 Namq; & Hamadryadas cognata vinere quercu,
 Naiadas & liquido degere fonte ferunt.
 Quin viridi occulta signavi in cortice nomen,
 Abrado invita chara elementa manu.
 Ergo graveis semper taciti celabimus igneis?
 Quamq; ferat nobis non sciet ullus opem?
 Mitiùs est subita fatum subijisse securi,
 Inter & hostileis oppetijisse manus.
 Mille neces una patimur, semperq; fatigas
 Saviùs, impatiens carceris, acer Amor.
 Sueverat hùc illuc, levibus divortere pennis,
 Ducere nec longas in statione moras.

Iam bis in Elao certarunt pulvere currus,

Pectore discessit nec tamen ille meo,

Signa nec ulla dedi populantis corda caloris.

Mille faces constans, spicula mille tuli.

“ *Qui bene dissimulas, quos dissimulavimus ignes,*

“ *Milites in castris, magne Cupido, tuis.*

Et tua littorea redimitus tempora myrtho

Signa triumphaleis praeferat ante rotas.

Sed mihi quid profunt artes? si semen arena

Credatur, & sterilis nil mihi reddit ager?

Tot mala perpeſſo vix contigit oscula furtim

Carpere, blanditias nec servisse datum est.

Saepe quidem licuit per causam tægere dextram,

Clamq; pedem tenero composuisse pedi.

Tum magis inde meis passim bacchata medullis

Flamma, graaturum continuauit onus.

Et nisi quod gracileis spes credula nutrit artus,

Iam niger haussisset corpus inane rogos.

Vix manet umbra pedes, umbra est hoc debile.

Ante quod optavit multa Puella sibi. (corpus

Nectamen aequorea maciem de compede traxi,

Membra Promethæis nec tenuata malis.

Hoc Domina crimen, cuius de fronte Cupido

In mea ferventi conjicit ossa faces.

Non me Sicanus flammaverit acris ignis,

Quam Domina, roseo qui micat ore, nitior.

Sed tacito flammæ sub pectore ferre necesse est,

Vulnera ni frustra fusi misisse velim.

Post

Post Hyadas sperat geminorum sidera fratrum,
 Nec timet iratas navita doctus aquas.
 Sic mihi post longos requies speranda labores,
 Vlla nec inceptum causa moretur iter.
 Tu Dea, tu tantum presens mea vota secunda,
 Ipsa dabis facileis dux in amore vias.

Ad Myronem.

Aspice quàm dubia, MYRO, me verset arena,
 Aspice quos ludos ludere sævit Amor.
 Illa suis quæ plus oculis me nuper amabat,
 Alterius nunc est facta Puella viri.
 Ah! genus instabile & malefidum famina nomen
 Quam sibi constantem non videt una dies!
 Hac erat illa fides, qua tu iurare solebas
 Te propriamq; mihi perpetuamq; fore;
 Sed non fallacis querimur periuria lingua,
 Non querimur lasos sapius ore Deos,
 Quæ sit facta Dii, sit Dis iniuria cura,
 Quos video ultores post caput esse tuum.
 Te queror indigni te milius esse maritam,
 Te queror ingenuam barbara vincla pati.
 Ab mihi! tu poteras victrix præscribere leges:
 Iura mihi poteras imperiosa dare.
 Nec leges mihi turpe tuas, & iura subire.
 Parere imperijs nec mihi turpe tuis.
 Rusticus est nimium, veri q; ignarus amoris,
 Hb iij

Bonofonius.

Quem
 Digitized by Google

*Quem pulchra Domina iussa subire pudet.
 Nunc te etiam, licet ipsa alio tradaxeris ignes,
 Et facer odisti, semper amabo tamen.
 Nunc etiam legesq; tuas, tua iussa capeffam,
 Nunc etiam mutus, imperiumq; sequar.
 Tu si fortè mihi priscaum imperire favorem,
 Si miserum rursus, Perfida, amare negas:
 Finxeris at certè, certè simularis amare:
 Sat mihi fictus erit, sat simulatus Amor.*

*Faustinam primam fuisse, quàm
 Romæ adamaverit,*

*Bellajus, Ipse tuas, nuper spernebam Roma, Puellas,
 Nullaq; erat tantò de grege bella mihi.
 Et iam quarta Ceres capit in nova certa parabat,
 Nec dederam sevo colla superba iugo,
 Risit cæcus Amor. Tu vero hanc, inquit amato:
 FAUSTINAM nobis indicat ille simul.
 Indicat & volucrem nervo stridente sagittam
 Infixit nobis corda sub ima Puer.
 Nec satis hoc: tradit formosam in vincla Puella,
 Et sacra cogit claustra subire domus.
 Haud prius illa tamen nobis erepta fuit, quàm
 Venit in amplexus, terq; quaterq; meos.
 Scilicet hoc Cypris nos acrius urit, & ipse
 Altius in nostro pectore regnat Amor.*

Amissa

Amiffa quies in CIRCEIA inflauitatur.

*Aspicias ut liquida crebrefcunt sidera cælo:
 Noxq; frequens tacitis ignibus uida micat:
 Quasuisamq; inter nemorum fruticeta quietem
 Abdita sopitis laetra dedere feris.*

Scaliger
 Pater.

*Quiq; ferox fluctus furtofo tunditur Euro,
 Atomis posito murmure fedit aquis.
 Quid merui mi ser: ut latibus turbatus avitis
 Perpetiar duro vincta superba iugō?
 Quid tibi vis Fortuna? fuge fuga queritur: ut si
 Vna novo semper perditæ præda solo?
 Nō potes, ætheria dum GLAVCIA veficitur au-
 Perpetua fidi Numinis arce fruar. (ra:*

Mutatis omnibus me non mutati.

*Quacunq; ætheria circumplectuntur amictu,
 Sunt sueta alternas omnia ferre vices.
 Aspice quot tenero variantur Vere corolla:
 Horrida quot gelidis bruma rigeſcit aquis:
 Indica Santonicis mutantur flamina Cauris,
 Et ponente fero flant Aquilone Nothi.
 Nec minus ipsa etiã Gangetide pingitur aura,
 Fuscule quæ tacito procubat umbra polo.
 At mihi letis feris poſt ſaucia corda ſagittis
 Conſtanti Dominus pectore turget Amor.*

Hb iij

Quid

*Quid mirum? si non mutas crudelia corda:
Mutentur quare dulcia corda mihi?*

*Thaumantia exoptavit in se morbum,
quò laborabam, transferri.
Cum miser indomita languerem tabidus igni
Decolor afflatus diluit aura genas:
Prisinus è vegeto fugit nictor aureus ore:
Seuq; horrendis mortis imago minis.
Ergò precum quam nulla cohors, non ab sita sterna
Lumina, non rerum composuere vices.
Flectēs siderias in me THAUMANTIS ocellos,
Se optavit potius talia monstra pati.
Nè eveniat tamū scelus, ah rex Iuppiter, ah Dī.
Qua simile huic solers vis reparabit opus?
Tum melius, me unum (parva est iactura) perire,
Quam simul in te me, teq; perire, duos.*

* * *

Boibq-
RAIS-

*Non pacem invenio, ac bello me nemo fatigat:
Et spero, & timeo, glacie circumdatus uxor:
In terra iaceo, at volitans feror aethera supra:
Mens mea nil stringit, totūq; amplectitur orbē:
Qui me in carcere habet, mihi nec clauditur, a-
periturū:
Nec vult esse suum, cuius me vincula nocturne.
Nec me occidit Amor, sed nāc me cōpede solvit:
Nec vivum superesse sinis, nec querere pacem:
Absq; oculis clarè videas, clamor sine lingua:*

Et

*Et pacē fugito, precibus mihi & illa rogāda est.
 Deniq̃, qui me odi, alterius consumer amore:
 Rideo suspirans, me pascō doloribus ipsum:
 Mors & vita mihi grata est, placet utraq̃ iuxta:
 Sic ego sum pro te, pro te sum talis Amica.*

Acrostichis.

12

Melissus.

A mo te, & dehinc amabo,
N isi me vites amare.
N isi te finas amari,
A mor hiccē quantum amari
P ariet meīs medullis
A nimoq̃, quantum acerbis!
L icet ergo des medullis,
A nimoq̃, acerbā, amara,
N eq̃, te finas amari:
T amen haud puto vetabis,
I ta quin amica dicam;
A mo te, & dehinc amabo.

Nihil pro Amica recusandum esse
 commemorat.

Heu mihi! quam durum est alieno vivere sensu!
Quām durum est ipsi subdere colla iugo.
Eccē miser Dominam per devia rura vagantem,
Cogor & invitus qua iubet illa sequi.
Ibimus ad tepidi longinquam Gangis arenam,
Ibimus Herculeas si velit illa vias.

Andreli-
nus.

Ibimus

*Ibimus externas mundi quascumq; per oras,
In via qua nullo sunt laea trita pede.*

*Longa nec incerti tardabit semita cursus,
Tam levis est ipso passus amore labor.*

“ *Libera qui molli subiecit colla cathena,*

“ *Non timet ille tuos curva Malea sinus.*

*Non hūc Scylla rapax terret, non vasta Charydis
Non ea qua duplex littora Syrtis habet.*

Non gravis exustos findis cum Syrius agros:

Non qua cocta novo frigore torpet hyems.

Non timet arenis sitientes gutture fauces,

Et valido duram sustinet ore famem.

“ *Multa licet faciat Curio damna severo,*

“ *Nil prater facilem curat Amator heram.*

Famineum fortis flamen versavit Achilles,

Dum cupit amplexus Deidamia tuos.

Nec minus Alcide memorat data pēsa trahētē,

Illa qua fuerant monstra subacta manu.

Adde quod herbofo tauros de monte Phereas

Rusticus ad vilem duxit Apollo casam.

“ *Cogitur immensi quacumq; potentia mundi*

“ *Dura Pharetrati frena subire Dei.*

Nē me igitur tetrici mollem damnate Catones,

Ipse ego sum dempto sanctus Amore Numma.

Lascivum genitrix Vatem natura creavit,

Improba sint quamvis qua dedit illa sequor.

“ *Provida qua mandant natura Iura potentis*

“ *Inviolata suis legibus illa manent.*

Ignoscenda

*Ignoscenda venit tanti sed culpa furoris,
Invidiosa mei causa furoris adest.*

*Qua sine nocturna lax est obscurior umbra,
Qua sine viventi nil mihi dulce reor.*

*Hermionem superat, superat Nyctoida iug,
Pulchra stupes tanto vieta decore Venus.*

Est aliqua in raram virans parviflora Puellam, „

Qua venit ex turpi sordida fama venit. „

Ite procul timidi: procul hinc discedite segnes.

Non nos famaganimis est Venus a pia viris. „

Præcipitem me scæva roter Fortuna licetbit,

Nostra tamen Vasi blanda Puella suo est:

Si, pluvie surgunt Hyades: si tristis Oryon,

Si nix frigenti nata vapore fluit.

Si peto ventosi saxosæ verticis Alpes,

Mitigat hæc duram monstrat & una viam.

Hæc facit ut durem per mille pericula rerum,

Est aliquid Dominæ posse placere sua. „

Hæc quoq; si radios muset pia stella benignos,

Ad laqueum veniam Cressa Puella tuum.

De seipso.

Quum mens exacto solvetur spiritus ævo,

Vasq; animi vacuum triste iacebit humi.

Sint licet absentes fratres, Materq; Paterq;

Sit scisso lacrymans crine sororq; procul;

Non curo, miserum modò funus mæsi sequatur

FASTIA, & interitum luceat ipsa meum.

Negligere

Theſeus.

*Négligerem pompas, grâdis matremq; sepulchri,
Divitiis atq; amplas funeris inferias.*

*Et Pelusiacos succos, Syriosq; liquores,
Corporis ossa meâ busta inhonora tegunt.*

*Tunc habitare Iovis sedes, ætenuq; videbor,
Miq; ministrantes semper habere Deos.*

*Informem, si ulla sit, facis indigna tuas adire,
Placuer & crebra verbera Thy siphones.*

Flamini- *Et sonat, & vando ingenti nemus omne remagit,*
us.

Et cadit effusa plurimus imber aqua.

Noxq; soporiferis atq; circumdata cacam

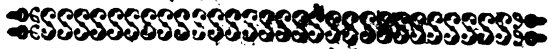
Horrenti lætæ a nubis opacat humum.

Ipsæ tamen Veneris crudeli compede vincit

Ad Dominæ rogat pervigilare fores.

Sævus hyems, Auster de sissimus aëre savit,

Sed gravius nostro pectore savit Amor.

VIII.

AD SEIPSUM.

Dialogus.

Angeri-
anus

*Cur gemis? Vror amans Vrit quæ flamma? Puella
Sic*

Sit quamvis, animos abstulit una meos.
Dic crines? Flammæ: Oculos? Nigrore coruscant.
Cervicem? Mira est. Labra? Coralina habet.
Dic faciem? Venerem, venatricemq; Dianam
Posset, & aquoreas, exuperare Deas.
Quanto hac ingenio? Cælesti. Pectore quanto?
Procero. Atq; humeris? Ampla. Benigna? nihil.
Albicat? Illa nivem, & candore coagula lactis
Vincit, natus tingit & ora rubor.
Pinguis, an exilis? Manet inter utrūq; Mamilla?
Turgidula, quibus oba sua mille darem,
Nec satius adhuc, illic me perdere vellem.
Contingam precor, o, talia fata mihi.
Cetera dic? Novit quis cetera: vestis opacas
Nec fas illa loqui, quæ meliora puto.
Texere scit? Solers tela superatur Arachne,
Penelope fuso, provida Pallas ann.
Scit Musam & Phæbi citharā? quæ cæcat, habetq;
Plectra manu, dici Calliopea potest.
Nunc nosco? illa potens est CÆLIA. De sipsis amēs.
Desipio? hoc nosco: Cor necat illa meum.

*

*

*

Cur sic exardes? Nascenti afflavuit Amores
Torva Venus; Veneris flammea regna sequor.
Quæ tibi, dic, Mater? Fletus. Pater? Impius ardor.
Quæ nutrix? Gemitus. Quæ domus? Vrina filēs.
Quo lacte es passus? Spe cassa, & cortice & Euro.
Quis docuit linguam promere verba? Furor.

Quæ

Qua veste obtegeris corpus? Patientia corpus
 Obtegit. Hic quæris quid modo? Quæro necem.
 Quid garris? Tetrica pallentia funera mortis.
 Ut vivis? Miseri ut vivere in orbe solent.
 Num sic semper eris? Sæper. Quæ causa doloris
 Dic tanti? Solus causa malignus Amor.

*

*

*

Quid quæris, quò tendis iners, quò vota ferantur
 Dic, cupis auratos forsan habere lares?
 Hoc alij poscant. Vis culti iugera campi?
 An Regum solum, Pontificumq; toros?
 Infelix, quicumq; cupit. quodcumq; sub undis
 Hermus habet, teneam; quæ mihi tanta quies?
 Irus inops essem, quamvis immensa tenerem
 Imperia, aut Gazas Cræse superbe tuas.
 Nudus in has veni terras, & nudus abibo;
 Hinc mea sollicito vita labore caret.
 Hinc pello curas, & lætam duco Inventam;
 Hinc sperno, quicquid dives avarus habet.
 Nil ergo exoptas? Exopto ut diligat illa
 Me totum & ,dulci simus userq; toro.

*

*

*

Bonifonius.

Quid, ô, Cupidinis Duces,
 Ocelluli lascivuli
 Me prodidistis inscium,
 Ausi tueri fixius
 Vultus Puella lubricos?
 Quorum nitore, ceteri novi

Perculsum

*Percussus ictu sideris,
Humum repente corruì.*

*Quid ò pedes audaculi,
Me sic hystis perditum
Dum me vagantem sistitis
Ad illa Diva limina
Vbi furore saucij,*

Hano penè vitam liquimus!

*Quid ò manus protervula,
Sic irruistis in sinum
Et lacteas papillulas:
Vt hinc amoris disfluens
Serpensq; sensim in intimos
Artas venenum, cor mihi,
Pectusq; totam absumeret?*

*At ipse vestram comprimam
Ferocientem insaniam,
Et turgidos licentia
Istos domabo spiritus.
Nam vos pedes audaculi
Premam deinceps compede,
Et vos manus protervula
Arctabo duris vinculis:
Et vos ocelli fascia
Lascivientes obtegam,
Vt nec tueri icelluli
Vultus Puella lubricos:
Nec involare vos manus*

492. FORTIS AMORI
*In lacteas papillulas:
 Nec illa posthac vos pedes
 Possitis unquam sistere
 Ad PANCHARILLÆ limina.*

* * *

Crotus. *Hic nè Amor est? hic nè est furor; aut insania men-
 Nolo, volo, atq; iterum nolo, iterum volo. (tis?
 Hic nè gelu est? hic nè est ignis, nam spiritus equè
 Mi ignescit, gelidò & torpet in ore anima.
 Verum non Amor, aut furor est, ignisvè, geluvè;
 Ipse ego sum, qui me mi eripui, ac rapui.*

De studijs suis locatur.

Possimus *Plurima noscendis tribus dum tempora plantis;
 Perlustrans montes, flumina, rura, lacus.
 Intere à nostra nulla est mihi cura Puella,
 Nomen & illius carmina nulla sanant.
 Hoc si compererit, mala multa precabitur herbis;
 Inq; meum iaciet fulmina dira caput.
 O valeant potius montes, & flumina, & herba,
 Quàm nostra experiar servitiam Domina.*

De Amore suo.

*Iuppiter horrendo contristans frigore caelum
 Sarmatico largas fundit ab axe nives.
 Nostra tamèn rapidis uruntur pectora flammis;
 Nec*

*Nec minuant ignes frigora tanta medas.
 Quin magis accedunt etiam (quis credere possit)
 Et gelida flagrans de nive crescit Amor.
 Nunc etenim recolo mecum, ut mea sæpe Puella
 De nive compactis luserit antè pilis.
 Nix, fateor, primos mihi conciliavit amores:
 Hinc eadem flammæ anget, alitq; meas.*

De Rosina sua.

*Æstibus in medijs succo, folijsq; rosarum
 Vitmur, ut fiat mistor inde calor.
 Sed mea longè aliàs ROSA, sentio, sentio, vires
 In se habet, igni ignos adjicit illa meo.*

De Nera.

*Illam mihi semper præsepi dura NERA,
 Me, quoties absum semper abesse dolet.
 Non desiderio nostri, non mæret Amore,
 Sed se non nostro posse dolore frui.*

Buchan-
 nus.

De seipso semper amante.

*Sex ego cum pleno perago trieteride lustra,
 Nec placet in speculo iam mea forma mihi:
 Nec responsuram spes improba fingit Amorem,
 Blanditijsq; levem suspicor esse fidem.*

Politia-
 nus.

Id

Cum

*Cū tamēn hac ita sint, capior miser illice vultu,
 Et nunquam à dura compede solvor amans.
 Iam iam militia nostra contenta iuventa
 Desinat, aut Ceston commodet alma Venus.*

Ab seipsum.

Exhortatio ad novos Amores.

Ponta-
 nus.

*Quigent as solitus cum sis flagrare Puellas,
 Nunc ab amore tuo, quid IOVIANE, vocas?
 An quia difficilem sese tua CINNAMA prabet?
 Iuravit q̄ tuum perdere velle caput?
 Cum tot sint faciles, tot sint in Amore benigna,
 Quare aliquam ex illis qua velit esse tua:
 Qua tibi se dedat, qua sit tibi carus ocellus,
 Sit q̄ quater plusquam CINNAMA cara tibi.
 Quæq; tibi dicat: mea LVX, mea VITA, meus flos,
 Liliolumq; meum, basiolumq; meum.
 Carior & gemmis, & caro carior auro,
 Tu rosi, tu passer, tu mea ficius eris.
 Tuq; meus pecten, meus annulus, atq; meū cor,
 Melq; meum, & pra te nil iuvat esse meum.
 Et quingenta simul capiat tūc basia raptim,
 Et sinè mente furens, pauca fuisse querens:
 Et linguam clauso dissuggens ore tremantem,
 Serpentem serpens se putet esse suum:
 “Tūc dices. Amor est succo iucundior omni,
 “ Melle quoq; est dulci dulcior, & melior.*

Nec

*Nec tibi quingentas fœxit sat amare puellas,
Nil numerus, certè nil in amore valet.*

Idem aliter.

*Quingentas solitus quum sis adamare Puellas,
Nunc ab amore tu quid IOVIANE vacas?
An quia difficilem sese tibi FAVNIA præbet,
Et rigidos mores forma superba facit?
Cum toi sint faciles, sit copia mollis Amorum,
Quære aliquam tibi qua spõte placere velit:
Quæ tibi se dedat, cui sis & charus ocellus:
Cui dicas iam iâ FAVNIA nulla mihi est.
Ipsi tibi dicat: Mea LUX, mea VITA, meus flos,
Liliolumq; meum, basolumq; meum:
Charior & gemmis, & charo charior auro,
Tu rosa, tu viola, tu mihi levis onyx:
Delitia, cultusq; meus, mea gaudia solus,
Corq; meum, & præ te nil iuuat esse meum.
Et quingenta simul capiat tunc basia raptim
Et sinè mente, oculos voluat agatq; suos.
Ac liguam quærulo quum suxerit ore tremetem,
Exanimis collo pendeat ipsa tuo.
Tunc dices: Amor est succo iucundior omni, ,,
Dulcior, & melle est, suavior Ambrosia est. ,,
Nec tibi quingentas fuerit sat amasse Puellas,
Nil numerus certè, nil in Amore valet. ,,*

Li 9

Ad

Cāpanus *Quid faciam? maneamne domi, reditūq; Puella
 Expectem? An lento subsequar ipse gradu?
 Hoc placet: Et longas, nam sic Amor improbus
 Sole sub ardenti carpere pergo vias. (urget,
 Sapē meum volat, quod nil vicinūs agrum,
 Inq; suburbanum sic pedes ire meum.
 Lassa fatigatis tumuerunt crura lacertis,
 Pes quoq; tam paruum ferre negabat iter.
 Nūc longum patimur ventoso pulvere callem,
 Quoq; magis ferimur, hoc magis ire iuvat.
 Non iter, atq; ardens medio Sol aere terret,
 Alta nec incessus terret arena meos.
 Nec noceas chara Paan intonse Puella,
 Sic radijs noceant nubila nulla tuis.
 Sic Pythias sēpēr celebrēt mea carmina laudes,
 Et sic intonsis aspiciāre comis.
 Sunt etiā qui te visa per rura Cyrene,
 Atq; alijs multis incaluisse ferunt:
 Id mihi nūc pro sit, neq; enim potes ipse negare,
 Pavisse indomitas lata per arva boves.
 " Acrius expertis aliena incommoda tangunt,
 " Et miseris credit, qui fuit ipse miser.*

De Cupidine.

Tosca-
mus.

*Sapē tener blanda dixit mihi voce CUPIDO,
 Fac ut ames, ego Dux certus amantijs ero.*

At

*At mihi cor fuerat telis penetrabile nullis;
 Et mens certa vagi spernere iussa Dei.
 Ille reluctans sperans ulciscier. arcu
 Contento minitans me in fera bella vocat.
 Cui tamèn haud prodest plena vacuas sephæ terrā:
 Asperius ferro nam mihi pectus erat.
 Hinc Puer exarsit mistis ira atq. pudore,
 Cumq. sua abijciens irata tela face,
 Protinus in celerem vexit sese ipse sagittam,
 Et mea transacto pectore corda subit.
 Nunc nulla miser arte queo mea castra tueri;
 Hostis enim capta victor in arce sedet.*

Ad Divam Lucretiam.

*Vivere certus erā sine Amore, LUCRETIA captū Stroza
 Me tenet, haud mirum est imperat illa Deis. Pauci.*

*Non, nisi à Domina,
 sanari posse.*

*Hei mihi! nil prodest menti Rodalyrus egre,
 Non mea sanaret vulnera Phillyrides.
 Ipse Coronides redeat, redeatq. Machaon,
 Optatam poterit tradere neuter opem.
 Nec rapidos Hebri reslingueret unda calores,
 Nec qui septeno gurgite Nile fluit.
 Hinc medicas arcete manus succosq. ministri,
 R ij Paonia*

Reonia non hoc indiget arte malum.

Spes erit, ut vivat, Domine si gratia Fito

Redditur, hanc præter, nulla relicta via est.

**Hortatur seipſe, ut ad Amicam
properet.**

Ite citi, volucresq; pedes, prævertite ventas,

Et loca delicis quærite nota meis.

Nota meis loca delicis, ubi candida sæpe

Mœcum dignata est ludere PHILLORHOE.

PHILLORHOE nullis faciem perfusa venenis,

Cui proprius roseo fulget ab ore color.

Cuius inauratos cupiat sibi Cynthia crines,

Cui facileis oculos invideant Charites.

Formosæsq; manus, doctisq; laboribus aptas,

Hæret per simileis ipsa Minerva suis.

Tum reliquis agiles respondent partibus artus,

Nec tu in ea ut quidquã carpere Mome queas.

Talis erat virgo Caneia, talis & altum

Per mare Dictæo vecta Puella bove.

Talis erat fulvi decepta Cupidine nymphi,

Et quàm sub falso luſit olore Deus.

Talis erat Vatum Omphale celeberrima cantu,

Talis & Idao rapta Lacana proco.

Talis & illa fuit, qua me sibi iunxerat olim

Nondum iurata fallere docta fidem.

Cuius ego immite imperium tot perdisas annas,

Multaq;

Multaq; non sino pectore digna iuli.
Sed tua PHILORHOE quamvis collata Deabus
Ambiguum valeat reddere forma Parim.
Candida simplicitas, tumidoq; caremia fastu
Pectora, sunt ipso gratia de ore magis.
Adde fidem, quam nec coniunx Ithaceia vincat,
Nec Mithridatas qua comitata vias.
Nec qua Tartaream properavit adire paludem,
Defunctum Evadne sponte sequuta virum.
Te licet imprimis cupiam Formosa videre,
Vixq; brevi patiar tempus inane mora.
Triptolemi tamen haud opte consedere currus,
Ire nec in celeri Bellerophonis equo.
Aut levibus Persi volitare per aëra pennis,
Aut furibunda iuis carrere Colchiratis.
Nec Zeroastraas aëeis, magicivè requiram
Carminis auxilium, Qadaleamvè fugam.
Nec mihi, si liceat, pedibus talaria curem
Picta Galeriti nectere Mercurij.
Vnus enim nobis posuit satis esse Cupido,
Quò duce susceptura perficiamus iter.
Qui mihi semper adest, levibusq; quod excitat
Nostrum furtivo flamine corpus aget. (alis
Vix mihi iam videar pedibus cōtingere terram,
Vincit & humanos strenua planta gradus.
Sublimisq; pari quamvis discrimine Phæbus
Distet ab Eois, occiduisq; locis:
Et canis exurat sitientis fervidus agros,

Muraq, sub densa fronde quiescat avis:
Non tamen accelerans immenso lador ab astra,
Nec mea longinquum membra fatigat iter.
Quaq, magis propero, tanto magis ipse labori
Sufficio, & vitreis impiger augeat Amor.
Hæc quando afficeret me fors inimica dolore,
Si qua meum subito causa teneret iter!
Et mihi iam senior properati occurrat Amicus,
Quem fugere oblatum me pudor ipse vetet.
Singula qui vario cupidus sermone requirat,
Sciteturq, viam, propositumq, meum.
Multaq, contexens longis ambagibus erret,
Atq, importunus multa referre velit:
Vt Ferdinandus magni posita fata parentis
Ausonia terras, Parthenopenq, regat.
Nuper ut urbano Florentia concita motu,
Tristia det miseris civibus exilia.
Vt trepidus Borges Romanam liquerit urbem,
Mastaq, Pontifici: funere turba sui.
Vt pius insignis, magna virtute, fideq,
Aeterni in terris iura parentis agat. (pacis
Sforciadem, Venetumq, probet, quod fœdera-
Securus studio servet interq, pari.
Huic Malatestigena miretur Principis arteis
Bellorum egregias, eximiumq, decus.
Illius innumeris Fredericum laudibus ornet,
Prestantemq, manu, consilioq, Ducem.
Nec minus Estenseis Heroas, & incluta facta
A primis

A primis orsus dicat originibus.
Ingressusq; tui titulos genitoris, & acta
Conferat ad laudes se Leonelle tuas.
Vnicus hinc Phœnix Latio Dux Borsius illi
Argumenta nova præbeat historia.
Et referat quantum nostro sit in Hercule laudis,
Et Sismandao qualis in ore decor.
Tum patru, & patrui vestigia clara sequentem
Estensem his cupiat iungere Nicolaum.
Addat et immittem Turcam, nostraq; ferocem
Segnisie, & capris urbibus excidia.
Iam Pelopæa Getas regnare per oppida, iamq;
Adriaci in populos arma parare maris.
Quod suadente Pio Fredericus Cæsar in hostem
Ardeat, & trevis concitet ipse suas.
Quod paret ingētē commota Britannia classē,
Et repetat fori Sequana regna manu.
Parte alia veteres hostes insurgere Gallos,
Tut anteis magnis viribus imperium.
Nec Regem oblitum Italia, charæ vè nepotis,
Maximaq; ad Ligures mittere subsidia.
Ergo nè similis turbet nova gaudia casus,
Neu' videar Comina lentus inersq; mee,
Nunc precor ærio nebula circumdet amictu,
Qua Venus Aneā induit alma suum:
Sic demum iussas potero contingere sedcis
Tutus, & optatā cernere PHILLORHOEN.
Dum loquor, & celeri moruo vestigia passu,

Exire

*Extrema apparet meta propinqua via.
 Iam procùl aspicio fervātem compita quercum,
 Et Veneris fagos, populeumq; nemus.
 Ecce levis flatu, teneris de frondibus exit,
 Et cadit in faciem lenior aura meam.
 Huc ego crediderē Zephyrum migrasse tepētem,
 Capsum sideribus chara Puella tuis.
 Qui mihi non stultè sibi consuluisse videtur,
 Chlorida si pro te deseris ille suam.
 Nam quid in extremis vidit pretiosius oris?
 Quid nunc in nostro pulch. ius o: be niter?
 Læva Padi ripas, vetus at mihi dextra sacellum
 Monstrat, & annosa culmina parva casa:
 Quam lētis edera complexibus undiq; cingunt,
 Delet ubi raxos alta senectū deos.
 Nil ibi vel Zeuxis, vel magnus pinxit Apelles,
 Nil ibi Phidiaca composuere manus.
 Ligna crux verò media quæ pendet in aede,
 Egregia clari Mentoris arte caret:
 Penè suis convulsi trahens de sedibus olim
 Fundamenta rapax sistulit Eridanus.
 Proximaq; aggeribus ruptis per culta vagatus
 Mucida sacrilegis tecta replevit aquis:
 Mucosus templi paries, humorq; situsq;
 Præteriti reddunt tristia signa mali.
 Nec procùl hīc sterilis campi Septena Sacer dos
 Conductis pauper iugera bobus arat.
 Huc mea simplicibus Nymphis comitata Dione
 Cincta*

Cincta caput vario flore venire sales.
Cuius in adventu templis angustior ades
Omnibus, hac cunctas unica vincit opes.
Ecce diu latitans aperitur villa remotis
Arboribus, chara villa beata Dea.
Protinus, hac visa celeri praeordia motu
Ventura exultant praescia latitae. (ius
Quid mihi fiet Amor, blandos cum sernere vul-
Fas erit? & niveam cum dabis illa manum?
Tunc ego non dubitem Crassi contemnere Gazas,
Et tot Pellae clara trophaea domus.
Si quis enim crispas ad frontem iudex erineis
Viderit, & quali se ferat ultra gradu.
Noverit argutis eadem quid possit oculis,
Ut mortale nihil dulcia verba sonant.
Sentiet Atneis certanteis ignibus igneis,
Et poterit constans aqua, et iniqua pati.
Quod si forte alicui dignabitur oscula ferre,
Alicui vel proprio sanguine laxasemet.
Vulnus & auxilium quod Pelias hasta tulisset
Mirabar, fati nescius ipse peris.
De sino nunc facileq; inducor ut omnia credam,
Si necis, & vita ins habet una mea.
Illa quidem media Phalarim placaret in ira,
Tardaretq; tuas saepe Perillo manus.
Terribilemq; suis oculis mitescere Martem
Cogat, & iratum ponere tela Iovem.
Felices agri, fortunatq; coloni,

Quaq;

Quæq; simul, colitis rura benigna Dea.
Namq; ubi Vere novo genialia tendit in arva
Vobiscum dulces protrahit illa moras.
Vobiscum loquitur, vobiscum carmina cantat,
Vobiscum facilis exultatq; choros.
Et modo vobiscum cultis spatatur in hortis,
Et modo plena vago retia pisce trahit.
Nunc manibus doctis imitatur Palladis arteis,
Nunc molleis elegas, & mea verba legit.
Fallor? an heic Ceiris Domina charissimaatrix
Substitit? nec averso respicit usq; gradu?
En rapidis iterum fertur citò passibus, ipsa est,
Notaq; ut accedam, dat mihi signa manu.
Progrediar, queramvè meis fiducia votis
Que sit, quidvè novi sedula portet annus.
Quod tua si praesens aderis solertia amanti,
Talibus officij saurea Ceiris eris.

Quod duas pariter amet.

(ÆRA?)

Siroza
Filius

An mihi cara NAPE magis? an magè chara NE-
Chara NAPE mihi est, chara NEERA mihi.
Vtraq; chara aequè est, ipse aequè charus utriq;,
Illa vel illa meis charior est oculis.
Nunc ego totus in hac vivo, nunc totus in illa,
Vivo in utraq; simul, utraq; mi una, cadè est,
Basia iunge NEERA, NAPE quoq; basia iūget.
Quodq; NAPE dederis, pulchra NEERA dabit.

Durus

* * *

*Durus Amor, durus: toties sed dicere durum
 Quid iuvet, & flentem dicere, durus Amor?
 Rides enim, & gaudes si quis culpavit Amore,
 Et probra si iacio, pascitur inde Puer.
 Miror caruleo quum sis Venus orta profundo,
 Exeat aquorea tantus ut ignis aqua.*

Stepha-
nus;

De suis affectibus.

Nunc metuit, nunc bile tumet, dolet, ardet amore, Girardus
Ut q̃ Girardus homo est: spe mutat omne suum.

Spe fretus amare deliberat.

*Me amare, Paupertas vetat,
 Contrà me amare, Spes iubet:
 Summum utraq̃ in me ius habet.
 Sed quæ potentior Dea,
 Ostendat hic potentiam
 In me suam, & eam hic compræbet.
 Iam me, ecce, Paupertas fugit,
 Et spes mihi sola assidet,
 Ego ergo amabo protinus.*

* * *

*Lacidior stella, me diligit una Puella,
 In tota villa non est formosior illa.*

Lacerone.

Sonn

De seipſo, & Amore.

Theſeus *Sum pius, atq; omni cæreo pietate: ſuperbus,
 Atq; humilis: pacem, diraq; bella peto.
 Viribus inſtingo chalybem, ſunt robore caſſa
 Membra mihi: ſpero cunctaq;,, ſpero nihil.
 Dives, inops; hilaris, triſtis: prælargus, avarus:
 Et frugi, & nequam: gnarus, & ipſe rudis:
 Firmus, & incoſtans: pudens, temerarius: omni
 Fidus, cui tuſo & fidere nemo poteſt.
 Aſtuat, atq; horret glaciali frigore pectus:
 Sum ſatur, atq; crepant ilia laxa fame.
 Et vigilo, & ſopor ætus habet: ſunt arida acerbæ
 Ora ſiti, & vacuo pocula plena mero.
 Nec verbum proferre queo, vagalior exto
 Stentore: ſum mutus, ſumq; cicada loquax:
 Nimboſos maneo ventos, & nubila ſuprà,
 Et premo declini corpore pronus humum:
 Accedo quocunq; libet, cuſtodia dura
 Invitum fœdæ carceris uſq; tenet.
 Luminibus viduus, ærno quid fiat in orbe:
 Omnia poſſideo, poſſideoq; nihil:
 Plena mihi effuſo rumpuntur & ilia riſu,
 Atq; ude ſordent rore cadente gena:
 Et mortem vitamq; opto: Mors diſplicet atra,
 Diſplicet & miſero vivere velle mihi.
 Tot ſi aliquis querat cur volvar fluctibus, inquæ
 Hæus*

Heus est (si nescis) causa protervus Amor.

De seipso.

Dives de nummis, de bobus curvus arator,”
Venator semper de cane verba facit.”
Audax fluctivago de ponto navita, magno”
De mundo, stellis Astronomusq; vagis.”
Intrepidus memorat strages bellator, & arma,”
Vpilio saltus, flumina, prata, greges.”
Ast ego qui vivo tenero subiectus Amori,
Nil nisi de tenero semper amore loquar.

Ad Cliniam.

Est Amor ipse mihi dulcis, nec amarus, & error, Vultei
Est mihi sat casto dulce in amore mori.”

De Ruffa.

Formosa est facies, formosaq; brachia RVFFÆ;
Os, oculi, mentum, tempora, colla, gena.
Formosa nec amo, possū nec amare; quid obstat?
Exteriora vides; interiora latent.”

De Puella visio erepta.

Humanas detestor opes, qua nupèr amicam

Et Do-

*Et Dominam Domino preripuerè suor
Hunc virtute sibi multa devinxerat, auro
Victa est, quid virtus ficto in amore potest?*

De se, & Cupidine.

*Me in nassam ut traheres suam Cupido,
Incauto laqueum (ut solet) paravit.
Ut me compede sensu alligatum,
Quò me non poteram explicare, metum
A me separat, à meisq; cogens
Quæ contraria sunt mihi, hac amare.
Hunc, lassus misero iugo, asperisq;
Flammis, pectore sed fremens anhelò,
Verbis talibus alloquor: Cupido
Si sis excipias tuos, quis, b quid
Ad te, nì cupiens perire, curret?
Mores si Puer hos habes petulcos,
Quid tu vir facies viris Cupido?*

De Lilia sua.

Roge-
mus.

„ Auratos alij caco venantur Amorès .
„ Iudicio, atq; alios forma venusta capit.
„ At me nec facies, nec opes cepère Puella:
„ Sed casti mores, nobileq; ingenium.
„ Candida simplicitas, blandæq; modestia lingua,
„ Constantiq; adeò firma in amore fides.

Non

Non habitat tamèn hic animus male, nãq; Puella.
 Parcius ut laudes, est slata forma mea.
 Hoc si iudicio pastor Phrygius foret usus,
 Pralata gerneret Pallade victa Venus.

Ad seipsum.

Ineptire miser Macrinè cessa,
 Ad mentemq; redi: nec impotenter
 Illam depereas, amore cuius
 Est tantum tibi perditum laborum,
 Quantum nec vagus Hercules subivit;
 Nec qui vellis ovis revexit aurea
 Blanda siccine fabulationes,
 Occultiq; ioci, facietiq; &
 Empta incredibili ignore furti,
 Inherent animo, mori tibi ut se
 Prae desiderio necesse longo?
 Fulserunt tibi candidi ante Soles,
 Et passa tua navis acta velo est
 Fallaci levium profundo amorum;
 Cum latissimus ipse navigares
 Quò mellicuta tum Puella duxit,
 Fiebant ibi cum iocosa multa
 Quatu, qua facilis volebat illa.
 Nunc flatus cecidit ferentis aura,
 Et nullum potes invenire portum
 Tempestatibus obrutus malignis,

Kk

Infidu

In fida vinum tibi Puella.

*An te propterea remissus, expes,
Despondos animum, & secundiora
Eventura negas subinde fata?
Hac deceperis, esto, Vafra, amantem,
Sunt remanda alie, fidelis una
Ex tanto numero rogetur abs te
Cuius solius ipse sis, tua illa.
Hoc desiderium modo levare,
Aut nullo poteris modo levare.*

Burchius *Tam sunt electa nonnulla animalia visu
Ut Solis radios intrepide aspiciant:
Sunt & quæ lucem fugiunt, atq; egrediendi
Sera sub obscura tempora noctis ament.
Sunt quoq; quæ flammæ splendore flecta sequuntur,
Atq; illic aliquid dulce latere putent.
Sed miserè: nam quæ detectat lumine flamma
Diverſo effectu mox eadem ipsa cremat.
Ex iſiſ ego ſum: nam nec ſufferre Puella
Splendorem, infirmi ſufficiunt oculi:
Nec veſpertini expediunt mihi temporis hora,
Nè loca turbatus per tenebroſa ſerar.
Fata volunt ergò, ut malè ſeratis ſemper ocellis
Hanc videam, grato quævis ab igne cremar.*

(nam eſt?)
*Annè Amor? At ſi nō Amor eſt quod ſeris, quid-
At ſi Amor eſt, quid Amor? dic mihi qualis
Amor?*

Si

*Si bonus est, quare nemo illo immixtor? at si
 Prævus, cur animum dulcis ut esca iuvat?
 Si me ipsum inieci flammis crudelibus, unde
 Mæror, continuus, vota quæ, cum lacrymis? (gar,
 Si iuvat ipse dolor, quid conqueror? ut minus an-
 Qui faciet lacryma si mihi pœna placet?
 Quis tantum o Mors viva potes, si non ego tecum
 Sentio, quæ in dulci vivere dulce malo est?
 At si tormentis se subijcit ipsa voluntas,
 Quid queror? à me ipso cura petenda venit.
 Sic ego per dubias ventis pugnantibus undas
 In fragili nullo sub duce nave vehor:
 Consilijs vacua, sed onusta erroribus, ut nec
 Quid noceat, nec quid me iuvet, ipse sciam.*

* * *

*Quadam Nestoream superans ætate parentem, ^{Bellaius.}
 Quæ Iuvenem ex Satyro redderet Hyppolitum
 Me sequitur, nostri quæ, salax amplexibus hæret,
 At riget in nostro pectore dura silex.
 Me tenera & prima florens ætate Puella,
 Quæ posset Pylium sillioitare Senem
 Heu fugit, & nostros crudelis spernit amores:
 Quo quæ, magis spernit, me magis urit Amor.
 Quid faciam? Durus hinc me cautibus urget
 Caucasus, hinc sevis ignibus Aetna coquit.*

* * * (ves?

*Ah! si non Amor est, quid id est quod sentio? ci-
 Sin' amor est, quæ res est Amor? adeo lubens.*

Kk ij

Si

Si bonares Amor est undè hac tot Lerna malorū?

Sin' mala, quid dulcis mellea pocla crucis?

Si mea mens ardet, lacrymarū fluxus hic undè?

Si lacrymis ridet, quid lacrymare inuat?

O mihi parca placēs! o grata Megara quid in me,

Tantum iuris habes, hoc nisi spontè velim?

S' ego spōtè veli, mea vox quid verberat auras?

Artificis pereat cum caput arte sua.

Alta ego tam adversis fragili rate verrito vētis

Aequora, nec cymba Dux Palinurus adest.

Sic mea Dadalijs mens natat cassibus errans,

Vt mihi quid poscam, nescius ipse ferar.

Me tremor arētat edax, dū Syrius excoquit In-

As medio Brumacādicat Aena mihi. (dos,

*

*

*

Gruterus *Nūc usinam gererem cū cruda morte duellum,*

Cum turpi macie consereremq; manus.

Fallor! eas mira an frustrarer callidus arte, ac

Haecenus invictas cedere cogerem ego?

Nam mihi ubi fierent nimium, nimiumq; potētes;

*Protinus HARMOSYNES arriperā ad sinum
iter.*

Quò, quū me grādi passu subito insequerētur

Dicerem in hanc atq; hanc pluria dicta mala.

Ille at ubi circum Dominam tot lumina blāda

Aspicerent multis ludere delicijs:

Non tremerent aliter, gressum retroq; vocarēt,

*Quam qui anguē incantus pressi humi agri-
(cola.*

Vtraq;

*Vtraq; quaq; modo se victricē antē putabat,
Demissis fugeret, tecta caput, manibus.
Nempē tot auderent Divas contrā ire, Inventa
Nectare quas suevit pascere & Ambrosia?
Nō puto. sed volitēs potius clā Acherūtis ad ima,
Hoc sibi ibi, & faciant quod voluere mihi.*

* * *

*Eccē quid hoc? clā se insinuās Zephyrus peplo He-
Radere non iussō lumina remigio. (ra, audet
Nec tamē exturbat audaculum, at eccē iā ultrā
Progreditur; parat ac basia ferre genis.
Et patiar? miserum ō me! frontis turbet honoreis
Advena? discutiat serica vela comis
Exterus? invisus? meritis nihil? erro? maritus?
Me quem rara fides, quemq; eadem patria
Nobilitant, vix vix visu facere aucupia ausū?
Sed quid? an inpavida, heus! mēs bonū ei hodiē
dedit?
Si sic: flam & ego, intrepidus, reverētia nec me
Vlla vetet, modō quin suavia ei rapiam.
At desiste anime. ab! desiste anime. arduus ignis
Aspice, iam ille tuus amulus est Zephyrus.*

* * *

*Cor mihi nescio quis rapuit. quis? nūquid HYL- Lemni-
Sic est: luminibus praeda fuit Domina. (LA? us,
Quid nūc? quid faciam? qua cor ratione reposcā
An toties captus audeam adire iterū:
Sirenūq; iterū ad scopulos herere, & iniquas*

K k ij

Illicet

*Illicet in pedicas non rediturus agi?
 An potius maneo? prestat sed corde remoto,
 Languida qui solitus membra calor recrect?
 Quò feror ambiguus? pro me Puer ito Cupido?
 Aut Paphia Caston huc cedo matris? eo.*

*

*

*

*Pòst obitum in varias animam migrare figuras,
 Euphorba verè si placuit Damio:
 Nec mors ingenium mutat, seu flumina, canas
 Servet olor, nemorum seu leo te squa colat.
 Ipse ego (quando suo me capit lumine HYELLA)
 Composito gignar funere papilio.*

Vulneratæ cervæ se comparat.

Scalligor
Pater.

*Sic ubi Treitia gravitèr fera fixa figitta est,
 Letiferas fugiens ultima fata manus:
 Appetit ignoto lictamum ubi sidere surgès
 Purpureo tepidam gramine carpit humum.
 Ast ego flammato moriès LAMPTEROS ocello:
 Undè legit votis spicula dira meis:
 Haud minus uno eodem quero sub vulnere vitæ:
 Nec mi alibi raptos est reparare dies.
 Si animus nūquam quiescit, perij.
 Si placidus somnus fessos afflarit ocellos:
 Fessos, qui nequeant fulmina tanta pati.
 Pectora damnata deponent tadia vitæ:
 Linquet & ingratus languida corda labor.*

Ast

*Assi animus vigili crebrescet saucius igni,
 Regnabit q̄, novo numine flamma veius.
 Excindor. Quæ conditio durissima rerum hæc:
 Si datur in media nulla quiete quies?*

Malè affici ab irata, peius à facili.

(tu:
*Cū procul averso dura est THAVMANTIA vul-
 Liquitur infesta fusa medulla face.
 Lactea captivo si vinxit brachia collo:
 Pectora lethao diriguere gelu.
 Illicet exisio est tantum exoptare bonorum:
 Et peius tanto tangere posse Deos.*

Ratio cum appetentia.

(vita
*Multa mihi invenientem veniunt per musia-
 Protinus ut valeat cedere iussus Amor.
 At mihi quæ in mētem veniūt de mēte recedūt.
 Quid quod, si ipse velit, nolo ego, cedat A-
 mor?
 O monstrū in visi, at q̄, horrēdi immane furoris:
 Si ne q̄, velle queam: si ne q̄, posse velim.*

De nive importuna.

*Cum fueram nostros visurus crassius ignes:
 Demisit cano Iuppiter orbe nives.
 Abstineo tan calidi irati committo periclis,*

Kk iiij

Quæ

*Qua constat flammis ignea vita mihi?
Ibo. geluq, meis tabescet ab ignibus, aut me
Exstinguet. Victor, aut ego liber ero.*

Quæ mihi dixerit Thaumantia.

*Quod volo, cur nequeo? crudeli ab sistere flamma:
Non faciam, tanta hæc ut mihi damna parè.
Quod queo, cur nolo? crudelem crescere flammã:
Non faciam, tibi ut hæc tadia tanta parem.
Illi donus, quod spontè fero: hoc invita recuso:
Sed quò plus levor, hoc sit mihi maius onus.*

Omnia fero, & nihil sum.

*Si fugio, quis me sequitur? si cedo, quis urget?
Si fleo, quis credit? si patior, quis agit?
Quin morior: neq, sic scio, qui me interficit. ergò
Omnia sit nè aliquis, fiat ut ille nihil?*

Etiàm Amorum esse Dominam.

*Reginam orabam Venerem, Venerisq, pharetras:
Ut mihi THAUMANTEM sub sua iura darèt.
Annuit: at facilem lu sit spes irrita nutum:
Atq, Amor oblitus velle redire fugit.
Magnitu-*

Magnitudine Thaumantix
me esse inopem.

*Si quæ sita mihi in media lux nocte fuisset:
Lux foret in media nocte reperta mihi.
Nunc lucis quero in medio mihi Sole decorem:
Et vis est animo mortis oborta meo.
Infelix: si alios studio defectus inani
Ludis: meq; inopem copia sola facit.*

Idem utriq; fatum.

*O gravis, ô, gravia amentis malè sana furoris,
Quæ sunt ansa aures verba ferire meas.
Cū tu, inquit, (nā fata volant) me amiseris: illa,
Quæ sum, quæ fuerim, detaget hora tibi.
Quò fugies? quæ terra pedes ignota fugaces
Excipiet, quæ eadem non sit aperta mihi?
Errasti: si te amittam, me amiserò. Qualem
Vtriq;, aut neutri deferet hora diem.*

Lusus fictus.

*Audebo: an patiar tremefacta mente repulsam?
Absistam? an repetam corde micante fugam?
Attrectabo: vel infami si fulmine cælum,
Vel si Tartareis ignibus astra ruant.*

Vicius

*Vicinus. At qualis tamèn hæc victòria? victus
Stabam antèhac: victor nũc sinè Marte cado.*

**Gravius est mihi non augere
Amorem quàm ferre.**

*Quod queo, cur nolo? crudeli ab sistere flamma,
Non faciam, tanta hac ut mihi dona parem.
Quod volo, cur nequeo? crudelè crescere flammã.
Non faciam, tibi ut hac tadia tanta parem.
Illud onus, quod spontè fero, hoc quod spontè recuso.
Sed quò plus levor, hoc fit mihi maius onus.*

Sibi ipsi adversari.

*Si vinco, me libertas interficit audax.
Quæ fugio, heu miserum! nolo carere malis.
Victus, materies fædi sum dira triumphi:
Servitiumq; fera mortis imago premit.
Hoc pretiũ insani miserũ, atq; immane furoris:
Ut mala cum fugiat, nolit habere bona.*

Comparat se perdicibus & lepusculis.

*Perdita fulmineæ conspecto turbine penna
Callida se tenui pulvere texit avis.
Viq; canam lepus insidias exterritus han sit:
Ancipites acuit tum fuga anhelæ pedes.*

Infelix:

Infelix cur spontè sequor mea fata volensq?

Me fugio: & facio ut sim tua prada mei?

*

*

*

In tacito gaudere sinu qui inssit Amantes?

Ille fini dignus semper Amore fuit.

Donna
Pater,

Quod dico, experius dico: procù este loquaces.

Non habet eventus garrula lingua bonos.

,,

Crimina non tanti fuerat vulgasse Diones,

Tangeret ut Phrygium fulminis ira senem.

Si foret Ixion lingua moderantiùs usus,

Nunquam supplicij causa fuisset Amor.

Aeternum rapidos orbes terat ille, suaq;

Quas meruit penas garrulitate luat.

At vos ô Iuvenes, placidis queis ignibus afflat

Lenitèr, & semper vota secundat Amor,

Parcise deceptis titulos augere Puellis.

Exemplo alteriùs qui sapit, ille sapit.

,,

Obsita non solus varijs sua frigidibus Evan,

Solavè celari vult sua sacra Ceres:

Verum etiam sua vulgari vetat orgia Cypris

Orgia qua proprio condidit ipsa simi.

En iterum moneo, tenerum nè tangat Amorem,

,,

Rimosum si quis pectus habere volet.

Nam fuerit quicumq; loquax hic ignibus ortum

Sentiet, hic Aetna cautibus esse Deum.

Nec tamèn optatos unquam potietur Amores.

O quantum est, casus nosse tacere suos!

,,

Ergo mihi nanquàm de te narrare licebit

PORCIA

PORCIA? non tanti sunt tua furtiva Venus.
 Sunt tamèn & tanti, dum sis magè comis in illis
 Vita, nec obducta te mihi veste nege s.
 O decus, ô nostra tormentum dulce Inventa:
 O Iove digna viro, nî mihi pacta fores.
 En tibi, qui tecum mutos inglorius annos
 Exigat, & tacita norit amare fide.
 Certè nulla meo de te captatur Amori
 Gloria, rivales ducere sueta meos.
 Antè vel inverſa Natura lege iuveni
 Cornibus, & cursu deſtituentur equi,
 Oblitosq; ſui ponto mirante, poloq;
 Deſiciet piſces mare, volatus aves,
 Quam me femineis præſtare ſilentia furtis.
 Hoc unum didici ſempèr amator opus.
 „ Stultus, celandos alij qui credit Amores,
 „ Et ſua qui tacitus gaudia ferre nequit.
 Ille dat Invidia cauſas, & mille repulſis.
 Dî faciant, nè non ſup taciturnus ego:
 Quam mallem nullo tecum, MEA, vivere teſte,
 Et tecum nullo, VITA, ſciente mori.
 Hac mihi contingat potiùs, quam non benè de te
 Poſſe loqui, & titulum labis habere tue.
 Sed tamèn hic ullo ſi tempore venerit error:
 Tunc ego, tunc linguam non habuiſſe velim.

Secūlus

Nunc mihi Praxitelis digiti, nunc Mentoris
 Nunc Lysippeæ, Phidiacæq; manus. (eſſens

IVLIA

IULIA namq; meo sculpi cupit aurea cælo,
 Nec tantum in libris nomen habere meis.
 Non ego sum, fateor, caestem effingere formã
 Qui valeã, at Domina asspernere iussa nefas.
 Non ego te, mea LVX, faciam de marmore duro,
 Illa decet rigidum materies animum:
 Quin & cala tuos formabunt aurea vultus,
 Non facit ad molleis ferrea lima genas.
 Iam iam fama meis maior venit artibus ipsam
 Sculpere mi videor calicolam Venerem.
 Sed dum te video, & propius tua lumina specto,
 Æmula Phæbeis lumina luminibus,
 Ferre negant oculi iaculantem spicula vultum,
 Calaq; nota negat languida ferre manus,
 Deficit & torpet nec iam sibi conscius artis,
 Vilius est animus, nec memor ipse sui.
 Ah! nulli fas est mortali effingere Divas:
 Mens cadit, obstupeo, hæsi & mihi surripior.

*

*

*

Cum novã nascenti nerent mihi fata Sogres,
 Ducentes fusis stamina tortilibus,
 Aureolis Puer allapsus Cythereius alis
 Dixit, in hoc Puerò sint mea iura mihi:
 Fata canam Vates, sacris ab sistite cunis,
 Arbitrio vivat, deficiatq; meo.
 Nec mora, procumbēs sinuosum curvus in artũ,
 Si parere negent, spicula dura parat.
 Parent, & Puerum diva venerantur, at ille

Demulcens

Demulcens tenera stamina dira manu:
 Risit, & Alcides spectata hac fortissime dixit,
 Et pudor antiquæ cedat ab ore nota:
 Verba deinde levi recinebat blasa susurro,
 Qualis in arboreis sibilat aura comis:
 Non equidem audiui, nutrix audisse putatur,
 Et longum gelido diriguisset metui:
 Parve, sub ignoti lumen spirabile cali
 Edite, cura Deum, nostraq; cura Puer,
 Parve Puer, nostris mox sudature sub armis,
 Hac praecepta mea suscipe militæ,
 Cum tibi vernanteis aras exurget in annos,
 Curre libens Domina mite sub imperium.
 Hac tibi continget thalamis qua digna Deorum,
 Divum te nitidis anteferet thalamis:
 Quæ tibi postponet quicquid legit India rubro
 Gurgite, felici gramine quicquid Arabs:
 Quæq; tibi gemmis, et Regum charior auro,
 Ingenio vivax surget in astra tuo,
 Castaliaq; tibi promens argentea fonte
 Pocula, formosi porriget ipsa manu:
 Illius è claris me sæpè stupebis ocellis,
 Vibrantem occultas in tua corda facis,
 Spicula stringentem tacito lethalia nervo:
 Vt venit ignota fulminis ira via.
 Parve, quid heu! lacrymis infæta lumina turgēt?
 Et concussa tremens horror in ora venit?
 Tempus in hæc aliud, Puer ô dulcissime, differ,
 Cum

Cum tibi tot causa, cur lachrymeris, erunt; (ni
 Quotue sub arboribus, primis Aquilonibus an-
 Flavet deciduis tristis ager folijs:

Quotue per excultas hortos, in Vere rubenti,
 Decussis Zephyro floribus albet humus.

Sed tam nil durum, quod nō Tolerantia vincat,

Et magnum afflictiis mentibus ingenium.

Victa soporatum dabit in tua brachia collum,

Colla q̃, languenti cinget amata manu,

Oscula q̃, & quicquid superest post oscula dulce

Noctibus in longis continuabit amans.

Ergo iucundo patiens insiste labori,

Nec malus in portu deferre nauta ratem.

Kulnificisq̃, emissum ocalis haurire venenum,

Alterna s̃q̃, oculis disce movere facies,

Disce gradum medijs suspensum ferre tenebris,

Et per detectas ire redire vias:

Et rigidas cithara posteis mollire per umbra,

Serta q̃, cansatis addere cardinibus,

Dum nocturna tibi demulserit aura calorem

Et matutina collachrymentur aves:

Disce levi varias nutu conferre loquelas,

Disce verecunda voce diserta loqui:

Qualia me docuit, per me tamē ante peritus

Naso, Tomitana non tumultandus humo:

Quem mihi Rectorem lascivos Mater ad annos

Legerat effrena conscia nequitia.

Ille quidem famam Pelignis auxcit amando,

Tu

Tu quoq; cum Belgis non inhonorus eris;
 Nec te longa premet caligo mortis opaca,
 Nec teget obscuro te vetus urna loco.

Qua fax antè tuis stridebit iniusta medullis
 Hac faciam, cineres luceat antè tuos:

Tu modò semper ama, nec te tadebit amorum;
 Dulcius his nostri nil habet aura Iovis.

Sapè quidem infesus nostris fuit ille sagittis,
 Et memini nupèr dira minatus erat,

Arcuq; & pharetrā fregisset, at optima Mater
 Nostra sub arbutis condidit arma Paphi:

Mox tamè ille ferox, ter mille per oscula supplex
 Oravit de me: vulnus habere navū. (le rno

“ Quid Tyrius sine Amore thorus? quid mēsa Fa-

“ Vda? quid auratis nixa domus trabibus?

“ Quid iuvat Assyrijs in odoribus elanguentem

“ Seū sopor ad cytharas, seū leve murmur aquae?

“ Omnia nil sine Amore iuvant, sed amore secūdo

“ Et sopor ipso duro blandus humo trahitur.

“ Omnis & Assyriam tellus aspirat amomum;

“ Et vincunt humiles tecta superba case.

Nil tibi sit terra tractus aut dicere cæli,

Tethyos aut tumidas rancæ sonantis aquas:

Quid vè per occasum, quid signet astra per ortū

Quæq; tenet medium, summa vel ima, locū:

Neū cantare tui victricia Caesaris arma,

Progenies matris sit licet illa meae:

Sed facileis elegos lento deducere versu,

Qui

Qui vultans nostram vincere mollescentiam.

Tunc ego se uolucris erectum ad sidera pennis.

Parua sibi sibi culmine conspicuum,

Quem vili se Peas, simul & sua se feta negabit.

Atque Cytheriacam myrtu sata geret.

Hæc ter Amor cecinit, Parca assensere canenti,

Ad Venæ excelsari se ab Idalio,

Et natum mihi venientem fovit in umbra,

Quæ puer è nardo, quæ puer è ca fæ,

Egressa Cyphra tot albis imbuta auræ,

Gramen & strigas pulchras inter asper,

Qua possem lapidam mihi conciliare Puellam,

Pascaſius.

Tentat omnia non ratum curat.

Dilexi, scripsi, donavi: sed nec Amore,

Nec prece, nec pretio conciliatus Amor.

Ast ubi spes & amor fugerunt, prociñs ecce

Læta me blandis occupat infidels.

Et lacrymarum oculis, lacrymis & munera iun-

Carmina carminibus, & precibus & precibus.

Imodò & antiquum iactet, in amoris amato,

Oderis ardet Amor, diligis alget Amor.

De se & Vxore.

Importuna, mihi quid canos obijcis annos?

Nemo senex nisi qui se putat esse senem.

Hæc ego iactabam blanda cum coniuge coniux,

Ll

Illæ

*Ille tamen querula diluit arte iocundi
Quamvis forte mihi tu venis videre, senate
Non puto, sed video, sentio, non video
Nec tamen ipse senex, tuus es, dulcis puer, verè
Quæres talis Invenem se putat, ille Puer.*

De Galeatio Roscio Intercremate.

Franchi-
nus, *Præponit Venetam Romanis archibagabon
Roscius, & Venetas me quoq; adire monent
Illam Bacchum nascentis venerabile nuntii,
Et Venus & Charites, Pieridesq; volunt.
Hæc quid agas fas ira iubeat, sed dulcis HUMERA
Non sinis, & retinet me male cunctus Amor.*

Ad seipsum.

*In nivei FRANCHINE tenam in æpæa cani,
Te tamen, hand cessas tradere nequitiæ:
Sas Veneri, Bacchoq; das; nunc castra Minerva
Nunc Phæbi fas est improbe castra sequi:
Omnia cum canore secentur crimina crone,
Pectora sint pura candidiora nive.*

Vultei de se, Venere, & Cupidine.

Vultei. *Telum perdidit in me Amor, quod infans
Misi. dein graviter dolere cepit...*

Scivis

Scivit hoc Venus, atq; corde ab imo
Tot suspiria traxit, ut suum ignem
Extinctum lacrymâ suis videret.

Quò queri acrius ambo sunt coacti.

Namq; igne hac spoliata, & ille relictus.

Quibus sic ego: Ne quæmas Venus, sed

In me accende facem, & usq; flammâs.

Ignem restituet sibi necum cor.

Et tu cessa Amor, nec meq; pergas

Ocellos Domina alteras sagittas

Reddas. Sed monui, cavere possides.

* * *

Esse hominum curam superis si credere fas est, Vefelius.

Et qua sentimus comoda ferre Deos.

Cur, regò, felici Deum numeratur in albo

Fraudibus ille suis nobilitatus Amor?

Sane illum quisquis supremo affcripsit Olympo;

Hanc nimis credo cepit Amoris Amor.

* * *

Quid sit Amor mecum pugno contrarius ipse, Iunius.

Res dum mente agito sit bona, sitne mala.

Si bona: cur stimulos letali vulnere linquit?

Si mala: cur placito sauciat igne iecur?

Ardeo si invicis, quid me lamenta iuvabunt?

Sive volens, frustra quæstibus ora sonant.

Felix servitium.

Vni sed tali mihi sit servire Puella

Lij

Gradius.

Cui

“ Cui servisse decus, displicuisse pudor.

DE OCULIS CYNTHIAE, & SINU SABELLÆ.

(ABELLA,

Ducchus, CYNTHIA pulchra placet, placet & formosa SA-

Illa oculos oculos mulcet, & illa sinu.

Vnius ex oculis iaculum vibravit acutum,

Seq̃ ferus nostro sanguine sinxit Amor.

Inq̃ sinu alterius latuit, dum perfidus inflat.

Retibus, & validis stringere me laqueis.

CYNTHIA tu noster oculus: sinus esq̃ SABELLA,

Tu mihi pande oculos: tu mihi pande sinus.

Oscula mille oculi, totidem sinus oscula habebit,

Spiritus hisq̃ harem sapè beatus erit. (LA

Quid loquar? ecce sinum cupido formosa SABEL

Pādere, miq̃ oculos CYNTHIA pulchra negat.

CYNTHIA tūc oculos igitur mihi dura negabis,

Qui te plus oculis diliga (crede) meis?

Meq̃ sinu è nūveo eñcies malefida SABELLA?

Pectore qui pro te vulnera mille tulit?

Viraq̃ si vultis miseris me ducere lucas,

Mi neget una oculos, mi neget una sinum.

At si me vultis felices vivere noctes,

CYNTHIA pāde oculos, pāde SABELLA sinū.

Inq̃ sinu, atq̃ oculis errans anima ipsa suavem

Colliget Ambrosiam, Nectareaq̃ dapes.

Dumq̃ suos ad plectra mihi dictabit amores

Phabus ab Eois advena vectus aquis,

CYIN-

CYNTHIA *sydereos oculos, tenerūq;* SABELLA
Concinam (inaquali sed tamēn arte) sinum.

De Morinna.

*Sit spectanda comis, sit pulchro corpore tota,
 Sit Venus, & blandas spiret ab ore rosas,
 Aoniaq; Deas, ipsam quoy; Pallada vincat
 Ingenio, & dulci pectore mella fluant:
 Dū tamēn ire mihi noctes MORINNA quietas,
 Et sinat arbitrij libera iura mei.
 Arsimus, & primos miseri deflevimus ignes:
 Hoc satis: extremo turpe in amore mori:*

Sannaz-
 rius.

De Cassandra Marchesia.

*De sine formosa dotes numerare Puella,
 De sine iam extinctas sollicitare faces. (nūsq;
 Nam dū sepè comas, frontemq;, humerosq;, ma-
 Commemoras, propriis extruis igne rogas.
 Dūq; oculis CASSANDRA, animo CASSANDRA
 recur sat,
 CASSANDRA heu! mētis ius habet omne tua.
 Blindus amor tacitis subrep sit in ossa venenis,
 Sic sibi vel fatam quilibet esse potest.*

IX.

AD AMICOS.

De Leucia.

Ad Hieronimum Corregium.

Franchi-
aus.

*Qui nostros persapè doles HYERONIME casus,
Et malè fers animi vulnera dira mei.*

« *Cura alia in terris nulla nisi Amoris amara,
Sola perpetui est causa doloris Amor.*
« *Claustra tenet arcesq; meam, turresq;, Puellam,
Nec licet egregio me semèl ore frui.*

*Tu cui Dii dederunt claro cum sanguine mentem
Ingenium, & culto qualibet ore loqui:
Dic mihi quà sit iter, quid sit mihi cōsule agēdū,
Quò possim optatos victor adire thoros.
An dignam rem forte putas lusuq;, idcoq;
Et rides, & me tu quoq; flere vetas?*

*Scis tamèn invictum capta Briseide Achillem
Flevisse, & madidis ora rigasse genis:
Si mihi fortè forèt vires HYERONIME, Achil-
Parerentq; acies si mihi Myrmidonum, (lis
Aspiceres aquata solo, & disiecta per agros
Mania dura quibus LEUCIA clausa mea est,
Custo-*

Custodemq; arcis casum, & sine nomine trancū,
 Et multo Tyberim sanguine purpuream.
 Ille senex olidus, tremulaq; in turribus alioq;
 Detineas nostras spes & inulauis opes.
 Nec sinat is Dominam sacras accedere ad aras,
 Nec sinat affines posse videre suos.
 Quin referant non tam ferratis postibus olim
 In turri Danaën detinuisse patrem. (furtim
 Hinc lacrymis madefacta brevis modo littera
 Missa mihi est; perq; Tu, mea, VITA, vale.
 Me vitam appellat, se iam perisse fateatur,
 Me valeatq; ut non ipsa, valere iubet.
 Scripsisset fors plura; metu nō dextra labasset,
 Longius infelix scribere non valuit:
 Capta Puella dolis tenebroso in carcere vivas?
 Ipse ego per campos oia liber agam?
 Me, me hitarē tristi, te LEVCIA nemō videbit,
 Semper ero sinē te, LEVCIA, lucis inops.
 Verum tolle animos, mea LVX, iam desine segni
 Turpiter in luctu degen, & in lacrymis:
 Audendū, tentanda via est, qua dulcibus Argū ”
 Possimus vigilem fallere sapē dolis. ”
 Ipse ego me in varias cōvertam, VITA, figuras,
 Auri forma mihi, vel mihi oloris erit;
 Ledan factus olor, Danaën mutatus in aurum
 Iuppiter è summo fertur adisse polo:
 Scilicet hanc, ut avis tacitoq; citoq; volatu,
 Præseriens nullo tramite visus adit.

*Aurum grande dedit Danaë custodibus, turro
 Et tacuere fores, & tacuere canes?
 Sic ego more Iovis, magnorum more Deorum.
 Tecum quò minime tempore reris ero:
 Iam ià adaro, & pōtes, & propugnacula, & arcis
 Ferrea turrigera lūmina transiliam.
 Tuq; face ut visat tua te charissima mater
 Quæ roget in dulcem te sinat ire dæmonem,
 Aut referat caram sese male habere sororem,
 Optant om vultus posse videre tuos.
 Illi promittas horam non amplius unam
 Absore, nè longas te putes ire vias:
 Divertes ad me sola comitata parente,
 Quæ penitus toto corde colenda mihi est.
 O quæ lata manent nos gaudia, quæ vè dabuntur
 Oscula cum longa blanda & anhelata mora.
 Ludendus sic semicaper, sic hircus adulter,
 Fallandi tacitas vult amor esse vias.*

Ad Hyeronimum Theodulum.

*Quò male sane fugis, tendisq; THEODULE? Ro-
 Tempore quò fervus Syrius ardet abis? (ma
 Verte fugam, cara linqvis si mænia Roma,
 Non tua sollicitus pectora linquet Amor:
 Non si etiā Gades tua regna per humida adibis
 Equora, possessum deserit ille latus:
 Quin serò quamvis redeuntem, fortius uret
 Improbus*

*Improbis: & dicet, sic tibi turba levis:
Ipete nunc Latium, & latebras, amor acer amor.
In Latio, in latebris, & later in latere.* (na

Ad Flaminius Sabellum.

*Quo sine mente ruis, duxo qui captus Amore
Ingemis, & male fers servitium Domina?
Nulla Deum vitare via est, nam si ultima terra
Antra patet, arcu te petet acer Amor:
Per freta diffugiam, dices, spatiosa, natatu
Te capiet celeri per freta nudus Amor:
Ad calum tentabis iter pernicibus alis?
Euro, & Zephirus praterit ales amor:
Siste SABELLE pedem, cæli, terræ, mari sç
Numina, dura pati vincula cogit Amor.*

Ad Iulianum Poggianum, & Ianum Vitalem.

*IULI & IANE, diu mei sodales,
Non tantum modo forsan ut putatis,
Amisi Dominam & meos Amores:
Verum omnes Veneres, Cupidine sç
Et quantum est Iuvenum facietiorum.
Amisi miser unicum levamen
Curarum simul & simul laborum,
Quin & vitam, animamq, cariorem,*

Nedum

Nedum delicias, meosq; lusus.

Lusus (proh, Superi) & meos lepores.

Et me fleatibus abstinere vultis?

Et me fundere lacrymas vetatis?

Non si cras Iolen Venus nitentem,

Pulchramve Antiopen mihi, aut Lacenam

Cum multis daret aureis talentis,

Vnquam decideret hic dolor, sed usq;

Surget fortior in dies, in horas;

Namq; alitè hoc mihi vulnus est adactū:

Hoc è pectore vulnus agit omnes

Mihi letitias, iocoq; molleis.

Quarè me finite usq; lacrymari,

Et septem gemitu replere colles;

Quis, o, quis finè LEVCIA videbis

Me ridere semel, semel iocari.

Ad Octavium.

De forma certamè habent LAVINIA magnum,

CLAUDIAq; & claris LIVIA dives avis:

Nec Paris ullus adest, diras componere lites

Qui valeat, sevas & prohibere manus:

Huc ades OCTAVI, & vestem deponere manda;

Iudicio tradent corpora nuda tuo.

Iam dices: utramq; deam LAVINIA vincis,

Quin ipsam vincis Iudice me Venerem.

Ad

Ad Iulium Poggium.
de Himera.

*Pulchrior non est facies in urbe,
Quam mea, Poggi, facies Puella,
Nec magis fama celebri moratur,
Altera Roma.*

*Hanc petunt omnes, Iuvenes, senesq̃,
Sanguine illa stres opibusq̃, clari,
Me tamèn spreis generosa virgo
Omnibus ardet.*

*Vi q̃, Amor possit penitus latere,
Quem regi totum volumus per ævum,
Dicta non nobis, numerisq̃, nostris
Nomine vero est.*

*Qui sapit, gaudet tacitis labellis;
Aucupes vocem reprimunt silentes,
Nè fugam molles capiant columba
Vocibus altis.*

”
”
”
”

Ad Iulium Cananum.
In Lævam.

*Mens bona nupèr erat nostra CANANE Puella,
At q̃, omni vacuum crimine pectus erat.
Hanc adit, & stultā, vocat ingnavamq̃, rudēq̃,
Cōgerat ut q̃, aurum per fida lena mones.*

Corru-

536, HORTI AMORIS
*Corrumpit q̃, animum castæ male suada Puella,
In me (pro facinus!) lena leana fuit.*

Ad Iohannem Thomam Dardanum.

DARDANE deposui morbum, gratare sodali,
Et meus in ventos ille recessit Amor:
Aspicias astu curarum & mole solutum,
Iam me formosus amat, iam mihi parva quies:
Qui miserū (pra Di!) nocte s̃q̃, die s̃q̃, premebas,
Nō erat acer Amor, DARDANE, pestis eras.

De Leucia, ad Iulium Laudum.

Quid faciem, formamq̃, mea, laude s̃q̃, Puella,
Vt lepidò celebrem carmine, LAUDE, moneas?
“ For sit àn invenies, benè qui mortalia laudet,
“ Sed benè qui cantet numina, nullus erit.

In effigiem Hymetæ,
Ad Augustum Cocccianum.

Iussu AVGVSTE meo meos Amores
Vnber tam benè pinxit Adrianus,
Vt me muneribus suis beavit,
Mihi tantum erat una HYMERA nupèr,
Nec semper cupido frui licebat:

Nunc

Nunc est altera vultuere Hadriani,
Viva & pulchra, manus, genas, comasq;
Formamq; alterius ferens, dictusq;
Quæ noctes hilari diesq; vultu
Mecum ducit, & assidet loquenti,
Cui do basia, basiationes
Danti arridet, & accubat cubanti.
Quare me nimis & nimis fatendum
Debere artifici pio, proboq;
Nunc sum didici, una HYMERÆ decrit
Sed quando mihi, ad alteram occurrat.

Ad Felicem Vrbicum.

Quod formas, quod sis opibus, quod sanguine
Iure datū FELIX hoc tibi nomen habes. (lix,
Iure etiam ante alios vir feliciſſimus ille est,
Cui suo felici coniuge posse frui.

Ad Cherrinum.

(RIN

An GLYCEREN plaris faciā, plurisve LYCO-Arcotus
Si CHERINTE, scio dicere, dispaream:
Moribus hac, atq; hac placeat: & placeat utraq;
Parq; illis lepos est, gratia, parq; Venus. (cūlen,
Hanc amo, depereo illam, quia amo, depereoq;
Vtramq; & rursus utraq; vita mihi.
Quares fortassis, qui possum? nescio, tantum

Novi

Novi ego, quod geminas ardeo, amo, perco.

Ad Petrum Bembum.

Me tacitum perferre mea peccata Puella?
 Nec mihi rivalem panituisse pati?
 Cur non ut patiar, q̄ fodi mea viscera ferro?
 Dissimulata etiam BEMBE dolore iubes?
 Quin cor, quin oculosq̄, meos, quā erue vel quod
 Carius est, si quid carius esse potest.
 Deficientem animam quod vis tolerare inbebo:
 Dum superet Domina me moriente fides.
 Obsequijs aliam facilles sibi querat amores,
 Cautius & viset tetrica verba nece.
 Qui spectare sua valeat securus amica
 Non intellecta livida colla nota
 Quisq̄ externa thoro minime vestigia pendat,
 Dum sibi sit potior, parvè in amore locus.
 Me potius fugiat nullis mollita querelis,
 Dum simulet reliquos LYDIA dura procos.
 Parte carere omni malo, quā admistere quēquā
 In partem cupiat Iuppiter ipse negem.
 Tecū ego mancipijs, mensa, lare, vestibus utar,
 Communi sed non utar amice thoro.
 Cur ea mens mihi sit, quaris fortasse, tuaḡ,
 Victum iri facili me ratione putas.
 “ Ab pereat! quā in Amore potest rationibus uti,
 “ Ab pereat qui non perdit è amare potest:

Quid

*Quid doceat, quid nō videat quibus integrā mēs
Sas mihi) fac Domina posse videre meā. (est,*

Bem! Bem! Amores.

Ad Melinum.

Quid Domina? & quid vobis MELINE quere- Bemina.

Frangitur animo lasso timore fides. (fides? „

Simpliciter magis ipsa iuvat, cum lege soluti

Longius in racio famina, virg. rore.

Mitem animam dedit infirmis matura Puellis, „

Pecis & ad blandas molles verba preces. „

Calpurnia in amore fac qui nullam agnoscat amica, „

Novit quā molles arte perennis Amor. „

Mulciber acedens puerum renouisset in annos,

Vfamina duro si foret illa viro.

Ah perem (quidam) fac peccata Puella,

Obijcit, & flentem sustinuisse potest. „

Ipse ego si videam, nollem vidisse facit, „

Gaudia ne flendo dissipet illa mea.

Tu quod quod nolles fieri desiste vereri:

Non eris innocuos ipse tueretur Amor. „

Ad Ianum Douzam a Noortvryck.

Tu nunc Ambrosia Musarū, & Nectare plenus, Lesaudus

Differis ingenij semina Douza tui.

Ac caris procul, aternos moliris honores,

Vnde

Ende & ab iniquis laus tibi cerni manet.

Nā lexis ambitio, nec amor tibi suadus habet.

Quæ dira humanis pabula dans vitij, (di,
Nec te desidio Synteruat nec improba nec te
Vlla voluptatis seruat illecebra.

Aut ergo ante tuos vivis conviva penates,

Es nihil arca vasa regat Supplex.

Aut qua secretū illudis in privatis ætenuis umbris,

Lymphaq; muscosa proficit à fœtebra,

Intèr Hamadryadas & agrestū novina Faunos,

Infelixum citharæ dividis arcamelas.

Dumq; canis, sibilans taces, mentis arrigit aures:

Mixta applaudunt Fauniq; Hamadryades.

Aut Domina in gremio tecti carnice reposta,

Dilectis oculos pascis imaginibus

Labraq; turgidulis pressas frons in adhaerens.

Ipsū cum Raphia despicis Gadysum.

Mox nideis celi vectas super æthere cygnis,

Qua sol utitur semina facta solo est,

Utrā Luciferum formasse Amathis fidis orbem,

Hic ubi inaurat Sol micat alius equis,

Mille rapis, monstrante Dea, miracula rerum:

Et duplici mentis igne citas animum:

Hinc tua sub nostras venorum basia chustas,

Basia delicijis invidiosa suis.

Basia vel Pylam nata emollire senectam,

Basia vel sanctas digna hilarare Deos.

Felicem ô te sorte tua ter, DOVNA quaterq;

Ante

Antè obitum vita calicolum fueris.

At mea me charis Lache sis præcul arcet ab oris,

Et miserum ignoto iactat in exilia.

Nec satis est Alpes modò transcendisse, nivēsque

Saxaq; montatis vix superanda feris:

Et toties sprevisse via discrimina ceca,

Tot subijssæ æstus, tot subijssæ hyemes.

Eccè aliā ex alia coger mox auferre gentem,

Currere & Insuhrum finibus ulterius.

Interea ferus inflat Amor, Dominamq; relictam

Obijcit: & rapidas veniat usq; faces.

Quid tibi incundum nostras incendere penas?

Tam tener huiusmodi non gravis eē potes:

Haud ego deserta fugi tua signa Cupido.

Iusta fuit patrium relinquere causa larum.

Quam Tigra volacris, nobis concede quietem,

Plus satis est dux me mala ferre via.

Neve vaces rigidus istis, age, subde fugittis.

Per lacorum penetrat iam mihi tela iecur.

Aut si nulla mei tibi parcere cura dolori est,

Sit saltem pharetris parcere cura tuis.

Hæc ita sed surda nequidquam conqueror auri

Raptæq; lascivi verba ferunt Zephyri.

Ille animum sensusq; meos sine fine venenat:

Ille mihi noctes asperat ille dies.

Nec profuit ultra dulces in carmina Divi

Delius et Musæ, Thyrsiger, & Charites.

Nec me rura suis opibus balantia tangunt,

M m

Nec.

*Nec tanguit cantus aut cithara aut avium.
 Omnia sunt inamena: vagus sequor avia longè,
 Atq; horrore sacras lugeo per silvas.
 Tarturis hic vidui vox est mihi grata gemētis:
 Ille mea speciem tristitia unus habet.
 Dum lapidi lapis incumbo propè fontis ad urnā,
 (Vos eritis testes Naiades & Sasyri.)
 Ah quotiès! lacrymis in maesta cadentibus ora,
 Irent perpetui fonte novo latices?
 Nūmox siccatas ambusti pectoris aestu
 Repere proserpenti agmine vix paterer!
 Ah quotiès! patrias frustra convertertor ad oras:
 Et querula nomen voce voco Domina!
 Sape mihi Morpheus, ipsi nova somnia fingo,
 Somnia perpetuò vera futura mihi.
 Sape ego nè tales pergā sentire dolores,
 Mygdonijs opto stare iugis scopulus.
 Sic mihi flos vita; melior sic deperit asar:
 Nec quisquā externo porrigit auxilium.
 Nūnc te per Genium studij communis adoro,
 Perq; alterna sacra fœdera amicitie,
 Adfer opem, curasq; animi proscribe tyrannas:
 Et tandē alloquijs me mihi redde tuis.
 Nam potes; ipse tibi Pæan sua carmina donat,
 Donat & Ismariam Calliopæa lyram.
 Maxima nec desit doctis vis addita dictis,
 Et quicquid Pithe vel probat Ægiale.
 Quod mihi si servos sedaris in ossibus ignes,*

Fas

Fas sit ut ingenij libera signa sequi.
Non quia te nostris sperem potè tollere Musis,
Sed qua mente Deos thure, meroq; colo.
Aeterno tibi digna canam praconia versu:
Virtutisq; tuae Donza Poeta ferar.
Nec subtile Vmbri metuam censoris acumen,
Et dabo Burana materiam invidia.
Tamq; adeò in tãto rerum quod turbine possum,
Qualiacunq; mea pignora Terpsichores
Mitto, dicoq; tibi; solito tu suscipe vultu,
Qua damus: atq; oculis esto meis speculum.

Ad Lodoicum.

Nox erat, & pacta properabam ad tecta Puella, Bellaius
Iunguntur sano qua, LODOICE, tuo.
Qua sit iter quaro, (nam me fallebat euntem
Tum foris in varias semita secta vias)
Hac, aliquis dixit: dextrâ simul indicat: atq;
Cacus erat: cacum suspicor esse Deum.

De Faustina.

Ad Polydorum.

Docte, quem primum POLIDORE nobis
Præpotens iunxisti nemorum Diana,
Vinculo sed mox proptore vinxit
Innuba Pallas.

M m ij

Me

*Me fluens humor cerebro malignus,
Febris atq; ardens, & anthea tuſſis,
Iam decem totis retinet diebus*

Membra trahentem.

*Non mihi dulcis latices Lyai,
Sed ſitim ſedant medicata noſtram
Pocula, atq; imas penitus perurit
Flamma medullas.*

*Auget hunc ignem Veneris favilla,
Et Puer ſevo metuendus arcu,
Noſtra qui durus graviora fixit
Pectora telo.*

*Me ſuis urit facibus Puella,
Quam ſerus clauſam retinet maritus,
Dum ſua raptum metuit rapina,
Noſtraq; tela.*

*Et quis in tali timidus Puella,
Non foret, qualem, POLYDORÉ, magna
Antè nec vidit, puto, nec videbit
Roma Puellam?*

*Sivè nigrantes oculos, comaſq;
Frontis aut late niveum nitorem,
Seu genas ſpectes roſeas, roſiſq;
Pieta labella.*

*Seu magis tractes geminus papillas,
Quas ſuis fecit manibus Cupido,
Quaq; non una tulimus beati
Gaudia nocte.*

Dum

*Dum fovet molli tepidum lacerto,
Dum levi murmur ciet & susurro,
Dum micat lingua, & varias per artes
Improba ludit:*

*Hanc iocus semper comitatur, ipsi
Alites circum volitant Amores,
Gratia, & lusus, Venerisq; semper
Turba ministrat.*

*Hac meos febris populatur artus,
Hic meas ignis furit in medullas,
Sævus ut latè furit in patentes
Syrus agros.*

*Hanc iuvat tota, POLIDORE, Roma
Persequi raptam medios per ignes
Qua decem digna est repeti par annos
Vindice dextra.*

Ad Gordium.
De Poetarum Amoribus.

*GORDI, plus oculis amate nobis,
Quicquid Lesbia, Delia & Corynna,
Quicquid Cynthia, quicquid & Lycoris,
Quicquid Stella, Nina, & recens Neara,
Laura, & Candida, vel fuit Gelonis,
(Vt nostras quoq; nominem Puellas.)
Cassandra amula Laureæ Puella,
Quicquid Pasithea, & venusta nupèr*

M m iij

Mellina.

Mellina, & numeris Oliva nostris
Dicta (si locus intèr has oliva.)

Hoc FAVSTINA mea, hoc mea est columba,

Hoc FAVSTINA tua, hoc tua est columba:

Ob id nunc cupiam hic adesse GORDI,

Et quicquid cecinit tener Catullus,

Et quicquid cecinit tener Tibullus,

Quicquid Naso canit, Propertiusq;

Gallus & Iovianus, Actiusq;

Quicquid ipse Marullus & Petrarcha,

Quicquid Beza canit, canit Macrinus,

(Vt nostros quoq; nominem Poetas)

Ronsardus gravis, & gravis Thyardus,

Mollis Baisius, mihiq; (si quis

Probatos locus est intèr Poetas)

Optarim veteres meos calores,

GORDI, ut sic melius quàm referre,

FAVSTINAMq; meam, meam columbam,

FAVSTINAMq; tuam, & tuam columbam.

Ad Accium Sincerum.

Marullus *ACCI, non ega tela, non ego enses,*
Non incendia, pestilentia sive,
Non minas vereor feraciorum,
Non imbres, mare, turbines, procellas,
Non quacunq; alijs solent nocere,
Quae cuncta unius aestimamus assis:

Verum

*Verum tristius his malum Puella est,
Qua me cum libuit, potest negare.*

Ad Posthumum.

(beri

*Et sapiens & amans vis idem, POSTHUME, ha-,,
POSTHUME vis idem de sperare & sapere. ,,*

Ad Iohannem Picum.

*PICE, delicia novem Sororum,
Qui secreta patrum recludis antra,
Et novissima comparando primis
Cogis tam varios idem sonare:
Quid me versiculis tuis laceßas,
Nunc vultus nitida mea Puella,
Nunc mirantibus aureos capillos,
Et qua non tua sunt, sceleste, colla?
An quod divitijs tumes paternis,
Atq; ista tetrica tua Minerva
In nostros tibi ius putas amores?
At qui non ita nam feros per enses
Et meum latus, hac tibi petenda est.
Quid, nî de sinis esse iam molestus,
Et tandem sceleris piget cupiti,
Non cum nescio quò Platone faxo
Et tectis hominum solo favillis,
Sed necum tibi senties agi rem,*

M m itj

Qui

Qui verbis nequeam tribus moveri.

Ad Morellum.
De Perfidia Puellari.

*Sylva, MORELLI, non nisi belluis,
Mihiquē, sed iam plus quoq; cognita
Mihiquē, lamentisq; nostris,
Quam patulis catulis ferarum.*

*Et tu dolentis non semel auctior
Fletu Remagi, ex quo placitum Deis
Gnidiq; Regina potenti
Mergere nos Stygio baratro.*

*Vos Sol, & Aura, & conscia (pro dolor!)
Ardoris olim sydera mutui,
Adeste supremum, ultimisq;
Si merui date vim querelis.*

*Nam quò astantis deinde novissima
Servantur oris verba? semel mori
Si iam necesse est, quin suprema
Cor tumidum satiamus ira?*

*Non sic capaci vis furit ignea
Fornace clausa aut fulmineus vapor
Austroq; nymboq; Canro
Es hercas glomerante nubes.*

*Hæc hæc fides est, hoc meruit meus
Ardor? quid ultra spe miseri improba
Torquemur? incaustumq; amantes*

Quod

Quod cupimus meruisse avemus?

An quisquam inanem vanius aëra 22

Captet dolosis retibus? aut iubar 22

Solare consertis fenestris, 22

Quam meritis animos Puella? 20

Crudele sæclum: quas neq; amor movet,

Precesq; & ipsis lachrymis virum

Ceù rore vocales Cicada,

Exhilarans malefida corda!

Ergò dum inanis pectore spiritus,

Curvaq; qualiscumq; sonus lyra,

Chaosq; & ultrices sorores

Perfidia memores precabor.

Quaquam quid amens hèn! precor? aut cui?

Digna est, fatemur, qua pereas male

Sed ipse non idcirco dignus

Qui precer hac modò tantum amata.

Quin vivas, & nos nunc quoq; sentiat

Ingrata amicos: & facinus suum

Virtute de nostra, fideq;

Colligat, & fateatur ultro.

At ipse longa perfidia memor,

Tandem solutus compede dispari,

Votumq; persolvam potenti

Iustitia, Neme siq; sancta.

Ad Canalem & Bembum.

CANALE optime, suq; BEMBE nostri

Aman-

Amantissime utriq^{ue}, amati utriq^{ue},
 A me non minus atq^{ue} utriq^{ue} ocelli,
 Quid rerum geritis? valetis? atq^{ue}
 Absentis memores sodalis estis?
 Quid vestra faciunt bona Camenæ?
 Scripseruntne aliquid novi, meum post
 Discessum? puto: namq^{ue} quicquid orō
 Per vestras datur occupationes,
 Id vos in studijs bonis locatis.
 Ad me mittite si quid edidistis,
 Oro: nec socium bonum negate
 Vestri participem leporis esse.
 Sed qui cum Venere ipsi, Amoribusq^{ue}
 Quam vobis bene convenit? caletis?
 Amatissime? Dei Deaq^{ue} faxint
 Et feliciter, & bene ipsi ametis:
 Quamquam ego leviusq^{ue}, leniusq^{ue},
 Heu, heu! me miserum mei sodales
 Quam saevo teneor furore, quam mihi
 Totus quam gravis incubat Cupido:
 Non quod non amer: intimis medullis
 Ardet me mea HYELLA, perditèq^{ue}
 Quantum quid potè perditissimum esse.
 Verum hoc me excruciat magis: potiri
 Mea nam vetitum mihi Puella.
 Quod si quando licet: nihil levatur,
 Sed ferus magis excitatur ardor.
 Nam cum nec, saturum recedat inde

*Cormi: nec furor expleatur unquam
Caris basiolis, papillulisq;
Atq; his, qui miserum necant, ocellis:
Augescit magis, & magis quid bene, bene!
Adverso paterer Deo, atq; iniquo:
Si hac incommoda sunt secundo Amore?*

Ad Ioachimū à Recke V Vestphalum.

*Quā IOACHIME tibi iurans affirmo, Puellam Posthins.
In Latio nullam posse placere mihi:
Subrides, vanisq; putas me ludere verbis:
Ast ego per Veneris Numina vera loquor.
Nā BLANDINA meos sibi sola reservat amores
Hinc procūl ad Rhēni quæ vada mæsta sedet.
Dūq; oculis BLANDINA, animo BLANDINA re-
cursat,
Hic penitus cordi nulla Puella mihi est.*

Ad Adrianum Goesium,
Vxorem ducturum.

*Ergo dalcis amicule
Nobis tam citò te substrabis, & vagis
Finem ponis amoribus?
Et te spontè tua brachia mollibus
Subdens libera vinculis,
Captivis hominum catibus inseris?
Sortem servitij gravem, &*

Secundus;

Passurus

Passurus Domina sceptrâ Puellula.

« *Visurus tamèn interim*

« *Natos, legitima premia Cypridis,*

« *Natos, certa levamina*

« *Curarum, & focij pignora lectuli:*

« *Quos qui tollere negligit,*

« *Dans infrugiferis semina vepribus,*

« *Ignavus moritur senex:*

« *Indignusq, cui contigerit parens.*

Ergò, spernere si potes

Curas, maestitias, pignora, carcerem,

Dum castus tibi sit thorus,

Et gignat aliquid quod tibi succinat

Nomen dulce parentibus,

Aula quodq, tua lusit, & patris

Observantibus atria

Monstret ora sui certa clientibus:

I, quò te impetus impotens,

I quò magnus Hymen te vocat, & potens

Dextera teligera Puer.

At nos inter eà quando relinquimur

Abs te, cum reliquis tamèn,

Quos non ista tenent iura sodalibus:

Donèc canities abest,

Carpamus Veneris gaudia libera.

Ad Amicos,

Vultcius AMICI rogo, vos, quot estis omnes

Omnes

Omnes undiq̃ quotquot estis ora
 Ad nostrum properate, adeste lactam:
 Vos audite meas, mei, querelas,
 AMICI obsecro quotquot estis omnes,
 Omnes perspicite hunc meum dolorem,
 Semimortua suscitae membra,
 Nunc, nunc pergite sunt propinqua morti.
 Nam in sistima causa conquerendi,
 Vita dimidium abstulit mea, quid
 Vita dimidium loquor mea? immo
 Plusquam dimidium abstulit, salutem
 Atq̃ id quod superest perit, meus nē
 Vestra languore ope auferatur, omnes.
 Vos lenite igitur meos dolores,
 Amici rogo quotquot estis omnes:
 Secus dispereo, mei q̃ partem
 Plusquam dimidium, vel ipse totum
 Ipsum me sequor, et meos amores.
 Nē quis nē sciat, ista conquerendi
 Valdē vrgens ratio est, et est dolendi
 Acris causa, mei sunt illi amores
 Illa CLINIA, CLINIA, illa vestra,
 Quam (verum ut fatear) Puellam amabam,
 Plusquam quisquam aliam potest amare,
 Vel plusquam se, aliam q̃, quisquam amavit,
 Rapta est, va misero mihi! illa rapta est!
 Est nē hac dicite, quotquot estis, est nē
 Illa insitior ansa conquerendi?

Sunt nē

554. HORTI AMORIS
*Suntne fletibus hiscè iustiores?
Flere quam Dominam, suamq; vitam
Si quis, quid sit Amor scias, loquetur
Me causa sine non queri, & dolere.*

Solatur Villanum.

*Enecas, exclamas: frangit, perditq; Puella
Me mea, nec panis flectitur illa meis.
Dum queror irridet, sic verba, & tēpora perdet
Dum patior, patitur me graviora pati.
Hac totis vexat corpus, mentemq; diebus,
“ Quid facias? dura, aut de sine amare miser.*

Francisco Rotæ.

Seydelius *Hos FRANCISCE, tibi modos venustos
Donat SEYDELIUS, potes sonora
Quos testudinis applicare nervis.
Illam te digitis movere certis
Non olim dedicisse panitebit.
Id quamvis aliquò stetit labore,
Tu gratos lepidis choros Puellis
Hac olim facies in arte doctus,
Cantū sollicitabis aut frequenter
Nocturno placitus amator ades.
Sic & sæpè chelys benigniores
Formosas mihi reddidit Puellas.*

Ad

*Ad nostros aliqua excitata cantus,
Iniecta niveos super lacertos
Rara veste statit, vel, ô, petros
Non velata sinus, & è fenestrâ
Vnde prospiciebat illa, signum
Quod nostro faueat dedit labori.
Aut intrò roseis mihi tenellum
Admisso tulit osculam labellis.
Interdum lateri propinqua nostro,
Quantos pectoris excitavit astus?
Cum te studinis illa, dulce ridens,
Chordis insonuit, manasq; movit
Blandas arbitria meo, nec agrè
Castigata suum tulit magistrum.
Rursus, quando chebry sonare vellet
Tractatam digitis & arte nostra,
Sapè difficilis fui petenti:
Vt sic ipsa subindè blandiente
Oblectaret amantis ore pectus.
Ergò cum simili modo Puellam
Amplexus cupido sinum fovebis,
Aut quando tibi multa figet ore
Dulci basia, seu genas rubentes
Arridens Gela sinus explicabit,
Et vires fidibus tibi canenti
Dilecta favor addet hic amica:
Tum nostri memor esse nè graveris.*

Ab

Ad Braccium. 11

CIPRIANUS BRACCI, quem nivea pares Puella
 Ceperunt laquei, senentq; caput
 Ambos una trahit manus castrena,
 Formosaq; sumus rapina dextra,
 Armis cum placeas, at ipse versa
 Auro terga micant tibi, mihi atra
 Squalet sordidulo lacerna filo,
 Et vultu capiox tamen DIANÆ:
 O quantum est animi tuo Poeta!
 Tu claros titulis refers parentes,
 Obscurum modica genus Canella
 Nobis exiguis dedere sectis.
 Omni tu statuis loco trophæas,
 Et toto celebres in orbe ludos;
 Fumosus vacua sub æde Vases
 Vicinum metuo tremens Decembri,
 Nec raucoq; foro, Delumq; templis
 Campanum gelida vident pruina.
 Clari militia tua triumpho,
 Tyrrhenamq; plagâ, sacramq; Româ
 Complēt, dum tetricæ faves Diana:
 O duros animos, ferumq; pectus!
 Quâ tunc precibus mones nec armis:
 Sed vincunt tenera truces Camæna
 "Sint illa rigidis pares Sabinis,

Thermo

Thermodactylus secumq. inuenit. *Plautus*
Laudari cupimus etiam Puella. *Terentius*

Ad Igillium

Magna res est in nris manibus puella lingue,

Iudicium qui sit carpi, Igitur, respondit

Fallor: an ipse mihi contrarium ire videtur?

Es petere optatis longe aliena iuris?

Quae mihi formosa videtur in nra Puella

Et qua laudanda sint quoq. parte regem

Respondit: quae sit nobis sententia, dixit

Es tuus Index libera uerba tui.

Accusas, quoniam uidetur transisse per aem,

In numeris illam nec posuisse maius

Qua, si vera laqueor, quanto ex me quauius carum

Tanto formosis anteferenda fuit.

Immemor es, voti q. tui, priusq. rogatus,

Nec tibi quò iuste crimine damner erit.

Mortales non est inter diuiterasta Puella,

Nostra Puellarum est causa; DIANA Dea est.

Ad Titianam.

Candide la seinum carpi *TERENTII libellum*

Forsitan impuros cum ferat ille sales.

Si tibi nulla Venus, nec Amor, nec blada Voluptas,

Nec dulcis suboles, coniugiumq. placet:

Ne

In

In vacuaq; domo nulli paritura moras;
Desertoq; iaces anxius usq; thoro.
At mihi iucundos tribuit Venus aurea mores,
Nec puto me quertui, nec genuisse feras.
Nec solidas valeo natura vincere leges,
Conveni ingenio mollior aura mea.
Terra ferax nativæ Lybica regione Leones,
Et nemore affriso luridus anguis hiat.
“Gargarus as fœderes gignit, Campania cedros,
“Dixit Arabes casiam, fertilis Hybla thymum est.
“Sic non una omnes gentis Natura severos,
“Huc canis, hinc curva falce placebit avis.
“Ille reflectit equos, amat altas ille carinas;
“Hic laqueos tendit piscibus, ille feris.
“Casas hic miles, magni hic mercator acervi,
CYNTHIA grata tibi est, est mihi grata Ve-
(mus.

* Ad Amictam.

Strophæus. Non Amor est vultu formoso optare Puellam,
Prudentes oculos nempe sequutus amas.
Si turpem videas, & ames, vir concitus astro:
Ardor ab insana qui tibi mente venit:
“Tunc ardes & amas: nam quò sub iudice forma,
“Bis cui non placeat pulchra Puella viro?

Britanno.

Amare quod BRITANNE me mea incipit

CALETA,

CALETA, iumperis, cales & astuas:
Solare sed te. Si novus amator venit,
Expecta idem, vel prius, hoc quod tu parebis:
Sic sese habent miserum vices amantium
Inter Puellas Auloplas nobiles.

Cupido.

Dū tu totus eras. BASAVBIE insanus Amore,
Risimus usq. suam, risimus usq. vicem.
Et quā amor pulchra cepit exare CALETA
Lascivis oculis & petulante manu:
Miseriam risus tibi dō videre vicissim
Hanc potes ipse meam te quodq. iure vicem.

Lazaro Mauritio, Chiorcas esse
naturæ & formæ Puellaris
indices.

Ex ipso aspectu si quam fortasse Puellam
Cepisse amare MAURITI:
Et qualis est animo, qualis quoq. corpore tam vis
Scire & videre protinus.
Id tibi vel sola possunt prestare choreæ,
Quibus sequatur te Duxem.
Brachia, isq. pedes, ut quali & corpore, sic quoq.
Animo, indicia erunt maximæ.
Non q. Perian-

Periandro:

De ardore alca, literarum & Veneris.

Alca, Pyerides, (PEREANDER) deinde Puella;
Ecquid id est triplici siccine Amore cales?
 “ *Qui nimium strigit nimium ille amplectitur (aiunt)*
Quid facis? hisne putas te tribus esse satis?
 “ *Inter synceras est alca pestis amicos,*
Dic illi extremum, si potes ergo, vale.
Pierdumq; graves parum intermitte labores,
Vna placere tua sit tibi cura anima. . . (ella:
Hac anima illa tua est formosa, & honesta Pu-
Quae sibi Pyerias possidet uxor opes.

Ad quemdam.

De Candida.

Vesellius. Si tibi Synceri nomen bene quadrat amici,
Cur mihi quae tota est candida, nigra tibi est?
Cur quoties caleo, dixi tibi frigus in ore:
Cur mihi quod gelidus Caucasus, Anna tibi
At saltem si visa prius tibi nostra fuisset, . . . (est?
Si conspecta foret, quam violata prius,
Vel me fallit Amor, vel si tibi visa fuisset,
Essemus forma captus ut erq; pari.
Quod si tam pulchre non esses captus ocellis,
At leuius poterat tunc tamen esse malus.
Perfide.

Perfide, quis nostrum unquam accusavit amoris?

CANDIDA. quo tandem Iudice facta res est?

Actor es, & index idem: succurrite iura,

Ledit Romanum perfidus iste farum.

Parte tamen, verbis uti si cogar acerbis:

Hei mihi! quod sic est imperiosus Amor!

Nunc faveo, LODOICE, tibi, nunc uris Amica,

I: fidei memorem me iubet esse meo.

Virg. est incertus amor Dominae, tibiq;

Nunc Cytheraea Venus, dic mihi, curas ergo?

Cur transversus agor? duplici cur uror ab igne?

Ab! fuerat nobis unica flamma fati.

Rectus Amor, LODOICE, tibi me fecit Amicum;

Nescio cur placeat causa pudica mihi.

Scilicet insani merita credantur amantes:

Quisquis amas iuris non potes esse tui.

Quod tamen est mirum, in ista est insania nobis,

Ei videor demens cum ratione mihi.

Nam mea, si nescis, (sed nescis arbitror) una est

Quam velit ipsa sibi praeponuisse Venus.

Sic caput erectum, sic frons exurgit aperta:

Sic virides oculos umbra decorat egis.

Sic oculi geminis radiant hinc inde smaragdis:

Qua fera sunt huius vulnera prima loci.

Veraq; sic pulex cingit lamina nasus,

Purpureis sic est conspicienda genis.

Sic geminis roseis color eminet undiq; labris;

O labris totis labra posita meis!

Nn ij

Hic

Hic habuit, qua me tandem servabit opior,
Nunc in perniciem lingua dissera meam.

Quid caput nuncium me morer? quid cetera colla?
Bina quæ qua nivo pectore mala latenti?

Cetera quid referam? qua si non omnia novi,

Quis tamen esse suo corpore digna neget?

Et tamen hunc aude maculare? & dicere nigrâ,

De suis, habet certe Numen & ista suum.

Quæ, nisi sit precibus nostris lenita, creceat

Ne dignas, se quàm gravis ira Dea.

Nam te vocas; quæ scripta tibi: sit fœdere iuncto

Candida quæ nobis, candida & illa tibi.

Certe digna meis una es, mea CANDIDA stâmis:

Dixi, furax, possem dicere: TOTÂ MEA ES.

Tunc traxi infans tota designer in urbe;

Dum mea sic nibili nomina vana moror.

At tua qui nigra violavit nomina fama,

Hic hostis nobis, hic inimicus erit.

Illius effugiam, faveat modo votus Apollo,

Crimina deridens vulgus in orbe legat.

Tug, iterum nostrum fœdas fore furorem,

Hand equidem vanas experiere minas.

Ad Antonium Cotellum

Senatorem Patientem.

Bonofonius. *Nam quid dissimulem? illa me COTELLE,*

Nympharum Domina illa PANCRATILLA

Prima

Prima militiæ huius insolentem

Et cupidinea rudem patetstre,

Cepit flammeolis suis ocellis,

Vinxit aureolis suis capillis

Ut vidi, furor, & malignus error.

Me mi surpuit: ille me genarum

Fulgor lubricus, ille PANCHARILLA

Pudor virgineo natans in dre,

Risus ille decens, & illa candor

Faci ne scius, ille me vetusti

Splendor sanguinis, illa liberatis

Indoles animi, illa mens femilis

Esate in tenexa, tenorq; constans,

Ille corporis elegantioris

Cultus simplicior, & illa ruitans

Maiestas placida, & forensis ardor,

Ille frontis honos patensis, ille

Me supercilij nigellus arcus,

Dentiumq; duplex eburnus ordo,

Et menti bifidi decar venustus,

Spira illa auricula rotundioris,

Illam blasula, mollicella verba,

Illam me capitis nitens columna,

Emendatior omnibus columnis,

Castigatior omnibus figuris:

Ille marmore purius nitentes

Papilla teretes, suas Diana,

Et quas esse suas velit Diana,

N. n. iiij

Obstruere.

Obstrinxere sibi castore vincla:
 Illo carcere pectoris repositi,
 Illis me pedicis profundi amoris,
 Aeternum sibi PANCHAKILLA vincit.
 O custodia carceris benigni!
 O dulces pedica, & beata vincla!

Ad Mathiam Brutorium.
 Proprietatem Parisiensem.

Quid tu me indomitu LAVERI, cōpescere Ama-
 Ardoremq; animi dissimulare vides?)rē,
 “ Hei mihi! difficile est amonē tractare furentem,
 “ Difficile urentes occidisse faces.
 Ecquid ego intuear lentus formosa Puella
 Lumina, flammaculis irrequieta notis?
 Intueor niveo turgentes orbe papillas,
 Aureola sū, comas, & marmorea sū, sinus:
 Nec liceat libare sinus, secreta sū, papillas,
 Nec liceat Cupido figere dente gemas?
 Non oculis ausim, non oscula ferre capillis
 Oscula vel regnis amē ferenda mihi:
 “ Ah pereat! qui sic moderari pectoris aestus,
 “ Ah pereat qui sit lentus amare potest.
 Excubet inde licet dura custodia marris;
 Excubet inde viri suspensa fides:
 Garriat hinc, vulgus vacillans innotuit ore,
 Et toto fiam fabulae materia foras.

...et do

...et

Nec

*Nec duras matrum excubias, vel torva mariti
 Lamina, nec vulgi murmura vana moror.
 Sim fora, templa, via, portus, populosa theatra,
 Et sint ardoris conscia rura mei.
 Sic vixere patres, texit quæ aurea virgo,
 Et quos falciferi sceptrâ beata senis.
 Errabant mixti nudis per rura Puellis,
 Et suus hærebat cuiq; penennis amans.
 Longos attingens soliti producere Soles,
 Mille & blanditias, mille cedere iocos.
 Gaudia ducebant nullo intercepta pavore,
 Gaudia quæ Cyprio rosa liquorè madent.
 Dissimulè, simulèq; aliq; & pro tēpore fingat,
 Hac me libertas visaq; avira tenet.
 Nam quid nos casto velum obtexamus amorì?
 Proh Venas! an scelus est nomen amare tuum?
 Nec Dii ergo sceleris, sceleris nec Iuppiter ex-
 Deniq; pars celi crimine nulla vacat. (pers,
 Quis Phæbi Chionè, quis Bacchi Gnosida nescit?
 Quis falsi raptus per freta longa bovis,
 Cui vel olorini non cognita furtâ Tonantis,
 Aut ductâ Herculeâ mollia pensa manu?
 Vivamus mea LVX, Divûq; ædificia sequamur:
 Ire iuves quò nos æstas amoris agit.
 Si scelus hoc, peccem Divis auctoribus ulro;
 Nec me peniteat criminis esse rerum.*

Ad Claudium.

Non tibi pulchra satis, CLAVDI, mea HYELLA ^{Lernauti-}
videtur, ^{us} *Nec*

*Nec meritò raris digna cani numeris.
 Aut miser invidia, aut alio excacatus amore es.
 Summe meos oculos, & dabis esse Deam.*

Ad Amicum.

*En speculum forma testè cape, labraq; HYLLÆ
 Aspicte Acydalijs invidiosis rosis.
 Adspice marmoream frontis decus: aspice Phœbi
 Lumina sidercis amula luminibus:
 Ut superet niveos facies candore hyacinthos,
 Et cervix Indum lactea ebur superet.
 Quintilia tali nec contigit esse, nec ipsa,
 SEXTE, sua vena Cynthia salis eras.
 Talis erat Phrygia prelata duabus in Ida,
 Ad cælum victrix dum Cytherea redit.
 Omnia contulerunt in te sua munera Divi.
 Ah cave vè cupidis surripere Dijs.*

Ad Douzam,

*Fortè sub aspectum Domina cū DOVZA venirè:
 Atq; oculis epulas ferre suas caperex:
 Exemplo arcanas penetrans vis sacra medullas
 Irruit, & rapidis me ignibus implicuit:
 Implicuit, graviterq; accensum funditus ussit.
 Sic subita Aetnæ fulminis ira ferit.
 Miretur iaculos celeres Lybæ incolæ virus,
 Dij*

Dij magni, quantò maius habent oculi!

Ad Octavium Sammarcum.

*Iocundissime mi. SAMMARCE, quantum
 Qui vivant hominum est amicioꝝ
 Quid tu me artibus omnibus solutum,
 Et senem tremulum, aridum, cadentem,
 Ad lusus lepidos virentis ævi
 Quid nunc me revocas tua hac COLUMNÆ
 Qua nō pulchrius, elegantiusve est,
 In cuius residet Suada labris;
 Quæ præsci colit Archimedis artes,
 Quam curru Vraxie vehit per altas
 Domos calicolum gradu beato;
 Cui cunctos aperit poli recessus,
 Dum Solis docet, & vires fororis,
 Et quæ sydera fixa, quæ vagantur.
 Tantis hanc igitur bonis refertam
 Vis ornem numeris mea Thalia
 Prorsus ille pida, atq; inelegantis
 Ut fannas patiar, graveq; ronchos,
 Quos parant critici maligniores?
 Me credin' calor embeus laceſſat,
 Et prima vocet ad iocos Iuventa?
 Non sic res habet. heu iacent Camenæ:
 Torpet, heu! senij gelu sepulta,
 Quæ vis fervida me excitabat antè*

Gyraldus

Sed

Sed postquam hoc libuit mihi imperare,
 Quem premit senium, & podagra torquet
 Indies magis, ac magis fatigas;
 Excivi à veteri statim veterno
 Imbecilem animum, pigra sçq; vires:
 Ut tibi gererem subinde morem,
 Hosq; ver siculas ineptiores,
 In vitis præpè Apolline & Lyao,
 Omniq; sonidum chora Dearum,
 Excepi calamo, & manu labante.
 Id tamèn doleo; tuam banc COLUMNAM,
 Esset quæ in media locanda Cyrrha
 Cantu Maonio, aut intentiori,
 Hoc si candidius quid esse possit,
 Nè dispendia temporis subiret;
 Ineptus numeris meis subisse
 Penè obliviam fluminis silentium:
 Hæc tu carmina nū iuves favore
 Tuae multimoda eruditionis,
 Culta & , Iuppiter, illius Camena,
 Phæbo proxima quæ facis cænando.

Ad Amicum.

Capitu-
lus.

Dā Lycus à patria digressus tendit ad urbem
 Hac faciens iter, inuovit me dulcis amicus,
 Et mecum bidui spacium consumpsit, ut artus
 Igne relaxaret confectos frigore & ævo,

Vig.

Vi q̃ via possis mox durum ferre laborem.
Excepi letus: de nouleis mala loquuti,
De te presertim, cum sis mihi carus & illi:
Te mihi narravit deuictum vulnere Amoris
Sub vetula imperio meretricis docere vitam,
Te q̃ indigna pati, fastus tolerare superbos
Illius, & multas sine somno ducere noctes,
Et tibi saepe genas guttis manere, nec unquam
Apparere tuo risum vestigia vultu.
Obstupui & dolui, cum te non carior alter
Sit mihi, colla iugo te nunc submittere Amoris,
Cum tua iam mores alios effligeret aetas.
Nondum igitur te longa dies cognoscere castas
Edocuit, quas ante pedes tibi valida tendit
Confecta (q̃) dolis lacrymas, quas exprimis, usq̃
Dum digitis oculos perit, & suspiria ab imo
Pectore ficta trahis, quæis tecum subdola cerat,
Dum tu non ficto suspiras fletibus Amore,
Et tua non falsis madefiunt flatibus ora.
Nondum artem agnoscis? quæ te deludit amante,
Quam faciem nigram fucis conuersit in albam?
Ah miser! hanc cumulas argenti pōdere & auram,
Illachrymans? lectisq̃ rubro de lictore conchis?
Da q̃ gregem conuictum, quas India iosta colat,
Atq̃ preces addis, lacrymas ne misceas, & omnem
Tristitiam, & vestra res sint in Amore secunda.
Illam finem in tacito gaudet, furtimq̃ cachinnat,
Es charum magis esse suis te duci ocellis;

Ut q̃ sui memor esse velis te voce precatur
 Supplice, cum vigilas, & cum tuâ lumina condit
 Somnus, ne occurrat menti sua semper imago.
 Te q̃ rogat lateri affixus sis omnibus horis,
 Nè Thais te blanditijs a se abstrahat ulla:
 Per q̃ Deos iurât, per q̃ alii sidera cali,
 Non donis te posse suo de corde revelli, (herbis.
 Non prece, non lacrymis, magica non arte, nec-
 At maiora tuis si quisquàm munera præbet,
 Te subito excludit, potiorq̃ est alter amator.
 Sed promissa fides ubi sit, si queris? inulsa
 Ferre ait hæc vêtos vana per iura in aurâs. (q̃
 Hic lacrymâ, hic gemitus, rabiesq̃, immensa, furor.
 Hic miser ante fores, foribus mala multa superbis
 Ingeris, & paulo post ipse in limine supplex
 Spargis odoratos flores, atq̃ oscula figis;
 Te sæpè incusans quod verba minata postes
 Tecit in adversos tua lingua evicta dolore.
 Tunc igitur spatium vitæ famulaberis omnes?
 Es patieris opes, tibi quas peperere parentes
 Sudore ingenti, meretricem absumere avaram?
 Et virtute tibi qua situm demere honorem?
 "Heu nescis, quod dulce magis nunc melle videtur,
 "Mox fore felle tibi (nec fallor) tristius ipso,
 "Et quanto magis ipse bibis, sitis arida tanto
 "Te magis exurit, siccis & faucibus angit
 "Nam flammis alimenta tuis improvidus affert,
 "Semper inexpleta Veneri nova pabula præbet.

Inde

Unde magis fervet cor (ut fornacibus) ignis.
 Ah quanto est fatius per vos te intedere, ut sis
 Ejctas ardorem animo, quam vivere vitam,
 Quasi sit non sine mentis magis augeat astum.
 Difficile est, fateror, subito divellere morbum,
 Qui inopridem egit radices pectus in immum.
 Non desperandum tamen est, ratio omnia vincit:
 Cui si praeberis faciles (ut te docet) aures,
 Inde pedem referes, quò te tuus impulit ardor.
 Illa tibi monstrabit iter, mentemq; tenebris
 Eripiens circumfusa sis te in luce locabit.
 Tia age, te ex alto iam tandem collige somno,
 Audacterq; iugo iam fortis substrahe collas.
 Ipsa das ingentes ratio tibi virvida vires.

Ad Titium.

Cur genere aut forma semper te, Tityre laetas?
 Non genus aut formam cōdida Phyllis amat.
 Phyllis amat gemmas, & timet ac murice vestes.
 Huic si cara dobis munera, carus eris.

Ad Charisium.

(Chra est,

FANNIA formosa est, CHARISI, FANNIA pul. P. 571.
 Totaq; mollitula est, totaq; lacteola est.
 Et quum lucidulos in me converteris ocellos,
 Tota Venus, tota est FANNIA nequicia.

Basia si

Basusq; humidulis quando sumis rapia labellis,
 Tam mihi de celo spargitur Ambrosia.
 Hac mihi praeipuit sensus, & amara videnda
 Vultura das, lacrymis excubas illa meis.

Ad Actium sincerum Sannazarium.

Quid canis Siculae aruant arva?
 Quid canor Melisae? aut amant
 Pro sunt Parthenae tibi myrtos?
 Aut quid capreae, decemae matae?
 Albo capreoli tibi colore,
 Aura mala tibi, quid, o, quid Acti
 Prodest aut geminus tener columbae?
 Aut quid sibila mururantis Austri?
 Quare, o, Memalium memus relinque,
 Atq; istas Amaryllidas, Tebenna
 Culeicis gelida, aridi & Tanagris
 Et Baias pete, myrteumq; litus,
 Et litus cole, myrteasq; Baias.
 Hic fas est Iuveni hic licet Puella
 Certatim teneros inire lusus,
 Hic & basia, mor suaculaq;
 Sarreptim dare, mutuos fovere
 Amplexus licet, & licet iocari
 Impune ad cyathos, choros, lacernas.
 Baiana hoc statuerunt lavationes.
 Hic seni liceat mihi duella,

Rixaq;

Rictasq; & Iuvenum & Puellarum
 Ad pacem lepidam & iocum vocare,
 Miscere & lacrymis locos, iocisq;
 Rursum lacrymalas; quæretur Hyble
 Demor sam sibi lingulam: licebit
 Hyble purpureum proci labellum
 Insignisse nota: dolebit Anthe
 Negatum sibi basium: licebit
 Triplex basium dedisse amica.
 Irata est quoties Lyco Lycinna,
 Possum compositas novare leges,
 Possum fœderibus ligare amantes.
 Ut cœnens pariter, laventur una,
 Atq; uno simul ut toro quiescant,
 Continecto & simul ore suavientur,
 Et somnas agitèt quiete ut una.
 Has & delicias, & hos lepores,
 Prestabunt tibi balnea salubres,
 Baianiq; dabunt tibi recessus,
 Ut dicas, Siculo valete arvena:
 Nimbofo & valeat Tebenna monte!
 Me me balneola beent beata
 Nam Baias homines colunt, Deiq;.

Ad Petrum Summontium.

SUMMONTI, dū culta probas, inculta NEERA
 Te capit, illaqueans simplicitate sua.

00

Tantum

*Tantum pexa comam, fususq; sinè arte capillus,
Quem tenui texta linea vitta tegit.*

*Per faciem candor, nativag; purpura fulget:
Arte vacanti comptus oris, & arte gena.*

*Mundities sinè lege quidem, sinè lege nitela,
Cura sed ipsa decens, non operosa tamèn.*

*Nil petum aut petulans oculis: incessus honestus,
Et nulla tinctus rusticitate pudor.*

*Frons lata, & facilis gestus, risusq; sereni,
Condit & urbanus singula verba lepos.*

Nil ex arte tamèn, licet hac ex arte profecta

*“ Cuncta putes: cre scit simplicitate decior,
Qui te PETRE capit, capiunt sinè labe papilla,
Quas vestit tenui fascia linteolo.*

Et tu culta probas? rudis & malè doctus amator,

Qui damnes id quod chara NEERA prober:

Qui damnes quod amas? tu cultum desere, ne te

Deserat incultis culta NEERA modis.

Ad Petrum Gravinum.

Mecùm (si sapias GRAVINA) mecùm

Baias, & placidos coles recessus

Quos ipse & Veneres colunt, & illa

Quæ mentes hominum regit voluptas.

Hic vina, & chorea, iociq; regnant,

Regnant & Charites, facetiag;.

Has sedes amor, has colit Cupido,

His

His passim Iuvenes, Puellulaq;
 Ludunt, & tepidis aquis lavantur,
 Cenantq;, & dapibus, leporibusq;
 Miscunt delicias venustiores,
 Miscunt gaudia, & osculationes,
 Atq; una socijs toris foventur;
 Has te ad delicias vocant Camenae,
 Invitant mare, myrtumq; litus,
 Invitant volucres canore, & ipse
 Gaurus pampineas parat corollas,
 Quis cum dulcicolae accubans Philena
 Ad mensam calices madentiores
 Exicces bibulus, citesq; somnum.
 Hac te dum tenero sinu quiescis,
 Dum lento caperis sopore, molli
 Amplexu foveat, vocetq; somnos
 Et cantu, & numeris, stupente & aura,
 Componatq; genis genas, & ori
 Os blandè admoveat, quiete & una
 Coniungat placidos & ipsa somnos.
 Hac Baia dederint tibi GRAVINA
 Hac capta illecebris tuis Philena.
 His in delicijs ages beatus,
 Mecum dum placidos colis recessus.

Ad Franciscum AElium.

Non AELI, me longa quidè gravat ipsa senectus
 O o y Sed

*Sed quod abest heu tot millibus Eridanus.
 Ille meos ignes leuat, & mea vulnera sanat.
 Heu qui sanes abest, qui leuat ille & abest
 Fundite Pierides nymphae qui diluas ignes.
 Stella vel è cælo qua mœdearis ades.*

Ad Charitum.

*" Sunt grata in tenebris faces, in æstu
 " Afflatus levior recentis aura,
 " Defectis sopor, in strepitibus unda
 " Languenti sonitus, siccis pressis
 " Stillans è patera fluente lymphe:
 " Est grata & senibus quies, merumq;
 Nec agro Iuveni sopor, nec aura,
 Nec rivus strepitans, quies, merumve
 Aufert tristitiam, aut levat dolores:
 Sed risus tenera procat Puella,
 Perisq; ex oculis remissa flamma,
 Afflat qua Veneremq;, Gratiamq;
 Sed dulces recreant leporis aura,
 Et molles chorea, & modi canori.
 Felix Endymio suapte somno.
 Non quæ vigiles amoris illum
 Torquent, sollicitudo nec diurna,
 Non suspiria, garrulivè questus:
 Quem cælo Dea dum petit relicto,
 Dum Latmon petit, & suos amores,*

Tullius

Titillat placido toro iacentem,
 Sopito illecebras facis, iocosaq,
 Sopiti innotitur labris, genisq,
 Parcis sed placida tamèn quieti.
 At te balneolatae beaverunt,
 Beavit Veneris sopora myrtus,
 Beaverunt Charites Dea ministra,
 E quis, ò CHARITEE nomen hauris.
 Ha, dum balneolis frequens lavaris,
 Dum myrtos canis, & canis Dionae,
 Et Luna revocas per ora nomen,
 Illam composito thoro locarunt,
 Et leta gelida steterè in umbra,
 Effulsiq, novo decore Luna,
 Ac nudis iubar extulit papillis.
 Cuius roridulo è sinu beata
 Spirabant rosei liquores aura.
 Cuius de teneris fluens labellis,
 Stillatim Ambrosiae liquebat humor,
 Quò myrtos ubi, lectulumq, & ipsum
 Afflavit Zephyrumq, ab ore civit,
 In te delicias suas refudit,
 Refudit Cyprum, & Syrium liquorem,
 Ac tecum viridi iocosa in umbra,
 Tecumq, Assyrio beata lecto,
 Ludit Idalia ioco palestra,
 Et tecum placida cubas quiesce,
 Felix balneolum lavante Luna,

O o ij

Felicesq,

Felicesq; Dea iocante myrti.

Felix lectule lusitante Diva,

Felices CHARITEO amante Baia.

Ad Leontem Tomacellum Soda!em.

Ecquid in absentem quereris malè fortis amicâ?

Nec linquit curas ANTHIONEAE tuas?

Et deserta gravi resonant nunc littora plangitu?

Ipsaq; de lachrymâs humet arena tuis?

Ac miser incassum votis tibi NEREA placas,

Scilicet ut reduci venerit illa rate?

An mare longinquoq; absens Trinacria tractu,

Extinxere tuas igne repente faces?

Sed neq; tam facili percussit vulnere quenquâ

Ille sagittifera qui valet arte Puer,

Vt non post multos sanandum liquerit annos.

Letalem didicit namq; ferire locum.

Nimirum & sevas pascit Trinacria flammâs,

Nedum sit facibus terra aliena tuis.

Adde quod & Veneri, tellus accepta, suisq;

Testatur quondam sedibus alius Eryx.

An formosa nova successit Delia cura?

Atq; novo cessit victus amore vetus?

Spiravitq; tuis votis felicior aura?

Illuxitq; tibi gratior hora LEON?

Viciniq; favei fontis custodia Thisbe?

Et soror, & charo mater amica tibi est?

Quæq;

*Quaę tuo invidit nup̄er fortuna sodali,
 Hac tibi felices porrigit aqua manus?
 Namę, ego cum facilis Domina tētarer Amore,
 Impleret ę meam levior aura ratem,
 Invida pr̄eripuit lata mors gaudia menti,
 Fregit & in medio quassa carina salo.
 Hinc ego blanditias, ipsumę, Heliconā reliqui,
 Neę, ipsum damno, deliciasę meas.
 Nec me nūc tristes cura subeuntę, premuntę,
 Omnis & à maſto Vate receſſit Amor.
 Deę, meis quondam nugis, luſuę, iociſę,
 Nil mihi nūc reliquū eſt, nil niſi triſte que-
 Nec me delectāt dulces velut antē Camæna: (ri.
 Illa quidem ſecum, meę, meaſę tulit.
 At tu, cui pr̄ebet faciles Amathuſia natos,
 Dulcia Natura munera carpe LEON,
 Venturamę, memor fato properante ſeneſtam,
 Non ingrata tuo dona refer genio.
 Sitę, omnis ſinē nube dies: tum denię, dices
 Vixi: nūc ō mors nil nocitura veni.*

De Amore.

En agere atę, pati ſimul, & ſemel, ipſe Cupido Paſchaſ-
us.
Omnia qui potis eſt, hoc quoę, poſſe docet.
Qui ſit? aiſ; Domina des munera cōpta ſuperba,
Munera ſi capit hac, & capit, & capitur. ”

O o iij

Albæ

ALBÆ CALISTÆ pulchritudinem
admiratur.

Ad Paulum Capivaccium,

Valeria-
nus.

PAULÆ divinum decus intueri
Queris incassum, latice s'q' tundis,
Nī prius pulchra videas CALISTÆ

Latus ocellos:

Quis hebet visus hominum, nec astra
Clariùs summo rutilant Olympo.

Dulcor, atq' ipsa Charites, Amorq'

Defluit undè.

Hic Amor densa face nidulatur,
Hic, micent quanto Superi nitore,
Cernitur, quanto Lycius vapore

Splendeat ignis.

Ipsa miratur potuisse id ipsum
Ferre se, rerum genitrix, videtur
Plausitans nusquam reperire tanti

Lumina Solis.

Siderum fluxus, elementa, cælum,
Ultimas artis posuere vires,
Vi darent nobis inbar hoc, corusca

Lampade plenum.

Qua fuit magni regione cæli
Forma? in deis quibus enitebat
Lumen exempli nitidum decori,
Claraq' imago!

Vnde

Vnde Natura hanc faciem venustam
 Sumpsit? humano generi datura,
 Sedibus quicquid fabricare summis
 Cultius audit.

Fontibus quam gelidis pererrans
 Nympha, vel sylvis tacitis, capillum,
 Qui magis fulvum simularet aurum
 Solvet in auras?

Nonne Rhyphas superat pruinas
 Vultus, aspersus variis rosarum?
 Nonne virgultum superant Medusæ
 Pulchra labella?

Æquor ecquando tulit uniones,
 Indicum tales? micat ore qualis
 Dentium nunquam satis efferendus,
 Omnibus ordo.

Cerne incundos hebeni nigrantis
 Arculos, audi lepidam loquelam,
 Syderum Pithongos celerum supernos
 Assimulantem.

Dulcè qui nunquam audiit loquentē,
 Dulcè ridenti adstiterit CALISTE,
 Nescit ut curet, perimat q̄, amantum
 Corda Cupido.

”

”

”

”

Ad Calvum.

Vis dicam quæ sint nostri solamina casus?

Planctus

Planctus & reflua cum gemitu lacryma:
 Si sopor irriguus pressit mihi lumina, & artus
 Languentes molli procubère toro,
 Non est vera quies, nam mens insana vagatur
 Sempèr, & obiectis horret imaginibus.
 Fercula si niveis mihi mensis lauta parantur
 Siq; mihi miscet pocula, CALVE, Puer.
 Fercula Sardoe referunt mihi gramina terra
 Vitigenusq; refert toxica amara liquor;
 Qua medicina potest placida mihi ferre quiete?
 Quis Deus arte potens me mihi restinet;
 Num Phabi natus; Superas revocavit ad oras
 Qui castrum ex iniis manibus Hippolytum?
 An siga carmen, quo sis:unt flumina cursum,
 Et cadit è calo menstrua luna suo?
 Ad fontem prius ipse suum Tyberina recurret
 Vnda, prius faciet mollia saxa liquor:
 Quam miser ipse queam molli requiescere lecto,
 Et curas animo tollere sollicitas,
 Nil est quod prosit, nil est quod ferre salutem
 Possit, nil etiam si velit ipsa salus.
 Quã Ligcr abstulerat LYDEN mihi redde Puellã
 LYDEN, quæ dudum me mihi surripuit.
 Tunc mea concipiens languentia membra soporẽ,
 Tunc mihi perspicuus, nox erit, atra dies.
 Fercula tunc sapient, & pocula plena Lyco,
 Tunc verè fuero redditus ipse mihi.

Post-

Ad Pudentem.

Postquā tecta PVDENS tua Sole cadēte reliqui
 Frondet ubi clario laurus amata Deo,
 Atq; ubi Pieridas iuvat indulgere choreis,
 Lesbiamq; simul tendere sapē lyram,
 Illa mihi occurrit nato comitata pufillo
 Quam colit Idalium, quam colit alta Paphos,
 Et dixit: solus nitido dum flore Iuventa
 Polles, tu nostram non patiēre facem? (axe,
 Quam timet astrifero qui fulmina torquet ab
 Quam timet Etneo Mulciber igne potens.
 Vix hac illa: Puer flammās cum tor sit edaces,
 Flammās restinguet quas mihi nulla dies.

Ad Carolum.

Si vigiles cura, subitus si pallor in ore,
 Si crebros gemitus edere, pauca loqui:
 Si nunc iucundo, nunc tristi incedere vultu,
 Si sperare aliquid, plura timere simul.
 Si properare modo, modo lento incedere passu,
 Si vario mentem flētere proposito:
 Si fora, si catus hominum vitare frequentēis,
 Iudicium prabent CAROLE amoris: Amo.
 Si quid amem queres, ubi nos malefida reliquit
 ANTHIA, successit candida PHILLOROE.

Stroza
 Pater.

Phil.

PHILLOROE nullis faciem perfusa venenis,
 Cui proprius roseo fulget in ore color.
 Illa mihi furtim me surripit, hanc sequor unam,
 Hac sine non videor vivere posse diem,
 Huius ego in signem non tatum CAROLAE formā
 Verum etiam mores, ingeniumq; proba.
 Illa meis leges oculis imponere digna est,
 Illa meos sensus abstulit, illa tenet.
 Illa tenebit, erunt donec vaga sydera calo,
 Donec erit tellus, æquora donec erunt.

Ad Iohannem Hagium.

L. Richius Quæris, longa meos nunquid via tæperet ignes,
 Aut quid adhuc servi miles amoris agam?
 Absentemq; refers consumi tabe Puellam;
 Multaq; fortuna de levitate queri.
 Protinus ut legi, calefacta per ossa cucurrit,
 Sparsit & attonitas flamma rubore genas.
 Sunt etiam lacryma (nam vera fatebor) oborta,
 Admonitu Domina cor mihi molle fuit.
 Non quisquam meliore fide (tu testis) amavit,
 Cum nova me Veneris misit in arma Puer.
 Tunc ego regnabam nec me felicior alter,
 Gessit militia signa, Cupido, tue.
 Tunc primum dulcis preconia noscere fama,
 Et capi teneris velle placere modis.
 Nulla mihi vasti restare pericula Ponti

Finge-

Fingebam, nullas iam superesse vias.
 Incūdaq; genus medisabar amabile vite,
 Et facilem Domitiam coniugiumq; bonum.
 Sis fallax praelesit amor nox omnia verisit,
 Longaq; post actum ver breve, capis hyemas.
 Nam pudor à rursus cum sederet ore Puella,
 Nec caperes fastas facta superba suor:
 Immemor ipse mei, quo spes minor actior arsi,
 Spemens in brevibus cū furit ætus aquis.
 Quis mihi non illo solasta tempore dixit,
 Quis grave sub brumam non miseratus iter?
 Cum tu præcipue de mille sodalibus, HAGI,
 Fletibus cunctas prosequerere meas.
 Præda recens (meminis) licet ipse Cupidinis esset,
 Et similis toto pallor in ore foret.
 Vunera semitas tamen infelicis amici,
 Et mihi dicebas? I modo, sanas eris.
 Quid tamē hybernis pulsas Aquilonibus Alpei,
 Præfuit et rupes scandere intra tuas?
 Me Rhodanus velox, me clementissimus Araris
 Ceruleo lassam gurgite vexit Arar.
 Vidi, spumiferis ubi Sequana fontibus exit,
 Vidi, qua iunidas in frera voluit aquas.
 Non tamē est defessus Amor, nec inhospita curas
 Saxa, nec irati narranta serena maris.
 Quid querar infelix? una molliter ossa quiescāt,
 Itē sub Fletusticis nup̄r hamata iugis.
 Tu mihi per casus omnes, dum facta sinebans,

E celo

E calo missus dulce levamen eras.
 Ergò ego te nunquam miseris deflere querelis
 Cessabo, donèc me premet atra dies. (est,
 Nunc sine te, postquàm iucundū lumen ademptū.
 Ut vaga nymphoso turbine pinus, agor.
 Antè meos oculos, quacunq; reliquimus, harèt,
 Et quacunq; animo grata fuère meo.
 Sic mea LUX patrios primū me duxit in hortos,
 Sic lacrymans flammæ est mihi fassa suas.
 Sic gemit, sic culta fuit, sic oscula innox,
 In viridi mecum sic requievit humo.
 Talibus atq; alijs, qui penè resederat ignis
 " Crescit, & admonitu robera sumit Amor.
 Sed tamèn, aut fallor, positis aut tempore curis,
 Quod mihi promissit vox tua, sanus ero.
 Vivat & abrupti causam sciat illa caloris,
 " Non revocant lapsos irrita vota dies.
 Iam nihil est totū quod amavimus, omnia mecū,
 Dij quoniam magni sic voluère, tuli.
 Quod superest, teneros felicius exigit annos,
 Vivat, & ardoris sit modus illa mei.
 At tibi, qui mecum longo coniungeris usu,
 Dulcia coniugij vincula neſtat Hymen.
 Quæq; iuventutis sunt præmia puritèr acta,
 Antè tuos videas pignora certa pedes.
 Me doctis animum iuvat emendare libellis,
 Candidior forsan proximus annis erit.

Ad

Ad Renatum Henerum medicum:
De Puella formosissima ex Celtiberis,
quæ Claudiam diù a se adamatam,
facie representabat.

*Quid mihi vobis sum ost, incanstràs turba, Puella?
Improbe, iam fesso quid mihi fiet, Amor?
Scilicet æternum si non ego vulnus haberem,
Imperij fierent iura minora tui?
Paxce, precor, sævo re solutis igne medullis:
Nuda quid immitis condis in ossa faces?
Sic ego sæpè leves infelix alloquor auras,
Irrita sed nubes verba, RENATE, ferunt.
Parrhasia (memini) sub sidere virginis arsi,
Maltaq, quod vellem posse negare, tuli.
For san & hyberno cinis ater in orbe iacerè:
At cito sum longas iussus inire vias.
Littus ad Hesperium veni, Dominamq, reliqui:
Dum feror hâc, illûc, sexta recurrit hyems.
Omnia, qua possent flammæ extinguere, feci:
Quæris profuerit quid mihi? peius amo.
Illa meis oculis, quamvis procul ab sit, inhaeret,
Nec memorem Phabi, nec finit esse mei.
Iamq, sub hoc ipso terrarum fine reperta est
Vna, recens nobis (eccè) Puella malum,
Hac est quàm toties laudare soletis, amici,
Dum niveum choreis fert tunicata pedem.*

Nec,

*Nec, quia formosa est, capior, sed imagine tægor,
Nec quod amo, video, cogor amare tamèn.*

*Nāq̃ (facebor enim) gelida, mea vita, sub Arc-
Huius similis vultus (si modò vivis) habet. (to*

Sic formosa genis, sic est astricta papillis:

Sic pede, sic oculis, sic operosa comis.

Vtraq̃ blasa ferè est, annis crescentibus amba,

Nec magis hac longa est, nec magis illa fuit.

Nec pudor, aus casti faciunt discrimina mores,

Vt credas partus unius esse duas. (ingens;

Quid mihi nunc prodest, quod nos mare separas

Mens bona quot tantis exagitata malis?

Quid iuvat effigiem tenera constasse Puella,

Quàm manus in digito leva minore tulit?

Nū minus hac prebet tellus, quid amare necesse

Nū minus hæc cogūt me simulacra mori? (est?

Colle sub herboso (nil te celabimus) ibam,

Vndè maris virides conspiciuntur aqua.

Laurus, & umbrose salices, & lothos & ulmi,

Precipue Baccho lothos amica, virent.

Illic, sicut erat viridantibus abdita ramis,

In gelida violas manè legebat humo.

Vt vidi obstupui, saxoq̃ simillimus hæsi,

Et Dominam verè sum ratus esse meam.

Hanc etiàm gestum flores carpentis habebat,

Sic etiàm casu candida vestis erat.

Nō virides referūt magis uda sisymbria mēthas,

Non magis in speculo se videt ulla parem.

Sed

Sed tantis extremas cur illa veniret in aras,
 Undò podem ferret? quovè tonare iuss?
 Quis etiam timui, misera si fata tulissent,
 Mortua nò sensus haberet umbra meos.
 Mox patris dubie incandens imaginis error,
 Vocem arguta detulit aura sonum.
 Fortè fides pasula sua verba canebat in umbra,
 Hæc ubi fecerunt auribus hæc illa fidem.
 Cumq; meos horrores subito percurreret artus,
 Frigidæ intata corporis fuder aras.
 Ex illo flammis semper discordibus aras.
 Excrudat q; resonans & rediens amor.
 Ergo, fene partum cum iam mea veta tenerem,
 Ut scopolas facies hæc mihi fecit iter,
 Lenos quater plenis reparant carnibus ædem,
 Cura nec ex anima defuit illa mea.
 Nec libet in patriam, facta iam pace, reveri,
 Puppem in Latium per freta longa vehi.
 Durus, & ingenij vaser experientis, Xysse,
 Audaci has quondam remige iorsit aquas.
 Non Ithace tanti, non Neritos ardua tanti,
 Penelope tanti sed tamen una fuit.
 Sit mihi spes Domina, medijs vel Syriibus aust,
 Vel Scylla scopulis applicuisse ratem.
 Ipse traham fortes innixus in ordine remos,
 Vincatq; navali compede curra geram.
 Lenus es, an sentis, nec adhuc misereri amicis
 Et mea lis toribus verba, RENATA, cadunt?

Affer opē, quoniam medicas tibi tradidit artes.

Phæbus, & Aoniadum te chorus omnis imat.

Nam tamen hic ullas morbus desideras herbas:

Est opus eloquio dulcis Amice tuo.

Tu potes ingenium verbis mollire Puellam,

Auxiliatricem te precor, affer opem.

Nec precor ut contra solum me diligis illa:

Dummodo sit penitus narratiens fides.

Ipsæ Velim patrios riuum comessare per hircos,

Ludere & in vineis si pastas, hircos.

Solarig meos, quos illa resuscitat omnes.

Et perere in casto regna pudica solum.

Mais & mœces componere carmen in albis.

Hic ego sum, hæc mea, hæc mea Massa valet.

Quid si pauci mihi dederis semel oscula, vides

Dum notum terris nomen amoris eris.

Ad Gulielmum Rugerium

copatrem. de novo amore.

Altera post hyemem, RUGERI, verritur æstat,

Alteraq; æstatis terga fatigat hyems.

Immatura mea cum fletu fata Puella,

Et desolati frigida regna thori.

Testis Sorgia mihi, latissq; Druentia ripis,

Qua Rhodano cursus hincit utroq; suos.

Illic constitui tumulum, Mane sq; vocavi,

Et sedi multos ante sepulchra dios.

Promissq;

Promissūq; fidem cineri, sinè amore futurum
Funeris extremum tempus adusq; mei. (nes,
At nunc rursus Amor, veteres mihi suscitāt ig-
Rursus atrox seua me face torret Amor.
Parcite felices animæ, tuq; optima virgo
Parce, nec uliores inuoces umbra Deos.
Acceptū quodcumq; potest, gratamq; sepulcris
Accidere, exequiis contigit omne tuis.
Quod superest, quoniam nil est velocius annis) 33
Gaudeat ut digna est, flore Iuuenta suo. 33
Pace tua liceat funestam ponere vestem,
Myrtæq; ornatis reddere fersa comis.
Appennino Pater, vacuas qui tollis in arces
Illicibus cinctum, Iuniperisq; caput.
Amiliæq; videns oram, camposq; iacentes,
Nobile Felsinea despicis urbis opus.
Tu mihi curarum confors, testisq; laborum,
Tu viridi servas gaudia nostra iugo.
Hic, mea lxx, patriis in collibus exigit ævum,
Lanigerum pascens curis alumna pecus.
Illa meos rapuit sensus, animumq; quod omnes
Euganei Nympha non potuêre salî.
Illius in foliis quero vestigia sylvis,
Grataq; post habitis urbibus arva colo.
Dicite, custodes pecoris, nemora alta tenentes:
Ecqua sub hoc servat monte Puella gregem?
Dicite lassatos quò fonte refrigerat artus?
Quas sylvas, medio qua subit antra die?

Hac ego. Tum ripas mōstrat mihi rustica pubes,
 Qua Panarus liquido prænarat arva pede,
 Ille fatigatis gratas pastoribus amnis:
 Huc potum saturas LUX mea ducit oves.
 Hic oculis primum tulit obvia lumina nostris,
 Lumina qua radijs æmula solis erant.
 Quid referā, quotiēs noctē per inhospita ducā,
 Si queat ærumnis esse benigna meis?
 Illa sed, (ah simplex!) humanis invida votis,
 Virginei mavult esse Puella chori.
 Impatiensq; viri castis se devovet aris,
 Victaq; flaventes iam ligat alba comas.
 Vide ego, cum roseos nigris mutaret amictus,
 Et tunicam magnos poneret ante Deos.
 Et consanguineas, dulci cum matre, Puellas
 Linqueret, à templis non reditura domum.
 Me miserum! poteronè pati, poteronè mederi?
 Non potero, tantis mens stupeat agra malis.
 Quid nō carminibus, quid nō tētauius herbis?
 Irrita vis verbis, carmen inane fuit.
 Ipse pater Vatum dulci non attulit ullam
 Bochijs eloquio, non Amasæus opem.
 Appennine vale: inq; ô dulcissime rerum
 Compater, has curas, & mea damna leva.
 Tu quoq; seu Panarus gaudes de more vocari,
 Amnis ab aeris sorte cacuminibus:
 Nobile seu flumen Scultenna lubentiùs audis,
 Seu quodcunq; iuvat nomen habere, vale.

Ad

Ad Mathiam Stoium Borussum.

Quaris sollicitos cupidis in amantibus ignes,
 STOI, cur toties sine carere putem.
Et memoras quorum veteres meminere Poeta,
 Quos ferus extrema tabe peredit Amor.
Confiteor flammis alit assuetudo latentes, „
 Ponere nec facile est qua placuere semel. „
Improba plus animo penetrat tamē oscula, STO- „
 Oscula constantes immoderata movent. (1, „
Scilicet aeterni captatus spiritus oris, „
 Nescio quid iunctis moribus intus agit. „
Ex anima q̄, vagū lenem velut excipit auram, „
 Dum cupit ardores cor relevare suos. „
Non aliter riguas tellus bibit arida Lymphas, „
 Languidulas aliter non foveat aura rosas. „
Vt q̄, peregrina coalescit in arbore ramus, „
 In q̄, vicem succos miscet uter q̄, suos. „
Alter in alterius sic corpus vivit, & ardens „
 Pectoris est verè pectus amantis amans. „
Dulcis amarities Amor est, tu candida STOI, „
 Mollibus illecebris oscula mista cave. „

Ad Marinum Lambertum.

Amotislaus.

Quid hic MARINE, & unde suspicer davis Augu-
 P p ij *Fidelium* rullus.

*Fidelium esse amantium, sub altero
 Ut alter usq; vivat, & cor invicem
 Agat colentis in colente pectore?
 Quid illud est quoq; ut magis velit nihil
 Et optet hoc, quod ardet; ac nihil putet
 Honoris, atq; res amata, dignius?
 Quid ut valore nullius capi queat,
 Amore nullius, pudore nullius,
 Sed una semper ante forma prodeat,
 Ametur, & colatur una maxime?
 At ipsa forte si perire contigit,
 Tamen reliquit hac sui Cupidinem.
 Procul recedat hac, idem hoc facit quoq;
 Manet reposta mente amanti unica:
 Nec alteram ingredi sinit, sed eicit,
 Inepi si qua forsàn hic erat prius.
 « Amante prorsus est venustius nihil:
 « Amore namq; fervidus nitet, velut
 « Domus renidet igne laeta splendido.
 « Amore constat omne quod vides, Amor
 « Decentis unus omnis est boni Pater.*

*Ad Iulium Antonium Cheregonium.
 In durum amorem Albulæ.*

*Ivli, rure, domi, foro, urbe miles
 Annosus positus quiescit armis:
 Grandævi remanunt boves aratra:*

Putris

Putris in tenui phaselus alga
 Secreta pariter sanas quiete.
 At quæ solvet amore me senectus?
 Non si Nestorei mihi dabuntur
 Tithoni de dies, misellus unquam
 Tantorum inveniam modum laborum.
 Heu duro sati us fuit Tyranno
 Servire, & gemere in tuo Perille
 Tauro condite, Gorgoni fœ vultu
 Obdurescere, pascere & rapacem
 Crebro pectore Caucastræ volucrum:
 Quam ferre imperium mala Puella.
 Nam solus licet ambulas beatus,
 Et pleno teneas amore fastus,
 Pondus nulla, tamen diu Puella
 Habet, multiuola, & maligna & audax
 Nec sic flamine submoventur undæ,
 Ut mētē huic varia premunt procellæ.
 Ob sistam tamen: & levē & superbam
 Parcē, & muneribus, minisq; nitar
 Firmam tempore reddere, benignam.
 Sic molli lapides cavantur undæ,
 Sic rubigine conseruntur enses.
 Quod sitam validū, & potens acumen
 Non profecerit: astamen protervo
 Nulla solvet amore me senectus.

Ad L. Campanum Campum.
 Quod nolit Amoris vinculis irretiri, vel
 si id omnino affectat, eam saltem
 Dominam inveniat, quæ ijs
 conditionibus prædita
 sit, ob quas perpe-
 tuo ametur.

- “ *Latius vitam perages Amice*
 “ *CAMPE, si nullis teneâre vinculis,*
 “ *Quæ parum campis animis Cupido*
 “ *Tendere fuerit.*
 “ *Dulcius curis nihil est solusis,*
 “ *Et nihil contra gravius putandum,*
 “ *Quàm vago obducta involucri subinde*
 “ *Mente teneri.*

Si tibi cordi tamèn hoc, & unâ
Hæc tibi infedi: penitus voluntas,
Liberum dedi caput, & sub arcta
Vincula mitti;

Hanc tibi saltem Dominam parato,
Quæ iugo tecum pari i feratur,
Servitus cui nec gratia esse possit,
Imperiumq;

Quæ nihil præ te capiat, nihilq;
Alterum quicquam velit, atq; sola
Hæreas semper tibi, semper abs te
Pendeat uno.

Et tuis unis oculis ab ipso
Corporis totiq; habita placere
Destines, cunctis alijs vel una

Displicitura.

Auream qua si speciem pudictis
Moribus vita melioris ornet,
Præter hanc nolis aliud, nec optas

Pectore toto.

Omnia ac illinc tibi sit voluptas.
Cur enim iactent homines inanis
Divitum curas mihi? cur honorum

Debile munus?

Illud hoc unum est animans, quod olim
Protulit compar Deus ipse nobis,
Quod viris solum bona cuncta secum

Ducere posset.

Ad Petrum.

PETRE sodalitijs pars sincerissima nostri,
Felix Machlinia cui licet urbe frui.

Secundus,

Me tenet Augusti celebris Bruxella triumphis,
Fontibus æternas qui iaculatur aquas.
Hic mihi nec desunt gratissima turba Poeta,
Nec quibus à lingua divite veni honos.

Quorum posteritas operoso grata labori
Nominis sub longa luce videnda dabit.

Hic veterumq; manus animato miror in arte,
Subq; meum aspectum turba togata venit.

Multaq; que gentis æquant miracula prisca,

Quæ

Quae modo Romulidū Dadala misit humus.
 Scilicet argutis urbs hac me ponit Athenis,
 Scilicet hic media fitor in Ausonia.
 Mille vel hic oculos possunt retinere, vel aureis.
 Nulla tenent aurea, nulla tenent oculos.
 Non queat hoc alius, prater te credere quisquam,
 Forte nec ipse queas credere, crede tamen.
 Nimirum nostri iam pridem confusus ignis,
 Vna geris mecum pectore selā tua.
 Vnius ex oculis fax est accensa Puella,
 Qua iecur Idalius torret utriq; puer.
 Quae tua si fors san loquiter praeordia lambit,
 Quam tibi duritiem pectoris esse putas?
 Mi neq; lux, neq; mi noctis leuat umbra dolorē,
 Vror, & inuenis flebile vulnus alo.
 Semper in absenteis suspiro maestus Amores,
 Inq; cupidine mania Maclinia:
 Illa sed abscessit, peregrino iuncta marito,
 Qua voluit virideis in mare Scaldis aquas,
 Abscessit; doleo quid tum? vestigiare stant
 Et loca qua nobis gaudia longa dabant:
 Et si isthic fuero, fuero vicinior illi,
 Esse putas hac tu ludicra? magna loquor.
 Tum quā multa fero nova sistunt, esseda vesper,
 Noxq; rateis tarda sera referret aqua.
 Ipse rateis omneis audax speculator obirem,
 Cunctaq; defixis esseda luminibus,
 Si quae forte meam mihi redderet hora Puella,
 Scū

Seu vectam Veneris suave sonante rota.
 Seu raptam tereti vada per crystallina concha.
 Seu lapsam roseo Cypridis è gremio.
 Nam neq; te retinet coniux tuus, aut tibi longis
 Noctibus incumbit, IULIA, pondus iners.
 Te Venus Idalios intèr fovet aurea lucos,
 Et Venerem geminam nunc locus ille colit.
 Supposuit pro te scortillum turpe marito,
 Afflavit vultus cui decus omne tui:
 Barbarus ingratas illam complexibus urget,
 Teliger intactam te mihi servat Amor,
 His ego solarer curas, dum tempora nobis
 Tarda fluunt, agram intèr amarities.
 Hoc quoq; (nam poteris plures admittere causas)
 Visere Macliniam cur properemus, habe.
 Intèr finitimas, experti credimus, urbeis
 Illa sibi formas vendicat, illa daret
 Fortè novas flamas, veneres quæ pellere possint
 Hei mihi! sed vereor (Dî prohibete malum)
 Nec calor hic alia possit consistere sede:
 Hactenus hunc certè IULIA sola tenet.
 Candida quantumvis, & non deformior illa,
 Et ver satilibus ebria luminibus,
 Sapè meos oculos in se Domitilla moretur,
 Oscula quæ facilis ad mea spontè venit.

Ad Zopyrum de LELIA.

ZOPYRE, formarum non sum mirator inanis, Melissus.
 Nec

Nec finè iudicio mens inopina ruit.
Inter mille ferè quod formosissima Nymphas
Sola meis placuit LÆLIA luminibus.
Os roseum, nasusq; decens, malaq; rubentes,
Flava coma, & lato tempore frontis honos;
Candidior cervix niveo de vincula monili,
Pectoraq; ingenua non nisi tacta manu,
Quiq; oculi invidia possins movisse vel asiris,
Ceteraq; appositis membra decora locis:
Non faciant ut opum natura mirer, & illam
Ver sibus ad celos ellogioq; feram?
Cedite Franciades matrona, cedite Sueræ,
Nescio quid Nympha pulchrius Euganea est.

Ad eundem

Nec scio; nec possum prudensq; volensq; sodalis
Mensiri, o veri ZOPIRE semper amans,
Formosus inter si mille & mille Dianas
Conspecta est oculis ulla Puella meis,
Qua magè mi potuit placuisse, virètib; annis
Integra, quam bella hac LÆLIA; dispeream.
LÆLIA formosis indaxerit omnibus umbræ:
Vicerit Eos LÆLIA Vergilias.
Nō ea mortalis, sed plus quam ZOPIRE, Diva,
Nec nisi de calo LÆLIA dia fata est.
Miranè res, hac si spectantium incensa flagrantèr
Extrà se penitus corda animosq; rapit?

Ad eundem.

Divæ tibi scripta est, formosior omnibus una,

LÆLIA

*LÆLIA, sed furis cur facis ipse redm?
Restituat Vagari Veneres, duplumq; rependas
ZOPYRE pro spolio, LÆLIA nuda sua est.*

Ad eundem.

*LÆLIA succensis tibi, succensisq; Diones
Filia. inasisti savas asriq; notam.
LÆLIA nec spolijs, nec furis conscia clamas;
Implorasq; hominum laesa, Deumq; fidem.
Cypria nec formam, nec dona fatetur adempta:
Id testes homines convocas, idq; Deos.
Intentata tibi Phrygiis lris Iudice magna est,
ZOPYRE vel nullo tunc peralte reus.
Quò prorio culpa ex sobves, quò munere panam
Lenibis? facilis fuit puto turba Dea.
Exoror veniam; placabitur unice sola
Cypria complexu, LÆLIA suaviolo.*

De seipso & RUBELLA Puella.
Ad Christophorum Richelium
Thorygnium amicum singularem.

*Liquerat in croceo Tithonum Aurora cubili,
Et cristata diem significarat avis:
Visebam frondes, & amena rosaria solus,
Graminibus terra luxuriante novis:
Multimodis volucrum resonabat cantibus aer*

Barthol.
us.

EB

Et Zephyro multus flante canebat olor,
Sola mihi occurrit soli, pulcherrima virgo;
Non mihi mortalis sed Dea visa fuit:

Obstupui, attonitusq; diu vestigia pressi:
Illa quoq; obstupuit, continuatq; gradum.
Exemplo exarsit, sensuq; per ossa calorem:

Nostra graui telo pectora fixit Amor.
Olli vestis erat de pura candida tela,
Aurea praeuerti fronde reuicta coma.

Omne genus ualida gremia gestabat, et illa
Ante pedes Domine procubiere sua.
Accedo blandis, subridente mq; saluto,

Mellea respondens uocula dixit, Ave.
Viq; iuueni sese uolis, rogat illa legendis,
~~Inter~~ ex pede, sed non absq; rubore tamē.

Impetrat facile, at uasorum misceat laborem
Ridet, & incipit Cypria turbat opus.

O quot ibi amplexus, o quot chara oscula capi,
O mihi! quam princeps transiit illa dies:

Optabam uotis solo sine fine maneret
Phaeus, & immortas stare iuberet equos.

Non poteram à roseis diuellere labra labellis,
Non poteram dulceis deseruisse iocos.

Post, ubi se crebra cognouit uoce vocari,
Dulcis amice (inquit) me mea querit anx.

Si uenit huc, perij: quare hinc discedere cogor:
Sum tua perpetuo, tu meus esse uelis.

Sic effata: domum lacrymans & flebilis ibat:

Profc.

Prosequor, & nomen postulo f.ictus amans.
Tū cōversa, petis quod amātē condecet (inquit)
Fontibus a sacris dicta RVBELLÀ, fui.
Hic ego labra labris iūgens, hūnc pignus Amoris,
Annellum nostri, pulchra RVBELLÀ cape:
Si mea quid possunt promittēs carmina, vives
Felix temporibus nata Puella meis.
Observabat Anus, latitansq; vocare Puellam
Desierat: cum me sensit abesse venit.
Inuolat in pulchros crines, & verberat ora,
Ora, quibus potuit Iuppiter ipse capi.
Adcurro: illa stetit contrà, mortemq; minatur,
Lumina scintillant: esse putes Furiam.
Atq; ubi tentavi succurrere fidus amator,
Stringunt sacrilegæ guttura nostra manus:
Et nī chara citò accessisset Amica RVBELLÀ,
Nunc ego cum Stygijs manibus umbra forem.
Non impunè tuli, sunt fadata unguibus ora,
Lurida sunt toto corpore membra meo. (tas:
Sapè emitur magnò brevis, & nocitura volup-
Heu magnò cōstat, qui nocet emptus amor. ”

AREOLÆ TERTIÆ

FINIS.

VENERVM

Blyenburgicarum

Siue

HORTI AMORIS,

AREOLA QUARTA. I

AD VENERVM II

CVPIDINEM. V

Ad IV

MICHAELEM à CRAYESTEIN, *clarissimi viri*

D. GVALTERI A. CRAYESTEIN Dynastæ in

WVLVEN & Senatoris DORDRACENI, ac Me-

dicina consulti, filium natu maiorem.

DORDRACI,
Ex Officina Isaaci Canini:
M.D.C.

AREOLÆ QVARTÆ

SEMINA.

I.	Pro Venere.	pag. 609.
II.	In Venerem.	618.
III.	De Venere.	621.
IV.	Ad Venerem.	625.
V.	Pro Cupidine.	642.
VI.	In Cupidinem.	650.
VII.	De Cupidine.	668.
VIII.	Ad Cupidinem.	673.

803.

Summæ spei Adolescenti D,

MICHAELI A CRAYESTRYN, Artium liberalium admiratori,

DAMASVS BLYENBROEVS BATAVVS,

S.P.D.

Mecum sentis, MICHAEL carissime: Non esse mirum, si omnium gentium, populorumq; consensu, ad Pueritiâ, Adolescentiamq; instituendam, nullum aliud fuerit eruditorum ac sapientum genus electum, quam Poetarum: quoniam inter omnes constat, nō maiore cū Fructu quicquam legi, quā præclarum, eruditumq; Poëma. Quam ob causam, posteaquā Pueritiæ, diversorū auctoritate Auctorum, Morū disciplinam, per CENTONEM meū nuperrimè editū, cōmendassē: operę precium duxi Adolescentiâ non præterire, sed per AMORIS huius HORTVM, ab illicito, ad licitum, nempe ad divinum illum, & legibus nostris cōfirmatū Amorē adducere: docēdo, verū Amorē inter virtute pares, veris affectibus cōglutinari: ecōtrā, fictū & quē sinē iudicio incepimus, gignere cruciatus, & per libidinem miserē

Qij inte-

Inferire. De hoc facto Amore, agitur in
 hac *ARTIS* nostra *AREOLA*: in qua, (uti
Spicio nigrumque is conuenientibus proba-
 ui: Neminē *parum esse in Amore felicem, quin fa-*
cile corrumpere possit, no. uerante fortuna, in bar-
atrum infelicitatis, (nā ubi currus bovem a-
 git, hoc est, ubi præposterus est ordo, ibi
 fumā infelicitas) & *extrema calamitas*: Et,
 Ethnecas illas inuocationes Veneris, aut
 Cupidinis, a mentium esse deliramenta.
 quorū tamen Poetæ aliquoties iis uan-
 gunt si similitudines ac præcepta comuni-
 a, & ad Amore verū institutionia, candidē
 examinaueris, facile animaduertes, nam
 recta te via ducet ad sanctissimā legitimā
 coniugij professionē, quæ nihil aliud est,
 quā ab iuratio Iuuenilium voluptatum,
 stuprorum, comessationum, alecti: & si
 quid est in Puellis fastus, si quis amor sal-
 tus elegantioris, si quid lasciuie. Tandē
 per eandē hanc professionem, tutoris sit
 pudicitia, & maior virtutum profectus.
 Hæc *AREOLE* huius summa: quam tibi
 MICHAEL carissimè, eo quod Artis Poe-
 tice studio vnice delectaris (atramen pœ-
 laciæ fugā) placuit ascribere, & sub no-
 mine suo in lucē edere, cum ad eam ar-
 tatem per ueneris, quæ dicti coniugij ex-
 iger

iget coniunctionem, & contigerit fortè
 (quā pulcherrimam tibi exopto) infeli-
 ciore forma, spectes decus animi: aut si
 indotata (ditissimus ipse) sed industria,
 sed frugalis, ad rem parandā alacris, ad-
 servandum vigilans: scias illam sat dotis
 habere, quā indotata est ingenio. Hæc
 de hac materia sint satis: quæ si placuerit
 accedemus ad QUINTAM HORTI huius A-
 REOLAM: In quā discēs (exceptis omni-
 modis Poëtarum illusionibus) a dicto il-
 licito ad amorem licitum perducenibus)
*Similitudinem præcipue: in, & ingeniorum
 Amoris esse Parentem. Quod si ratiō ratiō*
 in hac, quam sequenti QUINTA AREOLA,
 imò verò in universo AMORVM HORTO,
 quædam reperieris non erudita satis, ac
 tersa Poëmatia: memineris similitudinis
 FLAMINIANÆ:

*Vt pulchra turpi comparata, pulchrior
 Puella fit, sic & Poeta non bono
 Bonus Poeta copulatus, optimi
 Nomen lucratur.*

VALE. & DAMASIVM inter amafios tuos
 reponc. DVRDRECHTI. Ferijs Cotytijs.
 CIC. I. C.

29 ij VACTO

VACVOLECTORI.

*Longè alia est ratio Dños celebrare iocosos,
Quam tristem, & vacuū, sobria iura sequi.*

VENERVM

Blyenburgicarum,

Sive

HORTI AMORIS

AREOLA QVARTA.

AD VENEREM,

&

CVPIDINEM.

I.

PRO VENERE.

VENERI.

*Iam sat hùc illuc Erato vagata,
Arte concussas moderante habenas,
Dum per & tractus, & inane Olympi
Curris apertum.*

*Flecte vocales, aedùm, quadrigas
Sancta quâ veat genitrix Amorum,*

29 iiij

Plene

610, 003 HORTI AMORIS

*Flecte, quis peget & quicquid Amorem
Carmina danda?*

*Nunc & avara bene pone crines
Tortulum myrto cohibente cirrhum:
Nunc & Eois opibus gravatas
Indue vestes.*

*Qualis exortu, serieq; prima
Diceris, rerum, Veneris parentis
Donaq; & largas cecinisse blandas
Pectine laudes.*

*Ante nec terra factes inertis,
Nec suis stellis honor, & singulis
Aura torpebat in pueris, sine ullis
Pisibus unda.*

*Prima de patris gremio Cytherea,
Ceca natura miserata membra,
Solvit antiquam minimum pigenda
Federe licem.*

*Illa super cunis spatium removit
Lutidum hunc ignem, mediaq; terrae
Arte suspendit, pelagusq; molles
Inter & auras.*

*Tunc & immenso micare primae
Signa rotæ caelo, & sua flumina aër
Capit, admirans volucrum proserua
Prælia fratrum.*

*Tunc repentinis freta visa manfris
Fervere, & nova facie, novaq;*

Flare,

Flora, diffusos aperire tellus

Dadala vulgus.

*Iam greges passim varios, boumq; ar-
menta, iam pictas volucres, feraq;*

Surgere emotis exat hic, & illis

Cernere globis.

At virum quamvis etiam labantem

Agra plebs gaudet, meditari & urbes

Tecta q;, & iocum sociorum amicas

Iungere cecis.

Quos ferox inter medias Cupido

Acer it, fratrum tamisante turba,

Callidus quondam perijisse certa

Quemq; sagitta.

Seu libet magna genitricis alta

Templa femina peragrarè cura,

Seu procellosa per aperta vitæ

Flectere gressum.

Sivè mutato iaculis venena,

Mutuis tactos penitus favillis

Carpere, & gentis breve vex, parata

Prole novaxe.

Ipsa lascivo Venus alma partu

Lata, nunc iunctis vehitur columbis,

Ariosq; altos, & opima Cypri

Templa revivens.

Ridet & tellus veniente Diva,

Carpathi & eident freta, nec sereno

Sibi! at

Sibilat calo, nisi blandientis

Aura Favoni.

Nunc novis sanctum caput impedita

Floribus, plausa squa levis choreas

Ducit, & passim violis scasentem

Ter pede nudo

Concutit terram: sequitur Innenta

Fervidum spirans, sequitur Voluptas

Prodiga, & Zonis Charitum renidens

Turba solutis.

Spectat occulto latitans roseto

Mars pater, simulque cupit videri

Et timet, simul velut igne cera ex-

adat, abitque.

Nunc ubi currus? ubi amica quondam

Hasta? quid tecum bone Dux roseto?

Nempè iam sordent galea, aptiorque

Crinibus herba est,

Illa tormenti squa, Dei que amore

Pulchrior, quam dissimulas videre

Hoc magè occulta placuisse queris

Callida ab arte.

Et modò suras teretes, reduceta

Veste, dum saltat studiosa nudat,

Et modò peccatas resequit, statimque

Clandit eburneum.

Sed Venus Regina Iovis propago

Aurea, huc adfui precor, & maligna

Nolle.

*Veste discussa, tua da beata
Visere templa.*

IN Candorem Veneris.

*Candida sunt nives concreta coagula lactis,
Candida sunt oculis visa ligustra meis:
Candida dona ebaris nigro mistantur ab Indo,
Candida sunt Parijs marmora casa ingis:
Candida pluma tuos Cythereia vestit olores,
Candida Cythonia est terra refusa nive:
Candidior cunctis geminorū est Mater Amorum,
Lacte, ligustro, ebore, marmore, olere, nive.*

Lampis-
dim.

De Venere & seipsa.

*Orta Erycina freto, nostros miserata dolores,
Lucribus afflictū deniq̃, consuluit.
Cali namq̃, plaga rosei descendit cōa,
Protinus & dextram iunxit amica manum
Cui fusus crinis, grato madidusq̃, liquore.
Tincta q̃, Sydonio murice vestis erat,
Et laxa manica, risum fundebat amantū,
Quo poterat picea solvere nube diem.
Es patos oculos nunc huc vertebas & illuc,
Tollebat passim molliculumq̃, gradum.
Sollicitare cave fata immatura dolendo,
Dixit, te quoniam tempora leta manent.*

Theocru-

Non

Non hunc Parca diem statuit tibi, scior aias
 Efficiet canos, languidulamq; cutem.
 Hac bis septenis claudetur deniq; lustris,
 Sic voluere fori numina Tabary:
 Attamen haud vires, animūq; ignava senectus
 Auferet, in lato pratio & aptus eris.
 Te vocat assidue, te solum queris, amāq;
 Atq; tuas grauior Fastia foris abitus.
 Exercet tristes, noctūq; diūq; quereles,
 Expectatq; vagas anxia scire vias.
 Idq; mihi, Nato debes volucrig; cremanus.
 Qui multa rigidum lampade cor Domina
 Durior haud ulli incubuit: Cepheus Echo est
 Dilectus leuius, frigidiusq; Puer.
 Aurora & Cephalas: verū quæ externa facefsāt,
 Vates de Myrrha veraq; prole canant.
 Non adeo nixem me forma inflexit Adonis,
 Quamvis haud illo pulchrior alter erat.
 Nec tam quæstus fuit, cecidit cum saucius apro,
 Quam deserta decem FASTIA conqueritur.
 Segnius amissum cupiebam, FASTIA sed te
 Sciunctum longē fortius agnagemit.
 Hanc non aspicias quinos nisi Cynthia orbes
 Fecerit, orta quater prodieritq; soror:
 Palladis interea precibus, quas ingitèr ante
 Mæsta fugitifera concipit, atq; Iovem.
 Noctē, diē, Vlpiani solers monumenta revolvēs,
 Vi nunquam docta substrahere Den.

Rarius

Rarius Martia's affliget PASTIA sensus,
 Rarius ex nostris ipse fruetur hodie.
 At postquam patriam vises, charosq; parentes
 Ardorem affectus PASTIA sufficiet.
 Non senij damnum pendentis passa, furentis
 Nec latura licet tempora Katis aget.
 Aureus atq; Puer te stringet seuius armis,
 Quis homines passim confusa atq; Dramila
 Nec veluti quondam capias sine fuge laberens.
 Ad votum omne animatum tibi sedet opus.
 Fastidus vixit, tantus hoc queris inani,
 Et sparsis eradida velle putaminibus.
 At mox (per sagittam fixa promissa pudorem)
 Gessabit solida, nec erubescere, crebos
 Opuscula dubia complexus, atq; assuta furoris.
 PASTIA, O quam sepe iactant similis
 O quales nactus per agros iudicere iussus
 Vester erit longo tempore sceleris amor.
 Malis parq; hyemes studio succubitis uno;
 Turbabit nullum gaudi tunc malum.
 Nil erit insensum, quod ledere posses, acerbi,
 Pellatur lugens, cura, dolorq; meus.
 Proderit assiduo mihi fortuna favore,
 Ambobus gravidas sepe feretq; manus.
 Dilectæ usq; adeo te indulseris atq; Puella,
 Sint odecus socij pacta pudica chari.
 Et clandestino iungetur famula nulla
 : Canibus, ardent PASTIA salareccens

*(Vt video) feram durabit ad usq; senectam,
Sic quia facta iubent candida, dulcis Amor.
Hæc Venus: atq; abiit, gratiq; reliquit odorem:
Spes habui hinc multas, indoluiq; minas.*

Amor fugilius.

*Gæbara. Alma Venus Natum Paphijs amiserat oris;
Et voce ingenti clamabas: si quis Amorem
Errantem in trinijs conspexerit, ilicet ipsam
Me moneat Matrè: puer est meus ille, domo qui
E nostrâ furim aufugit: euq; ipse repertor
Amisi nuper Nati, mercede tua pro
Oscula mille feres; sed si tu in in tectâ reduces
Errantem Puerum, tu basia non mea tantum
Accipies, sed plus in Nati ductor habebis.
Tu verò Pueram iudicijs his omnibus ipsum
Cognosces. olli nixens non est color, ignis
At similis; fulgent veluti, sua lumina, flamma
Et longè, clarèq; vident. suavisq; loquela
Est illi, at prauum ingenium, moresq; ferini.
Quod loquitur, non sentit idem; vox ipsaq; mel
Innectit ludens fraudes, & vera fateri (est.
Non solet, huic facies nullo est perfusa pudore:
Sed si bile tumet, Puer implacabilis ille est,
Obnubis nullo flavos velamine crines
Intortos: paruas habeat licet impiger ambas
Ille manus, tamen intorquet tela aurea longè.*

Et

Et iacta ad Phlegethonta suas, Regemq; sagittas
 Tartareum. nullo corpus tegit acer amictu,
 Sed mentem tegit. atq; alas habet ille, volatq;
 Quantum ales solet hiberio dilecta Tonanti.
 Nunc & ad hos celer ille viros, nunc advolat illos:
 Famineo senus generi nec parcat, & imis
 Visceribus sedet exultans: est parvulus arcus,
 Parvaq; tela super, quibus ardua sidera cæli
 Attingit, Superumq; domos, Regemq; Decorum.
 Armaq; ex humeris dependet parva pharetra,
 Spicula qua permista tegit succo inmens amaro.
 His Matrem petit ille ferox, me sæpe sagittis.
 Omnia amara geris secum, atq; aspersa veneno.
 Quamq; minor fax sit Pucro, quam lucida Soli
 Lampas, at ille tamen Solem crudeliter urit.
 Hunc tu si inuentum capies, vincula inijce capto
 Confestim, nec tu Pueri miserere precantis.
 Ipse cave, se decipias, si arripserit ultro
 Ille tibi, faciem avertere, & trabe compede vincitū.
 Si dare fortè tibi volet oscula, tu fuge longè:
 Oscula nam mala sunt, & sūt labra ipsa venenū.
 Hæc cape, qua mea sunt, si forsàn dixeris, arma,
 Qua dono nunc spontè tibi, non munera tanges
 Illius: namq; hæc sunt tot fallacia dona;
 Et læet his ignis, sunt & sparsa omnia flammis:

IN

II.

IN VENEREM.

Ad Venerem.

Sannaz-
tius.

Quid mihi te facilem blandis promittis ocellis,
Si miserum sis post uris acerba Venus?
Non decet hoc superos, aut te mihi fronte serena
Concilia, aut iuxta lumine bella movere.

Augurel-
lus.

Quid mihi tacum Venus esse dicam?
Qua nova rursus secur igne tenes,
Se primum cuius properavit aetas
Glandore lustrum.

Desinas quaso, GLYCERAE fœdus appa est
Vna, quò memet mouit ura i ardor.
Est mihi nil est reliquum, quod aliter
Occuper ignis.

Ille mi totis fuit in medullis,
Nullius supra venientis unde
Impetu sperans nymphi, nec ulla
Crescere flamma.

Tu modo firmum, propriumq, faxis
Munus id, quò iam satis ac super me

Divus

*Diva ditasti, nihil est, ut ultra
Amplius addas.*

*Quin tibi nodo religatus uno,
Arctius multò, propiusq; semper
Haream, quam si varios in usus
Differar idem.*

* * *

*Non te sollicito votis Dea Mater Amorum, Expressio
Quæ Golgos, sanctum quæ colis Idalium:
Ille tibi templum statuatur, tibi dedicet aras,
Quem latices Bacchi, lautaq; mensa iuvant,
Et qui Pompeia lentus spatietur in umbra,
Percussis telis corda Cupidinei!
Ast ego cui tantum scitis est fieri inq; Ceresq;
Et quem raptat Amor per iuga Pieridum,
Caulestem veneror Venerem, quæ pectora flammis
Excitat aethereis ad pia sacra Deum.
Et iubet obscuri contemnere premia vulgi
Quæ rapit, & sensim devorat ipsa dies.*

De seipso.

*Frustrà, Venus, mihi iecur tentas novo Doletus.
Igne, ad tuas obdurui
Flammas, nihil tecum mihi isto tempore
Commune certè est: impetus
Caca Iuventa dum ferebat, & calor
Ætatis effrena tuis,*

Rr Plus

*Plus forte, quam castum decebat, parui
 Iussis, fuit gratum improbo
 Amore vinci. at alter ignis me occupat:*

*Diu nimis qui canduit
 Incendio tuo. alter ignis me occupat,
 Ignis pudica Palladis,*

*Sanctusq; literarum Amor, decens Amor
 Mihi furit: furit mihi
 Ille in medullis Palladis decens Amor.*

*Quem nec pharetratus Puer,
 Nec tu dolis ullis repelles, ut locum
 Spurcis relinquat lussibus.*

*Abi in malam crucem, Dea impudica, abi
 Mortalium pestis fera:*

*Quid nunc nisi actutum aspiciam te conferas,
 Ac de sinas laceffere:*

*Erit tibi res cum cruento Gorgonis
 Vultu, quem habet tectum Egide
 Pallas. quid? an vim Numinis tanti feres
 Imbellis & mollis Dea?*

Ad venerem.

*Modius. Hoccinè amare vocas fallax Amathusia, vitam
 Nunc inter flammis, nunc agere inter aquas?
 Intus edux fibras, & cor depascitur ignis,
 Ex oculis lachryma, fluminis instar, eunt.
 Hoccinè amare vocas, fallax Amathusia? lege,
 Qui sapiet, t. li nullus amator erit.*

Cur.

*

*

*

Campa-
nus.

Cur dies unquam Venus aurea
Mihi quietis, quando tuus Puer
Lasset manu duras habenas?
Nec premat acer equos, facesq;
Satis dedi iam supplicij miser.
Videri possem dignus Amoribus
Bella mea dignus Puella.
Ferrea si feret illa pectus:
Favere nobis debet amantibus.
Tuus Cupido quur igitur premit?
Urgetq; face occulta dolosus?
Perfidius nihil est amore,
Dolosiùs, nihil est magis impium.
Puella cum est ingrata, aut impia,
Tygres, & hirsutos Leones
Et nemo esse minùs ferum extat.

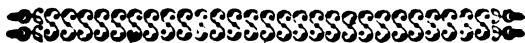
”

”

”

”

”

III.

DE VENERE.

De Venere, & Cupidine fugitivo.

Cui tantas Cytherea proflat Iras?
Quid querit sibi? Mœnas it furore

Lampri-
dius.

Rr ij Velut

*Velut concita Bacchico, minatur
 Dextra, fert creperum altera flagellum,
 Natum, querit, ait: Puellulum ipse
 Vidi flammigero ore nescientem
 Loco stare: volat citus: parvum nil,
 Dulcibus lacrymis madet: caclrimas
 Sima nare, loqui usquequaq̃, certat.
 Est nudus, gerit & facem & sagittam.
 Nunquid is Cytherea longè aberret,
 Te tuum fugitivum ego docebo.
 Non audis Cytherea? te te retrò
 Verte. vidi ego, sensi ego, liquefco
 Ego, per loca vade. THEVTONILLAM
 Post fanum Sophia sacrum require,
 Erronem invenies modo, è papillis
 Modo è luminibus Puellula, imò
 Et tota iacere & facem & sagittam.*

De Marte in balneis lavante.

Montanus *Mars nè in balneolis: valetè castra,
 Mars nè hic ipse lavat? valetè bella,
 Cumq̃ illo est Cytherea? pax adesto,
 Hac fors imperat ipsi Faderici.
 Tu verò VENERILLA dulce cæli,
 Et terra decus, unicum & levamen,
 Molleis illecebras decoro amanti,
 Blandos Martiolo tuo s: furros*

Fac, & delicias, libidine sç,
Misce & sçavia, iunge dulce murmur.
His lusus adhibe beatiore,
Mox tinge Ambrosio liquore fssum,
Somnus quò placidus per ossa serpat,
Et belli rapidus furor quiescat.
Hoc, hoc te rogat ipse Fadericus.

Ad Venerem.

Divæ, quæ has cœli generatim in auras
Cuncta producis, cupidumq; Amorem
Vndiq; infundens facis, ut perennè

Naugerius.

sæcla propagent:

Quæ nihil latum sinè, amabile est nil,
Nilq; iucundum, sinè quæ nec ipsa
Grata erunt cuiquam Charites, nec ipsa

Blanda voluptas:

Dum tibi latus reparatur orbis,
Dum per herbosos pecus omne campos
Vim tuam sentit, tibi plaudit omnis,

Divæ, volucris:

Dum nihil, quamvis rigidum, feroxq; est,
Ossibus quod non penitus sub imis
Sit tua tactum face, quod tuos non

Sentiat ignes:

Vna erit flammæ, & amoris expers?
Vna secunda hic LALAGE resistet?

Rr ij

Tange
Google

Tange age ultrici Dea pertinacem

Tange flagello.

Quod si ita tanges, fera ut, obstinatum

Applicet nosiris animum querelis,

Nec preces ultra miseras, superba

Negligat aure.

Conferam latam tibi, Diva, myrtum

Vancius qua se rosifer revolvit:

Hanc mero simplex, niveo & rigabo

Lacte quotannis.

Hanc & immista pueris Puella

Circum agent latas pariter choreas:

Teq; prima unam, simul ultima unam

Voce canent te.

Te canent unam, volucrumq; Natum,

Qui ferox duro, & similes parenti,

Acer & flamma est & agente certum

Cuspide vulnus.

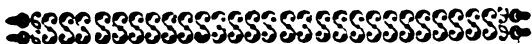
Spargam odoratas violas, rosasq;

Ipse ego, voti q; reus secabo

Grata torquata ante tuas columba

Guttura flammæ.

AD

III.

AD VENEREM.

Ad Venerem Thyrsis.

Quod tulit optata tandem de Leucade Thyrsis Naugetius.
Fructū aliquē: has violas dat tibi sacta Venus.
Pōst sepē hāc sensim obrepens tria basia sumpsi:
Nil ultra potui: Nam propē Mater erat.
Nūnc violas, sed plena feram si vota: dicabo
Inscriptā hoc myrtum carmine Diva tibi.
Hanc Veneri Myrtū Thyrsis, quod amore potitus,
Dedicat, atq; unā seq; suosq; greges.

Votum Veneri.

Illi in amore pares, vicini cultor agelli
Thyrsis, cumq; suo Thyrside fida Nape.
Ponimus hos tibi Cypri immortales amarāthos:
Liliaq; in sacras seria parata comas.
Scilicet exemp'o hoc: Nullo debilis ævo
Floreat æternum fac Dea noscer amor,
Sit purus, talisq; verusq; in pectore candor, ”
R r iij. In

« In folijs qualem lilia cana ferunt.
 « Utq; duo hì flores serito necantur in uno,
 « Sic animos necet una castena duos.

Ad Venerem.

Croctus. En violas, en et verno de caespite flores,
 En brevia immistis lilia cum violis:
 En costũ, & pingui lacrymatas cortice myrrhas:
 Et per odoratos mollia thura focos.
 Tu patulas aperi nares Dea, quæ colis altos
 Idalia lucos, & nemora umbrifera.
 Et fumos latè exundantes hauri, & amaras
 Cum gemitu fusas, & precibus lacrymas.
 En miserũ vatẽ, Paphia, & contractũ & adustũ:
 Ecce faces agre in pectore, & ecce nives:
 Viscera candentes vrunt incensa favilla,
 Et cor Riphæa precipitant glacies.
 Cur sævis Dea? cur crebris hastilibus amens
 Figor? & iniectis emorior sudibus?
 Parce arcu, parce & calamo, servã inijce tadam,
 Non tibi cadentes inier Appollonios.
 Nõ rudis ingredior tua castra, cruenta sequutus
 Bella, mihi induxit quæ violentus Amor.
 Ad te confugio supplex, & Numen adoro
 Sanctum, da tandem promeruisse rudem:
 Sit satis inteneros sævisse immanisèr artus,
 Agragq; servili colla dedisse iugo.

Parce

Parce viro, parce in senium volventibus annis;

Tabuit in vernos nostra Iuventa dies:

Et tamèn argutis exurit CHLORIS ocellis

Nūc mī animā, & pectus d'ibile, & ingeniū.

En dudum vigiles cogor tradacere noctes,

Et iacere ad sordas aspera verba fores.

CHLORITACES molli steriens inmixta cubili,

Et ducis longas somnū per tenebras:

Forſan & alterius placidis amplexibus haeres,

Et Veneris gratia dulce resolvīs opus.

In me nocturnūq; gelu, & nocturna pruina

Savit, & effuſis deſluus imber aquis.

Nam ſeu præcipites deſcendunt aëre nymbi,

Sivè pruinoſis arva rigent nivibus,

Æratas ſervo poſtes, pigroſq; Decembres

In ſomnis duris ſuſtineo gradibus.

Et queror, & lachrymis coltucēt limina noſtris.

(Heu miſera immitis viſcera torquet Amor.)

At queror, & lacrymas in certō flamine vētus

Transiliens molles portat in Armenios.

Sic pereō Dea, ſic miles tuus acrius uror:

Arrige iā ad noſtras aurē Amathuntī præces.

Securam CHLORIN tereti conſige dolore,

Et preme ſuppoſito libera corda pede.

Sentiat illa meos aſtus ſuſpiri: q; ima,

Hauriat intrepidum pallida cura latus.

Aut me non aquo quamprimū ſaſce levato,

Aut illam paribus ure Cupidinibus.

Interim

*Interi habe hos fumos; & olentes baccare flamas,
Hac cape purpureis lilia cum violis.*

Amor obliquus.

*Deperit Eulialā Oebalides, miserè amula Mater
Vritur, & genero Pasiphile immoritur:
Ingemit Euliala immitē Lycidā, ille superbam
Pasiphilen, torques quattuor alma Venus.
Flecte vires, subverte animos, inflecte favillas:
Cur Dea non aquis sevis arūdinibus.*

Ad Venerem.

*Gyraldus Nè natum in trivis fugitivum Cypria queras;
Huc propera, in nostro pectore regnat Amor,
Hicq; furit latitans, agrum & crudelitèr urit,
Igni addens ignem, nè volat hinc aliò.
• Tu Puerum hinc Cytherea voca, non basia posce:
Sat mihi mercedis, si Puer hinc abeat.
Sic tuus assiduò tecum Mars igne cale scat,
Sic semper cedat Iuno, Minerva, tibi.*

Galatea ad Venerem.

*Divā potens Cypri, calī decus, alta Cythara,
Pisces, inq; Guidon quæ colis, atq; Papkon,
Hæc tibi do myrtū, myrtū hanc Galatea virentē,
Istaq;*

*Istaq̃ odoratis lilia mixta rosis.
 Tu Dea, qua flamma nobis nunc pectora torres,
 Vre Acin, quo fax torreat una duos.
 Casside sic posita foveat tua pectora Mavors,
 Sic tecum aterna flagret & ille face.*

Ad Venerem.
 Cum Io: Hainrichus Hainzelius
 vxorem esset ducturus.

*Mater venusti pulchra Cupidinis
 Nutrix amorum, si dare qua peto
 Spondebis, haud pro me quidem ipso
 Dona, sed ingenuo sodale:
 Tibi sacellum quā lubet aureum,
 Sculptis dicabo cum laquearibus,
 In quo triumphabunda prisco
 More tuae stet imago formae,
 Curru duabus vecta volucris,
 Quondam Caystri fluminis incolis
 Ambit NITHARTÆA Puellam
 Gente satam meus ille Theseus,
 Decus Suevorum HÆNSELIDES. Eam
 Fac impetratu des facilem viro,
 Musis amicam Gratijq̃,
 Non sinè consilio parentum.
 Equum est, ut utrinq̃, irrevocabilis
 Praesto voluntas, mutuus & pari*

Mellissus:

Censensus

*Consensus adsit, Diva, mutu,
Omnia legitimèq; fiant.*

*Postquam illa fidi coniungis in manum
Convenerit, spem nè sobolis nega.*

*Nascatur haeres matre facti,
Indolis, ingenijq; patris*

Aviq; morum nempe simillimus.

Nascatur exin, delicia tua,

Formosa VENORILLA rubras

Tincta genas, oculis nigellis,

Et crine flavo: fax Iuvenilium

Futura flammarum, & Iecur haud procis

Tostura paucis. Haec è nostra

Summa precis, licitiq; voti est.

Sponso roganti tu Dea, tu velim

Plura his petit is largitèr annuas:

Nam dignus est, quem continentièr

Multiplici cumules honore.

Ad Venerem.

*Taygetus. Has tibi candentes pascò Cytherea Columbas,
Parva quidè, at multis minnèra cū lacrymis.
Tu Dea si miseret nimia placidissima flamma,
Affer opem, & laqueis sis precor aqua meis.
Nam nova sidereis miserū inflamma vit ocellis,
Nexuit & flavis pulchra Puella comis.
Huc ades, & nostris faveas mitissima votis,*

Sic

*Sic te perpetuò Diva Gradivus amet.
Iam veniat nostros felix Hymenaeus ad ignes,
Et Charis, & pura pax comitata fide.
Tunc tibi Panchaeas uram, pulcherrima, messes,
Inscribamq; aris carmina nostra tuis.
Nocturno optatam iunxit Venus alma Puellam,
Ille pia solvit debita vota Dea.*

Hostem Cupidinis, quam amicum.

*Audi tu Venus, & Veneris tu filius audi:
Seu Domina es, Domina seu Puer es Domi-
Si facitis plus sapè mali, si semper amicis, (nus.
Et Nati, & Matris tuius hostis ero.*

Scaliger
Pater.

Oporteat rivalem odisse, an amare.

*Illusum, ac spe defectum me cruda reliquit,
Atq; alius potitur (& fero?) luce mea?
Dic Regina Venus, liceat nè odisse frucentem:
An què THAYMAS amat, me quoq; amare
(iubes?)*

Votum ad Venerem.

*Si per te alma Venus, rerūq; hominūq; creatrix, Bellinus.
Qua sinè nil animis, corporibusq; placet,
Sidereis FAVSTINA oculis, verbisq; fruisce,
Et liceat noto reddere membra toro,*

Nam

Non tibi candenti stabunt de marmore templa,
 Hostia nec sanctos corrueat ante focos.
 Purpurei sed enim flores, violæq, rosæq,
 Parq, columbarum, Diva, tibi dabitur.
 Suspensaq, tibi solvensur vota tabella,
 Omnibus & sacris charta loquetur anas,
 Amissam mihi te FAVSTINAM restituisse,
 Hoc est ipsum me restituisse mihi.

Ad Venerem.

Campa-
 nus.

Mollis ades Cytherea, novos deflemus Amores:
 Et ferimur tepidis in tua regna Notis.
 "Turpiter ad palum media veteranus arena
 "Ludit, habet metas stulta Iuuenta suas.
 Nos tamen inviti Paphios urgemur ad ignes,
 Fertur ut in sanctas hostia vincita dapes:
 Liber eram, nulloq, olim vexabar amore,
 Et nil, quod nollem ferre coactus, eram.
 Occuli è subijq, iugum: colluq, terendi:
 Ah! demens tacita commodus arte capi:
 Sic Tauri blandaq, manu, laqueoq, latente,
 Indomiti primum sic capiuntur equi.
 Cur ego vix notam potui laudare Puellam?
 Et furtiva meo subdere ligna rogo?
 Cur precibus flector blandis? alienaq, flamma
 Dum mihi cantata est, incipit esse mea?
 Ipse mihi feci, quem nunc male profero morbū,

*Quo mox infelix deperiturus eram.
 Captus agor rapido tenuis cœu turbine pulvis,
 Et nullo possum stare mihi arbitrio.
 Dulcis libertas, chariq; valete propinqui,
 Hac dare nunc vobis ultima verba queo.
 Res, amor, ingenium, faciles in carmine nervi,
 A Domina vobis cuncta petenda mea.
 O nostra subsint utinam præfugia lingua!
 Quamq; meam dixi, sit precor illa mea!*

Vocatur Venus ad nuptias.

*Exi floridulis, Venus, corollis:
 Et frena Paphias rosis columbas,
 Ut currum subeant pares eburnum.
 In calum revoles, cupit Cupido,
 PSYCHEN qui deamat puer Puellam,
 Ictus sit proprijs velut sagittis.
 Nè contemne Nurum Venus venustam,
 Cuius prominuli nitent ocelli,
 Cœu noctu fugiens procul comeres:
 Cuius molliculum rubet labellum,
 Sœu corallica littoris Pachini.
 Si spectas faciem vides pruinas,
 Sed mistas hyacinthino colore.
 Eccur, o Dea? tam diu moraris?
 In calo tuus Hesperus patescit;
 Stellæ parturiens nec ampliores*

Forcatu-
lus.

Quam PSYCHE tibi parturit nepotes.

Invitatio ad Venerem.

Giradus. *Ipsa meas Venus in venas potes ipsa venire,
Huic antè & Bacchus venit, & ipsa Ceres.*

Ad Venerem.

Veselius. *Sit te Diva Ven'is, genuerunt aquora quondam,
Si Veneris surdo Numina nota mari.
Nè me, nè pelago iactatum desere Diva,
En madidus raucis undiq; & incor aquis.
Quaris ubi fluctus? ubi sūt sēva aquora? nusquā:
Sed mare quò vexor terra dat ipsa mihi.
Me miserū! quāvis liquidis seiunctus ab undis,
Ausferor a ficto, naufragus ipse freto!
Heumihī! quid, Fictō, dixi? verissima nobis
Vnda nocet, fictum res habet ista nihil.
Nusquā undas video, circūstant attamen undae,
Scilicet in sicco curro, natoq; mari.
Eccè iterum, Sicco, cur dixi? nempe sepulta
Ingenij vis est quantulacunq; mei.
Hinc totus cogor mentem mutare priorem,
Musaq; dissidijs ingeniosa mea est.
Vos oculi flentes prabetis flumina puppi,
Hoc velut infelix flumine vecta ratis.
Nec venti de sunt, ventos suspiria prabent:
Hac laceram ducunt in sua damna ratem.
Quid tacitos dicam stimulos, cacumq; furorem?
Dant*

Dant stimuli remos, dant mihi mala furor.
 Spes misera est cymba, clarum spes optima. Di-
 Spes medicina malis una reperta meis. (Vñ,
 Anchora sunt, humili de propterea pectore verba,
 Vix tamem iratas hoc remorentur aquas.
 Firmus amor, ratis est malus: sunt dona rudetes:
 Fune carina regi munere freta Venus.
 Navis es ô Ancora, insana correpta furor,
 Te miseram, cacus Navis ducit Ancora:
 Tempestas, scopuli, tempe ira, aditura, timore
 Dij faciant ut sint ira, aditura, precant:
 Fulmina quæ vercor, sunt verba minis tuis
 Ah! procul à nostra sitis anxio mina!
 Si frons lata minus, si non, velut ante, serena;
 Tunc madidis cedis fessâ dotina Notis.
 Sape igitur ventis currunt mea vela secundis,
 Sape mihi forti carbasâ pulsa Noto.
 Ut tamen est visum, litus portumq; salire,
 Iam paro, conspecti capite amore soli.
 Ausferor infelix, quamvis multumq; diuq;
 Coner in adverso figere vela solo.
 Tunc faciem litus mutat, positaq; nitore
 Sidera pallefcunt ignibus orba suis.
 Clamo tamen, liceat saltem mihi cernere ripas,
 Redde diem misero, CANDIDA, redde diem.
 Hoc ego dum gemino, referat mea carb: si vñ,
 Et ruit in nostrum multa procella caput.
 Spirât cuncta minas, crebri micat athere fulmē,

*Mox oculis ubi cuncta litora visa meis.
 Quod rariū est mirū, stat recto pōdere malas,
 Et non ceunt se vocedere vela fredo.
 Quē turbare agitā hunc, ō Cytheræa, negabis
 Sentire infans cuncta pericla maris?*

In venerem.

Muretus. Si Venus, ut mendax docuerunt, turba, Poeta.

*De medijs verè nata putatur aquis,
 Qui fieri potis est medijs ut fluctibus orta,
 Assiduo non vnum torreat igne secur?
 O dator! ō quid tam miseri spereris amantes!
 E medijs vobis na scitur ignis aqua.*

Ad Venerem,

Comæ, atq; osculi dedicatio.

Pontanus Te Iovis prolem Venus alma, nostris

Ut sacris adsis, humiles precamur,

Supplices te te Dea nunc adimus,

Et tua templa.

Tu preces nostras, & amica thura,

Accipe amborum genitrix Amorum,

Et tibi votum, tibi dedicatum

Accipe crinem.

Povit hunc olim Patria recepta,

Pro duce & victore, fugato Ameto,

Pro focis, arisq; ARIADNA, vota

Suppli.

Supplices audi.

*Ipsę ego illius tibi Diva ab ore
Osculum supplex roveo, dicoq;
Osculum ex voto cape Cypri, gratoq;*

Oris honores.

*Tu meum, victrix hominum, Delinq;
Tu parens rerumq;, animantiumq;
Cuius est quicquid tenerum decensq;
Pectora mulcet,*

*Tu meum felix Cytherę plectrum
Adiuvę & dulces numeras ministra,
Dum tuum Numen capō, dum tibi ora
Mollis exhalant.*

De Amore suo.

*In me tota ruens ecquid adhuc Venus
Vis ardere fera hac ora Puellula?*

A me, ut sumę capella

Crudeli fugis à tupo.

*Nūquid durus adhuc versat in ossibus
Tantum ignem Veneris filius, & ferox.*

Hęc me quid iaculis ferit,

Saras nec remouet faces?

*Hęc quid mo fugis, hęc non ego, ut aspera
Tigris, DELIA, te frangere persequor:*

Ergo de sine amante

Formosū hunc fugere à Venus.

S s ij

Magnis

Magnus verum alio me revocat dolor.

Nam Franciscus parens agra nimis sacet

In lecto: atque avidas Mors

Obsecro abstinere manus.

Ad Venerem, de Hieronima Columina.

Toscanum *Eccè mihi lassenda non sunt barbita plebro;*

At q̃ suo maius carmine surgit opus.

Tu Dea, tu Paphi ceterix Amathuntide rursus,

Apta, precor, Vati sufficit verba iad:

Et, dum celestis facto præconia formæ,

Subde calc factas in mea corda faces.

Et mihi mellisflui partem concede leporis,

Excusis Odrýsio quos fuit vela Deo.

Non ego grandi loquos versus sed carmina quero

Dulcia, materia non veniente modis.

Ergo Lionæa præconia tempora iungo

In laudes venio; Diæ cōvulsa, Paas.

Vudè mihi capiti surget sed diadema vido?

Quæve prius, vel quæ posterora canam?

Namq̃ ego si quantum nostro sub pectore nator

Ingenij, & formæ materia parat tuæ,

(O decus, o ævi mulier tantum nator noster,

Invidiæ sacris canis factura moris.)

Tantum felici possim de promere versu,

Perq̃ tuas laudes ingenio sus eam.

Æthiops algere Syrachas ardere videres

Nobilis

Nobilis Aëis, mobilis Hesperijs.

Laudibus at tantum distēs mea carmina veris,

Est mihi quam toto pectore lingua minor.

Namq; tuo quasies defixi lumina vultu,

Laudandi causas miror adesse novas.

Et sivè intueor vincentes sidera ocellos,

Materies libro solus ocellus erit.

Sivè cies molles sedantes aëra risus,

Risus erit versu, dignus Homere tuo.

Dulcia purpureis sæu promissis verba labellis,

Tum verò Ambrosius spargit Hymettus opes.

*Quid referā aureolos, dignos vel Apolline cri-
(nes?*

Quidvè pedē, qualē vellet habere Tethys?

Ista etenim quāvis & sunt hac maxima, quæq;

Empta sibi magno qualibet una velit)

Attamen, o merita quota sunt hec portio laudis?

Et quam sunt alijs ista minora bonis?

Munera quis referat fuerant quæ singulararis

Præbita, sed nullis, ut tibi, cuncta simul.

Numina cum proprias certarint sancta vicissim

Nascenti dotes accumulare tibi:

Cypria formosam, sapientem Dadala Pallas

Esse tibi (nec iam pensa, co'umvè) dedit.

Iuno fecit opes, & maiestatis honorem,

Et dedit è præmia nobilitate genus.

Te Charites, te castus Amor, Peithoq; sodalem

Adiungere sibi, Pieridumq; chori.

Es ij

Deniq;

*Deniq, quicquid erat toto laudabile calo,
 Hac voluit munus Iuppiter esse tuum.
 Ergo etiam meritis transacta tibi invidet aetas;
 Miratur praesens, posteriorq, canet.*

Ad Venerem.

Bonoso-
 nius.

*Dum certamina max futura verso,
 Tot mentem illecebra meam sitillans,
 Sola ut ebrja cogitatione
 Iam tum deficias: Quid ergo sospes
 Hac certamina perferam cruenta:
 Quem certaminis ipsa vel futuri
 Cogitatio vulnerare possit?*

*O Venus bona, quae bonos amantes
 Vnâ Numine prospero tueris!
 Hoc si me miserum impotentiore
 Contigit cadere, immoriq, bello,
 Accipe hanc animam, & beatoris
 Duc in florida me vireta Cypri.*

*

*

*

Molfa:

*Alma Venus, frondosa colis seu litora Cypri,
 Seu peris Idalijs florida culta soli;
 Si te siq, tuum colui, mea Numina, Natum,
 Deq, meo vobis carmine venit honor:
 Adsis, & tenera senium defende Puella,
 Et qua damna feres senior hora, veta. (ris,
 Venit ad extremi (heu facinus!) iam iâpora ve-
 Hac mihi non vanae numine dicta Dryas,*

Tu

*Tu Domina, tu Diva precor, per si qua salutis
 Est tibi cura mea proximus offer opem.
 Scis Dea, quum libeat Divos exurere, ut huius
 Accendas nitidis lampadas ex oculis.
 Sentiat illa prius raptæ dispendia forma,
 Cui riget in gelido pectore dura silex.
 Cedere quæ nescit lacrymis, pretibusq; moveri,
 Ingenti pretio cui placet emptæ Venus:
 Huic macies niveos dæformet turpiter artus,
 Occupet & roseas ruga, situsq; genas:
 At mea perpetuo latetur rare Puella,
 Quam tantum pietas, quam benefacta iuvât.
 Illa quidæ Vatum observat pia Numina Musas,
 Et cupit ut de s. fama loquatur anus.
 Muneribusq; sacros novit præferre Poetas,
 Poscit amatorem nec gravis æra suum:
 Ergo fluant molles humeris volutemq; capilli,
 Stillet & Assyrio myrtea rore coma.
 Nulla queat nitidam labes corrumpere frontem,
 Nevè mihi tantis sit superesse malis.
 Nevè videam obscuras oculos inducere nubes,
 Nevè sparsa indignis candida colla notis.
 Quid precor ah demēs? ventis temeraria iactans
 Vota: Venus nostras negligit ipsa preces.
 Iam cedit niveo tam grata è corpore forma,
 Iam iam puniceus deserit ora color. (iunge,
 Quare age, tu mea LVX, Veneris mihi gaudia,
 Dum properas tacito curva senecta pede.*

V.

PROCVPIDINE.

Ad Amorem Deum.

Pötanus Nulla Puer sunt tela tibi, non flexilis arcus,
 De q̃ tuo nullus sanguine vultus abit.
 Pax colitur, colitur q̃, torus, casti q̃, penates,
 Et genus et soboles manus ad omne tuum.
 Tu vincis animos hominum, tu pectora iungis,
 Iungis & hinc Iuvenes, iungis & inde senes.
 Non puerile tibi ingenium, aut variabile nuncē,
 Nec volucres ala, nec levis aura placet.
 Sed constans, sed certa fide, concors q̃, voluntas,
 Scripta, sub certa fœdera lege probas;
 Nec mens caca tibi est, tace sibi spicula iactu
 Moliris cæcum seu m. altaris opus.
 Omnia certa vides, sunt omni: nota vident:
 Nil tibi cum tenebris, nil tibi cum latebris.
 " Solus Amor videt in tenebris, in luce vaga: ut,
 " Solus & ignotas no: it inire vias.
 " Vola: tibi est iter in vivo, discernit utrumq̃,
 " Nulla illi ignota est semita, nulla via.

Perfas

Perstat, & infixis altè radicibus hærens "
 Crescit & ipse suas sedulus auget opes. "
 Nec olucres pennas pernicious explicat alis, "
 Sed manet & stabili perstat ubiq; pede. "
 Non igit. in Puer est Amor, incinctus sue pharetra, "
 Nec pennas nudus, cæcūq; tela quatit: "
 Sed deus est, qui corda hominū, qui pectora mul- "
 Et mulcet gratis illa vel illa modis. (cet, "
 Quisq; Puellarum mentes regit, & regit artem, "
 Et thalami sanctas sanxit amicitias. "
 Nā quodcūq; in Amore malū, quodcūq; molestū,
 De vitijs hominum semina certa trahit.
 Hinc Iuvenes, illinc peccant & ntrinq; Puella,
 Ut contrā nequeat sistere solus Amor.
 Hinc Puor, hinc arcu, facibusq; armatus & igni,
 Et ceca spargit spicula caeca manu.
 Blande Puer, Deus, ipse Deus facilisq; potensq;
 Salve Amor, & generis conciliator, Ave.

In statuam Amoris.

Quis sit Amor, plures olim cecinere Poeta, Alciarus
 Pius qui vario nomine gesta ferunt: (vus,
 Cōvenit hoc, quod veste caret, quod corpore par-
 Tela, alasq; ferens, lumina nulla tenet.
 Hæc ora, hic habitusq; Dei est: sed dicere tantos
 Si licet in Vates, falsa subesse reor.
 Ecce nudus agat? Diuo quasi pallia desint,

Qui cunctas domiti possidet orbis opes.
 At qui queso nives, Boreamq; eradere nudas,
 Alpium potuit, strictaq; prata gelu?
 Si Puer est, puerumne vocas qui Nestora vincit?
 An nostri scrias carmina docta senis?
 Inconstans Puer, hic pernicax, pectora que iam
 Transadiit, nunquam relinquere sponte potest.
 At Pharetras, & tela gerit, quid inusile pondus?
 An curvare infans conua dura vale?
 Alas curvè tenet, quas n. scit in æthera ferre?
 Inscius in volucrum spectare tela ierar.
 Serpit humi, semperq; virum mortalia corda
 Ledit, & haud a. iis saxeus inde movet.
 Si cacus, vitamq; gerit, quid tania ceco
 Utile est? ideo num minus ille videt?
 Quisvè sagittiferū credas, qui lumine captus?
 Hic certa, at caci spicula vana movent.
 Igneus est, aiunt, ver satq; in pectore flammæ.
 Cur age vivit adhuc? omnia flamma vorat.
 Quin etiam tumidis cur non exstinguitur undis,
 Naiadum quoties mollia corda subit?
 At tu, nè tantis capiâre erroribus audi:
 Verus quid sit Amar carmina nostra ferent.
 „Iucundus labor est, lasciva per ocia, signum.
 „ Illius est: nigro punica glans clypeo.

Ad Cupidinem.

Donna
Pater.

Semper ames bellas, cū bellus & ipse CUPIDO,
 Nec

Nec gens sit pharetris dignior ulla tuis.
Quid te ludibrium nostrae debere Puella,
Irrita quæ assidue tela referre iuuat?
An quia materni non est simulantior oris
Altera, lampadibus plus valet illa tuis?
Hoc aliquis rerum fingat sibi Tyro iuauit,
Non ego, quem toties scis meruisse tibi.
Scilicet humana parcat manus ista figura,
Tuta parens a qua nec Venus ipsa fuit?
Est aliud certe, solitum quod præter, inertem
Terga iubet Domina te dare, verba mihi.
Fallor? an assidue circum oppugnata sagittis
Exhaurire tuas viscera nostra faces?
Et merito; quid enim, quid amor te mouit, ut in me
Ipsæ tuas velles perdere victor opes?
Admonui quoties, Nostris heu! parce medullis,
Aus opibus certe parce Cupido tuis!
Quid, nisi facta tua pateris dispendia culpa?
Ursisti clades in tua damna meas.
Non impune tamen. sciet hac iam singula Mater:
Nec minus illius, quam meus hostis eris.
Hoc in notitiam veniat tibi PORCIA nolim,
Secura libeat nè nimis esse tibi.
Secura heu! nimium, dum me contenis amante,
Nec quicquam Pueri numina lesa times.
Nequicquam: quoniã panas dabis ocyus & qua
Perdidit in nobis tela resumet Amor.
Tela Puer, faculam quæ tuam, pharetram quæ resume:

Sic

Sic laudem de te nulla Puella feret.
Neve nega veniam nimium ridenda minato.
Si ne scis, folio more iocabar amans.
Non ego fletura prodam tua crimina Matri,
Pro quò verba etiam ferre, precesq; velim,
Si sit opus. sed non opus est amor: arma resume,
Et tibi cor nostrum iam vice cotis eris.
Quis scis, an & nostro nova fax tibi surgat ab
Huc Puer exiit: hac age verte faces. (igne?
Momiserum, cūctaris Amor: quin tela resumis?
Quin reparas ignes de sidi: se tuos?
Iam mea te tantū non PORCIA ridet incremum:
Sunt etiam, quæ te Numen habere negent.
An melius proprijs captum mē te ignibus uram,
Et levis exemplo dem tibi verba tuo?
Dij melius, quam me, si tangar amore nocendi,
Qua mihi plus ob sit, quam tibi, pena iuvet?
Scilicet arma mihi servare nocentia lucter?
Quid, nisi sim cadis auctor ut ipse mea?
Per Matrem, Geniumq; tuū, mea Numina, iuro,
Tale nihil mentem sollicitare meam.
Quoq; minùs dubites pectus tibi trade reclusū.
Tu fac ut hoc clausum non tenuisse iuvet.
Quid petis ulterius? en cer quòq; dedo perussū,
Vnde redaccendi fax tua ritē queat.
Pro quibus, ure tuum moderatius; ure Poetam,
Aut certe Dominam se vius ure meam.
Ure tuis, inquam, præcordia ferrea flammis,
Palleat

Palleat ut vultu non minus illa meo.
 Nec metue, ignitis nè fax tua cedat ocellis
 Illius, an flamma flamma nocere queat?

Ad Amorem.

Ab demens quisquis sylvas latebrosasq; rura
 Credit, Amor, telis non adenda tuis.
 Tu nemus umbrösam, tu ripas fluminis alri,
 Et liquidos fontes, & iuga montis adis.
 Qua nitidi primum radianti a lumina solis,
 Que vides occa sum, subiacet ora tibi.
 Quasq; tenent sedes Boreas, & nubilus Ausler,
 Indevitatas sustinere faces.
 Ah! quotiens gravibus cupiens me solvere curis,
 Desertos saltus, & loca sola peto?
 Sive urbes adeam, nemorū seu devia lustrem,
 Sive ego caraleum per mare puppe vehar:
 Tu mea furitudo sequeris vestigia passu,
 Et iactis immiti spicula certa manu.
 Parce Puer servas in me torquere sagittas,
 Ardenti insuam pectore vulnus alo.
 Parte Puer, quid me extremum sentire furorem
 Cogis? an hæc ullum vindicat Ira nefas?
 O quam te decuit potius domuisse Puellam,
 Quæ me, quæq; tuum despicit imperium.
 Nè frustra ex hume o sonat aurea, Dive, phare-
 Nè micat ex oculis irrita flamma tuis: (tra,

Stroza

Bocca.

Hac

Huc ades, & facibus celeres Amor adde sagittas,
 Nexiaq; ultrici pectora fige manu.
 Fac tamèn in signis pereat nè gloria formæ,
 Nec ducat roseo pallor in ore notam.
 Hoc ego non cuperem, nec sum me iudice tanti,
 Signa mihi satis est, si qua caloris erunt.

Fastidius Tenè chaos genuit, tun' formæ es natus, an ori,
 An potius facti de genitore Puer?
 At te non fatum, non oria, formæ, Chaos vè
 Progenuere: parens solus Amoris, Amor.

Cupidini, & Autoris colloquium.

scorelius. Sæva canant alij furibundi prælia Martis
 Vt decet Andina, Maoniaq; tuba.
 Me Puer igniferis telis metuendus, & arcu,
 Disparibus numeris ad sua bella vocat.
 Obsequor imperio, quis enim contendere contra
 Audeat, ille potens quod tenet orbe Deus?
 Ille suis terram, pelagus domat ille sagittis,
 Nec tutus calo est Iuppiter ipse suo.
 Et mihi certa fides, conceptis pectore flammis
 Quid possint tenera spicula missa manu.
 Ridebam, (memini) nullo contactus Amore
 Tela, arcum, pharetrâ, qua gerit arma Puer.
 Cumq; louë cygnû, taurumq; aquilamq; legebâ,
 Visa mihi risu fabula digna fuit.
 Sensit, & iratus tenso Deus aliger arcu

Impulit

*Impu'it in nostrum flammea tela iecur.
 Nunc, sermone meas Vates (ait) improbe vires
 Et Pueri firmum robur inesse nega.
 Protinus incaluit violento pectus ab igne,
 Mensq; repentino capta furore fuit.
 Servitiam Domina domita cervice recepti,
 Et mihi nil cura pratèr amare fuit,
 Magne Puer magna soboles generosa Diones,
 Porrigo summissas in tua iura manus.
 Parce, precor, victo, temere si tempus arcent
 Da veniam, ibo lubens quò tua iussa vocant.
 Tu tantum obsequio si præmia digna referre
 Forse velis, animum parcius ure meum.*

DE AMORE.

*Numina cur tot habes, genus o mortale, Deorū? Angerinus.
 Est Amor in cunctis rebus ubiq; Deus.
 Mars hic bella gerens, terras Vulcanus adurans:
 Iuppiter impellens fulmina, Solq; diem,
 Noctis soror Solis, curas ex pectore pellens
 Bacchus, & Alcides, quæ fera môstra domat.
 Quæ risus, blandosq; iocos, blandosq; lepores
 Afferi, & miscet gaudia, pulchra Venus.
 Hermes, quum flectit mentes sermone, quiescat
 Quum freta Neptunus: sic Deus unus, Amor.*

IN

VI.

IN CVPIDINEM.

Ad Amorem.

Evange-
lika*Emmorior, torquere fides, torquere sagittas**Nil opus est: Veneris de sine seve Puer.**Desine, namq; ardētus fax mea corda peredit:**Eccā uosmū flammāq; pectora, adustā uoxas.**Non est, quo immitis crudas iaculēre sagittas;**Concedunt nullam vulnēra priscā locum.*

*

*

*

*Quid lacerū laceras pectus? quid, corda sagittis**Improbe contandens saucia vellis: Amor?**Quid panam pana; cumulasq; dolore dolorem?**Quid flammās flāmis, vulnēra vulnēribus?**Quid geminas ictus? quid tela volātia torques?**Desine, iam morior: desine seve Puer.**Quamodo multa facis, sūs irrua vulnēra: nullū**Inveniunt vacuum tela facesq; locum.**Postequimur, sua praeda sumus, depone sagittas:**Seruisse infertem gloria maior erit.*

*

*

*

*Ad veteres igitur plagas, flammāsque; vetustas,**Seve*

Seve Amor adijcies tela facesq; novas?
 Vrebat PHYLLIS; Cassandra urebat amantem;
 LVCIA nunc miserum tertius urit Amor;
 Saucia credebat Cassandra, & pectora Phyllis:
 Impia nunc cadit LVCIA corda recens.
 Luminibus Phyllis capit, Cassandra capillis:
 LVCIA formoso pulchrior ore capit.
 Non novus antiquos poti: est detrudere amores: ”
 Non tollit priscas, sed nova flamma facit. ”
 Hæc cupio; opto illas; pariter cruciatq; necatq;
 Delectant pariter, propariterq; placent.
 Vulnere sic triplici, triplici sic igne petitus,
 Vnus ero infelix opta rapina trium.

* * *

Dum me unum crudelis Amor petis; omnia in
 Spicula contorques, & fera tela iacis: (unū
 Quæ gravis antè fuit, pharetra est exhausta sa-
 Contentusq; diu redditus arcas iners (gittis:
 Quæ post hac series armis? invicta potensq;
 Dextera, ni cesses, nuda & inermis erit.
 Vincere scis: victis sed victor parcere nescis,
 Sevitia invicti gesta minora facit.
 Sit vicisse satis, victumq; ligasse catenis:
 Factus mancipij sum miser ecce tui.
 Quid crucias perdisq; tuos, Puer improbe, ser-
 Devotosq; tuos quid male sane necas? (vos?
 Nonne pudet metuenda Iovi maculare crnore
 Servili Dominum tela superba Deum?

Tt Tolle

Tolle tuos: solus vacua regnabis in aula:

Tolle tuos: nullo suspicieris Amor.

Es Puer: innumeros la sisti hominesq̃, deosq̃:

“ Indiget auxilio, consilioq̃, Puer.

“ Fortis es; at fortes, & magni utuntur, egetq̃,

“ Mancipijs Reges, militibusq̃, Duces.

Parce tuis servis; levibus quoq̃, parce sagittis

Ne de sint valido miles, & arma Deo.

Cade repugnantes, hostiles sterne catervas;

Atq̃, male acceptas ignibus ure tuis.

At mihi cui nota vires, clementiter tandem

Fac, precor, ut misero sit quoq̃, nota tua.

Ad Cupidinem.

Scaliger
pater

Perfide, quicumq̃, es gemini moderator Amoris.

Ignea quiq̃, facis vulnera, quiq̃, fugis:

Prima mihi inducti lenta fastidia vita:

Tunc cum dedidici vivere velle meus.

Non veniam peto, non requiẽ, non candida pueri

Munera, non duro colla soluta iugo.

Huic ostende tui quam magna potentia regni est:

Sivẽ mei nolis, at miserere tui.

*

*

*

Si clemens mihi servitus Amoris,

Nec mordacibus inquieta curis

Candidos sineret mi abire soles:

Quid iucundiùs expeditiùsq̃,

Hoc Regno foret impotente Amoris?

Nam

Nunc cum mihi imperas insolens Tyrannus
 Vi vitam sibi totius: O Deorum
 Quicquid fers titulum ferax Amoris,
 Amabo aut age parcius proterve,
 Vi diu sibi suppetamus: aut, ut
 Duri incommoda temperem furoris,
 Secum blandicula, venustulaq;
 Decidas minimo rogant Comena.

Secundo Amore acrius affligari.

Olim dulcisuli, aureiq; Amores,
 Qui levi recreatis aurâ amantes:
 At nunc terrifici, igneiq; Amores,
 Qui sava ingulatis arte amantes:
 Quid tandem mihi, quid feri tyranni
 Vobiscum? quibus ulla nec fides, nec
 Est clementia, nec benignitas est.
 Nam quis tam malè fecerit clienti?
 Quis bene afficiem suos, malum dei?
 Absentis coquit impetus medullas,
 Presentem necat, & magis positum.
 O utrum eligimus miselli amantes?
 Si plus perditus in secundo Amore,
 Quam aduerso potè perditissimum esse?

Ad Cupidinem.

Save Puer, venis hominum qui spicula figis,
 Ac misera fero corda furore quatīs,
 Te q; Te

Gradus.

Te quando ignipotens Vapido Vulcanus in antro
 Savit, & ad flammæ Cypria progenat:
 Quid mirer, si luminibus puerilibus ignes
 In luxere? abjice membra & in ima calor?
 Vnde mea Ethra's vix præcordia flammæ,
 Quis sedet Siculi rota nec unda maris?

* * *

Insidiose Puer, maternis savior undis,
 Hacnè tuus Vates fraude petendus eram?
 Tu mihi iussisti, numeris levioribus irem,
 Assumpsi facileis, ad tua iussa modos:
 Materiesq; mihi curvato venit ab arcu
 Longa sub undenos digna venire pedes.
 Vix opus incepti, Dominam, Puer improbe, tollis,
 Ducis & externas in mea Regna manus.
 Et nunc ille venit diversa rusticus urbe,
 Præhendens sancti federa coniugij:
 Scilicet ut diris faciat sponsalia verbis,
 Impediant illi picus & anguis iter.
 Et cornix inimica vijs, & limine primo
 Sentiat offensi signa sinistra pedis:
 Quæ si non possunt illum terrere quod opro,
 Accipiat Diva quod monuere malum.
 Subq; rota ponat odiosam in pulvere vitam,
 Multa q; proiecti viscera carpat avis.
 At mergatur aquis, & monstra natantia pas-
 Quæta Deo Pelagi rûc ego dona feram! (cat,
 Sic nec in amplexus veniet, nec in oscula nostræ

Im.

Improbis, & sceleris gaudia nulla ferat.
 Et Iuvenes alios violant, forte monabit.
 Vatum delictis non temperare manus.
 At tu, siue tuos ignes transmittis in illum
 Iulia, seuè magis cæcis fata trahunt.
 Infelix namis, & quæcunda nobis carminis fida et
 Cogexis ignota, quæ comes in viro,
 Et te captiuis hominum misere daretur.
 Fq, breui verbo ferre, decemque malum.
 Al, poterat, ex, al, poterat ius dicere nobis,
 Ora, q, formosa regis verba laquei.
 Inq, meo uersa sublimia regna senex,
 Præmis fatis nostræ gloriæ, serus bonus
 Inq, Puellarum, quas olim carmine Karos
 Laudauere pæ, momentu habere charo.
 Quæ sit fa, so Nasam dicta Carina est,
 Deliaq, & Neides, & beneculta comam
 Cymbia, forma potens, nec nō sua, Galle, Lycoris,
 Quæq, immortalis forma perenne vires.
 Digna quæq, hæc facies, quæ carmine lōga uide-
 Secta, nec in cineres omnis abiret, erat: (rei
 Vt sciret nostros atas ventura furores,
 Ea tam formosam non uolasse fidem:
 Et culti Iuvenes, non incompa, q, Puella,
 Experta dulcem militiam teneris,
 Myrtea sexta tuo ferrent, violosq, sepulchro,
 Diceret atq, aliquis: sis tibi terra tuus.
 Et poterant aliquid nostra prestare Camana

Fasa nisi obstarent, & malefautus Hymen.
 Non quia Virgilio primos concepit honores
 Posteritas, Flacci spreuit iniqua lyram:
 Aut male reiecit, quem proculci Umbria Vati,
 Sola cui longum Cynthis carmen erat.
 Peligni vivunt opera ingeniosa Poeta
 Doctorem Nato quem dedit ipsa Venus.
 Nec te longa dies delebit culre Tibulle,
 Ignibus atq; arcu dum potietur Amor.
 Nostra quoq; adveniens si non his inferet alas,
 (Quod sperare pudor sit mihi, sit q; nefas)
 Non tamen obscura damnabit nomina nocte:
 Fallor: an hoc olim mihi Dea pollicita est,
 Fragrantem que nexa comam, myrioq; decora
 Vadit inaequali conspicienda pedes?
 Quam bene priuscorum curriebat vita parenti,
 Ingenua Veneris libera sora colens?
 Non dum coniugij nomen servile patebat,
 Nec fueras Divis annumeratus Hymen.
 Passim communes exercebantur Amores
 Omnibus, & proprij nefcius orbis erat.
 Ense maritali nemo confossus adulter,
 Purpureo Sygias sanguine tinxit aquas.
 Anxia non tenuit custodis circa Puellam,
 Nulla erat invisis clausa domus foribus:
 Nec sacer agrico'is stabat lapis arbiter agro,
 Transj, procellosum nulla secabas iter.
 At postquam domibusq; fores, foribusq; subivit

Clavis & aquoreas navita spreuit aquas;
 Non dubitans animam tenui concedere ligno,
 Externas fragili puppe sequutus opes:
 Discretiq; novo iacuerunt limite campi,
 Indixit leges & sibi quisq; novas,
 Scilicet ex illo sensit fera iura, iacetq;
 Clausa pedem dura compede serva Venus.
 Mortales, sceleri leges præscribite vestro,
 Innocuam vinclis nec cohibete Deam.
 An quia Lemniacis semel est elusa catenis,
 Digna erit à vobis qua graviora feras?
 Tempora, si fas est, iterum primæva redite,
 Falciferoq; iterum sub fene mundus eat.
 Inscia tunc rastro, tunc vomeris inscia currus,
 Sponte sua segetem terra benigna feret:
 Et repetent iterum de sextas Numina terras,
 Et fruar, ô, longum tutus amore meo.
 Interea qui falce meas invadere messeis
 Ausus es, ut voto iam potiâre tuo.
 Assiduus versuta dolis te rideat illa,
 Nec tibi componat se, faciemq; suam.
 Sed Iuvenum gregibus studeat formosa videri:
 Sic miser & nulli commiserandus eris.
 Quippè nec indignum fecisse putabitur ulli,
 Si fugit amplexus bella Puella tuos:
 Si fugit hanc faciem qualem Medea ferebat,
 In natos gladio cum ruitura stetit.
 Hanc iamèn illa potest parato cernere vulsu,

*Nec spuit? obducta nec regit ora manu?
 Hanc spectare potes? corpus potes illud amare
 IULIA? sed capitur, dicis, amore mei.
 Non ardentè amat, & amat non dignus amari:
 Et sunt mille alij, quas tua forma rapit,
 Iamq; diem video properantem cum tuis ille.
 Et gravis aspectus, & grave nomen erit.
 IULIA tum lentas producem frigida noctes,
 Optabis nostras in tua colla manus.
 IULIA non veniam: veniet, querulumq; subibit
 Ille, peregrino lassus amore, horum:
 Et tecum, mea LXX, meliori digna cubili,
 Vallatus densa veste iacebit iners.
 Tunc potes aseruis hoc unum poscere votis,
 Ut properent longas fata tibi tenebras.
 " Parcite fata tamèn formosas perdere crimen,
 Gloria vos alia de nece magna manet.*

** * **
 Cæsaribus *Vt me lethifero confossum vulnere sensit
 GELLIA, & exanimem procubuisse thora:
 Ausugit tremebunda, citis velocior auris,
 Ac tua formidans arma Cupido later:
 Aut te seve Puer Scythiois enixa cavernis
 Effursum, aut Libycis salua leana iugis,
 Minus, hunc nostrum potuisti figere pectus,
 Ne percussam meum GELLIA sic fugeret.*

** * **
 Regillus *Si tua tel: petere equo duo corda Cupido,*

Es Dens: in partem si iacis, haud Denses.

De se, ad Amorem.

Cum tua tela Puer iactes, totq; imp' obe flammis, Geraldus
Ignis fretum ut flagret, terra, polusq; tuo:
Spicula quas tibi totis quisq; tibi suggerit ignes?
Quot cande in nostro nocte, dieq; iacis?
Ipsæ faces cum tot patiar, tot spicula, credo
In me unum quod nunc, sæve Cupido furis.
Parcius ure, precor, nam si produxeris iras,
Non me, sed cineres, & mea busta petes.

Ad Cupidinem.

Infestis cessa mea figere pectora telis, Thefeus
Verte aliò pennas, sævè Cupido: citas.
Fac lùenes nòstant qui frigent, spicula possint
Quæ tua, & incipiant vulnera operta queri.
Sat gemui, lasso tua sui mihi nota potestas.
Sat scia non ullam famina inesse fidem.
Non mihi perversum curant cantamina mentè,
Nil è Phasiacis utilis graminiibus.
Saucia fatiferam sumpserunt viscera tabem
Altius, est mihi cum morte sodalutium.
Quanam meta meis dabitur sperata periclis?
Dedita magnanimi est solvere colla ducis.
Si me crudelis constanti occidere pergis

Consilio

*Consilio, haud rectè diceris esse levis,
 Hac servisse tenus merces sit puritèr una,
 Liberum ab obsequio longius iit tuo.
 Lave mihi tenera mentum flavescere barba
 Incipit, & vitæ decolor usus abis.
 Ad se castra vocat Pallas, monitu suè moraber
 Ulteriùs, docta verbaq; amica Dea?
 Tandem ardens validis atq; imperterritus ausis,
 Nò velut in casses debilis amè, cadam.*

Ad Amorem.

Porcellus *Quid crudelis Amor violata per ossa recusas?
 Quin debellato rurùs in hoste furis?*
*“ Emeritus tandem miles pòst multa quiescit
 “ Vulnera, pòst longuin bos vacat ipse ingum:
 Fortis equus quondam qui vicit olympia, tandè
 Fit gravis, & viridi sepè recumbit humo:
 “ Fine dato demùm queq; ars dediscitur usu:
 “ Quicquid agas certum novit habere modum.
 At mihi quem fessu finè dabis, improbe, amandi?
 Quodq; quiescendi perfide principium?
 Cornu iam tardo, vacuis iam parce pbaretrù,
 Et nimis urentes comprime, dure, facces.
 Parce, tuis in me desunt loca certa sagittis,
 Plaga terit plagam, vulnere vulnus ineit.
 Non ego quaro tuis missus secedere castris,
 Nec peto sit nullus, sed minus asper amor.
 Ota sive domi, seu me procul arma lacessunt,*

Tu

Tu bello semper, tu mihi pace comes.
 Nuper oram patria Casenam ex urbe profectus,
 Sic rarus ardores fallere posse meos.
 Credidi enim aspectu si longius Urbis abessem,
 Pantatim elisus excutere tur Amor.
 La scirvq; oculus quantum distaret ab usu,
 Tam foret à votis mens aliena suis.
 Scilicet à nullo quaq; ars dediscitur usu,
 Et deffueta ferox frena recusat equus.
 Iusta fides, sed vana fuit; duplicataq; seruo
 Tela per absentis pectora tendit Amor.
 Mille celebrabant illic Hymenæa Puella,
 Vxor erat fratri regia ducta meo:
 Sforrias, Estensefq; nurus, adoratq; potentis
 Insubrum proles unica BLANCA Ducis
 Et Moptisferetri iam femina sola superstes,
 Vnica spes tanta, gloria sola domus
 Centum aderat Helena, centum Briseides illic,
 Quæ poterant celo quippè vocare Iovem.
 Protinus ad charam redijt mens nostra Puellâ,
 Omnis in ISOTTA mox mihi cura fuit.
 Quid thyasi? quid certa iuvant? quid purpura
 longo
 Ordine? quidue novis ducta chorea modist?
 Illa Puellarum decus insuperabile, dixi,
 Illa mea requies unica mentis, abest.
 Ipse (etenim referam) multas licet ipse Puellas
 Invenies generis conditione pares:

Non

Non tamen Aufonij's uilam me Iudice terris
 Inuenies formâ, vel probitate parem.
 Lumina quid referam Phæbo, crinesq; Diane,
 Et sua Pæstantis emula labra rosissâ
 Nil p. nisius mortale sonant sua verba, nec artes
 Pallas habet plures, nec Venus alma locos.
 Quidquid agit inuat hoc, & mi placet omne
 Efficit. Illa mihi sola Puella p'acet. (quod illa
 Vnde sequenturus tua miles castra Cupido,
 Gaudeo quod talem fortiter ipse uicem.

Ad Cupidinem.

Macrinus Quid mecum tibi trux Puer? quid es? si
 Isq; mollibus insidens medullis
 Fixis me miserum obrui's sagittis?
 Cogisq; ante diem interire cernis,
 Cernis ut macies renudet ossa,
 Et palloribus efferentur ora,
 Vivo sanguine quæ prius rubebant.
 Caco pectora mi igne deliquescent
 Qui flammâ superet flagrantis Aethrae.
 Nec tadas remoues tamen, nec inde
 Lucis sis sancior eximis sagittas.
 Quem tu, pessime, Vase s.c. percipio
 Laudem? quos titulos refers honorû?
 » Non est par hominis Deiq; pugna.
 Quid? quid gloria si qua mortis huius,

Non totum tibi vindicare possis?
 Non nullam meritò Puella partem
 Cuius auxilio es, repositus usus:
 Et site vocet, ut vocabis, in ius:
 Id mox Iudice consequetur equo.
 O palma genus arduum, ac superbum,
 Iactandumq; tibi Cupido honorem,
 Si tu si unanimis Puella tecum,
 Vnem afflaxeris, pecuniamq;.

*

*

*

Improbe, cum solita carcant mea pectora flamma, *Secundus*
 Quid nocturna mihi bella minaris Amor!
 Sit satis hybemi glacialia frigora calis
 Non senect ad duras sustinuisse fores.
 Sine probro, satis obscura iurgia noctis,
 Totq; mihi vacui praterisse dies:
 Pubens esq; satis tibi sit potuisse per annos,
 Pressa sub inmerito colla tenere iugo.
 I procul, haud tanti fuerint tua dona Cupido,
 Ut mihi non plaris sit superesse diu.
 Et satius fuerit veterum monimenta virorum
 Volvere, quam turpi velle in amore mori.
 Me piget igne meo quemquam torquere, pudetq;
 Me Domina & populo sapè fuisse iocum.
 Turpia praterita cognoscere facta luuenta,
 Nunc, licet inuitus, praesit acer Amor.
 Vindice me, varios liceat tibi querere amantes
 Cognite carminibus PARTHENOPEA meis,

Mutua

Mutua nè dubites nunc dare signa loquaci,
 Et miseros verbis detinuisse procos.
 Me coràm liceat missas tractare labellas,
 Pluraq; rivali munera ferre meo.
 Cessi: enim solitas tepefactis sensibus ardor,
 Nec, me qui demens egerat error, agit.
 Frigidus est, calor ille, cinis, licet aestuet intus,
 Qui me, sollicitum fecerat esse, Deus.
 Nunc Deus, hinc ratio dubijs sub sensibus hæret,
 Vig, simul certant, ille, vel illa, pari.
 Sed tamèn incumbet stabili ratione Cupido,
 Si datur atherios vîcere posse Deos.

Gruterus. Si, Amor, libido est, perpetim insidere
 Herili oculo, & inde virulenta
 Torquere spicula omnium in medallas:
 A me manum abstine, improbi sime: esse
 Negotij haud quicquam volo mi amanti
 Cum sordido plebecule inficet a
 Tortore: desquiro peculiarem:
 Eumq; qui nunc felle tingunt arma,
 Nunc melle: amaro admisceatq; dulce.
 Si vis tamèn iurare per parentis
 Papillulas, sinumq; Gratiarum,
 Te iam deinceps hospite ex oculo
 Nonquam alteri mortalium, pusillum
 Quantumlibet vulgas, daturû: ego, ecce,
 Totum tuis me legibus dabo, æstus

Nec deprecabor extimos. age ergo
 Talẽm incute intus fibris calorem,
 Insaniam mœx qui inferat, salute
 Gratam magẽ omni: eam mihiq; mortem
 Donet, frui prae qua indidem recusem
 Vitã, lovis qualem ambiant clientes.
 Mirabilem, vah! sortem Amantium! ullum
 In pana habere displicet sodalem:
 Ut juniver si & singuli carchinrent
 Meum ad malum: sim mortuq; solus.

Amans ad Cupidinem.

Si tibi certa domus hac, atq; aeterna futura est, Medius.
 Perpetuumq; meo pectore habere iuvat:
 Quorsum Amor, usq; novo has depasceris igne
 Tanquam sint adi pars aliena tua? (medullas,
 O te iam verẽ Puerum! ò verẽ Puerũ bis!
 Ipse tua incendas qui tabulata domus.

Idem, ad eundem.

Parce tuas violens Divumq; hominũq; Tyrãne, Augurẽ
lus
 Perdere in hoc quæso pectore parce faces.
 Ac Domina potius, si amburere tanta Cupido
 Corda hominũ est, flammis pectus adure tuis.
 Nã quid enĩ niveus si sit sinus, inde necesse est
 Dura illi aeterno corda rigere gelu?

Proso.

Protopopeia de Amore conquerentis.

Angustulus.

Erisne, Carnifex Amor, satir nostri
 Cruoris unquam? an improbas manus semper
 Movebis? atq; sancium hoc iecur tantum
 Petes iniquus? & memor parum Iuris;
 Quod arma nē. quis inferat iubet capio.
 Tibi frequenter heu! manum dedi victus.
 Et ulcus ipse millies revelavi.
 Vbiq; putre redditum die longa,
 Nec ullā lenit id medela, nullumq;
 Levamen intus ardor excitus sentit:
 Sed uror usq; nec satis tibi visum
 Ferire pectus impio probum ferro:
 At uris, ignis admovens faces diri.
 Fero tamen libenter hac miser cuncta;
 Volensq; credat hoc quis? & fovens ignem
 In igne ver sor, ut feram ferunt quandam
 Camino inesse sepe nec pati ignis o,
 Sed inter ire, quo magis queat, flammam.

In Cupidinem dormientem.

Borbonius.

Si dormis, quur iste tuus non dormit & arcus,
 Sæve Puer? nobis nulla futura quies?

Amoris ignem esse inevitabilem.

Vulteiuss. Id fore sperabam, ut distantia multa locorum

Ignis

Igneis leniret, sive Cupida, tuas.
 Ut q̄, vix pectus mutaret adia longa,
 Posset in absentem nulla q̄, flamma agere.
 Hac ratione iter aggredior magnū, procul errās
 A Domina vultu canddiorē mea.
 Et terras muto patrias, me urbem in q̄, Tholozā
 Quam re, maiorem nomine, famā trahit.
 Illic legitimis studijs operam dare pergo.
 Disco Paula tuum, Iu s q̄, Sabine tuum.
 Omnia contendo, tento, facio q̄, sequor q̄,
 Exeat à nostro ut pectore flamma nocens,
 Pellere sed q̄d plus conor, plus pectus adurit,
 Absū quoque magis, me magis urget Amor.
 Iam q̄, tuos reliquis quid distet ad ignibus ignis,
 Cace Puer, per me discere quis q̄, potest.
 Non nisi presentes alij comburere possunt,
 Nos sed in absentes hic tuus ignis agit.
 Ergo quis abscondet se, te q̄, tuo q̄, calore?
 Praesentem, absentem, cum tua flāma voret?

Ad Cupidinem.

Improbe Amor, Puer iniustissime, cur ita raro Crucelus
 Nostra à te efficitur voti sententia compos?
 Cur ita delectat te, Perfide, corda duorū
 Cernere disidijs inter se infesta superbis?
 Arces me à liquidis q̄, vadis, & gurgite tuto,
 Pertrahis in rapidis q̄, amnes, cacas q̄, lacunas:

Vv Qua

668. HORTI AMORES (ques,
*Qua me altrò petit, hinc revocas, aliq̃ retor-
Qua fugit, huius me tabescere cogis amore.*

VII.
DE CUPIDINE.

Ad Cupidinem.

Toscanus *Esse quid hoc dicam, quod eodē tempore pectus
Constringis glacie, at q̃ ignibus uris, Amor?
Ac simul accensa nobis spe concita fervent,
At q̃ eadem gelido corda pavore micant?
Annē parum id fueras, tot si contraria amantia
Pectoribus vigeant tempore qua q̃ suo,
Nī facias ubi dulcedo est, spes, at q̃ voluptas
Hic sit amarities, sit metus, at q̃ dolor?
Respondit Puer Arcitenens: via nulla salutis
Hac si di sūctim sentiat ullus amans.
Vsq̃ ad: o mea sunt lethalia munera, si non
Alterutrum sese temperet alterutro,
Singula qua fuerant mortem allatura vicissim
Si pugnent, vestra causa salutis erunt.*

* * *
Tebaldus. *Lex Amor est, sed Amor lex es sine lege, & A-
Pacis Amor Deus es, sed sine pace Puer. (mora
Gran.*

Gravidus Puer, & nectas dulcedine amara;

Perpetuo vivens, perpetuo moriens.

Es levis, es volucer, sed non immobilis ales

Es nimium constans in te, scase tua.

Sic possum, o, sine lege Puer, Pax o sine pace,

Vivere perpetuo, perpetuoq; mori.

Hypolyta crines, digitq; & sidera frontis,

Dant Veneris puero retia, tela, facis,

His me devinxit laqueis, hac cuspidē fixit

Et nostra his radijs corda perussit Amor.

Solve mihi iam vincla Puer, nec tange sagitta,

Eripe & ardenti differa nostra rogo.

Sas nodis fuimus vincti, sas vulnera passi,

Sas crepuit fervens pectore flamma mea.

Apes in pharetra Cupidinis.

Pallentes excepis apes modo Cypride natus

In pharetram, è pharetra nunc nova mella

legis.

Quā bene apes & Amor se in mutua fadera iū-

Quos Natura pares moribus esse probat!

Nā sua spicula Apes & Amor, sua spicula tor-

quet,

Tortaq; in impresso vulnere fixa sinat.

Melle gerunt perfusa, gerunt perfusa venena

Es sua spicula apes, & sua spicula Amor.

Diversū hoc: sinabile apū, haud sinabile vul-

vu VUL-

capilla-
pus.

Abdige-
nus.

Kulms, apesq; semel, non semel ille fuit.

De ydem.

*Pulsum examē apum pharetra se inclusit Amo-
Et nunc in pharetra dulcia mella liquat. (ris,
At tu hospes ne range, licet prædulcia mella,
Scilicet hac inter spicula nata putes,
Et sua spicula apes acuunt ad spicula Amoris,
En Amor ipse in apum melle venena sunt.*

In Amorem.

Pastor-
us.

*Quem non ulla quies, quem pax non afficit ulla,
Quisq; novo antiquum vulnere vulnus alit,
Qui pharetra gaudet, pando qui gaudet & arcu,
Pacificinè meret, nomen Amoris Amor?*

Cupido ad Meurerum.

Schellen-
bergius

*Sum licet ipse Puer, tu vir, victricibus armis
Puer virum subegi habes id vulneris,
Quod nullis herbis nulla sanaveris arte,
Appollo tu vel alter Esculapius.
Me contra nihil hic agit ars operosa Galeni,
Licet medendi eum peritia refers.
Et quid longinquas adisti strenuus oras,
Quæ Mincius, Padusq; currit, & Tybris?
Sperasti se posse meis enadere telis?*

Sum

Sunt Regibus, sunt & mihi longa manus.
 Impiger absentes capta, praesentibus inflo,
 Et tergiuersantes secutus astrabo.
 In Latys ecquam legisti finibus herbam,
 Amaris ob futura qua sit artibus?
 Nec tibi Peonia celeberrimus arte, Magister
 Vesalius, nec Gauricus, nec Curtius,
 Suggestere aliquid, quo nostro tuus ab asco
 Te manias, & quod dedi, vulnus leues,
 Ergo aliis quamuis medicina funderis omnia
 Fideliter q̃, dextere q̃ munere,
 Hic ars arte mea tua vincit, atque tandem,
 Et da manus, herbam q̃, victus parrige.
 Haec Meurere manus pariter tibi vulnus, apem q̃
 Ferent, ut olim Achillis hasta Telepha.
 Cumq̃, meum Heroes, Superi q̃, & Iuppiter ipse
 Iugum ferant, tibi esse iuxta ne putes.
 Dux in amore tibi, cuius, monstrabo, Puella
 Potitus igitur, eas maritus in thorum.
 Sic mea Regna fugis, nec te vis subdere, cogam,
 Et implicabo servitute te mea.

Cupidini.

Tempus adest iterū, quo stat pulcherrima sellas, Secundus
 Effundens varijs gramina seminibus.
 Nigrescit viridis velata cacumine sylva,
 Garrula flebilium carmine Dauidam:

Illa fœnâ tremulum Zephyro spirante viroris
 Tempore conquerant, non diuturna sui.
 Ipsa novo Sytheræa choros agit aurea mense
 Nuda rotundas inter Hamadriadas,
 Quas inter medius tenero pede gramina pulsas
 Cunctis in crocea veste protervus Amor.
 Hac sacris nostra semper solemnia Musa
 Tempora, Di magni sic voluistis, erant.
 Siue peregrinum via me deducet in orbem,
 Siue sub ignoto fidere portus ager.
 Hic et enim nostros primam pâllescere vultus
 Mense, & cinctum vidit acerba pati,
 Aligerq; fices oculis gressuq; fatentem
 Ire vacillanti per loca sola pede,
 Et Domitæ servare foreis; pluviasq; molestas,
 Et feras Boreæ non timuisse minas.
 Vidit & illædem carpentem gaudia mille
 Levibus ex oculis mollè ruerentis Hæc.
 Ergo, Puer, venis hominum qui spicula tingis,
 Inferi, & mastis gaudia lætæ mulis,
 Hac affixa cape materna carmina myrto;
 Annua quæ semper, sis modò mitis, erant.
 At vos, florenti, Iuvenant græx floride, Maio,
 Gensq; Puellari delictiosa chori,
 Non intellectum dam ver fugit, & fugit ævâ,
 Ludere iam glaciem bruma, nivisq; feret,
 Cana q; sebrepet taciturnis passibus ætas,
 Morsq; tenebrosa nube reincta caput.

De serpſo, & Amore.

*Quid me ſerue tua laterarum Maſtre Cupido? Anger
 Non ego; quid quæriſ? nec tibi Maſtor vbeſt.
 Tu tibi cauſa mali? vaſuo dum pectore molles
 Stant cura, ſeruens ſerpit in oſſa vapor.
 Num fruſtrâ Cypris veteres dixere? Puella
 Te cremas ignita cuspide; Cypris abeſt.
 Nunquid nullus Amor? nullus. ſed forma, minorq;
 Pulcher Amor, roſæ plena pharetra gona:
 Spicula, ſolares oculi: manus alba, ſuavilla:
 Et riſus, Charites: verbaq;, veris opes:
 Aurea plectra, comæ: tandem ferit illa, tonetq;
 Illa arcum, & ſtân. is, nec mihi parcit Amor.
 Nil facis ergo? Nihil, ſed nudus talia pando,
 Quid pãdiſ? pulchri CELI quicquid habet.*

VIII.

AD CVPIDINEM.

Ad Cupidinem.

*Magne Puer, amas nihil inuolabile dextra, Crædus
 Vv iiij Si*

Si mea sunt telis pectora plena tuis,
 Parce, precor, tandem sunt tui vulnera corpus,
 Sub Domina venas nunc tua cuspis eat.
 Nostra Neronæ vincunt incendia flammæ,
 Et hincq; patris torrida regna tui.
 Arida nec liquida recte cantur corda Lyæo,
 Vsq; graves æstus dum tuus ardet alii.
 Nec mihi quis nisi sanctæ, tuæ confixus ab arcu
 Credideris? Revelat Thespias vinda sitim:
 Nec rariis levis auxa, et alium fassus in flammæ:
 Has quoq; defecta vix ego mente loquor.
 Illa vident lacrymas despectat ut Improbæ nos.
 Hei! nimis in lufus ingeniosa meos! (tras
 Illa vident duris duratior alpebus ut stat?
 Itaq; riget Schyreæ algidior nivibus?
 Diræ, pæus vindex, clausere facta Puella:
 Kallixæ fac etiam languent illa tua:
 Illa meos imis fac hauriat ossibus ignes;
 Sit pretium flammæ mutua flammæ meæ.
 Gloria quanta tibi fuerit, rer magnæ Cupido,
 Idalia cautes incaluisse face!
 PVLVIA ne speres, ut me, sic tempere Diuum;
 Iusta venit celerem iam tibi pæna pede.
 Sponte venit potius: fugientia mûnera carpe.
 Durities forma nil facit ista tue.
 Vana gemo rider nostras Deus illo querelas:
 Nec planctus absens audit illa meos.
 Quid tu, Diva, feros quoniam sedare culores

Non

*Non potes, o, quicquam sapientis habes,
Hæc suspiria, & hos interruptos singultus
Ad charas aures, Aura benigna, feras.*

Ad Cupidinem.

Si impunè hoc liceat tibi, præterve Scaliger
Cupido, facere ut perire gratum pater
Sit mihi misero, sed immerenti
Impunè haud liceat, Paer præterve
Aliud facere ut perire nolim?

Mense Maio Cupidini dedicat.

Elogium.

Ille ego, qui Mæia selemenis armina mense, Secundus
Suspendis templis sanctæ Cupido tuis,
Cum melior tellus, meliore in amore teneras,
Mulcentem tepido pectore dulce malum:
Nūquid ab hac poteram liber desistere cura?
Reiectus dulci tam procul a patria?
Tam procul antiquo infelix divisus ab igne,
Qui primum nostris ossibus incaluit?
Quis etiā, te auctore, graveis expertus amores
Cum fueri, & Dominæ Regna superba noma:
Quum mihi crudeli faceret ludibria vulsu,
Insulans capiti torva NEERA meo.
Certe ega si pacto iuratus stare recusem,

Vnde

*Vnde petam veniam vel tua mater eris.
 Illa sua fixum conservat in arbore carmen,
 Annua devovi quò tibi sacra Puer,
 Dum mihi mansuetas afflares lenièr auras:
 Durus ades, duxo frigens ara Deo.*

*An, mea si Lybicas navis disaverit undas,
 Aurea Ladeis dona feram Pueris?*

*Aut, ego, si moriar longinquis exul in oris,
 Decernam redari sacra opulenta Iovi?*

*Abnuat hoc heres, & si sub Iudice ceter,
 Turpiter à causa suppiter ipse cader.*

*Plurices igitur tadas metuemus & arcam,
 Plus quam fulminet fervere tela patris?*

*Iuppiter ignoscas, cedunt tua sceptrà neposi,
 Et trifidum Pueri sub face fulmen hebet.*

*Illius æternis habebunt templa corollis,
 Vndabit pecudum sanguine pingue solum?*

*Mascula sudabunt verbena thura perusta,
 Et focus in vivo cespite semper erit.*

*Ipse ego, nude Puer, signum tibi nobile ponam,
 Quale Cnidus maris servat aquosa tua.*

*Eurus in nivea ludet cervice capillus,
 Aurea cum fulva tela dabo phæstra.*

*Penna duplex humeris auro radiabit, & arcus
 Ille nocēs? Parium cetera marmor erunt.*

*Proxima ponetur, nec eris tibi, Sancta, pudori,
 Vatis amatoris IULIA sculpta manu.*

Intere à reseò domus sua carmina Maio,

Sapiens

Sæpius ut remeans floreat illa mihi.

Maius alit flores, Maio pulcherrimus annus

Vernas, Acidalia gaudia. Maius alit:

Spem segetis, spem Maius alit floremis Tacchi

Spes, meminî, quondam foris & ille meas.

Et primos miseri gemitus audivit amanti,

Et præmas lacrymas vidit & indoluit.

Tunc Zephyrum socias mecum miscere querelas,

Qua tremuit ignotis umbra sub arboribus:

Et tepidum lacrymas iussit siccare cadentis,

Solis ad afflatum, ros ubi vernus ablit.

Maiæ decus mensum, pastora Maia voluptas,

Dives opum, terra luxuriantia Amor.

En tibi cum Puero communia sacra volucris,

En tibi purpurea spargitur ara rosa:

Et nova cantamus solemni carmina plausu,

Quæ tibi parve Puer, quæ tibi Maie, damus.

Adsis, & sæveas florum Dea versicolorum,

Te rosa, te viola, te thyma cana vocant.

Narcissus tibi suave rubet, tibi lilia fulgens,

Candida virginea lilia carpta manu:

Omnia dotaleis olim quacumq; per hortos

Nutrit amatoris fertilis aura tui:

Eccè tibi nostri cedit pars tertia sacri,

Linque tuos hortos, Diva iocosa, veni:

Qualis eras Zephyro, cum te, formosa, sequutus

Securam pennis mollibus implicuit.

Qualis ab ætherio spectabas culmine ludos,

Quos

Quos tibi solemnibus Martia Roma dabit
 Romanis tibi pro ludis Romana Secundus
 Carmina, diversa cantas in Hesperia,
 Qua rutilas Tegeus a Silicis eiecit arenas,
 Sub maruicinis cantibus alatum,
 Carmine spectatilis longe passara vesustis,
 Sustulit laet etas, illa perenne manent.
 O, ita, cum blanda blandi, Sima mater Amore,
 O, ita, Bacche velis, O, ita, Phabe Pater,
 Semper ut illius manantia munimenta caloris,
 Quem mouit tremulis ignea lammibus:
 Magnūque parvo neminem ferre a libello,
 Prima mea spoliū iulia mentis habes.

Ad Cypselum.

Scorelius. Nullus erit flamma proles Cytheraia finis,
 Quae me saepe novis viribus aucta coquit
 Enceladum credo panis leuioxibus uris,
 Feruida fumanti quem premat Aena iugo.
 Cernis ut indomito pectus mihi serueat igni?
 Hareat ut medius ossibus acer Amor?
 Qualis Abydus peteret cum nocte Puellam,
 Cæruleo credens Brachia mota salo:
 Talis ego, nec tota meos extingueret æstus
 Fluctibus occidua Terhyos unda suis.
 Sollicito semper viventes pectore cura
 Nocte mihi formidans, etia luce negant.
 Non me blande tui capiunt Lenæ liquores,

Nec

Nec fatū est ullus grauis in ore cibus.

Ah! quoties posuisti tentavi accedere mensas;

Moxq; arsa est stomacho nausea cruda meo!

Scilicet ingratus quicquid parreximus ori,

Sola TRIPHENA fumes, sola TRIPHENA

Ah quotiens ducēs sōni sine mōnere noctē (sitis).

Pertigal in uacua membra valuto thoro,

Et formam absentis memori sub corde retracto,

Qua q; licet sola gaudia mente fero.

Quod si longa parit forsan vigilantia somnos,

Atq; sapor tandem membra caectus habet;

Mox rumpit querulā per vasta silentia vocem;

Blasq; perentis lingua, TRIPHENA sonat.

Pone modū, & nostri tandem miserere furoris,

Nil quod agant restat, tela recondite Puer.

Vulnere fecisti, fac, (quæsa) Maobaona prestes.

Pharmaca tu, plaga quæis medearis, habes.

Non precor extinguas penitus, quo accedimus, i-

Fac tantisummodo flagres ut illa face. (grem,

Abluuium periculis, luxum modo sentiat arcū,

Perstringat, furor nam missa sagitta cutem.

Nec sese volueris demergat arxodo medullis,

Sat mihi contactam vel rapuisse viro:

Ad Cupidinem.

B. Allusum ad quatuor anni partes.

Esquis erit flamma proles Cytheraia finis,

Qua

Quam sepe novis viribus acta coquit?
 Tandem pone facē, & tensum Puer aliger arcū,
 Semper ego faciam præter amare nihil.
 Vix mihi, vix atas puero vernabat, amavit,
 Et sua conscriptus miles ad arma fuit:
 Fervidus æstatis venit calor ille iuventa,
 Tentabam altioris, non tua signa si qui.
 Mens erat aratas hasta perfringere turmas,
 Et stricto hostiles ense secare globos.
 Risi, & quonā mens hic fugit improbus, inquit
 Transfuga, cur aciem deseris ille meam?
 Territus absisto, positisq; inglorias armis
 Convertere reduces ad tua signa pedes.
 Sic quam longā fuit, perijt robustior etas,
 Et trita est castris nostra iuventa tuis.
 Ast ubi maturos tandem prudentius ævum
 Consilij fructus, ingenijq; tulit,
 Et poteram auctor adesse reis, discernere lites,
 Tu mihi, tu Iudex, Iura, Tribunal eras.
 Ecce gradu tacito properat mihi bruma senectus,
 Et nivē canentes inficit illa comas.
 Non bene iam tremulis torquent hastile lacerti,
 Dextra gelu torpens vulnera nulla dabit.
 Parce seni tandem, sum miles inutilis annis,
 E merita, res est digna favore, manus.

Ad

Ad Cupidinē, ne in amante iā prostratū
 ſæviat, ſed potiùs Deos ſuperet, ac
 LIVIAM amare cogat, ſi mor-
 talē triumphum appetit.

Perdita ſi miſeri mens eſt tibi ſubdita vatis, *Andræ-*
Cur poſſeſſa fero ſub pede colla premi? *us.*
An proba ſublimis meritò tibi fama triūphi eſt,
Si tua iam ſtrato ſeuſat ira viro?
Ah! nimium facilis res eſt, mihi crede, ſācentē *„*
Vincere, qui nulla ſe tueatur ope. *„*
Inclita pagana præponit Olympia palma *„*
Qui velit invictò digna trophæa viro. *„*
Semper ab excelſo quarenda eſt fama triūpho, *„*
Maxima nam ſummis gloria rebus ineſt. *„*
In nova magnanimi pignant armenta Leones,
Nec facit ad tantam præda minata ſitim.
Lemniam turbato qua ſuggerit arma Tonanti,
Non niſi ſe magno ſanguine paſcit avis.
Ipfè ferox elephas niueo qui dente ſuperbit,
Horribili parvas non petit ore feræ.
Vilia ſi modico domuiſſet monſtra labore
Non foret Herculeæ gloria tanta manus.
Tu quoq; cunctarum Dux in iſtiſſime rerum,
Ne vaga de minimo nomina vate geras.
Grandiùs armigerū decus eſt ſuperare Tonantē,
Et dare lætantes ſub tua Iura Deos.

Carmina humana clarū de laude triumphum
 Concupis: unde tibi palma petatur, habes.
 Impia qua nostros pradata est LIVIA sensus,
 Fortia fac dextra fensiat arma tue.
 Maior erit pharetrate Puer tibi gloria: quam si,
 Vincula forent laqueis Namina cuncta tuis.
 Pulchrius hac nihil est, nihil est hac durius una:
 Forma quidā digna est vivere, corda, mori.
 Da Puer argute pulsandas pectine chordas,
 Da Methymæo cymbia plena mero.
 Qui modo durus erat: tygrī, immanior ipsa
 Annuit: & dextro sternuit ore Deas.
 Ut rigidum assidua teritur rubigine ferrū,
 Sic gravis assidua flectitur ira prece.

Ad Cupidinem.

Quid tibi iucundum nostras incendere penas?
 Tā tener, heu, nunquā non gravis esse potes?
 Haud ego desertor fugio tua signa Cupido.
 Iusta fuit patrium linquere causa larem.
 Quam Tisio volucris, nobis concede quietem.
 Plus satis est dura me mala ferre via.
 Neque vaces, rigidos istis age subde sagittis:
 Pax lacertū penetrant iam mihi tela iecur:
 Aut si nulla mei tibi parcere cura dolori est,
 Sit saltem pharetris parcere cura tui.

Ad

Ad Amorem.

Dionysius

*Dic age, ecquis nam modus ò Decorum
Victor, & Princeps amor: ecquis ordo*

Dic rogo: ecqua lex oculis: amantem

Dis age rector.

Nec modus quisquam, neq. lex, nec ordo

Vllas est, vases, oculis amandi

Rector, & Dux est animas, suoq.

Mens circa ductu.

Hanc mouent cura, cupidig. sensus,

Acris & versans agitat Cupido,

Blandiens secum trahit & voluptas

Instito cordi.

Hi duces, hi sunt oculis ministri:

Musae inter se aut varians amantem

Cura, quam sensus sequitur videndi,

Mors & exser.

Tu tua morem placidus Puella

Et gere, & melle imperium ferendo

Illius vincas animos, trahasq.

In tua vota.

Hinc tibi & blandos oculos, & illos

Hinc tibi vultus faciles parabis,

Laetare quis felix tibi, & invidenda

Sorte habearis.

Hic modus, lex hac oculis, & ordo.

K x

Finge

*Fingete ad nutus Domina, nec illi
Asper ob sistite: hoc age, blandiendo
Pectora mulce.*

*Hac Amor: sed nec precibus movetur
Tigris, aut canis leo, non amando,
Qua caret sensu, refugit q̄, amara
Cassia cautes.*

*Excoquit saxum violentus ignis,
Robur & ferrum penetrat, sed huius
Famina immitis animos, regenti
Pectore cinctos,*

*Non Amor certis penetrat fugatis,
Vrit aut lentis Cythera a flammis,
Non lyra mulcens Eraso, aut amico
Carnalis mollis.*

*Huius, heu, quæ virgineo favore
Condit immitis adamantas, & quæ
Æquoris Thufci scopulos, irruentq̄
Et iuga rari.*

Ad Cupidinem.

*Hæc tria fata rosis tibi pono, Cupido, canistra.
Pro quibus, o, iustis, Sancte, fave precibus:
Non ego morte mala pereas peto. cuncta dabo.
Si flet Hyperboreis cuncta caput nris: (sic
Quod si tunc illam dabitur, quod spero, mouere.
Tunc face mox cedat prima comæ facies.*

Non

*Non insueta peto. ha, quæ iam sunt sanguinea, olî
Candidum ebür poterant æquiparare, rosa.*

* * *

Scis phætrate Puer, cedūt cui Iuppiter, & Ma- Cæsaritū

Vi tua Regna libens imperiosa tulî; (rs

Tu vindex mihi sis, tu nunc ulciscere amantem

In me nam struxit DEIANIRA dolos;

Fingebat nuprè simili comburier igne,

Sanc̃ia monstrabat vulnere corda pari:

At simul ac patrîs discessi inuitus ab oris;

Est aliq̃ fallax consociata viro:

Fac Deus infaus̃tis a viribus sit innēta marito;

Connubij legem frangat adulterio.

Et noctu male sana meos suspiret Amores;

Ac frustra fletu tabida poscat opem.

Sic ego templa tua statnam propè littora Matrî;

At q̃ tibi verno tempore sacra ferant.

Ad Sabinam:

Et cupio, vereor q̃ simul, tua lumina viso,

*Paichēll-
us.*

Me tenor à cupido substrahit ancupio;

Delitias rogitō, merito solamen Amoris;

Insidet, ah, tremulo rusticus ore pudor.

Si tu, igni tētuos torres Amor, eiā age, flammis

Quis sit ut in medijs occupet ossa tremorē

* * *

Me CLYTIA absente revocat, pellit q̃ sequē tē.

Xx y Huc

*Hæc, illuc sic nos, parve Cupido, trahis.
Tantalus in media fixiens eladitur unda,
Sic suis in medio necesse iugis habet.*

*

*

*

*Incola, non hospes cordis, vesane Cupido,
Incendis propriam cur tibi, quæso, domum?
Scis, CLYTIA, peramo, quæ mihi dura fuis-
Delicias posset dissimulare Paphis. (set,
Cor valet hæc quamvis absentibus urere flammis;
Tu spiras, vires inde favilla capis.
Barbara, quæ scistis lex est, nec, credo, negabis:
Cum peccant oculi, pæna cor una manet.*

*

*

*

Scipinus.

*Quid tenelle Puer, pharetra ubi iam est?
Vbi arcus referens acuta luna
Bina cornua? ubi flagrans Amoris
Fax? ubi igneus ille arcus, in quo
De ipsis Calicolis, viri q, victis,
Vincti q, ante iugum aureus triumphas?
Haud possent tua summa numina unam,
Vnam vincere Virginem tenellam?
Qui fortes animos pudica ELYSÆ
Fortioribus irrigans venenis
Vicisti: sed enim rogos furentos
Subdens viscera ad intima, & medullas,
Mentem Pasiphaës Amore Tauri
Vertisti, peragrans potente cursu
Lata pascua, saltuumq, latebras,*

Et

*Et molles fluvios requiris amens
 Amans, sicubi amatus ille Taurus
 Pascatur. Miseram me! (ait miscella)
 Vbi querere, ubi invenire passim.
 Vidistine meum, modo hic iuvencum
 Pascentem? aut aliam (benè mihi) iuvencam
 Lascivo pede forsitan sequutum?
 Europam, ô, alias beatior em:*

*Qua tranans pelagi tumentis aquor
 Cervici tereti bouis recumbens,
 Vectore est boue, sed Deo potita.
 Quis dedat mihi nunc gemella amati
 Tauri cornua? multo ut illa flore
 Exornem, & vides per hæc riparum
 Herbas, concubitus petam cupitos?
 Artes hæ tibi sunt, tuum hoc Cupido
 Trophæum sed enim rebellis una
 Virgo, iura tua arcet, atq; leges.
 Firmavitq; animum potentiori
 Succo & carmine, nè Iovi, Deisq;
 Deabusq; tibi equiore captis
 Belli iure comes, suisq; victis,
 Vincita prada trahatur in superbo
 Virgo non humilis suo triumpho.*

Ad Deum Amoris.

Volo, imò nolo amare: consulo te Deus,

X x iij

Virum

*Star-
 dua,*

Vtrum decentius mihi: tenax nimis (cas
Inopia, nusquam unquam esse amandum vellis-
Aurem: sed ut amem, spes iubet contrà: meas
Hac commovet vires, mei quæ suscitât
Potentiam, at quæ fortitudinem ingenij.
Vicunquæ sit: spe dives, & pauperrimus
Bonis, amabo. Tu mihi fave Deus.

*

*

*

Campa-
nus:
.....

O Amor, ô nimium celeres in corde sagitta,
Et mota totiès in mea damna faces.
Parcite Pjerio Vati, nova prada petenda est,
Non idem semper depopulandus ager.
Arsumus, heu! miseri plusquàm satis, arma quæ vic-
Iecimus, & nullas esse fatemur opes. (si
Cur iterum expositi per vulnera mille petamus,
An videor nimium condidicisse pati?
Deficiam: fessi quæ cadunt à pondere Tauri,
Perpetuum possunt nec iuga ferre diem.

*

*

*

Macrinus

Gentis humana domitor Cupido:
Qui graue inspirans teneris venenum
Mentibus, caco ferus hos, & illos
Turbine versas
Quid, precor, tantum metui; quid in te,
Aut tuam admisi sceleris parentem?
Noxijs sic ut mea vulnerares
Pectora telis.
Non ego ardentes furiasus aras,

Templa

*Templa non Matris veneranda laſi,
Nec ſacro auelli tibi dedicatas*

Poſte coronas.

*Quin faces igni rapido timendas,
Gnoſiaq; inſignem humerum pharetrâ
Extuli vates tuus, aureumq;*

Vertice crinem.

*Arduam curru Cytheræam eburno
Ætheris ferri per aperta dixi:
Vere cum ſudo placidis renidet*

Aura ſerenis.

*Dixi, & addiſſas Domina columbas
Panda torquato iuga ferre collo:
Cognita noſtro Chariteſq;, & albi
Carminè olores.*

*Quid tamen prodeſt Amat hunc a gratam,
Quid Paphon longo ceciniffe verſu,
Oſſa ſi flagrans cremat, intimaſq;
Flamma medullas?*

*Non quies feſſum recreat, ſoporvè,
Non iuuant Chij latices, & eſca
Ore amareſcunt, macieſq; adeſos
Occupat artus.*

*Sic tibi fuluis Bromius capillis
Cedat, & Paan, iaculo nec actò
Alter oblata magè certa figet
Vulnera prada.*

Occyàs vatem miſeratus ægrum

Xx iiij

Amon-

*Amore sevas Puer, ô, sagittas,
Amore, non me tibi eris peremptio*

Gloria maior.

*Tristibus vel si prohibere fatis
Nè gravi cura releves iacentem,
Mutuis saltèm facias GELONIM
Ignibus uri.*

*Illa nil iustis precibus movetur,
Nil iniquorum cumulo laborans, &
De meis victrix lacrymis superba
Mente triumphat.*

*

*

*

Borboni-
us.

*Vel redamet, quod amo: vel fac, nè iāgat amore:
Vel neuter flagret, fac; vel uterq; flagret.*

*

*

*

*Aut alio tandem tua trañce tela Cupido;
Aut fac potiri amoribus.*

*

*

*

*Tristis hyems abiit: iam fumosa urbe relicta,
Nos invitat opes visere terra suas.
Arboribus redière coma, calog; salubri
Corpora letantur, ridet & omnis ager.*

*Quam varij flores, quam dulcè rosaria spirant,
Quam leto pinguis gramine vernat humus.
Nidificant volucres, atq; aëra cantibus implent,
Omne coit (breviter) luxuriasq; genus.*

*Solus ego infelix vermi sum temporis expers,
Vna mihi tanti causa Puella mali.*

Parce

*Parce Puer, nam spōsē sequor tua signa Cupido,
Parce: videni supplex ut tibi tendo manus.*

Ad Amorem.

*Cum tot tela die, proterue, spargas,
Tot figas sine fine & hic, & illic,
Insensus pariter viris, Desq;
Nec unquam manus impotens quiescat:
Quis tot spicula? tot Puer parenti
Lethales tibi sufficit sagittas?
Cum tot athera quastibus fatiges,
Tot spargas lacrymas & hic, & illic,
Insensus pariter viris, Desq;
Nec unquam madida gena fnefcant:
Quis suspiria crebra? quis dolenti
Tam longas tibi sufficit querelas?
At tu nec mihi tela, dam NEBRA est,
Nec curas tibi crede defuturas.*

*

*

*

*Alma cælestium genitor, potensq;
Aetheris lati volucer Cupido,
Splendidum sidus, geminaq; duplex
Gloria matris.*

*Quem modo insanis agitata venis
Stagna delectant, medijsq; in undis
Improbis Phorci nimia Puellas
Lampade aduris.*

Marullus

Nunc

Nunc ab extremo peragrans Eoo
 Vltimas Gades, Lybiâq, & Arcton
 Dulcibus rixis, & amico amaro
 Pectora versas.

Sapè magnorum medius Deorum
 Athera, immensumq, tenes Olympum:
 Ha ubi missa Superas sagitta
 Flectis & ipsum

Arbitrum rerum, Dominumq, patrem,
 Cuius auditum procùl omnis horret
 Calitum pubes, procùl omnis haeret
 Machina nomen.

Quid? quod & novas Chaos in figuras
 Digeris primus, docilemq, rerum
 Mutuis nectis seriem catenis
 Pace rebelli.

Quid? quod antiqua superata Advance,
 Suscipis mundum placidus regendum:
 Quid? quod & leges, & habenda Iura
 Figis inermis?

Quod peregrinas animas caduca
 Devocas massa, populumq, ineriem
 Edoces terris hominum salubres
 Iungere catus?

Quod pias, magnum per inane, mentes
 Aurea sistis gremio parentis,
 Gratiarum inter comites choreas,
 Serva q, fata?

O quies, magna reparatioq;
 Grata Natura, columenq; rerum?
 O adoratum mihi rite primis

Numen ab annis.

Huc ades tandem, Puer ô beate,
 Dexter, & cacos miseratus agri
 Pectoris motus, agedum profanis
 Exime curis.

* * *

Si calum Patria est, Puer, beatum:
 Si verè peperit Venus benigna,
 Si Nectar tibi Massicum ministras,
 Si sancta Ambrosia est cibus petitus:
 Quid noctes habitas, die sq; mecum?
 Quid victum face, supplicemq; aduris?
 Quid longam lacrymis sitim repellis?
 Quid nostra dape pascris medulla?
 O verè rabidum genus ferarum!
 O dpmo styge, patria q; digne!
 Iam levis sumus umbra, quid laceffis?

* * *

Sancte, qui Memphin, Puer, Ariosq;
 Temperas colles, & amana Cypri
 Rura lascivis viola perenni
 Grata Napais?

Te cano prolem genitoris Aethrae,
 Aurea prolem Veneris potentem,
 Nobilem flammis, & habente certa

Tela pharetra.

*Cuius & tellus, & aqua verendum
Nomen, atq; ær veneratur ipse,
Acre cui paret nigra vulnerantis*

Aula Tyranni.

*Quin & hyberna lycia, suisq;
Cynthius Delphis genitor relictis
Candidum Admeti pecus, & iuuenos
Pavet heriles.*

*Cum sub umbroso recubans salicta,
Immemor laudum patrj triumphj,
Flevit immissis, levio re plectro,*

Damna sigitta.

*Nam quid aut vasti genus acre ponti
Prosequor cete tibi perdomata,
Aut in arentis Lybia Leones*

Finibus ictos?

*Te canit ramo residens virenti
Daulias mæser, tibi tollit atrox
Sibillum serpens fera, te iubente*

Regia coniunx

*Per iuga. & montes, vacuosq; saltus
Errat albenti placitura tauro,
Et studet duri thalamis iuueni*

Digna videri.

Bonfo-
uias.

*An non seve Puer, satis superq; est
Tos me pectore parturire flammæ?*

Tos

Tot ignes premere intimis medallis,
 Nî suspiria, ventileniq; flammæ
 Accedantq; animi æstuantis ignes?

Iam suspiria iam modum furori
 Tandem ponite: sat meps per artus
 Furit flamma, furit malignus ignis.
 At vos ô lacryma profusiores
 Adeste, & miserum levate amantem:
 Adeste, atq; animi æstuantis ignes
 Contrà immergite largiore rivo
 Heu! qui me lacryma levare possint,
 Qui vè extinguere tot caloris æstus?
 Quas incendia, quas mei voraces
 Flamma pectoris ebibere totas.

Iam satis præcæl à fero
 Vixeram. Fuero Cypri:
 Illius fani aspera
 Tota spernere doctas.

Nunc mihi mea LYGDA
 Dum Cupidinis improbo
 Arma, lacerantibus suis
 Vultus inculit atrum.

O Dea Idali, & Paphi,
 Magna progenies Dea
 Infirmi ô genitor globi
 Orbiumq; micantium:
 Te colunt Domini inferi,

Figia.

Sesi

Teg, te superi colunt,
Pluto te timet, & tuas
Phabus ipse sagittas.
Nec Deum domitor modò
Sed virum, nemorù, animum,
Montium, pelagi, alitum,
Pisciumq, ferarumq.
At cum Amor iaculis petas
Cuncta, iam quoq, LIGIDAM,
Quæ nimis taa negligit
Tela tange flagello.

Ad Cupidinem.

Targetur! Accipe magne Puer Veneris redolentia dona,
Quæ felix terra divite misit Arabs.
Tu mihi difficilem mitis lenire Puellam
Capisti, & longis gaudia ferre malis.
Nunc ego spontè tuis submitto colla catenis,
Spontè tibi captus spontè triumphus ero:
Et quæcuncq, mea dictabunt carmina Musa;
Illæ canent laudes, maxime Dive, tuos:
Tu sæpè auratis illam transfige sagittis,
Mutuas ut longo tempore duret Amor.

Angerla-
trus.

Es Deus, ambobus si æquales dirigis arcus;
Non Deus es, solum pars mea vulnus habet.

Quæ

*
*Quatibi, Amor, fuluum produxit vena metal-
 lum,*

Quo Domina exornas lactea colla mea?

*Qua manus accrevit operosis aurea fusis
 Stamina, dividuas texuit undè comas?*

*Qua tibi Acidalios aluère rosiria flores,
 Sedulus ingenuas inficis undè genas?*

*Qua tibi non tactas gesserunt arva pruinas,
 Ora quibus dubio mista colore nitent?*

*Qui tibi felices misère corallia fluctus?
 Quae niveas gemmas lucida concha dedit?*

*Verba quibus, moveant ipsi qua incēdia Divis,
 Nunc cohibet, blanda nunc movet apta sono?*

*Vndè petis latos spaciōse frontis honores,
 Quae facies calicū sinè nube micat?*

*Quod sydus nitidis afflavit Numen ocellis,
 Vt mihi cor flammis ureret, atq; gelus?*

ARTEOLA QVARTÆ

FINIS.

VENERVM

Blyenburgicarum,

Sive

HORTI AMORIS

ARBOLA QUINTA.

AD ANIMVM,

MENTEM, MORTEM,

ET SIMILIA.

Ad PETRVM MAELSONIVM Urbis EN-
CHVSANÆ apud Frisios Cifthenanos Pa-
tritiũ, Senatorem, & Centurionem
vigilantissimum, viri disertĩ
IACOBI MAELSONY filium
dilectissimum.

ORDRACI,
Ex Officina Isaaci Canini.
M.D.C.

AREOLÆ QUINTÆ

Surculi.

- I. Animo, Mēti, Cordi, & Genio. pag. 705
- II. Ad Pueros, Puellas, Adolescētes, Sodales, & Servos. 711.
- III. Ad Anū, Acum, Apes, & Araneā. 730
- IIII. Ad Leporem, Catellum, & Caprū. 734
- V. Ad Aviculas, Turtures, Passeres, Philomelas, & Psittacos. 740
- VI. Phænici, Hyrundini, Turdo, & Acanthidi. 750
- VII. Ad Musas, Cytharam, Chelyn, Lyrām, & Choreas. 754
- VIII. Ad Manum, Dētem, Linguam, Pedem, & Imaginem suam. 766
- IX. Ad Rosas, Violas, Flores, Corollas, & Aurea mala. 774-
- X. Ad Annulū, Gemmas, Vniones, & Monilia. 780
- XI. Fibulæ, Vehiculo, Clatris, & Speculo. 784
- XII. Fluuio, Fonti, Ruri, & Hortulo. 789
- XIII. Ad Iovem, Martem, Phæbum, Floram, Faunum, & Charites. 806
- XIIII. Ad Luciferum, Auroram, Auram, Caerum, & Solem. 824
- XV. Ad Vesperum, Lychnum, Lectulū, Somnum, Stellas, Lunam, & Noctem. 838
- XVI. Ad Febriū, Amantium umbras, Mortem, & Charontem. 861.

Prudentia & doctrina clarissi-

mo D. PETRO MAELSONIO IACOBI

Filho, Patrício Enchusano.

DAMASVS BLYENBURGIUS BATAVVS,

S. P. D.

TVAM probatam mihi & spectatam maximè amicitiam D. IACOBO TVNINGIO Lugdunèsis nostræ Academiæ celebri Iuris utriusque professori, luveni docto, & honesto, & quod utroque potentiùs familiaritatè tibi coniunctissimo, è castris SANT' ANDREANIS reversus, cum referrem: respondit de repentiè in hæc verba. Siquidem amicitia habēda est cum hoc habēda est, cum quo mihi communia omnia: Sollicitè continuò quæsiui, quo pacto eam tuerer, aut retinerē, tanto locorum dissitus intervallo? per literas, inquit, quæ illi cupitæ atq; exspectatæ: Sequor cōsiliū, literas scribo, & literariū hoc munusculū ad te mitto, HORTI videlicet AMORIS AREOLAM QVINTAM, atque ultimam cum Appendice, quam placuit apponere tanquā Epitomē VENERVM mearum

Y y ij

BLYEN-

BLYENBURGICARVM, seu ARBOLARVM
 præcedentiũ. Posui autẽ ARBOLÆ huius
 titulum, *Ad Animum, Mentem, Mortem, &
 similia*: Ad imitationẽ videlicet CHARINI
 Plautini, qui *Amatores aut Nocti, aut Die,
 aut Soli, aut Luna misérias suas narrare refert*.
 Nè tamen narrandis dictis suis miserijs
 immoriantur, præsentaneum hic offero
 remedium, autoritate illustrium aliquot
 Poetarum comprobatũ: Omnes videli-
 cet veros amatores (mundulos istos ur-
 banos amafios excipio) operam uti dent
 vitæ ac fortunarum omnium individuã
 societate adipisci, & necessariò sequetur,
*Morum & ingeniorum similitudo, quam Vete-
 res Amoris appellaverunt artem*. Diũ tamen
 deligant, quam diligant: à fonte quippè
 Matrimonij totius pendet vitæ, vel cala-
 mitas: vel felicitas: nam coniugia (ut cũ
 Philosopho loquar) quorum sunt irrel-
 ligiosi ingressus, sunt progressus irrequi-
 eti, & exitus infelices. Quamobrẽ omni-
 bus in universum consulerem, ut non
 oculis, sed auribus vxorem ducerent, ni-
 si quis oculos & aures habeat philoso-
 phicas: hoc est, aures habeat in oculis, &
 oculos in auribus. Oculus enim qui
 non videt nisi formam corporis, & sum-
 mam

mam cuticulæ gratiam, non est oculus
 Philosophicus : nam oculus Philoso-
 phi (quemadmodum refert lumen il-
 lud Batavici soli BRASMY) per ea quæ
 sunt corporis perspicit animi formam, &
 huc potissimum transfert amorem suum.
 Certius tamē indicium est (ut idem ait)
 ex auribus oculatis, quā ex auribus ocu-
 lis. Quicumque igitur amare hoc modo
 inceperit, & in eo perseveraverit, sapiē-
 ter amabit, neque *septimum mensem* (ut
 est apud LVCILIVM) *Orco spondebit*, post-
 quam *sex menses vitam in matrimonio dux-*
erit : sed inter virtute pares veris af-
 fectibus conglutinatum (ut narraui in
 QUARTA nostra AREOLA) animaduertēs,
 verum appellabit Matrimonium. Hæc
 an vera sint tibi MAELSONI doctissime,
 (qui Matronam inter primas honestam
 ducens, exemplo tuo multis profuisti, &
 in matrimonio veram felicitatem inve-
 nisti) iudicandū relinquo. Ego, per Ani-
 mam meam (Vxorem puto dilectissimā)
 à fatali iam meta me fateor ad vitā revo-
 catū : posteaquā Amoris penē tot ge-
 nera (quid nū enim liberē tecum) quot
 in hoc HORTO, per 148. insigniorū Poe-
 tarum versus referuntur, fueram exper-

tus. Superest, universos & singulos admonere amicos nostros (imprimis tamē D. TYNINGIVM supradictum (cuius ingenio me habere honorem decet) qui Amōrū lubricas ambages, & instabiles incursiones, & reciprocas vicissitudines non ignorat) ut beatioris huius vitæ viam ingrediantur: nec desistere, donecū in hæc verba hinc indē iuraverint: *Amor: & Cupio: & Te solū diligo: & Sinē te iā vivere nequeo.* Quod si naturæ austeræ, aut cerebri durioris, aut impuro (quod vix credendum) cælibatui addictos invenerimus, eorum animos sequentibus hiscē versibus mollire studeamus:

*Quæ vitam servas, vera est ea vita: tuetur
Coniugium vitam, coniugiumq̃ genus.*

*Quæ vitam perdit, nulla est ea vita: remotis
Matribus atq̃ viris, vita, genusq̃ perit.*

Vale vir Doctissime, amicorum antiquissime: & literarum hoc munusculū, QVINTAM nēpē HORTI huius ARBOLAM, in reviviscentis amicitiaē redintegrationem, si grato animo acceperis gratas tibi habebo gratias in æviternum. Iterum vale Dordraci xxv. Iunij xvj^c

GRATIOSO LECTORI.

*Seū sunt grata tibi, qua fronte placētia calpes?
Seū minis, ecquis te cogit, ut illa legas?*

VENERVM

Blyenburgicarum,

Sive

HORTI AMORIS

AREOLA QVINTA.

AD ANIMVM,

MENTEM, MORTEM,

ET SIMILIA.

I.

Animo Menti, Cordi,
& Genio.

Ad animum suum, uti se ulciscatur.

Scaliger.
Patec.

Vade Anime, ultricis moderator forsit àn hora,

Qua Domina obijciet pectora cruda tibi.

Illa subi: furtimq, suis lentam ignibus ure:

Et discet, faciat qualia corda mihi.

Ad Animum suum.

O toties fugitive, tuæ viden' hospitis iras

Me aduersum firma castra locare manu?

Si

*Si mihi das operam, & nostri te auxere dolores:
 Qua malefausta tuos translatit aura gradus?
 Sin ita te miserè caperunt tadia nostri,
 Ut malis profugo frena inimica pede:
 Quid fugis? ex ista mea mens cū pendeat hoste:
 Vteris me ipso non minùs hoste mihi.*

*

*

*

Muretus. *Quonā abiit mi Animus? nū quò solet? anguror
 Pectore se Domina condidit ille mea. (illuc:
 Siccine me tandem miserū, Fugitive, relinquis?
 Siccine desertor, castra inimica petis?
 O saltem flammata tuo vel ab igne cale scat,
 Frigore vel flammæ enecet ipsa tuas.*

*

*

*

Bonifonius.

*Quo mi sic Animus repente fugit?
 Fugit. quo reor? ad meam Puellam,
 Ad illa aurea vincla convolavit.
 Ah! quo in exitium ruis miselle?
 Hi, quos aureolos putas capillos,
 Quæ tibi aureola coma videntur:
 Non sunt aureola coma, aut capilli,
 Sed sunt vincula, compedes, cathenæ:
 Sed sunt retia, nexile scq, casses,
 Quibus si semel occupatus hares,
 Peribis, moneo, ah miser! peribis,
 Nec ad me poteris miser redire.
 Usq, ab unguiculis meam pererres,
 Totam deniq, PANCHARIM retrahes,*

Illinc

*Illius licet ebrîus lepore
Incubes oculis, labris, papillis,
Verùm cautiùs inuola capillis.
Nam pradico, iterùmq, tertiumq,
His si retibus occuperis unquam,
Peribis miser, ah! miser peribis!
Nec ad me poteris miser redire.*

*Ar sisti, & miseras consumpsit flamma medullas, Sanna-
Aridaq, in cineres ossa abiêre leves: zarius
Flevisti, roremq, oculi fudêre perennem,
Sebethus lacrymis crevit & ipse tuis:
Ardendi, flendiq, igitur qua tanta cupido est?
O Anime, exequias disce timere tuas:
Nevè iterũ tua dāna, iterũ tua funera quaras:
Syrenum scopulos prateriisse iuvat.*

Amator menti.

*Mens animi, quò caca ruis? sic ergò tui exsors Lerna-
Alterius pergis te dare in arbitrium? tius.
Vos oculi, quis fervor agit? quo Paone fretos
Vulneris insani non pudet esse viam?
Nempè ope nunc vestra abiectus, quod sit mare
Cogor ab ingrato discere servitio. (amare,
Mens animi ô infracta, oculi ô malè coniurati!
In mea tam pronos exitia ire meos.*

De

De seipso, & Corde.

Angerianus.

*Quid cor iners agis hic? Ploro. Cur diseris illam
 Sic plorans? Nequē frigora tanta pati.
 Undē hoc frigus habes? Nix illo in pectore, durū
 Atq; gelu. Membris restituare meis?
 Tu peior Domina, nolo, fervoribus ardes:
 Vrerer, in membris stat gravis Aetna tuis.
 Verum: sed si Corde vaco, dilabar in umbras
 Mortis, & in tenebris me teget atra dies?
 Iam pridē ipse peris, quū te mea liquit inanem
 Gratia, tunc mota ex corpore vita fuit,
 Nūc nisi parvus ades pulvis, nisi sōmnus, & um-
 Et quamuis uadas tu pede, luce cares. (bra,
 Iungere o calidis his fibris: for sit an auram
 Vitalem accipiam. me quoq; Parca premit,
 Non possum; sed erit qui nos curabit, & urnam,
 Tradet, & hac cernet verba Viator ibi. (chrū
 Quos nequijt vivos simul addere vita, sepul-
 Addit. abit nūc Cor, sed face cordis Herns.*

Cordi.

Benefo-
nius.

*I Cor ocyus ad meam Puellam:
 Dic, ut me coquit ardor insuētus,
 Dic, ut mille premunt amaritates,
 Dic, ut imbre mihi perenniore
 Madent lumina; Dic, ut ipse vitam*

Hic

Hic traho anxius, inquit sę, curis.

*Sed intèr tamèn has amaritates,
Has inter lacrymas, & inter ignes,
S; tantùm meminit Puella nostri,
Dic me vivere vel nimis beatum.*

Hermosyne.

Olim, ergò te radiorum aliquot, Cor, mille

Gruterus

*Clepsisse Hera ex ocellulis,
Viresq; restaurasse ijs statim tuas
Sisti, ameq; marcidas?*

*Summum ô scelus! manere sic me perpetim
Heu! fata acerba consuor!*

*Quin, èn, maligniore iam nunc sibilo
Aves caput male ambiunt.*

*Quin & citato robur, & rigor gradu
Sese obuiam mihi ferunt.*

*Quid, heu, quid hoc? manus, pedesq; vinculis
Sic implicari innoxio?*

*Hà, quò feror sublimis? hà, quis Caucasus
Duris me adurit cautibus?*

*Et, ô, quid altis cura mor sibus iecur
Radicitus depascitur?*

*Et, ô quid indidem renascuntur feris
Discerpta membra ab unguibus*

*Desistite, ô, nam ob quid nefanda patrui
Pyrrha pati me tormina?*

Etenim, haud malis subduxi ego ignem fraudibus

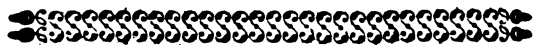
Bene,

Benè ut foret mortalibus:
Scintillulas modestè Hera è sacrario
Quò unus fruerer abstulsi.
Sed quid? nocensnè sum, Dei aequè ac Iapeti
Furace semen dextera?
Paremq; ei neceßè ferre me crucem
Moriente nunquam in corpore?
O asperam sortem, meisq; flebile
Vel hostibus spectaculum!
Me namq; nunquā (olī ut tagacem illū Hercules)
Hera hinc feret benignitas.

Ad Genium suum.

Melissus. O mihi quanta animū fiducia, & o mihi qualis
Latitia exhilarat, corq;, iecurq; Geni!
Conscia mens recti gestit. patefacta Decembri
Non frustrà est oculis ista fenestra meis.
Quam dicam, nosti. nec opus, me dicere cuiquā
Mortali. tacito gaudia seruo sinu.
Quid folia è platano necdum lapsura virenti,
Insolitus brumæ dum propè finis adest?
Me prius acris hyems medijs rigefecit aristis,
Nunc aestas medio calfacit orta gelu:
Virgineis Phæbe sub spicis inchoat annum,
Vt voluit spicis claudere virgineis.
Quin geminas ardere faces, & quod fuit unū,
Natalis vidi nupèr honore mei:
Ac toties legit iam mensa secunda racemos,
Nomi-

Nominibus numero conveniente suis.
Omnia das alia ex alijs; das plurima visu
Signa voluntati non aliena mea.
Lacrymo præ rerum felici sorte. Tot astra
Cogis in obsequium fulgere clara meum?
Tempora me propter (nec vanū est credere) mu-
Me propter captū texere pergis opus? (tas?
Texe opus, & prætexe Geni. Te ferta piabunt
Florea, te dulcis cymbia plena meri:
Hinc platanos posuisse novas, umbratile regnū,
Non tibi ero frustra vere repente memor.
En tango frontem. Sedes in frontis aperto
Est tibi, quam latam semper amare soles.
Accidat adversi quid, corrugata senecum
Prætoris caperas illa supercilijs.
Tu facies, mea sit porrectior omnibus una,
Letior ut Divis omnibus unus ades.

II.

AD PVEROS PVELLAS, A-
 DOLESCENTES, SODALES,
 ET SERVOS.

Puerum alloquitur faculam nocturnam
præferentem.

Pone puer faculam, nil est opus indice flamma, Pontanus

STELLA mihi fax est qua duce flamma micat.

STELLA mihi in tenebris LUX est, in luce diu-
na (mea est.

STELLA mihi speculū, STELLA & imago
Quisq; meas curas, qui scire incendia possis,
Illius ex oculis singula nosse potes.

Illius ex oculis tibi nostra liquebit imago,
Qua q; premāt cura, quoq; & ab igne cremet.
Ara trahit Magnes, rapiunt & sydera nubes,
STELLA trahit sensus, corda q; nostra rapit.

Quisquis ades, STELLAM q; vides, & pectora
In speculo, speculū pectoris illa mei est. (cerne
Illa meos Magnes sensus rapit: illa dolorum,
Illa voluptatis fertilis aura mea.

Illa meum sydus, seu Sol, seu Luna, Venusq;
Lucifer illa mihi est, Vesper & illa meus:
Heu! heu! non Vesper, non est mihi Lucifer illa,
Non Sydus, non Sol, Luna nec illa mihi est.

STELLA mihi tenebra, STELLA est mihi tristis
Est Nox cū nymbis, est sine luce Dies (Oryon,
“ Quisquis amas; age tene fidē, neū crede Puellis,
“ Deficiet medio Sol tibi namq; die.

Invitantur Pueri & Puellæ
ad audiendum Charites.

Ad Myrtum Iuvenes venite, Myrti
Lasa dum Charites canunt sub umbra.
Ad Myrtum tenera simul Puella,

Ludunt

Ludunt dum Charites, venite culta
 Cantant dum Paphia, chorosq; ducunt,
 Et Sponsa, & Iuvenes favete linguis.
 Incidit choreas Venus. Puella
 Immista pueris agant choreas.
 Incidit choreas Amor. Inventus
 Misti Virginibus choros frequentem.
 Libertas sua balneis tributa est.
 Castodes abeant, Senes valento.
 Ad sint blanditia, valete cura,
 Et ruga valeant severiores,
 Toto & littore perstrepan carchinni,
 Ipsa & balnea molliter susurrent,
 Et lusus teneri, & leves lepores.
 Libertas iubet hoc, Venusq;, Amorq;.
 Dum LVX est, Pueri, Puellulaq;
 Exercete oculos simul procaces,
 Exercete iocos severiores,
 Et suspiria grata blandiantur.
 At dum nox silet, & tegunt tenebra,
 In molli thalamo movete rixas.
 Manè roscidulis nitefcit ortis
 Frondenti rosa ramulo, recentem
 Afflans è folijs benigna odorem:
 Atq; hanc horridulo colonus ungui
 Decerptam varia implicat corona,
 Vertitq; in proprios odoris usus.
 Manat roridulis fluens Puella

Labris Ambrosius liquor, fragrat q̄,
 Stillans Idalium per ora Nect̄ar,
 Ardor quo Iuuenum, sitisq̄, amantem
 Lenitur socio simul cubili;
 Hunc, hunc, ô Iuvenes, licentiores,
 Hunc florem legite, hoc liquate Nect̄ar!
 Vobis Ambrosij fluant liquores,
 Vobis Assyrij fragrent odores,
 Et suetis liquor effluat labellis,
 Libertas iubet hoc, Venusq̄, Amorq̄.
 Vos ô, vos alios item liquores
 Haurite, atq̄, alios Puella odores:
 Novas Ambrosias, novumq̄, Nect̄ar,
 Afflatusq̄, anima fragrantiores,
 Hos flores legite, has rosas liquate,
 Vobis lectulus has rosas parabit,
 Spirans Assyriam simul, Cyprumq̄,
 Hos flores simul, & simul liquores
 Afflabit thalamus, torusq̄, cultus.
 Hos ergo thalamos, torosq̄, Nuptæ,
 Et Sponsa colite frequentiores,
 Compressu, illecebris, sale, & titillis,
 Lusu, & mollitie procacior:
 His rixas simul & iocos seratis,
 Libertas iubet hoc, Venusq̄, Amorq̄.
 Dens rixas moneat, manus titillans
 Et lites ciat, & leveis quarelast
 Ast os & lepidos sales, & ipsa

Lingua

Lingua suaviloquos strepant susurros.
 Admota tepido sinu papille
 Pacem conciliens, iocisq; paci,
 Et lusus similes, iocisq; verba,
 Amplexus similes & his, & illis.
 Libertas iubet hoc, Venusq; Amorq;
 Sed iam Sol rapidos movens calores
 Nos oçi admonuit meridiani.

Quo circa iuvenes, nurusq; compta
 Post dulceis numeros, choris peractis,
 Ite hinc in thalamis meridiatum,
 Ite in gaudia, mutuosq; lusus.
 Nullus delicijs modus sit, ignem
 Succensum Idalia fovete lymphe,
 Quò fessas sopor irriget medullas.
 Hoc ipsi otia nam meridiana,
 Et mulcens simul imperat voluptas;
 Hoc nati Veneris, Venusq; mater.
 Ite, atq; unanimes fovete somnos.

Ad Puerum.

Ab, nè operi, Puer, ab nè operi laquearia lychnis.
 Kespere enim hoc mecū hęc HARMOSYNE
 hospes erit.

Graterus

Curabitq; sit huic lux multò clarior aula,
 Quā Solis, quum est sudum esse solent radij.
 In multamq; licet persistent convivium noctem:
 Copia eris, Iubaris non tamen illa minor.

Zz Quid

Quid minor accipiet magis ac magis intremē.
 Nā veluti exangueis fax furit in stipulas, (tū,
 Sic splendore oculorū Hera auct mea disycere
 omnes

Noctis, & haud nocti dissimileis tenebras.
 Quin potius nūc, i, & Libitina accerse mini-
 stros

Colorer à quibus in vestibulo exanimis.
 Nam simul ac Domina fueris mihi copia, sedes
 Atq; ipsi dabitur è regione mihi.
 Ore Meduseo prius haud capiar diuelli,
 Corpore quam toto saxeus obrigeam.
 Tunc tamen, ô! mihi, Celestes, demū usū oculorū
 Tollite, erunt quā iam cetera membra lapis.

Ad Puerum.

Secundus Et celi facies, & rerum mitis imago,
 Pictaq; quæ vario flore renidet humus,
 Pendulaq; obscuris distincta umbracula sylvis,
 Blanda q; syluestreis quæ movet aura comas,
 Antra q; cum Satyris fusa per opaca Napæ,
 Et Puer arcitenens, et Venus ipsa monet,
 Adventare meis iterum solemnia sacris.
 I, Puer, unguentum fer mihi, fer violas.
 Vina coronatis spument nigrantia mensis,
 Nec finè multiplici stet mihi flore caput.
 Imposita fronti mecum languet e corolla,
 Ad latus accedat fusca Puella meum,
 Quæ nigris oculis, & nigro crine decora,

Ami

Antiqua memorem me facis efficiat.
Nec peiora meis infigat basia labris,
Serpat in amplexus nec minùs apta meos,
Quam qua prima suis victum me capit ocellis,
Et fastu referens prima trophæa meo.
Vos quoq; Pierides, ad tempora laza vocatae,
Furidite concordés ore favente sonos.
Primus ego ingrediar, nullo de more, Sacerdos
Annua nequitia ponere sacra mea.
Transseat hic, positis immota per æra ventis
Et sinè nube dies, & sinè Sole gravi:
Transseat hic totus sinè sollicitudine mensis,
Heu mihi! de Maia qui malè nomen habet.
Vel Veneri domina, vel, si sibi legis Aprilem,
At Puero Veneris debuit esse sicer.
Quamvis Maia, Iovi iucundo cognita furto,
Formosum peperit candida Nympha Deum,
Insignem nervis, insignem voce diserta,
Conspicuumq; genis, conspicuumq; coma:
Ille velit mecum materno applaudere mensi,
Implicitus multa tempora flava rosa:
Ebriaq; in longa ducens vestigia palla,
Argutum facili pollice pulset ebur:
Quem circum silens hùc, illùc crare protervo
Lascivus domito Vate triumphet Amor.
At q; eadem gravida depromat tela pharetra,
Qua primum venis irrubuère meis.
At petulante ferox insultans voce iacenti,

*Ver set in aspectu spicula nota meo.
 Tunc ego communis iuratum solvere votum,
 Perficiam toto sacra iocosa thoro.
 Hac quoq, qua cecini, nè quid solemnibus absis,
 Suspendam myrti carmina de folijs,
 Qua strepitem teneris assu spirantia ramis,
 Pulsa susurranti leniter à Zephyro.
 Accedas versus: Vates tuus, alme Cupido,
 Hac tibi pro mihi dedicat imperio.*

*Ad Adolescentes, & Puellas,
 ut connubijs incumbant.*

Augurel-
lus.

*Mundum principio Deus
 Ornatum varia lege animantium
 Ut primùm instituit, vago
 Implevit generis cuncta cupidine:
 Ac quasdam, velut abditos
 Illis igniculos, illecebras dedit,
 Quis capti, similes sibi
 Dum quisq, ediderit, stirpe sub abdita
 Immensos traherent dies.
 Hinc nullo sua discrimine gaudia
 Complebant faciles palam.
 Nec norat genitor dulcia pignora,
 Et natum latuit pater.
 Hinc rixæ miseris non sinè cadibus,
 Hinc mille scelerum modi,*

Cum

Cum sæpè è patrio sanguine filius
 Pœnas sumeret, & pater
 Nati in visceribus pollueret manus.

At prudens simul ac rude
 Humanum æthereæ sede Thalaßius
 Invisit genus, illicò

Viderunt homines impia crimina,
 Detectis oculis, quibus
 Immixtus Pietate emicuit Pudor.

Hic gratam Iuveni sacro
 Vxorem ac statili connubio dicans,
 Primus prodidit inscijs,

Quæ nati pietas, quiq; parentium
 Ardor, quam facili viros
 Vxeres colerent lege, quid arctius

Urbes, & populos simul
 Devincit, retinet, regnaq; principum
 Servans, ac inopum domos.

Ergò tam nitidis moribus, ac pijs,
 Totos vos Iuvenes date:

Et vestris similes edite patribus.

Vos læta quaq; maximi
 Amplexæ Hymenis munia, Virgines
 Reddētis veteres avos
 Felices sobolis reddite coniuges.

Ad Pueros, puellasq; collusitantes.

Itè aliò lusum Pueri procùl, itè Puella,

Barbo-
 us.

Z z ij

Negri-

Nequitias istas nolumus, ite procul
 Ite Poetarum studiis incommoda turba,
 Ite, o Palladijs gens innimica viris.
 Ite aliò lusum procul hinc, sat nostra superq;
 Mens coquitur curis, afluat atq; furis:
 Isti oculi, isti urunt gestus, oleumq; camino
 Adjiciunt: quid agam? sentio iam perco.
 Ad Puellas,

Vt caveant ab immaturæ ætatis
 amoribus.

Ætuscus. Non violas à pilis cui levia tempora fulgent
 Vitet amatorem, si qua puella sapit.
 Quàm malè tutus Amor primæ lanuginis, & quàm
 Lubricus, Agides, & sonidesq; docent.
 Memento cupit hac aras, & spernit eodem,
 Vult, non vult, sequitur, diffugit, odit, amat.
 Venator veluti trepidanti fervidus instat,
 Dum ruat in teretes præda petita pl.:gas:
 Præterit ast inventa semel, fugientia captans
 Perpetuò. & partis ulteriora petens:
 Haud alitèr vestro flagrant in Amore Puella,
 Quos tumidos breue ver, primaq; forma fa-
 cit.
 Ardet amans Iuuenis, mēbrisq; ac mente quictē
 Respiuit, oranti si qua puella negat.
 Nil intentatum cupidus, nil linguæ inausum,
 Et vitam nihili, dum potiatur, habet.
 Votaq; muncribus miscet, lacrymisq; querelas:

Advocat

Advocat inq. suam Numina magna fidem.
Atq. animam potius cessuram corpore iurat,
Quam ratus accenso pectore cedat Amor.
Ast tibi victa semel precibus labascit amantis,
Et Venerem cupido innoxia amica proco,
Præcipites agitant præmissa tot irrita Cauri,
Et queritur lafos lafa Puella Deos.
Perfidus ille leves aliò convertit Amores,
Quem nisi difficilis femina nulla capit.
Oenonem haud alièr sua per fucata fecellit
Verba peregrina captus amore Paris.
For sit àn hæc multis sit fabula nota Puellis:
Sed sit nota, tamen nota referre libet.
Cautius ut doceam promissis credere: quisquis
Vertit in exemplum damna aliena, sapit.
Pegasis Oenone Phrygijs natissima sylvis
Edita de sacro flumine Nympha fuit.
Hæc Satyri celeres, montanaq. numina Fauni,
Et sociam fertur Pan cupisse thori.
Præcipue caluit pastorum rustica turba,
Ida quibus lato gramine pavit oves.
Hos præstante Paris forma supereminet omnes,
Aspera cui nullis ora fuere pilis.
Longa facit dubium puerinè an virginis esset.
Cæsaries, roscò & lenis in ore rubor.
Sive agili iaculum vibrat iuveniliter ictu,
Sive leve: calamos mittit in ora fera:
Seu volat, & summam celeri pede libat arenam

Equora qui siccus radere summa queat,
 Exercet nitida seu candida membra palastra,
 Ludicra per quavis praelia victor abis,
 Sape illic Nymphe certantibus adfuit ultro
 Spectatrix: latebras ardua silva dabat.
 Iam tū nescio quid miseræ male pectus habebat,
 Præ reliquis soires ut placuisse Parim.
 Ut verò lacrymans, & verba precantia fudit,
 Et tulit ad tenerum brachia blanda genæ:
 Consortemq; thori cunctos despondit in annos,
 Per Veneris fecit numina magna fidem.
 Blanditijs simplex, & amans, & femina victa
 Oppressus blando cessis Amore pudor. (est:
 Iam Paris, & Nymphe frondosa in collibus Ida
 Hortantur celeres per nemora alta canes.
 Iracipites clamore feras per devia lustra
 Exagitant, tectis illaqueantq; plagis:
 Nuda genu, atq; agilis, ritu saccineta Diane
 Permittit nivea mollia lora manu.
 Sape Paris Nympha, ramis dum temperat astū,
 Dicitur antè ipsas concubuisse plagas.
 Nam sicubi densa blanditur populus umbra,
 Aut specus egelidis imminet asper aquis:
 Irriguo dum membra fovēt languentia sōmna,
 Iungunt gramineo gaudia sæpe thoro.
 Illic corticibus procera incidere fagus,
 Illicis aut patule nomina iuncta iuvat.
 Acrius inq; dies Oenones cura medallas

Vrit, & amplexu non satiatnr Amar.
 Assidue quonvis ab amato pendeat ere,
 Nec carum lato deferat ungue latus:
 Nec solex oriens, liquidas nec prorsus in undas
 A Parida Oenonem cernat abesse suo.
 Immo amens penitus, studiurn oblita priorum,
 Non latices, iam non antra paterna calit.
 Nympharum visatq; choros, quæ sola voluptas
 Antea: Nympharum nunc Paris instar habet.
 Hunc tenet, huius comes est, ac melli semper in
 Huic uni faciem composuisse iuvat. (umbra,
 Pro speculo latices illam consulas annis:
 Atq; aliqua dabitur parte placere minus.
 Quæq; alias olim visa est superare Puellas
 Nunc nè culta parum sit sua forma timet.
 Quid facis, ah! Nymphe? cuius nunc colla lacer-
 Stulta tenes? pelaga macha peiæda manet, (tis
 Qui sua nunc iurat conceptis, credula, verbis
 Perpetua tecum corda ligata fide,
 Cumq; fide discet iuratos temnere Divos:
 Velq; dabit vanis vanior ipse Notis.
 Hoc igitur promissa fides, thalamiq; iuebant
 Hoc meruit Paridi posthabuisse Deos?
 Quid fuit, Oenone potior quo Tyndaris esses?
 Quo præstes castos sollicitasse thoros?
 Cur Dea mortali cedit, nuptæq; Puella?
 Quis furor, ut placeat, non tibi visa magis?
 Etatis vitioq; tuo, lascine, laboras:

Hinc levis ignoso tactus amore cales.

Ah! nimium faciles aurem prabere, Puella,

Discite quam varia sint in amore vices.

Nunc saltem damnis alienis parcite doctæ

Excipere insana credulitate preces.

Perfidia specimen cunctos, Paridasq; videtis,

Solliciti nomen quisquis amantis habet.

Ludere nec prohibet mea vos censura Puellæ:

Dij melius pulchras equis amare vetet?

« Ut disuncta sua vitis male languet ab ulmo,

« Compare sic mulier dissociata viro.

Vos igitur breue nè discedat inutile tempus

Ludite: sed nimio lusus amore vacet.

Imprimis vitæ cruces puerilibus annis,

Aqua quibus vestris oribus ora rubent.

Hac etenim vobis damnosa, ut serior atas,

Vtilis est medium qua inter utramq; tenet.

Vsus abest Inueni, viresq; senilibus annis:

Robur adest validis, ingeniumq; viris.

Vos matura igitur cantu decerpite poma:

Mercida qua sapiet, sed nec acerba legat.

Ad Puellas.

Incertus. Vulgò fabula dicitur, puellas

Fadas, scanicolas, malas puellas,

Vi bella videantur esse, cutem

Tenipellio stringere consueſſe,

Et cinnos piceo colore turpes

Vnguento cineris parare flavas.

Ohe! res miseratione digna.

At vos, & vos agite, ô bona Puella
 Quæis Venus dedit, atq; amica Iuno
 Natura, ingenioq; abire pulchra;
 Omnes unius æstimate nummi
 Istas scanicolas, & capras inuictas,
 Istas scatidulas, fadas Puellas.

*

*

*

Desinite, ô tenera crines ornare Puella,

Pamphylus

Desinite, ô pexas arte ligare comas:

Diffluet ipse vagus circum sua tempora crinis,

Diffluet & mollis per sua colla coma:

Desinite, & teneris cultum adiecisse labellis,

Lasciuosq; oculis querere ab arte modos.

Ornatus teneris hic sit, Thelesina, labellis

”

Non nisi grata tuo verba ut ab ore fluant:

”

Hic comptus placidis Venerilla accedat ocellis,

”

Gratia ut obtutu sit comes usq; tuo.

”

Vis faciem, vis ora simul compsisse Terinna?

”

Suspira quouies obuius ibit amans.

”

Ad Sodales.

Heu, Sodales, me miserum mei

Maccinus

Miris atrox quem versat Amor modis,

Teloq; percussus volucris

Insolitos domat ad labores.

Cogor relicta non bene formula

Vita prioris, sub Veneris iugum:

Adsueta libertas, meumq;

Dulco

*Dulce decus, valeant Camena.
 Iam non sub altis frondibus arborum
 Ad riuum aquarum dulcè strepentium
 Prostratus, aeternos Olympi
 Stelliferi memorabo honores.
 Rerum anisè causas prima ab origine
 Scrutatus, inter tot variantium
 Et dogmata, & sectas Sophorum,
 Tusus, iter medium tenebam.
 Quadā sequutus, quadā etiam arguens
 A Christianis absona legibus:
 Quas tempera trices volebam
 Esse operis mihi prestituta.
 A tam quietis avocor otijs,
 Discriminis non nescius, heu! mei,
 Ignarusq; pro tranquillitate
 Multiplices superesse curas.
 Sed quid? Cupido sic iubet impotens,
 Contrà quis ausit tendere, & irrita
 Vano arma conatu mouere
 In Puerum, Pueriq; matrem?
 Vos, ô, Sodales, vos precor ocyus,
 Si quid potestis tollite noxias
 De corde traiecto sagittas,
 Et miseram releuate mentem
 Cantu, vel herbis. Nil ego non feram:
 Savos per ignes, per medium mare
 Transibo, reddenda salutis*

*Spes modo sit, placitaq; vita.
 Tu causa tanti, primaq; fax, mali
 BRIALDE noster. nam mihi dum tuam
 Vxorem, & uxoris sororem
 Callidus, ah! nimiumq; pella;
 Ostendis arguta ora GELONIDOS:
 Fulgore crinis lucidus aureo,
 Sermoq; compositiq; mores,
 Me in furias rapuere tantas:
 Tu quando amoris principium mei.
 Es fons fuisti, perge age, & huic tibi
 Impone confestim secundis
 Capto operi colophana Diuis:*

Ad Nicanorem seruum.

*I celer, ac PHOLOE perfer mandata Nicanor, <sup>Stroza
Puer.</sup>
 Nè miserum lenta torqueat usq; mora,
 Iam facito veniat, secum mea gaudia ducat,
 Dicit me iussis delisuisse locis.
 I, propera; teq; ulla Puer caue rixa retardet,
 Nè tibi forte cupis magna venire mala.
 Quod si quam primum per te potsemur amica,
 Libertas precium sedulitatis erit.*

Ad Lycum seruum,
 Nauim, qua Dominam vchebat,
 pertinacissimè propellentem.

*Quò Lyce? quò properas? celerem comp'sce cari- <sup>Stroza
liis.</sup>
 nam,*

No 12

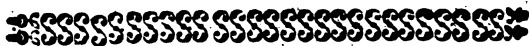
Non opus hic remis incubuisse citis.
Non te mandatis cursor properantibus urget,
Nec pavidus lasa vector ab urbe fugit.
Nec ferus insequitur ponti populator Iberi,
Aut Veneta custos in siduosus aquae.
Nec tua certantes instant post terga carinae,
Vnde tibi primus surripiatur honos.
Quem fugis, ipse vehes, tecum est pars altera
Altera cur adeo nō rate digna tua est? (nostrī,
Aut hanc redde mihi, aut reliquam quoq; suscipe
Sarcina, coniuncti, non onerosa sumus. (parē,
Quin tua si longus delassat brachia remus,
Non ego despiciam munus obire tuum.
Sit mihi fagineo navim propellere conto,
Ipse bonus remex, ipse magister ero.
Mecum amor insurget remo, ventisq; vocati,
Ibimus optatas, te recubante vias.
Cumq; ratem subigam, si quā tu perditus ardes,
Concine, molle tuo carmine fiet iter.
Me sat erit, nitidis si me tunc spectet ocellis
Et laudet nixus chara Puella meos.
Huius ad obtutum crescet mihi robur, & à me
Magne maris domitor Typhi secundus eris.
Dū loquor, heu! diversus abis, rogo navita siste,
Siste moraturam, si sinis ipse, ratem.
Siste precor, per si qua tuis flamma ossibus ha sit,
Aut tibi si servum ponere cura iugum.
Sic nec anihela fames, nec te sitis arida ladar;

Nec

Nec dominus merito verberare terga secet.
 Inmemorem officij me nulla redarguet atas,
 Multa super vestro sanguine digna canam.
 Tallius inde Palatinas ut vectus ad arces,
 Martigena summum gesserit urbe decus.
 Alter, & alter, uti vitam servaret herilem,
 Obtuleris certa pectora fida neci.
 Et referam scriptos in Punica bella Volones,
 Romula pugnaci pila tulisse manu.
 Magnanimi q̃ loquar sceptrū q̃, fidem q̃, Micij.
 Tot q̃, aeterna bonis artibus ingenia. (ibi,
 Nec nisi servili fieri de sanguine Regem,
 Eos lata qui ditione tenet:
 Vi q̃, nihil metuas Turcas manus ista feroces,
 Per q̃, aliena suas regna ministret opes.
 Hinc & delicia, et suaves mittuntur odores,
 Quos Domino tellus fert inarata suo.
 Hic quod pinguis alit septeno gurgite Nylus,
 Quod celeri pingit Dadala Memphis acu.
 Quicquid Arabs, Seres q̃, ferunt, & odorifer In-
 Rubra q̃, gemmiferi devehit unda maris. (dus
 Aspera gens bello, sed non tamē aspera cultu,
 Ad Venerem dura Martis ab arte redit.
 Te quo q̃, credibile est Veneris sensisse calores,
 Forsan, & Arabia carperis igne Napes.
 Furtivos precor illa tibi coniungat Amores,
 Nec pateant vestra crimina nequitia.
 Sed quid ego hac demēs levibus frustra eloquor
 auri Furci.

Furcifer ille nota deterioris abit.

- * *Nec precibus, neq̃, pollicitis fera corda moventur
 Improbe, non Iuris tanta rapina tui est,
 Haud frustra gemina tibi pars bona deficit auris
 Oraq̃, candenti forcipe adustingeris.
 Ipse ego te vidi mitra vinctum ire pudenda,
 Tergaq̃, plectenti sanguinolenta manu.
 Affusamq̃, tibi puerorum illudere turbam,
 Surget an ex illo nunc tibi crista die?
 Non quodcumq̃, tamen crimen, scelerate lūisti,
 Ominor, & verbis omina certa meis.
 Aut uncus trahas, aut quercu pendentis ab alia
 Incita gypsatos verberet aura pedes.
 Deq̃, tuo impastis sit rixa cadavere corvis,
 Post auidi lacerent ossa relicta lupi.*

III

AD ANVM, ACVM,

APES, ET ARANEAM.

De seipso, & anu, Dialogus.

Angeria. *Consule quid faciam? flammis exuro, & illa,*
 nus.

Illaq̃, stat duro marmore dura magis.

Consulo. Funde preces, sis illi blandus ubiq̃.

Fundo

Fundo preces illis blandior, usq; fugit.
 Tange chelyn digitis, & nervis dulcia necesse
 Carmina. Nil profunt carmina, nilq; chelys.
 Te mitem ostendas, gemitus exprome, tuosq;
 Fletus; his gaudet sæpè Cupido malis.
 Me mitem ostendo, gemitus ex pectore promo,
 Sani fletus fluuij lumina, spernor amans.
 Mitte potens aurum. Sum pauper. Pauper & aurum
 Frangitur: hac Regum munera dives habet:
 Tam magnam ieiuna fames delebit amorem.
 Nulla fames. tempus tempore maior erit.
 Si non ista iuuant, laqueo da colla: moraris
 Quid miser: hac flammis sola medela tuis.

Ad Acum.

Dic Acus mihi, quid mea Puella
 Illa candidula, illa delicata,
 Albis candidior manus ligustris:
 Quid leues digiti, senelluliq;
 Tantum commernisse, vel patrasse
 Possunt, ut toties & hos & illam
 Configas stimulo ferociente?
 Ab? ne molliculas manus, inepta,
 Ne leues digitos & immerentes,
 At pectus stimulo acriore punge,
 Pectus durius omnibus lapillis.
 Durius scopulisq;, rupibusq;

Donatus
 aius.

AAA M6

Hic stylam altius altiusq; fige,

Hic acuminis experire vires.

Quod si mollieris meam Puellam,

Di! quantum hinc referes superba laudem?

Hac te casside vulnerasse pectus,

Quod nullis potuit Cupido telis.

Ad Apes

Secundus Mellilega volucres, quid adhuc thyma cana, rō.

Ex rorem verna nectareum viola (salsq;

Lingitis? aut florem late spirantis anethi?

Omnes ad Domina labra venite mea.

Illas rosas spirat omnes, thymaq; omnia sola,

Et succum verna Nectareum viola:

Inde procul dulces aura funduntur anethi,

Narcissi veris illa madent lacrymis,

Oebaliq; madent Iuvenis fragrante crure,

Qualis uterq; liquor, cum cecidisset erat,

Nectareq; atherco medicatus, & aëre puro,

Impleret fatu versicolore solum.

Sed me, Iure meo libantem mellea labra,

Ingrata, socium nē prohibete favis.

Non etiam totas, avida, distendite cellas,

Arescant Domina nē semel ora mea.

Basiaq; impressans siccis sitientia labris,

Garrulus indicij triste feram pretium.

Heu! non & stimulis compungite molle labellū.

Ex

*Ex oculis stimulos vibrat & illa pareis.
Credite, non ullum patietur vulnus inultum;
Leni er innocua mella legatis apes.*

* * *

*Mellea progenies florum populata decorem,
Quid viola rorem linquitis Ambrosium,
Mollia formosae libantes membra Puella,
Cumq; thymo uernos deseritis calices?
Scilicet inuitis Deminam sub pectore amoris
Dulcacidum stimulum semper habere suo?
Sic certè est, hoc nempe erat, at discedite, quippè
Cognita iam pridem res erat ista mihi.*

Donna
Filius,

Ad Araneam.

*Instasum properas, ser turpis aranea nullus,
HARMOSINÆ superest nã tibi in ade locus.
Heic habitant Diua tantum, mellisq; parentes,
Alitumq; canor, virginisq; pudor.
Sed, fodes, accede, ibi nam modo toxica ventri
Non tuo erũt, perdes sed tibi quæ antea erant
Adq; tuam cogarẽ haram purgata redire.
• At quid numã audis his subito ipsa fugis?
Ha! fugis, en, certè? sed non iam purificari
Quod nolis, quam quod visa Minerva tibi.*

Grutesc

A a a AD

IV.

AD LEPOREM, CA-
TELLVM, ET CAPRVM.

De lepore Dominæ fugitivo.

Sæpe-
Pater.

Dicite, Io, Nympha nemorum secreta colentes,
 Candidus effugiens qua lepus egit iter.
 Perfidus aurata subduxit colla cæthena,
 Ipsaq; cum sancta vincula rupta fide:
 Dicite: sic vestro faveat Dictynna labori,
 Præbeat innumeras sic Lycus iste feras: (ant,
 Florida semper humus Zephyro, sylvaq; viresc.
 Nec liquidâ turbet cū grege pastor aquâ.
 Cynthia sic penitus vestros ignoret amores:
 Nec placidum furtis antra cubile negent.
 Quid tacita spectaris? & ingens pectora vobis
 Occupat appositâ risus ad ora manu?
 Nè lacrymas, gemitusq; meos, nè verba Puella
 Temnite, consilium ferte, & opem misero.
 Illum equidē reor hos saltus, hac lustra petisse:
 Signa canum latè turba sequens a dedit.
 Vllanè de comitum numero quæ etia tendunt?
 Fallaces timidum compulit in laqueos?
Reddit

Reddite Hamadriades, nostrūq; levate dolorem.

Nec miserum tristi sollicitate mora.

Reddite, vosq; mihi me restituisse putabo,

Lusus erat Domina delictaq; mea.

Hunc ego per virideis umbras cum matre vag-

Ad ripā excepi, Sandale amane, tuam. (antē

Paruus erat, totoq; nitens in corpore candor,

Meandri niveas exasperabat a veis.

Hic ego quamprimum, dixi mittatur Amica,

Nulla quidem tali nomen digna magis.

Paulatim, positoq; metu miscere capit,

Et Domina teneros accubas antē pedes.

Et modo protenta virideis cervice corollas

Accipit, ac tergum molliter aure premit.

Et modo formosa lambens fert oscula dextra,

Porrectas avido nunc capit ore dapes.

Illa Puellari studio de pectore sueta,

Securum visidis saepe lavabat aquis.

Gratus erat nimium Domina, nūc luget ademptū,

Et caput insano vitā dolere mori.

Per Superos oro, Nymphasq; Dianam,

Reddite, si vestros incidit in laqueos.

Aut nobis, saltem si se tulit obuius ista,

Dicite, quō celerem corripit ille fugam.

Ah! quam nē trucibus timeo sit prada Moloſſis,

Et viridem lacero corpore singas humanum?

Ach demens! in aperta tuā discrimina vitæ

Improbe, quid Dominam; nosq; tectā fugis?

A a a ij Fuma-

Humano cultu affuetus pascere amaro

Gramine, nec semper copia fontis erit. (8

Sed qua tarda graves agis abut planstra iuven.

Sordida vix antea leniet unda sitim.

Sape levis strepitus folij tabentis ab ulma

Anxius, in duro despicite somnus eris.

Huc ades, & veniam supplex pete, pone timorē

Si redeas, parceret protinus illa tibi.

Novi animū, novi ingenium, quod molle, piūq̃

Nesciat irasci, ne sciat esse ferum.

Sed quid verba iuuat, quaestusq̃ effundere ina-
neis?

Nec prece, nec lacrymis perfidus ille redit.

Forſitan aut viridi ludit lascivus in herba,

Aut novus in vena coniuge gaudet amans.

» *O nimium felix, generoso pectore digna*

» *Libertas, cunctis anteferenda bonis.*

» *Non te sollicit congestum divitis aurum*

» *Torquet, & immensas candida temnis opes.*

Te propter ferus hic illectus, spreuit herileis

Blanditiis, gratum quicquid & ante fuit.

Non tamen usq̃ adeo nobis optanda videris,

Quin malim Dominam, servumq̃ pati.

Ad Caecellum.

Quis barbas alba, quis tamen Caecelle

Non tibi invidet bonitatem?

Quem mulcere manu solet nitenti,

Bencho-
nius.

Et solet tenero sinu fouere
 Illa lux animi DIANA nostri:
 Cui tot blandissias, tot usq; & usq;
 Lusus ingeniosa facit are:
 Quem sic deperit impotente cura,
 Ut siue illa domi quiesca degat,
 Seu foris parcat ambulationem,
 Vnum te socium domi, forisq;
 Vnum te comitem via requirat:
 Et quum sese epulis parauit illa,
 Tu conviva Dea advocaris usq;
 Tum dapes tibi delicatiores
 Hinc & inde legit, tibiq; lectas
 Blanda porrigit & ministrat uni:
 Mox ubi est epulis fames adempta,
 Novis delicijs beare certat:
 Nunc te lacteola inserit papilla
 Nunc humentibus admovent labellis,
 Et tot prodiga, basiationes
 Vni Nectareo propinat ore,
 Quod nec Lesbiam suam popescit
 Vates multivolus Catullus ille,
 Catullus, Pater osculationum.

Quid beatius (o tener Castelle)
 Quid hic amplius expetisse posses,
 Avarus licet improbusq; voris
 At beatius, ampliusq; quiddam,
 Quod sperare tua Dys nec ipsa

*Adsciscit socium thori DIANA,
Et te virgineo locat cubili.*

*Felix o nimis, & nimis Catelle,
Amare usq. adeo mea Puella.*

*Quis barbatule, quis Catelle tantas
Non tibi inuideat beatitates;
Quis sperare nefas beatiores?*

Scalliger.
p. 102.

Quid fles Therionille amice? quid fles?

*Quid quaris pede, sub solitione,
Gannitu, trepidatione, cauda?*

*Quod abest? quosa pars tui decoris
Abijt cum Domina ad sacros Iberos?*

*An nostros tibi quæstioni ocellas,
Et cordis profugum exulis cadauer,
Dicam esse? hinc abiire, dic Catelle,
Dic mihi Therionille, dic amice:*

*Quasitum ibimus? at quis ah! quis i sibi
Vadatur, nè itidem exulemus? ergo
Præstat, nè pereamus, hic perire.*

De Capro.

Flamini-
us

*Caper, Capella calicum beator,
Quem tam venusta, sam Puella candida,
Stipine maxima capellarum grege
Agit per alta montium cacumina;
Cum sol recludit splendido calum des*

Albani

Albent q̄ lata rore cano gramina.

At cum furentis excitatus ictibus

Solis siniculosus ignescit calor,

Nec aura pulchris arborum instrepat comis,

Te ducit illa fontis ad lympham sacri,

Qui profilit virente murmurans specu:

Domus choreis Naiadum gratissima,

Et semicapri dulce lenimen Dei,

Cum fessus à labore montiuago redit.

Hinc te reductis vallium cubilibus

Sistens, senello tassulum sinu foвет,

Cingit q̄ carum floridis fertis caput,

Suadet q̄ blandos sensum intire somnulos:

Nunc mollicella barbulam mulcens manu,

Nunc dulciora melle fundens carmina:

Canente garrulo simul avium choro,

Ex in cadente sole, cum nox extulit

Micantibus stellis coronatum caput,

Et prata grillis personant argutulis:

Te bella HYELLA cum tuis uxoribus

Domum reducit mollia ad praecepta,

Vobisq̄, salsas frondium dapes parat.

Cui vita capro contigit incundior?

Quem capripes Pan, aut potens pecorum Pales

Benigniore vidit unquam lumine?

Caper Capella calicum beator.

AD

V.

AD AVICULAS TVRTVRES, PASSERES, PHILO- MELAS, ET PSITTAGOS.

In aviculas suas.

*Reguli quondam genitalis aura,
Aëris nati, & nervorum potentes,
Alites; sed nunc cæcæ inquit lini
Corporè servo:*

*Omen acceptum canitate quæso,
Oscines dextris mibi gutturilliss.
Tuq; nil levi cane sic ROSINE,
Dulcis Acanthi.*

*Ecce Sol, ætherq; simul puella
Hortulùm favente meridianum
Lumine aspèctant, bona pollicentes*

*Quaq; precanti!
En Dioneam niveam Columbam,
In meum quæ se gremium, volanda
Cui domus casta propiore signo,
Spontè receptas!*

Iam

Iam diu vinclis ego mancipatas
 Vos manumissas dabo, singulisq;
 Aureum anellum podo complicabo,
 Cum titulo isto:

LIBERA HÆC VOLO SIT AVES MELIASSI,

Ibitis quo vos per inane ducet
 Aura, quo frundens nemus incitabit
 Præpete cursu.

Ante contingat tamen eximendū

Osculum rostellæ rubris labellis

Blandiens vobis heræ baciabis

Servæ, quæ servæ.

Aucupium nulli hinc subisara visco

Præda cedes is, neq; captiosas

Semiet fixo pedicas adhesu

Mobilis ala.

Sitamen fors incidetis in rom

Non bonam; fraus omnis abesto, ritè

Cognito, vobis merito obtigisse

Libera iura.

Alloquitur aves, deinde pecudes.

Quid quærat arboribus strepitis quid mur- Ponpanus
 mura sylvæ

Vestra formæ? mox & tristè sitis aves?

Scilicet & trepidus Soles, aurantiq; Favoni

Operis, dum ver pectora læta fovet,

Dum

*Dum faculas Venus accendit, dū ventilat ignes,
 Dumq̃ Amor è plena tela iacit pharetra.
 Me miserū! quid ver Veneris, quid queritis
 ignes?*

*Has faculas hoc ver pectora nostra dabunt.
 Querite aues, quā nostra volāt suspiria, & illæ
 Excitat igne faces, temperat arma Venus.
 Quid mastia in stabulis pecudes frondētia veris
 Tempora, & optatis florida. prata sequi?
 Frigoribus medijs, medijs niue gramina vobis
 Præbuerim, è lacrymis gramina nata meis,
 E lachrymis satā prata meis, frondentiæ rura,
 Per q̃ gravem hyemes, frigora per q̃, vivēt:
 Has Amor, h. 25 dolor ipsa Venus finē sine minis-
 Et sinē sine quidē pabula nostra vivēt. (trat,
 Pascite, pascendo crescūt satā, crescet & humor:
 Iam mihi crescit Amor, crescit & usq̃ dolor.*

De Hortis Iulij pontificis.

Capila-
rum.

*O Fortunata volucres, qua, ruris amanti,
 Dum canitis laudes, garrula lympba salit.*

O Fortunati pisces, qui, murmure sylva

Dum resonat, sacro ducitis æmulo choros:

Invideo vobis; securum degitis eam,

Insidias vobis non struis ulla manus.

Hic utinam vel avis vos inter dicere carmen,

Possent ego, vel piscis ludere iuncta aqua.

4507

Turin-

Turtures alloquitur, sciscitans eas,
De Amoris natura.

Continuus

Qua ramo gemina sedetis unà,
Atq; unà canitis vaga volucres,
Unà & gurgure luditis canoro:
Cum vobis amor unus, una cura,
Unum sit studium & fidele amoris,
Nostri nam variant subinde Amores.
Vos blanda volucres, Amoris instar,
Exemplum fidei ingales unum:
Qua vis, obsecro dicite, est Amoris,
Tam constans male, dissidensq; secum?
Nam si pascitur è calore, & igni,
Cur, o! cur miseri subinde Amantes
Frigescunt simul & tremant, geluq;
Toto pectore sanguis obrefciscit?
Sin est frigida vis, geluq; ab ipso
Horrescit simul omnibus uedullis,
Cur, o, cur miseri subinde amantes
Fruntur tacito calore et igni?
Toto & pectore sanguis asculatur,
Quen' hæc tam varians subinde vis?
Alternis calor imperet, geluq;
Vos o, dicite blandula volucres,
Exemplum fidei, atq; amoris unum.

Ad

Ad turtures suos.

Melissus. Turtures, sacri Kaverè pudica,

Qui pares unis animis, & unis

Mentibus, concordæ toro beatum

Degitis aulam:

Ecquid auditis gemitum Melissî?

Ecquid hauritis querulas loquellas,

Manè quas prima gemit, quas anhelat

Vespere serò;

Conscios vos esse mei sonoris,

Indies quo canto meam COLUMBAM,

Novi, & hoc ipsum mihi testis aquæ

Novit Acanthis;

Agra curarum resonante canna

Scita lenire, & facia accincente

Tempus ut fallant grave, mille formas

Promere voces.

Ructus en creber magis aggemiscis

Ingemiscenti, neq; rariore

Vester obtutu labra anhelat visum

Spectat hiantis.

Nostis apprimè, mea Turturillis

Cura, quam constanter amem, colamq;

Vnica faso mihi destinatum

Pectus Amicæ.

Nostra erit tandèm, lices octo menses

Luna compleris nova transigendos,

ref.

Vosq; post esca satie cupita

Pasceo alumnos.

Vivat, ô, mecum pariter ROSINA,

Invicem. fides bonè vicitatis!

Talis, ô, regnet mihi mutuo con-

cordia lector

De Turturibus suis.

Calibe dum vitâ fruor, & cunctamine sati

Possideo sterilibus frigidaregna tori;

Idalias nutrire domi mihi cura volucres,

Mensi quæ vasua radia lenta leuent.

Sunt alia vobis, quæ præter Aëdonæ cantsent,

Dienti, feremati gutturi harmonias.

Præcipue Exigilla canore fritivir amano,

Et matutinus excis Acanthis aves.

Sed mihi nil tanti est, quàm vos spectare fideles

O volucres, Cypria gens adamata Dea.

Quam mihi laudatiturtur, fidsissima turtur,

Exemplum præbes nobile coniugij!

Quam vos unanimis concordie pectore iunctos

Mutuo alterni mulcet amoris Amor!

Proxima transuersum tu non avelleris unguem

Dilecti socio comparis à latere.

Tu simul is cubitum, cubitu simul excita surgis.

Quam comedis, comedis; quibibit ille, bibis.

Alter ab alterius spatio seiunctior absit,

GUTH-

Guttur seiunctum crebragemente vocat.

Vos gemitu sequor, absit dū clamo ROSINAM!

Sit præsens, vestro more sequatatorum.

Atq; columbatim mecū precor exigat ævum;

Et simili ritu in sę fidemq; colat:

Immo tuum superet castissima Turtur amorē,

Quo nihil in terris iunctius esse potest.

„ *Quid facere est homines aquātat sensibus aut.*

„ *Coniugium Paphia si venerantur aves? (cas,*

Ad Turturem Marem.

Stans super impletam lymphā lucente patellā

Cernis adumbratā corporis effigiem.

Nec morā dans crebros iterasi verberis ictus,

Rivalem rostro, Turtur anhele, petis.

Falleris, ante Zeloty pum vesania capis.

Ardentem casto comparis igne tuæ?

Ab sit, ut aut undā fallace, aut amula felix

Te coquat ira, at cūr non potes hoccē pact?

„ *Non umbra speciem modō, sed multō minū ipsā*

„ *Umbra Zeloty pi, mens pia ferre nequit.*

In passerem Glyceris.

Hostili passer felis raptatus ab ore

Languit, exiguam deposuitq; animam: (pallit

Quē postquā GLYCERE illacrymās. fovitq; pa-

Frigidulum, tepido rore rigavit amans:

Palpitat,

Palpitat, & teneros repleat nova vita per artus;
 Moxq; vagus rosea profuit è latebra,
 Et fugit aërias non observatus in auras:
 Illa dolet, gemitus & ciet ore graveis,
 Quiaq; per nitidas distillat vitæ, et malas,
 Distinctum gemmas quale renidet ebur.
 Ingrate, heu! nimium passer, qui deseris illam;
 Quicquid habes anima munere cæcis habes.
 Desimilem o sortem! te lux mea, te sequor una;
 Cum toties dulci me spoliës anima.

In altum passerem
 eiusdem Glyceres:

Improba de Dominae gremio dñ prævola ates,
 Corripitur, Domina comprimiturq; manu.
 Illa quidē moritur, sed sic iuvat ire sub umbras,
 Sæpe mori simili non n:ce posse, dolet.
 Hoc benè scit GLYCERE, formæ sibi conscia tã-
 tinq; sinu tepido callidè condit avem. (ta,
 Nec mora: visi movere suas, & moverat alas,
 Atq; iterum Dominam pësima deseruit:
 Illa manu celerem sequitur, cupit illa teneri
 Et manibus rursùm virginis immoritur.
 Trævidi, infelix, tam dulcia fata volucris,
 Optaviq; ipsæ posse mori manibus.
 Illa negat: sortem o, miseranda! cur impia, cur nã,
 Cui vitam retinês pennas interitum?

Philomelam consolatur.

Scaliger
Pater.

*Nondum etiam tennes diffudit in aëra rores
 Arbiter optata lucis, opusq; Deus.
 Atq; memor gelida, nec adhuc ab luce soluta
 Noctis, inexploros integras orba modos,
 Natum populea quarens Philomela sub umbra,
 Et tenerum querulo carmine luget lityn.
 Annæ recedentis miseram vigor aureus anni
 Quaq; ferunt steriles tempora avara dies
 Sollicitant desiderio? locaq; aua cantu,
 Flebilibusq; modis rumpere inquit Amor?
 Solue ferox animum rugis: & crimina cordis
 Excute de frontis luce serena tui.
 Et mihi perpetuis lacrymis, luctuq; sepulto,
 Aduerso Pterele numine mitte frui-*

Ad Philomelam.

Sextona pa
ter.

*Æmula divini suavissima carminis ales,
 Quæ virides umbras, & loca sacra tenes,
 Mollibus, & varijs quæ tot discrimina vocum
 Flexibus, humana dulcius arte refers.
 Munere pro tali sibi quid Philomela rependat?
 Præmia quæ tanto digna labore putem?
 Dum vagus huc, illuc hortis genislibus erras,
 Miror & artificii culta vireta manu.
 Hospitis officio tu protinus usa benigni,
 Fingis in adventu carmina mille meo.*

Næ

*Nec procul hinc densis canis abdita frondibus,
Illic in ramo, populeis sive comis.* (alta

Verum hic Iuniperi insidis mihi proxima trunc-

*Non imitabilibus me venerata modis. (co;
Et licet hac perstem tibi tã vicinus in umbra,*

*Deq; tua suavi garrulitate loquar:
Nil tamen ipsi times, nec gutturus ista canora*

*Sedulitas idè dulce remittit opus.
Grata sed in longum luctu resonante querela*

*Ducitur, argutis continuata modis.
Nos vero tali quoniam dignaris honore*

*Dicimus in laudes hæc tibi pauca tuas.
Humanas auium quæ mulcent cantibus aures*

*Cedere carminibus carmina cuncta tuis.
Vide diu, similisq; tui generata propago,*

Finiat extremum non nisi sera diem.

Ad Philomelam.

Ver rediit, glomerantur avels, consentibus auras Pascha-
us.
Mulcent & miris tu Philomela modis.

*Tu, tu, tot toto modularis gutture voces,
Vt Philomela alijs, sis Philomusa mihi.*

In Philomelam.

*icta frons, auroq; leves interlita pennas,
Fingeat vario guttere carmen auis:*

*Et dulci clamore diem, roseamq; vocabat
Auroram invito coniugis in gremio!*

tesanca
Amaltus.
us.

*Quin nunc extremo tumuli donavit honore,
 Et sparsit viola, sparsit Acon. lacryma.
 Forsan adhuc humili cantus meditaris in urna,
 Sed reprimat cantus invida terra tuos.*

In Psittacum.

Latentius Ocelle Americi soli, volans sacrata Phæbo,
 Fors intèr alises tibi Fortuna iure favit,
 Quascunq; mobile æris per equor aura tollit:
 Cum labe nulla turpior, novoq; silva ab orbe
 Munusculum Puellula mea obtrigisti amicum:
 Atq; illius nunc in sinu melos suave lingua
 Tentes sonare blasula; cibusq; nunc cupitis,
 Fruare, nec tua India te germina, aut odores.
 Nec tarq; dulce calitum trahas vel osculo uno.
 Dic, ô mihi, dic: roscido soluta mane somno
 Cubile quando deserit, decusq; amabile oris
 Exsuscitans thoro emicat; natale nunquid astrû,
 Eaq; occidente oririer stupefuit posse Solem?

VI.

PHÆNICI, HYRVN-
 DINI, TVRDO, & ACANTHIDI.

Phænici.

*Alitum immortalæ decus, Dis amulus ales,
 Ipse*

Ipse sibi genitor ipse sibi soboles:
 Qui nostri ex alto spernens consortia mundi
 Nec Fortunatis cernitur à populis:
 Sed Tigrim, Gangemq; ultra, Nabathaag; flabra
 Luxifer arduos manebis ubi franat equas,
 Aurar' a roseos inter Titanidis ortus,
 Non ad cuncta alijs regna beata tenet:
 Tadis decursa quoties male fert asasis,
 Ne fatis semere concidit arbitrio:
 Aggercum educit tumultum sibi colle sub alto,
 Conspicuum myrrha, conspicuum casia:
 Et tumulto adiciens flores, & germina florum,
 Mercibus intactam pauperat Arabiam:
 Mox Phæbi ad radios pappas quatit auricolores,
 Accenditq; sui funera sponte rogi:
 Scilicet ut letho redvivi surgat ab ipso,
 Natalesq; ambusta, hauriat è cinere.
 Sic ego dum nitidos Demira me verio ob ocellum
 Instar syderei qui mihi Solis habent,
 Spe, desiderio, dulciq; agitat' amore
 Ipse pyra, & proprio sum meus igne rogo.
 Atq; ubi diripere avidæ præcordia flammæ,
 Vivere desisto, vivere ut incipiam.

Ad Hyrundinem.

Aequales ambo, tu flas signata cruce,
 Quassa mihi exulto membra cruce cadunt.

Angusta
nus.

Bbb ij Tu

Tu desles Itylum; quid me nisi flebilis angor

Extenuat? lacrymis deperiére gena.

Tu Philomelae loqueris dispendia lingua;

Ipsa mea, ah demens! fasa, necemq; loquor.

Exoritur quum manè recens ex aquore Phæbus,

Conquereris: mæsta tunc ego voce queror.

Erras, & circum, circum stridoribus imple

Atria; sic circum strideo, et erro miser.

Hæu! tua vitâ magis felix, nam tempora veris

Semper habes; veris tempora nulla mihi.

Scaliger
Pater.

Iam redit, & reducis reperens vestigia veris,

Quæ laceram genitrix Daulia luget Ityn.

Querquera barbarico meditatatur carmina plæ-

Artisq; artificii pendula figit ope.

Impia si veieris desles malefacta furoris:

Ah! fugias Domine pectora cruda mea.

Namq; immane odiû potuit te armare Tyi antri:

At seruum, ac fidum hac perdere læsa po-

Dulcia seu gelida queris divortia brumæ: (refle)

Hæu! fuge: nã gelida hic nil nisi sævit byæus.

Ad Turdum suum.

Dulci Turdule docte gutturillo

Asperas animi levare curas,

Canti illius modulos minatiores:

Conde o mihi pectoris medullas.

Bus.

*Cantantula ut inquietiore
 Oblitus veterum miser malorum
 Mentis improbus acquiescat astus.
 Da mi blandula mormurilla mille,
 Mille anfractibus implicata quod sit
 Ictū eludere vortices Charybdis.
 O Princeps animarū beatiorum,
 Quot grato Dominum excitant susurra.
 Rex nostræ, volucelle, vocis alma,
 Dulcē, Turdule doctē, gutturrillo.*

Ex Agathia.

*Nocte queror, tota roseo nascente sed ortu
 Lumina quā in somnum vitā dolore cadunt,
 Ecce meis lacrymis veniens causa altera, cantu
 Mox oculis somnum pel'is Hyrundo suo.
 Parce argutatrix, parce invida: nō ego linguam
 Germana vincas praeceuisse tua.
 Flere iuvat natum? montes pete & avia: per te
 Pauxillum ut somno lumina fessa levem.
 Si vel sic placitis recreet me amplexibus agrum
 Fortel' id a referens moribundus ora mea.*

Donna
Puer.

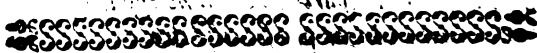
Ad Acanthidem.

*Quam bene tu mecū, volucris dulcissima, vi- Angeria-
 Sat dulce, eiusdem sortis habere pares. nus.
 Tu fixo in ramis nixto, decepta fuisti:*

B bb inq

Decep-

Decepta & visco praeda ego, praeda fui.
 Tu, sola hic sola; hic ego solus, solus amator.
 Ut q̄ ab eas, optat, opto, ut abire queam.
 Tu viridi pluma, at q̄, innato murice tincta;
 Me quoq̄, sine scis, tingit uterq̄, color;
 Spes vires, ostendit mea murex, vulnere, plaxas.
 Tu libertatis tempora, tempus ego.
 Te cavea includit tanto de vimine texta:
 Me claudit sava in carcere sava Venus.
 Damnosus querulamulos modulamine curas;
 Heu! curas querula mulceo voce meas.
 Spina tibi nomen praebeat; mihi spina dolorem
 Iniecit lateri, tu gemis; ipse gemo.
 Ambo infelices sumus, & sine sensibus ambo.
 At tua pars nostra sorte beata magis.
 Portio tota tibi dardis; mihi portio nulla.
 Cordis adae, totum cor, lacerauit Amor.

VII.

AD MUSAS, CITHA-
 RAM, CHELYN, LYRAM,
 & CHOREAS.

Ad Musas

Maccinus Rure gaudentes viridi Camena;

Eomis

Fons & puri trepidante lymphæ,
Frontibus spissas, leniumq; verna

Voce volucrum,

Nunc mihi quas chalyn, aureiq;
Grata concordæ data lura plectri,
Si pio vestros colas usq; ritum

Castas honores.

Amnibus, sacrisq; choris amicum
Tollite à terra gravitate Karem,
Es super Pindi iuga summa dulci in

Sede locare.

Vnde pangentem criticis probandum
Auribus carmen. Numida, Britanniq;
Audiant, & qui prope fabulosum est

Oreus Hydaspem.

Non Iovis magni mihi cura Phlegram,
Et Giganteos cecinisse moans,
Quiq; Amimonem laices ferentem

Prestitit in arvis.

Non stilo horrendi grauiore ludos
Martis, & pugnata duella Regum
Condere, aut campos misere cadentum

Cede repentes.

Vinciant furas roseis cothurnis
Et tuba pugnæ resonante prodant
Ora Hyantæa quibus abluisset

Largius unda.

MI GELONILIA suis est abunde

Succinos

*Succinos cantu leviores crines,
Nup̄r & qui me mihi surpuerunt
Dicere ocellos.*

*Me legant olim Pueri, Puella
Cum novis mptæq; nova maritis,
Floribus vinctum modo ingreſſq;
Tempora ſerſis.*

Augurel-
lus.

*Muſi iam tecum ſatis hunc in annum
Luſimus grata vacui Canticæna,
Quin parum ceſſas, tenueſq; nervos
Divæ remiſiſti?*

*Dum graveis imus Danaum per artes,
Qua peccem docti veteres tulerunt.
Tam ſimul parvis humeris nequimus
Cuncta ſubire.*

*Indè mox largis opibus prædorum
Forſit àn tecum gravior rediſis,
Cum tibi Graio varius niſeſceſ
Barbitus auro.*

Muſis.

Beneſo-
nium

*Ite, quando nihil iuvare amantem,
Quando conciliare nec poteſtis
Adverſam nimium mihi Puellam,
Ite in exitium, malaſq; flammæ,
Muſa pernices mea ludente.*

Non

Nam quid illa meo superba cantu
 Fama in postera secula prorogabit,
 Quae meas toties preces
 Sprevit aspera, contumaxq; flecti?
 Quin vos, quin potius subice flammam,
 Quin vos, quin potius valete in ignes
 Camena mihi non bene auspicata,
 Verum pignus ego, mei q; amoris,
 Et mea fidei obsides camanas,
 Scelestus, jubeam valere in ignes?
 Ego nomina clara, PANCHARILLE
 Mea nomina? vivite, o, Camena,
 Nec incendia, nec time te flammam.
 Vnum me satis aestuare flammis,
 Vnum sit satis ignibus perire.

Ad Citharam.

Te pulso digitis & curvo pectine pulso;
 Me pulsas saevo verberare saevus Amor.
 Tu cincta es nervis; mea sunt religata cathenis
 Pectora dulce sonas carmen; at ipse queror.
 In medio stant bina tibi, stant vulnera, pectus
 Mille mecum quassant vulnera, mille faces.
 E buxo contexta nites; ego pallidus humor
 Tabco, & in vilem, respice, verior humum.
 Quum pulsaris habes animam, nam membra
 Spiritibus; secum adortans ista loquor. (resul-
 ta)

Anger-
 nus.

O C.

Borboni-
um.

O Cithara, o, quotiès colludimus, adsit Apollo,
 Et moneat digitos, & regat ille meas.
 Adsint & Charites, Musa, & cū matre Cupido,
 Adsit lætitiæ Bacchus & ipse dator.
 Frigeat ut præ me Linus, & Terpander, & Or-
 Et Thebis muros quæ fabricasse ferū: (phœus,
 Ut mea mitescat fidibus mollita canoris,
 Fiat & ex dura, blanda Puella mihi.

Ad Chelyn.

Macrinus Dulce curarum chelys à levamen,
 Efficax tristes recreare sensus,
 Tadijs mentem quotiès molestis
 Carpinus agram.
 Si tuis victi modulis leones,
 Si tuo tygres varia sonore
 Mox remollita posuere sauum
 Corde furorem:
 Et Nero (quo non fuis ullus unquam
 Dirior terris Italæ Tyrannus)
 Si tuis acris est medicatus ira
 Vocibus olim:
 Ocyus nervis agendum recussis
 Laurum spissa vacui sub umbra
 Carmen iratæ modulemur amba
 Nolle Nereæ.

Hæc

Hac non verotali feritate præcept
 Ardet, ut vespis agitata lunix,
 In meum diras caput & minati
 Voce precatur.

Si tuo cantu fuerit NEERA
 Mitior, ponat tamidas & iras
 Victa, confestim tibi flore scem
 Sertarecenti.

Mox & Orpheo, o mea, confereris
 Barbita, cuius modulatiore
 Unda concenit stetit, arbor Flammæ
 Mota nivali est.

Suscitat Lyram ad Amores Phœbi
 canendos; inter quos, coronidis
 Amorem narrat, & Esculapij or-
 tum & educationem: quem optat
 nunc vivere, ut ei agrotantē CIR-
 CEREN COMINITAT.

Quis nova tantus mihi mentis ardor
 Incidit? Quidnam meditare mecum
 Grata testudo virido sub umbra
 Dulce referre?

Hic locus ceteræ raciturnus undas
 Propter inuitat vitreas, & omnes
 Ecce ventosi cecidere passim
 Murmuris aura.

Augustinus.

Et

760. MORTI AMORIS

*Et mihi Phæbum tenuem per auram
Cernere ex alto videor, quid ergo?
Annè Phabeos moniti canemus*

For sit àn ignes?

*Vt levem cur su celeri secutus
Anxius Daphnen retinente dextra
Pene, Praduro doluit fugacem*

Cortice cingi.

*Vt graves illi Clymene dolores
Sustulit natum Phaëtontha, ut ipse
Pavuit Admeti pecudes agresti*

Tectus amictu.

*Vt suos ira impatiens proterva
Acribus fixit iaculis amores,
Vt q, detecto dedit Ales index*

Crimine pœnas.

*Nam Deo quondam famu'ans amanti
Detulit lingua volucris loquaci,
Alter ut grato in gremio teneret*

Fortè Coronin.

*Voce qua Phæbo solitus nitenti
Excidit vultu color, & superne
Semper optatam speciem videri*

Exiit omnem

*Quin manu excussa cithara decentea
Leueq, plectrum digitis, & ipsa,
Heu nefas, Laurus capiti decore
Lapsa pependit.*

Acre.

Acre tumo cornu, solidumq; flexis
 Pronus incuruat genibus, superq;
 Aptas extenso Arcisenens acuta
 Spicula nervo.

Mox & intendens oculos, in uno
 Hæret obtutu, miseraq; pectus
 Trajicit, sancto toties quod ante
 Presserit ore.

Non leve exemplum, ut maneat Puella
 Vsq; promissis, fidei nec unquam
 Termino aberrant, st. aut prius quen-
 cunq; Cupido.

Ultimos ergo gemitus ab i mo
 Corde confesso dedit ic̃ta, supplex
 Innocens ne quid pateretur infans
 Matris in alvo.

Tum gravis circum in a. lidos rependit
 Corporis sensus requies oborta, &
 Semita infernas anime reclusa est
 Dura sub umbras.

At Leo tristis semitæ ac imago
 Impiæ natæ pereuntis una
 Atq; respectu subijt peremptæ
 Sanguine matris.

Illicò sua nimis expetita
 Panitet, panēq; necisq; amantem,
 Seq; tam promptas volucris quod aures
 Præbuit, odit.

Quid

*Quid sequens dicam? Medicas ut artes
Sapè tentarit, trepidansq; frustra
Ipse fomento incolumem salubri est
Rendere mixtus.*

*Aut ut immensi memorem doloris
Indicem prisco spoliatus nitore
Inter albensis vernit volantes
Vivere coram.*

*Aut, ut exemplis lacrymis acerbo
Funeri, extremum quod amans valeret;
Iusta persolvens, gemitu supremo
Cuncta replet.*

*Ille & creptum lacera parentis
Ventre Chironi puerum sub alaa
Antra tum vix celebri magistro
Misit alendam:*

*Qui simul caro teneris alumno
Nexibus linguam senior resoluisset;
Imbuit primum leniter virili
Pectora sensu.*

*Inde mox illi validas potentium
Latus herbarum fruticumq; vires
Omnium, & totum penitus medendi
Protulit usum.*

*Namq; morborum perhibens latentes
Risè cum signis docuisse causas,
Quaè mortales ope lesa possent
Membra levare,*

Sive opus ferro foret ora patria.

Vlceris scindi, fragiles vel arans

Erigi, lentius patens foveret

Vnguis valens.

Seu forens fessis, graviter priusquam

Ferverent astu interiore, danda

Quæ salutaris resoluta misceret

Pocula succo.

Hinc ad occultas reserasse fertur

Semifer voces aditus, & illam

Sapè per sacras Magici tulisse

Carminis artes,

Iam quibus fretus Iuvenis, patens er

Non modò affectis opifex adesse,

Sistere & fatum valuit, sed intra

Limina quondam

Ausus horrendi penetrare lethi,

Inde mortalem scelera noverca

Arte disceptum rediens anaro

Abstulit Orco.

O mihi, si quis Deus ammisset,

Præ vel expertus Pater ipse Chyron,

Impotens vel Phabigena hoc sub auso

Daceret annos:

Quas preces supplex manibus supinis

Funderem, vel quibus gravibus teneret

Procinæ votis, utrinq; sanctum

Nomen adorans,

Ut mea sævo quotiès dolore

Cic

Augi

704. THIO KTI A-M-O-R-T-I-S
Angitur praesto Domine benigni
Afferens, quod mihi fugeret remissus
Corpora linguor

Qui semel torquet miserum per omnes
Fertur huiusmodi velas anguis artus,
Atq. mox cunctos populus auferre
Pectore fessum.

Hei! mihi quo tunc unum labantis
Victus inspecta specie recedit,
Quo mihi defecta abeunt relicta
Membra vigore

Sed satis, nam me lacryma quod ultra est,
Iam mea sunt impediunt, mihiq.
Penè singulus subdante vocis
Clanditur usus.

Ad Citharam scripsit Puellus.

Salve optata mihi Cithara, o venerabile donum,
O requies anima grata futura mea.

Salve iterum, atq. iterum: quis me felicior uno
Rem melius videat spe cecidisse mea.

Qui mihi te dono dedit, hunc venerabor ante.

Tā clarum ingenio quā pietate virum: tunc
Huic simi! ac nostra venisset epistola dextra,

Legissetq. stylo carmina scripta rudi.

Non modo se ille mihi, sed se quoq. commodas ipse
Ultrò spondit, volent, ex animoq. dedit. (sum

Cuius ego, ut rari celebrabo nomen Amici,

Hoc erit in loco motius orbe nihil.

Omnis amicitiam nostram mirabitur atas,

Dū Rhodanus rapidis curres in equor aquis.

Sed vereor, nè Mercurius, Phæbusq; videmes

Te talem, invident, surripiantq; mihi.

Parcite Dī; nequeo Cithara sine vivere chāra:

Hac sine, erit vita mors mihi grata magis.

Parcite, sum vestre sepeo studiosus in ævo;

Et Charitum Mythes, Pioridansq; comes.

O me felicem! nunc est mihi visus æterq;

Annuere: en video, si sit uterq; sat est.

O Cithara induulsa mihi, & fidiſſima coninx,

Nunc fruar amplexu, ducis amica tuo.

Vivamus: procul este dolor, curæq; labores,

Aura, fera fumo, & male sanus vapor:

Hymnos in Superam laudem modulamur unā,

Manere tu quorūq; conciliata mihi es.

Zelus in mora mediū liuore crepatis;

Et petet infernos garrula lingua rogos.

In choreas, a se spectatas.

Currū Dionēs vectus eburneo,

secundus

Vidi. Modo hic, iam nescio quo loco,

Calente curſu ardē mixtas

Cum Inuequm serie Puellas.

Unā inter omnes florida virgines

Terram tenello sollicitans pede,

Perſabat in gram sequaceis

Cet y

Secum

*Secum oculos, animumq; turbas.
 Vi rubra puro lacte natans rose,
 Serpebat albas purpura per genas:
 Frons crine flavo fulgurabat,
 Falva ut ebur variatur auro:
 Sic illa membris lata volantis,
 Producta chari nunc Iuvenis manus
 Circumibat, intactamq; sensus
 Nabat humum trepidante planta.
 Nunc sola, gratis libera nexibus,
 Errabat vibrans huc oculos, & hinc,
 Lusq; molis protereo,
 Huncq; petebat, & hunc, & illam.
 Beata, dixi, terra: volbos pedes
 Tu bruta senti, vel mihi fac locum,
 Se q; illa per pectusq; nostrum,
 Per faciemq; aculosq; volvas.*

IIX.

AD MANVM, DEN-
TEM, LINGVAM, PEDEM,
ET IMAGINEM SVAM.

Comparat manus suas cum Domine
 manibus.

Scaliger
 Patet.

Has manus, & manus hac: rigida hac, hac molli-
orumbra,

Que

*Qua levis astringas temperas aura Notos.
 Hac manus, haud manus hac: placida hac, cru-
 Liferaq; conui savior una cruce. (delior illa,
 Haud manus, as mors hac, nō iam manu: impia
 Serva è capivo pectore corda tulit. (quādō.
 Si spectro, interij: sitango, aut tanger ab illa:
 Nec mors, nec pena iam mea nomen habet.*

Denti.

*ODens improbe, dire, ter scelestē,
 Dens facerrime, Dens inauspicase:
 Tun tantum scieus ausus, ut papillas
 Illas PANCHARIDIS meae papillas,
 Quas Venus veneratur, & Cupido,
 Feris moribus ipse vulnerares?*

*Nec tecum reputas, miselle, quanti
 In te Numinis excitaris iras?*

*Qui dūm PANCHARIDEM meam lace sū,
 Omnes & Veneres, locos, Amores,
 Et quantum est Charitum simul lace sū.*

*At tu hoc pro scelere, impioq; facto,
 Ne mi irascere, blanda PANCHARILLA,
 Namq; testor ego tuos ocellos,
 Amo quos ego plus meis ocellis,
 Et testor Veneri, tuumq; Numen,
 (Quo maius mihi, sanctiusq; nullum)*

Bonif.
mus.

Non

Non has lādere mēns fuit p' pillas,
Non has mēns mibi, DIVA vulnerare.

Verum ut se exervis mihī superbus,
Tuarum ille decōr papillarum,
Et has impulit ardor osculari,
Ipse ardentius afluans, furensq;
Compresst has nimirum, atq; vellicavit.

Hoc meum scelus, impiumq; factum est.
Pro quo mille adeo subire penas,
Pro quo mille velim subire cedes:
Si tantum scelus, impiumq; factum,
Vlla unquam queat expiare pena,
Vlla unquamqueat expiare cedes.

At nē hoc pro scelere, impioq; facto,
Ne mī irascere, blanda PANCHARILLA,
Ne mī irascere, cui superba forma
Peccandi impoſuit neceſſitatem.

Lingua:

Douza Pa
ter.

Lingua loquax: at vocis egēs, ubi postulat officio;

Lingua loquatori mīsa reperta tuo:

Quid mibi colloquium Domina? toties ſue capiti

Profuit aſpectus commoditate frui?

Num minus heſterno ſtupidam te veſpere ſenſi,

Quam mibi ſi nulla tempore nata foreſ?

Affatus tremuli, vanaq; interrupta dolore,

Et ſingultatū fracta querere a ſonīs;

Siccina

Siccinè heri vestrà vos decessisse palatum,
 Meq; ascos ipso deferam in padua?
 At saltem, saltem verba subitima dixissetis,
 Flebile què Domini corda mouere primerent.
 Ito procul, si; Lingua, nihil conducis amanti:
 Non ego te casu vi curare fero.
 Nec venale mebrè laqueum mercede locatur,
 Vt meà sit multa aut alienae domus.
 Non populo, at Dominum studeo per dicta placere
 Ito procul, si nū, Lingua, in Amore vales.
 Sed quid: pars mē non superbas corporis ulla,
 Quæ non consensu i. pressa stupore fuit?
 Lingua quid admittis: quid cetera mēbra sequi.
 Communis culpa non deceat esse ream? (ta est,
 Illa nihil meruit: sensus peruaserat omnes
 Torpor, & (hæc) solo corpore nullus eram.
 Quid? non & tenues flammam manare sub ar-
 Sanguine non venas deficiente mari, (tus,
 Paulatimq; suis arteria pu'sibus orba
 Sensimus, & gemina lumina nocte tegi?
 Tantum nuda mē restabat imaginis umbra;
 Quilibet idā possit dicere; DONZA EVIT.

Ad Pedem Candidæ.

O Pes, quem gemina premunt columna,
 Illa, inquam gemina premunt columna,
 Quarum ex arbitrio quiescit illa,

Ccc iiij

Qua-

B
 Vefolus.

Quarum ex arbitrio movetur illa,
 Illa CANDIDA, cuius iura ocellis,
 Illa CANDIDA, cuius in papillis,
 Omnes deliciae laetantur tui.

O Pes candida CANDIDA, ô tenelle
 Mi pes, dic mihi, ô tenelle mi Pes,
 Qui meam mihi CANDIDAM adferebas,
 Cur meam mihi CANDIDAM abstulisti?
 At scitè decessit profectioem
 Nunciare mihi, ut vel experirer
 An possem precibus fugam morari:
 Vel tibi comes esset hic meus Pes.

O fur pessime, quid tibi imprecabor?
 An nodosa tibi ut podagra canentes
 Vexet articulos? an, ut molestus
 Sic scrupus premar, ut libida nunquam
 Vili te capiat profectioem?
 At dolere nequis sceleris, solus
 Nullos ergo tibi imprecor dolores.
 Non peto quadruplum (licet teneri,
 Ut fur, hac merito actione possis)
 Hoc unum peto, quid mihi abstulisti
 Redde me mihi, quaeso, redde mi Pes.
 Mi pes, redde mihi meos Amores.
 Fmam mihi tibi herclè Margaritas,
 Smaragdos, et idem, u. superbius istos
 Tas di. it. da. o Phalencas.
 Quae te in astra ferant, ubi sublimis

*Inter sydereos micabis ignes.
 Sin' minus (nec enim genus relictum
 Vindicata est aliud) tibi nec unum
 Pedem, ô, Pes, dederint mea Camana.*

Ad pedem Amicæ Sphæricæ.

*En Pes lacteola mea valebis?
 Valebis procul hinc amantis en Pes?
 En Pes gl'ie magis piger, valebis?
 Valebis malè Pes, pigellè mi Pes?
 Mi pes torridula invidens Camilla
 Camilla, Invide Pes, mea, valebis?
 Cum te metriculis suis pedunculis
 Camilla intulerit polis, ferox Pes,
 Cur mea Dominam negas Camilla
 Ferre SPHERICVLAM? Tibinè mi Pes,
 Negavi Lybici sinus lapillos?
 Tibi Sardonicas meas negavi?
 Negavinè mea pedes Camana?
 Camana aureolas tibi negavi
 Nostra verficulos? ferox, fremens Pes:
 Ipsum me tibi, Pes ferox negavi?
 An ullo tibi me, precor, negavi
 Dic, Pes, tempore me tibi negavi?
 At tu te modica mihi negasti
 Horula, Dominam meam negasti
 Adportare tuam, horulam in tenellam:*

Horulam

Horulam mihi te negas in unam?

Et liber ferutis eas iambis?

Iambis procul hinc abesse liber

Paras? Luride Pes, abire liber

Trux Pes ire meis paras Iambis?

Absit, absit, ut à meis Iambis,

Gambas qui renuit dedisse heriles.

Sano tunc pede Pesne sanus ibis?

Sano qui pede Herum venire sanum

Negasti, male Pes, manet, manet Pes.

Pes ferox maneat, maneto trux Pes,

Cum, pigellule Pes, suis manere

Tamdiu adiculis amaris, hic Pes

Confossus maneat meis Iambis.

Cum te clavulato suaserat,

Vncarint tetrici domi sopores,

Clavis fesso mei, peduncle Iambis.

Lycamba comes, hic manet, manet Pes.

Ah! pedem, mea Musa, fige clavo.

Clavo qui faciat meo pigellum

Pedem muscolo manere semper.

Abnuis? mea Musa, quid negabis

Hunc strinxisse pedem, tuas morantem

Semper delicias? pedes tot illi,

Metrorum dederis tibi sed unum.

Pes hic ferre gradum piger negavit.

Iam, Ies lente, mane superbiens Pes,

Hic fossus maneat meis Iambis.

Et quem sic pignus domum venire.

Nobis, ne pigeat domi manere.

Hares fixus atrox, domi manens Pes:

At ni me pudeat mea imprecari

Podagram Domina, tibi imprecarer

Nodosam, male dire Pes, podagram:

Sed cum non valeas dolere solas,

Corculumq. meum meos amorcos

Perfrangi horridula nefas podagra,

Hoc tantum tibi, Pes inters, precabor,

Hac tantum mancas inters in ade,

Quantum sat fuerit remetiendo

Dolori, mihi quem ferox tulisti,

Dum mihi mea gaudia hinc abesse

Tantum SPHERICVLAM habens tulisti.

Sed prob! prob! dolor, o, tenelle mi Pes,

Illate mea vincla ter beatum,

Mi pes, efficiens, tenelle mi Pes,

Marens basolis, tibiq. mille

Toxam lauroolas, sed & snaragdos

Quos in feruiole meo recondi,

Spharicellio, o assuam pedunclo.

Ergo hic, Pes bone, Pes maneto mecum:

Servitus ea gratior videtur

Libertate mea manebis hic Pes,

Ast ego aureolo carens Amore,

Exul myrteolas eo sub umbras.

Ad

Ad imaginem suam.

*Angula- In nunc ad Dominā, mea Imago, nitebis ab omni
son,*
Parte quidem, atheri lux ibi Solis adest.
Illā dat, illā aufert animas: illā omnia, tanquam
Immortale sibi Numen adesses, agit.
Accelera passus, sed ne discede, priusquam
Non poteris celeres visua movere pedes.
Deindē ubi vitali te musam impleverit aura,
Succurrat Domini tunc tibi forma tui.
Dumq̃ venit tacitis praeceptis occasio pennas,
Voce pia, quae sunt vulnēra nostra, refer.
Forsan fiet amans, & sic mihi parcat amanti:
Et sic ambobus candidus annus erit.
Sed timeo hoc unum, nē te dū pollice tangis,
Exusta occumbas: simus & ambo pares.

XI,

AD ROSAS, VIOLAS,
 FLORES, COROLLAS, ET AVREA
 MALA.

Ad Rosam.

*Scalliger
Bates.*

Emula succinctis ridenti luce labellis,
Dic Rosa: Sydercus unde coloris huius?

Nam-

Numquid ubi ignigenis admotæ es naribus : illas

Traxisti flammæ subdola ægæsse animæ?

Aut ubi flammigeris tibi luxuriatur oculis

Infedis strichus igne comantæ rubor?

Ass vitæ cum felicitate Sol reddas, & unum

Qui vitæ Soles restituit gemitu?

Me miserum, me quem nec Sol, nec Sirius arit

Ignibus ingessit: uno oculo perca

Ad violas hiemales.

O bis felices viola: quas scrior annum

Exulta: & Damina quas et rigere manus.

Ah miseras effugisse hiemem sacrasse putatis?

Quas manus impiorum Sirius igne premit.

In Violas à Venere suas

dono acceptas.

Molles, ô Viola, Veneris manu sola meastra,

Dulce quibus tamen pignus amoris inest.

Quæ vas, quæ genuit tellus? quo Nectaræ odoræ

Spargerunt Zephyri, mollis et anxanthomas?

Vos præ in Acidaliæ aluit Venus æthere campis?

Vosne sub Idaliæ parvis Amor nemore?

Hæc ego crediderim citharas ornare corollis

Per me si in rasea margine Pieridas.

Hæc flore Ambrosias incingis Flora capillos,

Nec

Possida.
ana.

Horregit indociles Gravis blandi sonus.
 Hæc Aurora sine nece et redimicula frangi,
 Cuncta refusa verno pandit ab axe die me.
 Talibus herporidum rutilant violaria gemmis,
 Floribus hæc pictura possidet aura nemus.
 Hic distincta præbent per graminæ Mænes;
 Non facies æterna Chloridos herba parit.
 Felices nimium viola, quas carpseris illa
 Dextera, qua miserum me mihi surripuit.
 Quas roseis digitis fastidiosa adinuertit ori
 Illi, unde in me spicula torquet Amor.
 Forsitan & vobis hæc illinc gratia venit;
 Tanta hæc Dominæ spirat ab ore mea.
 Affrica lætæcola blanditur vs illa colore,
 Affricæ purpureis & ruboribus fatis.
 Hic color est Dominæ, roseo cum dulce pudore
 Pingit lætæcalæ parpula genarum genas.
 Quam dulcem tabris, quam luteo spirat odorem?
 En viola in vobis ille remansit odor.
 O Fortunæ violæ mea vita, mea mens,
 Delitium, & animi portus & aura mei;
 In vobis saltem violæ grata oscula carpam,
 Vasa iudicantem terq; quaterq; manu.
 Vultu meo furiabo meo, quæ mæsta per ora,
 Perq; fontem vivi fluminis instar eunt.
 Combustis hæc lacrymas, quæ lenta pabula flant.
 Sæuus Amor nostris exprimit ex oculis. (mea
 Vivite perpetuum viola, nec Solibus astus,
 Nec

*Nec vas mordaci frigore carpat hyemis.
Vivite perpetuum, mi feri solamen amoris.
O Viola, nostri grata quies animi!
Vos eritis mecum semper, vos semper amabo,
Torquebor pulchra dum miser à Domina.
Dumq; Cupidinea carpent mea pectora flamma,
Dum metum stabunt & lacryma, & gemitus.*

Flosculo.

*Ergo Floscule, tu mea Puella
Hoc florante sinu usq; conquis soles?
Ergo tu Domina mea papillis
Beatus nimis in fidebis usq;?*

Bonifont
m.

*O Floscule, mi tuas liceret
Ista sorte frui, & mea Puella,
Incubare sinu, atq; desidere.
Hos inter globulos papillarum,
Non sistentus, intersq; conquis scam,
Non sic in fideam otiosus usq;
Sed toto spatio inquietus erram,
Et feram sinui, feramq; collo
Nulla basta, matle & hinc, & illi
Impingam globulo osculationes.
Nec mihi satis hac putes futuras
Namq; & discere curiosus optem,
Quid discriminis inter hunc, & illum,
Et quancus rumor, huius, illiusq;*

Quam-

Quantum albedine praestet hic, vel ille
 Quantum duritie hic, vel ille r' incas:
 Sinisterne globus, globusne dexter.
 Figura placeat rotundiore.
 Explore qua q, quo beata ducat
 Illa femita qua globos gemellos
 Sic discriminat, Et subesse clamat
 Mellitum magis, elegansq, quiddam:
 Indagem quoq, quicquid est latensis,
 Et labar tacitus, ferar q, sensim
 Usq, Cypridis ad beata regna.

At mi PANCHARDIS mea papillae
 Nec summo licet ore suaviari,
 Nec levi licet attigisse palma:
 O Sortem nimis asseram, atq, iniquam!
 Tantillum illa negas mihi petenti,
 Tantillum illa negas mihi scienti,
 Qua tantum huic tribuit, nec id petenti,
 Qua tantum huic tribuit nec id scienti.

De Caelia, & Flore.

Angelia-
nas.

Dum pulchrum hamatis, flore mea caelia fi-
 Eligit, atq, nova cattegii arte comas. (mi
 Flos ait: Abruptus si sum semel arbore, grati
 Quum venient veris tempora, rursus ero:
 At tua lanifica mutilans silicia Parca,
 Non redit ex atro pulvere frontis haur.

illa

*Ille referi: Grati non florem veris eundem,
Sed similem, video tempora ferre solent.
Sic ego cum fuero tennes dilapsa per auras,
Æqualem non me forte videbit hūmus.
Flos, inquit: nunquam si reddunt fata in vêtam,
Cur temnis quæ dat munera dalcis amor?
Sic numerasse dies si funus sentiet atrum
Marebit: tradens secula nulla parem.*

Ad Corollas.

*Aniæ fores madida sit, sic pend. te Corolla,
Mane orbi imponet cælia vos capiti.
At quum per cauent cervicē influxerit humor,
Dicite, non roris sed pluvia hæc lacrymæ.*

Ad mala aurea.

*Aurea mala mea donum salvere Paella,
Aurea purpureis addita mala rosas:
Quæ mihi suppremo, cum iam discere vellem,
Tempore, formosa tradidit ipsi manu.
Addidit & voces blandis repetitaq; fixit
Oscula cum lacrymis admonitura sibi.
Esse, precor, mecum semper, quas unq; per oras
Nunc vagus ignotis gentibus hospes ero.
Longa nec interea nostros via mutes Amores,
Grata nec emigret pectore cura meo.
Talia Nan sic de decerpit ab arbore pomæ:
Hesperidum tales vix tui hortus opes.*

Lotich-
us.

L d d Tale

*Tale fuit roseis in odora vallibus Ida,
Vestrici tenuit quod Cithæraa manu.*

*Poma suo quondam Iuvenes in amore iunabant,
Auxilio multis poma fuisse ferunt.*

*Regis aqua pronepos malo Sibancida capis,
Quam nequijt cursus poma tulistis opem.
His tibi Cydippe (scis candida Delos) Aconiti,
His patruo Cereris filia iuncta suo est.*

*Fætibus arboreis Dominam placare solebat
Pastor amans, mittens aurea mala decem.*

*Fallor? an hac etiam nobis cum traderet illa
Sensimus insaluto pectus amore trahi?*

*Fulgor & extincto iam penè reluxit ab igne,
Lanis ut à Zephîro crescere flamma solet.*

*Sivè tamè fesso quodamem dabit altera tellus,
Seu mihi cura recens tuis amoris erit:*

*Virginis assidue meminisse iuvabit amata,
Semper inoblitus muneris huius ero.*

X.

AD ANNVLVM, GEMMAS.VNIONES,& MONILIA.

Donatus annulus mē vinctum
habet: THAVMANTIA
libera manet.

Scaliger
Pater.

Felix, quod veteri spreta matrice metallum

Agnos-

*Agnoscis Domina regna beata mea.
 Infelix, quod caelesti mox luce relicta
 Nostra tuis fati membra minora capis.
 O potius felix, cum pristina iura prioris
 Sortis habes: nam sum, quod mea Diva fuit.
 Quid? si quod domina est, ego sum: non conque-
 Si tu me vincis, illa soluta manet? (rar ergo*

*Ad annulum qua donatus
 fuerat ab amica.*

*Annule, dulce mihi dilecta munus Amica,
 Annule delicias inter habende meas.*

Stroza Pa-
 tes.

*Tu licet excellas auro pretiosus, & apic
 Gemma sit artificis clausa magisterio:
 Est aliquid, mihi quo meruisti gravior esse,
 Scilicet in me vea te tulit illa manu.*

*Illam etiam, dono cum te mihi tradere vellet,
 Imprimis monuit, quam sibi charus eras:
 Mecum igitur semper nocte & die, mane bis,
 Nulle tibi amplexus, oscula mille feram.*

*Inq, sinu ponere, manus dum nostra lavetur,
 Invida ne nitidum te mihi ladat aqua.
 Tu modò leva cave commissum perdere pignus,
 Si qua hoc mandantis gratia tangit Heri.*

*Ad annulum qua donatus
 est a DIANA.*

*Annulus artis opus mira, donumq, DIANE,
 D d d y Nemi-*

Witenus,

Nomine nō uno charus habēdus erit. (cinehus,
 Primum aurū est charū, charus mihi deīde Hy-
 Adde, quod artificis sit mihi chara manus.
 Est aliquid tandem, meruit quo charior esse,
 Scilicet hunc charum dat quad amica manus.
 Ille igitur digito nunquam tolletur ab illo
 Quem iusto primum circuit orbe nitens.

De LISÆ gemma dono data
 Aloysio Gonzagæ.

Franchi-
 nus.

Has ego crediderim formosa lumina LISÆ?
 An vulgò artificis munere facta putem?
 Tam similes oculis oculi sunt illius istis,
 Quam nitidis calis sydera syderibus:
 Sic fulgere mihi, sic arridere videntur,
 Talis inest illis gratia, tantus honor.
 Ah fallor! sic viua ardent, sic torua tumentur,
 Tantus in his rigor est, tale supercilium:
 Hi Dominae sunt veri oculi, nil veriùs ipsi:
 Ipsi adeo nec flent, me neq. flere vident.
 Quam benè de lapide hac mihi sit mihi lumina, cū
 Lumina & ipsa mihi dura magis lapide. (sunt

*

*

*

Non aliter Perseus, postquàm abscidit ora Me-
 Maior, & in lato elarior orbe fuit: (dase,
 Quā tu nunc Gonzaga geris qui lumina LISÆ,
 Qua pulchra est, ipsa Gorgone pulchra magis:
 Quin

*Quin plus laudis habes, somno nāq, ille sepulta
Abstulit auxilio Palladis ense caput.
Hac virtute tua, & præstanti pectore capta,
Meq, meosq, oculos tu tibi, dixit, habe.*

In Rosinæ vnionem.

(re

Quid creta albidius? lac. Lacte? olor. ecquid olo- Meliss.
Nix. niue quid? niue a lucida gēma RHODES:
* * * *lore?*
Lacte quid albidius? nix. quid niue? olor. quid o-
Lux. quid luse? mea candida gemma ROSÆ.

De Monili ADAMANTIÆ.

Quid tibi sunt tereti baccata monilia collo? Scaliger
Pater.
Quid tegit atherium pallida turba decus?
Captiva dominum ostentans sub imagine collū
In nostrū exerces regna superba caput. (regnis:
Transffer ab his in me, transffer ADAMANTIA
Conveniunt magis hac vincula dura mihi.

Monile corallinum.

Lucida sanguineis bacata catena corallis
Scintillat, servi tincta cruore tui.
Regnabis, sic vincēta meo es qua sanguine? qui te
Sanguine sic eodem vincio, seruus ero?
D d d iij Fibu-

XI.

FIBVLÆ, VEHICV-
LO, CLATHRIS & Speculo.

Ad Fibulam CANDIDÆ.

Vesolius.

I

*Quaso, Fibulula illa, Fibula illa,
 Quæ pectus Domina mea coërces,
 Quæ sinum niveum, meaſq; flammæ,
 Illos quæ globulos duos rubentes,
 Intrâ ceca iubes manere clauſtra:
 Quaso, Fibula, nè mihi miſello,
 Iſtis nè miſeris meis ocellis
 Theſaurum hunc niveum inuidere pergas.
 Nam quid commeruiſſe, quid patraſſe
 Pectus hoc niveum, ſinuſq; candens
 Dignum carcere, vinculiſq; poſſit?
 Non cernis, rogo, non vides, ut illa
 Mamma, iſti globuli duo laborent
 Lactantes auidè, ſuoq; pulſu
 Teſtentur, ſibi non placere clauſtra?
 Non times, rogo, Fibula: iſta nè nix
 Liquatur nimio calore cocta?
 Pergis, Fibula? pergis innocentes*

Intra

Intra vincula continere mammās?
 Meas divitias, opes, talenta,
 Non vis reddere, Fibula? at inhebit
 Hoc tandem Venus ipsa, quippè & illam
 Ausa es, pessima, vulnerare nupèr
 Quum Martem cupere i suaviari.
 Hac illa est Cytheræa, quæ iubebit
 Thesaurum hunc oculis meis patere,
 Quem, nunc invidia premente, celas:
 Tunc tu Fibulula illa, fibula illa,
 Quæ pectus Domina mea negabas,
 Ipsis sordida sordibus tegeris.

In vehiculum Rosinæ.

Flammiferos mirabar equos, cistig, volucris Melissus.
 Quo mea confedit vecta ROSINA rotas:
 Curvus hic Aurora est, mihi conscia dicitur heri.
 Hunc Aurora tua misit habere RHODÆ, (lis
 Solis equi triuges, Pyrois Æthonq, Phlegonq,
 Hunc raptant. Soli solus Fœus adest:
 Nā spatiū breve solstitio Caper algidus arctat,
 Quod ruber extens tramite Cancer obit.
 Sic ait: Ignivomis splendebant omnia flammis;
 Spirabat rutilas ipsa ROSINA faces.
 O quæ te venerer Divam, cui Memnonis altrix
 Aurea suppeditat effeda, Phæbus equos?
 Ad clathras ferreas.
 Ferræ datis aditum cordi, reditumq, negatis;
 D d d iij Quam

*Quam sancta aqua parum vestra ministeria
Vel date cor raptum. vel tecum admittite corpus,
Si lubet, est de hinc irrevocabilia.*

De speculo PHOLOES.

Scaliger
Pater.

*Hoc nostri speculi speculum Venus, unde Cupido
Extinctas didicit rursum animare faces,
Nō solum PHOLOEN, duro sed ab equore monstrat
Flammea cum gelida pectora nostra Dea.
Ah! quam dissimilis uno Fortuna metallo
Ludit; & adversis utitur una modis.
Ut gelidam duro demonstrat ab equore Dianam:
Ut duram gelido monstrat ab orbe Deam:
Me gelidum duro, gelidumque, sub equore signet.
Tamque ego sim durus, quam fui illa mihi.
Angeri aut gelido potis est si flamma metallo:
Hac facula afflatos indices una duos.*

De CÆLIA, & speculo.

Angelia-
nus.

*Colligit in nodum pexos dum CÆLIA crines
Ad speculum; speculum talia verba refert.
Quid me iam fixis, fixis miraris ocellis?
Fulgorem superat LVX tua clara meum.
Nota loquor: vitrea Puer ille venustus in unda
Conspectus: proprio lumine fata tulit.
Heu! quia seua manes tibi nec vis. parcere, saltem
Parce*

*Parce mihi: tua me serinia clausa tegant.
 Occulat aut tenebris, aut totum rumpat amore,
 Non possum ulterius vulnera sania pati.
 Et si non habeam sensum, tua gratia sensum
 Exhibet, & calida sereno pestis onus.
 Dirigis hæc quoties spectantia lumina, flamma
 Succendunt inopi saucia membra mihi.
 Hic neq. veridica spectaris imagine; namq.
 Opprimor, & vires non tibi reado meos,
 Sic te qualis apes, salem vis nosse? tui nunc
 Aspice Amatoris, corda: ibi imago tua est.*

** * **
*Ante suum ornatum speculum dum CÆLIA dixit
 Sic speculum: speculo clarior ipsa tuo,
 Quæ pars negligitur, pars illa decentior, alma
 CÆLIA. Non itor te modo, ut orner, ait.
 Sum pulchra, ut dixti, cupio sic pulchra videri.
 Quid pulchro in terris gratius ore viger?
 Subrisit speculum: lætanti & talia fertur,
 Ne credas dictis facta superba meis.
 Nec tibi sic placeas: Non est formosa Puella,
 Nec prudens, quæ non sentit amoris opus.*

** * **
*Pectine formosos concinnans CÆLIA crines,
 Consuevit speculam, quæ sibi forma foret.
 Respondit speculum: quid tecum fulgor? hono s'q?
 Si fugis Idaliam tam pudibunda thorum?
 Accedent anni, quibus is: hæc fugerit ætas,*

Et

Et quibus ureni non erit apra ioco.

Vine hodie, cras nimbus erit, cras nubila surgēt.

Impelletq; tuam dira procella ratem.

„ *Conferis aetatem viridem, non vivitur apte*

„ *Hic, ubi non laus dona ministrat Amor.*

„ *Quid tibi concessus decor? atere tempore, virgo*

„ *Castā nimis, dici virgo sepulta potest.*

Omnia mutantur: quotiēs mutata do'ebis,

Et dices; heu! cur dura in amore fuit?

O quam seua tibi, cur perdis premia formae?

Forma quid est, fructum nī sua dona gerunt.

„ *Nūc propera, dū vernat humus, dūm lilia florēt:*

Hac, non maturo tempore lecta, cadunt.

Nūc propera inf. lix; vertuntur tempora circū,

Et redeunt, sed tu non reditura peris:

„ *Hoc cui non notum? vita hac nī pulveris umbra,*

Vita nihil, calor: suscipe, amore calent.

„ *Quid sis Amor, nesci: Res est dulcissima, discce,*

„ *Discce tua sapiens utilitate frui.*

Cur natura dedit qua dona relinquis? & illa,

Quā peccas! homines mille relictā necant.

Lenta manes, nec credis inops; inscitia tanti

Causa mali: gaude, seua moraris; Ama.

Hoc, hoc consilium tibi do, do CÆLIA: dumq;

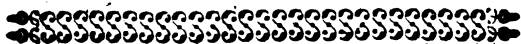
Me spectas speculi hac verba loquennis habe.

De seipso, & speculo.

Cernibar vitro in speculo, & metum ipse que-
rebar,

Quod

*Quod tam precipiti curreret hora pede;
 Ingenui; & vita memorans dispendia, fleui:
 Et dixi, evadam, qui modo cerno, nihil.
 Non sum sicut heri; paulatim mutor, & anni
 Dum serpunt, faciem ruga senilis arat.
 Hac ego dum surdas nequicquā vanus ad auras
 Proferrem: speculi dixit Imago mihi.
 Quid nihil appellas? requies tranquilla malorū,
 Certè illud: peior mors tibi morte manet,
 Nam stantis, dum fles, ætatis labitur umbra, „
 Et quæ non captas gaudia, perdis inops. „
 Incipe, sic sapiēs; dubium nec differ in annum.
 Si potes, optati munus Amoris; ama.
 Ut moriens dicas, ego vixi, nubila terge,
 Sic tibi perpetui tempora veris erunt.*

XII.

FLVVIO, FONTI,

RVRI, ET HORTVLO.

Ad Eridanum fluuium,

LIDIA loquitur

Eridane ingenti rapidarum flumine aquarum. Franchi-
nus.

Qui petis Adriaci littora rauca maris:

Redde mihi Fabium incolumē. fluxio q̄ secundo

Duc

*Duc Puerū, fides est creditus ille tuae.
 Crimen maius erit Fabium cecidisse sub undis,
 Quam Phaethonta tuis occubuisse vadis:
 Hic placidus Rex magne Puer: fuit ille proterbum
 Nec tam pulcher erat, quam Fabius, Phaetō.*

*Ad fluuium qui calor dicitur,
 et frigidissimus est.*

*Cæcilius. Nescio cur dicat se gens Hirpina Calorem,
 Sithonia cum sis frigidior glaciæ,
 An quod vel rigida bruma, vel syderis æstu,
 Non unquam vitro lucidior calcas?
 An quod, dū liquido pede laberis ad vada pa-
 Vulturū, tremulis sepius arundinibus, (cris
 Certatim Nympha currant de montibus altis,
 Et lymphis mergant candida membra tuis?
 Atq; tui interea magni capiantur amore
 Numinis, & flammæ flumine perci piant?
 Ha, dum non possunt perferre incendia cordis,
 Talia dicuntur dicta referre simul.
 Iam nostra Atneis torrentur membra favillis
 Quas non extinguunt frigora Danubiū.
 Fontibus atq; tuis licet immergamur, edaces
 Qua latitant flamma corpora nostra vorant.
 Tu, Calor, immensum poteris cedare calorem
 Huc Calor ad ripas lucide gramineas,
 Nec pudeat nudos artus ostendere, nunquam
 Nostra*

Nostra solent velis membra pudenda regi.
 Hac Calor, & vultum profer formose pudicum,
 Qui nunquam hiberno turbidus imbre fuit.
 Quid inuat in cavis vitam duxisse cavernis?
 Quid prodest soli pulchra Inuenta tibi?
 Exere lucidior vitro Calor, exere vultum;
 Nonne vides? omnes urimur igne pari.
 Hac ratio est, qua te tua gens Herpina Calorem
 Dicat, sed causa est notior una mihi.
 Per ripas formosa tuas mea LIVIA currit,
 Lilia cui cedunt, purpurea q̃, rose.
 LIVIA, qua nitidas ad me dum flectis ocellos,
 Cumburitis, siccum vertit & in cinerem.
 O Calor! illa tuo plantas dum mergine sistit,
 Flecte, precor, placidis aspera corda sonis.

De Delta, ad Fontem.

O Fons Melioli sacer,
 Lympha splendide viorea,
 In quo virginem mea
 Lavit DELIA corpus,
 T' uq̃ levibus enitens
 Arbor florida ramulis,
 Qua latus nixorem, & caput
 Fulsit illa decorum:
 Et vos prata recentia,
 Quae vestem nitidam, & finum

Flamini-
us.

Fovistis

Fovistis tenerum vrida

Lati graminis herba:

Vosq^{ue} aura liquidi aetheris

Nostri conscia Amoris ad-

este, dum queror, atq^{ue} vos

Suprema alloquor hora.

Si sic fata volunt fera,

Si sic est placidum Deis,

Ut nobis Amor impia

Morte lumina condas,

Saltè pro pietate mea

Hoc concedite, frigidum

Ut corpus liceat mihi

Vestra ponere terra:

Sic satè moriar libens,

Si spes hac veniat simul,

Quod nullo melius loco hos

Linguet spiritus artus.

O si tempus erit modo,

Cum suctum hunc aditum ferat,

Qua nos ante diem nigros

Cogit visere Manes.

Et locum aspiciens, ubi

Illo purpureo die

Me vidit, miserum suis

Multum quarat ocellis:

Sed iam frigida pulverem

Inter saxa videns, statim

Pector

Pectore ardeat intimo, &

Me sic fata reposit;

Ut vita veniam impetret;

Et cogat Superos suum

In votum, humida candido

Tergens lumina velo.

Pulchris undiq; ramulis,

Instar imbris in aureum

Manabant Domina sinam

Flores suavè rubentes.

Talis Idalia Venus

Sylva sub viridi iacet.

Myrto, puniceo hinc, & hinc

Nymbo secta rosarum.

Hic flos purpureas super

Vestes, hic super aureos

Crines, & hic rosei super

Oris labra cadebat:

Ille gramine roscido

Insterni, hic vitrea super

Lympha nare, alius citò in

Gyrum turbine verti.

Leni murmure candidum

Audiesses Zephyrum tibi

Palàm dicere: Regnat hic

Blandi Mater Amoris.

Tunc mecum ter & amplius

Dixi: aut venit ab aethere

Hæc

Hac alio, vel Oreadum
 Certè sanguinis una est.
 Sic & blanda protervitas,
 Sic & virginæ decus
 Oris, uerbaq; dulcia
 Memet absulerant mihi
 Ut suspiria ab intimo
 Fundens pectore, sæpius
 Dicerem, hinc ego qua via,
 Quo ve tempore veni?
 Nam super nitidum athera
 Evectus volucris pede, &
 Magni consilia Iovis
 Interesse videbar.
 Illo ex tempore frigerans
 Fons, & prætercensia, &
 Arbor florida sic mihi
 Mentem amore revinxit,
 Ut seu nox tenebris diem
 Pellit, seu rapidam fugit.
 Solem non alia miser
 Unquam sede quiescam.

Fonti.

Cur subito, Fons turbidule, tuus huiusmodi abna-
 Dic agè lucidulâ quis tibi turbat aquâ? (dat)
 Ah miser! extincta turbat te casus HELLÆ,
 Ipse

Ipse tuis crescis perdisce de lachrymis.
 Infelix non iam ranges rosea illa labella,
 Candida nec liquidis membra lavabis aquis,
 Non fessam, atq; tuo crepitanti murmure capiam
 Aspicias somnos carpere languidos,
 Dum niveas inter ludat lasciva papillas
 Et simul aureolam ventilat aura comam,
 Ac leviter motans myrtos super-impendentes
 Spargit odoratos flore cadente sinus.
 Ut fulvum, nitidumq; aurum nitidissimus ipse
 Ornat sydereo lumine Chrysolithus,
 Ut laurum decorat croceis hedera alba corymbis
 Nectens formosis brachia brachiolis,
 Sic formosa tuas lymphas decorabat Imago,
 Se vitreo quoties viderat illa lacu.
 Tunc, o, frigidulo blande vrebaris Amore,
 Vos liquide melius tunc nituistis aqua.
 O quoties, dulci cum vos libaverat ore,
 Facta est Hybleis dulcior unda favis.
 O quoties vestros requievit carmine cursus,
 Cum modulans calamis luderet imparibus.
 Nunc te sancta Pales, nunc te Latonia virgo,
 Nunc referens laudes, Pan Tegae, tuas.
 Illa cantit, tremula respondent voce capilla,
 Saltat & oblitis hadulus uberibus.
 At circum-volitans pictis avium chorus alis
 Discit, & arguto gutture cuncta iterat.
 Mirantur Satyri, Nympha mirantur & ipsae

E e o

Et

Et Faunus ramis abditus arbutis.

Ipse etiam vocemq, & formosissima mirans

Ora, suas in se vertit Amor faculas.

Ardet Amor, pulchrisq, genis, roseisq, labellis

Incubat, ut myrti florida arvis folijs,

Quæ Solem dulci nascentem voce salutat,

Et patulo rorem lucidulum ore bibit.

Talia populeis Minci cantabat in umbris,

Dum pascit niveas pulchra Amaryllis oves.

Talia cantabat viridi Galatea sub antro,

Formosirecubans Acidis in gremio,

Cantabas, Puer impatiens sæpè intermisistis

Mollia rumpebat carmina basolis.

Ah miser! ah male-cause Puer, tua gaudia Cy-

In nebulas iam iam dissipat aërias. (i. lops

Ille tua demens correpius Amore Puella,

Ah miserum! infando perdidit exitio,

Fleuerunt nemora, & fontes, & Oreades altis

Montibus, & magni candida turba maris:

Ipsa comas Galatea scidit, maestiq, ululatu

Implevit scopulos, carula Dori, tuos,

Opravuitq, mori subito potuisse, suisq,

Amisissis lucem linquere delicijs.

Non illam socia longo post tempore Nympha

Viderunt latis ferre pedem choreis,

Non thalamo picta palla procedere cinctam

Candida puniceis tempora coralijs.

Ille vel undisoni pelagi latet abdita fundo,

Ve.

Vel repetit furtis littora nota suis:

Hic fletum misera ingeminat, fletu oīa complet,

Et verti in fluidas tota cupit lacrymas.

Hic miserum querulis compellit vocibus Acin,

Antra sonant Acin, carulea Acin Aqua.

Tu quoq, Fons miserande, tua post dura Puella

Fata, tuis nunquam pone modam lacrymis.

Quis tibi nunc texit viridati umbracula myr-

Quis sepe tremulis texit arundinibus? (ro?

Quis sparget niveis onerata canistra hyacinthis,

Mistaq, purpureis ferta papaveribus?

Luge igitur miser, & confracta turbidus urna

Semper cresce novis Fons bonæ lacrymulis.

Cumq, tumens ripa exieris vagus, haud pete flo-

Ridentis calthæ, puniceam vè rosam: (rem

Sed nigras violas, & ceruleos hyacinthos,

Ipsi bibat mastam mastæ cupressus aquam.

Quod si pulchra puella lavatū hūc venerit vl-

Candida seu Nais, candida siue Dryas: (la,

Dic lacrymans, p̄ me, quaeso, pulcherrima t̄ge,

Neve meis corpus commaculæ lacrymis.

Hæ lymphæ non sunt lymphæ, sed flebilis humor,

Quem ad cara Domina mittimus Inferias.

*

*

*

Formosi myrtæ rocido imminens antro,

Antrum loquaci suavè murmurans Fonte,

Fons care, fletu facte Amore de nostro,

O quam beatè viximus: quoad vixit

E e e y

HYLLA

HYELLA vestrâ: quoad Puella formosa
 Mecum iacere ista solebat in ripa.
 Hic illa, cum meo in sinu recumbebat,
 Mihiq; in aurem ludibunda cantabat:
 Tunc, tunc beatam viximus Deum vitam,
 Tunc, inuidebat ipse Inppiter nobis.
 Nunc quis miserior Solis aspicit lucem?
 Quem saeviore Tartarus premit pœna?
 Seu vestit alma luce Sol agros, seu nox
 Placida rigat gratie soporibus terras,
 Nunc quam remittit anxius dolor, nunquam
 Meos oculos recreat quies dulcis.
 Ut pinguem oliuam lenius ignis at sumit,
 Sic cor misellum est cura seua, miserorq;.
 Quò dulcis abijt heu! mihi decor vultus?
 Quò niveus ille purpura color pictus?
 HYELLA quem suo antecire iurabat.
 Iam lacryma exangues genas peredère,
 Modis & ora pallor inficit miris,
 Et illa pulchrior Hyacinthino flore
 Inculta squalleus, hispidula coma horrescit.
 Miser, ah miser Iola! mori tamen cessas?
 Visa, ac dolori pone iam miser finem,
 Et illa vise regna, qua colunt sancti
 Manes, ubi beata degitur vita
 Sub arborum semper virentium ramis,
 Quis insi serrat dulcè frigerans aura,
 Quam Tethyos circumflua parit lympba,

*At ipsa passim lucidos parit flores,
 Quos lacte puro candidas educant rivi.
 Illic Puella dulcibus iocis noctem,
 Diemq; cum suis amantibus ducunt
 Croceis amicta carbasis, pedes nuda,
 Omnesq; ramis myrteis coronata.
 Semper choreis, cantibusq; iucundis,
 Semper cachinnis timulis sonant sylva.
 Has nec protervus Auster imbris fretus,
 Nec cana nix, nec astus impotens tangit.
 Sed ver beatas semper incolit sedes,
 Flavas co-ollis mollibus comas cinctum,
 Latosq; Flora cum sua choros ducit,
 Ningens rosarum suave olentibus nymbis.
 Huc te vocat Puella maximis votis
 Tuasq; lentas increpat moras sæpe:
 Valete sylva: tuq; fons mihi care
 Vale, vale antrum, myrte floridula salve.
 Moritur Iolas ille notus in sylvis,
 Peritus ore, fistulâq; cantare,
 Moritur, suoq; vos cruore respergit,
 Qui lacteo vos antè rore spargebat,
 Qui vos amans floribus coronabat,
 Docens HYELLAM vos sonare formosam.
 At tu Puella luce carior cara,
 Qua mortua misero mihi mori est dulce,
 Ades: cuiusq; manibus meus Manes
 Amore iunge, HYELLA candida, æterno.*

E e ij

Cupid.

Cupido Fontianus.

Valeria-
nus.

*Aqua hac, perenni quæ redundat flumine,
Non est, ut ominare, venis eruta:
Non fistulatim raptus humor pensilis:
Non per meatus lymphæ subterraneos
Emissa plumbo proficit foratili:
Sed ex amantium lacrymis, quas improbus
Pascit Cupido, manat unda iugiter.*

In fontem Iulij.

Tranchi-
nus.

*Garrula quæ manat gelidis è montibus unda
Quæq; fluit blando per caua saxa sono:
Ad sese niveas invitat pura columbas,
Cygne tuos cantus, & Philomela tuos:
Formosa Charites, dulcesq; accedite Nympha,
Ad sua vos Virgo convocat antra soror.*

Ad Tyberim.

*Cæcilius. Tybri Pater, sacris Phæbo, Musiq; peractis,
Cum venio ad ripas Sole abeunte tuas:
Sollicita tristes abeunt à mente labores,
Exultantq; novis pectora latitis:
Delector flavis tacitis labantibus undis,
Quas agitat pennis Aura sonora suis.
Delector cymbis, quæ per tua terga trahuntur,*

Hæc

*Hac Bacchū, hac Cererē, ligna sed illa vehit:
 Hamum piscator scopulo qui mittit ad imum
 Nunc solita mullum nunc capit arte lupum.
 Et volitant alba per littora curva volucres,
 (Dira fames requiem, desidiāq; fugat) „
 Ha nunc se frustra sinuoso flumine mergunt,
 Nunc capiunt cacos non sine fraude cibos:
 Sed cum findit agros, utriq; canicula messes,
 Tunc ficta in medijs bella geruntur aquis.
 Prælia sæpè rates agiles sine sanguine miscent,
 Hac fugit, hac victrix ad loca tuta redit.
 Sapius & Pueri certant de more natantes,
 Præmia festinus sed magis unus habet.
 Hic rectè à fluvium sulcat, ripaq; propinquat,
 Fronde ubi se nudus velat arundinea.
 Nunc latet, ut delphin liquidis nūc exiliit undis
 Securus lethi nec vada caca timet.
 Evatat ille trabis sicca de more supinus
 Ac tantum dextro crure moventur aqua.
 Interea lynxer myrto, lauroq; virenti
 Ornatus pandit candida vela notho,
 Et nunc percurrentes flaventes radit arenas,
 Flumina nunc ventis ocyor alta secat:
 Hic vebit insignes auro gemmisq; Puellas,
 Quæ Cypria imperium surripuere Deæ:
 Spicula quæ Pueri volucris rapuere, facesq;
 Et feriunt homines, sollicitantq; Deos.
 Pulchrior autè alias puppi tælesilla recubis,
 Eee iij Qua*

Quae pulsat picta fila canora lyra,
 Et canis: ut geminam peperit virgo Ilia prole,
 Quam Lupa discentu nutrit veribus:
 Concinit Herilia raptum, gentisq; Sabine
 Iras, inq; sacra fœdera pacta via:
 Cycnea memoras Romanos voce Triumphos,
 Et Capitolini templa vetusta Iovis.
 Seria sed postquam cantavit, ludicra miscet,
 Idaliaq; Dea furta, iocoq; canit.
 Illa suos tandem lacrymans suspirat Amores,
 Nec sine singultu te, Peta sille, vocat.
 A dextra, lavaq; salit modulamine captus,
 Et pulsat cymba piscis utrunq; latus:
 Ast ego Parnassi quem nutrivere vires
 Pierides, cantus & docuere suos:
 Dum Phabus medium flagrans metitur Olym-
 Delector viridi sternere membra toro. (pam,
 Labentescq; tuas sine murmure conspicio undas,
 Tuscia quas tribuit, quas Latiumq; sibi.
 Tybri Pater, cedunt Nylicui cornua, & Indi,
 Submittitq; suas frigidus Ister aquas;
 Hoc tibi promeritis persolvam, ce spite vivo
 Aram, gramineis marginibus statuam.
 Et cum florescant colles, & vere renidens,
 Sedulus ad ripas annua sacra feram.
 Macabo vitulum Cistumini flumine lotum,
 Et tza thure dato Numina sepè colam.
 At non te supplex tantum ad mea vota vocabo.

Tybrē

*Tybrî Pater, gentis sit tibi cura tua.
Fac ripas intrâ labatur flumen, & urbi
Parcat, cum pluvias horrida gignit hyems.*

Ad Rura vbi erat Nævia.

*Flores beata, dulce telluris decus,
Quibus Puella molle reclinat latus,
Puella cordis lenè torquentum mei:
Vallis canoros illius captans sonos,
Servas tenelli quæ pedis vestigia:
Arbusta, quorum dum coquit Titan sata,
Excludit ictus spissa fernidos coma:
Ligustra mista suaveolenti amaraco:
Comata sylva, Sol vagus quam verberans
Penetrare telis irritus tentat suis:
Suavis ora: Riuule undis viteris
Vultum nitentem, & astra tingens lucida,
Clara q̃ eorum luce purius micans:
Vt ipse vestris amulus tangar bonis!
Iam nulla vobis saxa, nulla erunt iuga,
Ardere quæ non ignibus discant meis.*

Tofanum

Ad Hortulum CLAUDII.

*Salubris Hortule, elegans suburbani
Ocelle ruris, & cubile Nympharum,
Qui vere iam tepente sæpè incundos*

Lotichius.

Præbæ

*Præbes mihi, Puellulaq; secessus.
 Sic nè tibi aura peſtilens odorata
 Ladat roſas, nec alba Caurus inniſſis
 Flabris adurat lilia, & novos rores
 Miniſtret uſq; Memnonis nigri Mater:
 Mei, precor, locos amoris occulta,
 Dum te vel indiès miſellus in viſo,
 In herbuliſq; cum meo igne conſido,
 Vbi latus rivi premunt ſuſurrantes,
 Eduntq; moris ſibulum comis aura.
 Ibi illa multa delicata cum ſunt,
 Tu cernis Hortule, & vides coronatam
 Meam Puellam, paululum reclinatam
 Mecum iacere ſomnulo velût leni
 Victam, meum dum mollibus caput ſerret
 Revincit, & reſlagitans in amplexus
 Serpit venuſtè, ſuaviuſq; blanditur.
 Ocellulos tunc vibrat uſq; videntes,
 Meoſq; ludibunda vexat ardores,
 Et baſia uda mille columbatim
 Figit rogata, ſpiritumq; tranſſundit
 In cor meum: hinc amore membra tabeſcunt:
 Halans Amaracus velût pruinoſiſ
 Cum taſta ſtatibus repente marceſcit.
 Hæc dulcis Hortule, ut rogamus, occulta,
 Ne caprimulga filia illa vicini
 Sentire poſſit, illa quam probè noſti
 Ad hoc ſaliotum clam latere proſtratam, -*

Captare si quas auribus queat voces,
 Vi deferat per urbis angulos omnes,
 Et hinc meorum me sodalium catus
 Vexent, quod assis estimamus à risu
 Si temperarent pessimi Poetarum.
 Qui sæpè cœu vagi novos legunt flores,
 Cum vix anethum, maluam & allium norino,
 In hortulos solent venire per causam
 Venistumentibus, velut nigra in sylva
 Ad buculam ruit maritus armenti.
 Hos tu procùl fuga, & patens mihi soli,
 Mei iocos Amoris Hortule occulta,
 O celle ruris elegans suburbani.

Hortula.

Sic tibi perpetuam donet Pomona lucentam, Flamini-
us.
 Hortule, dic tanti que tibi causa mali?
 Ille tuus decor in tenues evanuit auras,
 Ut riget informi cum fera bruma gelu.
 Non rose formosum calathi iā pandit honorem,
 Non viola ridet purpura lucidula.
 Aruit ille suo viridi cum gramine rivus,
 Dædala nec dulci voce susurrat avis.
 Quæ decora albis canebat floribus, ipsa
 Possit odoratas citrea sylva comas.
 Ah nivei subito cur nigrescunt hyacinthi?
 Atq; notis implent flebilibus folia?

Cur

*Cur vinax apium moritur, croceumq; papaver?
 Et panace fusis rosida lacrymalis?
 Hortule num luges fatum infelicitis HYLLUM?
 Et piget extinctam vivere post Dominam?
 Illa quidem fuerat vivens tibi causa decoris,
 Illa tibi moriens abstulit omne decus.*

XIII.

AD IOVEM, MARTEM,
 PHEBVM, FLORAM, FAV-
 NUM, ET CHARITES.

Ad Iovem.

*Et nive, & igne petas me Iuppiter usq; licebit,
 Inq; meum iacias tela trifurca caput:
 Quippè Cupidineis afflatam fulminis alis
 Nec tua conficiat tertia flamma, Pater.*

Iovi.

*Iuppiter pie, Iuppiter
 Benigne, optime Iuppiter,
 Qui tuo nitidum arboræ
 Ambis igne beato,
 Te cano placidum Patrem*

Terra-

*Terrarum, placidum aquoris,
Largum quidquid ubiq; adest
Fertili dare dextra:*

*Sive augere libet novis
Glebas seminibus rudes,
Sive enata salubribus
Fortunare alimenta.*

*Et nunc seua repellere
Sylvis flabra virentibus:
Nunc latum sata commodo
Culta spargere rore:*

*Nunc rigentia flumina
Dura solvere compede.
Nunc descendere Syrium
Agris puluer uolentis*

*Terris, & pecori mala
Momenta, arboribus mala,
Cum semel rabiem improbam
Tellus syderis hausit.*

*Sed nec vere nouo thyma
Complecti numero queam,
Aut quas seuus Atabolum
Olim terquet harenas!*

*Nec si lingua adamantina
Sonet vox adamantina,
Tuas expediam tamen
Laudes, & benefacta.*

Aus cum Falciferi patris

*Almo sydere temperas
Minas, & rabiem feram,
Qua non scivior alter:*

Seu libet misera lue

*Urbes polluere integras,
Sivè fasq., nefasq. gravi
Involuisse ruina.*

*Aut cum fraude procul mala,
Pulsa nequitia procul,
Idem legibus omnia,
Idem moribus ornas.*

Ad lugubre nefas vada

*Horret tristifica Stygis,
Rotamq. & capiti improbo
Imminentia saxa*

O cali decus, ò potens

*Votarum, & triplicis boni,
Salve ritè vocantibus
Felix, Iuppiter alme.*

*Ad Iovem, ut tristitia avertat
insomnia.*

STROPH.
PARC.

Quid votis adversa meis Fortuna minatur?

Quid Superum tristis deferet ira novi?

Parce Deum Rector, nã me duce dura Iuvenem

Titanum regnis intulit arma tuis.

Non ego Solis equos mutato limite duxi,

Cum timuit rapidas regia vestra faces.

Non

*Non ego mactato crudeliter hospite dicor
 Humanos artus apposuisse tibi.
 Auratas vestes Siculi non more tyranni
 Dextera de sanctis traxis imaginibus.
 Hand ulli per me contempto numine Divum
 Sacrilega ablata est aurea barba manu.
 Nec veluti Xerxes Neptuno vincla minamur,
 Classibus insolitum cum patefecit iter.
 Non per me Elysio rapta est Proserpina Regi,
 Nec triplici latrans impius ore canis.
 Ergo quid insontem crudelia somnia terrent?
 Et dura volucres, terribile scq. fera?
 Nonne satis fueras, chara quod pulsus ab urbe,
 Sollicita vigilans tot mala mente feram?
 Nocturnam turbent nisi tristia visa quietem,
 Qua vel rara solet, vel brevis esse mihi.
 Di, cohibere iras, miseris ignoscere, vestrum est: „
 In celeres abeant somnia dira nothos.
 Tu quoq. sancte Puer generosi Reſtor Amoris
 Sevitia finem constituisse velis.
 Nam tua non unquam contempſi tela Cupido,
 Nec dolco Imperij crescere iura tui.
 Nec Veneris nostri indicio cognovit Amores
 Deprensa mira callidus arte Faber:
 Nempe ego te quondam felix duce miles habebam,
 Invidit nostris fors inimica bonis.
 Omnia nunc contra coniurant, nulla facultas
 Iam mihi vitandi tot fera tela datur.*

*Quod si supplicium superest, si pœna perennis,
Hac precor ut vita sit mihi summa dies.
Protinus expediet tristeis compescere luctus,
Nam satius miseris est perijisse semel.*

Marti.

*Marullus Antiqua Codri progenies licet
Hinc arva bubus mille teras mis,
Hinc dite seponas in arca
Quicquid Arabs vebis astuosus
Frustrà clientum dinumeras greges,
Et consularis pramia purpura,
Frustrà renidentes curules,
Et veterum decora alta patrum,
Nunc cuncta prudens Dâs referas bonis:
Hos nocte, castis hos precibus diâ
Supplex adores, hos in omne
Tempus opem, veniamq, poscas,
Nec verò si quid durius accidis,
(Qua multa vita fert varius tenor)
Spem præter, idcirco labare
Religio, Pietasq, debet.
Nam nec perenni terra virescit coma,
Et sæpè sudo nunc capimur brevis,
Nunc frustrà inundantes procella
Terrificant, redeunte So'e.
Quare, tot olim quanquam opibus patrum*

Exeat.

*Excussi, Etrusco carpimur otio,
Dic sancta, dic Clío parentum
Laude patrem solita Gradivum.*

*Heu! tot suorum quem misera iuvant
Clades, repulso Strimone Thracio
Tectisq; Byzanti superbis,
Tristia dum fovet arma Turca.*

*Sed quid benigna non faciant preces?
Forsan minarum desinet hic quoq;
Iam tandem, & oblitus peracti
Respiciet propior nepotes.*

*Tunc me nec Orpheus carminibus Pater
Æquet canentem, nec pecorum Deo
Laudatus æstiva sub umbra
Multiloque fidicen Camanæ:*

*Quaquam sonoris hic fidibus rudes
Duxisset ornos, & vaga flumina
Frenasset: hunc dignatus ipse
Vltro epulis, decimaq; Phabus.*

*Sed plena solvens pectora namine
Dicam arma, pleetro dicam adamantino
Currus, & adversa iacentem
Cuspide terrigenam cohortem.*

*Cum seua cunctis bella timentibus,
Superq; moles moribus additas,
(Sic prima nil virtus perhorret)
Mars cu peret tamen arma solus,
Mars tunc Olympo primum oculis patris*

Eff

Admis-

Admissus, alta sub Rhodope puer
 Hæmoq; adhuc suetus leones
 Cominus exagitare, aprosq;
 Vt verò cunctos accipitis mali
 Concussit horror, terraq; partibus
 Superba, crescebat sereno
 Iam propior, propiorq; calo:
 Quid ò, quid annos Dì geritis rudes?
 An sic creari nil, ait, ab Iove est?
 Paan, ò, æternum carentes
 Morte Dei, & bone Rex Deorum.
 Simulq; & ensẽ dat puero, & galeam
 Aratam, & hamis undiq; nexilem
 Auroq; loricam trilicem,
 Folijs Steropis laborem:
 Excepit omnis Regio plausibus,
 Primusq;, nutu Iuppiter annuens
 Terraq; concussitq; calum,
 Cynthe tua Domina inuidente.
 Et iam profana versa acies retrò.
 Iam terra monstris ipsa suis gravis
 Æterna quid distent caducis
 Senserat, & manibus Tonantis
 Comorta, Pheti fulmina fraxinis.
 Iam læta signo sancta Deum cohors
 Redibat audito receptus,
 Arma Iovis pariter canentes.
 At non receptus ille, nec imperi

Audyt

Audijt verendi signa: sed improba

In cade perstabat, ferocum

Impatiens animorum, & ira:

Ni iam tam & annos, & pueri Venus

Mirata dextram, nec faciem minùs,

Complexa germanum benignis

Aurea continuisset u'nis.

Salve & uirorum Mars pater, & pater

Armorum, & olim (si merui modo)

Da quæso, da Gradive pulchra q̃

Ob patriam, at q̃ incipina fata.

Ad Martem, Venerem, & Bacchum,

Natalis CANDIDÆ

Mense tuo Maiores vitales respit in auras

Gradium.

CANDIDA, cantetur, CANDIDA mense tuo.

as sit fameas, te præside dicere laudes,

Oebalia matres si tua festa colunt.

i venit in mentem Vesta formosa sacerdos,

Per vagæ quæ de te est somnia facta grauis.

Iec tibi dedecori, mea LUX, Gradive. futura est.

Tu modò seposita cuspide mitis ades:

Qual è sapè suo tenuit Venus aurea lecto, (Deus.

Quum propè magna tener volveret arma

gnoscat tibi chara Venus: tecumq̃, per auras

Veeta, columbino deuolet usa iugo.

pectabis similes duplici sub imagine vultus;

Fff ij Hæc

Hac tua sit dubitans, an magis illa Venus.
 Vtraq; formosa est, & cādida: & utraq; diua est,
 Actua (parce) minùs Diua pudoris habet:
 Tu tamen & castas non auersaberis aras,
 Alma parens, & qua sicra pudica damus.
 Non semper vetitis accendit pectora flammis,
 Aurea sēpē tuus tela Cupido iacit:
 Tu quoq; perpetuos hedera redimite capillos,
 Largitor placida Nisite latitia,
 Victorem si te strinxit captiua catenis,
 Abstulit & mentem Regia virgo tuam,
 Fauſte veni: Dominaq; mea natalibus horis
 Annue: namq; soles hoc quoq; mense colis.
 Ipse canā, domitosq; Schytas, victosq; corymbis
 Ire triumphales Bistonas antè rotas.
 Impius ut veterem mutauit Mavisa formam,
 Factaq; Tyrrheno monstra repenti mari.
 Vt Satyri, Satyrumq; cava Pater arbore clausus,
 Thebanae Matris prada Lycurgus eris.
 Indè triumphatus Ganges, Oriente subactò,
 Captiuam tardo flumine ducet aquam.
 Ipse ego liba feram liquido stillantia melle,
 Premia non strati qua tibi mellis erant:
 Et tua mella tuis alacres miscbimus uvis:
 Quaq; abigant curas mustea mulsā bibam.
 Quam faciles tribuere Dea potabimus annos,
 Ipse ego natales illius, illa meos.
 Ergò age, Sancte, veni: nā te sinè nulla vcluptas,
 Gaudet

*Gaudet & ipse tuo munere castus Amor.
Sic te Iunonis lenius premat ira novercae.
Sic violet nullus vitea dona caper.
At, seu sapè canam florentem mollibus annis,
Natalis videat, CANDIDA, sepè tuus.*

Ad Phæbum,
ROSINAM anhelans.

*Solus ut hac nemora & sylvas montesq; perer- Melissus.
Subq; alta iaceam tegmine castanea, (rem,
Phæbe vides, oculo ô Mundi clarissime; & idem
Quæ mala pertolerem radia, Phæbe, vides.
Hei mihi! quot creber suspiria, quantaq; fundo:
Hei! quantos gemitus pectore quotq; traho!
Vix totidem, tantoq; imis pulmonibus haustos
Cuiquam hominum fundi posse trahiq; rear:
Vix toties tantoq; ardens inhiator amore
Prensasti Daphnes candida colla tua.
Mî domus angusta est nimis, arcta q; nec potis a-
Trans interclusas sponte meare fibras. (er
Non mihi sufficiunt valles, non æquora campi:
Ardua dant aura sed loca sola sasis?
Vsq; adeo, ventorum agileis onerosius alas
Ponderis ut multi sarcina magna gravet.
Me venatorem silvatica turba luparum
Increpat, & sannis excipit omnivolis:
Lascivi pueri me inclamant sapè Phaliscum,
Custodes pecudum scommate sapè petunt:*
Fff ij Las-

Laetitiaq; canunt inter timeta Puellæ; (VENIT.

PATBERIS. HEC DOMINÆ FILIVS ECCE

Aggemite ô nemora, ô sylva. vos surgite montes

Alcivus: exscendam celsius ipse miser.

Exscendam, gemitusq; & suspiratibus audis

Faunis arumnas exonerabo meas.

Forsan Hamadryadum solis latitabit in antris

Vna. silencie meos aure bibens gemitus;

Quæ causam miserata meam solania dices

Verba, quiritanti non aliena sono.

Sicut anhelando calidos suspirat ob æstus

Hinnulus irriguas; dum sitis urget, aquas;

Sic animus rapido mihi torridus arret ab igni,

Ardoris cupiens iuge refrigerium.

Huc ades ô Zephyre; à Rhemi me tractibus asta

Leniter, exusta temperies anime: (NAM,

Aut potius caram mihi redde, ô, redde ROSI.

Quam tenet occiduis urbs Monodora plagis.

Redde precor; flatuq; levis mea dirige vela:

Sic cessent fratrum turbida flabra rriam,

Flabra trium cessent, Euri, Boreaq;, Nothiq;

Quæis mittam pennis verba notata meis,

SVPPPLICIS HÆC ZEPHIRVS CERTISSIMA

VOTA MELISSI

(AQVIS

IRRITA NEC VENTIS; IRRITA NEC DAT

In Appollinem.

Muretus. Cū timidum cupidus Daphnē sequeretur Apollo,

Curren-

*Currentem celeri per iuga summa pede.
Improbe, narratur tristis dixisse, Cupido,
Incaluit pectus cuius ab igne meum,
Aut concede tuas, quibus istam prosequar alas,
Aut tua de nostro pectore tela move.*

Ad Floram. In natalem

ROSINÆ

*Virgo, quæ florum studiosa calens
Præsides hortis, decus herbularum,
Sive tu Chloris, Dea, sive gaudes*

Melissus.

FLORA VOCARI:

*Candida natalis adest ROSINÆ:
Factæ pulchris manibus Napæ
Mille iam nectant maris ex virenti*

Rore coronas.

*Naiades castæ, Dryadumq; vernans
Turba, cum Nymphis aderunt pudicis:
Gratia & Musæ quoq; Orcadesq; &
Pura Diana.*

*Sparge pulsandam pedibus Dearum
Mollibus terram violis, rosisq;
Alba Iunoni pedibus tenellis
Sparge ligustra.*

*Dum choros ducens mea cura Diæ,
Præcinens Clio, præiensq; Pallas
Rite festino nova temperabunt*

Fff iiij Gaud.

Gaudia plausu.

*Phœbus aurato residebit arcu,
Personans levi cythara, ROSINAM
Myrtus incingat, mihi digna crines
Laurus obibit.*

*Adfer hūc unguen Puer, ac Lyæum:
Adfer hūc stactem, genus omne succi,
Magma, passillos, Syrijsq; vecta
Balsama ab oris.*

*Hac dies solemnis eris: quot annis
Hanc diem, & te FLORA, meamq; Nympham
Annua nostra celebrare pergent.
Carmine Muse.*

Ad Faunum.

*Marullus, Sylvarum, nemorumq; Faune cultor,
Vnus Naiadum timor sororum,
Sed parant posita lavare veste
Lascivum vitreis latus sub undis;
Sed molli recreare membra somno,
Ilex sicubi amica, & alta fagus
Excludunt radios potentiores.
Vnam, Faune, meam cave lacesse
Vnam, inquam, mihi cariorem ocellis.
Quæ sit forsitan, aut ubi, requiris?
Quam cernes median novem sororum
Nec voce imparem, nec decore forma*

Concenn

*Concentu fluuios morantem Hetruscos,
 Ducensemq; nouo lepore sylvas
 Mellita comitante dicta Suada:
 Hanc unam precor, o benigne, castus
 Castam pratercas, & integellus
 Aduersis oculisq; vultibusq;
 Si quando acciderit tibi videnda:
 Nam timet mea Scala non latere:
 Ne nos fraude mala Deus laceſſes.
 Sic Nais tibi amica, sic Diana
 Mitis dextera, & irrita sagitta
 Sectanti comitum choras ſuarum.*

Faunis & Satyris.

*Adeſte o Satyri, boniq; Fauni, &
 Quicquid capripedum eſt ubiq; Diuum,
 Mecum numina ſancta lacrymate.
 Veſtra mortua bella caprimulga eſt,
 Illa candida, bella caprimulga,
 Qua vobis bona liba facitabat,
 Qua dulcem mihi caſcum premchat,
 Qua tam carmina bella cantitabat.
 Tecum delicias HYELLA ruris,
 Tecum gaudia ruris abſuliſti.
 Te formoſulus hortus ille, quem tu
 Latum virginem manu rigabas,
 Te fons proſiliens ſpecu e virenti,*

Flemini-
us.

Quem

Quem illa floridulo ore basiabas,
 Te lugent nemora, atq; vallis, in qua
 Pascebas niveas tuas capellas,
 Nunc pictas Dryadis legenis corollas,
 Nunc dulci resonans avena in antro,
 At tu si sapias, ô Puella, Diris
 Huic dato nitidas tuas capellas,
 Hac pascente domum tua capella
 Ferent ubera tentiora, lacq;
 Longè dulcius effluet papillis.
 Nullam rura tulere doctiorem
 Aut miscere coagula, aut decoras
 Molli texere fiscinas hibisco,
 Aut per florida prata cum Puellis
 Choros duceret obsupente pago.

Pan Pater, & veneranda Pales, Fauniq; valet,
 Tuq; mihi quondam ehare Taburne vale.
 Vos mihi, vos misero sylva placuistis opaca,
 Dum niveû in vobis pavit HYELLA gregē,
 Et mecum tenera furtim ludebat in herba
 Ludere cum magno digna Puella Ioue.
 Tunc mihi purpureo fulserunt lumine Soles,
 Tunc fuit heu! nimium candida vita mea.
 Nunc nemora & fontes, & celi lumē, & umbra,
 Nunc ingrata meis omnia sunt oculis.
 Mors mihi sola placet. Mors ô dulcissima rerum
 Huc ades, & vitam mors bona redde mihi:

*Illa meam vitam rupes habet, illa sepulchro
 Servat delicias terra beata meas.
 Pastores illa Domina me iungite in urna,
 Taliaq; inscriptis addite verba notis.
 Formosatus ardor Iola absumpsit HYELLAM,
 Te miserum letho perdidit illa suo.*

* * *

*Faune Sylvarum, specuumq; cultor,
 Seva maiestas, & opacus horror
 Quos in accessos facit, & prophanis
 Gressibus arces.*

Maenius

*Seu iaces notis resupinus antris
 Igne dum Titan furit impotenti,
 Fessaq; indulgens reparas quieto
 Membra fopore;*

*Seu ferum infani iaculis amoris
 Saucius pectus fruticosa Nymphas
 Per iuga, & valles sequeris, nemusq;
 Frondebis atrum,*

*Me, virum ducti comitante nupta,
 Invios tu: ò sine adire lucos.
 Nec tua ingressis noceant pavore
 Numina sacro.*

*Si quid & casura minetur arbos
 Triste sopitis, gelidi sive serpens,
 Si quid occursum violentum inire
 Ira ferarum;*

Nos ab infestis bonus ò periculis

Faune

*Faune defendas, Veneri q̃, Diva
Fidus: illasos tuare ab omni*

Noxia amantes.

*Sic tuos nunquam faciles Napæ
Horreant raptus Driadesuè blanda,
Nec tua infestent properantis assri
Cornua vepres.*

*Sic odorato pia turba vino
Libet agrestum tibi, sic Decembris
Serniant Nona, tibi casus aram
Imbuat agnus.*

Ad Charites.

Pontanus *O Dea, ô, alma Veneris ministra,
Quæ Puellarum, Iuvenumq̃, curas
Ore mulcetis, capitisq̃, Amantum
Pectora cantu:*

*Quæq̃, Nympharum virides recessus,
Fluminum & ripas colitis, quæ & amra
Pectine arguto recreatis, adas*

Et maris attas:

*Vos Dea, vos, ô, Charites sub umbra
Myrtea, ad fontem, gelidiq̃, circum
Prata Sebethi canite, & sonoras
Tangite chordas.*

*Luditis dum, dum canitis Puella
Aurâq̃, æstivos releuat calores,*

Concinnant q̃,

Concinuntq; unà nemora, & quieti

Marmora Ponti:

Ipse selectos per aprica rura

Colligam flores, Cypriamq; myrtum,

Colligam fructus hyacinthi, & albo

Lilia thyrso.

Lilia, intactumq; amaranthon, his &

Misceam caltha decus, inq; sertum

Vinciam implexas violas, & albi

Texta lignstri.

Quæ Syram stillent madefacta nardum,

Quaq; & afflatus referant Sabaos,

Indicum & costum, Armenijq; felix

Gramen amomi.

Hic suum cingat speciosa crinem

FANNIA, & quos pectore, quos & ore

Spirat, hos ipsa & capite, & capillis

Afflet odores.

Hoc Dea, hoc hoc, ô, Charites ministra

Cypridis blanda, hoc agite, & remissa

Fila pulsantes cithara, canorum

Fundite carmen.

Eccè florentes graditur per herbas,

Eccè pestanos pede pressat hortos

Virgo, quam ver insequitur, cui ipsa

It comes Aura.

Auraq; & veris decor: en Amores

Lusitant circum, en pharetra, facesq;

Ventilans

Ventilant, spargitq; suos honores

Lata luens.

Qua movet Nymphè, hanc humas ipsa ridet,

Ridet hanc aër: fluit ipse lato

Amne Sebethus, canit uxor imò

Cerula ab antro.

Huius è vultu, placidisq; oculis,

Instruit sese Venus, & Cupido,

Altera accendens faculas, & alter

Spicula torquens.

Ah quid! ab dulces Paphia canendo

Illius mentem erigitis? superbit

Et lyra, & cantu tumet heu, proteruus

Carminè fastus.

XIII.

AD LVCIFERV,

AVRORAM, AVRAM, CAV-

RVM, ET SOLEM.

Ad Luciferum.

Amal-
thæus.

Quid properas ingratis meos lasurus Amores,

Et nitido revocas Lucifer ore diem?

Non ego decepto violavi fœdere Dinos,

Nec Venerem sacris diripui ex aditis,

Ah

Ah! nè me chara amplexu disiunge Puella:

Ah! nè me abreptis: distrahe delicijs.

Flecte viam, tardoq, remensus sydere calum,

Serum iter Eois contere limitibus.

Sic nunquam ulla tnos obducant nubila vultus,

Teq, alas aeterna Iuppiter Ambrosia.

Ad Auroram.

Dia Tithoni senioris uxor,

Qua diem vultu radiante pandis

Cum genas effere roseas rubentis

Prævia Soli.

Roscidos ut nunc per agro vagari

Sub tuo adventu innat: & recentes,

Qua tuos semper comitantur axes,

Excipere auxas.

Sicca iam saevus calor ur et arva,

Iam vagi aunarum leuissim silefcent

Spiritus, iam sol rapidus furentes

Exeret ignes.

Dum licet, lati simul ite amantes,

Dum licet molles pariter Puella

Itc, lucentes vario capillos

Nectite ferto.

Nunc simul telis passis Amores

Matris haerentes lateri & decentes

Gratia plenos referunt resecto

Flore quas illos.

Naugeri.
us.

Per

*Per feros saltus, per iniqua lustra
Vndiq̃, occultas agitans latebras
Fertur, & sylvas varia ferarum*

Strage cruentat.

*Clara Latona soboles, nitenti
Huic coma in nodum religantur auræ,
Pendet aurata ex humeris pharetra,
Pendet & arcus.*

*Circum eunt Nympha simul, illa cirsus
Gaudet effusos agitare cervos,
Hanc iuvat certis iaculis fugaces*

Figere Lynceas:

*Nunc ab umbroso simul a sculeto
Daulias lasè queritur, querelas
Consonum circà nemus, & iocosa
Reddit imago.*

Sub exortum Diei.

*Marcus. Roscida purpureas effert Aurora Inguales,
Et nitidum, Solis prævia, sternit iter:
Noctis aves dudum rupere silentia cantu,
Nullaq̃, iam calo rara, vel astra micant:
Exit flammivomo Phæbus spectabilis ore,
Et tenebras densas noctis abire iubet.*

De se, & Aurora.

*Ventius Fronte ego conspiciens rosea, fulvisq̃, decoram
Crimibus*

Crinibus Auroram, dum vehit illa diem:
 Impetor, heu! Pueri nunquam placabilis arcu:
 Omnis & è nostro diffugit ore color.
 Tumq; Deum mesto suspiria corde trahentes
 Alloquimur: tecum nostra puella venit.
 Fortunate senex ô tali coniuge, certo
 Nam repetit croceum tempore fida thorum:
 Ast ego quid faciam infelix? sunt astra misello;
 Te ut videam, mea LVX, regna adeunda mihi.
 Sors tua, quàm nostra melior! te nocte re-visit
 Coniunx, nec canum despicit ipsa caput:
 Per te ingrata dies nobis, ingrataq; nox est,
 Quam mi animû moriēs surripis, atq; animam.

Ad Auroram.

Aurora, Solis splendor i'te pulchrior,
 Quo purpurare cernitur
 Et mane calum & vesperti serenum;
 Formosa nata lucidissimi Iouis,
 O ter, quaterq; & amplius
 Aurora salve. Te meis venustam
 Quosies ocellis latus aspexi, palàm
 Videre ELISAM sum ratus,
 Britannia illam doctam, & eruditam
 Reginam, in illiusq; viva imagine
 Meam ROSINAM, tot libris,
 Tot luculentis carminum inuolucris
 Claram; Poetarumq; mille versibus

Mellissus;

Ggg Pri-

*Pridem celebratam, in me
 Tantùm favorem, gratiamq; Nympha
 Aurora, quid te in orbe toto est pulchrius,
 Formosius, venustius?
 ELISA, quid te splendidum magis, quid
 Illustre, regis cumq; te magè uspiam?
 ROSINA quid te dignius,
 Celebrari suè, aut notius per orbem?*

Ad Auram.

*CROTA. Quid suspiria fada, anhelata, amara,
 At tam mecum agitis male, & licentiè?
 Me, me(oro) sinite emoriri, & uslo
 Pectore hanc Animam egredi, atq; inanem
 Hanc cratem artuum abire ubiq; in aëros
 Ignes, in cineres, & in favillas.
 Dii boni! ut mala, pertinaxq; cura:
 Cura ut me angit athena, ut interim asper
 Eheu me miserum, interim impius me
 Exedet dolor! ecce cor præustum,
 Ecce agriq; animusq; spiritusq;
 Ignescunt tacite, affatim, & misella
 Fathiscet mihi Anima; heu! mea una LVX es
 Curarum unica cura, qua aequè iniquis
 Obluctor quærimoniaram aceruis;
 Qua mihi imber lacrymarum utraq; oculo
 Erumpit properè usq; quaq; se nunc ergo*

Infelix

*Infelix tam abero procul? proculq?
 A mea Aura, mihi hac, mea aura, vita
 Chara charior, illico abstulisti
 Actutum, Aura, abiens locosq;, Amoresq;,
 Et Lusus, Veneresq;, Grati: sq;:
 Liqui, ti invicem & omnia agra, & atra,
 Ex templo Aura abiens, Stygem, ac tenebras;
 Et luctum, & gemitum, & graves querelas.
 Iam, edde omnia. Redde quam abstulisti
 Vitam, Corq;, Animumq;, Spiritumq;
 Quid suspiria feda, anhela, amara
 A tam mecum agitis male, & licenter?*

Ventis furentibus:

*Solida celeres, Domina Iunonis alumni,
 Cerula velinoli quos timet unda maris,
 Aliis fremit, alipedes cali terraq;, tetrarcha,
 Dirigite in pectus flamina vestra meum:
 Vi mea vel vestro pereant incendia flatu,
 Vel me etiam vestris viribus aucta necent:*

Musculi.

Suspiria ad Auram:

*Aura felicitis Zephyri, Aura felix,
 Aura quam Phœbo Licæ mater antris
 Clam sub exsistit gignit: secundo
 Sic in Amore*

*Lernæ
 ue.*

Ggg y

Chloris

*Chloris ardenti tua semper adsit:
Sic tuis cedant animosa fratrum
Flabra: sic regnes: age, nunc volatus
Suscita, & arcem*

*I, pete Heroi positam Maluso,
Quum Venus, spreis Eryce, atq; Cypro,
Incolit: simul mea lux eam oris
Prætulit istis.*

*Defer has illi lacrymas, per ora
Quæ mihi nivis liquida instat, undans:
Defer & suspiria nostra, ab imo
Pectoris agri*

*Quæ traho, noctuq; diuq; mortem
Dum miser viuo miseram, atq; curas
Inter insanas iccur usq; salvo a
Vulture odor:*

*Dic, bona oppressum nisi subleves spes,
Mox fore, adspectu ut recreer cupito,
Nil fore, optatum toties subire
Cur morer. Orcum.*

*Sed quid hæc amens tibi? luce tacta
Vt mea prima fueris Puella;
Flamine ætutum ex humili emicabis
Arduus ignis.*

De se: & DIANA ad Auras.

*Æthereas Aura, quæ legitis, quos mitto è pectore questus,
Quosq;*

Quosq; hilari fundit DELIA voce sonos:
 Aut illuc rapida nostras deferte querelas,
 Aut huc, quod spirat Cynibia ab ore melos.
 Sic illa aut nostris misceſcei flexa querelis,
 Voce eius linquet vel mea corda dolor.
 Sic vobis Boreas nigris non obſtrepat alis,
 Agnaq; ſic vobis candida ſepe cadat.

Auras alloquitur.

Dicite felices Aura, Bundenidis unda Pontanius
 Qua colitis ripas, quaq; & amena Padi.
 Dicite, frondetis quid agat meus ignis ad alnos?
 Aut quid ad Argenta maria tictorex?
 An memor abſentes tacitos ſuſpirat amores?
 Et vetus eſt illi vulnus, ut ante, necum:
 Rara quidē virtus, conſtās Amor: hic tibi nomē,
 Stella dedit: ſtabilis quod tua cura manet,
 Scilicet & memor es tantorum grata bonorum,
 Qua tibi poſter Amor nunc, a multa dedit.
 Praſentemq; ſenem faciunt tibi manera noſtra;
 Quodq; & Amor inbeat, Graſie & ipſi ſumma.
 Heu, heu! nec ſreptitis frondes, aurag; ſilexis,
 Et muta in curſu conticuſus aqua.
 Nil mihi reſponſum aura, treſque ſile ſcunne.
 Criminis eſt taciti conſpectu ipſe pudor.
 Immemor abſentis STELLA ſenis? cur ludis ad
 Argenta immemorē muneris taſciū. (alnoſe
 Ggg ij Scili-

- „ Scilicet est preciosus amor, venalis amantem.
 „ Spes, & in ambiguo victa fides pretio.
 „ Immemor ahi veteris, capitur mercede recenti
 „ Quæq; Puella novis subdita muneribus.
 „ Venalis species, pretiosa est forma, decorq;
 „ Nimirum pretio quæq; Puella fuit est.
 Venditur en auro calum, venduntur & astra,
 STELLAq; nostra novo munere capta venit.
 Vendit Amor, mercesq; suas mercator Anarus,
 Insisor & fallax, ales & ipse rapax.
 „ Ite, redite cura, mea q; hac maledicta referte,
 Venisti pretio capta Puella senis.
 Venisti & iuuenis: Iuveni venus ipsa rependes
 Mox precium: has penas da levitatis annis:
 „ Hac sors est in amore & sunt hac munera amoris
 Quæ vendit iuuenis, post emat ipsa senax.

Ad Auram.

Toscanus Subvix aura, quæ aureos cincinnulos
 Solare nunc ad lumen explicans, Dor
 Damis nitorem, nuncq; ventilans vagis
 Hinc, inde gyris mille nodis implicas,
 Mihiq; mille vinculis cor alligas,
 Medulla nulla iam ossibus meis inest,
 Fibrisq; sanguis nullus est vitalibus,
 Quæ non usita sæva percurrat gelu,
 Serno ut conuicias flaribus tuis comas

Cervice

*Cervice lava vel micare dextera:
Si verò ocellos conspicer licentiùs,
Qua lance vitam librat, & meam necem,
Qualis Medusa Maurus a spectu senex,
Tum vera prorsus reddor obitu senex.*

Ad Caurum.

*Core ferox: nam te gelidis metuende procellis.
Exercet madida Cantabris ora fuga:
Excute nimbifer, s pluvioso flamine curras;
Præcipitesq; minax fer violentius aquas:
Lema quibus lingua placitos THAVMANTIA
Huc referens nitida fronte serena diè. (colles,
O leges placidas, o miri commoda cali:
Si mihi, tot stringens nubila, sudus eris.*

Scalliger
Pater.

Ad Solem.

Nulla domari flamma.

*Aspice Sol: rursila re regis qui luce colores:
Ebrevebis reduci flammeus orbe diem.
Aspice, qui nardus iacularis Sirius Aurar
Squalenteq; audis ignibus uris agros.
Non pudeat? tu vestras ego solus adurere flamas
Audeas meo satis est illa, vel illa mihi.
Plus pudeat THAVMA: cunctos quod riserit ignes
Atq; meum gelido pectore cruda necat.*

Ggg iiij

Nunc

*

*

*

Camp-
nus.

Nunc ego Phabe tuos vidi nitidissime currus,

Quantaq; nocturnis Luna vehatur equis:

Haud aliter referat portas Aurora rubentes,

Haud aliter nitido Lucifer axe venit.

Stabat sublimi formosa Diana fenestra,

Subiectam populo pretereunte viam,

Illa suos in me longum defixit ocellos,

Tunc caligo oculos obruit atra meos.

Incalui fateor: subitoq; accensus ab igne,

O Vari, dixi, parce Puella tuo.

Turba frequens aderat, qualis Berecynthia mater

Euehitur Phrygijs conspicienda rotis.

Vndiq; concurrunt populi: stans illa superbis

Turribus, Idaas despicit alta muros.

Miranturq;, stupentq; viri, studioq; videndi

Antè pedes alter concidit alterius.

Haud ali. èr catus sua post vestigia cogit

Attonitosq; facit nostra DIANA viros:

Illa faces oculis iactat, risiq; sagittas,

Et nunquam segni spicula missa manu:

Quam si Manalias videas errare per umbras

Iuppiter hanc fieri non patièrè bovent.

I procul hinc Iuno, procul hinc Saturnia, dices:

I, nostros ibit altera Iuno thoros:

Esseq; perpetuo tecum patieris Olympo,

Et iuxta candenti sceptrum tenere manu.

Ad

Ad Solem.

Sol pater, aetheræ cuius sub lampade fretus Moffa.
Concipit & varias terra ministrat opes,
In virides cernis quæ iam procumbere ramos
Poma diu, & curua stipem nixa geri,
Pulcher Alexæ abest patrijs dum longius oris,
Illi pendebant sepibus istæ suis.
Tu face nè nîm tandem violentur ab æstu,
Nèu rapido ad terram frigore lapsa cadant.

De Sole, & DIANA Arioſta.

Cum dederit claram nobis ita CYNTHIA lucē, Gyraldus
Vt Fratris radios vicerit ipsa suos
Ergò meo, dixit Phœbus, sic lumine vincor?
Ergò ego sum damni sic mihi causa mei?
Dempſit, & his dictis, quæ tradidit antè sororē
Lamina, luminibus quo foret orba soror:
Illæ tamen clarum sparſit de more nitorem,
Et tulit obſcura lumine nocte diem.
Imodò Phæbe, inquit, nunc eſſe nitentia nobis
Lumina, noſq; diem promere poſſe, nega.

Ad Solem.

Sol decus cali, ſuperumq; Princeps, Pontanus
Autor & lucis, moderator anni,

Alter

Alter o rerum q̄, animantium q̄,

Et faior idem:

Idem & immensi maris aquor, idem

Aeris vasti spatia, & iacens

Intimam terra gremium fouesq̄,

Et feris idem.

Omnia ex te sunt, genus omne, per te

Gignitur, crescit simul & perennat,

Es tibi assurgunt nemora, & tibi barba,

German & omne.

Cuncta sed te quum venerentur unum,

Et regas cuncta o Pater almae Verbo,

Deseris cur nam tibi d. dicatum

Vulgas amantem?

Tu choros primus, numerosq̄, nebris,

Primus & carmen meditare neris:

Negligis quare tibi dedicatos

Asper amantes?

Et tibi est arcus, tibi sunt sagittae,

Et comae insonsa, & puerilis aetas;

Despicias cur nam tibi dedicatum

Nomen amantum?

Te colunt primi, metuumt q̄, amantes,

Et tuum primi venerantur astrum:

Lux enim Dux est, oculi educes sunt

Fax & amantum.

Quin amans primus choros, tyrannusq̄,

Carmen exercet quoq̄, primus idem:

Nam

Nam lyra & carmen, numeriq; Amori

Pabula praebeat.

Doct̃or, & Princeps chorea, & magister

Carm̃inis Sol, hoc age Dax amantum,

Hoc age, & curam sibi dedisux

Suscipe gentes.

Quiq; liquentem aëra, quiq; salsum

Aquor accendis, vitreaeq; sedes,

Ac sinus terra granidos, satufq;

Calfacis omnes.

Vre spermates Iuvenum Puellas,

Vre dispersas ab Amoris aura.

Vre & immiles animos, xufq;

Incute flammias.

Et mihi felix ades, & proceruunt

FANNIÆ pectus moderare, adacta

Ventilans sparsim face, dexteraq;

Lampada quassans:

Lampada, atq; illos radios, adunis

Quis & immanis Tigrides, ferumq;

Aspidum ad Syries genus, atq; terras

In mare Phocas.

Ingrate Sol ortum quid approperras tuum?

Quo LVX mihi, si luce non clarescui?

Redisne? grex ut redeat in sylvam meus?

At hunc HYELLÆ mors acerbâ perdidit.

Redis, magis, magisq; abesse amant miser?

Et

Flamini-
us.

*Et te fatigem quæstibus semper novis,
 Domina revisens palverem sacrum mea?
 Aut tu quadrigas aureas tuas refers;
 Vt luminibus aliquam afferam lucem meis?
 At illa lacrymis, tenebrisq; horridis
 Assuetæ lucem odere, nec radijs tuis
 Imbres suos siccare amant, quibus genæ
 Rigant, & ora amoris uestra incendio.
 Sed fulgeas licebit, & radiantibus
 Terras, maria, calumq; lustrēs ignibus,
 Tamèn omnia tenebris inhorrescunt mihi,
 Ex quo meus Sol mihi suam lucem abstulit,
 Deisq; manibus occidens eam tulit.*

XV.

AD VESPERVM,
 LYCHNVN, LECTVLVM,
 SOMNVN, STELLAS, LV-
 NAM, & NOCTEM,

Ad Vesperum,

Marius. *O sydas alma Cypridis,
 O noctis auream decus,*

Vesper

*Vesper, tuo, qui luminis
 Fulgore tantum sydera
 Anteis, coma Sol igneus
 Quantum nitore Cynthia
 Præstat: precor, nè deneges
 Amice vesper candidum
 Lumen tuum mihi, in sinum
 Eunti HYELLÆ, atq; oscula.
 Tu sis via comes unicus,
 Quando omnia atra condita
 Sunt nocte, quando Cynthia
 Neget suum lumen mihi.
 Non me impij cupiditas
 Fart, cruoris aut sitis,
 Sed fæva vis Cupidinis,
 Meo astringens in pectore,
 Has ire compellit vias:
 Cum Stella sis Veneris bona
 Quæ sancti Amoris est parens,
 Inuare Amantes te decet.*

Ex Agathia: Lychno.

*Parce tuis ah! Lychne imbres prædicere fungis, Douza
 Ne remora luueni sis nova causa meo. Fata
 Amula tu usq; quidē Veneri: mihi testis Abydi
 Et Sesti luuenis. cætera mitto queri.
 Lemni opus es, Veneri hinc credo aduersaris, be-
 rilem Dum*

Dum, dum placare iram hac te iuvat invidia.

Ad Lectulum.

Secundus Lectule, qui Domini lentum sine compare dakt

Pondus habes, nullis conscie delicijs:

Hic! quæ torpentem somno me semper inertè

Imposuit fulcris fors inimica tuis?

Dignus es, & certè mecum felicior esses;

Afflaret si me lenis ut ante, Deus:

Sive meo faci'is penderet IULIA collo,

IULIA fervoris prima favilla mei.

Altera seù mecum longas variaret in horas

Labra columbinis roscida basi'olis,

Difficilis nimium, nimiumq; infida NEERA,

Nec meritò numeris nobilitata meis:

Seù quacunq; meis versaret in ossibus ignem;

Digna thoro faciès, digna furore meo.

Non ego dedecori fierem tibi Lectule mollis,

Sponda veterinosum nec ia ferret onus:

Non Venerè mallet nudo cum Marte iacentem;

Dulcia nec varij furta fovere Iovis.

Nunc tristes unâ toto tabescimus anno:

Inq; parem sortem te mea fata trahunt.

Mollis Amor, terraq; puer, caliq; voluptas,

Quæq; volas concha per freta summa levi;

Languida qui blandis morderis pectora curis,

Vnde patens aër, unda, solumq; vigent:

Cur nōs tam mihi cruciatis pectore vates,
Aut nullo miseros, aut in amore malo?
Optabam, memini, cum nuper amore vacarem,
Vester in hanc animam nē foret ignis iners.
Hæc mihi quam multos peperit vox una dolores!
Traditus indigna prædæ fui Domina.
Illa tribus didicit ter eandem vendere noctem
Improba: & exelatis sola cubare tribus:
Dicere iam venias: venientem fallere seq,
Esse domi clausa dissimulare fera.
Scit bene qua Iuvenes, scit qua moderatior ætas,
Et qua delirus ducitur arte senex.
Quam voluit, periura quatit singulis ora,
Et tepido latas irrigat imbre genas:
Quamvis munera amat, non prosunt munera
Sed tantū longi sunt mala vincla mali. (dāti,
Qui dedit, hunc veteres inter fastidit amantes,
Qualis in eversa stat vetus ade Deus. (illis
Qui modo dat nimium novus, est neq, dignus ut
Præferet hunc, iunxit quas sibi prisca fides.
Semper habet causas cur munera poscat amantē,
Semper habet noctem cur dare lenta neget.
Nam modo formosus Puer est venturus ad illā,
Ignea cui niveo fulget in ore rosa,
Levia cui nulla sordescunt inguina pube,
Scilicet effecit quem modo prima virum:
Et modo in alterius se iurat amore petire,
Nec vacuum ad flammæ pectus habere novæ;

Et

Et modò tam nota nullum de plebe salutat,
 Ut semèl est neruum experia Tribunitium:
 Sapè gravem capitis causatur pallida morbum;
 Sapè nova signat relligione diem.
 Sapè dolet, seuam q̃, ruens ignescit in iram;
 Baccha repentinis ut fuit acta sacris.
 Illicèt, exhaustis oculis discedit Amator,
 Illicèt egregius iam subit ille puer,
 Curua labascenti frangens vestigia nixu,
 Dixisset Pylus quem, puto, Nestor auctus:
 Vda sub hirsuta torpent cui lumina sylva,
 Herniaq̃, effatis pendet ab inguinibus.
 Tolle tuas arteis, nimium cognovimus ista:
 Simplicius poteras dicere: Vade foras,
 Et, Gra- is es nobis: &, Sunt tua munera parca:
 Et, Nimiū. n vera quaris amare fide.
 Si tamèn hau' fallit Phabi cortina Poetas,
 Et sacer athereis vatibus ardor inest:
 Sera tibi veniet fastus vindicta superbi,
 Etatis tene. & crimina flebis anus:
 Cum tibi calatum iaxis pulcherrima rugis
 Luridus inficiet p. & anile caput:
 Conductamq̃, trahens, re. nebundo pollice lana,
 Involves fuso stamina longa gravi.
 Aspiciet lacrymas ridens Erycina senileis,
 Et levis excussa plaudet Amor pharetra:
 Et iuvenes omnes, & me tua probra iuvabunt,
 Lvx, precor, ô, fato sit prior illa meo.

Tunc

*Tunc ego candentis, Venas ô formosi, columba
Antè tuas aëas viscera pura feram.*

*Intereà flammis iecur hoc melioribus ure,
Dum res, & vita tempora verna sinunt.*

*Me recreet placidi tranquilla Cupidinis Aura,
Sit procùlex animo turbida cura meo.*

Me iocus, & risus iuuet, incertiq; penates, 22

Me lyra, me calices, me rosa tincta mero, 22

Me sine nube dies, & me sine nocte tenebra, 22

Et sine nox tenebris, & sine dote torus, 22

Rixa vacans odijs, & nullo vulnere bellum, 22

Et matutino victa sopore Venus. 22

Ad Lectulum suum.

Lectule, curarum solamen amice mearum,

Ingenij silve pax, requiesq; iocis

Sapè ego te amplector, te exosculor atq; saluto

Floribus aspergens, purpureisq; rosis.

Si lator tecum, lataris Lectule mecum,

Tanquam letitia conscias ipse mee:

Si lacrymo, lacrymas: si rursus, Lectule, rides:

Cor Domini referens, effigiemq; tui:

Nec nisi virgineos puerosq; ad nittis amores,

Nullaq; delectat te, nisi casta Venus.

Te Charites, te sapè novem stravere Sorores,

Te stravit manibus sapè Minerva suis.

Tecum regifricos contemnens, Lectule, luxus

H h h Dora

Borboni-
us.

Dormio, vel dulcem pectine pulso lyram.

Ad Somnum.

*Dum iaceo fessus, nullamq; exspecto Puellam,
Quur Iuveni, quur non, impie Somne, venis?*

*

*

*

*Marullus Somne, pax animi quiesq; lassæ,
Curarum fuga, Somne, sevientium,
Vnus qui recreas. foveq; sacra,
Idem Regibus, & popello inertis:
Ecquid, Somne Pater, meremur uni,
Cur nos vel fugias adire prorsus?
Vel si quando venis, graves dolorem
Vsq; seuior, aspriorq; amanti?
An non scilicet est satis malignè
Quod vivi Domina caremus? eheu!
Nec dum pectus iners ferimus ense?
Nè tu nos quoq; Somne territando
Tot horrentibus eneces figuris!
Nam nunc dente fera petita iniquo,
Frustrà poscere opem, modò videtur
Nostris exanimis iacere in ulnis:
Nunc aut montibus arvis relicta,
Aut sylvis, lacrymis replere cuncta:
Nunc vasti maris obrui procellis,
Aut ultro media insilire flamma
Tandem duritiem execrans priorum,*

Aut

*Aut ferro dare pectus hauriendum.
 Qua si, Somne, diu putas ferenda,
 Nescis, ah! nimias faces Amoris,
 Et quid certa fides queat mariti:
 Nescis quam miseris molesta vita est,
 Qua laeis quoq; saepe finienda.*

Blanditur somno.

Somne graveis hominum solitus deludere curas: Scalliger
Pater.
*Aurea cum vigili sydera luce micant:
 Atq; idem solitus hominum reserare labores,
 Cum repetis placido sydera fessa pede.
 Ecquid, ubi genus omne avium, genus omne ani-
 Ipsa q; lethaeo flumina rore domas. (mantum,
 Non pudet exilio, ac luctu, curisq; sepultum
 Tanti unum immunem muneris esse hominē?
 Septimus Hesperijs cum Sol caput obruit undis;
 Et dabit amplexus serior hora tuos?
 Cetera si tecum coniurant Numina: victi
 At saltem regni iam miserere tui.*

Ad Somnum.

Huc ades o bone Somne, veni dulcissime Somne, Piamini-
us.
*Et mea furtiva lumina claudere manu;
 Somne veni, en volucres tibi dulcia carmina di-
 Invitas placido te vaga lympa sono; (cunt,
 Te viola, te lilia pulchra, tumq; papaver,
 Hhh ij Teq;*

*Teq̃ vocant plenīs Crāssīs vīna cadīs,
 Nec tamen ipse venis: quid iam mitissimē rerū
 Iam sūdā precibus te facit esse meis?
 Non ego vel fado maculaui crimine vitā,
 Vel populi mores, & malefacta sequor.
 Si nescis, ego sum Musarum, Somne, Sacerdos,
 Nutrit in tenero me pia Mus: sinu,
 Et Citharā dedit: hos dulces tibi condere versū
 Iam meditor, properē tu modō Somne veni:
 Nō properas, lethi sopor ingruit, & mea sanus
 Luminā perpetua fundere nocte parat.
 Ergo age, Somne, gradū celerā, ne fama vagetur,
 Immeritum culpa me perisſe tua:
 Nam si nulla mea tangit te cura salutis,
 At parcas fama, si sapiſ, ipse tua.*

*

*

*

Branchi-
um.

*Somne veni, quate roranti mea tempora ramo,
 Et mea blande tua lumine conde manu:
 Me ferus urit Amor, me perfidus ille quietem
 Spinoso prohibet carpere posse thoro:
 Sapiūs ad dūlcis confugi munera Bacchi,
 Non tamen est Bacchi munere victus Amor:
 Tu, cui Dū pareat cūc. infunde soporem,
 Fac latus obſeſſa.*

Nutrix somnum inuitat.

FRONTINUS *Somne veni, tibi Luciolus blanditur ocellis,*

Somne

Somme veni, venias, blandule Somme veni.
Luciolus tibi dulce canit. Somme optime, Somme
Somme veni. Venias blandule Somme, veni.
Luciolus vocat in thalamos te Somnile, Somme
Somnule dulcicule, blandule Somnicule.
Ad cunas te Luciolus vocat. huc, age, Somme.
Somme veni ad cunas: Somme, age, Somme veni.
Ad cubitum te Luciolus vocat. eia, age, Somme
Eia, age, Somme veni. Somnule blande veni.
Luciolus te ad pulvinum vocat, instat ocellis.
Somme veni, venias. eia, age, Somme veni.
Luciolus te ad complexum vocat, innuit ipse,
Innuit, en venias, en modo Somme veni.
Venisti bone Somme, boni pater alme soporis,
Qui curas hominum, corpora q̃ agra levas.

Somno.

Hac tibi leihaeis collecta papaveris ripis, Amalthea
es.
Hac annosa tibi, Somne Falerna fero.
Tu face, nocturnos MEROPS dū garrit ad ignes,
Morsa q̃ vibrato pollice versa trahit:
Ebria fabellas, quas ceneris interrumpat:
Deserat q̃ p̃ ore colum:
Explerit q̃ suum, sic humida cursum,
Stertat: v. ALCIPPES tutus Amore fruatur.
Hh h ij Ad

Ad Sidera.

Scaliger
Pater.

*Minuta facula, minutiores
Dij cali, nitidi Iovis Quirites:
Quis prospectus ab ultimis Eois
Ad seros facilis patet Britannos:
Rorate aut gelidam boni quietem,
Qua cacos mihi temperet furores:
Aut aufer te METHYLLÆ quietem,
Cuius munere freta nescit ignis.
Nil ago? scio quid rei sit. illic
Timetis malè comparari ocellis.*

Me a num, mei erroris causam,

*Ignea qua picto fulgetis sydera calo:
Et nox sydereis ignibus uda comes:
Sapè meos vobis narraui perditus ignes:
Sapè tibi fletus semina dura mei.
Debebant similes ardentia lumina flammæ:
Debuit hac lacrymas uda fovere meas.
Cur aliena moror: ne defero? sydera nolent
Captivum: men. Cur miser esse volo?*

Tessera inter me & THAVMANTIAM,
Stella.

Stella. ni desiderium si ferre queam: si

illa

*Vlla mihi sinè te nox bona, Stella venit:
Nè mihi nox, mihi nec stella nox luceat ulla:
Nox stella sinè sit, sit sinè luce dies.
Quid loquor infelix? cū me mea stella relinquit;
Fit stella sinè nox, fit sinè luce dies.*

Ad Stæchadas cum pernoctaret,

*Quippè hi sunt muti silices, brutæq; paludes:
Quippè hac qua rigida marmora mole iacēt:
Quippè hi sunt scopuli, & scopulis furor addi-
tus Euri,
Fractaq; spumificis murmurat unda vadis.
Et tamèn in tanto pelagi, ventiq; tumultu
Redditur ad voces nominis umbra meas.
Quippè hi nec silices, trucitus nec marmora
Nec refluus scopulos aestibus urget aqua. (vētis
Sed scopulosq; minaxq; salum, triste sq; ruinas
HERSILLÆ gelido pectore fixit Amor.
Seu cum de placidi, tranquillo numine vultus
Abscondit voces vox truculenta meas:
Siue ubi fraudato pacatæ frontis honore
Avia concepto muta furore fugit.*

Ad Coronam Boream.

*Corona gemmis Gnosia emicans novem,
Axis Borei sidus, & decus poli;
Cur sola compares ocellulis meis,*

Melissus.

H h h iij Astris

*Astris utrinq; nube tectis candida?
 Vi sola fulges inter altas Stellulas
 Conspicius; sic ceteras conspectior
 Mî sola fulget inter aula virgines,
 ROSINA gemmis aurea enitens novem;
 ROSINA nostri MARGARITA pectoris.*

Ad Lunam, votum pro Iola.

TOBIAS *Dum Galla nocturna petit formosus Iolas
 Limina, cor caco tostus ab igne Puer:
 Huic tutum media pro opaca silentia noctis,
 Alma tuus splendor Luna ministrat iter.
 Sic Aurora, tuis quotiès amplexibus haret
 Eudymion, lentis tarda vehatur aquis.*

Ad Lunam.

Thescus. *Quæ in calo fulges, figis nemore, & styge tor-
 Arcadas antiquos edita post Hecade. (ques,
 Oceanum festina subi, lumenq; coerce,
 Spectemur nulli noctis ut insidia.
 Detur iter nobis tacitum, vicinia namq;
 Callida formosa furta tuetur Hera
 Pergat amans vasis securus quisquæ tenebris
 Ad Domina nullo conspiciente fores.
 Carmine Thessalico sic nunquam fessa labores,
 Arumnasq; inuent cymbala rauca tuar.*

Sic

*Sic tibi purpurei non desint lumina fratris
Oppositu medijs splendidiora soli.*

* * *

*Hac utinam dum nocte nites pulcherrima calo, ^{Capitulum}
Circumstent roseas nubila nigra genas.
Parce precor: densa nam me iunat ire per umbram,
Dum tacitus PHOLOS tecta beata peto.
Te quoq; nigranti quondam caligine septam,
Delicias furtim inuit adire tuas.*

* * *

*Noctium Dux, alma comes dierum
Luna, qua nixu teneras Puellas
Soluis, & laeos facis absq; luctu
Edere partus;*

Melissus

*O laboranti rudibus sub annis
Mitis affulgens, uterum relaxa
POSTHUMI, patremq; diu cupita
Prole beatum*

*Redde: si Vates, Medicusq; solers
Rite Phabeis operatus aris,
Et dies noctesq; tuo iuine
Fratris honori*

*Barbiton nervis habilem tetendit,
Teq; verbena, viridiq; nardo
Cinxit; aut frontem Clario Daphnea
Frunde revinxit:*

*Cui toram coniunx sterilem relinquit
Orbus est, eheu! pater, amè funus,*

Liberum

*Liberum, vivaq, adolet regalem
Matre Cupressum;
Vota nequicquam geminans, prece sq,
Ad Deum frustra calidas refundens.
Nec dolor dispar, eademq, Nympham
Cura remordet:*

*POSTHY Blandina ferax canatur,
Ut Rodingeri facilis Creusa, &
Estere Ley, lepidumq, ridens
Suavia Vasis,
Pura cui nomen dedit amnis unda,
Vnda Museo similis liquori;
Quo tuos persapè soles Diana
Tinguere vultus.*

*Dum loquor, LVCINA pijs parentes
Anxios votis hilarans in auras
Mittis opertum thalami iugalis
Pignus Erasimum.
Ferte sacratas cito ferte lymphas
Myfici fontis, riguisq, primum
Editi fetus caput evolutum
Spargite guttis:*

*Max & enixa genitricis ori
Cinnamum, costiq, boni fragantem
Fumulum insuffite, pia precati
Voce salutem.*

*Vivas extento diuturna vivat
Seculo proles tua, clare Posthi,*

Donec

Donèc in celfo veneranda Phæbe

Lucci Olympo.

Eià fic dicamus, & usq; quaq;

Prosperam partus referamus horam;

Mensuras luna, memores, nihil dum

Fallere metas.

*

*

*

Luna decus celi, astrorum Regina bicornis,

Flamini-
us.

Quæ medio raptim laberis alta polo.

Ad Dominā propero. qua nec formosior unquam

Parit, nec pascet ulla Puella gregem.

Tu mea nè quisquam valeat deprendere furta,

Conde precor lucem candida Diva tuam.

Sic tibi sit proprio splendescere lumine. sic par,

Et magni radijs amula Solis eas.

Arguit noctis moram.

O Nox perpetuo Nox, ô, mihi longior auro:

Scaliger
Pater.

Nox mihi spiranti surdior una feto:

Non pudet effetas producere longius horas:

Et trahere ignava non tua regna mora?

Promissos mihi sub lucem ut frustreris amores,

Optatoq; tenax incubet hora die?

Nil agis. & medijs si se mihi suggeret umbris:

Afferet à frontis luce serena diem.

Breuis.

Brevissimæ noctis felicitas.

● Noctem angustam: qua nunquam purior alla
 Aurea puniceum LVX tulit alma diem.
 Vnde venis, Nox felici Nox lucida lauru?
 Nox mihi perpetuis lucibus una prior.
 Tenè Venus Paphio vexit pulcherrima currus
 Tenè Cytheriacis pavit amica iugis?
 Tenè in Acydaליס aluit Charis hospita campis?
 Pectora q̃, Ambrosio pura refer sit agro?
 Vnde geris facula s̃q̃, nonas, raro s̃q̃, hymenaeos?
 Vnde geris gemino lumina fulta die? (quæ
 Dum loquor infelix: quid abis? quò tendis iter?
 Caca mihi tenebras? quas mihi caca neces
 Diva redi. nequeo, tanti sub Solis honore,
 Tam nitidis flammis, atra favere queant!

 Invito sibi interruptum colloquium
 interventu noctis.

● Noctem angustam, cui non aquanda diei,
 Quæ clausit tenera luce serena diem.
 Dum sermone sacro cunctantes frangimus horas,
 Mensq̃, inhians magni pendet ab ore viri,
 Hesperè cum videas tam rari illustria Phœbi
 Quæ nunquā occiduis lumina mer sit aquis:
 Ausus es astrigeri supremo ab limine mundi:
 Sole nitense meo tendere Noctis iter?

Depre-

Deprecatio, ad Deam Noctis.

Yonanti

Nox amoris conscia, qua furenti
Ducis optatam Iuveni Puellam,
Grata Dīs magnis, & amica casta
Nox bona Luna.

Quam colunt unam Genius, Hymenq̃,
Et suo gaudens Frycina Nato,
Cum ferus diras acuit sagittas
Sumit & arcum.

● Puellarum decus & voluptas
Sentit à te qualia dona lectus,
Lectus expers te sine basiorum, &
Deliciarum.

Quas simul iuncti faciunt amantes
Dum cubant complexibus obsequentes,
Et terunt compacta labella labris,
Dentibus, atq̃

Lingulas suggunt, animiq̃, florem
Ore deducunt querulo. pari q̃,
Concidunt motu, resoluta postquam
Grata libido est.

Tu quies rerumq̃, hominumq̃, sola,
Tu graveis curas, & amara festa
Amones menti, & refoves benigno
Pectora somno.

Tu redis Mundo redimissa frontem
Syderum fertis, & amica blando

Rore

Rore perfundis violaria, agros
Frugibus explens.

Da meis finem Dea quoq; votis,
Ut quod optamus liceat potiri,
Nè voret tristis penitus calenteis
Flamma medullas.

Ad Noctem.

Nox bona, qua tacitis terras amplexa tenebris
Dulcia iucunda furtiva tegis Veneris: (LE
Dū propero in cara amplexus, & mollia HYEL-
Oscula; tu nostra sis comes una via.
Nevè aliquis nostros possit deprendere amores:
Aera coge atras densius in nebulas.
» Gaudia qui credit cuiquam sua: dignus, ut unquā
» Dicier illius nulla puella velit.
Non sola occultanda cavis sunt orgia cistis:
Solarvè Eleusina sacra silenda Dea,
Ipse etiam sua celari vult furtiva Cupido:
Sapius & penas garrula lingua dedit.
Una meos, quos & miserata est, novit Amores
Officijs nutritrix cognita fida suis.
Hac, qua me foribus vigilans expectat in ipsis:
Inq; sinum Domina sedula ducit anus.
Hac prater tu sancta, latet qua cuncta, silentq;
Tu Dea sis flamma conscia sola meae.
Quaq; libens astat nostrorum testis Amorum
Nobis.

Nobiscum tota nocte lucerna vigil.

*

*

*

*Nil tecū mihi iā Phabe est, nil Nox mihi tecū,
A vobis non est noxūē, diesūē mihi.*

*Quantū ad me, ut libet auricomō sol igneus axe
Exeat Eōa Tethyos è gremio,*

Vt libet, inducat tacitas Nox atra tenebras:

*Fert mihi noctem oculis, fert mihi HYELLA
Nam quotiēs à me nitidos avertit ocellos, (diem.*

*Ipsa in luce etiam nox tenebrosa premit:
At quotiēs in me nitidos convertit ocellos,
Candida & in media fit mihi nocte dies.*

*

*

*

O Nox suavicola, ò bona tenebra,

Tenebra mihi luce clariores,

Qua meam Venerem, & suavitatem,

Cor, vitamq; meam mihi attulisti.

Bonifonius.

Nunc te possideo alma PANCHARILLA,

Turturilla mea, & columbulilla:

Nunc blanda Veneri licet litare,

Longa pramia nunc mora referre;

Amplexuq; mihi frui cupito.

Ferox, improba, dura quid moraris

Sic me languidulum? quid illa lingua

Mella sugere, quid suavis auram

Oris colligere & tenaciora

Vetas conferere invicem labella?

Quid voto tacito unice requiris,

Cur

Cur id dura mihi negas roganti?

*At prior cupias licet, pudica,
Et frontis tetrica cupis videri,
Spernens (credere si licebit unquam)
Molles nequitiâs libidine sâ.*

*At te per faculas tuas micantès,
Et hac amula purpurea labella
Oro, per q̃ genas, & hunc capillum,
Qui formosa vagas flagellat oras
Oro, per q̃ sinus, & has papillas
Primulùm tibi iam sororiantes;
Has gemmas geminas pari decore
Surgentes, geminis pares pyropis:
Nè Cupidine iam diu astantem
Eneca: Ah pro miser! quid: imo
Iamdudum perij, ni si benigna
Faves ocyùs, ocyùs q̃ cordis
Tot incendiâ PANCHARILLA sedas
Me Venus bona, me Cupido serva,
M' mens insolitum fuit furorem,
Neq̃ hunc ferre potest furoris æstus.*

*Hac suspiria, & has preces trahebant
Imo à pectore iam neci propinquas,
Qu' im vita subito ira desum: scit.
Et mox virgineo pudore leves
Interfusa genas, & ora casto
Spargens moliter imbre lacrymarum,
Tota, inquit, tua PANCHARILLA tota est,*

Mutuo

Mutuo tibi mancipata nexu!

Cum dicto simul osculum propinat,

Vltro se admovent, & pudenter audax

Sese in brachia nexuosa dedit.

Tum dico, Superi tenete calum,

Vestram Numina possidete sortem:

Dum te, te teneam, alma PANCHARIELLA,

Dum te possideam, nec ipse calum,

Nec vestram, Superi, inuidebo sortem.

Et nunc roscida labra suauari,

Et nunc mollibus immori lacertis,

Nunc patrantibus innatare ocellis,

Nunc & brachia tortili capillo

Impedire iuuat, modò osculari

Anhelas tremulo sinu papillas,

Papillis Veneris pares papi'las,

Altrices animam meam papillas.

Millies mihi, milliesq; salve

Nox felicibus invidenda Diuis;

Qua nec Iuno mihi beatior em,

Nec possit Venus ipsa polliceri.

Salvete o mihi candida tenebra,

Tot inter veneres, salaciaq;

Et tot blanditias, fauentiaq;

Et tot illecebras, lubentiaq;

Et suspiria, murmura, & susurras,

Et convitia, mutuosq; quælus,

Lusces, oscula, tinnulos cachinnos,

iii

Rixas

*Rixas, praelia, morificationes,
 Iras, vulnera, linculationes,
 Vitas atq; neces reciprocantes,
 Et tot nequitias mihi peractæ.*

**Ad Noctem, Sydera, & Auroram,
 De Dominæ pulchritudine.**

*Muretus. Nox furva, atq; alis horrēda nigratibus, & vos
 Fixa mea vultu sapiens astra Deæ,
 Audite hac: tu primum Erebi septuplicis ax-
 Quæ veniens uno cuncta colore notas: (or,
 Non pudor est ubi flammeolo te MARGARIS ore
 Pellit & invitum cogit adesse diem?
 Vos quoq; lucentes æthræ radiantis ocelli,
 Quorum alta assiduo templa canore sonant:
 Non pudor est, oculis ubi scintillantibus illa
 Cedere tot vestras lampadas una iuber?
 Et tu Dardanij coniunx formosi mariti,
 Tangere Sol cuius nil nisi terga potest: (quæ,
 Nunquid ubi aspexisti, quam te procū illa relin-
 Nativus roseo crescit in ore rubor?
 Non puto: quin illi ultrò omnes cōceditis, in qua
 Miratur vires Iuppiter ipse suas.*

AD

XVI.

AD FEBRIM A-

MANTIVM, VMBRAS,

Mortem, & Charontem.

Ad Febrim, ut IANAM COSSEIAM
torquere cesser.

Vulgeius.

*Quò, quò dira ruis nocensq? corpus
Cur hoc vrere vis calore sacrum?
Corpus non nisi maximis dicatum
Rebus? perdere Regiam Minervæ
Prolem, quid laqueis tuis dolose
Contendis? Viduam quid hanc Puellam,
Est quæ doctior omnibus Puellis,
Quas navare operam libris latinis
Regis cernere Gallici est in aula,
Tentas reddere? quid? i thoro ingali
Absentem spoliare vis maritum,
BINTINNV, Iuvenem pium, eruditum,
Flagrantem studio artium bonarum,
Cui COSSEIA fuit dicata nupèr
Felici auspicio & die secunda?
Abi pestis, abi: tua sagitta
aris corpus in hoc pia Puella*

Nil unquam poterunt habere. tenta,
 Nullum non lapidem mouere pergas,
 Contere omnia, nil noces. feroces
 Conatus, faciem trucem, minantes
 Flammæ, tædia quæ paris, recursus,
 Cursus atq; tuos Puella ridet,
 Imperterrita, firma, tuta, constans,
 Armata, & clypeo sacra Minerva
 Testa; nec metuens quid ipse possis,
 Alto, & forti animo impetus repellit.
 Quare pestis abi, studes nocere
 Huic Nympha tenera, elegantulaq;
 Frustrâ. ô, pestis abi, tibi litandum,
 Non est hac tibi victima litandum.
 Corpus fata manent magis benigna,
 Fata, inquam, magis hoc benigna corpus,
 Corpus Mercurio sacrum & Minerva.

Ad Umbras Amatorum.

Scaliger
 Pater.

Quæcunq; inferna Veneris per inania regna,
 Per Stygiam tacitis tractibus itis aquam,
 Umbra, quæ levibus tenebras perstringitis alas,
 Quas viridis placido myrtus opacat agro:
 Crudeles utinam sola videatis Amores,
 Turbidaq; in fletu carmina fusa rudi.
 Hic mihi dum veteres aspirat NEVIA flammæ:
 Oraq; fatali melle venenat Amor.

NON

*Mox vēstrū aucturus numerū moror v̄s: nostri
Si modo ego hīc possum corporis umbra mori.*

De Scipio, Morte, & Cupidine.

*Dū mea lingua vocat Mortē, Mors aduenit, & Angeria-
Vis? ait. hoc cupio, dico ego, cade caput. (quid
Falcem optat collo, cadit: nec caditur ulla
Vena, nec elapso membra cruore cadunt.*

*Miratur Mors ipse tremo, cēū canna palustris,
Quum quatitur rauco sapius acta notha:
Vidit ut id, summa dilabitur axe Cupido,
Et dicit: non hic ense perire potest,
Si quis sē hunc ferro, seu tristi abrumperē flāma,
Hoc arcu quotiēs occubisset amans?*

*Ossibus hic tantum dolor est, & pallor, & ardor:
Pulchra sed eius habet CĒLIA pulchra ani-
* * * (mam.*

*Nuper ut hūc illuc ibat Mors alite passu, Gruterus
Ditaret censum quō Libitina tibi.*

*Obuiat HARMOSINÆ. cuius dū singula lustrat
Membra, cor à rabie sensit agi omne sibi:
Iamq; nigro subigens infamem in corpore sagittam,
Lethalem plaga destinat, ecce, locum.*

*Quum stabulatus Hera ipsa in fonte Cupido, &
Tunc casu immersus undiq; delicijs: (opimē
Vix tandem insidias sensit, precibusq; minisq;
Nocte satam iussit ire procul Furiam.*

I i i i j Illa

*Illā negas primum: sed cedere nolle ut Amorem
 Vidit, ita est ravo pauca profata sono:
 Sic Puer, ô, quanquātāt a grave parcere formæ:
 At parcam, quoq̃, tu si facere ista voles.
 Nempe quot ex oculis radios iaculaberis illis,
 Subijcias Orci tot capita imperio.
 Vsq̃, adeo ut veius ille Charon, mox se neget unū
 Possē rate una omnes trās styga ferre animas.
 Annuit hoc infans! Pestisq̃, in amana recessit,
 Ipseq̃, carnificis munere perpes ovat.
 Hà Mors, Mors! quam nunc celebras victura tri-
 Osio & in summo secula cūcta sedes! (umphā,
 Iam tibi enī meliūs posihac, uno hoc duce, regnā
 Crescet, rem quam si mille ageres iaculis. (&
 Te pudeat, sed, Amor, pacta illa inhonesta tenere
 Perdere tamū hominum sit tibi ut usq̃, leve.*

Charonti.

*Si cariose Charon, ubi pausam fecero vita,
 Debeo agi Eumenidum, te duce, per latices:
 Cymba tua interijt, tui et interiēre tridentes!
 Mox pedi enim sicco per Styga semita erit.
 En quantis mea corda vomant incendia flāmis:
 Aura en, ut flagret proxima, & en, ut aqua.
 Certē ego non quinos tantū exsiccare quēā am-
 Sed si ter tanto plura fluctant forent. (nes,*

Quintus

*Quā tamē haud possit lucro tua dāna mihi effice:
 Damna tua ut fugias, cōsiliū hoc tibi habe.*

*Effice mortis ut, uno & eodem tempore, tela
 Trajiciant pectus hinc Dominā, indē mihi.
 Mox & utruq; vchas. nāsi accipias sine me illā,
 Trabs tua mox medio flumine stabit iners.*

*Tam portentifico siquidem undiq; frigore pollet,
 Continuo vertat ut liquida in glaciem.*

*Nos at ubi iunctim tolles, sic frigida caldis
 Certabunt, cursu ut inviolata aqua cat.*

*Tunc nē quāso senex, vento des carbasi: remum
 Sed satis extremis tangere sit digitis,*

*Fixo ut ibi inuear saltem diū eam orbe oculorū
 Cernere quam in vita non potui esse satur.*

*Sed quid ego hac! fallor nē? an, nos quum caperit
 (edis*

Persephones, dabitur perpetuo esse simul?

Non fallor. nam sic grassari cum igne videbit

Me Pluto, nimiū sicq; gelu HARMOSYNE,

Cogemur sedē, Rhadamanthi calculo, in unam:

Detrimenti aliquid nē infera res capiat.

AREOLÆ QVINTÆ

FINIS.

AREOLARVM QUINQUE PRÆCEDEN- TIVM APPENDIX.

AMICO LECTORI.

Episcopus mercator, cuius imp̃sis VENE-
RES pracedentes fuerũt impressa, me ro-
gavit, ut epigrammata quadam amato-
ria in Indice vel capite HORTI nostri emissã,
per Appendicem non praterirem: tã ut quater-
nionum (quemadmodum aiebat) impleretur in-
flus numerus: quam ut VENERVM partes, siue
AREOLÆ quorundã Poematorum (uti sunt MV-
RETI, BALBI & aliorum) nō frustrarentur deco-
re. Petitioni primò cōtradixi; ille contrà indixit.
Tandem persuasus hac per Appendicem affixi:
qua amati aut legenti non ingrata futura è doc-
tioribus dixit mihi doctissimus. Quamobrẽ &
hunc nostrum laborẽ boni consule, ut ex, latare;
donec CVPIDINES, VENERIBVS mixti perfec-
tam adimpleverint in amore latitiam. VALE
Amice lector, & me quoq; ama.

INVITATIONES.

Pag. 9.

Ad Argentillam.

Quintus Pater explicat

For-

AREOLA PRIMA

Formosaſq; comas, & nitidum caput.
 Æſtas uſta caloribus,
 Actutum properis ecce fugit roſis.
 Iam Soles placidi nitent,
 Et mentis ſpaciũ Cynthia temperat:
 Iam vindemia penſilis
 Latè vitiferis arboribus rubet.
 Duro vinitor & pede
 Vvis purpureis muſta premit nova:
 Plenis de lacubus flumini
 Fluctus præcipites neſtaris aurei.
 Spirans aura Favonii
 Inter frondiſeſas murmurat arbores.
 Hamatis latitans rubis
 Et linguam, atq; Itylum Daulias ingemit:
 Mox quaſtus auium vagi
 Implent dulciſonis cantibus aëra.
 Huc nè diſpliceat tibi
 ARGENTILLA, anima pars melior mea,
 Seu mavis celeri rota,
 Seu mauis tenui currere linteo.

Margaridi.

Muretus. Ludamus, mea MARGARI, & iocemur:
 Nos & cum roſeum diem reducet,
 Et cum ſe Heſperijſ recondet undis
 Deprendat radiatus ora Phæbus

Enden.

A P E N D I X.

Ludentes simul, & simul iocantes.
 Appellabo ego te meam columbam,
 Tu me, biandula, passerem vocabis.
 Cum dicam tibi parcius furore,
 Da mi basiolum unicum COLUMBA:
 Tu collo iniiciens meo lacertos,
 Porges mi oscula delicata mille,
 Et mille altera, & altera usq; mille,
 Vibrans improbulam subinde linguam, &
 Os morfu tenero meum laceffens.

Dehinc dices mihi, mi tenelle passer,
 An non ipsa tibi una sum Columba?
 Tua & ex animo Colambuli illa.
 Tuum mel, tua suavis, tuum cor?
 En me (nam tua sum) suaviare,
 En hac ubera iam resecta cerne,
 Qua per te mihi primulum tume sunt,
 Obiectam & sibi fasciam repellunt.
 Quo tu, quo modo, delicate, pergis?
 Quo trudas digitos nimis salaces?
 Sic nos, sic age, dum viuemus ambo,
 Dum res ad Veneris valemus ambo,
 Ne frustra melior teratur atas,
 Ludamus mea MARGARI, & iocemur,
 Tergo debilis imminet senectus
 Qua cum veneris, ah dolor! Columba,
 Nos tu sis mala, virumq; languor
 Pro ludisq; iocisq; consequemur.

Vene-

Venerillæ.

Secundus *Tempore cur dicto cessas VENERILLA venire?*

*Eccè tibi torus est, ecce parata Venus,
Qualem Tyndaridi spaciola per aquora rapta,
Tutus in Iliaca soluit adulter humo.
Ipsa Venus violis, & puniceis Amaranthis,
Et totum Cyprio sparsit odore thorum.
Ipse thorum face lustravit flammante Cupido,
Transiliciens agili candida fulcra pede.
Quid cessas, Formosa? tuum sic ludis Amāsem?
An magis, exiguo tempore distrucias,
Obsequio ut meliore moram Lasciva repenses?
Dilatansq; avida mente bibatur Amor?
Ah! nimium mihi tarda, & tarda tardior hora,
Quā malè dinumeras tempora qua numero!
Sed cur dinumeres? cum malis fallere Amāsem:
For sit àn hac alijs hora parata fuit,
Dumq; ego blanditiisq; tuas, & roscida mente
Oscula percipio, multipliceisq; vices,
Dum vacuum falsis complexibus aëra capto:
Dum mea in absenteis porrigo colla manus,
Et, quemcumq; movet strepitum levis aura per
Dilectos Domina suspitor esse pedes: (adeis,
Demulces alium tepido, Periura cubili,
Cum quo disperdas gaudia pacta mihi.
For sit àn & de me, teneros motura tachinnos,
Miscetur vestris fabula nequitijs.*

Heu!

APPENDIX.

*Hei, quid in immeritā tā turpia crimina flugo?
Credo equidem facileis iā movet illa gradus:
Iamq̃, pe dem thalamis ponet cultissima nostris.
Fallor? an in nostro limine latrat Hylax?*

Ad GELLIAM.

*Sole sub ardenti lustras cum GELLIA saltus?
Quaris & agresteis per nemora alta sues?
Sis benè docta licet torquere Cydonia cornū
Spicula: Dyētinna sis & amica Dea.
Occurrent Satyri cornuta fronte timendi,
Quos etiam Nympha sēpè timere solent.
Occurret Leo torva tuens, qui despicit omnes
Iētus, Diana temnit & arma ferox.
Hūc fuge, & umbrosa mecūm requiesce sub alno,
Ad quam frigidula murmurat amnis aqua.
Hūc fuge, & hirsulā trunco suspende pharetrā,
Exugit nimius iam tua membra calor,
Collum nigrescit roseum, crinesq̃, madescunt
Sudore, ac niueus deserit ora calor.
Prodiga cur vita sices, mea GELLIA, cur sic
Errans per sylvas nulla pericla times?*

Calam.

Ad PARYAM Puellam,
è græco
Samij adhūc pueri.

*PARYA veni, praeceptor abest, te nemo videbit:
Iam*

*Borbon.
us*

AREOLA PRIMA

*Iam noster tuto perficietur Amor. (dallas,
 Me coquit, inq, meas penetrat tua forma me.
 Sola potes morbum peller, PARVA, meam.
 Ah! s AMY miserere tui, qui languet & ardet,
 Qui nihil in tota nocte quietis habet.
 Te rogo, ne dubites secretum intrare cubile:
 PARVA, veni: dubitas, PARVA venire? veni.
 Per Venerem obsecro, per q, ipsi Cupidinis arma,
 Dum praeceptor abest, PARVA puella veni:*

ALLUSIONES.

pag. 25.

Ad Rosinam.

Valeria-
nus.

*Es rosa, fer s q, rosam rosea pro fronte ligatam,
 Indicium rosei verticis ipsa rosa est.
 Unus odor flori, & fronti; color unus, & unus
 Est decor: amborum vita eadem, ut sapias.*

Ad Violantillam.

Partha-
nus.

*Aut VIOLANTILLÆ nomen tibi fata dederunt,
 Floridior violis quod tua forma viget,
 Aut quia defessi violenta Cupidinis arma,
 Ut ferias homines, das Cythera tibi.*

De Camilla.

*Bellatrix fueras Volscorum fama CAMILLA
 Nostra,*

A P E N D I X.

*Nostra, sed hac etiam tela cruenta gerit,
 Illa olim Teucris inflixit vulnera, figit
 Hac armis Iuvenam corda cupidineis.*

Ad Sabinam.

Pascha-
 sus.

*Arbos est, veteres quondam dixere Sabinam,
 Et Medici certant arbor, an herba magis.
 Arbore in hac nostros incidit cuspis amores,
 Effet ut in nobis arbor & ardor idem:
 Arbor succrescit, pariter succrescit & ardor,
 Et meus in molli cortice gliscit amor.
 Frigore canescens brumali elanguit arbor,
 Penè etiam in truncum torpuit omnis Amor.
 Arbor in veterem renitescit laeta Iuventam,
 Rursus ab hac veterem colligit ardor opem.
 Namq; in me, vegeta volo qui inservire SABI-
 Igneus haud verum ligneus errat amor: (NÆ,
 Ligneus quin potius, qua sis, ô, cruda SABINA:
 Igneus olim te nosser aduret Amor.*

P R E C E S.

pag. 33.

Amoris mei, odij tui præmia.

(Stras

*Nè mitis, nè seva preces THAUMANTIA NO- Scalliger
 Despice: vel vestros despice, Diva, Deos. Pater.
 Consuevere Dei deponere mollior iras:*

81

*Si demissa vident, supplicis ora rei:
Quod si pro culpa nimium damnabis Amorem:
Ex odio quæ sit debita noxa tibi?*

Ad Pſecam.

• *Exurgit alma de rutilo mari dies,
Et nox gelatis cedit irrepens equis;
Cristata cecinit pluries PŒCAS anis:
Sustolle tandem somno oculos pigro graves:
Aperi sopitos tacita Gynacij fores:
En ipse torpens aspero gelu miser
Rapido sub axe ducti furit præcepſ nothus
Torqueor, aduror, conqueror, dolco, gemo.
Eheu! nimium proterva, nimium, eheu! improba
Audi dolenti, mea aperi Venus modo.
Maria silent, silent & sylvis fera.
Homines, volucres alta concepit quies;
Et Luna terris m. struas faces negat.
Horrent ubi q. frigore insano nives:
Ventisq. contrahitur glacialibus solum.
Tu surd: dormis in tepido iacens thoro,
Levibusq. plumis candidum pectus foves:
Et ducis altos per tenebras somnos carvas.
Ego heu! glacie contractus alpina modo;
Lacrymis amaris ferreum limen rigo;
Et spargo rimis flebiles mutis sonos:
Heu! surd: PŒCAS, somniculosa, eheu! PŒCAS
Exue*

*Exue sopitum mollibus plumis caput:
Audi dolentem, mea aperi Venus modò.*

Qua te luce mihi, mea LVX, fas visere non est;
 Que lux est alijs nox inamana mihi est.
 Per loca sic Manes furua lugubria diva
 Errant aeternis palliduli in tenebris.
 At qua luce mihi, mea LVX, te visere fas est;
 Turbine lux agili precipitata fugit.
 Sic Iouis ad mensas Heroës Nectare fusi,
 Quamvis longa, tamē tempora nō numerā.
 O mihi, te mea LVX, semper si vivere fas sit,
 Nē calo invidcam, sufficere hora potest.

* * *

*Nō ita Parrhasia spectat lapis Indus ad Arcton;
Occulto Magnes nobilis ingenio:
Nec Clytia sic solis equos intenta tuetur,
Mortua non potuit cuius amore mori:
Nec sic aurata rutilantia in arbore mala
Observat custos pervigil Hesperidum:
Nec sic Phryxai tutor velleris Hydrus
Excubat insomni nocte, dieq; acie:
Im te ego ut obtutu semper defigor eodem
Lux mea, luce frui fac mihi quando tua est;
Sed qua fata meis credam contraria votis?
Colchica quamvis in me sacra piare querat?*

kkk Dumb

AREOLÆ PRIMÆ

*Dum tibi deuotos usq; auersiris Amores,
 Nescia blanditijs reddere mota vicem?
 Namq; vel assiduis studijs addicta Minerva
 Secreta certas delituisse domo:
 Vel si fors prodire iuuat, velo abdita prodis,
 Tanquam delicijs inuidiosa meis.
 Ah! nostri si nulla tibi, LVX, mutua cura est.
 Saltē sit Pueri mutua cura Dei.
 Hic est ille, tuis qui cernere gaudet ocellis,
 Qui tibi cum Superis & Venerē antetulit.
 Et potes o, male grata Deū bis lumine adempto
 Abstrusum cacas deprimere in latebras?
 Nē tantū, nē offirmi animo pulcherrima crimē:
 Quin potius læsi numina concilia:
 Vt possis prodire velis, vultu sed aperto:
 Teq; palam videat, inuideatq; Venus.*

Ad Liviam.

*Frigoribus iam sevit hyems, iam nubila densant
 Aëra, iam facta est candida terra nive:
 Sed caci, Veneris natus quos excitat, ignes
 Non cessant artus extenuare meos.
 Non mihi Bruma rigens prodest, non ventus ab
 Spirans, nō gelidi fluminis ūda iuuat. (Arctō
 Quid mihi sperandum? siam cinis ater, & ossa
 Vix poterunt tacitis ignibus ūta legi.
 Vna salus superest, quam si mihi forē negabis*

A P E N D I X.

LIVIA, spes vita non erit ulla mea.
 Fac tibi vel sugam mammas, vel labra corallis
 Amula: sic vita spes erit ulla mea.
 Hi succi superant rorem regione cadentem
 Assyria, & frangunt spicula dura necis

Ad Sabinam:

Parce, parce, precor, SABINA, parce,
 Meum delictum, suaviumq,
 Parce, si quid ego tumultuatus,
 Si quid extulerim foras protervè:
 Tenè vivere sim potis relicta:
 O mens zelotypa! ô metus inaneis!
 At iuro per ego meam SABINAM,
 Per sacros oculos mea SABINÆ,
 Per castas genulas, per os pudicum,
 Per hunc, qui natat in labris pudorem,
 Et per oia castiora castis,
 Aut nulla est nimium Puella casta,
 Aut si qua satis est Puella casta,
 Sola præ reliquis SABINA casta es:
 At iuro per ego meam SABINAM,
 Per dulces oculos mea SABINÆ,
 Imò spicula, non tuos ocellos:
 Per nigrum cilium, imo amoris arcum,
 Et per retia tortilis capilli,
 Per genas minio colore tinctas,

Pastha-
 sus.

Per dentes niveos, eburneosq̃,
 Per frontem patulam, corallinumq̃
 Os, & per roseas duas papillas,
 Per mel, per violas suavè olenteis,
 A me qua cupido leguntur ore,
 Per hunc qui residet labris leporem,
 Et per cœa chariora charis;
 Aut nulla est nimium cupita virgo,
 Aut si que suis est cupita virgo,
 Sola præ reliquis mihi cupita es.

Pasithea.

Grotius. Radiant ubiq̃, calo tremula face rutilo
 Vigiles flamma, toruum sydus Orionis rapi di,
 Hyadesq̃, tristes, atq̃, Arcturū impia facies:
 Numerosus astrorum exercitus igniferam acie
 Roseosq̃, humentes terras super exeris oculos,
 Aquilonibus nivosis nemorum avia resonant:
 Trepidat ferarū stabula horrida. & alta latibula:
 Tonat undabundū rapido procūl aquore pelagus,
 Resonantq̃, freta vadis undiq̃, concita riguis.
 Nigricante noctis umbra riget hispida glacies,
 Geluq̃, vitreo lampas Latonia fluctuat:
 Super altis sævit niuibus vis aspera Borea.
 Animalia quiescunt omnia abdita latebris.
 Ego vir, ego vates, ego solus Amator Hyantidū,
 Ego stator Apollinis, custos Aganippes sacri,
 Ego

Ego Pyrenes, ego Permessidos accola laticis
 Gelidis sub astris ventos, ac frigora patior,
 Iove sub rigente questus, ac carmina revamens:
 Agedū, mea LVX, aperi demū PASITHEA fores.
 Remove, mea anima, à, remove mea PASITH-
 Cōtractus in pruinis glacialibus animo (EA scēā.
 Deficio, dolore obruor: impietas tua Stygia
 Adire loca me urget amica silentia lemorum.
 Miseras querelas audi, exaudi effera gemitus;
 Nè me patere emori, nè mī animū, Impia, lace-
 Ego liminis ventosi super aquore doce, (ra.
 Iaceoq; miser: adharet vix artibus anima.
 Teneris blanditur alis tibi noctivaga quies;
 Placidusq; somnus amplectitur Ambrosio sinu.
 Aperi oculos, mea LVX, detege sydera rosea:
 Arrige patulas aures, audi pectine citharam.
 Querulo gemētē, & concordia carmina fidibus.
 Redolens odoro in nemore ut supereminet obies
 Genus arborum omne ramis, ac vertice tereti;
 Violas ut intèr fragrantia lilia redolent:
 Hyacinthus ut comas exeris Oepalius hians
 Per amaraci, per q; rubentis gramina casia;
 Velusi variabile per calum Cynthia radians
 Serenos inter ignes rosea face nitet,
 Agiles exercet qualis vaga Trinia choreas
 Ad' Gargaphia amnes, aut Eurota irrigua vada
 Sequitur nūc feras per Othri celeri pede trepidas;
 Petulans per Ida saltus qualis Palepaphia

AREOLA PRIMA

*Subitura pastoris Iudicium Dea Phrygij;
 Latias puellas intèr talis mea gradiens
 PASITHEA renides. In te omnis gratia Charitù
 Nidulatur: Lususq; aurescunt pectore niveo.
 Superas decore formã: propria & tua volupe est.
 Tibi pinxit ora, tibiq; afflavit Venus oculos,
 Quibus ipsa facies promit, queis & Amor iacu-
 la ciet.
 Probitas tibi, tibi Equum, tibi Iustitia comes.
 Tibi venustas tibi oris præstantia lepidi.
 Syrios odores spirans tua cominus anima (dolet.
 Lacrymas myrrha, atq; fragrantia cynamomum.
 Tibiserta Nais, Dryadum tibi strophiola chorus,
 Hyacinthos crini tibi prætexunt ganippides.
 Miser à! miser heu! sed quid surdis cōcino laribus?
 Numeros quid inanes Aquilonis flamina rapiunt?
 Agedū, mea LVX, aperi demū PASITHEA fores.
 Bore a nivalis attractus deficio gelu.*

LAMENTA.

pag. 49.

Ad Margarin.

*Muretus. Cum pluit, & radios Phabus cum subtrahis orbi,
 Tum sanè mastus quilibet esse solet:
 Nè mirere igitur, si sim, mea MARGARI, tristis:
 Ecce pluo lacrymas, tu mihi Phabus abes.*

Ad Neeram.

Quis te furor NEERA,

Inepta

Inepta, quis iubebat
 Sic involare nostram,
 Sic vellicare linguam,
 Ferociente morſu?
 An, quas tot Venus abs te
 Pectus per omne geſto
 Penetrabileis ſagittas,
 Parum videntur, iſtis,
 Ní denſibus protervis,
 Exerceas nefandum
 Membrum nefas in illud;
 Quo ſapè Sole primo,
 Quo ſapè ſole ſero
 Quo per dieſq; longas,
 Nocteiſq; amarulentas,
 Laudes tuas canebam.

Hac eſt, iniqua, neſciſ?
 Hac illa lingua noſtra eſt:
 Qua tortileis capillos,
 Qua petulos ocellos,
 Qua lacteas papillas,
 Qua colla molliſcella
 Venuſtula NEERÆ,
 Molli per aſtra verſu,
 Ultra Iovis calores,
 Calo invidente vexit:
 Qua te meam ſalutem,
 Qua te meamq; vitam,

Anima

AREOLA PRIMA.

*Anima mea q̃, florem,
Et te meos Amores,
Et te meos lepores,
Et te meam Dionem,
Et te meam Columbam,
Albam q̃, Turturillam,
Venere invidente dixit.
An verò, an est id ipsum
Quod te iuvat, superba,
Inferre vulnus illi,
Quem lésione nulla,
Formosa, posse nosti
Ira tumere tanta;
Quin sempèr hos ocellos,
Quin sempèr hac labella,
Et, qui sibi salaceis
Malum dedère denteis,
Inter suos cruiores
Balbutiens recantes?
O vis superba forma!*

DE PETRA PUELLA.

*Balbus. O manus, ô crines, ô colla, ô lactea cervix,
O oculi, atheria sidera bina domus!
O vox, ô mores sinè rusticitate pudici!
O frons, ô primis amala labra rosis!
Perditis heu miserum! periturũ cernite amantẽ,
Cer-*

*Cernite me, morior! cernite me, morior.
Heu morior! pulla cingatur veste cadauer,
Et referant tales marmora scripta sonos.
Hic iacet extinctus teneris Hyeronimus annis,
Dura causa fuit aspera PETRA necis.*

Ad Laviniam.

Qua mala funestus ferali carmine Bubo Castris.
Pradicit? questu Noctua quidne suo?
Quidne Stryges stridunt nocturna? atq; ora lupo-
Exululat? latrant quid quoq; nocte canes? (rū
Quid saliens oculus? quid tristis imago? repete
Qua largis ad me fletibus uda venit?
Quid mihi Saga manū aspiciens immurmurat,
Ecquid pradicit conscia Fibra Iovis? (ore?
Heu vereor nè me fallas LAVINIA, mentem
Et mutes uafbris conciliata procis.
Quod si fata mihi portendunt, ite Sorores
Tergemina, & vita fila secate mea.
Sordesces clari lampas nitidissima Phœbi ,,
Sordesces quicquid Dadaia terra parit. ,,

AD AMICAM, ETE CONTRA.

Pag. 75.

Ad Annam.

ANNA, qua fueras, nec es modò ANNA,

Scaliger
Pater.

Qua

AREOLA PRIMA

*Quate prateriens retrò relinquis,
 Qui cum nocticulas, dieculasq;
 Ludo ducere perditus solebam:
 Nunc vix reliquia meorum Amorum.
 CÆSAR, qui fueras, nec est modo, ille
 Agra reliquia tuorum Amorum.
 Qui cum ludere perditè solebam:
 Antiè se nihil intuens, retrorsum
 Crebrò respicit ad nihil; suiq;
 Nec vestigia repperit nec umbram.*

Margaridi.

*Muretus. Sic age, pugnando teneri pascuntur Amores,
 Inuade insanis unguibus ora mihi:
 Et turba nostros, audax, laceraq; capillos,
 Atq; interiecta gaudia veste nega.
 Illa etem, ô! quātò magis est perfecta voluptas,
 Qua cupiente quidem, sed rennente venit.*

Ad Gallam.

*Novi pro verbis ego sola rependere verba,
 Et pro blanditijs reddere blanditijs.
 Oscula si qua dabit, sola auferet oscula de me:
 Pro solis nutus nutibus eripiet.
 Hac aliquid prater tibi me si vis dare, fas est
 Hac, aliquid prater, te mihi, GALLA, dare.*

Ad

Ad Phillidem.

*Cum ducenda mihi sinè te sunt tēpora, PHYLLI,
Longior est anno mensis, & hora die.*

*At tecum si quando datur mihi vivere, rurſus
Esſe diem credo, qui modò mensis erat.*

*Te sinè vel Tauri cum luſtrat cornua Titan,
Sempèr adeſſe mihi maſta videtur hyems.*

*At tecum medio gelida ſub tempore bruma,
Ire tamèn veris tempora lata puto.*

*Te sinè nox mihi fit, medio cū Phæbus in axe eſt:
At tecum in media fit mihi nocte dies.*

*Quātum in mēe miſerum Iuris tibi fata dedere!
Qua mihi vel cali vertere Iura potes.*

1

Ad PORCIAM BRANCIAM, & ISABELLAM
ſororem.

PORCIA, & ISABELLA, venuſtæ pignora ma- Sanna-
Dicite quis veſtras non amet illecebras? zarius

*Tu quoq; dic, tali cum ſis digniſſima partu,
Quis LEONORA tuo noliſt ab igne mori?*

*Natarum illecebris matris ſimul ignibus uri,
Qui cupit, iſ mortis flagrat amore ſue.*

*Vita vale: in lucro eſt perſiſſe, ſcd hoc reliquum,
Quod ſinis, eſt iſſis vix ſatis exequijs.* (Mors

Ad Hyellam.

Excors, exanimis, ſempèr veſtigia ſector

ARREOLA PRIMA

LVX tua: & hùc, illùc irrequietus eo.
 An quæ olim Clytiem damnarunt fata, eadem nunc
 Improba Parcarum nec manus illa mihi?
 Hæculis an sub fronte tibi lapis occultatur:
 Atq; animi nobis ingenium ex chalybe est?
 An potius radijs istis, velut igne pyrausta,
 Captus in exitium sponte mea rapior?
 Eheu quam miserum malè versat dulcis amaro;
 Dum tecum sinè me, me sinè HYELLA vagor.

* * *
 Cur faciem quoties istam, LVX, cernere pergo,
 Immemor ab! animi externor & obstupescor?
 Nec secus, ac contrà tendit qui tela dici,
 Protinus obscura differor à nebula?
 Dì facerent Argi cingant mihi lumina frontè,
 Aletis aut cingant lumina fulmigeræ.
 Arcas virga meas oculos nò vinceret unquam:
 In capite hoc somno nec foret ulla quies:
 Quin formæ tot monstra tua, formosa, iuerer,
 Cum Mors obtutus solveret una meos.
 Et sanè Dos digna Dijs potè. & aqua videri,
 Extulerint cum te dotibus innumeris,
 Innumeros tribuisse mihi quoq; luminis orbes:
 Miror ut hoc in te LVX, propiusq; sequar.

Ad Iuliam de Hyeme.

Frigidas æthereas iam spargit Aquarius undas

Et

Et Leo stagna petit:

Tam glacialis hyems rapidis circumdata ventis

Frigore nectit aquas:

Non solito rutilant gemmantia signa nitore,

Nec vaga Luna micat:

Fusca nec albentes pingunt violaria campos,

Sub nive terra latet:

Præscia complevit tennes formica latebras,

Gaudet apiscq; fauo:

Non solitas complet mærens Philomela quarelas

Flet neq; Mater Ilym.

Pra Zephyris gelidus Boreas, & nubilus Auster

Regnat, & Eurus atrox.

Vernali gelida veniunt prorore pruina,

Sithoniaq; nives.

Scilicet alternis mutantur singula rebus,

Omnia fors variat.

Et tamèn aligeri radis incendor Amoris,

Nec das Amor requiem.

Sed magis atq; magis miserū comburit amantē

Durus & asper Amor.

Qui genus omne cupit panarum scire, sequatur

Castra Cupido tua.

LYLIA non solito vernantia prata colore,

Nec micat herba comis

Non viola molles, non alba ligustra virescunt,

Purpureæ vè rosa:

Sic tua forma decens longo vitabitur aeo,

Quæ

AREOLA PRIMA

„ Quae cito lapsa fuit.
 „ Hora fugit volucris, celeri pede labitur aetas,
 „ Lapsa^q non remeat,
 „ Qui^q hodie tanto letatur honore superbus,
 Cras erit ille nihil.
 Nunc gaudes primo florentis vere Iuventa,
 Vtere rene tuo.
 Et dum fata sinunt, fugientibus utere donis,
 Quae revocare nequis.
 Collige virgo rosam: qua si non tacta, peribis,
 Sola relicta gemes.

Ad Camillam.

Te colo, te veneror: nunquid mea vulnera curas?
 Vulnera non Vati perpetienda pio.
 Te donis dono: nunquid mea vulnera curas?
 Vulnera mortali non patienda viro.
 Te modulis celebros: nunquid mea vulnera curas?
 Vulnera non fido perpetienda mihi.
 Te fugiam! forsàn quid non potuere, CAMILLA,
 Carmina, dona, preces: id fuga nostra dabis.

Amator.

Modius: Quid tibi tūc animi, formosa NEERA, futurum
 Cū tibi tam longè hic talis Amator eris? (est,
 Neera.

Quod, quibus attonitū externat cor mōtivagus
 Quodq^q

APPENDIX.

Quodq̃ Iovis tactum quis stupet igne caput.

Amator.

Anne etiam interdum absentis te cura subibit,

Et memori quidnam mente rogabis, agar?

Næra.

Immemor absentis quacunq̃ est semina Amici, „

Hac nunquam vera scrivit amare fide. „

Amator.

Inter mille metus, totidemq̃, hinc, inde dolores,

Quidnam, præ reliquis quo movearis, habes?

Næra.

Nè, dum alio mutet regiones Sole calentes,

Mutet & ardoris pristina signa sui.

Amator.

Ha! quid ais? noti temeras cōstantiam Amoris,

Per spectamq̃, tibi ladis, inepta, fidem.

Næra.

Quin magis indicia hac nostri sūt certa caloris,

Certus amor semper quod vereatur, habet. „

Amator.

Nodus amicitie, quo tanto tempore iunctus

Est tibi, securam hic te merito esse iubet.

Næra.

Nō potè, quin metuā usq̃, atq̃ usq̃, hoc perdere,

Tempore tā longo nō patienter amo. (quod iam

Amator.

Magni adeonè igitur sentires tela doloris,

Mutatam si aliò verteret ille facem!

Nc.

ARBOLÀ PRIMA

Næra.

*Tanti adeò, quanta mihi læticia esse solebas,
Vna diu tanti quod fui amica viri.*

Amator.

*Cuius, bella, tuum poses aßimulare dolori,
Hoc aliquis quotiens nuncius urget iter?*

Næra.

*Eius, qui inßti damnatus Iudicis urna
Feralem expectat in sua colla manum.*

Amator.

*Ergò mori speras, lentam de littore puppim
Solvens, vela citis cum dabit ille nobis?*

Næra.

*Qui possim non momento, quaßo, emori eodem,
Vmbraß sollicitum persequi euntis iter?*

Amator.

(morsu

*Hem, quid agas etiam atß, etiam aspice, ne tibi
Extincto doleas quod mage amore ferat.*

Næra.

“ *Verus amor ne scit lethi contagia verus*

“ *Ipso etiam aßati tempore durat Amor.*

Amoris descriptio ad LUCIAM.

Tab am

*Quid sit Amor, quid Amās, si neßcis, LUX mea,
Discere me, quid Amās, quid sit Amor potises.
Nam quotiēs furor hic, duplicem quem insanio,
Meß, omni experte cōßilio ire vides: (gissu:*

Cam

*Cum fugio, qua prima putat pars sanior igni
Huic extinguendo, cum sequor id quod obest:
Deniq. cum nequam facio, & frugi esse laboro, ¶
Tum verè facio hoc, LVX, quod amare vocās.*

Ad Eandem:

*Defungi antè diem, & nullam sperare salutem;
Hac mihi sola salus, LVX, in amore tuo est.*

Ad Valliam.

*Aliger ut feriat mortalia corda Cupido
Pervolat Eoas, Hesperiasq. domos,
Tu caput è speculis non unquā VALLIA profers;
Inq. animos latitans spicula ceca iacis,
Sapè mihi vitare licet qua tela videntur,
Sed qua non video, qui mi ser effugiam?*

Cæsarius.

Ad Gelliam.

*Si quoties Titan glaucis immergitur undis
GELLIA te viso tadia mille ferens,
Nè mirare precor, nam Sole latente requiro
Lucis amans Solem, quem roseo ore refers.*

Ad Faustina.

*Usq. adeo FAUSTINA tuar radiantis honores
LII Admi*

ARBOLÆ PRIMA

*Admiror frontis, vertar ut in lapidem,
Et quum de Phorci nata sinxere Poeta,
Accipiat certam fabula prisca fidem.*

Amatoria quædam problemata
solvit.

Daphnia.

Valeria-
nus.

*Si tam sollicitis cales,
Quum me non videas, ignibus astuas:
Cur si me videas, riges,
Effectus Schytica frigidior nive?
Pierius.*

*Nota se vitia memor,
Tunc tunc destituor sensibus omnibus:
Quare contrahitur calor,
Ut cordi misero suppetias feras.
Daphnia.*

*Si quid dicere vis mihi,
Velas apposita cur faciem manu?
Sed quam purpureus rubor,
Pallenti viola mixtus, obambulat.
Pierius.*

*Optati mihi conscius
Non sat legitimi, memet ita obtego:
Mox nubem ingenuus pudor
Fundit sanguineam hac inficitur cutis.*

Daphnia

Daphnia.

*Sed cur lumina deijcis,
Si me cernere amas? cur varius tenor
In vultu modò frigido,
Nunc contra calido? nec stabili es modo?*
Pierius.

*In te suscinco minus
Lumen, duriciem dum vereor tuam.
Hinc spes, hinc metus efficit,
Momento ut variem cuncta volubili.*
Daphnia.

*Cur semper querulus meam
Carpis duriciem? quò minus indices,
A me quid cupias: domus
Omnis cui pateas, res, et opes mee.*
Pierius.

*At suspiria fervida,
At pallor gelidus, lumen at humidum,
Atq; os pumice siccus,
A te quid capiam, quid meream indicant.
Et si dirigiam, ut lapis,
Nec fari valeam, ne vè loqui: tamen
Pernix servitium, & fides
Explorata petunt, quid meream satis.*

Ad Sabinam.

Multa, SABINA, tibi frustra me dicere narras, Pachia
fuit.
LII ij Qua

ARBOLA PRIMA

*Qua scribas rapidis irrita verba notis.
 Confiteor certè, sed si modo vera fateamur,
 Si pecco, sola est culpa, SABINA, tua.
 Nam qui plura tibi frustra me dicere narras,
 Hic ego ne peccem tu potes efficere.*

*

*

*

*Sic nive frigidior, sic marmore durior ipso,
 Spem tamen à nobis non fugat acer Amor.
 Aestus intus alit nix, arit quippè, nec ignes
 E silicis venis elicuisse novum.*

Ad Iuliam.

*Illecebris qui te petit, & demulcet amans,
 Aut querulis tentat vincere delicis,
 Hic nè tuo, mea LVX, est irretitus Amore,
 Divitiarum nè magis deperit ille tuas?
 Virgo tibi formosa cave, laetæ anguis in herba
 Anguis nè lateat non ego (dixit) amem.*

Ad Gallam.

*Arderem cum te, si te non GALLA videbam,
 Vna dies mensis, mensis at annus erat.
 Nunc te non video, quia nunc evanuit ardor,
 Si videoq; dies, mensis, & annus erit.
 Forma eadè tamè est quàm cùm te GALLA peribã,
 Prisca tibi forma est, non mihi priscus Amor:
 Nec residet nostris male suada libido medullis,
 Heu mihi! qua miserum me mihi supererit.
 " Quisquis amat, formam matrè nè credat Amoris
 " Nam formæ pater est, si mihi credis, Amor.*

Nolo

*Nolo ego caufidicus trepido dare verba clienti,
Nec tumidus populo grande tonare Sophos:
Alter opum studio miferè intabefcat avarus,
Infans, magnum voluerit alter opus.
Gesta nec aternis volo Gallica tradere chartis,
Qua belli rabie fanguinolenta madent.
Vna es pro reliquis, nobis celebranda SABINA,
Tu fola hiftoria es, caufa, fophosq; mihi:*

Ad Cliniam.

*Laus mea fitua fit, tua fi mea, quis, rogo non me Vultaina.
Totum in te, & te in me vivere virgo putet?*

*

*

*

*In te cum mittit cautus fua tela Cupido,
Occupat incauta pallidus ora color.
In te nec prius is ceffat vibrare fagittas,
Quin redeat gratus lefa per ora color.
Enunc & dicas, nū poffe Cupidinis arcum,
Quo ferit ille homines, quo ferit ille Deos.
I nunc, & difcas pueri placare furorem,
Nam vita in te ius, Ius quoq; mortis habet.*

De fe & Cupidine.

*Criſpa captus Amor, Criſpa ſum captus Amore,
Attentas aures dat mihi, dat puero.
Sat quoq; utriq; facit noſtris permota querelis,
Lll iij Namq;*

AREOLA PRIMA

Namq; ego sum victor corporis, ille animi.

Crispa Vulteo.

*Crispa mihi, quid tu diffidis? quid uè times? nū
Hoc unum potuit te docuisse dies?
Nōnè hoc iussit Amor, faceres persapè periculū,
Iffet velle meum, spes tua qualis erat? (an*

Ad Puellam.

*Subridens mihi cum negas rogata,
Annisq; negans diū petenti.
Nec es, dum capio petita, dura.
Plus est quam dare, sic negare, pius est.*

Ad Eandem.

*Dicas, non volo, sic mihi petenti.
I'o quid vis, volo sed mihi ut repugnes,
Et clames, tibi non dabo, volo, & rēm
Tu prastes facilem mihi abneganda.*

Ad CRISPAM. ex vernaculo.

*Rara tam benè gratia es referta, ut
Non vis. in te ego caperim ipse amare.
Solum occaso summa te videnti,*

Pernam

*Pernam auxit, mihi crede, non Amorem.
Si te fortè amet alter ille casu
Amat. verum ego te unam amo, iubente
Natura. Deus ipse utri foretibus
Scit, uter melius colet, scia ipse.*

CRISPAM respondet.

*Non me tam puto gratia refertam, sit
Vel non visa queam placere iniquam,
Consuetudinè nec mea ipsa sinisi
Panam crescere posse non Amorem.
Si quisquam me amet ergo casu amet me.
Natura haud scio si me ames, sed artem
Cum suam melius sciet qui amandi,
Quem plus tunc ego diligam, docebo.*

Ad Crispam.

*Olim quæ fuit ore tam venusto,
Pro custode phalangem, ut illa haberet,
Nulli à te similis fuit, magis nec
A suo Paride est amata amico,
Quam tu iudicio omnium astimaris.
In re hac dissimiles tamen duæ es sis:
Quod nimis Paridem hac amicum amaris,
Cui parata est: nihilum quod ipsa amaris.*

L ll iiij Cris-

Cripa Amanti.

*Ipsa quod fuerim tui miserta
Si te causa facit fideliozem,
Belle est: frangere sed fidem caveo.
Nam si quid pereat fidelitatis,
Sciam aut munere te fuisse abusum,
Quo se, qui bene amant, putant beatos,
Minanti mihi crede vapulabis,
Et quæ sum modò blandior columba,
Sana ero tibi savior Leana.*

CRISPA se Amori restitisse
queritur.

*Mè errasse ah! gravitur scio, ipsa amori
Cum resistere sum ausa prepotenti.
Facti panitet, arguoq; culpam.
Cuius tela homines, timentq; Divi
Huic resistere velle, nonnè stultum est?
Cor meum ille suo impetu occupavit,
Victum, nec mora, fervido igne adussit.
Ah! quod debuerat Cupido fecit
Vi capta urbe facit quod ille, victor.*

Ac Himeram.

Franchi-
rus.

Te quicumq; videt, felix: felicior ille est,

Cri

APPENDIX.

*Cui tecum fas est dulcis HYMERA loqui:
Qui verò te letus amat; quater ille beatus,
Par superis, tacita quem Dea nocte foves.*

AD HYERONIMAM COLUMNAM,
de interitu illius catellæ.

*Quid gemis extinctâ generosa COLUMNA ca-
Desine, dâna tibi non dabit ulla canis: (tellâ?
Quid tibi cum canibus? sat dira & dura fuere
Fata tibi; rabidi sat nocuerè canes.
Sume animû: te certa manet Venus aurea post-
Damnosa postquam procubuere canes. (hac,*

Consolatur. P. GLYCEREN, nè tantoperè
Orium catulum vita functum fleat,
cum ille ad Elisios campos intèr
egregias virgines versetur.

*Doctarum GLYCERE gloria virginum,
Iam tandem lachrymis pone modum tuis,
Humentemq; oculis desine turbidam
Nubem tendere lucidis.*

Angurel-
lus.

*Ah! quamuis catulus flebilis Orius
Non aqua ad superos desierit die,
Perstringes placidi pectoris halitum
Duris usq; doloribus?
Non hoc ille pijs sedibus additus,*

Non

AREOLA PRIMA

*Non virtus tua, non qua velat aureis
 Inserta irradiat Gemma monilibus,
 Pulchro corpore castitas,
 Non hoc Elisia blanditia volunt,
 Quas illi in tenero gramine, dum fugit
 Diram Pasiphaëa, exhibet anxia
 Casto Penelope sinu,
 Undè in purpureo flore reconditus
 Illudit tibi, quæ Varis amabilis
 Facta es carminibus Laura recentibus
 Aeterno celebris die.
 Hinc Sappho Eoliden, hinc lyricam petit
 Muscam, dum Domina per similem sagax
 Quærit, nunc tacitum blandulus in filis
 Inferna gremium Deæ.*

Ad C. nuper initiatam.

*Quò virgo tendis omnium pulcherrima?
 Quo te misella subtrahis?
 Vbi decorem proximis tantum, velut
 Effecta vecors, oculis?
 Heu quo repente, quo fugis? quo te tibi
 Ausers: malorum nescia,
 Quate petent, te different, in te undiq;
 Facto ferentur agmine
 Vbi parentes impiè temnens gravi
 Doloressos deseris?*

Quibus

A P E N D I X.

*Quibus cor una erat, & una spiritus,
 Erasq; prorsus omnia.
 Hostilis ecquid improbe quicquam magis
 Manus patrare quiverit?
 Quam si fovensis filiam matris sine
 Aus patris amplexu auferat?
 O pes inepte, divitis tantas domus,
 Sumusq; tantos despicias,
 Ornatus annos qui tenellos, qui genus,
 Qui te decebat spernitur
 Quam tristis omne (heu) Inventus linquitur,
 Sed inser omnes tristior,
 Etate si quis florida tuas Puer
 Optarat ardens nuptias;
 Qui te, tuosq; proles felices diu
 Pulchra nepotum redderet.*

Orus ad Lycen.

*Tenebo te nunc & fruar Cupidine
 Desyderato tam diu, Lyce, mihi:
 Spectabo prasens, amuliq; syderum
 Ictus ocelli sustinebo cominus.
 Deosculabor os tenellum suavio
 Praesto, labellis molliter mellifluis.
 Gratas amantis en tibi voces propè,
 Haurire cupidis nunc licebit auribus.
 At ipse felix, & beatus audiam*

Coram

AREOLA PRIMA

*Coram sonantis dulce murmur osculi
 Narrabis, ut me maxime solum facis:
 Et cuncta prae me iam tibi sordent simul.
 Ut prorsus uni te colis & ornas mihi:
 Et mi placere quo queas, semper cupis.
 Contra sed inquam, miserum ut ipse me patem,
 Nisi semper una tecum agam praesentius:
 Ac ut propinquem, deserar quae nuspiam,
 Horrenda quaeque cupiam adire & perpeti,
 Omnia tecum coner ut degam modo,
 Et mente saltem, re nisi detur, siem.
 O me beatum, teque contentam LYCE,
 Quod sic in unum prosperè convenimus.*

AD GLYCEREN.

*Ardentis animi affectum
 declarans.*

*Huius affectum penitus furentis
 Spiritus si qua GLYCERE videres:
 Forsan hunc olim paterere casto
 Pectore condi.
 Cum tibi supra caput, atque circum
 Aureos crines volitans, anhelus
 Pendeat semper: semel ut nitenti
 Sidat in aere.
 Hic ubi sanctos veneratus ignes*

Syderi

APPENDIX.

*Syderum, lata quibus ipsa fronte
Lucidum fulges, nitidos pererret
Purus ocellos.*

*Iamq; de sacris facibus furore,
Percitus, sensim subeat recessus
Quisq; dum tandem veniat pudici
Cordis in adem.*

PEROLLA AD IPIN.

Quod de se suspicari nolit.

*Rex mentis atq; corporis
Mei potens & unice,
Da semper operam ut nos ames.*

*Serva datam mihi fidem:
Fidusq; promissis mane,
Velut facis quam maxime.*

*Et quanquam agis id sedulo:
Nam me cupis solam scio,
Et præter hoc nil expetis.*

*Amor tamèn sic excitat
Mibi furentem spiritum,
Ut cogar hic te colloqui.*

*Non quod patens ignis tuus
Extinctus a squam appareat
Calorvè sit vetus minor.*

*Quin imò semper excitum
Te miror, atq; sentio*

Timere

AREOLA PRIMA

Timore percussam gravi:
 Ne forsàn alter hæreat
 Amans mihi propinquus,
 Et te miscellum deseram.
 Sed sede montes propria
 Prius moueri videris,
 Et retrò ferri flumina,
 Quam non perenni tempore
 Te corda conditum intimo
 Dulci geram cupidine.
 Ac fortè si quem detinet
 Spes ulla nostri, hic maximo
 Errore captus fallitur.
 Nam talis est Amor meus
 Quem iam tibi dono dedi,
 Qualis nequid qui dividi.
 Si me cor exoptat tuum,
 Et ipsa te solum expeto
 Nec nox die suè præterit,
 Quin tecum agam, tecum loquar,
 Tibi propinquem: te volens,
 Lubens, frequensq; prosequar.
 Si perditè me diligis,
 Et ipsa te in terris colo,
 Cælo velut missum mihi,
 Tu vita, spesq; & corculum:
 Tu quicquid est mihi boni,
 Et undè pendens oïa.

Faceſſat

APPENDIX.

Faceſſat ergo omnis procū

Abſte timor: ſi me mea

Tibi dedit felicitas.

Nam quod ſemel factum probat

Mutare nunquam paululum

Mortalis ullus qui v'erit.

Nè vita ſit igitur gravis.

Tibi: hoc amabo mi cave,

Nè ſuſpiceris ampliùs.

Fac ut tibi mollis thorax

Dulci quiete ſomnia

Perfuſa ſemper præbeat.

Hei, non parum me commovet

Levis tua ergà me fides,

Nec, ut deceret, credula,

Velimq; ſias certior,

Te mi dolorem maximum

Afferre, quod ſic haſites.

Difſolve falſam languido

Affectiõnem pectore: &

Cauſam doloris amove:

Ac ſi mihi velis benè,

Nec quod ferat penam cupis,

Hoc ſic ages uno ut querimus:

Letiq; ſic ambo diu

Uberimus, ò, nigris mea

Lux, agitationibus.

Et mille poſt annis erit,

Qui

ARBOLA PRIMA
*Qui fortè Amoris gratia
Tanti, stupeſcat invidus.*

DE VITA, FIDELITATE,
Et miſeria ſua.
Pag. 150.
Ad CLINIAM.

*Valerius: Me languere facis, te offendi, CLINIA, nunquā:
Nil ultra ſcribis, nec petis ipſa ubi ſim.
Attamē ipſe aliam Dominā non CLINIA quare:
Quam mutem mentem, vel prius emoriar.*

Ad BECTONIAM virginem.

*Vt vultus mihi ſit tuus negatus
Quem nuper licuit videre, ut ipſam
Te BECTONIA mania alta ſervens
Quæ non manibus indiges, ut ipſe
Atte virgine ſim procul, tamen non
Idcirco mihi vultus eſt negatus,
A me nec procul es pudica Virgo.
Te ſemper video, alloquor, tuſq;
Paſcor luminibus, tui ipſe pulſo
Portam carceris in dies, & horas.
Momentis quoq; ſingulis locum ipſe,
Tempus, & ſpatium haud tibi moleſtum,
Vener*

Venor, aucupor ambio, Camenas
 Communes faciam ut tibi, meosq;
 Conceptus recitare, Virgo, possim.
 Illo & colloquio tuo fruisi,
 Quo nil est moderatius, magisq;
 Castum: nec minus osculor, probosq;
 Devotum trinentium, piamsq; pectus
 Absens, quam tua templa cum viderem:
 Templis sollicita haud remota Maribā:
 Et quocunq; loco bibamus, edamusq;
 Vel scribam, studeamus, dormiamus;
 Id rectum facio, nihilq; conor,
 Dicto, concipioq; somnidoq;
 Quin te participem velim, ac si adesses:
 Membris divider à meis & ante
 Quam BECTONIA desinas placere.
 Me si dāna loqui puias, aderras
 Tota, Virgo, via, poloq; toto.
 Esses & nisi longius, doceri
 Quam posses, cito cogere m' fateri
 Te, quod credere iam puto: tua nūm
 Aurea nunc tibi cinnunt? ministratū
 A me, nonne vides, tuam vocari,
 Quae te vel roget ad tuum venire
 VULTEIVM? tibi vel meas tabellas
 Reddat sedula, perferatq; versus
 Qui te detineant diū legentem,
 Charos quiq; oculos diū morentur,

M m m

Præf. 15

*Pressis ordinibus, modisq̄, rasis?
Omni vel puto te carere sensu,
Vel iam, quod teneo, tenere carmen.*

Ad Luciam.

*Modius: Tā vivā accēdis mihi, VITA, in pectore flammā,
Posse ut iam subita morte perire velim.
Nec satis in miserū hoc tibi, LUCIA, cōduplicā
Diversam speciem, supplicio addis aquas:
Imas ut mihi cum pascatur flamma medullas,
Infauſta madeant aſsiduò imbre gena.
Sed frustra es, duplici si credis posse perire
Morte; magē impedit vis geminata necem.
Dū lacryma præſtans nimio nè abſumar ab igne,
Dum tutum à nimis me facit ignis aquis.
Aut horū alterutrū tolle ergo, aut, LUCIA, frustra
Ius, vita ut, mortis, poſcis hebere mea.*

DE AMORE SVO.

Pag. 156.

Splendor & ſtemmata.

Scaliger
Pater.

*Si ſola es, quam LVX rerum mirabilis ambit:
Nec patitur ſimiles gloria tanta Deas.
Si rerum ad lucem cunctis tibi ſubſtitit orbis:*

Atq̄

Atq; stupent opere tota Elementa suo:
 Quis sperem, ah temerè! tantis ab sis flere flammis?
 Quid uè amens animi sub mea fata ruo?
 Oculum! tibi cur licuit non esse minorem?
 Aus cur matorem non licet esse mihi?

Quia in me illa, ego contra me:

Quod minus est in te, plus in me cernitur esse:
 Quod plus in te, in me cernitur esse minus.
 Si minus hoc fuerat, fuerat sat: veritas hoc sit:
 Quod totum in me, in te cernitur esse nihil.
 Quis potuit sevos sufferre fidelius ignes?
 Quae potuit seruo durior esse suo? (in me
 Quamquam in me tota es, tanta est discordia, ut
 Fedi dissidijs sis quodq; causa mihi.

Margaridi,

Dicere dum conor nostros tibi, VITA, dolores, Martius:
 Ah! misero ex ipsis verba labris abeunt.
 Dum tegere, & clauso mediter sub corde tenere,
 Ingeminat vires abdita flamma suas. (est;
 Quid faciã? ex aquo magnum discrimẽ utrinq;
 Sive loqui coner, sive tacere velim.
 quae sola meo iam dudum in pectore regnas,
 Tunc tibi casus, DIVA, referto meos.

M m m ij Ad

Ad Hyellam.

Lernu-
tus.

*Te, LVX, te quoties video, subito astuo totus,
Sulphur ut accensam cum rapuit faculam.*

*Te, LVX, te cum non video, subito astuo totus,
Ut cos Alpinis quæ latet in nivibus.*

*Astra Nepæ expectant alij, Capricorni alij-
Et cali certis se recreent spatijs. (astra,*

*Tu mihi vel tropico sub sydere Syrius ardes:
Syrio at ardente, tu mihi frigida hyems.*

De Amore.

Balbus. *Ut clavius clavum pellit: sic pellit Amorem
Alter Amor. veteres sic nova flamma faces.*

De primo vere.

*Qui Tyrios vexit spumosa per aquora raptus,
Candida Phæbeis cornua iunxit equis.*

*Squalida fugit hyems: Zephyri rediere secundi,
Sub trabe necit opus nuncia veris avis.*

*Ridet ager, vestitur humis, vestitur & arbor:
Induit herbosum terra benigna caput.*

*Sic rutila nostro crescunt in pectore flammæ,
Atq; urit pectus sæva Puella meum.*

*Nostra tamē maior flamma est: nam cornua tanti
Mense*

Mense calent: semper pectora nostra calent.

Ad Sabinam.

*Nè valeam, nì sis anima mihi carior ipsa,
Aut si quid cara carius est anima:
Nè valeam, nì plus oculis me diligis ipsis,
Aut si quid blandis blandius est oculis.
In nobis habitas, toti qui vivimus in te,
Sic mihi tu, tibi sic binus & unus ego.*

Paschatus.

* * *

*In mentem si quando venis magis astuo, quam si
Vlla aliunde mihi visa puella foret.
Quod si te video, par est hac gratia, quam si
Vlla aliunde mihi visi Puella foret.
Quod si te video, par est hac gratia, quam si
Qua rosea innectat labra, Puella, meis.
Rursus te video, rursus mihi gratius istud,
Quam si delicias Virgo tenella parei:
Quas tu si facias, sed cùm hac gaudia sperem?
Nolim ego delicijs accubuisse Deum.*

Ad P. Glyceren.

*Astatem novam agimus vita
Ex quo mercede tua contigit
Vt mea caderem saucius igneo.
Ictu, quo presens mihi pectori*

Augurellus.

M m m iij Amor

Amor exitium durus inuissat,
 Atq; ipse levatus premerer tamen
 Hoc perpetuo vulnere: Quod mihi
 Corde proprio foveo carius.
 Quosinè vitam ducere non velim:
 Nec si imperio orbis donarer,
 Hoc grato valeam igne carere:
 Qui non minus acris adurit,
 Quam mihi flammās verset in ossibus.
 Nec tua me tantum species movet,
 Aut varias admiror tantum
 Quas benè tractas Palladis artes,
 Nec verborum mellifluus lepos
 Ingenuo additus usq; pudori
 Pertentat nobis mentem aequè: ut
 Incorrupta & non violabilis
 Vlla arte fides: quāq; vicissim
 Me studiis observas muluis,
 Ut te paribus prosequor animis.
 Talis tu mea GLICERE semper
 Herebis mihi: teq; tuosq;
 Mores istos & virtutum
 Egregium decus, hosq; decoris
 Divini specimen vultus, & quæ
 Egeris, aut benè dixeris unquam,
 Haud fraudæ vero merita laude
 Proq; virili parte reponam
 In benè memorem posteritatem.

Ad Ianam.

*Cum car sentio tam tuum pudicum,
 Ut nil castius esse IANA possit,
 Præ multo nequeo hoc amare amore.*

Vulsciur

DE VIRTUTE & PRÆSTAN-

TIA AMORIS,

Pag. 166.

Ad Lidiā.

*Chara meum gelida ferijt nive LIDIA pectus, Secundus
 Dicebam flammis hac, puto, tela carent:
 Nec carvère tamen, sub aqua latuère favilla,
 Flammaq, per venas stillat aquosa meas.
 Hei mihi! securi qua declinabimus ignes,
 Frigore duratas si metuemus aquas?
 Frigore fax nata est, tollitur frigore nullo,
 Sperandum simili de face frigus erit.
 Sume pareis igneis, miserumq, levabis amorem
 LIDIA, frigoribus semper acerba noces.*

Ad Amicam.

*Dū penitus nostris nondū puer ossibus hæsit, Lernutius.
 Et prima afflatus incalui facula:
 Intentis in te pendebam fixus ocellis,
 Argus ut in pastus pellicis Inachia.*

M m m iij Et

ARREOLA PRIMÆ

Et quāquam infestum lunaret fervidas arcum,
 Et plena circum te streperet pharetra:
 Mensq; acris prasaga mali trepidaret, & in
 Vltro se proprium sciret in exitium.
 Non tamen à caro potui divellier ore,
 In solitis gaudens, Vita, cupidinibus.
 At iam nunc animū, & sensus deperditus omnes
 Sera ut Nyctimene ferre aciem nequeo.
 Incertusq; mei muto, iactorq;, Medusa
 Tanquam saxifica cernere vultum habeam.
 Nec tamen à caro possum divelliar ore,
 In solitis captus, Vita, cupidinibus.
 Heu tacti ad vivum, frustra, frustra estis ocelli
 Quid libertatis querere ius patriæ?
 Aut quorū sum inuitos alio contendere gressus?
 Sic Phryga post damnum ferò ferunt sapere.
 Quis, aedum, perstate, avidiq; haurite veneni
 Vivere cum non sit, sit mihi posse mori.

Ad Sabinam.

Eascha-
 sus.

Vicisti, victasq; manus tibi trado SABINA,
 O ingens animi facta ruina mei.
 Quā sum magnifici victus seges ampla triumphi,
 Qui, quia me vincis, DIVA, triumpho miser.

VITUPERIA.

A Sævitia.

Pag. 173.

Ad

Ad Iuliam.

*Alba manus, flavi crines, argentea cervix,
Sidereius vultus, lactea colla, pudor:
Efficiunt ut te celo reat esse creatam,
Nam talis nulla tempore forma fuit.
Indomiti mores, damnosa superbia, fastus,
Atroces vultus, saxeæ corda, rigor:
Efficiunt ut te terris reat esse creatam,
Savitia Superi namq. carere solent.
Quam male commisit natura iniusta: dedisset
Nî tibi savitiam, DIVA, beata fores.*

Balbus.

Ad Margaritam.

*Qua modo tela Iovi volucrum regina gerebas;
Nunc tibi, sed magno tu Iove sava magis:
Iuppiter insurres torquebat fulmina, & ornos:
AUSTRIA cōtra homines, & iacet illa Deos.*

Franchi-
nus.

A D V R I T I E.

pag. 176.

Annæ OGRIÆ Neapolitanæ.

*Aurea casariem, prædulci argentea voce,
Hei mihi! cur duro ferrea corde manas?*

Muretus.

AB

AB AVARITIA.

Pag. 183.

Ad Sabinam.

Pascha-
sus.

*Nil reor esse tuis quod pars sit dotibus in me,
Forma tantus inest, ingenijq; decor.
Hinc nos despiciamur, nec quid speremus apud te
Nunc superest, nec qua sustineamur ope.
Cum tibi Amor meritis & non pensetur Amore,
At mihi pra meritis esse patetur. Amor: dant,
Dij tibi non quod ames, sed quod mereare repen-
Et nō, quod merear, dēt mihi, sed quod amem.*

Ad Barbaram.

Rogertius

*Quum tua tot Paridum vallata est Ianna turba,
Quos sinis infelix igne perire tuo:
Qui potes his vetulū praponere, BARBARA, ve-
Barbara? qua caperis talis amore viri. (re
Aurora is superat longeva etate maritum,
Et poterat Iuuenis displicuisse tibi.
Nullus honos forma, nulla est reverentia, & ipsa
Canities raris dispicienda pilis.
Hi tamen intexti scabra porrigine fatent,
Luscaq; non grato lumina rore madent.
Oris quid referam spurca excrementa semilis?
Nare putris semper maccus atrūq; fluit.*

Promi-

APPENDIX.

*Prominuli sordent turpi rubigine dentes,
 Fædus odas anima, fædius hircus olet.
 Tabida consumpsit macies exanguia membra,
 Nullus & in toto corpore succus inest.
 Et potes amplecti talem, Pulcherrima, truncum,
 Frigidaq; in tepido saxa fovere sinu?
 Adde quod immundo fædū scatet ulcere corpus,
 Et premis hac niveo corpore Stulta tuo?
 Quid tamē hinc captas? sic tēpora lapsa recedū:
 Sic tibi, si nescis, vir sinē fruge perit.
 Nimirum Venerem numerata pecunia pensat,
 Vsq; adeo res est ingeniosa lucrum.
 Ipse a Iuvenes tibi inania carmina cantant,
 Pernoctare tuas quos sinis antè fores.
 Tu tamē his penas posthac dabis, Improba, quādā
 Ridebit rugis læta Iuventa tuis.*

A SUPERBIA.

Ad Iuliam.

Pag. 184.

*Momentanea corporis venustas
 Cur te, IULIA, reddit insolentem?
 Qui per colla volans & alba crines,
 Crines aureoli, recrispuliq;
 Illi crede mihi, cadent, vel ipso
 Vertentur senio in nivis colorem.
 Et qui pulchra rubor venustas ora
 Verne flore rosa, exolefcet olim.*

Macrius

Quin

*Quin ruga faciem hispidam indecensas
 Sulcis turpiculis subinde arabunt.
 Dices IVLIA tunc misella, dices,
 Vbertim lacrymis sinu madente,
 Cum te, te speculo alteram videbis:
 Cur qua mens vetula mihi, atq. flacca est?
 Mollis non eadem fuit Puella?
 Aut cur non redeunt gena decora
 His nequicquam animis libidine sis,
 Huic de siderioq. inefficaci?
 Hactum, IVLIA, conquerere passim,
 Sed serò sapient Phryges (quod aiunt)
 Amissis & equis nihil iuvabit
 Dentata stabulum obserare clavi.
 "Tempus dum sinis, & Cythere amandum est.*

A FVCO.

pag. 188.

In Gelliam.

*Muretus. Quod nimio faciem cultu tibi GELLIA quaris,
 Et suffis multa corpus odere tuum,
 Hac ratione mihi credis te posse placere,
 Conarisq. illa me retinere via.
 Quare alios, isto qui delectentur Amore:
 " Personata mihi nulla Puella placet.*

De Leonora.

Ergo mihi nunquam nisi personata videnda es? Buchana
ms.

Cernere nec faciem fas LEONORA tuam?

Alloquar absentem praesens? in luce serena,

Tanquam sint tenebrae, non videam quid amem?

Osculer, amplectar, tractem quod cernere non est?

Et tecum, veluti te sine, semper ero?

Non ego Penelopen, si non videatur, amabo:

Gorgona si videam, Gorgona forsitan amem.

Illa vel Oedipodas, vel Phineas erat amicos,

Qua faciem metuit ne tueare suam.

Per te, per verum quicumque est ille, colorem,

Perque oculos, oculos qui rapuere meos:

Quisquis is est, verum vultum permittite videri:

Te volo, personam nolo videre tuam.

Dummodo certas amem, quidvis patienter amabo,

Cum tegitur virtus, creditur esse nefas.

Dum cutis exiguas viscato poline mendas

Illinis, ingentes suspicione facis.

Nam cum vera latent vero maiora timentur,

Et mens quid paveat nescia, cuncta pavet.

At tibi nec labris vultum deformis equinis

Aethiopum calido venit ab axe pater,

Decolor aut fuscet genuit te filia Mauri,

Candida sed patrie nympha colore sua.

Utque fores nigro nigrae Aethiopissa parente,

Nè metuas nigram nè tamen ullas amet.

Candida

« Candida mens fusci pensabit damna coloris,
 « Qua facie ingrata est, simplicitate placet.
 « Nec sapor est unus cunctis iucundus, odor q̃,
 « Nec facies oculis omnibus una placet.
 Simplicitas me nuda iunat, mihi basia pura,
 Servabis monachis oscula picta tuis.
 Illos picta iuuent, quibus est sub tegmine duri
 Religio mores dissimulare suos.

In Gelliam.

Cum conchis gravis aquoris Britanni,
 Et rubri maris, Indictq̃, onusta
 Incedis spolijs, nite sq̃, Serum
 Molli stamine, mille cum venentis,
 Fuco, polline, lacte, purpurissa,
 Cerussa, marathro, a sipo, ordeo q̃,
 Oris, Gorgona nudam adultera ssi,
 Orbem q̃, ad speculi diu resfnxti:
 Cum tectoria coalvère prima,
 Crusta cum patitur coacta Solem:
 Prodis Gellia, seu recens Prometheus
 In fornace recocta, flagita sq̃,
 Ecquid tam videare: Picta belle.

A LEVITATE.

Pag. 192.

Ex Ruffino.

Nil tibi cū Venere esse rei vis? cui bono! an Orco Douza,
Tradita, amatorem spes reperire tibi: Pater.
Viventū Venus est, Acherūte iacebinus umbra,
Nudaq; iam præter nil erit ossa tui.

In Puellam inexorabilem.

Non mihi docta pedes finxit Natura caninos, Gaillius.
Induit in pennas, nec mea membra leves:
Ipse tamē citius leporem currendo laceſſam,
Et volucres humeris alta per astra ſequar:
Quam te per caſti venerabile numen Amoris,
Oratam toties in mea vota traham.
Tantum in te virtutis ineſt, tantū pietatis, (ſoci.
Quantū habet ignis aqua, quantū habet unda

AB INCONSTANTIA.

Pag. 198.

Silentiarij.

Effigiem, Periura, meam, quam pectore fixam Douza
Ante tuo graphice ſculpſerat alius amor, Pater,
Hac diſputa tibi ſubitò eſt, at ego tua contrà
Ora, animi penito ſervo notata ſinu.
Hac Soli, hac Orco olim oſtendam, Per fida, Creſci
In

ARGOLE PRIME
In te citurus Iudicis invidiam.

Macedonij.

*Parmenis haud opera, verum hoc te nomen habere
Credideram: at letho tristior ipsa mihi es.
Sectantem fugitas, refugum sectaris, amantem
Te post liminò denuò uti fugias.*

A SENECTUTE.

pag. 203.

Ruffini.

Fraterius *Nos ire in senectam dixim' tibi Lvx mea? dixi:
Iamq; tuas mutat cana senecta comas.
Et ruga subeunt frontem, corpusq; resolvunt,
Non eadem est labris Suada medulla suis.
Nemo adit, & precibus durā vel munere palpat,
Teq; adeo ut mutum pretereunt tumultum.*

Ad NERAM Anum factam.

Macrinus *Nè cerne in speculo NERA vultum;
Illud sed Veneri magis relinque,
Defunctum officio, sacrisq; DIVÆ.
Nam illo ecquis tibi prebeat' usus,
Cum te cernere qualis es, recluses,*

Olim

Olim qualis eras nec ipsa possis?

VALEDICTIONES.

208.

Ex Agathia.

Dicturo tibi, VITA, vale, vox deficit ori,

Eg, fuga reducem me tibi sisti Amor.

Damnata nec sic inammana silentia noctis

Donna
Pater.

Disidium horresco, quam, mea DIVA, tuum.

Aurora nam LVX subtilis tua, muta sed illa,

Coniuncta est loci blanda toquela tua:

Syrenum illa sua superans dulcedine nectar,

De qua tota mea pendula spes anima est.

Macedonij.

Frustra ardes, frustra, equula cupida instar ad-

Deliciasq, oculo mi perulante facis. (hinnis,

Terrurata Iovis lapidis mihi numina, non re

Inscitam ultra oculis lenibus aspicere.

Sola iace, viduisq, tibi blandita labellis

Irrita lascivis oscula fer Zephyris.

LAUDES.

Pag 255.

Ad Margaritam.

Mens regni, sextus lumen super orbis in uno

Muretus.

Nun

Mu-

*Munera quæ diuum corpore cuncta tenes.
 Conspicere in qua una veteres licet Heroïnas,
 Et quicquid veteri laudis in orbe fuit:
 Delicium calis, terra decus, accipe, quæ se
 Advolvunt pedibus carmina pauca tuis.
 Nā quamvis tibi nulla dari, nisi magna decebat,
 Parva tamen læta sumere fronte soles.
 Illa tibi est cū Dīs communis, ut omnia, virtus,
 Vili etiam placant quas data thura manu.
 Fors olim maiora tibi, & meliora dicabo,
 Si modò me solita, DIVA, fovebis ope.
 Te sine nil, sed multa tuo cum numine possum:
 Nititur auxilio spes mihi tota tuo.
 Ipse quidē prorsus nihil hoc sum tempore: sed nō
 Ex nihilo me aliquid reddere, DIVA, potes.*

Ad Hyppolitam.

Balbus. *HYPPOLITE lepidis Fernandi culta libellis,
 Iam laudes cantat axis uterq; tuas.
 Lesbia sic tenero fulget celebrata Catullo,
 Et cum Nasone est nota Corynna sua.
 I nunc & dubita sacros præferre Poetas.
 Muneribus pingui quæ legit Indus humo.
 “ Forma perit: pereunt & opes: vorat oīa tempus:
 “ Gloria carminibus non moritura nitet.
 “ Donec erit Phabus: dum pingent sydera calam:
 “ Vivet Hyanthæi fama, decusq; chori.*

Rif.

APPENDIX.

Ruffini.

Bina Venus, Musæq; decem, Charitesq; quaternæ, Dauria
Pater.
DERCYLIS in tribus his, Musa, Venus, Charis
(est.

In Olympiam.

Dotibus ex cunctis tibi nil Natura negabit: Angeno-
fius.
Hoc uno excepto, famina quod fueris.

Ad Olympiam.

Calestem Deus huc MORATAM misit Olympo,
Virtutis specimen ut daret eximia.

MUSICA.

Pag. 295.

Meleagri.

Me malè perdat Amor, nī cātibus HELIODO- Fraterius
Posthabeam dulces LATOIDÆ lachrymas.

Agathiæ.

Cum citharā, mea LVX, plectro percurrit eburno;
Terpsichore citharis amula plectra facis.
Cumq; ea se tragicæ permittit in orgia Mūsæ,
N n n y Melpe-

*Melpemona Tragices assequitur nuncios.
Deniq; vel Veneri cedat Venus aurea iuxta,
Iudicēq; evictas det Paride illa manus.
Tutamē hic ARIADNA mane contēta, veremur
Bacchi iterū rapidas in tua colla manus.*

DE PRVDENTIA, INGENIO,
Et Eloquentia Amicæ.

Pag. 300.

IN OLYMPIAM.

*Marix. Culta fuit quondam Sappho, cantata Corinna,
Et Praxilla etiam magno in honore fuit.
Cur? nisi quod fragile sexum vix posse, vetusti,
Phæbeo afflari numine crediderint.
Quid si igitur te illud vidisset OLIMPIA sacra,
Tantis naturæ dotibus eximiam?
Cui si quid Phæbus, si quid Cyllenius, aut quid
Pallas habet, soli id contulit omne Deus.
Sivè etenim numeris tentas quid claudere grati
Meonis in numeros est Dea prompta tuas.
Sivè mavis Latia versus cantare camæna,
En tibi quæ faveat Musa Maronis ad-est.
Sivè etiam Musis, totoq; Helycone relicto
Scribere vis certis verba soluta modis:
Protinus en tibi Mercurius fluitantia verba, &
Nestoreum dulci fundit ab ore melos.*

Adde

Adde quod ingenio pietas est grata pudico,
 Gratus Amor summi est & metus ipse Dei.
 Frustrà igitur plenius veteres sua sacula buccis,
 Laudant, & frustrà sydera ad alta ferunt.
 Nostra etenim est ætas felicior, ac magè nostris
 Temporibus summa favit ab arcè Deus.

* * *

Si qua fuit veteres inter laudata Puellas,
 Præstans doctrina, Relligionis amans,
 Hanc MORATA sui superavit OLYMPIA callu
 Ingenij, doctis doctior ipsa viris.
 Imprimis Latia lingua, Græcæq; perita,
 Incubuit studijs nocte dieq; suis.
 Sacrarum legum divina volumina callens,
 Eximium peperit nomen & inde sibi.

* * *

Calliope Latij iamdudum fessa Camenis
 Et nimium Etruscis exagitata modis,
 Ut comitem studij, sociamq; laboris haberet,
 MORATA eligitur Palladis arbitrio.
 Calliope Graijs faveat, sed OLYMPIA nostris
 Præsideat Musis, moribus, eloquio.

* * *

Fatidicas quondam mulieres sacra vetustas
 Praxillam, Sappho, teq; Corynna tulit.
 Nobis insignis celebretur OLYMPIA, nostra
 Etatis lumen, Ferrariæq; decus.
 Parnasio hunc Graia decimam, pariterq; Latina
 N n ij Pierides

Simplius.

Zwinge-
rus.

Cognatus

Pierides cupiunt annumerare choro.

*Quid veteres stulti miramur? nostra, livore
Deposito, multum secula laudis habet.*

DE PV D I C I T I A, E T C A S -
T I T A T E V I R G I N V M.

Pag 328.

Ad CHRYSILLAM, eam esse cæteris
Virginibus exemplar quod ipsæ
sequantur.

An urol.
f. 3.

*Micare si cui non videntur sidera,
Niteri nec Phæbi soror,
Forsan nec illi Phæbus ipse fulserit,
Per quem renident omnia.*

*Cui tu venustis non videris moribus
Ornata supra cæteras;*

*Hic non, CHRYSILLA, quid modus sit, quid pe-
Nec quid venustas noverit.* (dm,

*Exemplar esse ne moreris omnibus,
Nec se morentur cætera,*

*Quin te sequantur eminentis celestium.
Munus datum mortalibus.*

Vt una celo graditur è tribus Dea,

*Quæ Paride præstat Iudice,
Illamq; Divæ circum, volentibus
Iunona sic, & Pallade,*

*Sic multa te sequentium semper cohors
Circumferatur virginum,
Decusq; de te tale faustum contrahunt,
E Venero quale sydera.*

In Olympiam.

*Extollant veteres licet Poeta
Notam crimine Lesbiam Puellam,
Et Musam decimam vocent licent'er:
Nos nostram potius, piam, & pudicam,
Laudemus Latia, simulq; Græca
Lingua præsidium, decus, magistram:
Cui mentem Aspasie dedit Minerva,
Hermes eloquium, Venusq; formam,
Musa mellifluos modos cantora,
Suaves, Græcia, sed tamen pudicos
Mores? Næmine OLIMPIAM vocari
MORATAM voluit pater Deorum,
Summus numine cuncta qui gubernat.*

Zwinge-
mus.

DE PVLCHRITVDINE

Fæminarum.

Pag 339.

Ruffini.

De formæ caræ aulse, ma indice nuper

Bonta
Fatur.

N n n iij

Hinc

*Hic Rhodope, hęc Melite, nec Rhodoclea minus,
 Divis cuncta tribus similes, nisi Neëtar abesset,
 Irabebant oculis corpora vnda meis.
 Ipse malo at Paridis doctus, digna ite corona,
 Itē Dea, dixi, me Paride, ite pares.*

E Græco Ruffini.

*Præterius Pulchra Venus formā, Pitho os, corpusq; decorū
 Dant tibi verna Hora, Calliope eloquium.
 Compositā mentē Themis, articuloq; Minerva:
 Addita & es Divis Grasia quarta tribus.*

Eiusdem.

*Lumina stant Melite Iunonia; dextra Miner-
 Māmicula Veneris, supra maris Davina. (va,
 Felix hanc spectas, felicitas audis, amatq;
 Semideus; Deus est hęc qui habet, & fruor.*

E Græco, Pauli Silentarij.

*Tu licet ulterius Meroën vestigiā ducas,
 Me celer huc pennis præpete veñet Amor,
 Et licet occasus nitidum te ponat in ortum,
 Tantum iter inuictis exequerer pedibus.
 Hoc levè Nympha tamē pelagi nē despice munus
 Quod progenera mari das Venus ipsi tibi.*

*Illa quidem dulci vestra sub imagine victa
Imperium forma dat tibi Dori sua.*

Macedonij.

*Ore sedent Charites, resident in fronte corollæ,
Cypride stant oculi, stant cytharæq; manus.
Sic oculos oculis, auditu auresq; fatigas,
Et iuvenes omni callida parte trahis.*

Ruffini.

*Nūc ubi Praxitele es, Policlei & dextera felix,
Dextra potens vivis signa animare modis.
Quis crines Melita benè olentes p̄ixerit? ecquis
Flammæolos oculos, collaq; lacteola?*

Ad FORMOSAM identidem speculum
consulentem.

*Quid faciem, male sana, tuā defixaq; & hærens Motius.
Hinc atq; hinc positis suspicis in speculis?
Annè malū oblita es facinus, fonte indice quo o-
Narcissus propria tabuit effigie? (lim*

De VICTORIA puella, & VICTORIA
Stygis filia, quæ Romanis olim favit.

Cæsarius. Altera nunc felix Roma Victoria floret,
 Discessit nigra qua Styge nata fuit,
 Viribus illa hominum fuit atq; obnoxia fraudi
 Fortuna, alternat quæ malefida vices,
 Hac orta est Superum iussu felicibus astris,
 Perpetua claræ quæ decus urbis erit:
 Illa cruenta fuit populis invisa superbis,
 Qui perferre diu non potuere iugum:
 Hac miti ingenio, & vultu spectanda decore
 Mulceret Lybicas, Armenia sçq; feras;
 Adde quod hæc Titã stupidus dñi spectat ab alto,
 Immemor Hesperia Teihyos esse solet.

At Cynnanim.

Vidua. Iuppiter Europam nivi sub imagine Tauri
 Dilectum Cretes per mare vexu onus.
 Duxit olorinas candenti corpore plumas,
 Cum deus ad Leda teeta volaret amans:
 Et clausam pluuio Danaën delusit in auro,
 Semihominis Satyri cornibus Antiopen.
 Amphytriona fuit Regem mentitus, in unam
 Mirificè noctes cum coiere dua.
 Et si te videat, sed nè te videris oro,
 CYNNA, in amplexus & volet ire tuos.
 Non apru, non taurus, olor, aut quidlibet bestia,
 Veram, se maior si queat esse, velis.

AMO.

AMORES.

Pag. 396.

Philodemonis.

Dilexi Paphiā Damē, quid mirū in Amore hoc? Fraterius
Et Samiam Damen diligo: & hoc nihil est.
Rursus amo ex Asia Damen: puerilia non sunt
Hac ioca. Iam Dame quarta mihi Argolica est.
Hinc adeo fato Philodamus nominor, hinc est
Quod Dame fuerit semper amata mihi.

Pauli Silentarij.

Dicitur in liquidis undis spectare caninam,
Dente canis rabidi percitus, effigiem. Douza Pater.
Hoc etiā è genere est, quo me, puto, dēte marmor-
Atq; animi mentē mī furia vit Amor. (dit,
Ipsa tuos pelagi referunt mihi marmora vultus,
Fluminaq; & speculi sunt vice, poclamēri.

Eiusdem.

Spicula dehinc timeat nemo Pueri alitis: in me
Pondus enim pharetra perdidit ille sua.
Nec pēna tremat impulsū: nā pectora postquam
Imposita primum mī pede pressit Amor,

Ex

ARBOLESTERIA

*Ex illo attonsis alio non evolas alis,
Inq̃ meo excubias pectore perpes agit.*

Eiusdem.

*Vsq̃ ex quo CHARICLÆ clausi latus, & sua pri-
Serta mihi pote per ioculam imposuit, (mam
Igne cremor totus: mirum n̄ imbuta venenis,
Hac fuerint, quibus olim uita Crensa fuit.*

DESIDERIA.

Pag. 420.

Dionisij Sophistæ.

*Fruterius O utinam in ventū miter, tuq̃ ardua in auras,
Pectore nuda meas excipias animas:
Aut rosa sim, quo me manibus relevāsq̃, terēsq̃
Associēs niveis, LVX mea, pectoribus.
Deniq̃ vel totum commutem in lilia vultum,
Corpore quo saturem lumina nostro tuo.*

GAVDIA.

Pag. 434.

Pauli Silentarij.

Douza
Pater.

*Quāta Venus, quāta est ō gratia, cū bene iunctus
Matris*

*Mutuo Amor nexu versat utrinq; duos.
 Vllanè par ita amantū aptis compagibus hærens
 Distrahat, aut fama cura neci sue timor?
 Ipsa utinam nos vincla premant Vulcania, circū
 Iucundis tecū nexibus implicitos.
 Certè ego tunc Divū possim contemnere sannas,
 Nec mihi deprenso vincla onerosa forent.
 Quin ut vexandus pueris, nupti sūq; propiner
 Omnibus, atq; ipso Iudice Multibero:
 Me stuprum, & capital fecisse coarguat uxor,
 Vxorem ipsam assis unius haud faciam.
 Parce tamen coniunx: nè turpis fabula fiam,
 Cum mea ridebunt Martis adulteria.*

DOLORES.

Pag. 454.

*Ab amica procūl positus, ob idq; noctu
 quiescere non valens, mortem precatur.*

*Iam tacitis calo voluuntur tractibus ignes,
 Altaq; rorantes Delia flectit equos.
 Iam pecudūq; atq; alitū genus omne, ferarūq;
 Et quotquot liquido marmore monstra silent,
 Somnus habet, dubioq; natans per inane volatu,
 Membra papaveris illinit unguinibus.
 Te solum, Murete fugit: tibi cura recursans
 Ire iubet lento tempora mæsta gradu.*

Muretus,

O calum

ARBOLE TERTIÆ

*O calum! O certis agitati legibus orbes,
Cui libet ex ortu qui sua fata datis!
Extinctum toties sit fas occumbere. Iam sum
Non ego, sed tantum corporis umbra mei.*

Pauli Silentarij.

*Fraterias. Et mea Tantaleos vincunt incommoda casus;
Et minor illius pana dolore meo est.
Religio nec enim te illi aspectare fuisset,
Oscula vel labris figere pauca tuis.
Ille quidem capiti timet impendentia supra
Saxa, at obire iterum, si velit, haud potis est.
Ast ego tabifico mentem deperditus a stro
Languco, & ex omni mors mihi parte venit.*

FIDES.

Pag. 472.

Incerti.

*Ignem geluq; in me nequicquam & fulmine sevis
Et frustra in scopulos, ac maria alta rapis:
Cum desiderijs victumq; & amore perustum;
Non Iovis irati flamma domare queat.*

AD SEIPSV M.

Pag. 488.

E Græco

E Græco Macedonij.

Suspiri qua causa? urit me virgo. At amari

Douza
Pater.

Digna? Rogas? certe è digna ea visa mihi.

*At quo visa loco primū hac tibi? cōtinguā hospes
In cana, lecto sensi, habuig, meo.*

*Spe snē potiri auiē hęc? quid nūc sed Cyprin aper-
Non amo: Furtivō si fruar igne sat est. (tā*

Ergo domū nō vis hāc ducere! nolo: quid rabsq.

Dote uxor, patitur detur ut, ulla mihi?

Tam scio: mentiris, nec amas, nec enim pote dica »

Verē amar hic, mi. qui ratione potest. »

E Græco Ruffini

Tam ratione animū, & cor pramunitus in hostem

Pergo, nec nūc, unus me, patio, vincat Amor.

Mortalis pugnabo Deo: quid si auxiliaris

Illi Evan? unus parne duobus ero?

Eiusdem

Vt quondam Pueri, sic nunc mea cura Puella,

Pro discoq; placent iam crepitacula mihi.

Pro cute sincera marium, medicamina cordi,

Quæsitusq; foris fœmina arte decor.

Credo leves & iam mirabimur æquere ceros,

Del-

ARHOLÆ TERTIÆ.
Delphinasq; tuis pasci Erymanthe iugis.

De se.

Balbus. *Me pharetratus Amor, pannoſaq; cogit egeſtas
Quas cupit hac, demens negligit alter opes*

De Glycere.

Cæſarius. *Avertit faciem GLYCERE, ſed quo magis odit
Me magis incendit, me magis urit Amor.
Blanda minimis poterat, verſuta hoc novit, amant
Me fugit, iratam quo magis ipſe ſequar.*

De calore Cupidinis.

*Quid mea membra movet? nū ſpiritus? ille re-
In patriā, & Glyceres regia teſta colit. (laxa
Quid ciet in me igitur motū? vis ignea Amoris
Eſt nē pote ut caleam deſiciente anima?*

AD AMICOS.

Pag 530.

E Grato Lomenio.

Muretus. *Dicere te tactum nullius Amore Puella,
Laſci viq; ſoles ſpernere tela Dei.*

Quid

APPENDIX.

*Qui d'sibi, Grate, volūt igitur, quæ sapē notavi,
Tot data ab arguto signa supercilio?*

*Quid risus, quid verba, manusq̃, oculiq̃ loqua-
Et quæ summoto basia testē capis?* (ces,

Fingo, inquis. Calare tuum cur niteris ignem?

Quisquis tam belle talia fingit, amat. ”

Claudio Colecto Campano.

Cum det RVFA rosas, cum det tibi lilia, Claudi,

Cum det sarta tibi crine ligata suo:

Cum te respiciens suspiret pectore ab imo,

Annuat argutis cum tibi luminibus,

Deniq̃, cum quovis solum te sola sequatur,

Conjicere hinc quis non ulteriora queat?

E Græco Silentarij.

Quid cessas Cleophanti? tibi iam teritæ ab actō Douza
Pater.

Exspirare oleo lampades incipiunt.

Atq̃, tinā fax nostri una cum lampade cordis

Occideret, quæ nunc pervigile excrucior.

Per Venerē ah! quoties iurata est nocte venire?

Sed neq̃, Dīs parci, nedum hominum generi.

E Græco Ruffini.

Intecti strophijs lauti accumbamus, & uncti,

O o o

Ducen.

*Ducentes plenis usq; merum cyathis.
Quā brevis est bana, scis, atas: prohibebit amare
Mox senium, & senium nos Libitina comes.*

E Græco Philodemonis.

Eccebatius *Sectatus Venerem es dives Socrate, pauper
Deferis. ô quantum resq; fameſq; potest?
Illa cui unguentum fueras, cui suavis Adonis
ZENOPHILE, quo nunc nomine sis? rogat.
Qui sis? undè domo? si quid de Cypride, sermo
Hic ei, habe facilem me tibi, si quid habes.*

Eiusdem

*Vri se negat ipsa MELISSIAS. writur. huius
Hoc facies phætreis pluribus icta docet.
Hoc gradus inconstans, nec certus anhelitus oris,
Atq; abstrusa cavis lumina sub cilijs.
Vos tamen hanc cupidi formosæ Cypridis ignis
Vrite, ut hoc tandem dicat, amo, uror, amo.*

Eiusdem.

*Non Amor est, si quis visa bona lumina Nymphe
Appetit, atq; ipsis quarit Amorem oculis,
Sed quicunq; malam forma atq; atate Puellam
Deperit, invisus conficiturq; modis.*

*Hoc Amor est, ignisq. retenti bona forma per aquē
Decipit insipidos, decipit & sapidos.*

Ad Nicolaum Bembum.

*Desine velle meum iam sollicitare pudorem: Balbus:
Non ego sum volucris praeda, sed Hyppolitus.
Castra pharetrigenæ sequar inviolata Dianæ:
Aligeri sperno tela nephanda ducis.
Tu quoq. spinosas Veneris modo desere curas:
Et cale virginæ nomina clara gregis:
At dices: Durum est placido non cedere Amori?
Ille feras, homines, subiugat ille Deos.
Hoc durum, est. fateor: sed it' dicit ad ardua virtus
Dura petat laudis pramia quisquis amat.*

Ad Carolum Fernandum.

*Ede tuas lepidos salernictos, ede libellos,
O mihi Oreste dante Porta fide.
Pigra soporifera fugiam quibus ossa Lethes;
Et sequar Adonij rura beata chori.
Namq. ego laurigeræ modo sum notus arcola
Et meus in primo pulvere sudat equus. (rupis,
Sudat equus duri stimulis agitatus Amoris,
Qui celeri mecum bella gerit calamo.
Qui tolerare famem, duros tolerare labores
Iussit, & indigno vivere servitio.*

000 y

Falix

*Felix, cui flata ridet Fortuna secundo,
Culta Tibullico carmina conde pede.
Ast ego Acidalia quem Cypris arundine fixit,
Aligeri semper miles amoris ero.*

Ad Franciscum.

*Nūquid sis studiū, nūquid Francisce Cupido,
Qui mea sic reddit corpora sicca petis?
Non studiū, nō sauns Amor mea pectora torquet;
Quate paupertas, me quoq; dira premit.*

DE VENERE.

pag. 621.

De Venere.

*Cæsaria. Sape Venus patri dixit Cytheræa Tonanti,
Me plures audent sollicitare proci.
Sis ultor, natamq; precor defende pudicam,
Postulat hoc etiam qui tibi tela facit:
Iuppiter amplectens hanc, dixit Filia calo
Tu digna es, tu me filia digna patre.
Ast ubi sol cacum detexit crimen, & illa
Plurima cum Getico vincula Marte tulit:
Intumuit genitor, iusta q; excanduit ira:
Et nulla est fronti (dixit) habenda fides.*

AD

AD VENEREM.

Pag. 625.

Ad Thaumantiam.

*Si spectes, qui tam celfo potiatur honore:
 Nulla eris alterius, tota futura tua es.
 Sancta Venus fac, ipsa sui capiatur amore,
 Sentiat & quanti sit necis esse ream.*

Sealiger
Pater.

E Græco Meleagti.

*Sauus Amor, sauis. quid id est, si terq, quaterq, Frustratus
 Ingeminem sauis, sauis & asper Amor?
 Hos ille illudit, multisq, nocentius & angit.
 Ad præbra si assurgam, nil ago: & hic alitur.
 Hoc tamen admiror, cum sis de gurgite Ponti
 Edita, flama tibi, dic Venas, unde Amor est.*

Eiusdem.

*Quid si forma peris, dato quod peris: hac eade si
 Permanet, hoc ipsum quod manet ergo: dato.*

IN CUPIDINEM.

pag 650.

Ooo ij Ad

Ad Amorem.

Balbus. Sum tuus: & tua sum fœvissime prada Cupida,
 Et tamen in castris torquor usq; tuis.
 Incipiat proprijs si Mars dare vulnera servis,
 Exiguo Manars tempore solus erit.
 Nec vis ut morior: nec vis me vivere: parco
 Sed tibi. nam cecus nil nisi ceca facis.

Ad Amorem.

Græverus Quid mirum, me haud in cineres redigi HAR-
 MOSTENBES.
 Crebra licet iacias tela supercilij.
 Tot mea enim nubes suspiria, tot lacrymae amoris
 Nempe genit nubes vix iubar, ut periret:
 Nedum ut consumat latices, vixit hoc stupor.
 Unde habeam tot suspiria, tot lacrymas?
 Sic ego: sic at Amor: Tantum & quis credat aquari
 In viridi ligno, flamma nisi ipsa probes?
 Frustrâ es Amor, terris simul ac conscriptus ab ig-
 Nulla quidem è tato gutta fluit cinere. (m
 Humor at omnis ut exuctus mihi pectore, torrens
 Ocyus ex oculis maior utrinq; fluit.
 Si meus esse cupis, linguâ cohibe, Improbe, verè
 Non amat ille, usum qui rationis habet.

De

DE CVPIDINE.

Pag. 668.

Amorem mutuum esse oportere.

Olim Cupidinem editam Venus dedit
Blandis alendum Gratijs. Posthac dolens
Quod nulla earum diligensia Puer,
Ipsa ut volebat cresceret: mox Delphicum
Oraculum consuluit: inderetulis
Hac verba responsi: Aripe te gigneret
Necesse prorsus esse. Sic enim fore ut
Certatim nterq; ad usq; magnitudinem
Cresceret instam. Proinde cum Dea
Et hunc creatum educandum Gratijs
Item dedisset, factum in ipso tempore est
Quod Dolus cecinerat. Hoc quid vult sibi
Aliud, quam oportere esse. Amorem mutuum?
In corde amanti nascitur quidem ipse Amor,
Non crescit is tamen ni ametur invicem.

Boechius.

AD CVPIDINEM.

Pag 655.

E Græco Ruffini.

* * *

Quod si Amor aqua aquis figis præcordia telis, Fruetinus

Ooo iiij Es

AREOLÆ QVINTÆ

Es Deus: in partem si iacis, haud Deus es.

Ad Amores.

Muretus. *Carnifices cura, miseraq, incendia mentis,
Et tu cum pharetra, seve Cupido, tua:
Tuq, Erycina ferox longum, æternumq, valete,
Ferte alio vestras, noxia tela, faces.
Præteriti vobis nimium concessimus ævi:
Iamq, dies mores postulat ista novos.
Nunc iuvat & rerum causas spectare latentes,
Inviaq, ignavum per loca ferre pedem:
Induere & mores contracta fronte severos,
Atq, puellares spernere blanditias.
Hæc loquor, at si me placidis spectaret ocellis,
Qua fugat aspectu nubila cuncta suo. (quanto,
Qua vereor, ne mox mihi multa & magna la-
Omnia cum fastu fortia verba cadant.*

IN CATELLVM.

pag. 736.

In Catellum.

Vesellius. *Catelle simule, mi Catelle parule
Quo nec delicia sunt magis delicia,
Loquaculis spirans Amorem ocellulis,
Queis nec blantitia sunt magis blandidia:
Catelle, crispulis decentur auribus
Tristitias omnes exhilarare potis:*

Catelle,

Catelle, cuius iracundo murmure

Sedari quævis protinus ira queat:

Catelle, cuius dominus iram & gaudium,

Ipsæ suo unius temperat arbitrio:

Catelle, cauda blandientis verberare

Omnem abigens Domini pectore maestitiam:

O si illecebra foret carminis pari,

Vah! possem illecebras æquisparare tuas!

IN PSITTACVM.

Pag. 750.

Ad Psittacum.

Humana solers scrutator Psittace lingua,

Balbus.

Qui canis audito tam bene verba sonat:

Ambrosium, facunde, vocas: dominūq; salutas:

Sæpe refers clara voce: Puella vale.

Cum pater Ambrosius divino nectare fusus,

Curarumq; gravi pondere liber eris:

Psittace, Dux volucrum, ne sit grave dicere qua-

Ha tandem Balbi sit tibi cura tui (so:

Hac modo tu referas: fueris si quando cariando

Defessus: pro te nostra Thalia canet.

Psittaco.

Psittacus, Eois quo nullus missus ab Indis,

Veselius.

Humana-

*Humanos finxisse doctius ore sonos:
 Quo nullus vel amabilius, vel suavius omnes
 Dilecto fecit delicias Domino:
 Languentem miseratus herū, mox languit ipse,
 Et fuit (ô fatum!) tam gravis iste dolor,
 Ut pia maluerit vitam finire volucris,
 Tot mala quam Domini tam diuturna pati.
 Fallor, an ex hominum infidis nunc catibus exul
 Ad genus hoc volucrum fugit amicitia?*

ACANTHIDI.

Pag. 753.

Aviculæ Acanthidi.

Idem.

*Ergo etiam innocua Mons infidata volucris?
 Picridibus guttur sacrum?
 Guttur, quo nullum resonantes purius aures
 Amabili implevit sono:
 Guttur, quo nullum teretes demulserat aures
 Vel plenius, vel dulcius:
 Sive gravi seu voce melos resonaret acuta,
 Clarumve, fuscumve modulans,
 Aeterno infelix (ah fata, ah aspera fata!)
 Damnaverit silentio?
 Non igitur deinceps, mea dubcis Avicula tecum
 Curis solitus colloquar?
 Nec Domini digitum multa cū murmure pūges,
 Et*

... ..

Page: 779

1952-53 1000 1000 1000

Fruterius

Digitized by Google

FONTI.

pag. 800.

Preces.

Gaottus. *Umbra altorum gelida nemorum,*
Virides rami, per quos pictæ
Volucres cantus iterant varios,
Per quos Zephyri mabilis aura
Crepitans faciles ducit sonnos:
Vitrei Fontes, qui per læta
Gramina fluitis murmure riuco:
Resona Kalles, quæ prebetis
Lustra feris horrentia rapidis:
Vacua Antra, quibus celeres Satyri
Tendant teneris retia Nymphis:
Montes tumidi, montium & ampli
Saltus, ubi formosa Dryades
Ducunt choros, flectitq; choros,
Diana sacros, comites niveo
Dum, terram quatunt pede, roscis
Atq; ex oculis spicula iaciunt,
Et flammæ, quibus urunt Divos
Omnes terrarum, omnes celi:
Divæ omnes, nemorum, & sylvarum
Panes, Fauni, Numina ruris;
Nostra HERMIONE fastus urbis

Fugiens,

APPENDIX.

*Fugiens, rheda properat volucris
 Patrios ad agros, arva ad lata,
 Lambit riguo qua Padus amine:
 Padus humentibus ulnis cinctus
 Alta celsos frontis honores,
 Venit HERMIONE pulchras inter
 Prima Puellas. At vos Diva,
 Divi q̃, omnes, qui agros colitis,
 Vitreosq̃ lacus, servate meos
 Ignem, animam servate meam:
 Solis radij non inficiant
 Oculos nitidos, faciem niveam
 Teneras plantas, mollesq̃ manus
 Hirsuti nè vepres refecent.
 Sileant Borea, taceant Austri,
 Intemperies lateat cali:
 Aura at tenues, Zephyriq̃ leves
 Spirent undiq̃ picta violas
 Referant valles, grataq̃ rosas.
 Lilia candida nascantur agris.
 Resonent dum concentu avium;
 Itylumq̃ gemit Thracia pellex,
 Avia complens carmine resono.*

APPENDICIS PRÆCEDENTIVM
 QVINQUE AREOLARVM

FINIS.

